PÕLLUMAJANDUS-ALASEID DIREKTIIVE, SEADUSANDLIKKE JA AMETKONDLIKKE AKTE

A-23418

PÕLLUMAJANDUSALASEID DIREKTIIVE, SEADUSANDLIKKE JA AMETKONDLIKKE AKTE

(1961—1968)

PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI TEADUSLIK-TEHNILISE INFORMATSIOONI VALITSUS

TALLINN 1969

В Сборнике директив, законодательных и ведомственных актов по сельскому хозяйству собраны важнейшие решения Пленумов ЦК КПСС и ЦК КП Эстонии, законы СССР и Эстонской ССР, указы Президиума Верховного Совета СССР и Президиума Верховного Совета Эстонской ССР, правительственные постановления и распоряжения, а также акты министерств и ведомств, которые приняты по вопросам селького и лесного хозяйства, охраны природы и охотничьего хозяйства и действовали, в период составления сборника, на территории Эстонской ССР.

Для лучшего использования материалов в повседневной работе, сборник подразделен на соответствующие разделы в зависимости от характера вопроса.

2
Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu
74942

ARHIIVKOGU

SAATEKS

Käesolevasse kogumikku on paigutatud tähtsamad Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee otsused, NSV Liidu ja Eesti NSV seadused ja seadlused, valitsuse määrused ja korraldused ning ministeeriumide ja keskasutuste normatiivaktid, mis on vastu võetud ajavahemikul 1. augustist 1960. a. kuni 1968. aasta lõpuni, s. o. pärast 1960. aastal ilmunud analoogilise kogumiku väljaandmist.

Eeltoodud ajavahemikul on toimunud rida muudatusi tööstuse ja põllumajanduse juhtimise süsteemis, millest tähtsamad on:

NSV Liidu seadusega 2. oktoobrist 1965. a. «Tööstuse juhtimise organite süsteemi muutmise ja mõnede teiste riikliku juhtimise organite reorganiseerimise kohta» moodustati järgmised NSV Liidu liidulis-vabariiklikud ministeeriumid: Musta Metallurgia Ministeerium, Värvilise Metallurgia Ministeerium, Söetööstuse Ministeerium, Keemiatööstuse Ministeerium, Naftatööstuse Ministeerium, Naftatöötlemis- ja Naftakeemiatööstuse Ministeerium, Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeerium, Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeerium, Kergetööstuse Ministeerium, Toiduainete Tööstuse Ministeerium, Liha- ja Piimatööstuse Ministeerium.

Samuti moodustati rea NSV Liidu riiklike komiteede ja tootmiskomiteede reorganiseerimise teel järgmised liidulis-vabariiklikud ministeeriumid: Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeerium, Kalamajanduse Ministeerium, Montaaži ja Eriehitustööde Ministeerium, Geoloogia Ministeerium, Kaubandusministeerium ning Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeerium.

Moodustati liidulis-vabariiklik NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee.

Olenevalt toodangu mahust ja ettevõtete arvust moodustati ka liiduvabariikides samanimelised liidulis-vabariiklikud ministeeriumid, valitsused, koondised või komiteed.

Sama seadusega moodustati rida üleliidulisi ministeeriume. Reorganiseeriti NSV Liidu Riiklik Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee üleliiduliseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu

Riiklikuks Teaduse ja Tehnika Komiteeks ning seoses sellega likvideeriti vastavad komiteed liiduvabariikides.

Likvideeriti NSV Liidu Ministrite Nõukogu NSV Liidu Kõrgem Rahvamajanduse Nõukogu ja NSV Liidu Rahvamajanduse Nõukogu. Seoses sellega likvideeriti ka rahvamajanduse nõukogud liiduvabariikides.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusega 11. juunist 1968. a. jaotati NSV Liidu Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeerium kaheks ministeeriumiks ning vastavalt sellele reorganiseeriti Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 27. septembri 1968. a. seadlusega Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeerium liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Metsa- ja Puidutööstuse Ministeeriumiks.

Samal ajavahemikul on toimunud ka rida muudatusi põllumajanduse juhtimise süsteemis, mis Eesti NSV-s kajastuvad järgmises:

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. märtsi 1961. a. seadlusega moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika»;

24. aprilli 1961. a. seadlusega moodustati Eesti NSV Varumisministeerium, mis likvideeriti Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega;

28. märtsi 1962. a. seadlusega likvideeriti Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ning moodustati Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium, mis 13. märtsi 1965. a. seadlusega reorganiseeriti uuesti Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks;

28. märtsi 1962. a. seadlusega moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks;

29. mai 1965. a. seadlusega moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komitee;

14. mai 1966. a. seadlusega moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee.

Ümber on korraldatud ka põllumajanduse rajooniorganite tegevus. Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrusega nr. 138-a moodustati territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused, mis Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 reorganiseeriti rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

Eesti NSV Ülemnõukogu seadlustega on likvideeritud rida rajoone ning käesoleval ajal on vabariigi territoorium jaotatud 15 rajooniks: Haapsalu, Harju, Hiiumaa, Jõgeva, Kingissepa, Kohtla-Järve, Paide, Pärnu, Põlva, Rakvere, Rapla, Tartu, Valga,

Viljandi ja Võru. Vabariigis on 6 vabariikliku alluvusega linna: Tallinn, Tartu, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu ja Sillamäe.

Kõik eespool toodud muutused kajastuvad ühel või teisel määral ka käesolevas kogumikus toodud aktides.

Enamus kogumikku paigutatud aktidest on väljavõtted, kusjuures välja on jäetud ajutise iseloomuga või juba kehtivuse kaotanud punktid või lõigud. Reeglina on osaliselt muudetud aktide järele paigutatud uus, käesoleval ajal kehtiv akt.

Kogumikus toodud aktide lõpus on antud viide nende avaldamise kohta järgmiste lühenditega:

ENSV MN MKK — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Määruste ja Korralduste Kogu;

ENSV ÜT — Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja;

ENSV ÜVT — Eesti NSV Ülemnõukogu ja Valitsuse Teataja.

Märkused kogumiku kohta palutakse saata aadressil: Tallinn, Tehnika tänav 24, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Teaduslik-Tehnilise Informatsiooni Valitsus.

I OSA

PÕLLUMAJANDUSE ARENDAMISE ÜLDKÜSIMUSI

PÕLLU- JA LOOMAKASVATUSSAADUSTE TOOTMISE JA RIIGILE MÜÜMISE 1960. AASTA RIIKLIKU PLAANI JA SOTSIALISTLIKE KOHUSTUSTE TÄITMISEST NING PÕLLUMAJANDUSE EDASIARENDAMISE ABINÕUDEST

NLKP KESKKOMITEE PLEENUMI OTSUS, VASTU VÕETUD 18. JAANUARIL 1961

Väljavõte

NLKP Keskkomitee otsustab:

2. Pidada partei-, nõukogude, põllumajandus- ja varumisorganite, kolhooside, sovhooside ja kõigi põllumajandustöötajate tähtsaimaks ülesandeks lakkamatult suurendada põllumajandussaaduste tootmist, selleks et rahuldada täielikult elanikkonna kasvavaid vajadusi põllu- ja loomakasvatussaaduste järele ning et nende toodang alati ületaks elanikkonna nõudmise.

Riigi vajaduste täielikuks rahuldamiseks tuleb lähemail aastail osta kokku teravilja umbes 4 200 000 000 puuda, liha umbes 13 000 000 ja piima umbes 50 000 000 tonni aastas. Seejuures peab iga liiduvabariigi panus olema umbkaudu järgmine:

	teravili (milj. puuda)	liha (tuh. t)	piim (tuh. t)
Vene NFSV	2400	7200	27450
Ukraina NSV	700	2800	12500
Valgevene NSV	23	510	2200
Usbeki NSV	23	200	450
Kasahhi NSV	950	1200	2000
sealhulgas Tselinnõi krai	750	420	930
Gruusia NSV	15	75	280
Aserbaidžaani NSV	12	83	260
Leedu NSV	8	245	1250
Moldaavia NSV	35	145	450
Läti NSV	8	160	1300
Kirgiisi NSV	12	184	350
Tadžiki NSV	4	65	120
Armeenia NSV	4	43	200
Turkmeeni NSV	2	65	90
Eesti NSV	4	125	800

Teravilja, liha ja piima kokkuostu kavandatud ulatus on täiesti reaalne ja võimalik.

3. Teha NLKP Keskkomitee pleenumil esitatud nõudmistest lähtudes liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteedele ja ministrite nõukogudele ülesandeks töötada välja konkreetsed abinõud teravilja, tehniliste kultuuride, köögivilja, kartuli, liha, piima ja muude põllumajandussaaduste tootmise suurendamiseks. Abinõude väljatöötamine peab algama altpoolt — brigaadidest, farmidest, kolhoosidest ja sovhoosidest ning toimuma kolhoosnikute, sovhoositööliste ja põllumajanduse spetsialistide laialdasel osavõtul.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata põllumajanduse kõigi võimaluste ja reservide väljaselgitamisele ja ärakasutamisele, teaduse saavutuste ning eesrindlaste ja tootmisnovaatorite kogemuste levitamisele ja juurutamisele. Eesrindlaste saavutused peavad olema eeskujuks, majakaks, mis näitab õiget teed kõrge tootmistaseme tagamiseks igas brigaadis ja farmis, igas kolhoosis ja sovhoosis.

Teraviljamajanduse arendamises ja teravija tootmise suurendamises on peamisteks reservideks:

teramaisi tootmise suurendamine sel teel, et mainitud kultuuri alla võetakse maid kõige soodsamates piirkondades Ukrainas umbes 3 miljonit hektarit ja Venemaa Föderatsioonis umbes 2 miljonit hektarit, samuti Moldaavias ja Gruusias, taotledes nendel kasvupindadel vähemalt 50 tsentnerit maisiteri hektarilt. See annab riigile täiendavalt üle miljardi puuda kaubavilja;

uudismaapiirkondades põldude saagikuse tõstmine ja maade edasine ülesharimine selleks, et suurendada kaubavilja tootmist;

mittemustmullavööndi piirkondades külvipindade laiendamine ja eriti saagikuse tõstmine selleks, et suurendada lähematel aastatel teravilja kogusaaki selles vööndis vähemalt 500—600 miljoni puuda võrra;

teraviljade saagikuse tõstmine meie maa kõigis piirkondades maaviljeluse kultuuri edendamise alusel.

On tarvis rakendada resoluutsed abinõud, et likvideerida mahajäämus tatra, herne, türgioa ning muude tangukultuuride ja kaunviljade tootmises.

Loomakasvatuse arendamises, liha ja piima tootmise suurendamises pidada kõige tähtsamaks:

lehmade arvu suurendamist;

seakasvatuse kui kõige kiiremini toodangut andva loomakasvatusharu ja linnukasvatuse igakülgset arendamist;

loomakasvatuse produktiivsuse tõstmist, karjamaanuuma ja nuuma parandamist;

tugeva söödabaasi loomist eelkõige maisi, samuti suhkrupeedi, kartuli, kaunviljade ning ühe- ja mitmeaastaste heintaimede arvel ning heina- ja karjamaade produktiivsuse tõstmise teel.

Parandada loomakasvatuses tõuaretustööd, taotledes piima rasvasisalduse tõusu, lihaloomade omaduste paranemist ja suuremat villaandi.

On tarvis likvideerida puudused lambakasvatuse arendamises ja saavutada lammaste arvu kasv. Teha lõpp niisugusele häbiväärsele nähtusele, nagu lammaste, vasikate ja põrsaste lõpmine ebaperemehelikkuse ja hooletuse tagajärjel.

Tehniliste kultuuride tootmise arendamises, eelkõige puuvilla, suhkrupeedi, päevalille ja õlilina, samuti kartuli, köögivilja, tee, puuvilja ja viinamarjade tootmises pöörata erilist tähelepanu saagikuse tõstmisele nende kultuuride kasvatamise ja koristamise progressiivsete võtete rakendamise teel ning külvi-, harimis- ja koristustööde mehhaniseerimisele.

Nagu maaviljeluseski, nõnda ka loomakasvatuse valdkonnas lähtuda vajadusest laialdaselt organiseerida mehhaniseeritud kompleksbrigaade põllunduses ja loomakasvatuses töötamiseks. Tööviljakuse tõstmise eesmärgil täielikumalt rakendada kolhoosnikute, sovhoositööliste ja põllumajanduse spetsialistide materiaalse huvi printsiipi.

Kohustada liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid ja ministrite nõukogusid üldistama kolhooside, sovhooside ja rajoonide ettepanekuid põllumajandussaaduste tootmise suurendamise kohta ning esitama need kahe kuu jooksul NLKP Keskkomiteele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

4. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, NSV Liidu Riiklikku Majandusnõukogu, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikku Automatiseerimise ja Masinaehituse Komiteed ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikku Keemiakomiteed koos liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteede ja ministrite nõukogudega ning rahvamajanduse nõukogudega välja selgitama täiendavaid võimalusi, et rohkem toota ja põllumajandusele anda tehnikat, mineraalväetisi, herbitsiide, mürkkemikaale ja mikroväetisi, eriti aastail 1961—1963.

Välja töötada ning NLKP Keskkomiteele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule esitada kõigi põllumajandusharude kompleksse mehhaniseerimise lõpuleviimise riiklik plaan, et neid töid igati kiirendada ja lõpetada need käesoleval seitseaastakul, samuti abinõud, mis võimaldaksid lähematel aastatel üle minna tähtsamate põllukultuuride kasvatamise, koristamise ja koristusjärgse töötlemise voolutehnoloogiale. Pöörata rohkem tähelepanu põllumajandusele tehnikat andvate ettevõtete tootmisvõimsuste loomisele ning eraldada selleks vajalikud summad ja materiaalsed ressursid.

5. Teha NLKP Keskkomiteele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks liiduvabariikide poolt esitatud ettepanekute alusel välja töötada ja kinnitada konkreetne programm meie maal põllumajandussaaduste tootmise suurendamiseks, kusjuures mahajäämus tuleb tasa teha ja seitseaastaku ülejäänud viiel aastal saavutada põllumajandusliku tootmise võrreldamatult kiirem arengutempo.

Seoses sellega arutada läbi põllumajanduse arendamiseks täiendavate kapitaalmahutuste eraldamise küsimus.

*

NLKP Keskkomitee pleenum kutsub partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioone, kolhoosnikuid, sovhoositöölisi, remondiettevõtete töölisi, põllumajanduse spetsialiste, kõiki töötajaid suurendama jõupingutusi võitluses sotsialistliku põllumajanduse edasiarendamise eest, põllu- ja loomakasvatussaaduste külluse eest.

Oktoobris 1961 toimub Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei korraline, XXII kongress. See teeb kokkuvõtte partei ja rahva tohutust tööst NLKP XX ja XXI kongressi ajalooliste otsuste elluviimiseks ja kinnitab NLKP uue programmi, mis saab meie parteile ja nõukogude rahvale relvaks suures võitluses kommunistliku ühiskonna ülesehitamise eest. Ülesanne seisab selles, et võtta kasutusele kolhooside ja sovhooside reservid, mitte lasta aega kaotsi minna, teha kõik, et 1961. aastal — seitseaastaku kolmandal aastal — tõsta põllumajandussaaduste tootmise kasvutempot, tähistada partei XXII kongressi uute väljapaistvate saavutustega.

NLKP Keskkomitee pleenum väljendab veendumust, et maatöötajad hakkavad veel laiemalt arendama sotsialistlikku võistlust seitseaastaku ülesannete ennetähtaegse täitmise eest ning annavad kodumaale nii palju toiduaineid ja põllumajanduslikku toorainet, nagu neid on tarvis nõukogude rahva kasvavate vajaduste täielikuks rahuldamiseks, ning saavutavad uusi võite kommunismi ehitamises meie maal.

«Rahva Hääl», 1961, nr. 17

PÕLLUMAJANDUSORGANITE ALAMASTME LÜLI REORGANISEERIMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 146 5. APRILLIST 1961

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. veebruari määrusele nr. 152 «NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi reorganiseerimise kohta» Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste paremaks juurutamiseks põllumajanduslikku tootmisse moodustada paremate sovhooside baasil näidis-katsemajandid kui põllumajandusorganite alamastme lüli.

Seoses sellega likvideerida 1. maist 1961. a. rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude põllumajandusinspektsioonid.

3. Määrata näidis-katsemajandite juhatajate ja spetsialistide ametipalgad 20—30 protsenti kõrgemad võrreldes antud kategooria harilikes majandites töötavate juhatajate ja spetsialistide palkadega.

4. Kohustada EKP rajooni- ja linnakomiteesid, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi valima välja ja suunama näidis-katsemajanditesse tööle kõrge kvalifikatsiooniga spetsialiste ja teadlasi ning tagama nende majandite juhtimise kõrgel teaduse ja praktika tasemel.

6. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomiteed andma näidis-katsemajanditele üle kogu rajoonide põllumajandusinspektsioonide asjaajamise ja arhiivimaterjalid sordiseemnekasvatuse ning tõuaretustöö alal.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 14, art. 51

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE JUHTIMISE ÜMBERKORRALDAMISEST

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 138-a 28. MÄRTSIST 1962

Väljavõte

NLKP Keskkomitee märtsipleenumi otsuse «Kommunistliku ülesehitustöö käesolev etapp ja partei ülesanded põllumajanduse juhtimise parandamisel» elluviimiseks ja kooskõlas NLKP Kesk-

komitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1962. a. määrusega nr. 267 «Põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest» EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu peavad tootmisvalitsuste loomist eriti tähtsaks, sest need peavad saama peamiseks lüliks põllumajanduse juhtimise põhjalikul parandamisel. Kogu territoriaalse tootmisvalitsuse tegevus peab olema suunatud põllumajandussaaduste tootmise suurendamisele selle eesmärgiga, et oleks tingimusteta tagatud riiklike kokkuostuplaanide täitmine, vajalike riiklike reservide loomine ning fondide moodustamine kolhoosides ja sovhoosides.

2. Territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste ülesandeks on:

organiseerida ja kontrollida põllumajanduse ning põllumajandussaaduste tootmise ja varumise suhtes partei ja valitsuse poolt tehtud otsuste täitmist ning ranget kinnipidamist riiklikust distsipliinist;

juhtida põllumajandussaaduste tootmise ja varumise organiseerimist ning garanteerida, et iga kolhoos ja sovhoos täidaks tootmise ja riikliku kokkuostu plaane;

planeerimine, arvestus ja aruandlus põllumajandussaaduste tootmise ja varumise alal, kolhooside ja sovhooside tootmis- ja finantsplaanide ning aastaaruannete läbivaatamine;

välja töötada ja juurutada maaviljeluse ratsionaalseid süsteeme ning efektiivset külvipinnastruktuuri, samuti õigeid agrotehnilisi abinõusid, mis võimaldavad saada maksimaalsel hulgal toodangut põllumaa iga hektari kohta;

organiseerida masinate ja muude tootmisvahendite tootlikku kasutamist kolhoosides ja sovhoosides;

organiseerida seemnekasvatust ja kontrollida, et kolhoosid ja sovhoosid oleksid varustatud omatoodetud kõrgeväärtusliku seemnega, juhtida põllukultuuride haiguste ja kahjurite tõrjet;

organiseerida ja luua igas kolhoosis ja sovhoosis tugev söödabaas maisi, suhkrupeedi, herne, oa ja muude saagirohkete kultuuride laialdase kasvatamise teel, et loomakasvatusele loodaks sööda küllus;

tagada iga liiki loomade ja lindude arvu suurenemine ja produktiivsuse tõus, organiseerida tõuaretustööd ja veterinaarteenistust;

rakendada abinõusid kolhooside ja sovhooside organisatsioonilise ja majanduslikuks tugevdamiseks ning suure kaubatoodanguga ja rentaabliteks põllumajandusettevõteteks muutmiseks, juhtida kolhoosidevahelisi ettevõtteid ja organisatsioone;

organiseerida põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimise lepingute sõlmimist kolhooside ja sovhoosidega, kontrollida, et vastuvõtupunktid ja ettevõtted õigesti määraksid kokkuosteta-

vate põllumajandussaaduste ja tooraine koguse ja kvaliteedi ning et õigesti ja õigel ajal tehtaks arveldusi kolhooside ja sovhoosidega;

kontrollida põllumajandusliku artelli põhikirjast ja kolhoositootmise juhtimise demokraatlikest alustest kinnipidamist, kolhoosnikute isiklike ja ühiskondlike huvide õiget seostamist;

teha kontrolli ja revisjoni kolhoosides ja sovhoosides ning kaitsta kolhoose ja sovhoose kuritarvituste ja nende vara riisumise eest.

Territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse esmaseks kohustuseks on õigesti organiseerida tootmist ning töö normeerimist ja tasustamist kolhoosides ja sovhoosides, laialdaselt juurutada lisatöötasu kolhoositootmise kõigis harudes ning töötasu akordpremiaalsüsteemi kõigis sovhoositootmise harudes. On vaja, et kogu kaader, kelle ülesandeks on juhtida põllumajandust, saaks aru, et kolhoosnikute, sovhoositööliste ja põllumajanduse spetsialistide materiaalse huvi tõstmine teravilja, liha, piima ja muude saaduste tootmise suurendamise vastu on põllumajanduse eduka arendamise tähtsamaid tingimusi.

Territoriaalne tootmisvalitsus on kohustatud laialdaselt juurutama tootmisse teaduse saavutusi, mustermajandite ja muude paremate majandite kogemusi, tagades sellega põllukultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse pideva tõusu kõigis kolhoosides ja sovhoosides.

Territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste töös on üheks peamiseks ülesandeks tugevdada kolhoose ja sovhoose kaadriga, valida kolhoosidele ja sovhoosidele juhtivat kaadrit ja spetsialiste ning õpetada kaadrile eesrindlikke töömeetodeid. Valitsused peavad seadma endale eesmärgiks kiiresti likvideerida säärane häbiväärne nähtus, et võrdsetes kliima- ja mullastikutingimustes on kolhoose ja sovhoose, kes saavad täiesti erinevaid resultaate iga tööühiku kohta, jõuda nii kaugele, et nõrgad ja keskmised kolhoosid ning sovhoosid tõuseksid eesrindlike tasemele.

Territoriaalsed tootmisvalitsused peavad olema mitte bürokraatlikud, vaid operatiivsed organid. Nad on kohustatud suunama oma jõupingutused eelkõige sinna, kus täheldatakse suuri puudusi organiseerimis- ja tootmistöös, s. o. peavad tugevdama nõrku kolhoose ja sovhoose, abistama neid õigeaegselt tõhusa organiseerimistööga, saates kolhoosidesse ja sovhoosidesse ning vahetult brigaadidesse ja osakondadesse inspektoreid-organisaatoreid ja teisi põllumajanduse spetsialiste, et kohapeal lahendada tootmis- ja varumisküsimusi.

6. Territoriaalsed tootmisvalitsused juhivad kolhoose ja sovhoose demokraatlikul alusel, milleks moodustatakse tootmisvalitsuse nõukogu järgmises koosseisus: territoriaalse tootmisvalitsuse juhataja, kes on ühtlasi nõukogu esimees; kolhoosiesimehed ja

sovhoosidirektorid; partei rajoonikomiteede esimesed sekretärid ja rajoonide täitevkomiteede esimehed; koondise «Eesti Põllumajandustehnika» osakonnajuhatajad.

Nõukogu kutsutakse kokku umbes kord iga kolme kuu tagant, et arutada ja lahendada põllumajandussaaduste tootmise ja varumise, kolhooside ja sovhooside majanduse arendamise ja tugevdamise ning töö organiseerimise ja tasustamise põhiküsimusi. Nõukogu ettepanekud viib ellu kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsus.

7. Ühenduses territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste moodustamisega likvideerida rajoonide riiklikud põllumajandussaaduste kokkuostu inspektsioonid ja sovhooside trustid, Asutatavate territoriaalsete tootmisvalitsuste alluvusse anda sovhoosid, rajoonide veterinaarravilad, veterinaarjaoskonnad ja -punktid, seemnekontrolli laboratooriumid, haude-linnukasvatusjaamad ning taimehaiguste ja põllukultuuride kahjurite tõrje salgad.

8. Seoses sellega, et territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele pannakse kolhoosides ja sovhoosides põllumajandussaaduste tootmise ja kokkuostu planeerimine, määrata, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu annab põllumajanduse arendamise plaanid ettenähtud näitajate osas territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 22, art. 89

KOLHOOSI- JA SOVHOOSITOOTMISE VALITSUSTE KÜSIMUSED

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 604 21. DETSEMBRIST 1962

Väljavõte

NLKP Keskkomitee novembripleenumi otsuse «NSV Liidu majanduse arendamisest ja rahvamajanduse parteilise juhtimise ümberkorraldamisest» elluviimiseks ning EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrus nr. 138-a «Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamise kohta» osaliseks muutmiseks EKP Keskkomitee Presiidium ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Jätta vabariigis 14 kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsust: Valga, Viljandi, Võru, Jõgeva, Kingissepa, Kohtla-Järve, Paide, Pärnu, Põlva, Rakvere, Rapla, Tartu, Haapsalu ja Harju ning kinnitada nende tegevuspiirkond vastavalt lisale (lisa ei tooda).

ENSV MN MKK, 1962, nr. 60, art. 224

PÕLLUMAJANDUSLIKU TOOTMISE INTENSIIVISTAMISEST VÄETISTE LAIALDASE KASUTAMISE, NIISUTUSE ARENDAMISE, KOMPLEKSSE MEHHANISEERIMISE NING TEADUSE SAAVUTUSTE JA EESRINDLIKE KOGEMUSTE RAKENDAMISE TEEL PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE TOODANGU KIIREKS SUURENDAMISEKS

NLKP KESKKOMITEE PLEENUMI OTSUS 15. VEEBRUARIST 1964

Väljavõte

NLKP Keskkomitee pleenum otsustab:

1. Pidada ka edaspidi partei ja rahva üheks tähtsamaks ülesandeks põllumajanduse forsseeritud arendamist, teravilja ja muude kultuuride kogusaagi tunduvat tõstmist, liha, piima ja teiste loomakasvatussaaduste toodangu suurendamist põllumajandusliku tootmise intensiivistamise ulatusliku programmi ellurakendamise teel.

Põllumajanduse intensiivistamise aluseks peab olema:

— mineraal- ja orgaaniliste väetiste, herbitsiidide, mürkkemikaalide, loomakasvatusele vajalike keemiliste preparaatide, samuti keemiliste taimekaitsevahendite toodangu järsk suurendamine ja nende efektiivne kasutamine:

— tööprotsesside kompleksne mehhaniseerimine maaviljeluses ja loomakasvatuses;

— niisutuse arendamine, maaparandus ja happeliste muldade lupjamine;

— teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste rakendamine kõigis kolhoosides ja sovhoosides; taimekasvatuses — üleminek teravilja ja teiste kultuuride produktiivsemate, saagirikkamate sortide kasvatamisele; loomakasvatuses — tõuaretustöö parandamine, loomade hübridiseerimine, piima rasvasisalduse tõstmine;

— tootmise järjekindel spetsialiseerimine nii tsoonide järgi kui ka majandite raamides, spetsialiseeritud suurmajandite rajamine teatud kaubatoodangu andmiseks;

— töötajate materiaalse huvi tõstmine selle vastu, et saada rohkem toodangut kõige väiksema tööjõu- ja vahendite kuluga.

2. Kiita heaks Keskkomitee käesoleval pleenumil esitatud liiduvabariikide poolt väljatöötatud abinõud ja plaanid teravilja, liha, piima ja muude saaduste toodangu suurendamiseks põllumajandusliku tootmise laialdase intensiivistamise alusel, mis tagavad esmajärgulise ülesande täitmise — teravilja kogusaagi suurendamise 1970. aastaks 14—16 miljardi puudani, lihatoo-

dangu suurendamise 20—25 miljoni tonnini ja piimatoodangu suurendamise 115—135 miljoni tonnini.

Kohustada liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid ja ministrite nõukogusid, kõiki partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid juhtima võitlust kavandatud plaanide tingimusteta täitmise eest.

Teha liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteedele ja ministrite nõukogudele ülesandeks esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks need abinõud ja ettepanekud põllumajandusliku tootmise intensiivistamiseks, mis nõuavad lahendamist üleliidulistes organites.

3. Võttes arvesse, et põllumajandusliku tootmise intensiivistamise üheks otsustavaks teguriks on tema laialdane kemiseerimine, kohustab NLKP Keskkomitee pleenum NSV Liidu Ministrite Nõukogu, NSV Liidu Kõrgemat Rahvamajanduse Nõukogu, NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ja tema keemiakomiteesid ning liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid ja ministrite nõukogusid rakendama edasilükkamatult abinõusid mineraalväetiste, mürkkemikaalide, herbitsiidide ja teiste põllumajandusele vajalike keemiliste vahendite tootmise programmi tingimusteta täitmiseks. Tuleb tagada mineraalväetisi tootvate tehaste paigutamine tooraineressursside olemasolu arvesse võttes, samuti arvestades meie maa eri piirkondade vajadust vastavate väetiste järele. On vaja ette näha abinõud väetiste kvaliteedi parandamiseks ja nende kontsentratsiooni tõstmiseks, väetiste transportimise ja säilitamise õigeks organiseerimiseks.

Mineraalväetiste efektiivsuse tõstmise oluliseks tingimuseks on nende ratsionaalne kasutamine. Keskkomitee pleenum kohustab NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, liiduvabariikide ministrite nõukogusid, põllumajandussaaduste tootmise ja varumise ministeeriume ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi jaotama mineraalväetisi meie maa tsoonide, kolhooside ja sovhooside järgi mullastiku- ja ilmastikuolusid ning majanduslikku efektiivsust arvesse võttes, teaduse andmeile ja eesrindlike majandite kogemustele tuginedes, keemiliste väetiste kasutamisest kõige suuremat tulu taotledes.

Võttes arvesse, et Vene Föderatsiooni mittemustmullavööndis, Valgevene NSV-s, Ukraina NSV Polesje piirkondades, Leedu NSV-s, Läti NSV-s ja Eesti NSV-s ning reas teistes kohtades on palju tugeva happelisusega maad, teha mainitud vabariikide ministrite nõukogudele, samuti vastavatele tootmisvalitsustele ülesandeks võtta lähemail aastail tarvitusele abinõud happeliste muldade lupjamiseks.

Mineraalväetiste ja muude keemiliste vahendite kõige õigemaks kasutamiseks põllumajanduses on vajalik luua meie maal aastate 1964—1965 jooksul ühtne agrokeemiateenistus. Eri piirkondades tuleb rajada tarvilikul hulgal ajakohaste seadmetega varustatud

agrokeemialaboratooriume. Agrokeemiateenistuse tähtsamateks ülesanneteks peavad olema teaduslikult põhjendatud soovituste väljatöötamine mineraalväetiste ja muude keemiliste vahendite jaotamise ja efektiivse kasutamise alal, massiliste mulla-, väetise- ja söödaanalüüside tegemine, agrokeemiliste mullastikukaartide koostamine, kolhoosidele ja sovhoosidele konkreetse abi andmine maaviljeluse ja loomakasvatuse kemiseerimisel.

Keemia juurutamiseks põllumajanduslikus tootmises tuleb eelkõige organiseerida sellise kaadri ettevalmistamine, kes hästi tunneb agrokeemiat ning on suuteline tagama mineraalväetiste, herbitsiidide ja mürkkemikaalide efektiivse kasutamise ning vastavate tööde mehhaniseerimise. Keskkomitee pleenum kohustab liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, partei oblasti- ja kraikomiteesid ning tootmisvalitsuste parteikomiteesid looma agrokeemikute kaadri laialdaseks ettevalmistamiseks tootmisvalitsuste, õppeasutuste ning teadusliku uurimise asutuste juures, samuti kolhoosides ja sovhoosides töötavate koolide, kursuste ja seminaride võrgu.

Lähtudes sellest, et põllumajanduse kemiseerimine võib tagada kõige suurema toodangu väljatuleku põllumaa hektari kohta ainult kõrge maaviljeluskultuuri alusel, nõuab Keskkomitee pleenum kohalikelt partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeilt, et nad tagaksid kemiseerimise oskusliku ühendamise maa efektiivse ja õigeaegse harimisega, orgaaniliste väetiste kasutamisega, kvaliteetse sordiseemne külvamisega ning kõigi põllutööde läbiviimisega parimal tähtajal.

4. NLKP Keskkomitee pleenum juhib partei-, nõukogude ja põllumajandusorganite tähelepanu kõigi põllumajanduslike kõlvikute efektiivse kasutamise vajadusele ja mõistab resoluutselt hukka maatükkide mahakandmise põllumajanduslikus kasutuses olevate maade arvelt nende võsastumise, soostumise või muudel põhjustel.

Mõista riigile kahjuliku praktikana hukka mõnede töötajate katsed saavutada võsastunud ja soostunud maade mahakandmine sel eesmärgil, et vähendataks riigile saaduste müümise plaani.

Kohustada partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid igal üksikul juhul uurima põhjusi, mille tõttu põllumaa on muutunud kõlbmatuks, ning võtma süüdlased riigi vara rikkumise eest rangele vastutusele.

6. NLKP Keskkomitee pleenum konstateerib, et meie maa köögivilja- ja kartulitarviduse täieliku rahuldamise ülesande lahendamises etendavad tähtsat osa suurte linnade ja tööstuskeskuste ümber loodud spetsialiseeritud sovhoosid.

Liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid ja ministrite nõukogusid ning põllumajandussaaduste tootmise ja varumise ministeeriume kohustatakse rakendama abinõud nende majandite töö põhjalikuks parandamiseks, selleks, et muuta iga

sovhoos hästi mehhaniseeritud, rentaabliks odava köögivilja ja kartuli tootmise ettevõtteks.

Pidades väga tähtsaks köögivilja tootmist toitelahustes ilma mullata, hüdropoonmeetodil, kohustab pleenum NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, V. I. Lenini nimelist Üleliidulist Põllumajandusteaduste Akadeemiat, liiduvabariikide ministrite nõukogusid ning põllumajandussaaduste tootmise ja varumise ministeeriume märgatavalt laiendama teaduslikku uurimistööd, samuti välja töötama ja ellu rakendama praktilisi abinõusid selleks, et juurutada köögivilja kasvatamise hüdropoonmeetodit (nii kasvuhoonetes kui ka avamaal) NSV Liidu lõunapiirkondades, kus on eriti soodsad tingimused avamaal toitelahuses köögivilja kasvatamiseks, samuti loomakasvatuses vitamiinirikka sööda kasvatamiseks.

7. Keskkomitee pleenum märgib, et meie maal on ära tehtud suur töö põllumajanduse varustamiseks ajakohase tehnikaga. Kuid mõnedes põllumajandusliku tootmise harudes tehakse ikka veel palju käsitsitööd. Tõsiselt on maha jäänud töö mehhaniseerimine loomakasvatusfarmides. Aeglaselt hakatakse tootma uusi masinaid. Siiamaani ei ole likvideeritud kolhoosides ja sovhoosides esinevad suured puudused traktorite, kombainide ja teiste põllutöömasinate kasutamisel.

NLKP Keskkomitee pleenum on arvamusel, et partei poliitika põllumajanduse mehhaniseerimise valdkonnas peab olema suunatud võimsamate traktorite, suure haardelaiusega ja mitmerealiste masinate rakendamisele, traktorite ja muude põllutöömasinate kiiruse suurendamisele, vahetatavate tööriistadega universaalsete masinate loomisele, mida saab kasutada mitmete kultuuride harimisel.

Meie maal on täielikult mehhaniseeritud teravilja ja mõnede teiste kultuuride koristamine. Nüüd on tarvis lähemate aastate jooksul täielikult mehhaniseerida ka suhkrupeedi, puuvilla, kartuli ja muude kultuuride koristamine. Masinate konstrueerimisel ja tootmisel tuleb arvestada ühe või teise piirkonna konkreetseid vajadusi. Hiiglaslik töö meie maa elektrifitseerimise alal loob soodsad võimalused ka põllumajanduse täielikumaks elektrifitseerimiseks ja mehhaniseerimiseks.

NSV Liidu Rahvamajanduse Nõukogu, liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid ja ministrite nõukogusid, Riiklikku Auto-, Traktori- ja Põllutöömasinatööstuse Komiteed, üleliidulist koondist «Sojuzselhostehnika», majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogusid ning traktori- ja põllutöömasinatööstuse tehaseid ja konstrueerimisbüroosid kohustatakse intensiivistama tööd põllumajanduse jaoks uue tehnika loomisel, arvestades põllumajanduse kemiseerimist ning niisutuse ja maaparanduse arendamist. Mainitud organisatsioonidele tehakse ülesandeks esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule kolme kuu jooksul ettepanekud traktori-,

auto- ja põllutöömasinatööstuse võimsuste suurendamiseks ulatuses, mis on vajalik põllumajandusliku tootmise põhiharude kompleksse mehhaniseerimise lõpuleviimiseks.

Traktori- ja põllutöömasinatööstuse tehaste ja konstrueerimisbüroode kollektiividele, majanduspiirkondade rahvamajanduse nõukogudele, Riiklikule Auto-, Traktori- ja Põllutöömasinatööstuse Komiteele seab pleenum kiireloomulise ülesande — tagada traktorite ja põllutöömasinate kvaliteedi tunduv parandamine; pikendada mootorite töö kestvust; suurendada pidevalt traktorite, mootorite ja muude masinate garantiiaega; taotleda, et garantiiaeg vastaks kaasaja tehnika saavutuste tasemele; saata kolhoosi- ja sovhoosipõldudele ainult täiuslikku tehnikat, mille detailid ja sõlmed on maksimaalselt unifitseeritud ning mida on kerge remontida ja kasutada.

Seoses mineraalväetiste, mürkkemikaalide ja herbitsiidide toodangu suurenemisega kasvab märgatavalt tsiviilõhulaevastiku aviokeemiatööde osatähtsus põllumajanduses.

NLKP Keskkomitee pleenum teeb Tsiviilõhulaevastiku Peavalitsusele ülesandeks rakendada abinõusid kvalifitseeritud kaadri ettevalmistamiseks, põllumajanduses kasutatava õhulaevastiku materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks, väetiste laadimise intensiivsemaks mehhaniseerimiseks ning aviokeemiatööde kvaliteedi tõstmiseks.

Tsiviilõhulaevastiku Peavalitsus peab kolme kuu jooksul esitama NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud põllumajanduses õhulaevastiku laialdasema rakendamise kohta.

8. Pleenum kohustab NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, NSV Liidu Riiklikku Ehituskomiteed ja liiduvabariikide ministrite nõukogusid tarvitusele võtma kiireloomulisi abinõusid maal arendatava ehitustegevuse põhjalikuks parandamiseks. Tugevdada ehitustegevuse baasi; rakendada industriaalmeetodeid; minna lähema kolme-nelja aastaga üle ehitustööde tegemisele peamiselt tööettevõtu korras; laiendada ja tugevdada riigi ehitustrustide ja kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide võrku; igati tüpiseerida ja unifitseerida tootmishoonete projekte ja konstruktsioone teadusliktehnoloogiliste normide ning eesrindlike kogemuste alusel; paremini korraldada külade planeerimist ja hoonestamist.

9. NLKP Keskkomitee pleenum on seisukohal, et partei poolt võetud kurss põllumajanduse intensiivistamisele peab garanteerima järsu tõusu loomakasvatuses.

Loomakasvatuse intensiivse arendamise ning kõlvikute 100 ha kohta tuleva toodangu — liha, piim jm. — suurendamise otsustavaks tingimuseks on karja varustamine mitmekesise ja täisväärtusliku söödaga. Peamist tähelepanu tuleb pöörata söödateravilja, silo ja muude söötade külluse loomisele. Söödabilansis tuleb ette näha karja täielik varustamine jõusöötadega, sest nendeta on või-

matu liha, piima, munade, villa ja muude saaduste tootmise edasine suurendamine.

Söödabaasi tugevdamisel peab minema maisi, herne, suhkrupeedi, porgandi, lutserni, ristiku, lupiini ja muude väärtuslike kultuuride ning põhjapoolsemates piirkondades kaalika ja söödakapsa hübriidi saagikuse järsu suurendamise, samuti heina- ja karjamaade kõige ratsionaalsema kasutamise teed. Tunduvalt rohkem tuleb tööstuslikult valmistada kombineeritud söötasid, mis on rikastatud valgurohkete lisandite, vitamiinide, mikroelementide, antibiootikumide ja muude sööda toiteväärtust tõstvate vahenditega.

NLKP Keskkomitee pleenum märgib, et tänapäeva keemia annab suuri võimalusi söötade kvalitatiivse koostise parandamiseks karbamiidi, sünteetiliste valkude, aminohapete ja muude keemiliste lisandite kasutamise kaudu. Arvestades seda, et nende keemiliste vahendite tootmine hakkab kiiresti suurenema, on tarvis õpetada põllumajandustöötajaile nende õiget kasutamist, et oleks tagatud karja produktiivsuse tõus.

Ühtlasi on vaja laiendada teaduslikke uuringuid kõigile loomadele ja lindudele määratud valguasendajate loomise meetodite edasiseks väljatöötamiseks.

10. Keskkomitee pleenum leiab, et tähtsamaks ülesandeks loomakasvatuse intensiivistamisel peab olema loomade ja lindude produktiivsuse igakülgne suurendamine ning maksimaalse hulga toodangu saamine kulutatud sööda ja töö vastu. Selleks tuleb organiseerida karja ratsionaalne söötmine ja pidamine, rakendada kõige progressiivsemaid nuumameetodeid ning parandada karja tõuomadusi.

Lähematel aastatel on tarvis karjafarme spetsialiseerida ja ühendada, mis võimaldab laialdaselt rakendada mehhaniseerimist, tõsta tööviljakust ja alandada toodangu omahinda. Esmajärjekorras tuleb see töö lõpule viia linnukasvatuses. Linnukasvatuse arendamisel peab minema suurte linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside ning mune ja linnuliha tootvate kolhoosifarmide võrgu laiendamise teed.

11. NLKP Keskkomitee pleenum nendib, et põllumajandusteadus on viimastel aastatel saavutanud märkimisväärset edu. mitmete suure praktilise tähtsusega teoreetiliste lähtekohtade väljatöötamises, eriti selektsiooni ja uute saagirohkete viljasortide aretamise alal. Nõukogude nisusordid «Ohtetu 1» ja «Mironovka 808», päevalille sordid ja mitmete muude kultuuride sordid on parimad maailmas. Teaduse saavutusi ja eesrindlikke kogemusi rakendades lõikavad meie maa paljud kolhoosid ja sovhoosid aastast aastasse stabiilseid ja rikkalikke saake, arendavad produktiivset loomakasvatust ning tõstavad selle alusel edukalt ühismajapidamise ökonoomikat, samuti kolhoosnikute ja sovhoositööliste ainelist heaolu.

Nüüd, kus meie maal on kavandatud ja realiseerimisel põllumajanduse kemiseerimise ning niisutusmaaviljeluse arendamise laiaulatuslik programm, kasvab mõõtmatult teaduse osatähtsus teaduslikult põhjendatud soovituste väljatöötamises ja rakendamises, mis võimaldavad kõige täielikumalt kasutada kõigi põllukultuuride garanteeritud rikkalike saakide saamise võimalusi.

12. Keskkomitee pleenum juhib partei-, nõukogude ja põllumajandusorganite ning teaduslike asutuste tähelepanu sellele, et nad peavad keskendama oma jõupingutused järgmiste põhiülesannete lahendamisele põllumajanduse teaduses ja praktikas:

a) sordiaretuse ja seemnekasvatuse taseme edasine tõstmine, et aretada ja kasutusele võtta:

saagirohkemad nisu ja muude teraviljakultuuride sordid ja hübriidid meie maa eri tsoonide jaoks, samuti maisi, päevalille, soja, lina, suhkrupeedi, puuvilla, kartuli, köögivilja, sööda- ja aianduskultuuride sordid ja hübriidid;

b) uute produktiivsete looma- ja linnutõugude aretamine, põllumajanduslike loomade ja lindude hübridisatsiooni ja tarberistluse probleemide läbitöötamine, tõuaretustöö täiustamine, loomade ratsionaalse söötmise ja pidamise küsimuste läbitöötamine, kõigi loomakasvatusharude rentaabluse tõstmine;

c) olemasolevate mineraalväetiste, herbitsiidide, mürkkemikaalide ning mitmesuguste looma- ja linnukasvatuses kasutatavate keemiapreparaatide kvaliteedi tõstmine ja uute loomine ning nende efektiivsuse suurendamine;

d) niisutuse, põllumajandusliku veevarustuse, hüdrotehnikaobjektide ehitamise ja maakuivenduse alal tehtavate teaduslike uurimistööde laiendamine ja parandamine. Erilist tähelepanu pöörata produktiivsete niisutusmooduste, ratsionaalsete veevarustusrežiimide ja efektiivse drenaaži väljatöötamisele;

e) uut tüüpi, produktiivsete ja ökonoomsete masinate ning mehhanismide loomine taime- ja loomakasvatuse tööprotsesside kompleksseks mehhaniseerimiseks.

Tähtis on ühendada kõigi põllumajanduse alal töötavate teadlaste jõupingutused, et panna kiiremini ja täielikumalt tootmise teenistusse kodu- ja välismaa teaduse saavutused ning välja töötada ja põhjendada põllunduse ja loomakasvatuse intensiivistamise kõige efektiivsemad teed ja vahendid.

16. Materiaalne huvi on põllumajandussaaduste tootmise suurendamise tähtsamaid tingimusi. Parema ja viljakama töö eest peab ka tasu olema kõrgem. Nendes majandites, kus materiaalse huvi printsiipi järgitakse sihikindlalt, on tavaliselt töödistsipliin tugev, maad ja tehnikat kasutatakse produktiivselt ning toodangut antakse rohkem.

Partei-, nõukogude, ametiühingu- ja põllumajandusorganid on

kohustatud laialdaselt levitama kolhooside ja sovhooside eesrindlikke kogemusi töö tasustamise progressiivsete vormide rakendamisel ning ulatuslikult juurutama lisatasu maksmist kolhoosnikutele.

19. Põllumajandusliku tootmise intensiivistamise programmi realiseerimine nõuab maal tehtava poliitilise ja organiseerimistöö tunduvat hoogustamist. Parteiorganisatsioonide esmane kohus on selgitada põhjalikult kõigile maatöötajaile, et ainult tootmise intensiivistamise teel saab järsult suurendada põlluviljakust ja loomakasvatuse produktiivsust ning luua toiduainete küllus meie maal. Selle teenistusse tuleb panna kõik ideoloogilise töö vahendid. On tarvis ilmekalt, populaarsel kujul ja põhjalikult selgitada maatöötajaile põllumajanduse intensiivistamise vaieldamatuid eeliseid ning tohutut kasu, mis see toob kolhoosidele, sovhoosidele ja kogu rahvale.

Partei-, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonid peavad organiseerima kolhoosnikute, sovhoositöötajate, spetsialistide ja kõigi põllumajandustöötajate laiaulatusliku sotsialistliku võistluse põllumajandusliku tootmise intensiivistamise ülesannete edukaks täitmiseks.

*

NLKP Keskkomitee avaldab kindlat veendumust, et partei ja rahvas võtavad maaviljeluse ja loomakasvatuse intensiivistamiseks kavandatud abinõud võitlusprogrammiks põllumajanduses edasise võimsa tõusu saavutamise ja meie maal toiduainete külluse loomise nimel.

Keskkomitee pleenum kutsub kolhoosnikuid, sovhoositöölisi, spetsialiste, teadlasi ja kõiki maatöötajaid üles oma jõupingutuste ja loova energia rakendamisele selleks, et täita põllumajandusliku tootmise intensiivistamise ülesanded.

NLKP Keskkomitee pleenum rõhutab, et edasise kiire tõusu saavutamine põllumajanduses on kommunistliku ülesehitustöö. löögirinne, on kogu partei ja kogu rahva üritus. Põllumajandusliku tootmise intensiivistamisega astutakse suur samm teel kommunismi materiaal-tehnilise baasi loomisele, see saab tähtsaks panuseks NLKP XXII kongressi poolt vastuvõetud partei programmi elluviimisse.

«Rahva Hääl», 1964, nr. 40

NSV LIIDU PÕLLUMAJANDUSE EDASIARENDAMISE PAKILISTEST ABINÕUDEST

NLKP KESKKOMITEE PLEENUMI OTSUS,
VASTU VÕETUD 26. MÄRTSIL 1965

NLKP Keskkomitee oktoobri- ja novembripleenumi otsuseid täites on partei teinud suurt organisatsioonilist ja poliitilist tööd. On taastatud alt kuni üles partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganite struktuuri leninlikud printsiibid. On likvideeritud tööstuslike ja põllumajanduslike organisatsioonide eraldatus. Parteiorganite struktuur on viidud vastavusse NLKP põhikirjaga. Parteiorganisatsioonidel on nüüd vajalikud tingimused viljakaks tegevuseks. Keskkomitee pleenumite otsused on partei ja rahvas üksmeelselt heaks kiitnud. Nõukogude inimesed töötavad entusiastlikult ühiskondliku tootmise, kultuuri ja teaduse kõigis sektoreis.

Meie maa majanduse edasiarendamise ja rahva elujärje tõstmise huvides tuleb hoolitseda eriti põllumajandusliku tootmise edendamise eest.

Partei on põllumajandusele pidevalt tähelepanu pööranud. See on võimaldanud tunduvalt laiendada külvipinda, intensiivistada põllumajandussaaduste tootmist.

Kuid viimastel aastatel on põllumajanduse kasvutempo aeglustunud. Põllumajanduse arendamise plaanid on jäänud täitmata. Põllukultuuride saagikus on kasvanud aeglaselt. Liha, piima ja muude saaduste tootmine pole selle ajaga samuti märkimisväärselt suurenenud. See kõik on loonud teatud raskusi meie maa majanduse arendamisel.

Põllumajanduse mahajäämuse peamisteks põhjusteks olid sotsialistliku tootmise arengu majandusseaduste, kolhoosnikutes ja sovhoositöölistes ühismajapidamise edendamise vastu materiaalse huvi äratamise printsiibi ning ühiskondlike ja isiklike huvide õige kooskõlastamise printsiibi rikkumine. Suurel määral andis end tunda ka subjektivism juhtimises, mis põhjustas vigu põllumajanduse planeerimises, finantseerimises ja krediteerimises ning hinnapoliitikas. Kapitaalmahutusi tootmishoonete ning kultuuri- ja elukondlike asutuste ehitamiseks eraldati vähe, materiaal-tehnilist baasi tugevdati nõrgalt. Kolhoosi- ja sovhoositootmist kahjustasid suuresti juhtivate organite põhjendamatud ümberkorraldamised, mis tekitasid töös vastutustundetuse ja närvilisuse õhkkonda.

Olulisi puudusi esines põllumajandussaaduste varumise ja kokkuostu organiseerimises. Põllu- ja loomakasvatussaaduste varumise ja kokkuostu praegune praktika ei loo kolhoosi- ja sovhoositootmise arenemiseks vajalikke tingimusi.

Ei ole võetud tarvitusele vastavaid abinõusid maaviljeluskultuuri ja mullaviljakuse tõstmiseks, niisutatavate ja kuivendatavate maade õigeks kasutamiseks. Paljudes majandeis on külvikorrad

segi aetud. Mitte alati pole kinni peetud agrotehnilistest ja zootehnilistest eeskirjadest. Kolhoosidele ja sovhoosidele anti ülalt kohalikke olusid arvestamata rohkesti šabloonilisi ettekirjutusi agrotehnika, loomade pidamise ja söötmise, külvipinna struktuuri ja muudes küsimustes. See pidurdas juhtijate ja spetsialistide, kõigi põllumajandustöötajate initsiatiivi, ei lasknud asju normaalselt ajada.

Põllumajanduse mahajäämuse põhjusteks olid ka ebaküllaldane töö kolhoosi- ja sovhoosikaadriga, väär suhtumine spetsialistidesse, nende teadmiste ja kogemuste ignoreerimine, teaduse ja eesrindliku praktika saavutuste ebarahuldav kasutamine.

Keskkomitee pleenum peab partei-, nõukogude ja majandusorganite tähtsaimaks ülesandeks põllumajanduse juhtimises tehtud vigade parandamist lühikese aja jooksul. Kolhoosi- ja sovhoositootmise edendamine on kommunistliku ülesehitustöö eluliselt tähtis ülesanne. Selle lahendamisele tuleb suunata kogu partei ja kogu nõukogude rahva jõupingutused.

NLKP Keskkomitee pleenum otsustab:

1. Kiita heaks põllumajanduse edasiarendamise abinõud, mis on töötanud välja NLKP Keskkomitee Presiidium ja mis olid esitatud sm. L. I. Brežnevi ettekandes. Teha NLKP Keskkomitee Presiidiumile ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks vastu võtta vastavad otsused.

Kohustada partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid, ministeeriumide ja keskasutuste, tööstusettevõtete, kolhooside ja sovhooside juhtijaid tegema vajalikku organisatsioonilist ja poliitilist tööd nende otsuste elluviimiseks.

2. Keskkomitee pleenum on seisukohal, et nende abinõude edukaks elluviimiseks, mis partei on kavandanud kolhooside ja sovhooside ökonoomika edasiseks tugevdamiseks, põllumajandustöötajate materiaalse huvi suurendamiseks oma töö tulemuste vastu, on vaja põhjalikult parandada kõigi partei-, nõukogude-, majandus-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide tööd. Nende organisatsioonide tegevuses on peamiseks ja määravaks pidev hoolitsus inimeste eest, kolhooside ja sovhooside ökonoomika arendamise eest, põllumajandussaaduste tootmise suurendamise, nende omahinna odavdamise ja kõigi tootmisharude rentaabluse kindlustamise eest.

On vaja resoluutselt loobuda administreerimise, kamandamise, kolhooside ja sovhooside juhtijate ning spetsialistide asendamise praktikast, välja juurida paraaditsemine ja sõnakõlksutamine.

On vaja taotleda laiade rahvahulkade aktiivset osavõttu majanduslike ja poliitiliste ülesannete täitmisest, kindlustada kaadri õige valik, paigutus ja kasvatamine, järjekindel kontroll partei otsuste elluviimise üle. On vaja tugevdada distsipliini partei- ja riigiaparaadi kõigis lülides, ühiskondliku tootmise kõigis sektoreis, tõsta iga töötaja vastutust temale usaldatud ülesande eest.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata kolhooside ja sovhooside partei-algorganisatsioonide tugevdamisele ja nende osatähtsuse suurendamisele. Partei rajoonikomiteed peavad pidevalt neile tuginema, abistama neid organisatsioonilise ning poliitilise kasvatustöö korraldamisel rahvahulkades.

3. NLKP Keskkomitee pleenum peab eriti tähtsaks põllumajandusteaduse arendamist. Teadlaste kohus on laiendada teoreetilisi uurimusi, tõsta nende taset ja resultatiivsust, osutada kolhoosidele ja sovhoosidele igati abi teaduse saavutuste ja eesrindliku praktika laialdasel rakendamisel kõigi kolhoosi- ja sovhoositootmise harude edasiarendamise huvides.

4. Kohustada partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid taotlema kolhoosikorra demokraatlike aluste resoluutset tugevdamist, saavutama majandite juhtimise printsiipide range täitmine, kolhoosnikute laialdane osavõtt kolhoositootmise põhiliste küsimuste lahendamisest. Tuleb võtta tarvitusele abinõud sotsialistliku ühisomandi edasiseks tugevdamiseks ja kaitsmiseks, maakasutuse paremaks korraldamiseks, maa ebaperemeheliku kasutamise faktide likvideerimiseks.

Pidada vajalikuks hakata välja töötama uut põllumajandusliku artelli näidispõhikirja ning asuda ette valmistama kolhoosnikute kolmandat üleliidulist kongressi.

5. Teha parteiorganisatsioonidele ülesandeks selgitada laialdaselt käesoleva pleenumi otsuseid kõigile kolhoosnikutele, sovhoositöölistele ja spetsialistidele, organiseerida ja suunata põllumajandustöötajate loomingulist aktiivsust ja energiat põllukultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmisele, kõigi põllumajandussaaduste tootmise intensiivistamisele.

*

NLKP Keskkomitee pleenum avaldab kindlat veendumust, et partei ja kogu nõukogude rahvas suhtuvad põllumajanduse edasiarendamise pakilistesse abinõudesse kui väga olulisse, eluliselt vajalikusse ülesandesse, millel on tohutu tähtsus meie maa majanduse edendamise ja rahva elujärje parandamise seisukohalt.

Nende abinõude edukas elluviimine tugevdab veelgi tööliskласsi ja kolhoositalurahva vääramatut liitu, kujuneb tõhusaks panuseks kommunismi materiaal-tehnilise baasi loomisse.

«Rahva Hääl», 1965, nr. 72

NLKP XXIII KONGRESSI DIREKTIIVID NSV LIIDU RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISE VIIE AASTA (1966—1970) PLAANI KOHTA

KINNITATUD NLKP XXIII KONGRESSI POOLT

Väljavõte

IV. Põllumajandus

Põllumajanduse valdkonnas on peamiseks ülesandeks suurendada tunduvalt põllu- ja loomakasvatussaaduste toodangut, et rahuldada paremini elanikkonna kasvanud vajadusi toiduainete ja tööstuse vajadusi põllumajandusliku tooraine järele. Selle ülesande lahendamise aluseks peab olema NLKP Keskkomitee 1965. aasta märtsipleenumil väljatöötatud majanduslike abinõude süsteemi järjekindel ellurakendamine.

Suurendada eelseisval viisaastakul riiklikud kapitaalmahutused põllumajanduses umbes kahekordseks, tugevdada kolhooside ja sovhooside materiaal-tehnilist baasi, tõsta põllumajandustöötajate materiaalset huvi ühistootmise efektiivse arendamise vastu.

1. Suurendada aastail 1966—1970 põllumajandussaaduste tootmise aasta keskmist mahtu 25%, võrreldes nende saaduste tootmise aasta keskmise mahuga eelnenud viie aasta jooksul.

Kolhooside ja sovhooside, partei-, nõukogude, plaani- ja põllumajandusorganite peamine tähelepanu tuleb keskendada kahe vastastikku seotud tähtsa ülesande lahendamisele — teravilja ja loomakasvatussaaduste tootmise laiendamisele.

2. Kõigi põllumajandusharude edendamise ja rahva heaolu tõstmise seisukohalt on otsustav tähtsus eelkõige teravilja tootmisel. Selleks tuleb viisaastakuga tõsta aasta keskmist teravilja toodangut Nõukogude Liidus tervikuna eelmise viie aastaga võrreldes 30 protsenti.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata stabiilse teraviljamajanduse ja muude tootmisharude arendamisele mittemustmullavööndis.

Organiseerida laias mastaabis riisikasvatust Sõr-Darja ja Amu-Darja jõe alamjooksul, Põhja-Kaukaasias ja Lõuna-Ukrainas.

Ette näha abinõud maapidamise põhjalikuks parandamiseks uudismaapiirkondades, pidades silmas vajadust luua tingimused teravilja ja muude kultuuride püsivate saakide kogumiseks.

Suurendada tunduvalt toorpuuvilla, suhkrupeedi, õlikultuuride seemnete, kiulina ja muude tehniliste kultuuride, kartuli, köögivilja, teelehtede, puuvilja, marjade ja viinamarja toodangut.

Võtta tarvitusele abinõud tööstuses töötlemiseks määratud põllumajandusliku tooraine kvaliteedi, tehnoloogiliste omaduste ja sortimendi märgatavaks parandamiseks.

3. Maaviljelussaaduste toodangu suurendamise peamiseks teeks tuleb pidada kõigi põllukultuuride saagikuse tõstmist. Selleks on vaja ellu viia maaviljeluse kultuuri tõstmise abinõude süsteem: kasutada ratsionaalselt maakõlvikuid, sisse seada õiged külvikorrad, juurutada parimaid teravilja ja muude kultuuride sorte, kasutada efektiivselt mineraal- ja orgaanilist väetist, võidelda mulla erosiooni vastu ja organiseerida põllukaitsemetsade istutamist.

4. Saavutada, et 1970. aastal saaks põllumajandus mineraalväetist umbes 55 miljonit tonni (ümberarvestatuna standardseteks mineraalväetisteks). Suurendada tunduvalt väetise ja lubja kvaliteeti. Taotleda, et kolhoosides ja sovhoosides kasutataks mineraalväetist teaduslikul alusel. Võtta tarvitusele abinõud kao järsuks vähendamiseks väetiste transportimisel ja säilitamisel.

Paremini korraldada põllukultuuride, aedade, viinamarjaistandike ja muude istandike kaitsmist kahjurite, haiguste ja umbrohu vastu.

Pöörata erilist tähelepanu umbrohu, põllukultuuride kahjurite ja haiguste tõrjeks määratud mürkkemikaalide ja muude keemiliste ainete õigele kasutamisele, samuti juurutada praktikas laialdaselt taimekahjurite ja -haiguste tõrje bioloogilisi meetodeid.

5. Ellu viia viie aasta jooksul laialdane maaparandustööde programm.

Vene NFSV mittemustmullavööndis, Valgevene NSV-s, Balti vabariikides, Ukraina lääneoblastites ja Polesje piirkonnas, samuti Kaug-Idas kuivendada soisi ja liigniiskeid maid 6—6,5 miljoni hektari suurusel pindalal, teha kultuuristustöid ligi 9 miljonil hektaril ning lubjata happelisi maid vähemalt 28 miljoni hektari suurusel pindalal;

põuastes piirkondades organiseerida töid maade niisutamiseks 2,5—3 miljoni hektari suurusel pindalal. Rööbiti niisutatavate maade pindala suurendamisega Kesk-Aasia ja Taga-Kaukaasia vabariikides tuleb laialdaselt arendada maade niisutamist Põhja-Kaukaasias, Volga-tagustel aladel, Lõuna-Ukrainas, Kasahhi NSV-s ja Moldaavia NSV-s;

muldade viljakuse tõstmiseks ja olemasolevate niisutatavate maade täielikuks ärakasutamiseks teha nendel maadel töid kollektor-drenaaživõrgu ehitamiseks, veega varustamise parandamiseks, niisutatavate maatükkide planeerimiseks ja niisutussüsteemide tehniliseks rekonstrueerimiseks;

luua riiklike spetsialiseeritud rühmade ja jaamade võrk kolhoosides ja sovhoosides maa kuivendamisega, metsa ja võsa juurimisega, niisutatavate maade planeerimisega, turba tootmise, veo ja kasutamisega, happeliste muldade lupjamisega ning loomakasvatusfarmide masinate ja tehnoloogiliste seadmete monteerimisega seotud tööde tegemiseks.

6. Tagada liha, piima, munade ja villa tootmise edasine laienemine peamiselt produktiivsuse tõstmisega, samuti loomade ja lindude arvu suurendamisega söödabaasi igakülgse tugevdamise alusel.

Selleks tuleb ette näha:

suurendada niisuguste söödakultuuride tootmist, mis võimaldavad saada kohalikes oludes söötade suurima koguse kasvupinna ühiku kohta minimaalse tööjõu- ja materjalikuluga;

tõsta igati looduslike söödakõlvikute viljakust ja laiendada kultuurkarjamaid;

toota vähemalt kaks korda rohkem täisväärtuslikke segajõusöötasid ning valgu- ja vitamiinirikkaid söödalisasid, liha- ja kondijahu; vere- ja kalajahu; anda põllumajandusele 1970. aastal 800000—900000 tonni söödapärmi; toota 2—2,5 miljonit tonni heinajahu;

varustada kolhooside ja sovhooside loomakasvatus täielikumalt valgurikaste söötade, aminohapete, mikroelementide, vitamiinide ja mineraalsöötadega, samuti mitmesuguste konserveerivate ainetega, mis hoiavad ära toitainete kao söötades.

7. Ühisloomakasvatuse efektiivsuse suurendamiseks:

tõsta lehmade piimatoodangut, arendada intensiivset piimakarjakasvatust kolhoosides ja sovhoosides ning eelkõige suurte linnade ja tööstuskeskuste ümbruses;

arendada igati spetsialiseeritud lihakarjakasvatust piirkondades, kus see on majanduslikult kasulik, rakendada laialdaselt noorveiste intensiivset kasvatamist ja nuumamist arenenud piimakarjakasvatuse piirkondades ja spetsialiseeritud nuumamismajandites;

kasutada ratsionaalsemalt olemasolevaid sigu, nuumata neid majanduslikult kasuliku müügikaalu saavutamiseni;

tõsta lammaste villa- ja lihatoodangut, suurendada lammaste arvu, arendada laialdasemalt peenvillalammaste, poolpeenvillalammaste ja krossbred-tüüpi lammaste ning karakulli lammaste kasvatust;

arendada tööstuslikul alusel kaubalist linnukasvatust, kontsentreerida see linnuvabrikutesse ning kolhooside ja sovhooside suurtesse mehhaniseeritud linnufarmidesse;

ette näha tiigikalakasvatuse, küülikukasvatuse ja mesinduse arendamine kolhooside ja sovhooside lisatootmisharudena, seal

aga, kus see on otstarbekohane, organiseerida spetsialiseeritud majandid;

tugevdada tõukarjamajandeid ning tõuaretuse ja loomade kunstliku seemendamise jaamu, organiseerida kõrgeväärtuslike tõuloomade õige kasvatamine ja parem kasutamine;

võtta tarvitusele abinõud loomade ja lindude varustamiseks ruumidega, mis vastavad zootehnika ja veterinaaria nõuetele; laiendada tööde mehhaniseerimist loomakasvatusfarmides;

parandada kolhooside ja sovhooside veterinaarset teenindamist;

laiendada ja tugevdada bioloogiatööstuse ning riikliku veterinaariavõrgu materiaal-tehnilist baasi.

8. Põllumajanduse järjest suurema arvu masinatega varustamise, mineraalväetiste kasutamise, maaparandus- ja niisutusabinõude tarvituselevõtmise, maaviljeluskultuuri tõstmise ja töötajate materiaalse huvi suurendamise baasil on kolhoosidel ja sovhoosidel võimalik tõsta olulisel määral teraviljasaaki ning iga kolhoos ja sovhoos peab selle alusel, nagu määrati kindlaks NLKP Keskkomitee 1965. aasta märtsipleenumil, mitte ainult täitma iga aasta kindlaid plaane, vaid ka müüma riigile järjest suuremas koguses teravilja üle plaani kõrgema hinnaga. Tuleb ette näha ka päevalille, toorpuuvilla, kiulina, piima, villa, munade ja muude saaduste üleplaanilist kokkuostu.

Teravilja üleplaaniline kokkuostmine kõrgema hinnaga vastab täielikult kolhooside ja sovhooside huvidele ning aitab kaasa põllumajandustöötajate tulude suurenemisele.

9. Igati arendada ja tugevdada kolhooside ja sovhooside lepingulisi suhteid varumisorganisatsioonidega, tõsta poolte materiaalset vastutust lepinguliste kohustuste täitmise eest plaanilise ja üleplaanilise kaubatoodangu kokkuostu alal. Laiendada kolhooside ja sovhooside otseseid sidemeid tööstusettevõtetega, samuti kaubandusorganisatsioonidega, eriti kiiresti riknevate saaduste realiseerimiseks, et need õigeaegselt tarbijate kätte toimetada.

Parandada varutavate saaduste ja tooraine kvaliteeti ning sortimenti, vähendada tunduvalt nende kadu varumis- ja müügiorganisatsioonides, tugevdada ja laiendada nende organisatsioonide, samuti saadusi töötlevate ettevõtete materiaal-tehnilist baasi. Ehitada rohkem hästi varustatud laoruume ja külmhooneid.

10. Ette näha tsentraliseeritud riiklike kapitaalmahutustena põllumajandusse tootmishoonete ehitamiseks ning masinate soetamiseks aastail 1966—1970 41 miljardit rubla.

Tõsta maaehituse tehnilist taset industriaalsete konstruktsioonide ja progressiivsete meetodite kasutamise teel.

Tugevdada maal asuvaid riiklikke ning kolhooside tööettevõtu korras töötavaid ehitus- ja montaažiorganisatsioone.

Rahuldada kolhooside ja sovhooside tarvidused metalli, torude ja ehitusmaterjalide järele, mida vastavalt tsentraliseeritud ja

mittetsentraliseeritud kapitaalmahutuste arvel majandite poolt tehtavate ehitus- ja montaažitööde mahule on vaja tootmishoonete, elamute ning kultuuri- ja kommunaalasutuste ehitamiseks ja ekspluatatsioonivajadusteks.

11. NLKP Keskkomitee 1965. aasta märtsipleenumi otsuste kohaselt müüa põllumajandusele aastail 1966—1970 1790000 traktorit (sealhulgas 780000 künnitraktorit), 1100000 veoautot, 900000 traktori- ja 275000 autojärelhaaget ning 550000 teraviljakombaini, samuti muid põllutöömasinaid. Varustada kolhoose ja sovhoose traktorite, autode ja põllutöömasinate tagavaraosadega.

Ette näha kiirekäiguliste traktorite, senisest progressiivsemate universaalsete, laiahaardeliste ja mitmerealiste masinate ulatuslikum rakendamine vastavalt looduslike ja majanduslike piirkondade iseärasustele ning viljeldavatele kultuuridele, samuti üheaegselt mitut tehnoloogilist protsessi tegevate kombineeritud masinate laialdasem rakendamine.

Võtta tarvitusele abinõud peale- ja mahalaadimistööde mehhaniseerimise taseme tõstmiseks põllumajanduses, loomakasvatuses ja laomajanduses. Müüa põllumajandusele kõige ökonoomsemaid suure kandejõuga ja läbivusega autosid, rööbiti auto- ja traktorijärelhaagete müümisega tunduvalt suurendada isekallutite, põllumajandussaaduste veoks määratud spetsiaalsete autode, autokraanade, traktorilaadijate ning muude peale- ja mahalaadimisvahendite müümist.

Tõsta järsult masinate ja traktorite kasutamise efektiivsust, täiustada veelgi kolhooside ja sovhooside materiaal-tehnilist teenindamist ning parandada insener-tehnilist teenistust.

Kiirendada suure jõudlusega maakaevamis-, maaparandus- ja niisutusmasinate ning pumpade ja muude seadmete loomist, tootmist ja põllumajandusele müümist.

Parandada märgatavalt põllumajanduslike masinate kvaliteeti, suurendada nende töökindlust ja kasutusiga.

12. Ette näha viie aasta plaanis põllumajanduse remondibaasi arendamine sellises suunas, mis tagab masinate ja traktorite ning nende sõlmede ja agregaatide keerulisema remondi tegemise reeglina «Põllumajandustehnika» remondiettevõtetes ning muud liiki remondi kolhooside ja sovhooside töökodades.

Varustada sovhooside ja kolhooside remonditöökojad ning «Põllumajandustehnika» ettevõtted metallilõikamispinkide, remondi- ja tehnoloogiliste seadmete ning aparaatidega, juurutada industriaalseid remondimeetodeid, parandada remonditööde kvaliteeti ja alandada nende maksumust.

13. Laiendada järsult kolhooside ja sovhooside elektrifitseerimise töid. Pöörata peatähelepanu elektrienergia kompleksele kasutamisele põllumajandusliku töö

viljakuse tõstmiseks ja selle töö kergendamiseks, samuti maaelanikkonna kultuurilise ja elukondliku teenindamise parandamiseks.

Ette näha põllumajanduses elektrienergia tarbimise suurenemine viie aasta jooksul ligikaudu kolmekordseks. Tõsta kolhoosidele ja sovhoosidele riiklikest energiasüsteemidest ja elektrijaamadest tsentraliseeritud korras elektrienergia andmise osatähtsust.

14. Põllumajanduse järjest ulatuslikuma masinatega varustamise, tema intensiivistamise, töö parema organiseerimise ja põllumajandustöötajate materiaalse huvi suurendamise alusel ette näha tööviljakuse kasv sovhoosides ja kolhoosides viie aasta jooksul 40—45 protsendi ulatuses.

Alandada põllumajandussaaduste omahinda, taotleda tootmise rentaabluse tõusu.

15. Tagada põllumajanduse tsentraliseeritud plaanilise juhtimise õige ühendamine kolhoosside ja sovhooside majandusalase initsiatiivi ja iseseisvuse arendamisega. Üle viia sovhoosid täielikule isemajandamisele ning arendada igati majandisisest isemajandamist kolhoositootmises, laiendada majandite juhtide ja spetsialistide õigusi ning suurendada nende vastutust tootmistegevuse tulemuste eest.

Igati arendada iseseisvust majandusküsimuste operatiivsel lahendamisel sovhoosides ning kolhoositootmise juhtimise demokraatlikke printsiipe.

Tõhustada tunduvalt riikliku krediidi osa kolhoosi- ja sovhoositootmise arendamises; üle viia kolhoosid vahetule pangakrediteerimisele.

Tõsta põllumajandustöötajate materiaalset huvi tootmise põhivahendite parema kasutamise ja toodangu suurendamise vastu, kõrgema tööviljakuse ning materiaal-tehniliste vahendite ja raha ökonoomse kasutamise vastu.

16. Maa, kapitaalmahutuste, masinate ning tööjõuressursside kõige efektiivsema kasutamise huvides spetsialiseerida kolhoose ja sovhoose, suurendada nende kaubatoodangut, tagades tootmisharude õige kooskõla.

Organiseerida kolhoosides ja sovhoosides nende organisatsioonilise ja majandusliku korralduse plaanide koostamine; seal, kus see vajalik on, viia majandite suurus ja spetsialiseerimine vastavusse kohalike looduslike ja majanduslike tingimustega.

17. Arendada kolhoosides ja sovhoosides, samuti kolhoosidevahelistes organisatsioonides abiettevõtteid ja tööndusi põllumajandussaaduste töötlemiseks, ehitusmaterjalide, taara ja rahvatarbekaupade tootmiseks peamiselt kohalikust toorainest ja tööstusjäätmeist. Ette näha seal, kus see on otstarbekohane, vastavate tööstusettevõtete hooajaliste filiaalide asutamine maakohtades. Eraldada riiklikest ressurssidest tehnoloogilisi seadmeid ja

mehhanisme, vajaduse korral aga ka toorainet, pakkimismaterjale ja taarat kolhooside, sovhooside ning kolhoosidevaheliste abiettevõtete ja tööndusteе jaoks.

18. Tugevdada kolhoose ja sovhoose spetsialistide ning mehhanisaatorite kaadriga.

Üheaegselt agronoomide ja zootehnikute ettevalmistamisega laiendada ökonomistide, mehaanikute, elektrikute, hüdrotehnikute, agrokeemikute, veterinaaria- ja taimekaitsespetsialistide ning muude põllumajanduse spetsialistide ettevalmistamist. Organiseerida kolhooside ja sovhooside juhtijate ja spetsialistide majandusalane ettevalmistamine ning nende teadmiste täiendamine. Luua tingimused nende viljakaks tööks.

19. Tõsta teaduse osa kolhoosi- ja sovhoositootmise arendamises. Laiendada teoreetilisi ja eksperimentaalseid uuringuid ökonoomika, bioloogia, agrotehnika, zootehnika ja tootmise mehhaniseerimise alal. Tõsta teadusliku uurimise asutuste vastutust nende soovituste teadusliku põhjendatuse, teaduse saavutuste kolhoosi- ja sovhoositootmise praktikasse efektiivse juurutamise eest.

Viia kolhoosides ja sovhoosides lõpule mullastikukaartide koostamine, maa kvaliteedi hindamine ning majandamise süsteemide põhjendamine vastavalt looduslikele ja majanduslikele piirkondadele. Põllumajandusorganid ja teadusliku uurimise asutused peavad intensiivsemalt välja töötama ning kolhoosi- ja sovhoositootmisse juurutama põllukultuuride saagikuse ja loomade produktiivsuse tõstmise, tehnika tootliku kasutamise ning söötade ratsionaalse kulutamise kõige ökonoomsemaid meetodeid.

20. Teha ulatuslikke töid maal elamute, koolide, lasteaedade ja lastesõimede, haiglate, klubide, raamatukogude, kinode, pesumajade ja leivatööstuste ehitamiseks; parandada maaelanike kaubandusalast teenindamist; kindlustada raadio ja televisiooni laiem levik. Eri piirkondade kohalikest oludest lähtudes välja töötada konkreetsed abinõud erinevuste likvideerimiseks maa ja linna kultuurilistes ning elukondlikes tingimustes ja alustada selle programmi ulatuslikku realiseerimist.

«Rahva Hääl, 1966, nr. 79

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 312
7. JUULIST 1965

Väljavõte

Vabariigi põllumajanduse juhtimise parandamiseks ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. märtsi 1965. a. määrusele nr. 125 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile põllumajanduse arendamise juhtimine ja vastutus põllumajandusliku tootmise seisukorra eest vabariigi kolhoosides ja sovhoosides.

2. Määrata, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi põhiülesanneteks on:

põllumajandusliku tootmise arendamise ning kolhooside ja sovhooside poolt põllumajandussaaduste riigile müümise iga-aastaste ja perspektiivplaanide väljatöötamine, samuti nende plaanide täitmise tagamiseks vajalike abinõude rakendamine;

kolhoosi- ja sovhoositootmise spetsialiseerimise ja intensiivistamise alaste abinõude väljatöötamine ja rakendamine ning selle alusel teravilja, liha, piima ja teiste põllumajandussaaduste tootmise suurendamise, kolhooside ja sovhooside kaubalisuse ja rentaabluse tõstmise tagamine;

masina- ja traktoripargi kõrgetootliku kasutamise organiseerimine, põllumajanduslikku tootmisse uue tehnika ja elektrienergia juurutamine, põllumajanduslike protsesside progressiivse tehnoloogia ja komplekssе mehhaniseerimise väljatöötamine ja juurutamine;

sovhoosides kapitaalehituse plaanide täitmise tagamine, kolhoosides ja sovhoosides ehituse kvaliteedi tõstmise ja odavamaks muutmise abinõude rakendamine;

kolhoosi- ja sovhoositootmisse iga majandi kohalikele tingimustele ja spetsialiseerimisele kohandatud maaviljeluse ja loomakasvatuse abinõude teaduslikult põhjendatud süsteemi, töö organiseerimise, normeerimise ja tasustamise progressiivsete meetodite juurutamise, finantsmajanduse tugevdamise ning kolhoosides ja sovhoosides isemajandamise juurutamise tagamine;

seemnekasvatuse organiseerimine vabariigis ning seemnete kvaliteedi ja nende õige kasutamise kontrolli tagamine;

agrokeemilise teenistuse juhtimine, mineraalväetiste ja teiste keemiliste vahendite põllumajanduses kasutamise ja säilitamise progressiivse tehnoloogia väljatöötamine;

riiklik järelevalve maakasutuse kehtestatud korrast kinnipidamise üle, maade riikliku arvestuse ja maakorralduse organiseerimine;

veterinaarteenistuse, tõuaretuse ning taimekaitse ja -karantiini teenistuse juhtimine vabariigis;

kontrolli teostamine partei ja valitsuse otsuste täitmise üle kolhoosiehituse küsimustes, kolhoositootmise juhtimise demokraatlike aluste ja põllumajandusliku artelli põhikirja täitmise üle, samuti kolhoosidemokraatia arendamine;

põllumajandusliku teaduse arendamine, teaduslike uurimisasutuste juhtimine ning põllumajanduse alal teaduslike uurimistööde koordineerimine vabariigis;

põllumajandusliku hariduse, samuti põllumajanduse juhtiva kaadri ja spetsialistide ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimine.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 23, art. 98

MAAPARANDUSE LAIALDASEST ARENDAMISEST TERAVILJA NING MUUDE PÕLLUKULTUURIDE SUURTE JA STABIILSETE SAAKIDE KOGUMISEKS

NLKP KESKKOMITEE PLEENUMI OTSUS, VASTU VÕETUD 27. MAIL 1966

Kõrgesti arenenud põllumajandus on kogu sotsialistliku majanduse edenemise ja nõukogude rahva elutaseme pideva tõusu vältimatu tingimus. Seepärast andis partei XXIII kongress kommunistliku ülesehitustöö käesoleva etapi konkreetseid teid kindlaks määrates esmajärgulise tähtsuse põllumajanduse arengutempo kiirendamisele, tema järjekindlale intensiivistamisele NLKP Keskkomitee 1965. aasta märtsi- ja septembripleenumil väljatöötatud majanduslike ja organisatsiooniliste abinõude süsteemi alusel.

Maa iga hektari saagikuse igakülgne tõstmine on kogu põllumajanduse ja eriti teraviljatootmise forsseeritud arendamise alus.

Pleenum on seisukohal, et meie maa majanduse arendamisel saavutatud tase võimaldab neil eesmärkidel nii üleriigilises mastaabis kui ka igas kolhoosis ja sovhoosis rakendada kompleksselt suuri abinõusid mullaviljakuse ja maaviljeluskultuuri tõstmise ning laialdase maaparanduse valdkonnas.

Tsoonides, mis alluvad põua hukatuslikule toimele, on selles kompleksis juhtivaks abinõuks niisutus. Mittemustmullavööndis, kus on palju liigniiskuse all kannatavaid maid, on muld toitainete poolest vaene ja eriti happeline, seal nihkub kuivendustööde kõrval esiplaanile mulla lupjamine ning süstemaatiline orgaanilise ja mineraalväetise andmine. Paljudes meie maa piirkondades tuleb põllumajanduse edukaks arendamiseks laialdaselt kasutada abi-

nõusid, mida teadus ja eesrindlikud kogemused soovitavad võitluseks mulla tuule- ja vee-erosiooni vastu. Kõigis Nõukogude Liidu tsoonides on vaja rakendada heina- ja karjamaade parandamise abinõusid.

NLKP Keskkomitee pleenum märgib, et paljudes kolhoosides ja sovhoosides on maaviljeluskultuur niisutatavatel ja kuivendatud maadel veel madal. Neid maid kasutatakse ebarahuldavalt. Maaparandustööde kvaliteet on pahatihti madal, drenaaži- ja niisutussüsteemides esinevate veekadude vähendamise abinõude tähtsust alahinnatakse, suur hulk maa-alasid on planeerimata ning töö on sageli ebarahuldavalt organiseeritud, töötajate materiaalne huvi melioreeritud maadel suurte ja stabiilsete saakide saamise vastu on ebapiisav. Uutel niisutatavatel ja kuivendatud maadel tehtavate ehitustööde ja nende maade põllumajandusliku kasutuselevõtmise vahel on mõnikord suur vaheaeg. Alahinnatakse happeliste muldade lupjamist ja sooldunud muldade kipsimist, vähe kasutatakse mineraal- ja kohalikke väetisi, ei rakendata abinõusid võitluseks mullaerosiooni vastu.

Real juhtudel võetakse paremad maad tootmis- ja kommunaalobjektide ehitamiseks, sel ajal kui võiks kasutada vähem väärtuslikke põllumajanduslikke kõlvikuid, liialdusi esineb maade eraldamisel võõrandamisele kuuluvateks ribadeks, pahatihti jätavad majandid kasutamata suured viljakad maa-alad. Õigustada ei saa ka seda, et hüdrojaamade, veehoidlate ja muude objektide rajamisel ei rakendata vajalikke abinõusid põllumajanduslike kõlvikute kaitsmiseks üleujutuse eest.

Teaduslikud asutused teevad veel vähe melioratsioonialast uurimistööd. Küllaldase põhjalikkusega ei uurita küsimusi, mis on seotud maaparandusalaste ehitustööde järjekorra ning kuivendatud ja niisutatavate maade ratsionaalse kasutamise kavandite majandusliku põhjendamisega. Nõrgal järjel on põllukultuuride saagirikaste ja lamandumiskindlate sortide aretamine nendel maadel, aeglaselt töötatakse välja uute maaparandusmasinate konstruktsioone ning täiesti ebapiisavalt juurutatakse teaduse ja tehnika saavutusi, samuti eesrindlike majandite kogemusi.

NLKP Keskkomitee pleenum otsustab:

1. Kiita heaks NLKP Keskkomitee Poliitbüroo poolt väljatöötatud abinõud maaparanduse laialdaseks arendamiseks teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumise eesmärgil, mille kohaselt on vaja:

suurendada lähema aastakümne jooksul niisutatavate maade pindala 7—8 miljoni hektari ja kuivendatud maade pindala 15—16 miljoni hektari võrra, kusjuures melioreeritud maade kogupind laieneb meie maal 1975. aastal 37—39 miljoni hektarini;

parandada kõigi maade melioratiivset olukorda kasutuselolevate niisutus- ja kuivendussüsteemide piirkondades, et nende

maade iga hektar maksimaalselt annaks kõrge kvaliteediga põllumajandussaadusi heade majanduslike näitajate juures;

kiirendada tunduvalt veemajanduslike tööde tempot Põhja-Kaukaasias, Lõuna-Ukrainas, Moldaavias, Kasahstanis, Amu-Darja alamjooksul ja Kaug-Idas, arendada niisutussüsteemide rajamist Volgamaal ja luua neis piirkondades teravilja, eriti riisi, samuti muude põllumajandussaaduste suurtootmine;

arendada edasi maade niisutamist Kesk-Aasia ja Taga-Kaukaasia piirkondades;

tagada kõigi happelise mullaga põllu-, heina- ja karjamaade lupjamine mittemustmullavööndis;

viia aastate 1966—1970 jooksul läbi heina- ja karjamaade põhjalik parandamine 9 miljoni ha suurusel pindalal ning karjamaade veega varustamine 50 miljoni ha suurusel maa-alal;

rakendada abinõusid võitluseks mulla vee- ja tuuleerosiooni vastu. Istutada seal, kus see on vajalik, põllukaitse- ja jäärakuäärseid metsaribasid, samuti rajada rohumaid erodeerunud nõlvadele, ehitada tehnilisi erosioonivastaseid objekte ja metsastada liivaseid alasid.

Teha NLKP Keskkomitee Poliitbüroole ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks võtta vastu sellekohased otsused.

Kohustada partei-, ametiühingu-, komsomoliorganisatsioone, nõukogude, põllumajandus- ja veemajandusorganeid ning ministeeriumide ja keskasutuste, tööstusettevõtete, ehitusorganisatsioonide, kolhooside ja sovhooside juhtivaid töötajaid rakendama vajalikke abinõusid nende otsuste tingimusteta täitmiseks.

2. Selle programmi täitmine, mille partei on kavandanud mullaviljakuse tõstmise, laialdase maaparanduse, põllumajandusliku tootmise plaanipärase ja järjekindla komplekssе mehhaniseerimise, elektrifitseerimise ja kemiseerimise valdkonnas, võimaldab suurendada kõigi põllumajandusharude produktiivsust ja parandada nõukogude rahva materiaalset heaolu. Partei-, nõukogude, põllumajandus- ja veemajandusorganite ülesanne seisab selles, et organiseerida ja juhtida üldrahvalikku võitlust maaviljeluskultuuri tõstmise ja põllumajanduslike kõlvikute produktiivsuse suurendamise, kõigis kolhoosides ja sovhoosides maakasutuse alal eeskujuliku korra sisseseadmise ning igalt hektarilt kõrgete ja stabiilsete saakide saamise eest. Kolhoose ja sovhoose tuleb abistada mullaviljakuse suurendamise ja põllumajanduslike kõlvikute iga hektari efektiivse kasutamise konkreetsete abinõude plaani väljatöötamisel.

Pleenum peab vajalikuks seada sisse range kord maatükkide eraldamisel tööstuse ja ehituse vajadusteks ning muul otstarbel. Igasuguste objektide püstitamisel tuleb eeskätt kasutada halvemaid või põllumajanduslikeks eesmärkideks kõlbmatuid maid.

Tunnistada vajalikuks võtta vastu seadused maa- ja veekasutuse põhialuste, põllumajanduslike kõlvikute kaitse ja nende kasutamise eest vastutuse suurendamise kohta.

3. NLKP Keskkomitee pleenum rõhutab, et maaparandustööde laialdase arendamise programmi ellurakendamisel tuleb täielikult kasutada partei Keskkomitee märtsi- ja septembripleenumil väljatöötatud majanduslikke abinõusid.

Erilise tähtsuse omandavad nende töötajate materiaalse huvi küsimused, kes tegelevad niisutus- ja kuivendussüsteemide ekspluateerimisega ning suurte ja stabiilsete saakide kasvatamisega melioreeritavatel maadel. Partei-, nõukogude, põllumajandus- ja veemajandusorganid ning kolhoosid ja sovhoosid peavad välja töötama ja ellu rakendama abinõud melioreeritud maadel töötajate töö organiseerimise, normeerimise ja tasustamise parandamiseks.

4. Rööbiti põllumajanduse materiaal-tehnilise baasi edasise tugevdamisega kõigis meie maa piirkondades võtta tarvitusele konkreetsed abinõud mittemustmullavööndi ning niisutusmaaviljeluse tsooni spetsialiseeritud organisatsioonide, kolhooside ja sovhooside varustamiseks maaparandus- ja maakaevamismasinatega, neile vajalikus koguses mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite, seadmete ning ehitus- ja muude materjalide andmiseks.

Ulatusliku maaparandusprogrammi realiseerimine nõuab võimsate traktorite ning suure jõudlusega maakaevamis- ja ehitusmasinate andmist põllumajandusele.

NLKP Keskkomitee pleenum kutsub tööstuse töötajaid ning tööstusministeeriumide ja keskasutuste juhtijaid tegema kõik võimaliku selleks, et täita ja ületada plaanid, mis näevad ette kolhooside ja sovhooside, samuti veemajandusorganisatsioonide varustamist vajalike kvaliteetsete masinate ja seadmete, väetiste ja mürkkemikaalide, mitmesuguste materjalide ja muude tootmisotstarbeliste kaupadega.

Pleenum soovitab liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteedel, partei krai-, oblasti-, linna- ja rajoonikomiteedel ning partei-algorganisatsioonidel võtta tarvitusele vajalikud abinõud selleks, et tööstusettevõtted ja ehitusorganisatsioonid tingimusteta täidaksid põllumajanduse tellimused.

5. Seoses maaparandustööde laialdase arendamisega juhib NLKP Keskkomitee NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Teaduste Akadeemia, V. I. Lenini nimelise Üleliidulise Põllumajandusteaduste Akadeemia ning vastavate teadusliku uurimise, projekteerimise ja konstrueerimise asutuste tähelepanu vajadusele lahendada õigeaegselt ja õigesti sellised küsimused, nagu:

maaparandusalaste abinõude läbiviimise järjekorra, samuti selleotstarbeliste kapitaalmahutuste kõige efektiivsema kasutamise põhjendamine;

maaparandusalaste ehitustööde läbiviimine teaduslik-tehnilisel ja industriaalsel alusel, ühtses kompleksis maade majandusliku kasutuselevõtmise abinõudega, kusjuures ei oleks vaheaega ehitus-

tööde lõpetamise ja maade põllumajandusliku kasutuselevõtmise vahel.

6. Teravilja ja muude põllumajandussaaduste toodangu suurendamise melioratiivsete abinõude programmi ellurakendamisel kuulub tähtis osa teadusele. Teadlased peavad tunduvalt laiendama teoreetilisi ja rakenduslikke uuringuid maaparanduse valdkonnas, suurendama nende uuringute resultatiivsust, andma tootmisele põhjendatud soovitused maaparandustööde läbiviimiseks meie maa eri piirkondades ja intensiivseks maaviljeluseks niisutatavatel ja kuivendatud maadel ning tagama parandatud maade jaoks saagirikaste ja lamandumiskindlate sortide aretamise. Insenerid ja konstruktorid peavad intensiivistama uute suure jõudlusega ja ökonoomsete maakaevamis- ning maaparandusmasinate loomist.

Teha NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumile, NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Teaduste Akadeemiale ja V. I. Lenini nimelisele Üleliidulisele Põllumajandusteaduste Akadeemiale ülesandeks töötada koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega aastail 1966—1968 lähemaks 10—15 aastaks välja majanduslikult põhjendatud ettepanekud põllumajanduse edasiarendamise suundade kohta meie maa looduslike tsoonide järgi ning esitada need ettepanekud enne 1. jaanuari 1969 NLKP Keskkomiteele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

7. Kohustada liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, partei krai-, oblasti-, linna- ja rajoonikomiteesid ning partei-algorganisatsioone selgitama kolhoosnikutele, sovhoositöötajatele, põllumajanduse spetsialistidele ja kogu nõukogude rahvale laialdaselt NLKP Keskkomitee käesoleva pleenumi otsust ning tegema vajalikku organiseerimis- ja poliitilist tööd selle otsuse täitmiseks.

NLKP Keskkomitee pleenum avaldab kindlat veendumust, et mullaviljakuse tõstmiseks väljatöötatud põhjalike abinõude, laialdase maaparanduse programmi realiseerimine on uus suur samm, mis aitab tootlikke jõude edasi arendada, kolhoose ja sovhoose majanduslikult tugevdada ning luua meie maal teravilja ja muude põllumajandussaaduste stabiilne ja kõrgestiarenenud tootmine.

«Rahva Hääl», 1966, nr. 123

NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUSE «MAAPARANDUSE LAIALDASEST ARENDAMISEST TERAVILJA NING MUUDE PÕLLUKULTUURIDE SUURTE JA STABIILSETE SAAKIDE KOGUMISEKS» TÄITMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 333 19. JUULIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. juuni 1966. a. määrusele nr. 465 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Pidades võitlust maaviljeluse kultuuri tõstmise, mullaviljakuse tõusu ja maaparanduse laialdase programmi elluviimise eest väga tähtsaks üldriiklikuks ülesandeks, on Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», partei rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel ja sovhoosidel vaja:

tarvitusele võtta abinõud põllumajandusmaa iga hektari kõige täielikumaks ja produktiivsemaks kasutamiseks, maade laialdaseks kuivendamiseks, rohumaade parandamiseks, maade puhastamiseks kividest, peenmetsast ja võsast, maade massiivistamiseks ning happeliste muldade lupjamiseks;

tagada õigete külvikordade sisseviimine, kõige efektiivsemate maaviljelussüsteemide juurutamine vastavalt kohalikele tingimustele, kvaliteetse rajoonitud sordiseemnega külvamine, orgaaniliste ja mineraalväetiste parem kasutamine, maade ja nende kvaliteedi täpne arvestus.

2. Tunnistada vajalikuks kuivendada 1966.—1975. aastal ja võtta põllumajanduslikult kasutusele 610 000—640 000 hektarit maid ning tunduvalt tõsta kõigi põllukultuuride saagikust kuivendatud maadel, et tagada teravilja, kartuli, lina, köögivilja, söödakultuuride ja muude põllumajandussaaduste toodangu stabiilne kasv.

3. Kinnitada aastaiks 1966—1970:

1) liigniiskete ja soostunud maade kuivendamise plaan — 240 000 hektarit, sealhulgas drenaaži teel 210 000 hektarit;

2) kuivendamist mittevajavatel maadel kultuurtehniliste tööde teostamise plaan — 380 000 hektarit;

3) happeliste muldade lupjamise plaan — 350 000 hektarit;

4) väetus- ja alusturba tootmise plaan — 15 miljonit tonni.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», partei rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja põllumajandusliku tootmise valitsustel realiseerida järgmised abinõud:

1) tõsta maakasutajate vastutust kuivendatud põllumajanduslike kõlvikute efektiivse kasutamise eest, tagada kuivendussüsteemide tehniliselt õige ekspluateerimine ja nende korrashoidmine, pöörates erilist tähelepanu majandisiseste kuivendusvõrkude paremale hooldamisele ja remontimisele;

2) laiendada drenaaži rajamist kui kõige täiuslikumat ja majanduslikult efektiivsemat maade kuivendamise moodust, seal aga, kus see on majanduslikult õigustatud, seada sisse kuivendusvõrgu rajamisel veerežiimi kahepoolne reguleerimine;

3) tagada kontroll selle üle, et kolhoosid ja sovhoosid annaksid kuivendatud maadele enne vilja külvamist vajalikul hulgal mineraal- ja orgaanilisi väetisi;

4) seal, kus see on otstarbekohane, rekonstrueerida ja taastada kuivendusvõrk varem kuivendatud maadel, et tagada kõigi kuivendatud maade produktiivne põllumajanduslik kasutamine.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» teha rahvamajanduse arendamise aastaplaanide koostamisel vajaduse korral ettepanekuid maaparandus- ja kultuurtehniliste tööde ülesannete täpsustamiseks rajoonide lõikes.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteed koos teadlaste ja spetsialistidega abistama kolhoose ja sovhoose mullaviljakuse tõstmise, maade parandamise ja põllumajanduslike kõlvikute iga hektari efektiivseks kasutamiseks konkreetsete ürituste plaanide väljatöötamisel, samuti maaparandustööde järjekorra kindlaksmääramisel.

7. Mõista väärana hukka praktika, kus ilma küllaldase põhjenduseta eraldatakse väärtuslikke põllumaid ja muid põllumajanduslikke kõlvikuid, eriti kuivendatud ja luhamaid, tööstusobjektide, loomakasvatus- ja muude põllumajanduslike hoonete ehitamiseks, teede ja elektriliinide rajamiseks ning muudeks vajadusteks. Määrata, et maade eraldamine mainitud eesmärkidel peab toimuma üldreeglina halvemate või siis põllumajanduslikuks kasutuseks kõlbmatute maade arvel. Seejuures peab maade eraldamisega seotud põllumajandusliku toodangu kaod kompenseeritama ning võetama arvesse objektide ehitamiseks tehtavate kulutuste tasuvuse

kindlaksmääramisel. Rajoonide täitevkomiteedel vaadata läbi ja kindlaks määrata eraldatud põllumajanduslike maade kasutamise kord ning võtta tarvitusele abinõud nende maatükkide tagastamiseks kolhoosidele ja sovhoosidele, mida tööstus-, teede- ja muud organisatsioonid enam ei vaja.

8. Kuna reas majandeis on kuivendatud maad laokile jäetud ning suurt hulka neid maid ei kasutata üldse, nõuda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumilt, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustelt, kolhooside ja sovhooside juhtijatelt lõpu tegemist kuivendatud maade kasutamisse ebaperemehelikule suhtumisele ning looma sel alal vajaliku korra.

9. Teha Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteele ülesandeks ette näha rahvamajanduse arendamise aastaplaanides kuivendussüsteemide remondi mahu rajoonide lõikes.

10. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerida neile alluvate ettevõtete ja organisatsioonide jõududega kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtetega sõlmitud lepingute alusel projekteerimis-, uurimis- ja ehitustööde teostamist maade kuivendamise ning muude maaparanduslike ürituste osas, mida teostatakse majandite vahendite ja pangalaenu arvel üle rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud mahtude.

Nende tööde mahud, mis on kooskõlastatud Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga, esitavad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele töövõtu korras tehtavate tööde aastaplaani lülitamiseks.

11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel, Eesti NSV Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumil ning Kiviõli Põlevkivikeemia Kombinaadil tagada 1966.—1970. a. põlevkivituha ja muude lubimaterjalide saatmine põllumajandusele aastaplaanides ettenähtud koguses.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel näha rahvamajanduse arendamise aastaplaanides ette lubimaterjalide hankimine hankijate ja rajoonide järgi.

12. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada 1966. aastal tolmjate lubimaterjalide külvamise seadeldise (reguleeritava külvitihedusega) väljatöötamine, aga Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil organiseerida nende valmistamine ja tsemendiveo tsisternautode varustamine nende seadeldistega.

13. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel tagada 1966. aasta jooksul Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» kooskõlastatult kolhooside ja sovhooside alusturbaga varustamise ratsionaalse skeemi väljatöötamine vastavalt majandite praegusele ja perspektiivsele turbavajadusele.

14. Maaparandustööde parema organiseerimise eesmärgil määrata, et:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtted ja organisatsioonid teostavad maade kuivendamist, happeliste muldade lupjamist ning turba tootmist ja transportimist riiklikus plaanis ettenähtud ulatuses;

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtted ja organisatsioonid koos kolhooside ja sovhoosidega teevad kultuurtehnilisi töid kuivendamist mittevajavatel maadel ning majandisiseste kuivendussüsteemide kapitaalremonti;

3) kolhoosid ja sovhoosid tagavad majandisiseste kuivendussüsteemide korrashoiu ja jooksva remondi vastavalt kindlaksmääratud plaanidele;

4) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee süsteemi organisatsioonid tagavad kuivendus- ja kultuurtehniliste tööde planeerimise koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga, vastava projekt- ja tehnilise dokumentatsiooni koostamise, kõigi maaparanduse, turba tootmise ja happeliste muldade lupjamise alaste tööde finantseerimise, majanditevaheliste kuivendussüsteemide remontimise ja ekspluatatsiooni. Koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega, töövõtuorganisatsioonide ja majanditega valivad välja kuivendamisele minevad maatükid vähemalt üks aasta enne projekteerimis- ja uurimistööde alustamist.

15. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel parandada järsult maaparandustööde planeerimist ja projektdokumentatsiooni koostamist ning tugevdada kontrolli maaparandustööde kvaliteedi üle, milleks:

1) valida esmajoones selliseid maaparandusobjekte, mis nõuavad vähemaid kapitaalkulutusi ühele kuivendushektarile ning millede kasutuselevõtmisel võib kiiremini saada majanduslikku efekti, taotledes seejuures maaparandustööde kontsentreerimist ja kuivendatavate maa-alade kiiret ekspluatatsiooni andmist;

2) mitte teha maaparandustöid majandeis, kus varem kuivendatud maid kasutatakse ebarahuldavalt või kuivendussüsteeme ei hoita korras;

3) võtta tarvitusele abinõud maaparandusehituse odavamaks

muutmiseks ning projekt- ja eelarvelise dokumentatsiooni lihtsustamiseks, likvideerida alakvaliteetsete projektide koostamine;

4) koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» juurutada ulatuslikumalt maaparandusehitusse uusi progressiivseid meetodeid, mis tagavad maaparandussüsteemide kvaliteedi paranemise ja kasutusea pikenemise ning tööviljakuse tõusu;

5) kapitaalmahutuste efektiivsuse tõstmiseks ja kuivendatud maade kiiremaks kasutusele võtmiseks peab maaparanduslik ehitus toimuma kompleksselt koos nende maade majandusliku kasutusele võtmise abinõudega.

16. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil esitada kahe kuu jooksul Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud maaparandusliku ehituse tiitelnimekirjade kinnitamise korra parandamiseks.

17. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil võtta tarvitusele abinõud maaparandusalase teadusliku uurimistöö mahajäämuse likvideerimiseks ning tagada veemajandusliku ehitusega ja kuivendatud maade kasutamisega seotud uurimistööde tunduv laiendamine.

Maaparandusalase teadusliku uurimis- ja projekteerimistöö tõhustamiseks pidada otstarbekohaseks moodustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee süsteemis maaparanduse projekteerimise ja uurimise instituut. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» esitada kuu aja jooksul Eesti NSV Ministrite Nõukogule sellekohased ettepanekud.

18. Pidada vajalikuks tunduvalt suurendada vabariigis maaparandusagronoomide, maaparandustehnikute, maakorraldustehnikute ja topograafide ettevalmistamist ja suurendada vastuvõttu ja kõrge kvalifikatsiooniga maaparandusala spetsialistide ettevalmistamise laiendamist Eesti Põllumajanduse Akadeemias.

Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele ülesandeks esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule 15. augustiks 1966 vastavad ettepanekud.

19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega kindlustada 1966.—1970. a. maaparandusliku ehituse jaoks vähemalt 3000 kvalifitseeritud töölise-mehhanisaatori ettevalmistamine kutsekoolides. Organiseerida maaparanduse mehhanisaatorite ja drenaažimeistrite laialdane ettevalmistamine kursustel ja tootmisõppuse korras.

20. NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel ehitada 1966.—1970. a. maaparandajate kaadri ettevalmistamiseks koolihooneid vähemalt 1000 õpilasele.

ENSV Riiklikul Plaanikomiteel näha ette kapitaalmahutuste eraldamine koolide ehitamiseks põllumajandusele eraldatavate summade arvel.

21. Kolhooside ja sovhooside juhtijail on vaja majandites luua maaparandajatele normaalsed töötingimused. Maaparandajate varustamine eluruumide ja sooja toiduga ning nende kultuuriline teenindamine peab olema majandite parteiorganisatsioonide ja juhtijate pideva tähelepanu all.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil välja töötada ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks maaparandajate materiaalse stimuleerimise abinõud.

22. Käesoleva määruse punktides 2 ja 3 kindlaksmääratud maaparanduse mahtude täitmiseks on Eesti NSV Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Ehitusministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» vaja 1966.—1970. a. suurendada drenaaztorude tootmise võimsused 150—160 miljoni tingtoruni, maaparanduslike ehitiste jaoks monteeritava raudbetooni tootmise võimsused Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes 25 000—28 000 kuupmeetrini raudbetooni aastas ning suurendada maaparanduse jaoks monteeritava raudbetooni tootmine Eesti NSV Ehitusministeeriumi ja Eesti NSV Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumi ettevõtetes 50 000 kuupmeetrini.

24. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel tagada Balti soojuselektrijaama tuhalaadimissõlme häireteta projekteerimine ja ehitamine, aga Eesti NSV Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ehitusministeeriumil — klinkertolmu laadimise sõlme ehitamine 1966. aastal tehases «Punane Kunda».

25. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel näha ette Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemis 55 000—60 000 m² elamispinna ehitamine 1966.—1970. a. ning tagada sõiduautode ja autobusside eraldamine maaparandajate jaoks.

26. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumil tagada 1966.—1970. a. vajaliku hulga eririietuse, -jalatsite ja individuaalkaitsevahendite hankimine Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ettevõtete jaoks.

27. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kindlustada heinaseemne tootmise suurendamine majandites, et täielikult rahuldada vabariigi kolhooside ja sovhooside vajadused.

28. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» kindlustada 1966.—1970. a. maaparandusliku ehituse tootmis-tehnilise baasi laiendamine ja paigutamine rajoonides vastavalt maaparandustööde mahule. Ettepanek uute ehitatavate tootmisvõimsuste paigutuse kohta esitada Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteega kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

29. Kuivendatud maade põllumajandusliku kasutamise üle kontrolli tugevdamiseks kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteed ja Eesti NSV Statistika Keskvalitsust:

1) 1966.—1967. a. viima plaanikartograafiliste materjalide alusel läbi kuivendatud maade inventariseerimine, varustades kõik majandid vastava algdokumentatsiooniga;

2) inventariseerimise tulemustest lähtudes töötada välja ja viia ellu abinõud kasutamata seisnud maade lülitamiseks põllumajanduslikku käibesse, aga maad, kus kuivendusvõrk on täielikult kõlbmatuks muutunud, kustutada kuivendusvõrguga maade arvestusest;

3) seisuga 1. jaanuar 1967 viia läbi kuivendussüsteemide ja rajatiste pasportiseerimine koos nende hindamisega kehtivates hindades ning kindlustada edaspidi maaparanduskadastri süstemaatiline pidamine.

30. Panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee osavõtul kuivendatud maade iga-aastane arvestus, koostades nende jaotuse kõlvikute ja maakasutajate kaupa, samuti mainitud maade kvaliteedi hindamine.

31. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» töötada välja ja kinnitada parandatud maade ekspluatatsiooni võtmise ja arvestuse eeskirjad.

32. Eesti NSV Statistika Keskvalitsusel viia igal aastal 1. novembriks kolhoosides ja sovhoosides ning teistes riiklikes majandeis läbi kuivendatud maade kasutamise arvestus ühtse riikliku arvestuse, kuivendussüsteemide passide ja maakasutajate dokumentide andmete alusel, samuti nendel maadel kasvatatavate põllukultuuride saagikuse ja saadava toodangu mahu arvestus. Kuivendatud maade kasutamise arvestuse kokkuvõtted esitada läbivaatamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

33. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» ülesandeks esitada 25. oktoobriks 1966 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettepanek kolhoosidele ja sovhoosidele

tehtavate mulla-, kultuurtehniliste ja muude tööde hinnete korrastamise kohta.

34. Laiendada 1. juulist 1966 Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja neile alluvate organite maaparanduslike süsteemide ja rajatiste ehitusel ja ekspluateerimisel töötavatele ekskavaatorijuhtidele, vihmutusagregaatide ning liikuvate ja statsionaarsete pumbamajade masinistidele, greiderijuhtidele, traktoristidele, skreeperi- ja buldooserijuhtidele EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 7. juuni 1966. a. määruse nr. 274 punkti 1 alapunktides 1 ja 3 kehtestatud töö tasustamise tingimused ja kord.

35. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et:

5) kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamine veemajandusliku ehituse jaoks kutsekoolides toimub 1966/67. õppeaastast alates riigieelarve summadest, rakendades maakutsekoolides mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamisel kehtivaid õpilaste materiaalse varustamise tingimusi ja norme.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 34, art. 235

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU MAAPARANDUSE JA VEEMAJANDUSE KOMITEE KÜSIMUSED

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 262 2. JUUNIST 1966

Väljavõte

Seoses Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee moodustamise kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

3. Panna Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteele:

1) koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga maaparandusehituse, kuivendussüsteemide ekspluatatsiooni, põllumajanduse vajadusteks turba tootmise ja happeliste pindade lupjamise aasta- ja perspektiivplaanide väljatöötamine;

2) pinna- ja põhjavete plaanilise ja ratsionaalse kasutamise tagamine vabariigi territooriumil, nende kaitsmine kahanemise, tööstuslike, elukondlike ja muude roiskvete ning heidetega risusta-

mise ja saastamise eest, samuti abinõude rakendamine võitlemiseks vete kahjuliku toime vastu;

3) rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud maaparandustööde varustamine projekteerimisdokumentatsiooniga;

4) rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ja oma süsteemi jõududega või tööettevõtu korras tehtavate kõigi maaparandus-, põllumajanduse vajadusteks turba tootmise ja happeliste pindade lupjamise tööde finantseerimine, samuti nimetatud tööde plaanide täitmise tagamine koos tööettevõtuorganisatsioonidega;

5) projekteerimis- ja teaduslike uurimistööde koordineerimine ja juhtimine maaparanduse, veeressursside kasutamise ja kaitse, turbatootmise ja happeliste pindade lupjamise alal;

6) kuivendussüsteemide ekspluatatsiooniteenistuse juhtimine.

NLKP XXIII KONGRESSI JA NLKP KESKKOMITEE PLEENUMITE PÕLLUMAJANDUSALASTE OTSUSTE TÄITMISE KÄIGUST

NLKP KESKKOMITEE PLEENUMI OTSUS, VASTU VÕETUD 31. OKTOOBRIL 1968

NLKP XXIII kongressi otsuseid täites on nõukogude rahvas Kommunistliku Partei juhtimisel saavutanud suurt edu majanduslikus ja kultuurilises ülesehitustöös. Meie maa rahvamajandus areneb kiires tempos, pidevalt tõuseb töötajate materiaalne heaolu.

NLKP XXIII kongressi ning NLKP Keskkomitee 1965. a. märtsi- ja 1966. a. maipleenumi otsuste põhjal on ellu rakendatud suuri abinõusid Nõukogudemaa põllumajanduses edasise tõusu saavutamiseks. Tema materiaal-tehnilist baasi on tugevdatud. Tööstus on hakanud rohkem tootma kolhoosidele ja sovhoosidele traktoreid, autosid, põllutöömasinaid ja mineraalväetisi. Käimas on laiaulatuslikud maaparandustööd. Väga tähtis oli üleminek uuele põllumajandussaaduste varumise poliitikale, mis rajaneb kindlate plaanide kehtestamisel ja üleplaanilise viljamüügi materiaalsel stimuleerimisel. Maal on teostatud rida sotsiaalseid ja majanduslikke abinõusid, kolhoosides on sisse seatud garanteeritud kuutöötasu, on parandatud kolhoosnikute ja sovhoositööliste pensionilist kindlustust.

Kõik need abinõud, partei-, nõukogude ja põllumajandusorganite suur organiseerimis- ja poliitiline tegevus, kolhoosnikute, sovhoositööliste ja põllumajandusspetsialistide ennastsalgav töö, samuti linnatöötajate abi maale on soodustanud põllumajanduslikku tootmise kasvu, selle põhiharude — põllunduse ja loomakas-

vatuse — tõusu ning kolhooside ja sovhooside majanduslikku tugevnemist.

Aastail 1965—1967 moodustas põllumajanduse kogutoodangu väärtus keskmiselt 75 miljardit rubla aastas, mis on peaaegu 10 miljardi rubla võrra rohkem kui eelnenud kolmel aastal. Põllumajandussaaduste toodang iga elaniku kohta suurenes 11 protsenti.

Põllukultuuride saagikus on tõusnud ja karja produktiivsus suurenenud. Keskmised kogusaagid nendel aastatel olid: teravili — 147 miljonit tonni ehk 10,5 protsenti rohkem kui a. 1962—1964, toorpuuvill — 5,9 miljonit tonni ehk 20,4 protsenti rohkem, suhkrupeet — 78 miljonit tonni ehk 34,5 protsenti rohkem. Riisitoodang suurenes kolme viimase aastaga peaaegu kahekordseks ja oli möödunud aastal 895 000 tonni. Tõusid hirsi, tatra, kartuli, köögivilja, puuvilja, viinamarjade ja tee kogusaagid. Liha toodeti 1965—1967 igal aastal keskmiselt 10,7 miljonit tonni ehk 15 protsendi võrra rohkem kui eelnenud kolmel aastal, piima 76,2 miljonit tonni ehk 21,3 protsendi võrra rohkem ning mune 31,6 miljardit ehk 11,2 protsendi võrra rohkem. Taime- ja loomakasvatussaaduste kokkuostu riiklikud plaanid täideti edukalt. Tõusis kõigi põllumajandusharude rentaablus. Nõukogudemaa sovhoosid tervikuna töötasid kahel viimasel aastal kasumiga. Suurenesid kolhooside ja kolhoosnikute tulud.

1968. aastal on põllumajandustöötajad saavutanud uut edu. Teravilja kogusaak moodustab tänavu üle 165 miljoni tonni. Teravilja kokkuostuplaan on ületatud, riik on saanud rohkem kui 68 miljonit tonni vilja. Kasvatatud on puuvilla, suhkrupeedi, päevalille, kartuli ja muude kultuuride hea saak. Mullusest rohkem on toodetud ja kokku ostetud ka loomakasvatussaadusi. Enne tähtaega täideti liha, piima, munade ja villa kokkuostu riiklik plaan.

Põllumajandussaaduste tootmise ja varumise kasv võimaldas suurendada kaubaressursse, täielikumalt rahuldada meie maa vajadusi toiduainete, rahvatarbekaupade ja tooraine järele ning luua kindlad varud. Liha tarbimine iga elaniku kohta oli 1967. aastal 21 protsenti, piima ja piimatoodete tarbimine 15 protsenti ning munade tarbimine 22 protsenti suurem kui 1964. aastal.

Rööbiti saavutustega põllumajanduse arendamises on ka puudusi ja lahendamata küsimusi. Mitmete saaduste tootmise mahu ja tööviljakuse kasvu poolest ei ole põllumajandus saavutanud veel taset, mis oli NLKP XXIII kongressi direktiividega viisaastakuks ette nähtud. Mõnedes oblastites, kraides ja vabariikides on põllumajandusliku tootmise kasvutempo aeglane. Reas majandeis töötatakse nõrgalt teravilja ja muude kultuuride saagikuse, samuti karja produktiivsuse suurendamisel. Ikka veel esineb seda, et külvatakse mittesordiseemet. Palju toodangut läheb kaotsi seetõttu, et umbrohutõrje ning taimede ja loomade kahjurite ja haiguste tõrje on nõrk. Küllaldaselt ei hoolitseta kohalike väetiste kogumise ja muldaviimise eest. Masinaid ei kasutata küllalt efektiivselt

Maaparanduse plaaniülesandeid ei täideta. Paljudes kolhoosides ja sovhoosides rakendatakse aeglaselt eesrindlikke majandamisvõtteid ning töö ja tootmise organiseerimise paremaid vorme ja meetodeid, ökonoomikaalane tegevus on alles nõrgal järjel.

Toodangu omahind on veel kõrge, eriti loomakasvatuses, ei arendata küllaldast võitlust kokkuhoiu ja säästlikkuse eest. Kasvanud tuludest hoolimata suunatakse reas kolhoosides vähesel määral vahendeid ühiskondliku tootmise laiendamisele, esineb liialdusi administratiivaparaadi ülalpidamise ja muudes kuludes.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, «Sojuzselhostehnika», NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi ning nende kohalike organite töös on veel palju puudusi, nad ei ilmuta sihikindlust kolhoosi- ja sovhoositootmise reservide ja võimaluste täielikumaks ärakasutamiseks, paljusid tähtsaid maaviljeluse ja loomakasvatuse arendamise küsimusi ei lahenda nad vahel õigeaegselt.

Tunduvat parandamist nõuab põllumajandussaaduste, eriti köögi- ja puuvilja varumise organiseerimine ja hoidmine.

Olulisi puudusi on põllumajandusele ettenähtud kapitaalmahutuste ja materiaal-tehniliste ressursside planeerimises ning mõnede tööstusministeeriumide tegevuses XXIII kongressi ja Keskkomitee pleenumite poolt põllumajanduse varustamiseks seatud ülesannete täitmisel. Esineb aeglust uut tüüpi masinate, efektiivsete väetiste ja keemiliste taimekaitsevahendite loomises, uute põllutöömasinate tootmisse võtmine venib, ebarahuldavalt lahendatakse tagavaraosadega varustamise küsimust. Täheldatakse mahajäämust põllumajanduslikku toorainet töötleva tööstuse arenemises.

Keskkomitee pleenum märgib, et põllumajanduslikku tootmise ebapiisava kasvutempo põhjuseks on ikka veel aeglane edasijõudmine kemiseerimisel, maaparandamisel ja komplekssel mehhaniseerimisel ning teaduse uusimate saavutuste ja eesrindlike kogemuste nõrk juurutamine põllumajanduses.

NLKP Keskkomitee pleenum otsustab:

1. Pidada parteiorganisatsioonide ning nõukogude ja majandusorganite tähtsamaks ülesandeks edaspidigi kõrvalekaldumatult ellu viia partei poliitikat ja praktilisi abinõusid põllumajanduse arendamise alal, mis töötati välja XXIII kongressil ning NLKP Keskkomitee märtsi- ja maipleenumil.

Pleenum kohustab liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, partei krai-, oblasti-, ringkonna- ja rajoonikomiteesid, nõukogude organeid, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi, «Sojuzselhoztehnikat» ja nende kohalikke organeid, kolhooside ja sovhooside parteiorganisatsioone ning juhtijaid tarvitusele võtma abinõusid põllumajanduse arenemises leiduvate puuduste kõrvaldamiseks ning kolhoosi- ja sovhoositootmise kõigi reservide pare-

TRÜ Raamatukogu

maks ärakasutamiseks, et tagada viie aasta plaani ülesannete täitmine.

2. Kiita heaks ning tunnistada õigeaegseteks ja kommunismi ehitamise tarvidustele vastavateks NLKP Keskkomitee Poliitbüroo poolt väljatöötatud ja sm. L. I. Brežnevi ettekandes esitatud ettepanekud NSV Liidu põllumajanduse edasiarendamise põhisuundade ja abinõude kohta.

Keskkomitee pleenum peab tähtsaks poliitiliseks üldparteiliseks ja üldriiklikuks ülesandeks kiirendada põllumajanduse arengutempot, et võimalikult lühikese ajaga suuresti ületada praegune põllumajandusliku tootmise tase meie maal. Endiselt peab tähelepanu keskpunktis olema teravilja ja muude põllukultuuride tootmise tunduv suurendamine saagikuse järsu tõusu alusel ning loomakasvatuse igakülgne arendamine. On tarvis pidevalt hoolitseda toodangu kvaliteedi parandamise eest.

Põllumajandusliku tootmise kõrge tase on saavutatav ainult sel teel, et kolhoosi- ja sovhoositootmine ning teda teenindavad majandusharud saavad võimsama materiaal-tehnilise baasi. On tarvis edaspidigi varustada põllumajandust ajakohaste masinatega, rahuldada tema vajadusi mineraalväetiste ja muude kemikaalide järele, teha suures ulatuses maaparandustöid.

Põllumajanduse rekonstrueerimine uue tehnika alusel peab olema tähtsaim suund plaanide koostamisel eelseisvaks viisaastakuks. Rahvamajandusplaanides tuleb ette näha vajalikke vahendeid ja materiaal-tehnilisi ressursse põllumajanduse kasvavate nõuete täielikumaks rahuldamiseks.

3. Arvestades keemia tohutut tähtsust põllumajandusliku tootmise produktiivsuse suurendamiseks, on lähematel aastatel tarvis suuresti kiirendada mineraalväetiste, efektiivsete keemiliste taimekaitsevahendite ja mikrobioloogilise sünteesi produktide tootmise kasvutempot. Teha Keemiatööstuse Ministeeriumile, Naftatöötlemis- ja Naftakeemiatööstuse Ministeeriumile, Mikrobioloogiatööstuse Peavalitsusele, Keemia- ja Naftamasinaehituse Ministeeriumile ja ehitusministeeriumidele, samuti NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Riiklikule Varustuskomiteele ning liiduvabariikide ministrite nõukogudele kohuseks hoolitseda mineraalväetiste, herbitsiidide ja muude kemikaalide tootmise ettevõtete võimsuste käikulaskmiseks seatud ülesannete õigeaegse täitmise eest. Parteiorganisatsioonid peavad võtma kontrolli alla selle, kuidas täidetakse NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusi mineraalväetise tööstuse ja keemiliste taimekaitsevahendite tööstuse arendamise abinõude kohta.

Maaviljeluse kemiseerimise edasiarendamise teede sügava ja igakülgse põhjendamise, kõige efektiivsemate väetiseliikide ja muude keemiaproduktide tootmise ja ratsionaalse kasutamise eesmärgil, samuti keemiatööstuse õigeks paigutamiseks meie maa

tsoonides, teha NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, Riiklikule Teaduse ja Tehnika Komiteele, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile, Keemiatööstuse Ministeeriumile, NSV Liidu Teaduste Akadeemiale ja V. I. Lenini nimelisele Üleliidulisele Põllumajandusteaduste Akadeemiale ülesandeks välja töötada meie maa põllumajanduse kemiseerimise perspektiivplaan.

4. Kohustada NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, «Sojuzselhoztehnikat» ning partei-, nõukogude, põllumajandus- ja veemajandusorganeid tarvitusele võtma kõik vajalikud abinõud NLKP Keskkomitee maipleenumi poolt kinnitatud maaparandustööde programmi täitmiseks. Tagada maaparandusobjektide ehitamise tootmisbaasi ning projekteerimis- ja uurimistööde igakülgne laienemine ja veemajandusorganisatsioonide varustamine tehnika ja materjalidega. Tugevdada melioratsioonirajatisi inseneride, tehnikute ja massikutsealade kvalifitseeritud kaadriga, parandada maaparandajate töö- ja olustikutingimusi. NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel ja NSV Liidu Riiklikul Varustuskomiteel võtta tarvitusele abinõud selleks, et riigi kulul, samuti kolhooside ja sovhooside kulul ehitatavaid maaparandusobjekte paremini varustataks mehhaniseerimisvahendite, materjalide ja seadmetega.

Keskkomitee pleenum toetab komsomoliorganisatsioonide algatust, kes on võtnud šefluse alla tähtsamate veemajandusobjektide ehitamise, ja kutsub komsomoli ning kogu meie tublit noorsugu veel aktiivsemalt lülituma laialdase maaparandusprogrammi elluviimisse.

Meie maa rahvamajanduse edasine forsseeritud arendamine nõuab maa-, vee- ja energeetikaressursside ratsionaalset kasutamist. Teha NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, Riiklikule Teaduse ja Tehnika Komiteele, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumile, NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumile, NSV Liidu Teaduste Akadeemiale ja V. I. Lenini nim. Üleliidulisele Põllumajandusteaduste Akadeemiale ülesandeks koos liiduvabariikidega välja töötada 10—15 aasta peale perspektiivplaan, mis näeb ette meie maa eri tsoonides maaparandustööde tegemise järjekorda, põllumajandusliku tootmise arendamist parandatud maadel, jõgede äravoolu reguleerimist ja ümberjaotamist, hüdroenergeetika arendamist ja muid abinõusid.

5. Et rahuldada põllumajanduse vajadused komplekssе mehhaniseerimise tehniliste vahendite järele, pidada tarvilikuks hoolitseda traktoritööstuse, põllutöömasinatööstuse ja maaparandusmasinatööstuse tootmisvõimsuste edasiarendamise eest olemasolevate tehaste laialdase rekonstrueerimise ja uute tehaste ehitamise, samuti nendes masinatööstusharudes seadmestiku, tehnoloogiliste protsesside ning tootmise ja töö organiseerimise täiustamise teel.

Viia ellu abinõud uue ja täiuslikuma põllumajandustehnika

konstrueerimise parandamiseks ning selle tehnika loomise ja tootmisse võtmise kiirendamiseks. Tõsta ministeeriumide, keskasutuste, tööstusettevõtete, NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Riikliku Varustuskomitee vastutust põllumajandusele masinate ja varuosade hankimise ning nende kvaliteedi, töökindluse ja kasutusea tõstmise ülesannete täitmise eest.

6. Keskkomitee pleenum peab väga tähtsaks parandada ehitustegevust maal. Tarvis on tugevdada ehitus- ja projekteerimisorganisatsioone, tõsta maaehituse industrialiseerimistaset, laialdaselt arendada kohalike ehitusmaterjalide tootmist, tunduvalt laiendada majapidamishoonete, elamute, kultuuriasutuste ja kommunaalobjektide ehitamist maal. Pöörata rohkem tähelepanu kolhooside ja sovhooside heakorrastamisele, veega varustamisele ja gasifitseerimisele ning teede ehitamisele.

7. Arvestades loomakasvatuse kiire arendamise, loomade ja lindude produktiivsuse suurendamise, liha, piima ja muude saaduste omahinna alandamise suurt rahvamajanduslikku tähtsust, teha NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile ülesandeks kohalike organite, teadlaste ja loomakasvatusspetsialistide osavõtul välja töötada ning NLKP Keskkomiteele esitada ettepanekud märgatava tõusu saavutamiseks selles põllumajandusharus.

8. Keskkomitee pleenum peab tarvilikuks säilitada eelolevaks viisaastakuks põllumajandussaaduste varumise kindlate plaanide printsiip. Kindel plaan teravilja kokkuostuks a. 1971—1975 kehtestada umbes samasuguses ulatuses, nagu oli määratud käesolevaks viisaastakuks, tehes tarviduse korral mõningaid korrektiive vabariikide, kraide ja oblastite järgi. Riisi varumise plaan määrata eraldi ja aasta-aastalt suurenev, arvestades uute niisutatavate pindalade kasutusele võtmist.

Teha NLKP Keskkomitee Poliitbüroole ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks sellest printsiibist lähtudes kinnitada enne 1. märtsi 1969 põllumajandussaaduste kokkuostu plaanid aastaiks 1971—1975 kogu maa ulatuses ja liiduvabariikide järgi.

9. Põllumajandussaaduste tootmise suurendamise eesmärgil ja selleks, et stimuleerida kolhoose ja sovhoose põllumajandussaadusi müüma üle kindla plaani, tunnistada vajalikuks laiendada teravilja üleplaanilise kokkuostu stimuleerimise praegust korda mõnedele teistele põllumajandussaadustele.

Teha Keskkomitee Poliitbüroole ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks välja töötada konkreetsed abinõud selles küsimuses.

Pidada otstarbekaks kasutada osa vahendeid, mis sovhoosid saavad põhihinna-lisandina üleplaanilise toodangu eest, sovhoositööliste, spetsialistide ja majandite juhtijate premeerimiseks.

10. Partei-, nõukogude ja põllumajandusorganitel pöörata erilist tähelepanu ökonoomikaalase tegevuse parandamisele kolhoosides ja sovhoosides, töö organiseerimise ja töö tasustamise edasi-

sele täiustamisele, põllumajandussaaduste omahinna alandamisele, kolhoosi- ja sovhoositootmise kõigi harude rentaabluse tõstmisele, tööviljakuse igakülgse kasvu tagamisele põllumajanduses.

11. Pleenum teeb Keskkomitee Poliitbüroole ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule ülesandeks tarvitusele võtta abinõud põllumajandussaaduste varumises esinevate puuduste kõrvaldamiseks ja varumise paremaks organiseerimiseks, põllumajandulikku toorainet töötleva tööstuse, külmutus- ja laomajanduse arendamiseks, et oleks tagatud toodangu õigeaegne vastuvõtmine, töötlemine ja säilitamine ning täielikumalt rahuldatud töötajate vajadus tema järele meie maa kõigis tsoonides.

12. Keskkomitee pleenum peab eriti tähtsaks teaduslike uuringute efektiivsuse suurendamist, mis on põllumajanduse arengutempo kiirendamise vältimatu tingimus.

Riiklikul Teaduse ja Tehnika Komiteel, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumil ning V. I. Lenini nim. Üleliidulisel Põllumajandusteaduste Akadeemial tuleb märgatavalt parandada põllumajanduslike teaduslike asutuste ja õppeasutuste tegevust, keskendada teadlaste jõud probleemide lahendamisele, mis on seotud põllukultuuride saagirohkete sortide loomise ning uute looma- ja linnutõugude aretamisega, põllumajanduse kemiseerimise ja maaparandamisega, tootmisprotsesside mehhaniseerimise, elektrifitseerimise ja automatiseerimisega, bioloogiliste taimekaitsemoodustega, kolhoosi- ja sovhoositootmise ökonoomikaga ning töö teadusliku organiseerimisega. Suurendada teadlaste kollektiivide ja teadlaste vastutust läbitöötatavate probleemide ja väljatöötatavate soovituste kvaliteedi ja esitamistähtaja ning tootmisse juurutamise eest.

13. Kohustada partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid rohkem tähelepanu pöörama põllumajandusspetsialistide ettevalmistamisele kõrgemates ja keskõppeasutustes, kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri, esmajoones brigadiride, farmijuhatajate ja osakonnajuhatajate kvalifikatsiooni tõstmisele, samuti spetsialistide kinnistamisele maale, neile vajalike töö- ja olustikutingimuste loomisele. Parandada massikutsealade kaadri ja eriti mehhanisaatorite ettevalmistamist ja kvalifikatsiooni tõstmist. Igati edutada juhtivale tööle kolhoosi- ja sovhoositootmise eesrindlasi.

14. NLKP Keskkomitee pleenum peab väga tähtsaks partei-, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonide poolt põllumajandustöötajate hulgas tehtava organiseerimistöö ja massilise poliitilise töö taseme edasist tõstmist. On tarvis igati täiustada sotsialistliku võistluse meetodeid ja vorme, arendada võitlust tööviljakuse suurendamise, kokkuhoiurežiimi, kõigi reservide täieliku kasutamise, riikliku ja kolhooslik-kooperatiivse omandi tugevdamise ning kõrge sotsialistliku töödistsipliini eest.

*

Lahendada põllumajanduse kiirema edasiarendamise ülesanded, viia läbi laialdane kemiseerimine, maaparandus ja põllumajandusliku tootmise kompleksne mehhaniseerimine on võimalik ainult maatöötajate ja tööliskiassi, teadlaste ja põllumajanduspetsialistide, tööstuse insener-tehniliste töötajate — kogu nõukogude rahva ühiste jõupingutustega. Võitlus Keskkomitee käesoleva pleenumi poolt põllumajanduse edendamiseks ja tehniliseks rekonstrueerimiseks tehtud otsuste täitmise eest on kõigi kommunistide ja kõigi nõukogude inimeste võitlusprogramm.

NLKP Keskkomitee kutsub parteiorganisatsioone, töörahva saadikute nõukogusid, ametiühinguid ja komsomoli põhjalikult selgitama kõigile linna- ja maatöötajaile Keskkomitee käesoleva pleenumi otsuseid, partei poliitikat ja plaane põllumajanduse arendamiseks ning mobiliseerima neid kavandatud plaanide edukale elluviimisele.

Keskkomitee pleenum märgib rahuldusega, et tööstusettevõtete, ehituste, kolhooside ja sovhooside kollektiivide initsiatiiv, kes alustasid sotsialistlikku võistlust meie juhi ja õpetaja V. I. Lenini 100. sünni-aastapäeva väärilisteks tähistamiseks ja viisaastaku ülesannete täitmiseks 7. novembriks 1970, on leidnud toetust kogu rahvalt. Pleenum väljendab kindlat veendumust, et linna- ja maatöötajad täidavad endale võetud sotsialistlikud kohustused auga ning saavutavad uut edu kommunismi ehitamises meie maal.

«Rahva Hääl», 1968, nr. 258

VABARIIGI PARTEIORGANISATSIOONI ÜLESANNETEST NLKP KESKKOMITEE 1968. A. OKTOOBRIPLEENUMI POOLT PÕLLUMAJANDUSE KÜSIMUSTES VASTUVÕETUD OTSUSE TÄITMISEL

EKP KESKKOMITEE X PLEENUMI OTSUS, VASTU VÕETUD 20. NOVEMBRIL 1968

Ära kuulanud ja läbi arutanud EKP Keskkomitee esimese sekretäri sm. J. Käbini ettekande NLKP Keskkomitee 1968. a. oktoobripleenumi tulemustest põllumajanduse küsimustes, kiidab EKP Keskkomitee pleenum täielikult heaks NLKP Keskkomitee pleenumi otsuse ning võtab selle kõrvalekaldumatuks täitmiseks. Pleenumi poolt väljatöötatud abinõud tagavad põllumajandusliku tootmise edasise kiire kasvu meie maal.

NLKP XXIII kongressi ja partei Keskkomitee pleenumite põllumajandusalaseid otsuseid täites on vabariigi parteiorganisatsi-

oon saavutanud teatavat edu maaviljeluse ja loomakasvatuse arendamisel, kolhooside ja sovhooside ökonoomika tugevdamisel.

NLKP Keskkomitee 1965. a. märtsipleenumist möödunud kolme aasta jooksul suurenes kolhoosides ja riiklikes majandites eelnenud kolme aastaga võrreldes teravilja tootmine 48 protsenti, kartuli — 23 protsenti, liha — 26 protsenti, piima — 32 protsenti ja munade tootmine 37 protsenti. Märgatavalt on tõusnud põllumajanduskultuuride saagikus ja loomakasvatuse produktiivsus. Sellel ajavahemikul täideti edukalt ja ületati põllumajandussaaduste riigile müümise plaane.

Partei poolt rakendatud abinõude tulemusel on tunduvalt paranenud vabariigi kolhooside ja sovhooside ökonoomilised näitajad, tugevnenud materiaal-tehniline baas. Praegu töötavad kõik vabariigi kolhoosid ja sovhoosid rentaablilt. Kolhooside kogutulu on suurenenud 54 protsendi võrra, aga kasum 100 ha põllumaa kohta arvestatuna on kasvanud 2,1 korda. Märgatavalt on tõusnud kolhoosnikute töötasu. 1967. aastast alates töötavad vabariigi sovhoosid täielikul isemajandamisel.

Viimase kolme aasta jooksul on tööviljakus kolhoosides kasvanud 37 protsendi ja sovhoosides 25 protsendi võrra eelnenud kolme aastaga võrreldes, on saavutatud toodangu omahinna mõningane alanemine. Kolhooside ja sovhooside töönäitajate paranemisele on tunduval määral kaasa aidanud maaparandustööde mahu kasv ning tootmishoonete, elamute ning kultuuri- ja elukondlike hoonete ehitamiseks tehtavate kapitaalmahutuste suurenemine.

Märkimisväärse panuse põllumajandusliku tootmise arendamisse annavad teadusliku uurimise asutused ja põllumajanduskaadrit ettevalmistavad õppeasutused. Viimastel aastatel on kolhooside ja sovhooside juhtiv kaader kvalitatiivselt veelgi paranenud, suurenenud on põllumajanduses töötavate kvalifitseeritud spetsialistide arv.

Positiivseks faktiks on kolhooside ja sovhooside parteiorganisatsioonide edasine tugevnemine, nende organiseeriva osa kasv, vahetult põllumajanduslikus tootmises töötavate kommunistide arvu suurenemine.

EKP Keskkomitee pleenum märgib, et positiivsete tulemuste kõrval esineb vabariigi põllumajanduse arengus puudusi ja lahendamata küsimusi. Kuigi põllumajanduskultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse tase on üldiselt rahuldav, on üksikute kolhooside ja sovhooside vahel üsnagi olulisi põhjendamatuid erinevusi.

Partei rajoonikomiteedel, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja selle kohalikel organitel on vaja osutada mahajäävatele majanditele maksimaalset abi, et tagada tootmise ja majandusnäitajate kasvu tempo tunduv kiirenemine nendes majandites ning saavutada põllumajandusliku tootmise edasine kiire kasv vabarii-

gis tervikuna. Tagada kõigi maakasutajate põllumajandusliku maa fondi täielik kasutamine.

Maaviljeluse alal on vaja erilist tähelepanu pöörata teravilja ja teiste põllumajanduskultuuride saagikuse tõstmisele ning mahajäämuse likvideerimisele põldheina saagikuses; loomakasvatuse alal — produktiivsuse edasisele tõstmisele, veiste, eriti lehmade arvu suurendamisele, looma-, linnu- ja lambaliha toodangu kiiremale suurendamisele.

Pleenum märgib, et vabariigi maaparanduses on viisaastaku kolme aasta jooksul kujunenud drenaažkuivenduse mõningane mahajäämus. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ning koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» on vaja likvideerida käesoleval viisaastakul tekkinud mahajäämus drenaažkuivenduse osas ja kiirendada maaparandustööde tempot sellise arvestusega, et 1980. aastaks viia lõpule intensiivseks põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlblike liigniiskete maade kuivendamine. Paremini planeerida maaparandustöid, tõsta projektdokumentatsiooni ja objektidel tehtavate ehitustööde kvaliteeti. Tagada kuivendussüsteemide õige ekspluateerimine ja õigeaegne remontimine ning kõigi parandatud maade intensiivne kasutamine.

Kuna vabariigis on soodsad võimalused üleminekuks varutava toodangu vastuvõtmisele varujate poolt otseselt majandites, teeb pleenum Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks välja töötada abinõud, mis tagaksid lähema 2—3 aasta jooksul ülemineku loomade, piima, köögivilja ja toidukartuli vastuvõtmisele otseselt majandites koos varutava toodangu tsentraliseeritud väljaveoga. Näha samal ajal ette vajalike köögiviljahoidlate ehitamine, spetsialiseeritud transpordivahendite, konteinerite ja taaraga varustamine, samuti ulatuslikum põllumajandussaaduste esialgne töötlemine ja säilitamine majandites.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel võtta tarvitusele abinõud kolhooside ja sovhooside poolt riigile antava põllumajandustoodangu kvaliteedi edasiseks parandamiseks.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Toiduainete Tööstuse Ministeeriumil, Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil ning Ehitusministeeriumil tuleb suurendada liha-, piima- ja toiduainetetööstuse võimsusi, selleks et tagada põllumajandusliku tooraine täielik ümbertöötamine ja laiendada elanikkonna poolt nõutava kvaliteetse toodangu väljalaskmist laias sortimendis.

Pleenum peab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ning kolhooside ja sovhooside juhtijate tähtsaks ülesandeks kõigi põllumajandusliku tootmise harude kompleksse mehhaniseerimise küsimuste kiiremat lahenda-

mist. Esmajärjekorras on vaja likvideerida mahajäämus kartuli ja juurvilja koristamise, heinatööde, söötade etteandmise, sõnniku koristamise ning laadimistööde mehhaniseerimisel. Ühtlasi on vaja igati laiendada kolhooside ja sovhooside abistamist masinate ja seadmete remontimisel ning jõusööda, ehitusmaterjalide, mineraalväetiste, masinate, varuosade ning teiste tootmiseks vajalike kaupade tsentraliseeritud kohaletoimetamist majanditesse. Võtta tarvitusele abinõud majandites olevate masinate ja seadmete paremaks kasutamiseks.

Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» on vaja ehitamise ja rekonstrueerimise teel kiiremini suurendada remondiettevõtete võimsusi ning arendada remonditööde spetsialiseerimist ja tsentraliseerimist.

Teha Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele, EKP Keskkomitee tööstuse ja transpordi osakonnale ning tööstusettevõtete juhtijatele ülesandeks läbi vaadata vabariigi põllumajandusele varuosade ja mittestandardsete seadmete valmistamise küsimused.

Pleenum märgib, et tõsiseid puudusi esineb ehitustegevuses maal. Ehitusministeerium ei täida pidevalt hanketööde plaane riiklikes majandites ja jõusöödatööstuse objektidel, mis avaldab põllumajandusliku tootmise tempole negatiivset mõju. Pleenum nõuab Ehitusministeeriumilt ehitustegevuse resoluutset parandamist riiklikes majandites ja jõusöödatööstuse objektidel.

Koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja teiste tellijatega on vaja rakendada abinõud ehituse aastaplaanide täitmiseks. Laiemalt tõmmata talveperioodil sovhoositöölisi ja kolhoosnikuid ehitustöödele, nähes ette selleks vajalikud materiaalse huvitatuse abinõud.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Põllumajanduse Ministeeriumil on vaja parandada kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide varustamist ehitusmaterjalide ning ehitusmasinate ja -seadmetega, et suurendada nimetatud organisatsioonide võimsusi. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel, Riiklikul Plaanikomiteel, Ehitusministeeriumil ja Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumil on vaja paremini varustada mehhaniseeritud ehituskolonne ehitusmasinate ja -materjalidega, et tõsta ehitustööde industrialiseerimise taset maal.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata elamute ning kultuurilis-elukondlike hoonete ehitamisele, et lähematel aastatel, paralleelselt tootmise kõrge mehhaniseerimisega, lahendada külaelu kõige komplitseeritum sotsiaalne probleem — koondada maaelanikkond hajali paiknevatest taludest kolhoosi- ja sovhoosiasulatesse, kus elutingimused on lähedased linna omadele ning kus on kaasaegsed elamud, lasteasutused, klubid ja muud kultuurilise ja elukondliku otstarbega hooned. See loob tingimused kaadri ja tööjõu kinnistumiseks maale, inimeste tootlikuks tööks ja kultuurseks elamiseks.

Pleenum peab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, partei rajoonikomiteede, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste ning kolhooside ja sovhooside juhtijate ja parteiorganisatsioonide üheks tähtsamaks ülesandeks tootmise intensiivsuse ja tööviljakuse tõstmist, toodangu omahinna alandamist, fonditootluse parandamist, majandite rentaabluse ja teiste majandusnäitajate tõstmist.

Majandusliku efektiivsuse tõstmiseks on vaja jätkata põllumajandusliku tootmise tootmisharudevahelist ja majandisisest spetsialiseerimist.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja põllumajanduslikel teadusliku uurimise asutustel on tarvis kogu tähelepanu keskendada põllumajanduskultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmise ning kolhoosi- ja sovhoositootmise ökonoomika aktuaalsete probleemide läbitöötamisele ning tagada teaduslike lahenduste aktiivne juurutamine.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja partei rajoonikomiteedel on ka edaspidi vaja täiustada kaadri valikut ja paigutamist, juhtivate töötajate ja põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmist, laiendada massiliste kutsealade töötajate ettevalmistamist ja nende kutsealast täiendamist.

Partei rajoonikomiteed ja -algorganisatsioonid peavad täiustama majanduse parteilise juhtimise stiili ja meetodeid ning taotlema partei-algorganisatsioonide tegevuse edasist paranemist, nende osatähtsuse tõstmist partei ja valitsuse otsuste elluviimisel, organisatoorse ja poliitilise töö tõhustamisel kolhoosnikute, sovhoositööliste ja maaintelligentsi hulgas. Igakülgselt arendada kommunistide initsiatiivi ja aktiivsust, tõsta nende vastutust olukorra eest oma kollektiivis, taotleda, et igaüks neist oleks eesrindlik tootmistöös ja aktiivne ühiskondlikus elus.

Eriti juhtida partei rajoonikomiteede ning kolhooside ja sovhooside parteiorganisatsioonide tähelepanu vajadusele tõhustada komsomoliorganisatsioonide parteilist juhtimist, noorsoo kommunistlikku kasvatamist ja noorte lülitamist aktiivsesse osavõttu kolhooside ja sovhooside tootmistööst ja ühiskondlikust elust.

EKP Keskkomitee pleenum kohustab partei linna- ja rajoonikomiteesid ning -algorganisatsioone laialdaselt selgitama töötajatele NLKP Keskkomitee 1968. a. oktoobripleenumi põllumajandusalast otsust, tehes seda tihedas seoses iga kollektiivi ees seisvate praktiliste ülesannetega.

Kohustada vabariiklike, linna- ja rajooniajalehtede toimetusi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Raadio ja Televisiooni Komiteed ulatuslikumalt selgitama töötajatele partei põllumajandusalaseid otsuseid.

Partei-, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidel on vaja tõhustada organisatoorset ja massilist poliitilist tööd, et hoogustada sotsialistlikku võistlust viie aasta plaani ning V. I. Lenini 100. sünni-aastapäevaks võetud kohustuste eduka täitmise eest.

*

Pleenum avaldab kindlat veendumust, et vabariigi parteiorganisatsioon, kõik põllumajanduse alal töötajad teevad maksimaalseid jõupingutusi, et auga täita NLKP Keskkomitee oktoobripleenumi otsused ning tagada meie vabariigi põllumajandusliku tootmise edasine areng.

«Rahva Hääl», 1968, nr. 273

II OSA

MAAKASUTUS JA -KORRALDUS

MAADE VÕÕRANDAMISE JA KASUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA AUTOTEEDE, KUIVENDUSKANALITE JA TEISTE LIINIEHITUSTE JAOKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 416 30. AUGUSTIST 1962

Väljavõte

Liialduste kõrvaldamiseks eraldusribade normides ja maade kasutamise ning vormistamise korrastamiseks autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada Eesti NSV autoteede uued eraldusriba laiuse normid, sõltuvalt tee kategooriast ja muldkeha laiusest:

II kategooria teedel — 24 meetrit,
III kategooria teedel — 22 meetrit,
IV kategooria teedel — 19 meetrit,
V kategooria teedel — 18 meetrit.

Eriti väärtuslike istanduste (puukoolid, puuviljaaiad jms.) all olevate maa-alade ja riikliku metsafondi I grupi metsades maa-alade võõrandamisel autoteede jaoks kehtestatakse autoteede eraldusriba minimaalne laius arvestusega, et oleks võimalik ära paigutada tee muldkeha, mis ehitatakse täidenditena keskendatud reservidest, ja rajada täiuslikumaid veejuhtimisehitisi.

2. Lubada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganitel ja teistel organisatsioonidel:

1) kõrgete täidendite ja sügavate kaevikute ehitamisel, trassiäärsete reservide ja karjääride kaevandamisel, samuti ka teede liiniehitiste, autotransporti teenindavate hoonete ja elumajade, ajutiste ja alaliste tootmisbaaside ehitamisel ning lumekaitsehekkide rajamisel kasutada piki trassi asuvaid maa-alasid üle punktis 1 toodud normide, vormistades maa võõrandamised kindlaksmääratud korra kohaselt;

2) tuisuohtlikel teelõikudel üles seada lumeväravaid, hagudest tarasid ja muid passiivse lumekaitse vahendeid väljaspool tee eraldusriba piire ilma selleks otstarbeks kasutatava maa võõrandamist vormistamata.

Kahju, mille tekitasid taliviljadele lumekaitseribal olevad lumevallid, tasutakse maakasutajale teedeorganite poolt.

3. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja teistel ministeeriumidel ning keskasutustel:

1) tagada õigeaegne taotluste esitamine Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile maade võõrandamise kohta teetöödeks, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste rajamiseks järgmisel aastal vastavalt projektdokumentatsiooni valmissaamisele, kuid mitte hiljem, kui jooksva aasta 1. oktoobriks;

2) korrastada tööde planeerimist ning mitte lubada võtta järgmise aasta tööde tiitelnimekirja neid objekte, mille kohta jooksva aasta 1. septembriks puudub projektdokumentatsioon;

3) tagada, et alluvad organisatsioonid peaksid rangelt kinni liinitöötajate jaoks kehtivast ametimaade võõrandamise korrast ja normidest;

4) ette näha teedemajandite ja teiste organsatsioonide tootmisplaanides ärakasutatud karjääride ja reservide, samuti ka mahajäetud teelõikude, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste viimine niisugusesse seisukorda, et neid oleks võimalik kasutada põllumajanduses ja metsa istutamiseks, kusjuures need maad tuleb tagastada kolhoosidele, sovhoosidele, metsamajanditele ja teistele maakasutajatele kahe aasta jooksul, edaspidi aga tuleb neid maid regulaarselt tagastada vastavalt nende vabanemisele;

5) koos rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ja territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustega kahe aasta jooksul läbi vaadata autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks võõrandatud olemasolevate eraldusribade piirid vastavalt uutele normidele, ja silmas pidades lumekaitse- ning dekoratiivistanduste olemasolu, kindlustada kõikide liigsete maade tagastamine kolhoosidele, sovhoosidele, metsamajanditele ja teistele maakasutajatele;

4. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

1) tagada lühima aja jooksul Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja teiste ministeeriumide ning ametkondade taotluste läbivaatamine maade võõrandamiseks;

2) vormistada Riikliku Projekteerimise Instituudi «Eesti Põllumajandusprojekt» jõududega õigeaegselt Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja teiste ministeeriumide ning keskasutuste taotlused

maade võõrandamiseks ja varem võõrandatud maade inventariseerimiseks. Kehtestada kord, mille kohaselt sovhooside maade võõrandamine toimuks vähemalt 3 kuu jooksul, kolhooside maade võõrandamine aga vähemalt 6 kuu jooksul.

5. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning territoriaalsetel kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel:

1) tugevdada kontrolli ametimaade õige võõrandamise ja kasutamise üle autoteede eraldusribal, samuti ka ärakasutatud karjääride, reservide ja mahajäetud teelõikude õigeaegse tagastamise üle teedeorganite poolt endistele maakasutajatele;

2) tagada käesoleva määruse punkti 3 alapunktides 4 ja 5 näidatud maade efektiivne kasutamine kolhooside ja sovhooside poolt;

3) materjalid maa- ja mäeeralduste kohta teedemajanditele läbi vaadata täitevkomiteede poolt hiljemalt kahe nädala jooksul.

6. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV autoteede eraldusribadeks maade võõrandamise ja kasutamise korra määrustik» ning «Eesti NSV veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide valdusse erivajadusteks antavate maade määrustik», mis on kooskõlastatud NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee ja NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
30. augusti 1962. a. määrusega nr. 416

EESTI NSV AUTOTEEDE ERALDUSRIBADEKS MAADE VÕÕRANDAMISE JA KASUTAMISE KORRA MÄÄRUSTIK

Väljavõte

I. Üldeeskirjad

1. Autoteede jaoks võõrandatakse maad teedeorganitele ning teistele organisatsioonidele nii alaliseks kui ka ajutiseks kasutamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. jaanuari 1962. a. määruse nr. 83 ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määruse nr. 416 põhjal.

2. Alaliseks kasutamiseks võõrandatakse maid:

muldkeha jaoks koos sõiduosaga;
sildade, viaduktide ja truupide jaoks;
veejuhtimisehitiste jaoks;
tugi- ja katteseinte jaoks;
teede- ja autotranspordimajandite alaliste liini-elumajade, -ameti- ja -tootmishoonete ehitamiseks;
alaliste tootmisbaaside jaoks;
teemärkide, kaitsepostide, parapettide jaoks;
jalakäijate ja jalgratturite radade jaoks;
teede mahasõitude ja ristumiskohtade väljaehitamiseks;
lumekaitse- ja dekoratiivistanduste jaoks;
trassiäärsete reservide jaoks juhul, kui nad on tee-ehituse projektis spetsiaalselt ette nähtud muldkeha püsivuse ja tugevuse tagamiseks;
alaliste karjääride jaoks;
alaliste metsapuukoolide jaoks;
suviste traktori- ja ümbersõiduteede jaoks.

3. Ajutiseks kasutamiseks võõrandatakse maad autotee ehitamise, rekonstrueerimise ja kapitaalremondi perioodiks:

trassiäärsete reservide jaoks, kui nad ei ole spetsiaalsed tee-ehitised;
keskendatud reservide jaoks;
tee ehitamise ajaks võõrandatavate karjääride jaoks;
ajutiste metsapuukoolide jaoks;
ajutiste tootmisbaaside ja ehituste jaoks;
ajutiste juurde- ja ümbersõiduteede jaoks.

II. Maa võõrandamise normid

4. Sõltuvalt tee kategooriast ja muldkeha laiusest ning arvestades veejuhtimisehitiste, väiksemate täiendite ning süvendite ehitust ja võimalust mehhaniseerida tee remont- ja ehitustöid, kehtestatakse autoteede jaoks järgmised alaliste eraldusribade laiused:

II kategooria teedele — 24 meetrit,
III kategooria teedele — 22 meetrit,
IV kategooria teedele — 19 meetrit,
V kategooria teedele — 18 meetrit.

5. Kõrgete täiendite ja sügavate kaevikute rajamisel, traktori- ja ümbersõiduteede ehitamisel eraldusribale, trassiäärsete reservide ja karjääride kaevandamisel, samuti liiniehitiste või autotranspordi ameti- ning eluhoonete, ajutiste ja alaliste tootmisbaaside ehitamisel ning lumekaitsehekkide rajamisel piki trassi, võib nendel autotee lõikudel eraldusriba laiendada, arvestades tegelikku vajadust maa järgi nimetatud ehitiste jaoks.

Märkus. Projektdokumentatsioonile lisatakse põhjendatud materjalid, arvutusskeemid ja seletused, mis kinnitavad eraldusriba laiendamise vajadust.

6. Kui autotee läbib eriti väärtuslike istanduste (puukoolid, aiad, pargid, tehniliste kultuuride istandused jms.) all olevat maa-ala, määratakse eraldusriba minimaalne laius, mis võimaldaks ära mahutada kohaleveetavast pinnasest muldkeha ja ehitada täiuslikumaid veejuhtimisehitisi.

Dekoratiivpuid autoteede äärde võib istutada ainult nende teede eraldusribade piirides.

7. Maade võõrandamisel võib osutuda vajalikuks ka eritsoonide loomine (need maa-alad ei kuulu eraldusriba sisse), mille kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja täitevkomiteede vastavate otsustega kehtestatakse erilised maakasutamise tingimused nii teedemajandite kui ka nende maakasutajate jaoks, kelle territooriumil vastavad teelõigud asuvad.

Nende eriliste maakasutamise tingimustega:

1) keelatakse lausraie metsamassiivides, mis asuvad väljaspool eraldusriba piire, kui see võib avaldada mõju teeäärsete nõlvade kaldele, põhjustada uhtumisi ja uhteorgude, maalihete, varisemiste tekkimist, samuti tee täistuiskamist;

2) keelatakse rajada ehitisi ja aedu teeäärsele maaribale, kui need ehitised ja aiad võivad põhjustada nähtavuse halvenemist ning soodustada tee täistuiskamist;

3) kehtestatakse vastav kord üksikute eraldusribade lõikude korrashoidmiseks, kui eraldusribal asuvad kultuurimälestusmärgid ja looduskaitse alla kuuluvad objektid;

4) määratakse keelutsoonides erikord eraldusriba korrashoidmiseks vastavalt kaitseorganite poolt esitatavatele nõuetele.

Märkus. Pärast eritsoonide kinnitamist peavad teedemajandid kirjalikult informeerima maakasutajaid, kelle maal need tsoonid on loodud, eriliste maakasutamise tingimuste iseloomu ja kestuse kohta.

8. Teedeorganitel on õigus:

1) kooskõlastatult maakasutajatega teostada süstemaatiliselt metsa- ja võsaraiet:

sihtidel, mis ei kuulu eraldusriba alla ja on ette nähtud metsamassiivides rajatavate autoteede kuivendamiseks;

teekõverate sisemistel külgedel nähtavuse kindlustamiseks teel;

2) püstitada lumeväravaid, hagudest tarasid ja teisi passiivse lumekaitse vahendeid väljaspool eraldusriba piire piki teed tuisuohtlikes kohtades.

9. Teedemajandid võivad üle anda teeäärsed lumekaitseribad neile maakasutajatele, kelle maad võõrandati vastavate eraldusribade alla tingimusel, et hekk hoitakse täielikult alles ning lumekaitset tagavas seisukorras.

10. Olemasolevate autoteede eraldusribadesse kuuluvad maad, mis on punktis 2 loetletud ehitiste all, samuti ka autoteede remondi- ja korrashoiuteenistuse töötajate ametimaad.

III. Võõrandatavate maade suuruse kindlaksmääramine

11. Eraldusriba laius ja teedemajandite vajadusteks võõrandatavate maa-alade suurus peab olema minimaalne ning nende maade asetuse maastikul peab valima niisuguse arvestusega, et põllu- ja heinamaadele ning metsamassiividele tekitatav kahju oleks minimaalne.

Kulutused uute maade ülesharimiseks teede ja tee-ehitiste jaoks võõrandatud maade asemele jäävad nende teemajandite kanda, kelle käsutusse põllumajanduslikud kõlvikud antakse.

12. Projektülesannete ja tehniliste projektide väljatöötamisel ja kinnitamisel tuleb kontrollida arvestuse õigsust eraldusriba laiuse ja teiste võõrandatavate maade suuruse kohta.

13. Karjääride ning reservide jaoks võõrandatavate maatükkide suurus määratakse arvestades:

materjalide varumist nii tee ehitamise kui ka ekspluateerimise ajaks;

vajalikku maa-ala kooritud pinnase paigutamiseks;

küllaldast manööverdamisvõimaluse tagamist mullatööde mehhanismidele ning transpordivahenditele;

karjääride ja reservide kasutamist, silmas pidades töödeldavate kaeviste looduslikku kaldenurka;

ohutut sissesõitmist karjääri ja väljasõitmist karjäärist; karjääride ja reservide juurdesõiduteede ehitamist.

Märkus. Trassiäärsed karjäärid, mis jäävad kasutamisele tee ekspluateerimise ajaks, näidatakse ära projektis.

14. Punktis 3 ettenähtud vajadusteks ajutiselt võõrandatavate maade suurus näidatakse projektis, arvestades tegelikku materjalide vajadust, tööde organiseerimist ning nende maade kasutamiseks ning tagastamiseks kuluvat aega.

Ajutiste istanduste jaoks võib maid võõrandada kuni 5 aastaks alates istanduse rajamise momendist.

IV. Maa- ja mäeeralduste vormistamine

15. Kategooriliselt on keelatud kasutada võõrandamiseks määratud maid enne nende vormistamist kindlaksmääratud korras.

16. Kõikidele teede, sildade ja teiste kunstehitiste ehitamise, rekonstrueerimise ja kapitaalremondi objektidele, kus on ette nähtud trassi suuna muutmine või endise eraldusriba laiendamine, peavad teedemajandid (teedevalitsused ja -jaoskonnad) esitama Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi Maanteede Valitsusele avaldused maade eraldamiseks, karjääride ja reservide alla aga avaldused mäeeraldusteks.

17. Maa- ja mäeeralduse taotluse aluseks on Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi poolt kinnitatud tööde objektide tiitelnimekirjad planeeritavaks aastaks.

18. Teedemajandi taotluses maa- või mäeeralduseks peavad olema järgmised andmed:

1) maa- ja mäeeralduse otstarve, kusjuures peab ära näitama vajatava maa-ala asukoha, suuruse ja kõlvikute liigid, karjääride ning reservide puhul veel ka peamised geoloogilised andmed kohaliku ehitusmaterjali ja selle tagavarade kohta;

2) eraldusriba, karjääride ja reservide ekspluateerimise tähtajad (alaline või ajutine võõrandamine);

3) teedemajandi, maakasutaja ja administratiivse rajooni nimetus, mille territooriumil maa-ala asub;

4) maa- või mäeeralduse vormistamiseks vajalik tähtaeg.

Avaldusele tuleb lisada: eraldusriba, karjääri või reservi plaan, teemeistri elamu või teiste ehitiste all oleva maa-ala generaalplaan ja seletuskiri. Teedemajandile vajatava maa-ala võõrandamine peab olema eelnevalt kooskõlastatud maakasutajaga, territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusega, looduskaitse organitega, linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega ning Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga.

19. Teedemajandite poolt esitatud avaldused ja projektdokumentatsiooni maa- ja mäeeralduste kohta vaatab läbi Eesti NSV

Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium ning suunab Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile kooskõlastamiseks ja edasiandmiseks Riiklikule Projekteerimise Instituudile «Eesti Põllumajandusprojekt» selle täitmiseks.

20. Riiklik Projekteerimise Instituut «Eesti Põllumajandusprojekt» teostab lepingu alusel Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga maakorraldustöid kohapeal, kooskõlastab kolhoosnikute üldkoosolekutel maa võõrandamise küsimusi, vormistab vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1954. a. määrusele nr. 555 võõrandamise dokumendid ning esitab need Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi kaudu kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule või linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele eraldusriba kohta viies eksemplaris, karjääride või reservide kohta — seitsmes eksemplaris.

21. Maa võõrandamine kinnitatakse:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsusega — maa võõrandamiseks I grupi metsades ning kõigi liiniehitiste, -elumajade, teenistus- ja tootmishoonete ning tootmisbaaside jaoks;

2) linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega — autoteede eraldusribade, karjääride ja reservide jaoks (välja arvatud I grupi metsad).

22. Teedemajandid annavad Riiklikule Projekteerimise Instituudile «Eesti Põllumajandusprojekt» vajalikku abi maakorraldustööde teostamisel ja võõrandamise kooskõlastamisel maakasutajatega.

V. Maavõõranduse vormistamine looduses

23. Pärast linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse või Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kättesaamist maavõõranduse kohta vormistatakse võõrandamine maastikul:

1) eraldusribad ja trassiäärsed reservid vormistatakse maastikul teedemajandite poolt endiste maakasutajate esindajate ja territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse vanemmaakorraldaja osavõtul. Maastikul pannakse eraldusriba piiridele välja piirimärgid. Looduses läbiviidud võõrandamise kohta koostatakse piiriakt;

2) karjäärid, keskendatud reservid ja liiniehituste jaoks võõrandatavad maad vormistatakse maastikul Riikliku Projekteerimise Instituudi «Eesti Põllumajandusprojekt» poolt teedemajandite esindajate osavõtul koos geodeetilise plaanistamise, piirimärkide ülesseadmise ja piiriakti koostamisega;

3) peale selle koostab Riiklik Projekteerimise Instituut «Eesti

Põllumajandusprojekt» alaliste karjääride ja kõigi liiniehituste võõrandamise kohta maa kasutamise plaani.

24. Maade võõrandamine loetakse lõpetatuks:

1) alalise eraldusriba, alaliste karjääride ja liiniehituste osas — kui teedemajandid saavad kätte akti maa kasutamise õiguse kohta.

Maakasutamise aktid antakse välja linnade või rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu või täitevkomitee otsuse alusel võõrandamise kohta ning dokumentide põhjal võõrandamise teostamise kohta looduses;

2) maa ajutise võõrandamise osas karjääride, reservide ja tee maa-ala jaoks — kui maa võõrandamine on vormistatud kindlaksmääratud korras.

VI. Eraldusriba korrashoid ja kasutamine

25. Teedeorganite poolt võõrandatud maad tuleb kasutada rangelt kindlaksmääratud otstarbeks, s. t. otsuses võõrandamise kohta ettenähtud vajadusteks.

26. Eraldusriba on tee lahutamatu osa ning seda peab hoidma puhtana ja korras.

Eraldusriba ja sellel asuvate tee juurde kuuluvate ja autotranspordihoonete, ehitiste ja teenindusseadmete korrashoiu eeskirjad määratakse kindlaks autoteede remondi ja korrashoiu tehniliste juhistega.

27. Eraldusribal tuleb ümbritsevate põldude kaitsmiseks perioodiliselt hävitada umbrohud enne seemnete valmimist.

28. Teedemajandid peavad kontrollima teeäärsete taluhoonete vajalikku korrashoidu, teeservade koristamist asustatud punktides ning võtma kasutusele abinõud prahi ja mustuse mahapaneku likvideerimiseks ja keelamiseks eraldusribal, samuti ka lagunenud ja mittekasutatavate hoonete lammutamiseks kooskõlastatult linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

29. Vabu maa-alasid autoteede eraldusribade ääres kasutatakse:

1) ametimaade eraldamiseks autoteede remondi ja korrashoiuga tegelevatele liinitöötajatele kindlaksmääratud suuruses;

3) heinamaadeks teedeorganisatsioonide hobustele vajaliku sööda varumiseks;

4) kõik põllumajanduses kasutamiseks kõlblikud vabad maad, mida teedeorganid ei kasuta, kuuluvad üleandmisele ajutiseks kasutamiseks kolhoosidele ja sovhoosidele vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1954. a. määrusele nr. 397. Vabade maade üleandmist kolhoosidele ja sovhoosidele teostab linna või

rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kooskõlastatult teedeorganitega.

30. Eraldusribal on keelatud:

raiuda ja rikkuda haljastust;

töödelda ja kaevata pinnast;

maha panna prahti ja jäätmeid;

juhtida ära fekaalvett lahtiste kraavidega;

rajada laagreid ja bivakke ning süüdata lõkkeid;

ladustada alaliselt materjale, mis ei puutu maanteede ehitusse ja remonti, ning ummistada mitmesuguste esemetega nagu mahakantud autodega, traktoritega, põllumajandusliku inventariga, kividega jne.;

rajada alalisi või ajutisi ehitisi;

istutada puid ja põõsaid, rajada külve ja köögiviljaaedu, välja arvatud ametimaadel;

sõita traktoritega väljaspool traktoriteid ning allalastud haakeinventariga;

järelevalveta karjatada ja ajada loomi; kolhoosid ja sovhoosid ning teised majandid, kelle karjamaad piirnevad tee eraldusribaga, peavad piki teed karjamaa tarastama, et kariloomad ei satuks tee eraldusribale ja maanteele.

Teedeorganite loata on keelatud:

alaliste ja ajutiste põllu- ja majapidamisteede uute ristumiste rajamine maanteedega ja maanteedelt mahasõitude ehitamine;

maa-aluse sideliini kaablite, jõuliinide, kanalisatsiooni-, vee-, gaasi- ja teiste torustike, kraavide, side õhuliinide ja elektriliinide rajamine.

Kooskõlastamata Riikliku Autoinspektsiooni ja teedeorganitega on keelatud üles seada reklaam- ja teisi plakateid.

VII. Maade tagastamine kolhoosidele, sovhoosidele, metsamajanditele ja teistele organisatsioonidele

31. Autoteede ehituse, rekonstrueerimise ja kapitaalremondi lõppemisel kuuluvad punktis 3 loetletud ehituste all ajutiselt olnud maa-alad, samuti ka kõik ärakasutatud karjääride, reservide ja õgvendatud teede endiste eraldusribade all asunud maad tagastamisele neile maakasutajatele, kelle maadest nimetatud maa-alad võõrandati, niisuguses seisukorras, et nad oleksid kõlblikud kasutamiseks põllumajanduses või metsa istutamiseks.

32. Kolhoosidele, sovhoosidele ja metsamajanditele tagastatakse maid igal aastal vastavalt maa vabanemisele ning enne kevadkülvi algust; maade tagastamist vormistavad territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse vanemmaakorraldajad teedemajandite ja maakasutajate esindajate osavõtul.

33. Olemasolevate autoteede eraldusribade piiride läbivaatamine ja tagastamisele kuuluvate liigsete maade kindlaksmääramine toimub maastikul komisjoni poolt, mille koosseisu kuulub territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse vanemmaakorraldaja ning teedemajandite ja endiste maakasutajate esindajad.

Märkus. Autoteede eraldusribade piiride läbivaatamisel jäävad eraldusribasse maa-alad, mis on vajalikud muldkeha laiendamiseks, kohalikeks õgvendamisteks, kõveruste vähendamiseks ja lumekaitsehekkide istutamiseks.

34. Komisjoni kooskõlastatud ettepanekud eraldusriba piiride läbivaatamise kohta ja teedemajandite ning teiste organisatsioonide ettepanekud vabade maade üleandmise kohta maakasutajatele vaadakse läbi ja kinnitatakse linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt, mille järele kehtestatakse uued piirid looduses ning üleantud maad kustutatakse teedemajandite bilansist.

VIII. Arvestus ja aruandlus

35. Teedemajandid peavad arvestust maade olemasolu ja jaotuse kohta, kõlvikute, maakasutajate ja teede järgi ning iga rajooni järgi eraldi, samuti ka maade liikumise kohta aasta jooksul, vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. juuli 1962. a. määrusele nr. 730.

36. Maade arvestuseks peab teedemajandil olema järgmine dokumentatsioon:

teede skemaatiline kaart, kus on ära näidatud lõigu pikkus ja eraldusriba laius viitega võõrandusdokumendi numbri ja kuupäeva kohta, samuti kõik alalised eraldused liiniehituste ja teiste objektide jaoks;

eraldusriba aruanne;

karjääride ja reservide skemaatiline kaart, kus on ära näidatud karjääride ja reservide nimetused, asukohad, pindalad, ehitusmaterjalide tagavarad eralduse piirides ning selle jääk iga aasta esimeseks jaanuariks;

karjääride aruanne;

tehnilised passid (arvestuskaardid) iga karjääri kohta.

37. Teedemajandid ja teised organisatsioonid esitavad iga aasta 5. novembriks linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ning Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumile seisuga 1. novembril:

1) andmed nende kasutuses olevate maade kohta koos aasta jooksul toimunud muudatustega;

2) teedemajandite töötajate nimekirjad, kes kasutavad autotee eraldusribal ametimaid ja individuaalaiamaid;

3) andmed mittekasutatavate maade kohta eraldusribal ja ettepanekud nende üleandmiseks kolhoosidele ning sovhoosidele ajutiseks kasutamiseks.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
30. augusti 1962. a. määrusega nr. 416

EESTI NSV VEEMAJANDUSE ORGANITE JA TEISTE ORGANISATSIOONIDE VALDUSSE ERIVAJADUSTEKS ANTAVATE MAADE MÄÄRUSTIK

1. Maade hulka, mis on antud erivajadusteks veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide valdusse, kuuluvad maad, mis on eraldatud seaduses kindlaksmääratud korras ja ette nähtud põllumajandusliku tähtsusega maade veega varustamise ja kuivendamise eesmärgil rajatud ja püstitatavate veemajandussüsteemide ja hüdrotehniliste ehitiste ehitamiseks, rekonstrueerimiseks, samuti ka korrashoiuks, arendamiseks ja parandamiseks.

2. Veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide valdusse antud maade õiget kasutamist kontrollib Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium.

3. Maade hulka, mis on antud erivajadusteks veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide valdusse, kuuluvad:

1) majanditevaheliste magistraal-kuivenduskanalite, kuivendussüsteeme reguleerivate veevastuvõtukohtade, veehoidlate, majanditevahelise tähtsusega hüdrotehniliste ehitiste, üleujutusi tõkestavate vallide ja tammide all olevad maad;

2) piki magistraalkanalite ja kuivendussüsteemide veevastuvõtukohtade, üleujutusi tõkestavate vallide ja tammide, samuti ka muude majanditevahelise tähtsusega hüdrotehniliste ehitiste eraldusribade all olevad maad.

4. Eraldusribade laiuseks piki magistraalkanaleid ja kuivendussüsteeme reguleerivaid veevastuvõtukohti, kaitsetamme ja hüdrotehnilisi ehitisi kehtestatakse:

1) majanditevahelistele magistraalkanalitele ja kuivendussüsteemide reguleerivatele veevastuvõtukohtadele 2—3 meetrit kanali mõlemale poolele, arvestades kanali servast, sõltumata kanali või veevastuvõtukoha laiusest;

2) uute majanditevaheliste magistraalkanalite ja reguleerivate veevastuvõtukohtade ehitamisel või olemasolevate süvendamisel

kõva pinnasega maadel (lubjakivi, kivid jne.), kui väljakaevatud kaljupinnast ei ole otstarbekohane laiali planeerida, arvesse võttes nende vallide väliste servade vahekaugust;

3) kanalitel ja reguleerivatel veevastuvõtukohtadel olevatele hüdrotehnilistele ehitistele, veehoidlatele, jõgedel asuvatele kaitsevallidele ja tammidele igal eraldi juhul tehnilises projektis kindlaksmääratud suuruses.

5. Maadel, mis piirnevad majanditevahelise tähtsusega magistraalkanalite ja reguleerivate veevastuvõtukohtadega, on maakasutajatel veemajanduse organite loata keelatud püstitada ehitisi, kaevata kanaleid ja kraave, ehitada ladusid ja teisi ehitisi lähemale kui 10—15 meetrit ja künda maad lähemal kui 2 meetrit kanali servast, samuti ka ehitada kariloomade joogikohti.

6. Veemajanduse organitel ja teistel organisatsioonidel kooskõlastatult vastavate maakasutajatega on õigus maadel, mis piirnevad kanalitega, reguleerivate veevastuvõtukohtadega ja teiste hüdrotehniliste ehitistega:

1) külvidega või istandustega mitte hõivatud maadel jooksva remondi tegemise ajal rajada ajutisi ladusid, välja visata muda ja vesikasve, paigutada nendele maadele liikuvaid töökodasid, rajada transpordivahendite ja mehhanismide seisukohti, avarii korral aga rajada reserve pinnase väljakaevamiseks.

Ülalmainitud põllumajanduslike maade maaribad, mida ajutiselt kasutavad veemajanduse organid ja teised organisatsioonid kanalite, veevastuvõtukohtade ja hüdrotehniliste ehitiste ehituse ning remondi ajal, tuleb tagastada maakasutajatele põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlblikus seisukorras;

2) teha takistamatult kanalite hooldus- ja remonttöid, kusjuures maakasutajad on kohustatud kohaliku maaparandusvalitsuse juhtnööride kohaselt vabastama magistraalkanalite äärsed maad vajalikus ulatuses külvist — plaaniliste remontide puhul ühe kuu jooksul ning avariiremontide puhul kolme päeva jooksul alates teate saamise momendist.

Kohalikud maaparandusvalitsused peavad planeerima kanalite hooldus- ja remonttöid sellise arvestusega, et maakasutajad võiksid koristada külvid ja loodusliku heina õigel ajal.

7. Kanalite plaaniliste remontide ajal peavad maakasutajad metsaga kaetud maa-aladel raiuma kanalite äärest metsa ja puud välja vedama hiljemalt kolme kuu jooksul arvates teate saamise momendist maaparandusvalitsuselt eelseisva remondi kohta.

Kanalite äärse maariba laius, kust koristatakse külve ja veetakse välja metsamaterjali, määratakse kindlaks maaparandusvalitsuse poolt kooskõlastatult maakasutajaga.

8. Maade võõrandamist käesolevas määrustikus ettenähtud ulatuses teostatakse veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide taotlusel seadusega kindlaksmääratud korras. Maakorraldustöid maa üleandmise vormistamisel veemajanduse organitele ja

teistele organisatsioonidele teostatakse nende organisatsioonide arvel.

9. Elanikkonda teenindavate üldkasutatavate veejuhtmete ja veevõtukohtade jaoks, samuti ka tööstusettevõtteid teenindavate veejuhtmete jaoks määratakse eraldusribad igal erijuhul tehnilistes projektides kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga.

Maade kasutamise kord veejuhtmete ning veevõtukohtade eraldusribadel ja kehtestatud sanitaartsoonides määratakse kindlaks erieeskirjadega veejuhtmete ja veevõtukohtade sanitaarkaitse kohta.

ENSV MN MKK,
1962, nr. 45, art. 157

MAADE RIIKLIKU ARVESTAMISE JA NENDE KASUTAMISE PARANDAMISE KOHTA EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 483
11. OKTOOBRIST 1962

Väljavõte

Maade riikliku arvestuse ja kasutamise parandamiseks ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. juuli 1962. a. määrusega nr. 730 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

3. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi:

1) tagama kõrge intensiivsusega maaviljeluse süsteemi laialdase juurutamise kõikides kolhoosides ja sovhoosides; töötama välja ja võtma igas majandis tarvitusele abinõud põllumajanduslike kõlvikute soostumise ja võsastumise vältimiseks ning mulla viljakuse suurendamiseks;

2) nägema ette ja tegema maaparandustöid esmajärjekorras liigniisketel põldudel ja söötidel, samuti kultuurrohumaadel, kus olemasolev kuivendussüsteem on muutunud praegu kõlbmatuks.

Mitte lubada kasutada põlluks kuivendatud maid heina- ja karjamaana.

4. Kehtestada kord, et kolhooside esimehed ja sovhooside direktorid koos agronoomidega vastutavad isiklikult selle eest, et majandi maakasutuse kaartidele oleks kantud igal aastal kõik külvid, maaparandustööd ning muud üritused maade viljakuse tõstmiseks, samuti kõikide kolhooside ja sovhooside valduses olevate põllumajanduslike kõlvikute täieliku, intensiivse ja õige kasutamise eest.

5. Kohustada territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, rajoonide ning Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ehitusteks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks maade eraldamise avalduste läbivaatamisel ja ettepanekute ettevalmistamisel mitte lubama liialdusi maade eraldamise projektides.

Ehitusteks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks eraldatavate maade suurused määratakse kindlaks vastavalt kehtestatud korras kinnitatud normidele või tehnilisele projektdokumentatsioonile, maa-alasid aga tuleb eraldada arvesse võttes maade kasutamise järjekorda.

Põllumajanduslikke maid eraldatakse nendeks vajadusteks ainult erilise vajaduse korral ja tingimusel, kui antud rajoonis puuduvad riigitagavaramaad või teised maad, mida antud otstarbeks saaks kasutada.

6. Kehtestada, et:

1) kolhooside ja sovhooside maakasutuse püsivuse tagamiseks võib nende kasutuses olevate maade piire ja suurusi muuta kehtestatud korras ainult siis, kui on olemas igal üksikul juhul territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse seisukoht;

2) põllumaa, aedade, puuvilja- ja marjaistanduste pindalade vähendamine võib toimuda ainult erijuhtumitel, kusjuures nende kõlvikute pindala antud rajoonis või tervikuna vabariigis ei tohi väheneda;

3) organisatsioonid, ettevõtted ja asutused on kohustatud hüvitama neile ehituste alla ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks eraldatavate maade asemele uudismaa ülesharimise kulud;

4) organisatsioonid, ettevõtted ja asutused, kellele eraldatakse ajutiseks kasutamiseks põllumajanduslikus tootmises kasutatavaid kõlvikuid savi, liiva, kivide ja muude kasulike maarete kaevandamiseks, on pärast eraldatud maa-alade kasutamise vajaduse möödumist kohustatud viima need oma jõudude ja vahenditega põllumajanduses kasutamiseks kõlblikku seisukorda.

7. Kehtestada, et põllupindala tegelik juurdekasv uudismaade ja söötide ülesharimise arvel, samuti uuskuivenduspindalade arvel määratakse kindlaks igal aastal seisuga 1. november ainult maade riikliku arvestuse andmete järgi, mille aluseks on kartograafilis-plaaniline materjal või maastikul tehtud kontrollmõõtmised.

Maaparandusprojektides põllumaaks ettenähtud maad arvestatakse põllumaana alates nende maade külvide alla võtmise aastast.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 51, art. 181

MAADE RIIKLIKU ARVESTUSE JA MAAKASUTUSTE REGISTREERIMISE KORRA OSALISEST MUUTMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 4
10. JAANUARIST 1963

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1962. a. määrusega nr. 1263 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1956. a. määruse nr. 192 osaliseks muutmiseks panna maade riiklik arvestus ning maakasutuste registreerimise riiklike raamatute pidamine kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele.

Vabariigilise alluvusega linnade piires panna maade riiklik arvestus ja maakasutuste registreerimise riiklike raamatute pidamine linnade täitevkomiteedele.

2. Kehtestada, et maakasutuste registreerimise riiklikku raamatut peavad kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustes vaneminsenerid-maakorraldajad.

PIIRTASUNORMIDE KINNITAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE ERALDAMISEL RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 319
26. JUUNIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada piirtasunormid põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks:

1) põllumajanduslike kultuuride ja kasutamata kulutuste eest vastavalt lisale nr. 1;

3) kasutamata kulutuste tasumiseks maaparanduslike tööde eest, samuti eraldatud põllumajanduslike maade asemele uudismaade kasutusele võtmise kulude tasumiseks vastavalt lisale nr. 3.

2. Anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus kasutamata kulutuste hindamisel üksikutel juhtudel kalduda kõrvale käesoleva korralduse 1. punktis määratud piirnormidest, nende alandamise suunas, arvestades tegelikku olukorda üleandmise momendil.

Eraldatud põllumajanduslike maade asemel uudismaa kasutusele võtmise kulude arvestamisel võib, arvesse võttes objekti erinevaid tingimusi, kalduda kõrvale käesoleva määruse 1. punkti alapunktis 3 toodud piirnormidest, vastavalt koostatud maaparandustööde projektile.

3. Lubada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil kasutada vahendeid, mis saadakse sovhoosidelt eraldatud põllumajanduslike maade asemel uudismaade kasutusele võtmise kulutuste hüvitamiseks, ehituseks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks, üleplaaniliste kapitaalmahutuste finantseerimiseks, esmajärjekorras maaparanduseks.

4. Lugeda kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1957. a. korraldus nr. 1758-k.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. juuni 1963. a. määruse nr. 319 juurde

PIIRTASUNORMID PÕLLUMAJANDUSLIKE KULTUURIDE JA KASUTAMATA KULUTUSTE EEST

(rublades ja kopikates ühe ha kohta)

Kultuuri nimetus	Kultuuri seisukord		
	Väga hea	Hea	Rahuldav
Talirukis ja -nisu	90.00	76.00	63.00
Mitmeaastaste heintaimede külv teravilja alla	60.00	51.00	42.00
I kasutamisaasta mitmeaastased heintaimed	40.00	34.00	28.00
II kasutamisaasta mitmeaastased heintaimed	20.00	17.00	14.00
Valge mesika külv teravilja alla	25.00	21.00	17.00
Lutsern kuni 6. kasutamisaastani	50.00	42.00	35.00
Lutsernikülvid alates 6. kasutamisaastast	30.00	25.00	21.00
Kõrreliste heintaimede seemnepõllud laialtkülvis			
nurmik, rebasesaba, punane aruhein	80.00	68.00	56.00
teised kõrrelised heintaimed	60.00	51.00	42.00
Külviks ettevalmistatud kesa vähemalt 20 tonni orgaanilise väetise sissekünniga	55.00	47.00	38.00
Tarastatud kultuurkarjamaa, kus on läbi viidud kompleksed agronoomilised ja kultuurtehnilised tööd (ilma kuivendussüsteemi hinnata)	70.00	59.00	49.00
Kultuurheinamaad (ilma kuivendussüsteemi hinnata) I kasutamisaastal	90.00	76.00	63.00
Märkus. Iga järgneva kasutamisaasta eest vähendada kultuurheinamaade hinda 10% võrra.			
Põllu künd	5.00	4.00	3.50
Kõrre koorimine	1.50	1.20	1.00

Lisa nr. 3
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. juuni 1963. a. määruse nr. 319 juurde

PIIRTASUNORMID KASUTAMATA KULUTUSTE TASUMISEKS MAAPARANDUSLIKE TÖÖDE EEST, SAMUTI ERALDATUD PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE ASEMEL UUDISMAADE KASUTUSELE VÕTMISE KULUDE TASUMISEKS

Jrk. nr.	Tööde nimetus	Mõõt-ühik	Hind rublades ja kopikates
1.	Võsa raiumine käsitsi koos hunnikusse kogumise ja põletamisega:		
	harv võsa	ha	40.00
	keskmine võsa	„	70.00
	tihe võsa	„	130.00
2.	Võsa ja peenmetsa kändude juurimine:		
	harv kännustik	ha	34.00
	keskmine kännustik	„	48.00
	tihe kännustik	„	77.00
3.	Kivide koristamine veokaugusega kuni 200 m	m^3	1.10—1.50
4.	Peakraavide kaevamine	„	0.30—0.50
5.	Detailkuivendusvõrgu rajamine:		
	1) lahtiste kraavidega, kraavide keskmine vahekaugus 30 m	ha	70.00—90.00
	2) drenaažiga, vahekaugus 16—30 m	„	150.00—240.00
6.	Uudismaa ülesharimine koos randaalimisega	„	22.00—30.00

ENSV MN MKK, 1963, nr. 24, art. 91

ERALDATUD PÕLLUMAADE KOMPENSEERIMISE JA SELLEKS LAEKUVATE SUMMADE SIHIPÄRASE KASUTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 289
19. JUUNIST 1964

Väljavõte

Eraldatavate põllumajanduslike maade kompenseerimisega seoses olevate küsimuste reguleerimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Kinnitada sihtotstarbeks eraldatava põllumaa kompenseerimiseks uudismaa 1 hektari ülesharimise maksumuseks 480 rubla, kusjuures seda maksumust võib olenevalt konkreetsetest tingimustest suurendada või vähendada kuni 15 protsenti.

4. Kehtestada, et teedeorganite poolt üleliidulise ja vabariikliku tähtsusega teede rekonstrueerimisel ja remontimisel põllumaana kasutamiseks kõlblikku seisukorda viidavad ja majanditele tagastamisele kuuluvad endised teelõigud arvestatakse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste poolt kompensatsioonina majandite maakasutusest eraldatud põllumaa eest.

Teedeorganid on kohustatud kompensatsioonina arvatud vanad teelõigud majanditele üle andma põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlblikus seisukorras hiljemalt ühe aasta jooksul pärast uue teetrassi ekspluatatsiooni andmist.

5. Kehtestada, et põllumaade võõrandamisel üldkasutatavate kohalike teede alla, seoses nende teede rekonstrueerimise või remondiga, kompensatsiooni teedeorganid eraldatud maade eest ei maksa. Teedeorganid on kohustatud ühe aasta jooksul lammutama ja üles kündma õgvendatud kohtades vanad kohalikud teelõigud, kui need läbivad põllumaid või piirnevad nendega.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 28, art. 104

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 19. JUUNI 1964. A. MÄÄRUSE NR. 289 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 407
7. SEPTEMBRIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. juuni 1964. a. määruse nr. 289 osaliseks muutmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1964. a. määruse nr. 289 punkt 1 järgmises redaktsioonis:

«1. Kehtestada, et ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele on eraldatud põllumajanduslikku maad mittepõllumajanduslikuks otstarbeks, kannavad summad, mis on vajalikud eraldatud põllumajandusliku maa asemel uudismaa ülesharimiseks, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi eriarvele.

Sihtotstarbeks eraldatud maid võivad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid kasutada pärast nimetatud summade ülekandmist.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi eriarvele laekuvaid summasid võib kasutada plaaniväliste kapitaalmahutustena ainult kolhoosides ja riiklikes majandites põllumajanduslikust tootmisest väljalangenud maa-alade asemel uudismaa ülesharimiseks.»

ENSV MN MKK, 1965, nr. 33, art. 137

MÄEERALDUSTE VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 14
13. JAANUARIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud mäeeralduste väljaandmise juhend.

2. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, organisatsioonidel ja ettevõtetel kuu aja jooksul teatada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Riiklikule Tehnilisele ja Mäejärelevalve Inspektsioonile [1] nende valduses olevatest kohaliku tähtsusega karjääridest, milledel ei ole mäeeraldusi.

K i n n i t a t u d
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
13. jaanuari 1965. a. määrusega nr. 14

MÄEERALDUSTE VÄLJAANDMISE JUHEND

I. Üldeeskirjad

1. Mäeeralduseks nimetatakse maapõue osa, mis antakse organisatsioonile või ettevõttele seal esinevate maavarade tööstuslikuks tootmiseks.

2. Mäeeralduste väljaandmise küsimused vaatab läbi Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon mäetööde õige ja ohutu teostamise kontrollimise eesmärgil.

Seejuures tuleb:

1) mitte lubada mäeeralduste väljaandmist maavara uuritud varude puudumisel;

2) kontrollida mäeeralduste projekteeritud piiride õigsust ohutuse kindlustamiseks allmaatöödel ja maavarade lahtisel kaevandamisel teostatavatel lõhkamistöödel ning ohutuse tagamiseks lähedastele mäetööstuslikele ja teistele ettevõtetele, mitmesugustele objektidele ja asustatud punktidele;

3) kontrollida ehituste ja objektide alla jäetavate kaevandamisele mittekuuluvate kaitsetervikute projekteerimise täielikkust ja õigsust;

4) kohustada organisatsioone, kellele on antud mäeeraldused, välja kaevandama kõikide koosesinevate maavarade bilansilised varud, millel on tööstuslik tähtsus, kindlustades seejuures mäe-

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. veebruari 1967. a. määrusega nr. 69 reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Riiklikuks Tehnilise ja Mäejärelevalve Valitsuseks.

tööde teostamise maksimaalse ohutuse ja rentaabluse, täielikult välja kaevandama maavarad, mitte lubades lasundite kahjulikku altkaevandamist ja iseseisvalt kaevandamiseks kõlbmatute maardla osade mäeeraldusest väljajätmist;

5) kindlustada riiklike huvide arvestamine juhul, kui ühe ja sama maardla osa ekspluateerimisele pretendeerivad kaks või rohkem organisatsiooni või kui mitu organisatsiooni ekspluateerivad maardlat ühiselt.

3. Kõikide maardlate osas, välja arvatud üldlevinud maavarade kohaliku tähtsusega maardlad, annab mäeeraldused välja Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon.

Märkused. 1. Maavarad jagunevad üldlevinuteks ja mitteüldlevinuteks. Üldlevinud maavarade hulka kuuluvad: liiv (välja arvatud vormi- ja klaasiliiv), veerised, kruus, savi (välja arvatud tulekindel, vormi-, värvainena kasutatav ja happekindel savi), munakivid, räni, liivakivi, kvartsiit, kriit, kips, mergel, lubjakivi (välja arvatud räbustajana kasutatav ja bituminoosne lubjakivi), kildad (välja arvatud põlevkivi- ja bituminoossed kildad), graniit.

2. Vabariikliku tööstuse ja ehituste jaoks tähtsust omavate üldlevinud maavarade ja mitteüldlevinud maavarade maardlate nimestikud on lisatud käesolevale juhendile. Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon perioodiliselt täiendab nimetatud nimestikke, kooskõlastades need Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomiteega ja saadab kõikidele asjast huvitatud organisatsioonidele ja ametkondadele. Nimestikust väljajäetud üldlevinud maavarade maardlatel on kohalik tähtsus (maardlate nimestikke ei tooda).

4. Üldlevinud maavarade kohaliku tähtsusega maardlatest annavad mäeeraldusi rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed neile allutatud territooriumil. Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon on kohustatud rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid mäeeralduste väljaandmisel metoodiliselt juhendama.

Mäeeralduste andmisel rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed juhinduvad kohaliku tähtsusega karjääride otstarbekohase asetuse skeemidest. Skeemid koostatakse täitevkomiteede poolt Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomitee osavõtul, arvestades rajooni ehitusmaterjalide vajadust, vabariikliku tähtsusega karjääride asetust, ehitusmaterjalide mujalt sissetoomise võimalust jne.

Eesmärgiga arendada efektiivselt karjäärimajandust ja hoida ära omavolilist kaevandamist, määravad täitevkomiteed kindlaks kohaliku tähtsusega karjäärid, kus toimub ehitusmaterjalide müük tarbijatele, ja kinnitavad müügihinnad, arvestades tegelikke tootmiskulusid (sealhulgas kulutused ohutustehnikale).

Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon

teostab süstemaatilist kontrolli mitteüldlevinud ning vabariiklikule tööstusele ja ehitustele tähtsust omavate üldlevinud maavarade maardlate õige ja ohutu ekspluateerimise üle ning valikkontrolli kohaliku tähtsusega karjäärides.

5. Käesolev juhend ei kehti turbamaardlate ja põhjavete ailikate kohta.

II. Peamised nõuded mäeeralduste kohta

6. Maardla kaevandamist lubatakse alustada ainult pärast käesoleva juhendi järgi mäeeralduse vormistamist ja pärast maa-ala eraldamist seaduses ettenähtud korras.

Mäe- ja maaeraldused kohaliku tähtsusega üldlevinud maavarade maardlatest on lubatud vormistada üheaegselt, ühel plaanil.

Mitteüldlevinud ja vabariikliku tähtsusega üldlevinud maardlatest ei ole mäeeralduste väljaandmiseks maavaldaja nõusolek vajalik.

Ilma mäeeralduseta on lubatud kaevandada pinnast (liiva, kruusa jm.) ehitatavate ja rekonstrueeritavate objektide platsidel vastavalt projektdokumentatsioonile, mis on kooskõlastatud ja kinnitatud kehtiva korra kohaselt.

Kohaliku tähtsusega üldlevinud maavarade kaevandamist on lubatud erandjuhtudel alustada vahetult pärast rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt mäeeralduse andmist (pindalale mitte üle 3 ha), kui on olemas maavaldajate nõusolek maa-ala kasutamiseks, järgneva kohustusliku maaeralduse vormistamisega.

7. Mäeeraldused ehitatavatele ja rekonstrueeritavatele mäetööstuslikele ettevõtetele tuleb vormistada enne ettevõtte ehitamise või rekonstrueerimise algust.

Juurdelõikeid kaevandus- ja karjääriväljade maardlate ekspluateeritavatel aladel, mis asuvad väljaspool mäeeralduste piire ja mille töötlemine ei ole seotud uute spetsiaalsete kapitaalsete kaeveõõnte läbindamisega, lubatakse anda Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kirjalikul nõusolekul kooskõlas käesoleva juhendi punktidega 3 ja 4.

Kui maavara bilansilised varud juurdelõike alal ületavad 25% kaevandusvälja bilansilistest varudest või kui varude kaevandamine juurdelõike alal on seotud spetsiaalsete kapitaalsete kaeveõõnte läbindamisega, tuleb juurdelõiked vormistada käesoleva juhendiga uue mäeeralduse saamiseks ettenähtud korras.

8. Mitteüldlevinud maavarade maardlatest, samuti üldlevinud maavarade maardlatest (lisatud nimestike kohaselt) antakse mäeeraldusi ainult neile organisatsioonidele ja ettevõtetele, kelle üles-

annete hulka kuulub maavarade tootmine vastavalt nende põhikirjadele või määrustikele.

9. Ühe maardla piires võib anda mäeeraldusi mitmele organisatsioonile või asutusele, kui nende tööde projektid on omavahel kooskõlastatud, kui nad teostavad ehitustöid ja ekspluateerivad maardlat koordineeritult, väldivad maardla rikkumist ja kindlustavad töö ohutu teostamise.

10. Mäeeralduse suurus ja kehtivuse tähtaeg peab vastama iga mäetööstusliku ettevõtte (kaevanduse, karjääri jne.) tootmisvõimsusele ja tegutsemise tähtajale ning määratakse kindlaks maardla osa või kogu maardla kontuuridega, arvestades varisemise ja kallaste uhtumise tsoone (karjääridel).

Mäeeralduse piirid märgitakse eralduse vormistamisel maapinna plaanile.

11. Maavarade tootmiseks antakse mäeeraldused pärast maavara varude kinnitamist NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Varude Komisjoni (RVK) või Eesti NSV-le lähemate territoriaalsete varude komisjonide (TVK) poolt.

Ettevõtetele kapitaalmahutustega alla 0,1 miljoni rubla antakse mäeeraldused maavarade baasil, mille varud on arvutatud geoloogilise uurimise organisatsiooni ja kinnitatud Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomitee poolt. Ettenähtud kaevandus- või karjäärivälja piires peavad A, B ja C_1 kategoorias määratud bilansiliste varude suhted vastama mäetööstuslike ettevõtete projektide väljatöötamiseks ja nende ehitamisel kapitaalmahutuste eraldamiseks ettenähtud suhetele. Nimetatud suhted on antud RVK juhendites maavarade varude klassifikatsiooni kasutamise kohta.

Väikestel kohaliku tähtsusega karjääridel võivad varud olla vaid kategoorias C_2, mis on määratud geoloogide otsustes piiratud arvu puuraukude või šurfide järgi ning geoloogilistel kaalutlustel. Need otsused kinnitatakse Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomitee peageoloogi poolt.

12. Mäeeraldusi mäetööde teostamiseks lahtisel ja maa-alusel viisil põlevkivi maardlate piirides, kus kasutatakse maa-alust gasifitseerimist, samuti põlevkivi maa-aluseks gasifitseerimiseks teiste maardlate piirides antakse ainult siis, kui on olemas spetsiaalne ekspertiisi otsus maa-aluse gasifitseerimise jaamade läheduses asuvates kaevandustes ja karjäärides mäetööde teostamise täieliku ohutuse ja naabermaardlate rikkumist põhjustavate faktorite puudumise kohta.

13. Mäeeraldused, mille kasutamisele organisatsioonid ja ettevõtted, kellele need on antud, ei ole asunud kahe aasta jooksul, loetakse vabadeks ja mäeeralduste aktid nende ekspluateerimise kohta annulleeritakse. Organisatsioonile või ettevõttele antud mäeeralduse osaline või täielik üleandmine teisele ministeeriumile või ametkonnale alluvale organisatsioonile või ettevõttele ajutiseks või

alaliseks kasutamiseks teostatakse käesoleva juhendiga määeralduse saamiseks ettenähtud korras.

14. Mäetööstusliku ettevõtte likvideerimise, maavara tootmise tarviduse möödumise või maavara täieliku väljakaevandamise puhul, samuti ettevõtte konserveerimisel tuleb markšeideri ja geoloogiliste plaanide ning läbilõigete täiendatud originaalid kümne päeva jooksul üle anda kõrgemalseisvale organisatsioonile. Nimetatud plaanide ja läbilõigete koopiad tuleb sama tähtaja jooksul anda neist huvitatud ettevõtetele ja organisatsioonidele ning kõikidele naaberettevõtetele. Üks kuu enne tööde lõpetamist tuleb sellest teatada Eesti NSV Riiklikule Tehnilisele ja Mäejärelevalve Inspektsioonile ja rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

Kui maardlal esineb järelejäänud maavarade varusid, otsustab kaeveõõnte likvideerimise ja konserveerimise küsimused vastavalt kas Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

Määeralduse akt allkirjaga markšeideri dokumentatsiooni vastuvõtmise kohta antakse vastavalt Eesti NSV Riiklikule Tehnilisele ja Mäejärelevalve Inspektsioonile või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele mitte hiljem kui 15 päeva pärast mäetööstusliku ettevõtte likvideerimist või konserveerimist.

15. Kui maavarasid sisaldavad maa-alad asuvad eriotstarbeliste alade piires, nagu:

1) piirivöönd;

2) auto-, vee- ja raudtee eraldusvööndid;

3) linnad, teised asustatud punktid, kuurordid, pargid, kalmistud, veekogude kaitsetsoonid ja

4) riiklikud ettevõtted,

antakse neile määeraldused välja nimetatud maa-alasid valdavate organisatsioonide nõusolekul.

Riikliku looduskaitse alla kuuluvatel aladel antakse määeraldused välja ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse nõusolekul.

Määeralduste andmine maavarade kaevandamiseks karjääriviisiliselt kooskõlastatakse kõikidel juhtudel rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede looduskaitse komisjonidega, üldkasutatavatele teedele lähemale kui 250 m või esimese grupi metsadesse rajatavate karjääride korral ka Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusega.

III. Mäeeralduse projekti sisu

16. Projekt koosneb seletuskirjast ja mäeeralduse ala topograafilise plaani koopiast.

Seletuskirjale ja plaani koopiatele kirjutab alla nende koostaja ning organisatsiooni või ettevõtte juhataja. Allkirjad kinnitatakse pitseriga.

17. Topograafilise plaani koopia tuleb teha plaanist, mis on koostatud vastavalt üldkohustuslike juhendite nõuetele.

Topograafilise plaani koopial peavad olema näidatud:

mäeeralduste ettenähtud piirid;

naabermäeeralduste piirid;

maakasutuste piirid;

mäetööstusliku ettevõtte tootmistegevuseks vajaliku maaeralduse ala ettenähtud piirid;

olemasolevad ja projekteeritavad (punasega) hooned ja ehitused, nende otstarve, korruste arv ja materjal;

kaitsetervikute piirid;

juurdesõiduteed;

põllumajanduslikud kõlvikud;

mäeeralduse ja selle lähedase ala maapinna reljeef ja situatsioon;

geodeetilise alusvõrgu punktid;

maavarade lasundite kontuurid ja paljandid;

geoloogilised rikked (karstitsoonid, suured tektoonilised lõhed jne.);

kohad, kust maavara on ära uhutud ja teised töötlemiseks kõlbmatud maardla osad;

olemasolevate šahtide, stollide, šurfide ja puuraukude suudmed maapinna, maavara tööstusliku kihi lae ja põhja kõrgustega;

olemasolevad ja projekteeritavad (punasega) peakaeveõõned, kaevandamistööde kalenderplaan või (kohaliku tähtsusega karjääride puhul) kaevandamise algus, suund ja sügavus;

nii lahtisel kui ka maa-alusel viisil väljatöötatud alad aastate järgi (varjutada).

Plaan peab olema täiendatud avalduse esitamise momendiks.

Plaani koopial, lehe vabal osal, märgitakse mäeeralduse tasapinnalise projektsiooni pindala (hektarites), plaani täiendamise kuupäev, koordinaatide süsteem ja algpunkt.

Plaani koopiale märgitakse mäeeralduse käänupunktide koordinaatide X ja Y tähendused suvalises süsteemis, mis määratakse plaanide järgi graafiliselt, ja võrgu ristumiskohad. Kohaliku tähtsusega maardlate plaanide koopiatele ei ole koordinaatide märkimine kohustuslik.

Plaani koopia ülemisele paremale nurgale kirjutatakse Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee lubav pealdis.

Plaani koopia vabale osale koostatakse struktuurgeoloogiline läbilõige iseloomustava puuraugu või kaeveõõne järgi alates maapinnast kuni tööstusliku kihi põhjani. Sellel eraldatakse kasulik ja üldine paksus ning märgitakse peamised maavara kvaliteedi näitajad. Struktuur-geoloogilise läbilõike mõõt määratakse kindlaks, lähtudes kasuliku lasundi struktuuri keerukusest. Vajaduse korral asendatakse struktuur-geoloogiline läbilõige geoloogilise profiiliga.

Topograafilise plaani mõõt valitakse olenevalt kujutatava maaala mõõtmetest, situatsiooni keerukusest, projekteeritavast mäetööde süsteemist jne., kuid see ei tohi olla väiksem kui 1 : 10 000.

Üks topograafilise plaani koopiatest, mis esitatakse mäeeralduse vormistamiseks, peab olema joonestatud riidekalkale. See nõue ei ole kohustuslik kohaliku tähtsusega maardlate mäeeralduste vormistamisel.

18. Mäeeralduse projekti seletuskirjas tuuakse ära:

projekteeritava mäetööstusliku ettevõtte tööstuslik iseloomustus;

mäeeralduse vajaduse põhjendus; kelle poolt ja millal on kinnitatud projektülesanne mäetööstusliku ettevõtte ehitamiseks (rekonstrueerimiseks) või mäetööde arendamise perspektiivplaan;

lühike maardla geoloogiline iseloomustus — lasundite tüüp ja paksus, maavarade lasumissügavus, katvate aluspõhja- ja pinnakattekivimite paksus, geoloogilised rikked;

andmed maavarade olukorrast mäeeralduse piires, väljakirjutused bilansiliste varude arvestuse tabelitest ja aastaaruannetest maavarade varude seisukorra kohta, varude kategooriad, RVK (TVK), geoloogilise uurimise organisatsiooni jne. varude kinnitamise protokolli number ja koostamise kuupäev;

andmed ehitustest mäeeralduse alal, ehituste kaitsmiseks kaeveõõnte kahjuliku mõju eest ettenähtud abinõud;

andmed maa-ala kasutamise kohta;

andmed teistest tööstusliku tähtsusega maavaradest, mis esinevad antud mäeeralduse piires;

olemasolevate maavarade kompleksse tootmise võimalused.

IV. Mäeeralduste andmise kord

19. Mäeeraldust taotlevad organisatsioonid ja ettevõtted saadavad oma kõrgemalseisva organisatsiooni kaudu mäeeralduste projektid kolmes eksemplaris Eesti NSV Riiklikule Tehnilisele ja Mäejärelevalve Inspektsioonile või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele. Mäeeralduste vormistamise kiirendamiseks võivad projekte esitada ka neid koostanud projekteerimisorganisatsioonid mäeeraldust taotleva ettevõtte kõrgemalseisva organisatsiooni volitusel.

Projektid lisatakse avaldusele, milles näidatakse: organisatsiooni nimetus, tema ametkondlik alluvus ja aadress, mäeeralduse asukoht. Avaldusele kirjutavad alla mäeeraldust ekspluateerivate või ekspluateerimist projekteerivate organisatsioonide või ettevõtete juhatajad.

20. Eesti NSV Riiklik Tehniline ja Mäejärelevalve Inspektsioon või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vaatab mäeeralduse projektid läbi ja teeb nende kohta otsuse mitte hiljem kui kahekümne päeva jooksul pärast nende saamist.

Vajaduse korral, Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nõudmisel, on vastavad organisatsioonid kohustatud esitama täiendavaid tõendeid, dokumente ja seletusi mäeeraldustega seotud küsimuste kohta. Sel juhul pikeneb vastavalt otsuse tegemise tähtaeg.

21. Mäeeralduste projektide läbivaatamise kohta koostatakse Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni nõupidamise protokoll, mis kooskõlastatakse Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomiteega ja kinnitatakse Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni ülema poolt.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vaatavad mäeeralduste projektid läbi oma istungitel ja teevad nende kohta otsused.

Mäeeralduse andmisest keeldumise korral teatatakse sellest 5 päeva jooksul avalduse esitanud organisatsioonile või ettevõttele.

22. Mäeeralduse andmine vormistatakse topograafiliste plaanide koopiatel pealdisega vastavalt lisatud vormile nr. 1 (vorm nr. 1 ei tooda).

Lisaks pealdisele vormistatakse topograafilise plaani koopial mäeeralduse andmine organisatsioonile või ettevõttele Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt väljaantud mäeeralduse aktiga vastavalt lisatud vormile nr. 2 (vorm nr. 2 ei tooda).

Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nõuded mäeeralduse andmisel märgitakse mäeeralduse aktis, arvestades seejuures maardlate konkreetseid lasumis- ja ekspluatatsioonitingimusi. Igas mäeeralduse aktis on üheks muutmatuks nõudeks, et mäetööstuslik ettevõte süstemaatiliselt, mitte harvem kui üks kord kvartalis, vahetaks täiendatud markšeideri plaane ja mäetööde läbilõikeid mäetööstuslike naaberettevõtetega (kaevandustega, karjääridega jne.), mis asuvad antud mäetööstusliku ettevõtte läheduses.

Mäeeralduse aktides märgitakse mäeeralduse kehtivuse tähtaeg. Vajaduse korral võib seda tähtaega pikendada.

Organisatsioonid ja ettevõtted saadavad avalduse mäeeralduse akti tähtaja pikendamiseks Eesti NSV Riiklikule Tehnilisele ja Mäejärelevalve Inspektsioonile või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele oma kõrgemalseisva organisatsiooni kaudu.

Mäeeralduse aktid koostatakse kolmes eksemplaris; allkirjad aktidel kinnitatakse pitseriga.

23. Viie päeva jooksul mäeeralduse vormistamisest arvates antakse üks eksemplar mäeeralduse plaanist, Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni nõupidamise protokollist või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusest ja mäeeralduse aktist allkirja vastu üle organisatsioonile või asutusele, teine eksemplar antakse Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni arhiivi ja kolmas eksemplar rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee arhiivi. Sama tähtaja jooksul saadetakse vajalikud väljavõtted mäeeralduse materjalidest kõikidele asjast huvitatud organisatsioonidele ja ettevõtetele.

24. Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni või rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt mäeeralduste andmise küsimustes tehtud otsuste peale võib edasi kaevata Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni kaudu Eesti NSV Ministrite Nõukogule 15 päeva jooksul arvates mäeeralduse vormistamisest või sellest keeldumisest.

25. Kõikide mäeeralduste andmine registreeritakse Eesti NSV Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooni poolt spetsiaalses raamatus. Üldlevinud maavarade maardlatest tehtavad mäeeraldused registreeritakse näidatud vormi kohaselt veel rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 3, art. 6.

DOKUMENTIDE VORMISTAMISEST SEOSES MAADE ERALDAMISEGA RIIGIMETSAFONDI MAADEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 138-k
9. VEEBRUARIST 1965

Ühtse korra kehtestamiseks dokumentide vormistamisel seoses maade eraldamisega riigimetsafondi maadest Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel töötada välja ja kehtestada alates 1. märtsist 1965. a. eeskirjad riigimetsafondist maade eraldamise kohta, millised on kohustuslikud kõigile ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele.

RIIGIMETSAFONDIST MAADE ERALDAMISE EESKIRJAD

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU METSAMAJANDUSE JA LOODUSKAITSE PEAVALITSUSE JUHATAJA KÄSKKIRI NR. 23 26. VEEBRUARIST 1965

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. veebruari 1965. a. korralduse nr. 138-k täitmiseks käsin:

kehtestada Eesti NSV-s alates 1. märtsist 1965. a. eeskirjad riigimetsafondist maade eraldamise kohta vastavalt käesoleva käskkirja lisale.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja 26. veebr. 1965. a. käskkirja nr. 23 lisa.

I. Üldsätted

1. Käesolevad eeskirjad on kehtivad Eesti NSV-s maa-alade eraldamisteks riigimetsafondist.

Peale käesolevates eeskirjades näidatud loetelu on lubatud riigimetsafondi maid ajutiselt kasutada asutustel, ettevõtetel, kooperatiiv- ja ühiskondlikel organisatsioonidel ning üksikisikutel Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. augusti 1955. a. korraldusega nr. 898-k Eesti NSV-s kehtestatud «NSV Liidu metsades kasvava metsa väljaandmise eeskirjade», Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1962. a. määruse nr. 242 «Riigimetsafondi kuuluvate turbarabade kasutamise korrast» ja 12. aprilli 1957. a. määruse nr. 125 «Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariikliku alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele» alusel ning metsa kõrvalkasutuseks.

2. Riigimetsafondist eraldatakse maid järgmisteks vajadusteks:

1) maapõuevarade kaevandamiseks ja töötlemiseks;

2) elektri- ja sideliinide, gaasijuhtmete ja muude liinide ning juhtmete ehitamiseks;

3) hüdromelioratiiv- ja teedeehitusteks;

4) tööstus-, elamu-, kommunaal-, heakorra- ja muudeks ehitusteks;

5) teaduslike uurimistööde statsionaarideks;

6) põllumajanduslikuks kasutamiseks;

7) maade vahetusteks ja

8) muudeks vajadusteks.

3. Maade eraldamine riigimetsafondist käesolevate eeskirjade

punktis 2 tähendatud otstarveteks oleneb nende kasutamise iseloomust ja tingimustest:

1) alatiseks kasutamiseks, s. o. riigimetsafondist mahaarvamisega;

2) ajutiseks kasutamiseks, s. o. riigimetsafondist mahaarvamiseta.

II. Maade eraldamise kord riigimetsafondist

4. Maid eraldatakse riigimetsafondist riigi asutustele, kooperatiiv- ja ühiskondlikele organisatsioonidele alatiseks ja ajutiseks kasutamiseks II grupi metsadest raudteede, maanteede ja muude teede ehituste ja õgvenduste alla, kruusa- ja liivakarjääride, kuivendus-, niisutus- ja muude kanalite, elektri- ja sideliinide, gaasijuhtmete ja muude trasside alla vabariikliku alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsusega. Igal muul juhul, samuti I grupi metsadest toimub maa-alade eraldamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldusega.

5. Maade eraldamisest huvitatud ministeeriumide, keskasutuste ja kooperatiiv- ning ühiskondlike organisatsioonide (edaspidi nimetatud «maa taotleja») taotlused esitatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogule või Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusele ühes põhjendustega maa-ala eraldamise vajaduse ja suuruse kohta.

Märkus. Maade eraldamise taotluse esitab vastava asutuse, ettevõtte või organisatsiooni vabariiklik keskasutus. Allasutuselt avaldusi vastu ei võeta.

6. Kui maa-ala vajatakse ehitusteks, tuleb taotlusele täiendavalt lisada otsus objekti ehituse alustamise kohta ja ehituse projekt või skeem, millel on näidatud ehituste järjekord aastate lõikes.

Maapõuevarade kaevandamiseks I grupi metsadest tuleb maa taotlejal lisada avalduse juurde õiend või tõend selle kohta, et mujalt lähemast ümbrusest (näit. II gr. metsadest) ei ole võimalik karjääri eraldada ja et selle eraldamine ei kahjusta maapõuevarade ning pinnase kaitset. Selleks tuleb pöörduda Eesti NSV Riikliku Geoloogia Tootmiskomitee poole. Samuti tuleb lisada mäeeralduse akt (vt. «Eesti NSV Teataja» 1959. a. nr. 33), mille on koostanud Riikliku Projekteerimise Instituudi «Eesti Põllumajandusprojekt» geoloog.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus saadab maaeralduse taotluse koos põhjendustega vastavale metsamajandile maa-ala tehniliseks uurimiseks ja seisukoha võtmiseks.

7. Metsamajand tutvub saadud materjalidega ja kontrollib looduses koos maa taotleja või tema poolt volitatud esindajaga, kas

taotletav maa-ala eraldamine vastab metsamajanduse ja looduskaitse (eriti teede, liinitrasside, igasuguste karjääride jne. korral) nõuetele.

Märkused. 1. Maade eraldamisel autoteede, maanteede kohalike teede ja kruusakarjääride ning kuivenduskanalite alla juhinduda Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1954. a. määrusest nr. 555 «Riiklikeks, ühiskondlikeks ja muudeks vajadusteks Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsust nõudvate maade eraldamise küsimuste läbivaatamise korrast», Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. apr. 1957. a. määrusest nr. 125 «Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariikliku alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele», Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aug. 1962. a. määrusest nr. 416 «Maade võõrandamise ja kasutamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks».

2. Maapõuevarade kaevandamiseks soovitud maade eraldamisel juhinduda Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1965. a. määrusega nr. 14 kinnitatud «Juhendist mäeeralduste väljaandmise korra kohta».

3. Elektriliini trasside alla maa-alade eraldamisel I grupi metsades, lähtudes metsa iseloomust ja kaitse tähtsusest võib metsamajand nõuda minimaalset trassi laiust. Sel juhul võib trassi laiust vähendada järgmiste määradeni: kaugus puu võrast kuni liini traatideni ei tohi olla

20 kV liinidel väiksem kui 2 m ja

35—110 kV liinidel väiksem kui 3 m.

Kui trass läbib mittemetsamaid (heinamaad, põllud, karjamaad jms.), siis maad ei eraldata.

II grupi metsades tuleb trassi laius määrata vastavalt kohapealsetele tingimustele (puistu iseärasustele), kuni 35 kV liinide puhul 8—12 m.

Seejärel koostavad metsamajand ja maa taotleja või tema poolt volitatud esindaja eraldatava maa-ala tehnilise uurimise akti (lisa nr. 1 — lisa ei tooda), mille lõpus on antud metsamajandi seisukoht maa-ala eraldamise kohta direktori allkirjaga (nõusolek koos eritingimustega või keeldumise põhjused).

Märkus. Metsamajandi keeldumise korral maade eraldamise kohta võib tehnilise uurimise akt jääda koostamata, kui metsamajand teatab koheselt peavalitsusele keeldumisest ja selle motiividest. Sellega tutvunud, annab peavalitsus metsamajandile vastava korralduse.

8. Tehnilise uurimise akt koostatakse ka maade vahetuse korral riigimetsafondist mahaarvatavate alade kohta.

9. Tehnilise uurimise akti juurde kuulub taotleja koostatud eraldatava maa-ala plaan (skeem), mõõtkavas 1 : 10 000—25 000,

millel peavad olema pealkiri, eraldatava maa-ala piirid, eraldatavat maa-ala 2 km raadiusega ümbritsev kvartalivõrk, asulad, raudteed, maanteed, külavaheteed, jõed, järved, kanalid ja muud veekogud, naabermaavaldajad, põhja-lõuna suund, märkused kooskõlastamise kohta vastavas metsamajandis, kohalikus looduskaitse komisjonis ja kohalikus rajooni täitevkomitees, skeemi koostaja ja kontrollija ametinimetused ja allkirjad.

Peale skeemi kuuluvad tehnilise uurimise akti juurde veel järgmised dokumendid:

1) punktis 5 nimetatud dokumendid;
2) maa-ala taotleva asutuse esindajale väljaantud volitus;
3) metsamajandi esindajale väljaantud volitus.

10. Tehnilise uurimise akti koos juurdekuuluvate materjalidega esitab metsamajand Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusele kahes eksemplaris toimikuna, millest üks eksemplar antakse maaeralduse vormistajale ettepanekute tegemiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule või kohalikule rajooni täitevkomiteele vastava korralduse või otsuse kehtestamiseks.

Märkus. Toimiku teise eksemplari koostamiseks võib kasutada tõestatud ärakirju.

11. Maa taotleja vormistab maa-alade eraldamise plaani (skeemi) ja dokumentatsiooni.

Märkus. Kui asutus, ettevõte või organisatsioon ise ei ole suuteline valmistama nõutavaid dokumente, võivad nad sõlmida lepingu RPI «Eesti Põllumajandusprojektiga» nende dokumentide vormistamiseks.

12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korralduse või rajooni täitevkomitee otsuse alusel annab Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus metsamajandile kirjaliku korralduse maa-ala eraldamiseks. Selle kirja alusel metsamajand koos maa taotlejate poolt volitatud esindajaga vormistab maa-ala riigimetsafondist üleandmise järgmiselt:

1) riigimetsafondist mahaarvamiseta eraldamise korral lepinguga (lisa nr. 4 — lisa ei tooda);
2) riigimetsafondist mahaarvamisega eraldamise korral aktiga (lisa nr. 5 — lisa ei tooda).

13. Aktile ja lepingule lisatakse juurde mõlema poole poolt allakirjutatud skeem (plaan) eraldatavast maa-alast, milleks võib olla tehnilise uurimise akti juurde kuuluva skeemi koopia.

14. Metsaga metsamaa eraldamise korral raiuvad puud raiefondi omajad neile eraldatud fondide arvel.

15. Eraldatud maa-ala võidakse kasutada ainult pärast maa-ala piiristamist looduses ning üleandmise-vastuvõtmise akti või lepingu vormistamist ja allakirjutamist.

Märkus. Jooneliste maaeralduste (kraavid, kanalid, elektri- ja sideliinid jne.) puhul, kui maa-ala eraldatakse mahaarvamiseta, ei ole eraldatud maa-ala piiristamine kohustuslik.

16. Kui liinide ja trasside valdaja ei kasuta eraldatud liinialust maad, siis võib metsamajand seda kasutada metsamajanduslikuks (taimeaiad, puukoolid jne.) või põllumajanduslikuks otstarbeks kokkuleppel liini valdajaga, mille kohta tuleb teha vastav märkus maa-ala üleandmise-vastuvõtmise lepingus.

17. Maade eraldamine muudeks rahvamajanduse vajadusteks toimub käesolevate eeskirjade ja erikirjavahetuse kohta kehtestatud juhendite kohaselt.

18. Turbarabade kasutusele andmine Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1962. a. määruse nr. 242 «Riigimetsafondi kuuluvate turbarabade kasutamise korrast» kohaselt vormistatakse pikaajalise lepinguga, kusjuures maaeraldust ei toimu.

III. Kontroll riigimetsafondist eraldatud maa-alade kasutamise üle

19. Üleantud maa-alal raiumisele mittekuuluvate puistute seisukorda kontrollivad perioodiliselt metsamajand ja kohaliku rajooni täitevkomitee. Kontrollimisele kuulub ka riigimetsafondist mahaarvamiseta üleantud maa-alade sihtotstarbeline kasutamine.

20. Kontrollimise tulemused vormistatakse aktiga, mille koostamise aeg ja toimunud muudatused märgitakse metsamajandis peetavasse maade eraldamise arvestusraamatusse (lisa nr. 2 — lisa ei tooda).

21. Seadusevastaselt või tähtaja möödumisel kasutatavate maade korral tuleb metsamajandil teha ettepanek maakasutajale omavolitsemise lõpetamiseks. Vajaduse korral pöörduda kohaliku rajooni täitevkomitee või Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse poole.

22. Kui eraldatud maa-ala ei ole ühe aasta jooksul kasutusele võetud või seda kasutatakse muuks otstarbeks, on metsamajand kohustatud sellest teatama Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusele maa-ala tagastamise ettepaneku tegemiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule või kohaliku rajooni täitevkomiteele.

23. Mäeeraldused, mille kasutamisele ettevõtted või organisatsioonid ei ole asunud kahe aasta jooksul pärast eralduse lubamist Eesti NSV Ministrite Nõukogu või kohalike rajoonide täitevkomiteede poolt, loetakse vabadeks ja mäeeralduste aktid nende ekspluateerimise kohta annulleeritakse.

24. Asutused, ettevõtted ja organisatsioonid, kellele on eraldatud karjäärid maavarade kasutamiseks või töötlemiseks, peavad pärast karjääride kasutamise lõpetamist need tasandama ja oma kulul viima ohutusse ning metsamajanduslikuks või põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlblikku seisukorda vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1963. a. määrusele nr. 9 «Abinõudest looduskaitse tugevdamiseks».

IV. Riigimetsafondist eraldatud maade arvestus

25. Riigimetsafondist maade eraldamiste arvestamiseks ja kontrollimiseks tuleb igas metsamajandis pidada maade eraldamise arvestusraamatut vastavalt lisadele 2 ja 3 (lisasid ei tooda). Metskonnas kantakse eraldatud alad planšetile vastavalt metsamajandilt saadud andmetele.

26. Arvestusraamatusse tuleb sisse kanda kõik maade eraldamised — nii need, mis on riigimetsafondist maha arvatud, kui ka need, mis on maha arvamata.

27. Arvestusraamatusse ei kanta neid maade eraldamisi riigimetsafondist, mis toimuvad metsakõrvalkasutuse eeskirjade ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1962. a. määrusega nr. 242 kehtestatud «Riigimetsafondi kuuluvate turbarabade kasutamise korrast» alusel.

28. Arvestusraamatu täitmise kord on näidatud lisas nr. 3 (lisa ei tooda). Metsamaade muudeks vajadusteks eraldamiste arvestusel pole lubatud lahtreid 4, 5 ja 6 täita.

29. Maa-ala eraldamisel riigimetsafondist kantakse eraldatud ala akti või lepingu geodeetiliste andmete alusel planšetile. Maa-ala kontuur joonestatakse planšetile riigimetsafondist mahaarvamise korral sinise tušiga pideva joonena ja riigimetsafondist mahaarvamiseta eraldamise korral sinise punktiirjoonena ning märgitakse ala üldpindala («Ajutised juhendid jooksvate muudatuste sissekandmiseks metsakorralduse materjalidesse ja metsafondi arvestuse raamatusse metsamajandeis, metsatööstuskeskustes ja tööstuslikes metsamajandeis», mille on kinnitanud NSV Liidu Riikliku Plaanikomisjoni juures oleva metsa-, tselluloosi-, paberi- ja puidutööstuse ning metsamajanduse riikliku komitee esimehe asetäitja 16. sept. 1964. a.).

Riigimetsafondiga liidetud alade piirid, kui need ei ole kaugel põhimassiivist ja planšeti mõõdud seda võimaldavad, kantakse planšettidele musta tušiga punktiirjoonena koos pindala pealemärkimisega.

Varem eraldatud maa-alade teistkordse eraldamise vältimiseks tuleb metsamajandil pidada eraldatud maade arvestust metsamajandi skeemil, millele kantakse eraldatud alad analoogiliselt planšettidega. Alusturba varumiseks eraldatud alade piirid tähistatakse violetse katkendjoonega.

30. Maa-alade eraldamiste arvestusraamat ja plaan (skeem) ning teised maa-alade eraldamise dokumendid kuuluvad säilitamisele.

VÕITLUSE TUGEVDAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE UMBROHTUMISE JA VÕSASTUMISE VASTU

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
31. OKTOOBRIST 1962

Väljavõte

Teravilja, liha, piima ja teiste põllumajandussaaduste tootmise edasise suurendamise suured ja vastutusrikkad ülesanded nõuavad tõhusate abinõude rakendamist maaviljeluse tõstmiseks, maakasutamises vajaliku korra loomiseks ja igalt põllumajandusliku kõlviku pinnaühikult saadava toodangu suurendamiseks.

Üks põhiline abinõu maa paremaks kasutamiseks, kõigi põllumajanduslike kultuuride saagi tõstmiseks ning kõrgekvaliteediliste taime- ja loomakasvatussaaduste tootmise suurendamiseks on aktiivne umbrohu- ja võsatõrje.

Umbrohud, paljunedes ja levides kiiresti suurtel maa-aladel, on paljude põllumajanduslike kultuuride kahjurite ja haiguste taimelavaks, vähendavad mulla toitainete varusid ja niiskust ning põllumajanduslike kultuuride saaki ja kvaliteeti, suurendavad tööjõu ning ainelisi ja rahalisi kulutusi mulla täiendavaks harimiseks, samuti saagi koristamiseks ja seemnete puhastamiseks, tekitades sellega põllumajandusele suurt kahju.

Ebarahuldav umbrohu- ja võsatõrje põllupeenardel, tee- ja kraavipervedel, jäätmaadel, raudteede ja maanteede äärsetel maaribadel ning metsakultuuride pindadel soodustab põldude, heina- ja karjamaade ning noorte metsakultuuride pindade umbrohtumist. Mitmel pool on lastud võsastuda maadel, mille melioratsioonitöödeks on kulutatud suuri riiklikke ning kolhoosidele kuuluvaid summasid. Vaatamata sellele ei võta paljud kolhoosid, sovhoosid, metsamajandid ja teised maakasutajad tarvitusele abinõusid umbrohu- ja võsatõrjeks.

Arvestades seda, et ebarahuldav umbrohu- ja võsatõrje tekitab põllu- ja metsamajandusele suurt materiaalset kahju, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kohustada kõiki maakasutajaid läbi viima umbrohu- ja võsatõrjet põldudel, heina- ja karjamaadel, aedades, puukoolides, parkides, põllu- ja külavaheteedel, melioratsioonivõrkude aladel, raudteede ja maanteede äärsetel maaribadel ning metsakultuuride pindadel, põllupeenardel, jäätmaadel, kolhoosnikute, sovhoositööliste ja teenistujate ning teiste kodanike õue-aiamaadel, linnade, asulate ja teistel üldkasutatavatel maadel.

2. Umbrohu- ja võsatõrje peab toimuma agrotehniliste, keemiliste ja muude vahenditega, arvestades iga umbrohuliigi iseärasusi, mullastikulisi ja klimaatilisi tingimusi ning kooskõlas Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi

poolt väljatöötatavate ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavate eeskirjadega.

Erilist tähelepanu pöörata karantiinsete ja teiste laialtlevinud põllu- ja metsamajandusele suurt kahju tekitavate pahaloomuliste umbrohtude tõrjele.

3. Panna kolhooside, sovhooside ja teiste maakasutajate tegevuse koordineerimine, samuti antud mullastikulistes ja klimaatilistes tingimustes umbrohu- ja võsatõrje kõige efektiivsemate praktiliste abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

4. Vastutus umbrohu- ja võsatõrje läbiviimise, samuti umbrohtude ja võsa leviku vältimise abinõude rakendamise eest pannakse eranditult kõigile maakasutajaile.

Soovitada ametiühingu-, komsomoli-, pioneeri- ja teistel ühiskondlikel organisatsioonidel umbrohu- ja võsatõrjest aktiivselt osa võtta.

5. Juhul, kui maakasutaja rikub umbrohu- ja võsatõrje eeskirju, avaldab kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vastavale maakasutajale hoiatuse, kohustades teda samaaegselt tarvitusele võtma umbrohu- ja võsatõrjevahendid täitevkomitee poolt määratud ajaks.

Kolhoosid, sovhoosid, katse-, õppe- ja abimajandid võivad pärast vastavat hoiatust läbi viia omade jõudude ja vahenditega umbrohu- ja võsatõrjet teistele maakasutajatele kuuluvatel ning eriotstarbelistel maadel, kui nendel majanditel kasvavad umbrohud võivad levida nimetatud majandite põldudele. Neil juhtudel kaetakse kulud täielikult maakasutajate poolt, kellele need maad on kinnistatud ja kes jätsid umbrohu- ja võsatõrjevahendid õigeaegselt tarvitusele võtmata.

Kui pärast hoiatuse tegemist ei alustata umbrohu- ja võsatõrjet, määratakse süüdlastele ametiisikutele ja kodanikele rahatrahv.

6. Rahatrahv määratakse:

1) ametiisikutele (kolhoosiesimeestele, sovhooside, metsamajandite, metsatööstuskeskuste, katsejaamade, õppe- ja abimajandite direktoritele, maanteede ja raudteede piirkondade ülematele, teemeistritele ning teiste majandite ja asutuste juhatajatele) kuni 30 rubla;

2) kodanikele (kolhoosnikutele, sovhoositöölistele ja teenistujatele ning teistele kodanikele, kes maad kasutavad) kuni 10 rubla;

Umbrohu- ja võsatõrje eeskirjade süstemaatilise rikkumise korral võidakse määrata rahatrahvi ametiisikutele kuni 50 rubla, kodanikele — kuni 20 rubla.

7. Rahatrahvi määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid vabariiklike ja kohalike põllumajandusorganite agro-

noomide, samuti töörahva saadikute nõukogude alaliste põllumajanduskomisjonide ettepanekul ning see nõutakse sisse seadusega kehtestatud korras.

8. Kodanikelt, kes sihilikult rikuvad umbrohu- ja võsatõrje eeskirju, võidakse rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel peale käesoleva seadluse 5. ja 6. punktis märgitud abinõude rakendamise maa kasutamise õigus ära võtta.

9. Kontroll käesoleva seadluse ning umbrohu- ja võsatõrje eeskirjade täitmise üle panna Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ning kohalikele töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

ENSV ÜT, 1962, nr. 44, art. 156

ABINÕUDE KOHTA VÕITLUSEKS UMBROHTUDEGA EESTI NSV TERRITOORIUMIL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 282
28. MAIST 1963

Väljavõte

Umbrohutõrje tugevdamiseks Eesti NSV maadel ning vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. seadlusele Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, Eesti NSV Haridusministeeriumil, Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal, Tsiviilõhulaevastiku Eesti Üksikul Lennugrupil ning maid omavatel ministeeriumidel ja keskasutustel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel, linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosidel, sovhoosidel, õppe-, katse-, abi- ja muudel majanditel võtta viivitamata tarvitusele abinõud umbrohtude hävitamiseks kevadel ja suvel neile kuuluvatel või neile alluvatele organisatsioonidele kinnistatud maadel, pöörates erilist tähelepanu võitlusele karantiinumbrohtude ja muude enamlevinud ohtlike umbrohtude vastu.

2. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV territooriumil umbrohtude vastu võitlemise eeskirjad».

3. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil teha selgitustööd umbrohtude vastu võitlemise tähtsuse kohta, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel ning rajoonide ja vabariiklike ajalehtede toimetustel aga anda raadio ja televisiooni kaudu edasi ning valgustada ajalehtedes materjale umbrohutõrje efektiivsete meetodite kohta.

5. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil hoolitseda selle eest, et herbitsiide kasutataks vastavalt vabariigi piirkondade kliima ja mullastiku iseärasustele ning umbrohtude liikidele.

7. Hävinud külvide umbrohtumise vältimiseks tuleb majandite juhatajatel ja spetsialistidel need õigel ajal välja selgitada, Eesti NSV Riikliku Kindlustuse Valitsusel aga koostada nende kohta aktid.

8. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid süstemaatiliselt kontrollima käesoleva määrusega kinnitatud eeskirjade täitmist.

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. mai 1963. a. määrusega nr. 282.

EESTI NSV TERRITOORIUMIL UMBROHTUDE VASTU VÕITLEMISE EESKIRJAD

Väljavõte

Põllumajandussaaduste toodangu suurendamise ulatuslikud ülesanded nõuavad abinõude tarvituselevõtmist maaviljeluskultuuri parandamiseks. Üheks tähtsaks maaviljeluskultuuri parandamise ülesandeks on aktiivne võitlus umbrohtude vastu.

Kõik maakasutajad on võitluses umbrohtude vastu kohustatud:

1. Panema vastutuse seemnete puhastamise, sorteerimise ja külvikonditsioonideni viimise ning külvisenormidest kinnipidamise eest majandi agronoomile või tema kohustusi täitvale isikule.

Mitte lubama külvata põllumajanduskultuuride seemneid, mille puhtus ja idanevus ei ole konditsioonilised.

3. Taliviljade ja mitmeaastaste heintaimede külvide seisukorra kindlakstegemiseks varakevadel, vegetatsiooniperioodi algul, hoolikalt üle vaatama kõik need kultuurid; külvide hävimise puhul kündma põllud ümber ja külvama sinna suvivilja, mitmeaastaste heintaimede põldude kahjustatud aladel aga tegema täiendava külvi.

4. Äestama kõiki suviviljakülve pärast külvamist kergete võrkäketega ning hooldama külve edaspidi vastavalt agrotehnilistele nõuetele, teostama rühvelkultuuride vaheltharimist vähemalt 2—3 korda.

5. Kultuurrohumaade rajamisel ja hooldamisel võtma tarvitusele abinõud ühtlase tiheda rohukamara väljakujundamiseks ning umbrohtude leviku vältimiseks nendel aladel.

11. Efektiivsemaks umbrohutõrjeks kasutama ulatuslikumalt herbitsiide seguna või vahelduvalt.

12. Et vältida umbrohuseemnete varisemist või levimist külvidele tuulega, koristama umbrohtunud kultuurid esmajärjekorras.

13. Kohe pärast tera- ja kaunviljade koristamist viima läbi kõrrekoorimise põldudel, kus ei olnud tehtud põldheina allakülvi.

14. Hävitama peksuplatsidele kogunenud umbrohuseemned pärast viljapeksu lõpetamist ning teraviljade, kaunviljade ja heinte puhastamist.

15. Toitma loomi umbrohuseemneid sisaldavate teraviljajäätmetega ainult peenestatult või aurutatult.

16. Enne umbrohuseemnete valmimist niita rohi majandite territooriumidel asuvatelt teeäärtelt, põllupeenardelt ja kraavipervedelt.

17. Enne umbrohuseemnete valmimist niitma rohu ning raiuma võsa maanteede ja raudteede eraldusribadelt, kuivendusmagistraalide kallastelt, mis piirnevad kolhooside, sovhooside ja muude riiklike põllumajandusettevõtete põldude ning kultuurrohumaadega.

18. Külvama maanteede ja raudteede eraldusribadele, kus see on vajalik, mitmeaastasi rohumaakultuure.

19. Põllumajanduslike maade ning lahtiste kuivenduskraavide võsastumise vältimiseks hävitama võsa niitmise või raiumisega ning vajaduse korral keemiliste preparaatidega.

20. Kolhoosnikud, sovhooside töölised ja teenistujad ning teised maakasutajad maal ja linnalistes asulates on kohustatud hoidma nende kasutuses olevad külvid, istandikud ja kõik muud maad umbrohust puhtad. Põllupeenardel, tarade ääres, hoonete juures ja mujal kasvavad umbrohud tuleb hävitada enne nende õitsemise algust.

Käesolevatest eeskirjadest kinnipidamise eest vastutavad kolhooside, sovhooside ja muude põllumajandusettevõtete, tööstusettevõtete, metsatööstuskeskuste ja metsamajandite juhatajad ja agronoomid, maanteede ja raudteede jaoskonnaülemad ning teemeistrid.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 20, art. 82

EESTI NSV LINNADE, ASULATE JA AUTOTEEDE ERALDUSRIBADE HEAKORRASTAMISE NING HALJASTAMISE KVALITEEDI EDASISE TÕSTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 219
6. MAIST 1965

Väljavõte

Vabariigi linnade, asulate, auto- ja raudtee eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise objektide projekteerimise, ehitamise ja ekspluateerimise tööde kvaliteedi edasiseks tõstmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Panna maakasutajatele vastutus neile eraldatud territooriumide korrashoiu ja heakorrastuse eest.

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal:

5) iga aasta töötada välja elanikkonna, ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste ning koolide kollektiivide territooriumide heakorrastus- ja haljastustöödele kaasatõmbamise konkreetsed plaanid ning parandada nende tööde organiseerimist ja läbiviimist. Praktiseerida heakorrastuse ja haljastuse hoogtöökuude läbiviimist;

8) nõuda ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, kellele on kinnistatud maatükid, juhtidelt ning elamukontoritelt ja -valitsustelt, samuti individuaalmaakasutajatelt umbrohutõrje läbiviimist;

10) likvideerida kõik prügi mahapanekukohad magistraalautoteede lähedal ning edaspidi keelata nende tekkimist teede ääres.

6. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil:

2) tagada autoteede eraldusribade kasutamine kultuurtaimede külvide all ja nende ribade hoidmine vajalikus korras.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) mitte lubada mitmesuguse otstarbega objektide ehitamist üldkasutatavates suvituskohtades, keelualadel ja looduskaitsealadel, kui nende ehitamine sellistes kohtades ei ole ette nähtud kinnitatud generaalplaanides;

2) koos Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega 1. juuliks 1965. a. koostada ja esitada kinnitamiseks üldkasutatavate suvituskohtade, keelualade ja looduskaitsealade loetelu, kus mitmesuguse otstarbega objektide ehitamine võib toimuda ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

10. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

2) näha ette vastavalt Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi iga-aastasele tellimusele vajaliku hulga väetiste ja herbitsiidide eraldamine.

11. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) keelata maaparandustööde läbiviimisel kivide, juuritud kändude ja põõsaste kuhjamist magistraal- ja teiste intensiivselt kasutatavate autoteede lähedal ning tagada pärast maaparandustööde lõpetamist teeäärte kordaseadmine.

Tagada teede lähedal juuritud kändude, kivide ja pinnase hunnikute likvideerimine hiljemalt 2 aasta jooksul pärast maaparandustööde lõpetamist;

3) keelata turbakarjääride rajamine, samuti ohutu liiklemise tagamiseks loomalautade ja lindlate ehitamine magistraal-autoteede äärde lähemal kui 200 meetrit;

4) maaparandustööde läbiviimisel auto- ja raudteede eraldusribade lähedal tagada väärtuslike ja dekoratiivsete puuliikide ja põõsaste säilitamine.

12. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel, kes täidavad hoonestaja funktsioone:

1) uute elamurajoonide kapitaalehituse plaanide koostamisel näha ette vahendite eraldamine sellise arvestusega, et majade ekspluatatsiooni andmise momendiks oleks lõpetatud kõik põhilised tööd maa-aluste kommunikatsioonide, teede, juurdesõiduteede ehitamise alal, territooriumide vertikaalplaneerimise osas, teostades ja lõpetades haljastamistööd soodsamatel agrotehnilistel aegadel, kuid mitte hiljem kui aasta möödumisel pärast maja ekspluatatsiooni andmist;

2) keelata elamuehituse plaanide väljatöötamisel ja tööjooniste koostamisel uute elamurajoonide heakorrastamise kulude vähendamine ehituse teiste elementide suurenenud maksumuse katmiseks;

3) pärast majade ekspluatatsiooni andmist hooldada eeskujulikult uusi ilupuid ja -põõsaid, tõmmates selleks kaasa majavalitsuste ning elamu- ja kommunaalorganite töötajaid ning elanikke ühiskondlikel alustel;

4) teostada haljastustöid reeglina spetsialiseeritud haljastusorganisatsioonide poolt.

19. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel:

1) tagada projekteerimisorganisatsioonide poolt heakorrastuse ja haljastamise tööjooniste väljatöötamisel range kinnipidamine lahendustest, mis on kooskõlastatud ja kinnitatud projekteerimise eelnevatel staadiumidel;

2) süstemaatiliselt kontrollida heakorrastuse ja haljastamise tööde täitmist linnades ja linnatüüpi asulates projekteerimis- ja

ühiskondlike organisatsioonide kaasatõmbamisega ning tegeliku olukorra laialdase arutamisega kohtadel;

4) töötada välja ja kinnitada heakorrastuse ja haljastuse projektide ja ehitustööde kvaliteedi edasise tõstmise abinõud;

5) planeerimisalaste projekteerimistööde plaanide koostamisel näha ette linnade ja asulate generaalplaanide korrigeerimine vastavalt elamu- ja tööstusehituse mastaapidele neis.

20. Määrata, et lõpetatud ehitusobjektide ekspluatatsiooni vastuvõtmise kehtiv kord riikliku komisjoni poolt hõlmab ka välise heakorrastuse ja haljastamise töid, vormistades nende vastuvõtmise eraldi aktidega.

21. Eesti NSV Ehitusministeeriumi ning teistel elamuehitust teostavatel ministeeriumidel ja keskasutustel:

4) mitte lubada olemasolevate puude ja põõsaste õigustamatut maharaiumist, tagada nende kaitse ja säilitamine ehitustööde teostamisel, tõsta ehitusorganisatsioonide juhtide, töödejuhatajate ja meistrite vastutust projektides ettenähtud väärtuslikemate olemasolevate maastikuelementide ja haljaspuistute säilitamise, samuti heakorrastus- ja haljastustööde komplekssе ja õigeaegse lõpetamise eest.

KOLHOOSIDES MAADE PÕHJALIKU PARANDAMISE KULUDE KANDMISE KOHTA RIIGIEELARVE ARVELE

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 257 1. JUUNIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 256 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et maade põhjaliku parandamise tööd kolhoosides (kinnise drenaaži, lahtise majandisisese kuivendusvõrgu ehitamine ja ümberkorraldamine, metsa ja võsa juurimine ning teised kultuurtehnilised tööd, turba tootmise, transportimise ja kasutamise tööde kompleks, happeliste muldade lupjamine, kaasa arvatud lubiväetiste ja põlevkivituha maksumus, kulutused nende vedudeks ja põldudele andmiseks), samuti kulud nimetatud töödele projekt-eelarvelise dokumentatsiooni koostamiseks tehakse riigieelarve vahendite arvel, mis eraldatakse operatsioonilisteks kuludeks, vastavalt tööde mahule, mis nähakse ette rahvamajanduse plaanides. Maade põhjaliku parandamise tööd kolhoosides, mida teostavad ehitusorganisatsioonid, võetakse töövõtu korras tehtavate tööde plaani.

EESTI NSV-s KUIVENDATAVAIL MAADEL PAIKNEVATEST TALUDEST KODANIKE ÜMBERASUSTAMISEGA SEOTUD ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 29
18. JAANUARIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. jaanuari 1966. a. määrusele nr. 4 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Vajalike tingimuste loomiseks kolhooside ja sovhooside maadel kuivendustööde tegemiseks kinnise drenaažiga lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil võtta kuivendussüsteemide ehitamise eelarvetesse kulutused, mis on seotud kodanike ümberasustamisega kuivendatavail maadel paiknevatest taludest juhul, kui taluhooned takistavad projekteeritud melioratiivehitiste püstitamist. Need kulud tuleb tasuda:

1) sovhooside maadel paiknevate talude osas — põllumajandusele ning elamu- ja kommunaalehitusele eraldatud kapitaalmahutuste üldmahu arvel;

2) kolhooside maadel paiknevate talude osas — riigieelarvest operatsioonikuludeks eraldatud vahendite arvel vastavalt rahvamajandusplaanides ettenähtud tööde mahtudele.

Ümberasustamisega seotud abinõusid tuleb rakendada, arvestades nende majanduslikku otstarbekust ja tagades maade kuivendamiseks eraldatud kapitaalmahutuste kõrge efektiivsuse.

Taludest ümberasustamisega seotud kulud tasutakse kodanikele NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kehtestatud korras.

2. Eesti NSV Ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Riigipangale on tehtud ülesandeks anda:

1) Eesti NSV kolhoosidele krediiti elumajade (ühiskondliku elamufondi) ja kõrvalhoonete ehitamiseks kolhoosiasulates kolhoosnikutele, kes asustatakse ümber kuivendatavatel maadel asuvatest taludest, tüüpprojektide järgi ehitatavate elumajade eelarvelise maksumuse ulatuses, tähtajaga kuni 15 aastat, kustutamisega alates viiendast aastast pärast krediidi saamist;

2) kodanikele, kes on avaldanud soovi ümber asuda kolhoosi- ja sovhoosiasulatesse Eesti NSV-s kuivendatavail maadel paiknevatest taludest, krediiti elumaja ja kõrvalhoonete ehitamiseks kuni 3500 rbl. ühele perekonnale (olenevalt elumaja ja kõrvalhoonete ehituse maksumusest tüüpprojekti järgi), tähtajaga kuni 15 aastat, krediidi kustutamisega alates kolmandast aastast pärast selle saamist, krediidi summast 35 protsendi katmisega riigieelarvest. Seda krediiti annab NSV Liidu Riigipank kolhooside ja sovhooside kaudu.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 3, art. 16

EESTI NSV-s KUIVENDATAVATEL MAADEL PAIKNEVATEST TALUDEST KODANIKE ÜMBERASUSTAMISEGA SEOTUD ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1258-k
13. OKTOOBRIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. septembri 1966. a. korraldusele nr. 2308-r:

Kehtestada, et abinõusid kodanike ümberasustamiseks taludest, mis asuvad kalamajandite, viljapuukoolide, õppe- ja katse- ning eksperimentaalmajandite, õppeasutuste ja teaduslike uurimisasutuste, samuti teiste riiklike põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide kuivendatavatel maadel, rakendatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. jaanuari 1966. a. määruses nr. 29 ettenähtud korras ja tingimustel, summade piires, mis nendeks abinõudeks on eraldatud.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 47, art. 353

MULDADE EROSIOONI EEST KAITSMISE JA MAADE PAREMA SIHIPÄRASE KASUTAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 295 14. JUULIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1967. a. määrusele nr. 236 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Lugeda võitlust muldade erosiooniga üheks tähtsamaks riiklikuks ülesandeks partei ja valitsuse poolt põllumajandusliku tootmise edasiseks arendamiseks vabariigis rakendatavate abinõude süsteemis.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ulatuslikult arendada organisatsioonilis-majanduslike ja agrotehniliste erosioonitõrje abinõude kompleksi plaanipärast elluviimist.

Olenevalt kohalikest mullastiku tingimustest, kus vastavate erosioonitõrje abinõude efektiivsus on teaduse ja praktika poolt tõestatud, rakendada:

1) nõrgalt ja keskmiselt erodeeritud muldadel — mullaharimist ja põllumajanduskultuuride külvi risti kallaku suunaga, samuti teisi, pinnavete äravoolu vähendavaid mullaharimisviise;

2) tugevasti erodeeritud muldadel — mitmeaastaste heintaimede kasvatamist, kasutades neid maid peamiselt kultuurkarjamaadena, ja vajaduse korral — tugevasti erodeeritud põllumaade metsastamist;

3) loopealsete, ammendatud karjääride ja teiste põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatute maade metsastamist.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja neile alluvatel teadusliku uurimise ja projekteerimise asutustel koos Eesti NSV Teaduste Akadeemia vastavate instituutide ja üleliidulise koondise «Lessoprojekt» Eesti Kontoriga tagada:

1) erosiooniohtlikus piirkonnas asuvatele kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele territooriumi organiseerimise teaduslikult põhjendatud projektide väljatöötamine, nähes ette muldade erosioonitõrje organisatsioonilis-majanduslike, agrotehniliste, metsamelioratiivsete ja hüdrotehniliste abinõude kompleksi;

2) aastatel 1967—1968 kõigi kaitsemetsade inventeerimine ja inventeerimise tulemuste alusel abinõude väljatöötamine nende maade paremaks kasutamiseks;

3) aastatel 1968—1970 liivikute, loopealsete, ammendatud karjääride ja teiste kasutamiskõlbmatute maade metsastamine 1000 hektarilisel pindalal.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel, kes tegelevad maavarade kaevandamisega vabariigi territooriumil, tagada ammendatud karjääride õigeaegne üleandmine kolhoosidele, sovhoosidele ja metsamajanditele majanduslikuks kasutamiseks kõlblikus seisukorras;

4) 1. novembriks 1968. a. ettepanekute väljatöötamine erosiooni tõrjetööde tegemise ja liivikute, loopealsete ning ammendatud karjääride metsastamise kohta järgneva 10 aasta jooksul;

5) aastatel 1968—1970 erosioonitõrje ja liivikute, loopealsete, ammendatud karjääride ning teiste kasutamiskõlbmatute maade metsastamise abinõude rakendamisega seotud projekteerimis- ja uurimistööde tegemine.

3. Kehtestada, et:

1) vabariikliku eelarve vahendite arvel tehakse järgmised muldade erosiooni eest kaitsmise tööd:

projekteerimis- ja uurimistööd, kaasa arvatud mullastikualased ja geobotaanilised uurimised, maade arvestus, inventeerimine ja kvaliteedi hindamine, metsamelioratiivsed ja hüdrotehnilised uuri-

mised, territooriumi majandisisene ja majanditevaheline organiseerimine, millised tööd on seotud organisatsioonilis-majanduslike, agrotehniliste, metsamelioratiivsete ja hüdrotehniliste abinõude kompleksi ellurakendamisega;

erosioonitõrje vesiehitiste, samuti majanditevahelise tähtsusega tiikide ja veekogude rajamine;

põllukaitse-metsaribade rajamine, jäärakute, järsakute, jõgede ja veekogude kallaste, liivikute ja teiste kasutamiskõlbmatute maade kinnistamine ja metsastamine;

2) kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted rakendavad kõiki agrotehnilisi erosioonitõrje abinõusid, võimaluse korral aga teevad ka teisi erosioonitõrjetöid, kaasa arvatud kaitsemetsade ja lihtsamate vesiehitiste rajamine, oma jõudude ja vahenditega, nähes selle ette tootmis- ja finantsplaanides.

4. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Rahandusministeeriumil kindlaks määrata igal aastal 1968. aastast alates Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ning teiste oma alluvuses põllumajandusettevõtteid omavate Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettepanekul, mis on kooskõlastatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» muldade erosioonitõrjetööde mahud ning nende tööde tegemiseks vajalikud rahalised assigneeringud, materiaal-tehnilised ressursid, töötajate arvuline koosseis ja palgafond. Ettepanekud selles küsimuses (tööde mahtude, rahaliste assigneeringute, materiaal-tehniliste ressursside, töötajate arvulise koosseisu ja palgafondi jaotusega täitjate vahel) esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele esitamiseks.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ette näha rahvamajanduse arendamise aastaplaanide projektides põllumajandusorganitele eraldamiseks:

1) kapitaalmahutused erosioonitõrjetööde tegemiseks sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, samuti sellega seotud projekteerimis- ja uurimistööde tegemiseks kapitaalmahutuste piires, mis eraldatakse rahvamajandusharule «põllumajandus»;

2) nimetatud erosioonitõrjetööde tegemiseks vajalik töötajate arvuline koosseis ja palgafond.

6. Eesti NSV Rahandusministeeriumil ette näha igal aastal assigneeringute eraldamine vabariikliku eelarve vahenditest operatsioonikuludeks, lähtudes vastavalt käesoleva määruse punktile 4 kindlaksmääratavatest ja kehtestatud korras kinnitatavatest töömahtudest:

1) põllumajandusorganitele — majanditevahelise tähtsusega tiikide ja veekogude ehitamiseks, kaitsemetsade rajamiseks ja erosioonitõrje vesiehitiste püstitamiseks kolhoosides, samuti sellega seotud projekteerimis- ja uurimistööde tegemiseks;

2) metsamajandusorganitele — erosioonitõrjemetsade rajamiseks, liivikute, loopealsete, ammendatud karjääride ja teiste kasutamiskõlbmatute maade metsastamiseks, samuti sellega seotud projekteerimis- ja uurimistööde tegemiseks.

7. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel tagada vajalike materiaal-tehniliste ressursside iga-aastane eraldamine rahvamajandusplaanis ettenähtud erosioonitõrjetööde tegemiseks.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» teha temale alluvate organisatsioonide jõududega erosioonitõrje vesiehitiste ning tiikide ja veekogude rajamise töid Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee rajooniorganite, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtetega sõlmitavate lepingute alusel.

9. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel välja töötada ja kinnitada erosioonitõrje vesiehitiste ekspluateerimise ja remondi, samuti kuni võrade liitumiseni kasvatatud kaitsemetsade hooldamise kord, arvestades nende ehitiste tegevuspiirkonda, keerukust ja suurust.

10. Kehtestada, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja tema kohalikud organid korraldavad kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, samuti riigi tagavaramaadel erosioonitõrje abinõude kompleksi ellurakendamist ja vastutavad sellekohaste organisatsioonilis-majanduslike ning agrotehniliste abinõude ellurakendamise eest.

11. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil tagada kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete, kes rajavad oma maadel oma jõudude ja vahenditega kaitsemetsi, varustamine istikute ja puuseemnetega.

12. Loodusvarade ja ammendatud karjääride otstarbekaks kasutamiseks:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsusel aastatel 1967—1970 välja selgitada kruusa ja liiva varud ja nende kaevandamise võimalused, arvestades perspektiivplaanides ettenähtud peamiste tarbijate geograafilist paiknemist. Kiirendada uurimistöid eriti Kohtla-Järve, Pärnu ja Rapla rajoonis;

2) ministeeriumidel, keskasutustel, ettevõtetel ja organisatsioonidel, kes kaevandavad vabariigi territooriumil maavarasid karjäärides, ette näha kaevandamise projektides karjääride rekultiveerimise tehnoloogia ja eelarvetes — nendeks töödeks vajalikud materiaalsed vahendid;

3) teha Riiklikule Projekteerimise ja Uurimise Instituudile «Eesti Maaparandusprojekt» ülesandeks ekspluateeritavate ja ammendatud karjääride rekultiveerimise projektide koostamine nende karjääride osas, kus vastavad projektid puuduvad.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ning kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tõhustada kontrolli karjääride eraldamise ja kasutamise, ammendatud karjääride korrastamise ja nende viimise üle põllu- või metsamajanduslikuks kasutamiseks kõlblikku seisukorda, samuti nende tagastamise üle endistele maakasutajatele.

14. Moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Maakorralduse Valitsuse koosseisus Riiklik Mullakaitse Inspektsioon.

Teha Riiklikule Mullakaitse Inspektsioonile ülesandeks muldade erosiooni vastu võitlemise olukorra, maade sihipärase kasutamise, ammendatud karjääride rekultiveerimise, samuti riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks maade eraldamise põhjendatuse kontrollimine.

Panna rajoonide riiklike mullakaitseinspektorite kohustused rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste peamaakorraldajatele (vanemmaakorraldajatele).

15. Kehtestada, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ettepanekud maade riikliku arvestuse, muldade erosiooni eest kaitsmise ning maade ebamajandusliku kasutamise likvideerimise kohta on kohustuslikud kõigile vabariigi ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

16. Kehtestada, et ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele maatükid eraldatakse, võivad nende kasutamisele asuda alles pärast maaeralduse vormistamist vastavas korras, piiride kindlaksmääramist ning maatüki looduses üleandmise akti koostamist.

Eraldatavad maatükid antakse üle vastavalt tegelikule vajadusele ja tavaliselt pärast põllumajanduskultuuride saagi koristamist.

17. Kehtestada, et kolhooside, sovhooside ja teiste majandite juhtijate ja spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmine muldade erosioonitõrje küsimustes toimub kõrgemate õppeasutuste teaduskondades ja põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise koolides, millised on asutatud vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1966. a. määrusele nr. 186.

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi süsteemi ettevõtete ja organisatsioonide tootmiskaadri kvalifikatsiooni tõstmine toimub lühiajalistel kursustel, samuti kutsekoolides.

20. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda kolhoosidele krediiti kinnitatud plaanides ettenähtud erosioonitõrjeabinõude rakendamiseks, kaasa arvatud erosioonitõrje tehnika soetamise kulud.

21. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel,

vabariiklike ja kohalike ajalehtede toimetustel tõhustada propagandat muldade erosiooni eest kaitsmise ja maasse kui üldrahvalikku varasse ja põllumajanduslike kultuuride tootmise suurendamise põhiallikasse hoolika suhtumise alal.

22. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et:

1) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks koos NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumiga, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komiteega ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu üleliidulise koondisega «Sojuzselhoztehnika» välja töötada ja kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kinnitada nõlvade terrassimise, erosioonitõrje vesiehitiste ja põllukaitse-metsade rajamise tööde tegemise tüüp-tööettevõtuleping;

2) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile kooskõlastatult asjast huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega on tehtud ülesandeks välja töötada ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule «Riikliku Mullakaitse Inspektsiooni põhimäärus».

*

Süstemaatiline võitlus muldade erosiooni vastu on tähtis üldrahvalik üritus. Selle võitluse edukusest oleneb põllumajanduslike kõlvikute säilimine ja kvaliteedi paranemine, muldade viljakuse tõus, põllumajanduskultuuride saagikuse ja kogusaagi suurenemine, järelikult ka vabariigi vajaduse täielikum rahuldamine põllu- ja loomakasvatussaadustega.

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustavad partei rajoonikomiteesid ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima muldade erosiooni eest kaitsmiseks kavandatud abinõude ellurakendamise pidev kontroll ja andma kolhoosidele, sovhoosidele, metsamajanduse ja maaparanduse organisatsioonidele ning ettevõtetele ja nende parteiorganisatsioonidele vajalikku abi nimetatud abinõude teostamises.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 34, art. 274

VÄETUSTURBA TOOTMISE JA KASUTAMISE PAREMA KORRALDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 367
14. SEPTEMBRIST 1967

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et väetusturba laialdane kasutamine on palju kaasa aidanud orgaaniliste väetiste koguste suurenemisele ja põllumajanduskultuuride saagikuse tõusule vabariigi kolhoosides ja sovhoosides.

Kuid väetusturba tootmise organiseerimises ja väetusturba kasutamises esineb veel palju puudusi.

Väetusturvast toodetakse põhiliselt karjäärides, mistõttu turba niiskusesisaldus on suur. Turbakarjääre rajatakse ja kasutatakse süsteemitult. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» tegelevad vähe soode ettevalmistamisega väetusturba pinnakihiliseks tootmiseks.

Suurema osa toodetud väetusturbast kasutavad kolhoosid ja sovhoosid komposteerimata kujul. See aga ei anna saagikuse suurendamisel soovitud efekti.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ei ole seni välja töötanud turba karjääriviisilise tootmise ning turbakompostide valmistamise eeskirju.

Väetusturba tootmise ja kasutamise paremaks korraldamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» teha aastatel 1968—1969 ettevalmistustöid turba pinnakihilise tootmise laiendamiseks.

Lubada alates 1970. aastast toota väetusturvast karjäärides ainult seal, kus pinnakihilise tootmise organiseerimiseks kohaseid soid ei ole.

2. Kindlaks määrata, et alates 1968. aastast on karjääriviisiline turbatootmine lubatud ainult vastava projekteerimisdokumentatsiooni alusel, mis on kooskõlastatud rajooni looduskaitsekomisjoniga.

Teha turba karjääriviisilise tootmise projektide koostamine ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteele. Nimetatud projektides ette näha abinõud, mis tagavad ammendatud turbakarjääride majandusliku kasutamise.

3. Turba karjääriviisilist tootmist finantseeritakse riigieelarve vahenditest ainult neil juhtudel, kui turvast kasutatakse kompostidena, mis on valmistatud vastavalt Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maa-

paranduse ja Veemajanduse Komitee poolt väljatöötatud soovitustele liiv- ja liivsavimuldade füüsikalis-keemiliste omaduste parendamiseks.

4. Teha väetusturba karjääriviisiline ja pinnakihiline tootmine ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika».

Lubada maaparandusmasinaid omavatel kolhoosidel toota kompostide valmistamiseks turvast rajoonide maaparanduse valitsustega sõlmitud lepingute alusel.

5. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Rahandusministeeriumiga 1. novembriks 1967. a. välja töötada ja kinnitada turba karjääriviisilise tootmise ja turbakompostide valmistamise eeskirjad.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE KOLLEKTIIVAIANDUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 200 28. APRILLIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Vabariigi linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna vajaduste täielikumaks rahuldamiseks kartulite, köögivilja, puuvilja ja marjade järele, samuti tööliste, teenistujate, pensionäride ja nende perekondade puhkuse ja vaba aja sisuka veetmise organiseerimiseks pidada otstarbekohaseks kollektiivaianduse igakülgne arendamine.

2. Rajoonide ja Tallinna, Kohtla-Järve, Tartu, Narva, Pärnu ja Sillamäe linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel välja valida tööliste ja teenistujate kollektiivaianduseks sobivad territooriumid linnade, asulate, riikliku maa- ja metsafondi vabadest maadest, mis ei ole määratud lähematel aastatel ehituste jaoks või muuks otstarbeks, vajaduse korral aga ka kolhooside, sovhooside ja abimajandite vabadest maadest.

3. Määrata kindlaks, et:

1) aianduskooperatiivid organiseeritakse ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juures.

Aianduskooperatiive võib organiseerida ühe või mitme ettevõtte, asutuse ja organisatsiooni töölistele ja teenistujatele, olenevalt kooperatiivi astuda soovijate arvust.

Maa eraldamine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele kooperatiivaedade jaoks toimub seadusega ettenähtud korras käesoleva määruse punktis 2 nimetatud maadest;

2) ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele kooperatiivaedade jaoks eraldatavate maa-alade suurus määratakse kindlaks olenevalt olemasoleva maa suurusest, kuid reeglina arvestusega mitte üle 0,10 hektari töölise või teenistuja perekonna kohta. Vajaduse korral võib eraldada täiendavaid maatükke kultuuriliste ürituste läbiviimiseks vajalike üldkasutatavate väljakute ja ehituste, spordiplatside ja lastemänguväljakute jaoks;

3) rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud kindlustama kollektiivaianduse territooriumi üldplaneerimist, samuti nende territooriumide juurdesõiduteede ehitamist ja korrashoidu.

Siseplaneerimise ja maatükkide hoonestamise skeemid koostatakse ja vormistatakse aianduskooperatiivide poolt nende arvel ja esitatakse kohalikule töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele kinnitamiseks kehtestatud korras;

5) väetiste, mürkkemikaalide ja köögiviljaseemnete müük aianduskooperatiividele toimub kolhoosidele ja sovhoosidele ettenähtud väljalaskehindadega.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kindlustada köögivilja-, lille- ja heinaseemnete, seemnekartuli, istikute ja taimede müük aianduskooperatiividele, samuti töölistele ja teenistujatele.

5. Soovitada kolhooside ja sovhooside juhtijatel abistada igakülgselt aianduskooperatiive uudismaa ülesharimisel ja mehhaniseeritud maaharimistööde läbiviimisel lepingulisel alusel.

6. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil näha ette rahvamajanduse arendamise plaanide projektides mineraalväetiste, mürkkemikaalide, aiandusinventari, tehnika ja ehitusmaterjalide eraldamine müügiks aianduskooperatiividele, samuti elanikkonnale.

7. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul kindlustada aianduskooperatiividele nende avalduste alusel, samuti elanikkonnale pakitud mineraalväetiste, mürkkemikaalide ja aiandusinventari müük kaubandusvõrgu kaudu.

8. Kohustada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijaid ja ametiühingukomiteesid:

1) igakülgselt soodustama kolektiivaiandust, võtma tarvitusele abinõud tööliste, teenistujate, pensionäride ja nende perekonnaliikmete laialdaseks kaasatõmbamiseks aianduskooperatiividest osavõtmiseks;

2) abistama töölisi ja teenistujaid maade eraldamisel kooperatiivaia alla, aiandusinventari, seemne- ja istutusmaterjali, mineraalväetiste ja mürkkemikaalide hankimisel ja kohaleveol, uudismaa ülesharimisel ja mehhaniseeritud maaharimisel, istanduste hooldamisel kooperatiivaedades, samuti maakuivenduse, veevarus-

tuse, valgustuse, hoonete ja teede ehituse, territooriumi tarastamise ja kaitseistanduste rajamise tööde läbiviimisel ning kultuuriliste ürituste organiseerimisel;

3) abistama aianduskooperatiive transpordi organiseerimisel sõiduks aedadesse ja köögiviljamaale, seemne- ja istutusmaterjali veoks ja saagi toimetamiseks koju;

4) kaasa tõmbama spetsialiste vestluste, ettekannete ja loengute pidamiseks köögivilja-, kartuli-, puuvilja- ja marjakasvatuse agrotehnika ning dekoratiivaianduse kohta.

9. Lubada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada ametiühinguorganisatsioonide taotlusel maatükke tööliste ja teenistujate köögiviljamaade jaoks riikliku maafondi ja linnade vabadest maadest, mis ei ole ette nähtud lähemal ajal muuks otstarbeks.

10. Lubada kasutada raudtee, auto- ja maanteede, jõelaevastiku ja side eraldusribadel olevaid vabu maid maatükkide eraldamiseks ametiühinguorganisatsioonide taotlusel kooskõlastatult rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega maal, samuti linnades ja alevites elunevate raudtee, autotranspordi, jõelaevastiku ja side liinitöötajate kollektiivköögiviljamaade jaoks tingimusel, et nende ja perekonnaliikmete kasutada oleva maa üldpindala ei ületaks seadusega kindlaksmääratud suurust perekonna kohta.

Seoses sellega sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määrusega nr. 416 kinnitatud «Eesti NSV autoteede eraldusribadeks maade võõrandamise ja kasutamise korra määrustiku» punkti 29 alapunkt 2 järgnevalt:

«29. 2) maatükkide eraldamiseks ametiühinguorganisatsioonide taotlusel kooskõlastatult linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega maal, üksikutel juhtudel aga samuti linnades ja alevites elunevate teedemajandite tööliste ja teenistujate individuaal- ja kollektiivköögiviljamaade jaoks tingimusel, et nende ja perekonnaliikmete kasutuses oleva maa üldpindala ei ületaks seadusega kindlaksmääratud suurust perekonna kohta.»

12. Teha ettepanek vabariiklike ja kohalike ajalehtede toimetajatele ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Raadio ja Televisiooni Komiteele propageerida kollektiivaianduse organiseerimist ja perioodiliselt valgustada seda tööd.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 16, art. 65

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE AMETIMAADE SUURUSTE KORRASTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 243
24. MAIST 1965

Väljavõte

Tööliste ja teenistujate ametimaade eraldamise ja kasutamise korrastamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab;

1. Kehtestada alates 1965. a. tööliste ja teenistujate ametimaade suurused:

1) künnimaad, lähtudes antud rajoonis kolhoosiperedele eraldatud õueaiamaa keskmisest suurusest, ja heinamaad 1 kuni 2 ha metskondade töötajate perekonna kohta;

3) künnimaad kuni 0,25 ha ja heinamaad kuni 1 ha perekonna kohta:

raudteetranspordi liinitöötajatele — teevalvuritele ja teetöölistele, teejaoskondade ja kaitseistandike meistritele, brigadiridele, tehnikutele ja tabelipidajatele, puukoolide ülematele, meistritele, brigadiridele ja töölistele, signalistidele, piirkondade liiklusvahendite juhtidele, piirkondade meistritele, ümberkantavate elektrijaamade motoristidele, teede ja ülesõidukohtade korraldajatele, pöörmeseadjatele ja pöörmepuhastajatele, tee- ja sidejaoskondade liiklusvahendite juhtidele, defektoskopistidele, liinijaamade (kohtamispunktide ja postide) ülematele ja korraldajatele ning nendes jaamades töötavatele sidemontööridele ja -mehaanikutele, vagunijärelevaatajatele, kaalujatele, kauba- ja piletilaekuritele, koristajatele, pumbajaamade masinistidele ja kütjatele ning tuhakoristajatele, rongikoostajatele ja -haakijatele;

autoteede remondi ja korrashoiu liinitöötajatele — remontööridele, teetöölistele, sillavalvuritele, parvemeestele, teemeistritele ja vanemteemeistritele, töödejuhatajatele, sillameistritele, teejaoskonna tehnikutele, haljastusmeistritele ja vanemhaljastusmeistritele;

4) künnimaad kuni 0,15 ja heinamaad kuni 1 ha perekonna kohta:

Sideministeeriumi side magistraalliinide ekspluatatsiooniosakonna töötajatele ja järelevalvetöötajatele, liini- ja tehnikajaoskondade töötajatele;

magistraaltorustike liinitöötajatele;

jõelaevanduse liinitöötajatele — paagivahtidele, varustuse vanematele, majakatöötajatele ja hüdrotehniliste ehitiste töötajatele.

2. Käesoleva määruse punktis 1 loetletud töölistele ja teenistujatele eraldatakse ametimaad (künnimaa ja heinamaa) vastavate ministeeriumide ja keskasutuste, kus nad töötavad, valduses olevatest maadest ning kinnistatakse neile kogu töötamise ajaks antud ettevõttes või organisatsioonis.

Juhul kui on puudus ministeeriumide ja keskasutuste valduses olevatest maadest, võib ametimaad eraldada riikliku maafondi vabadest maadest.

Heinamaad eraldatakse ainult siis, kui töötajatel on isiklikke loomi.

3. Käesoleva määruse punktis 1 loetletud töölistele ja teenistujatele, kes omavad asustatud punktides õueaiamaad, samuti kolhooside, sovhooside ja riiklike ettevõtete territooriumidel, võib täiendavalt eraldada künnimaad ametimaana sellise arvestusega, et töötajal ja tema perekonnal oleva õueaiamaa üldpind elukoha järgi ja täiendavalt eraldatava künnimaa üldpind koos ehitiste, puuvilja- ja teiste istanduste all oleva pinnaga ei ületaks käesolevas määruses ettenähtud ametimaa (künnimaa) suurust.

4. Töölt vabastamise või vallandamise korral kaotavad töölised ja teenistujad ametimaade kasutamise õiguse pärast saagi koristamist.

Töötajate töölt vabastamise korral vanaduspensionile või invaliidsuspensionile mineku tõttu säilitatakse neile õigus kasutada künnimaad, isiklike loomade olemasolu korral ka heinamaad neile kehtestatud suuruses kogu eluajaks.

5. Õigus kasutada künnimaad, isiklike loomade olemasolu korral ka heinamaad käesoleva määrusega kehtestatud suuruses säilitatakse tööliste ja teenistujate perekondadele:

1) kes on kutsutud tegevteenistusse Nõukogude armeesse, sõjalaevastikku, piirivalve- ja sisevägedesse, on suunatud õppima või valitud valitavale ametikohale — kogu nende ajateenistuses, õppeasutuses või valitaval ametikohal viibimise aja jooksul;

2) kes on surma saanud teenistuskohuste täitmisel — töövõimetutele abikaasadele ja kõrges vanuses olevatele vanematele tähtajata, lastele — nende täisealiseks saamiseni.

6. Keelata ametimaadel individuaalhoonete ehitamine.

7. Kohustada rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusi ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kehtestama range kontrolli ametimaade eraldamise ja nende õige kasutamise üle.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 20, art. 82

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE AMETIMAADE KASUTAMISÕIGUSE LAIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 307
25. JUUNIST 1966

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1965. a. määruse nr. 243 osaliseks muutmiseks sõnastada nimetatud määruse punkti 1 alapunkt 2 järgmiselt:

«2) künnimaad kuni 0,25 ha ja heinamaad 1 kuni 2 ha metsamajandite, riiklike metsaistanduste, kalakaitse ja looduskaitse ning jahimajanduse ja metsakombinaatide alluvuses olevate metsapunktide juhtivate ja insener-tehniliste töötajate, tööliste ja teenistujate perekonna kohta.

Lubada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, erandjuhtudel, vastavate asutuste ja ettevõtete taotlusel suurendada käesolevas alapunktis loetletud töötajate kasutuses ametimaana oleva künnimaa suurust kuni 0,5 ha-ni juhul, kui need töötajad elavad kaugel asustatud punktidest, aga samuti olenevalt perekonna suurusest.»

ENSV ÜVT, 1966, nr. 29, art. 196

MAAL ELUNEVATE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAAKASUTUSE SUURUSE NING NEILE MAA VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 449
18. OKTOOBRIST 1965

Väljavõte

Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse korrastamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada Eesti NSV territooriumil alaliselt maal elunevatele ning maal asuvates asutustes, ettevõtetes ning organisatsioonides töötavatele töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele (välja arvatud kolhoosi liikmed ja üksiktalupidajad), kes omavad isiklikke elamuid või ehitavad neid, õueaiamaa suuruseks perekonna kohta:

1) kuni 0,30 ha: sovhooside, linnuvabrikute, põllumajandusloomade kunstliku seemendamise jaamade, nuumamajandite, õppe- ja katsemajandite, sordi-katsepunktide, samuti vahetult põllumajandusliku tootmisega tegelevatele sovhoostehnikumide töölistele ja teenistujatele;

2) kuni 0,25 ha:

käesoleva punkti alapunktis 1 loetlemata riiklike ja kooperatiivsete põllumajanduslike majandite, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töölistele ja teenistujatele;

kõrgema ja kesk-eriharidusega spetsialistidele, arvestusala töötajatele ja ökonomistidele, samuti traktoristidele-masinistidele, traktoristidele, kombaineritele, autojuhtidele, masinistidele (kes töötavad statsionaarsetel seadmetel), treialitele, lukkseppadele ja teistele tootmisalaseid kvalifikatsioonidokumente omavatele isikutele, kes töötavad kolhoosides oma erialal või farmide ja töökodade juhatajatena ning brigadiridena, kuid ei ole kolhoosi liikmed.

Anda õigus rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele laiendada erandjuhtudel käesolevas alapunktis kehtestatud õueaiamaa norme kolhoosides töötavatele tootmisalaseid kvalifikatsioonidokumente mitteomavate töötajate-praktikute suhtes, kes ei ole kolhoosi liikmed;

veterinaararstidele, -tehnikutele ja -sanitaridele, kes töötavad maal oma erialal veterinaarjaoskondades, -punktides ja loomade haiguste tõrje jaamades;

maaparandusvalitsuste ekspluatatsioonijaoskondade inseneridele-melioraatoritele, tehnikutele-melioraatoritele ja kraavivalvuritele-remontööridele;

veemajanduse ehitusjaoskondade inseneridele-melioraatoritele, vanemtöödejuhatajatele, töödejuhatajatele, meistritele, tehnikutele-normeerijatele, ekspediitoritele ja jaoskonnamehaanikutele, turbatootmise jaoskondade töödejuhatajatele, vanemmeistritele ja meistritele, ekskavaatorijuhtidele ja ekskavaatorijuhtide abidele, traktoristidele ja traktoristide abidele, drenaažimeistritele ja drenaaži mahamärkijatele, kes töötavad Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemis;

maal asuvate üldhariduslike, eri-, kutsekoolide ja nende internaatide, internaatkoolide, lastekodude, -aedade ja -sõimede direktoritele, direktorite asetäitjatele, õppe- ja kasvatusalajuhatajatele, pedagoogilistele ja insener-tehnilistele töötajatele, kasvatajatele ja teenistujatele;

maal asuvate koorejaamade, piima-, või- ja juustutööstuste ning loomade varumise organisatsioonide spetsialistidele, töölistele ja teenistujatele;

meditsiinitöötajatele (arstidele, farmatseutidele, keskmisele ja nooremale meditsiinilisele personalile);

tarbijate kooperatsiooni töötajatele;

sideettevõtete töölistele ja teenistujatele;

külanõukogude, maa kultuuri- ja rahvamajade, klubide ning raamatukogude töötajatele;

3) kuni 0,15 ha kõigi kategooriate töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele, keda ei ole nimetatud käesoleva punkti alapunktis 1 ja 2, kuid kellel on õigus õueaiamaale.

2. Õigus kasutada õueaiamaad kehtestatud suuruses säilib käesoleva määruse punktis 1 nimetatud tööliste ja teenistujate perekondadele, kui need töötajad:

1) viibivad tegevteenistuses Nõukogude armees, sõjalaevastikus, sise- ja piirivalvevägedes, on suunatud õppima või on valitud valitavale ametikohale — kogu nende viibimise aja jooksul tegevteenistuses, õppeasutuses või valitaval ametikohal;

2) on surnud — nende töövõimetutele abikaasadele ja kõrgesse ikka jõudnud vanematele eluaegselt, lastele aga nende täisealiseks saamiseni;

3) on vabastatud töölt seoses vanaduspensionile minekuga — eluaegselt, invaliidsuse korral — invaliidsuse ajaks.

3. Määrata, et õueaiamaad suuruses, mis oli näidatud endise kolhoosi maade arvestuse nöörraamatus, säilitatakse:

1) endistele kolhoosiperedele, kelle liikmed on kolhoosimaade täielikul või osalisel üleandmisel sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajanduslikele majanditele asunud alaliselt tööle nendes majandites — antud sovhoosis või majandis töötamise ajaks;

2) eluaegselt — pensionäridele, invaliididele, samuti kõrgesse ikka jõudnud kodanikele, endiste kolhooside liikmetele, kelle maad anti üle sovhoosidele, õppe-katsemajanditele ja teistele põllumajandusliku tootmisega majanditele, samuti riigi metsafondi, juhul kui perekonna koosseisus ei ole töövõimelisi perekonnaliikmeid.

4. Õueaiamaade koosseisu tuleb arvata ehituste, puuvilja- ja marjaistanduste, iluaedade ja köögiviljamaa ning õue all olev pindala, kusjuures pere kasutusse eraldatud maa üldpind ei tohi ületada käesolevas määruses ettenähtud suurust.

5. Õueaiamaade eraldamine toimub:

sovhoosi direktori, ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhataja käskkirjaga nende kasutuses olevatest maadest;

rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt riigi tagavaramaadest;

metsamajandi direktori käskkirjaga riigi metsafondi vabadest maadest;

kolhoosides — põllumajandusliku või kaluriartelli põhikirjas ettenähtud korras.

6. Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel ja majandite juhtkondadel mitte lubada uute õueaiamaade eraldamist põllumassiividest, kus nad takistavad ühiskondliku põllumaa ratsionaalset kasutamist.

7. Töölistele ja teenistujatele, kes ei oma isiklikke elamuid ega ehita neid, eraldatakse maatükke individuaal- või kollektiivköögiviljamaaks kuni 0,15 ha perekonna kohta.

Töölistele ja teenistujatele, kellel on õueaiamaa, on lubatud täiendavalt eraldada köögiviljamaad sellise arvestusega, et perekonna kasutuses oleva õueaiamaa ja köögiviljamaa üldpindala kokku ei ületaks käesoleva määruse punktis 1 märgitud suurust.

Köögiviljamaadel on keelatud rajada puuvilja-, marja- ja muid pikaajalisi istandusi, samuti püstitada ehitisi.

8. Juhul, kui perekonnapeal ja perekonnaliikmeil on õigus kasutada erineva suurusega õueaiamaad, ei tohi pere kasutuses olev õueaiamaa ületada nendest suurima õueaiamaa määra.

9. Maatükke individuaal- ja kollektiivköögiviljamaaks eraldatakse töölistele ja teenistujatele nende töökohajärgse ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhataja käskkirjaga, kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega, ettevõtetele, asutustele või organisatsioonidele selleks eraldatud maast.

Kui ettevõttel, asutusel või organisatsioonil pole piisavalt maad oma töötajate kindlustamiseks köögiviljamaaga, võivad nad kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega taotleda kehtestatud korras selleks vajalike maa-alade eraldamist riigi tagavaramaadest, riigi metsafondi maadest, nende puudumisel aga ka kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete vabadest maadest.

Neil juhtudel toimub köögiviljamaadeks maa-alade eraldamine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele:

riigi tagavaramaadest — küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega kooskõlastatult rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega;

riigi metsafondi maadest — metsamajandi direktori käskkirjaga;

kolhooside maadest — kolhoosnikute üldkoosoleku või volinike koosoleku otsusega, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete maadest — sovhoosi või teise riikliku põllumajandusliku ettevõtte direktori käskkirjaga kooskõlastatult rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusega.

Maa-alade eraldamine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele õueaiamaadeks ja köögiviljamaadeks kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide maakasutusest võib toimuda ainult aladelt, mis ei leia majandite poolt intensiivset kasutamist või mida ei ole võimalik mehhaniseeritult harida.

10. Töölistele ja teenistujatele paremate tingimuste loomiseks osavõtuks ühiskondlikust tööst soovitada sovhooside ja teiste ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijatel koos ametiühinguorganisatsioonidega igati toetada ja organiseerida individuaalköögiviljamaade asemel kollektiivköögiviljamaade kasutamist tööliste ja teenistujate poolt köögivilja ja kartuli kasvatamiseks.

11. Õueaiamaid ja köögiviljamaid maakohtades ei eraldata ja nende kasutamise õigust ei oma:

1) kodanikud ilma alalise töökohata, välja arvatud pensionärid, kõrgesse ikka jõudnud kodanikud, I ja II grupi töö- ja sõjainvaliidid ning üksiktalupidajad;

12. Säilitada õueaiamaad kuni 0,15 ha suuruses alaliselt maal elunevatele töölistele ja teenistujatele, kes omavad isiklikke ela-

muid ning on enne käesoleva määruse kehtestamist asunud tööle linnadesse ja alevitesse.

Hoonestamata maatükid nendele isikutele säilitamisele ei kuulu. Kodanike elama asumisel maalt linnadesse ja alevitesse kuulub nendelt õueaiamaa äravõtmisele, välja arvatud hoonetealune pindala.

13. Osaliselt või täielikult äravõtmisele kuuluv õueaiamaa ühendatakse ühismaadega, kusjuures neil asuvate istanduste ümberistutamiseks antakse majandi juhtkonna poolt kirjalikult üheaastane tähtaeg, arvates maakasutamise õiguse kaotamisest. Pärast mainitud tähtaega ümberistutamata viljapuude ja marjapõõsaste maksumust ei hüvitata.

14. Kehtestada, et:

1) õueaiamaa ja köögiviljamaa omavolilise suurendamise korral võidakse töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele kolhoosnikute üldkoosoleku või volinike koosoleku otsusega või ettevõtte, asutuse, organisatsiooni direktori käskkirjaga, kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega, peale omavoliliselt kasutatava maa äravõtmist vähendada õueaiamaa suurust, välja arvatud istandustealune pindala;

2) majandite juhtkondadel on õigus kooskõlastatult ametiühinguorganisatsioonidega vähendada õueaiamaa suurust sõltuvalt õueaiamaa kasutaja ja tema perekonnaliikmete osavõtust ühiskondlikult kasulikust tööst;

3) õueaiamaa vähendamise otsused astuvad jõusse pärast nende kinnitamist rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

15. Sovhooside ning teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide asulate ratsionaalsema planeerimise ja hoonestamise, samuti nende heakorrastamise eesmärgil võivad nende ettevõtete ja organisatsioonide juhtijad eraldada kehtestatud suuruse piirides osa õueaiamaast elamu juurde, ülejäänud osa aga väljapoole asulat.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 38, art. 161

MAAL ELUNEVATE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAAKASUTUSE SUURUSE JA NEILE MAA VÄLJAANDMISE KORRA OSALISE MUUTMISE JA TÄIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 216
6. MAIST 1966

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Täiendada ja muuta osaliselt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määrust nr. 449 järgmiselt:

1) täiendada nimetatud määruse punkti 1 alapunkti 2 kolmeteistkümnenda lõiguga järgmiselt:

«maal asuvaid elektrivõrke teenindavate energiasüsteemi ettevõtete töölistele ja teenistujatele.»

3) täiendada nimetatud määruse punkti 12 kolmanda lõiguga järgmiselt:

«Lubada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste ettepanekul erandina säilitada seaduslik õueaiamaa kasutamise õigus linnades ja alevites elunevatele ning maal isiklikus omanduses elamut omavatele kodanikele, aga samuti jätta seadusliku maakasutusena töötajate kasutusse kehtestatud piirnormidest suuremad õueaiamaad juhtudel, kui äravõtmisele kuuluvaid õueaiamaid või piirnormi ületavaid äralõikeid ei ole otstarbekohane liita ühismaadega või välja anda teistele kodanikele.»

ENSV ÜVT, 1966, nr. 21, art. 137

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 18. OKTOOBRI 1965. A. MÄÄRUSE NR. 449 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 470
12. NOVEMBRIST 1966

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määruse nr. 449 punkti 11 alapunkt 2 järgmiselt:

«2) linnades ja alevites elunevad töölised, teenistujad ja teised kodanikud, välja arvatud sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töölised ja teenistujad, kolhooside liikmed, samuti kolhooside alalised töölised ja teenistujad, kes ei ole kolhoosi liikmed.

Linnades ja alevites elunevatele sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töölistele ja teenistujatele, samuti kolhooside alalistele töölistele ja teenistujatele — mittekolhoosiliikmetele, kellel on isiklikus omanduses elamu, võib kolhooside, sovhooside või teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete maadest täiendavalt eraldada maad arvestusega, et olemasolev ja täiendavalt eraldatav maa kokku ei ületaks käesoleva määruse punktiga 1 kehtestatud suurust.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töölistele ja teenistujatele, samuti kolhooside alalistele töölistele ja teenistujatele — mittekolhoosiliikmetele, kes elunevad linnades ja alevites kohalike töörahva saadikute nõukogude, riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike organisatsioonide majades, eraldatakse kuni 0,15 ha köögiviljamaad perekonna kohta linnade, sovhooside, teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete või kolhooside maade arvel.

Linnades või alevites elunevatele teistele töölistele, teenistujatele ja kodanikele eraldatakse maad ehitusteks, aedadeks ja köögiviljamaaks linnade ja alevite maadest linnade jaoks kehtestatud korras.»

ENSV ÜVT, 1966, nr. 51, art. 387

III OSA

SOTSIALISTLIKU OMANDI KAITSE. RAHANDUS, ARVESTUS JA ARUANDLUS

ABINÕUDE KOHTA RIIGI PETMISE FAKTIDE VÄLTIMISEKS NING KONTROLLI TÕHUSTAMISEKS PLAANIDE JA KOHUSTUSTE TÄITMISE ARUANNETE AUTENTSUSE ÜLE

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 304 10. JUULIST 1961

Väljavõte

Vabariigi partei-, nõukogude, ametiühingu ning majandusorganite osatähtsuse tõstmiseks ja vastutuse suurendamiseks arvestuse ja aruandluse seisukorra eest, riiklikust distsipliinist kinnipidamise ning riikliku aruandluse andmete õigeaegse esitamise ja autentsuse eest Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi:

a) võtma tarvitusele vajalikud abinõud juurdekirjutuste ja muude aruandluse moonutamise faktide väljajuurimiseks, käsitama neid kui kuritegu partei ja rahva suhtes. Isikud, kes on süüdi nimetatud kuritegude sooritamises ja on sundinud teisi neid sooritama, vallandama ametikohalt, võtma rangele parteilisele ja riiklikule vastutusele kuni parteist väljaheitmiseni ja kohtu alla andmiseni. Tagama terava kriitika ja enesekriitika töös, tõhustama võitlust igasuguste katsete vastu kriitikat maha suruda, luues seega riiki petvate isikute suhtes sallimatuse õhkkonna;

b) võtma tarvitusele vajalikud abinõud kontrolli tõhustamiseks arvestuse ja aruandluse seisukorra üle kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, ehitustel, varustus-, varumis-, kaubandus- ja teistes organisatsioonides, tagama riiklikust distsipliinist kinnipidamise ning ettevõtete ja organisatsioonide juhtijate vastutuse suurendamise riikliku aruandluse andmete õigeaegse esitamise ja autentsuse eest;

c) süstemaatiliselt kuulama ära ettekandeid arvestuse ja aruandluse seisukorra kohta linnade ja rajoonide rahvamajanduses ning abinõude kohta, mis võetakse tarvitusele aruandeandmete autentsuse kindlustamiseks;

d) parandama raamatupidamist ettevõtetes, ehitustel, kolhoosides, sovhoosides, varumis- ja teistes organisatsioonides, pidades silmas, et aruandlust tuleb koostada autentsete algdokumentide ning vastavate raamatupidamise kirjendite alusel;

e) tõhustama revisjonitööd ettevõtetes, ehitustel, kolhoosides, sovhoosides ja organisatsioonides ning hoolikalt kontrollima aruandeandmete autentsust.

2. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid parandama tööd kaadri valikul, paigutamisel ja ideelisel karastamisel. Tegema

otsustavalt lõpu mistahes katsetele edutada töötajaid mitte ametialaste ja poliitiliste omaduste järgi, vaid omamehesuhete, isikliku ustavuse ja sõbramehelikkuse põhimõttel.

Kasvatama pidevalt kaadrit aususe ja tõearmastuse, parteilise printsipiaalsuse vaimus, suure vastutustunde vaimus partei ja rahva ees. Arendama ulatuslikumalt kriitikat ja enesekriitikat, looma leppimatuse õhkkonna nende suhtes, kes mätsivad kinni ja varjavad puudusi, asendavad organiseerimistööd paraaditsemise ja kõmutegemisega. Looma vajaliku korra töötajate kirjade ja avalduste läbivaatamisel, arutama hoolikalt kriitilisi signaale ning võtma tarvitusele vastavad abinõud.

3. Panna ette partei linna- ja rajoonikomiteedele tõsta parteialgorganisatsioonide osatähtsust pideva kontrolli kindlustamisel riiklike plaanide ja kohustuste täitmise käigu ning aruandlusandmete autentsuse üle. Parteiorganisatsioonid peavad suhtuma kriitiliselt majandustegevuse tulemustesse, andma saavutustele ja puudustele õige hinnangu, otsustavalt ja printsipiaalselt välja astuma tegelikkuse ilustamise, juurdekirjutuste ja puru silmaajamise vastu.

4. Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul tõhustada ametiühinguorganisatsioonide ühiskondlikku kontrolli plaanide ja sotsialistlike kohustuste täitmise üle, praktiseerida majandusjuhtide regulaarseid aruandeid neis küsimustes tööliste ja teenistujate koosolekutel ning alalistel tootmisnõupidamistel.

Otsused rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramise kohta sotsialistliku võistluse tulemuste põhjal tuleb vastu võtta ametiühinguorganite poolt teostatud preemiakandidaatideks esitatud ettevõtete ja organisatsioonide plaanide ja kohustuste täitmise andmete autentsuse kontrollimise tulemuste alusel.

5. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Statistika Keskvalitsust:

a) võtma tarvitusele vajalikud abinõud esinevate puuduste kõrvaldamiseks, statistikaorganite töö tunduvaks parandamiseks, kontrolli tõhustamiseks statistikaorganitesse saabuvate aruandeandmete autentsuse üle ning juurdekirjutuste ja teiste moonutuste vältimiseks aruandluses, plaanide täitmise arvestuse alal kehtestatud korrast rangeks kinnipidamiseks ettevõtete ja organisatsioonide poolt kõigis rahvamajandusharudes;

b) suurendama riikliku statistika rajooniinspektorite, linnade statistikavalitsuste juhatajate vastutust nende poolt esitatavate riikliku aruandluse andmete õigsuse eest, kasvatades statistikaorganite töötajaid tõearmastuse ning aruandluses igasuguste moonutuste vastu leppimatu suhtumise vaimus;

c) süstemaatiliselt ette kandma EKP Keskkomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule aruandeandmete autentsuse kontrollimise tulemustest.

6. Kohustada Eesti NSV Varumisministeeriumi, ETKV Liitu ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu sisse seadma range korra alluvate organisatsioonide ja ettevõtete poolt põllumajandussaaduste vastuvõtmisel ja arvestamisel, et välistada täielikult igasugused võimalused kuritarvituseks ja riigi petmiseks.

7. Eesti NSV Rahandusministeeriumil, NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril, NSV Liidu Ehituspanga Eesti Vabariiklikul Kontoril tõhustada kontrolli nende andmete õigsuse üle, mille alusel finantseeritakse rahvamajandusharusid ning krediteeritakse ettevõtteid ja organisatsioone, samuti intensiivistama kontrollrevisjonitööd.

8. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Nõukogude Kontrollkomisjoni tõhustama kontrolli juurdekirjutuste ja muude moonutuste vältimiseks riiklikus aruandluses valitsuse poolt võetud otsuste täitmise üle.

9. Kohustada Eesti NSV prokuröri juurdlema hoolikalt riigi petmise kohta saabuvaid materjale ja võtma isikud, kes on süüdi juurdekirjutustes ja aruandluse moonutamises, kriminaalvastutusele kui seaduslikkuse jämeda rikkumise — ebariikliku teguviisi eest.

Eesti NSV Ülemkohtul vaadata nimetatud kategooria materjalid läbi kohtute väljasõiduistungitel, tõmmates nendest istungitest osa võtma laiu töörahva hulki.

10. Kohustada vabariiklike, linnade, rajoonide ajalehtede ja ajakirjade toimetusi avaldama ajakirjanduses teateid aasta-, kvartali- ja kuuplaanide täitmise kohta vabariigi, linnade, rajoonide, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste poolt, samuti võetud kohustuste täitmise kohta kõigis rahvamajandusharudes:

a) vabariiklikus ajakirjanduses — ainult pärast nende täitmise kontrollimist Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse poolt;

b) kohalikus rajooni, linna ajakirjanduses — ainult pärast nende kontrollimist Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse linna-, rajooniinspektuuride poolt.

11. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsusega, seal, kus vaja, tugevdada statistikaorganite kaadrit töötajatega, kes on suutelised vastu seisma igasugustele riigi petmise katsetele.

16. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

a) kehtestasid, et aruandlusele plaani täitmise kohta ettevõtete ja organisatsioonide töö tähtsamate näitajate osas kirjutavad koos nende ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatega alla ka pea(vanem-)raamatupidajad, kes samuti vastutavad esitatavate andmete õigsuse eest.

Selle aruandluse loetelu määrab kindlaks NSV Liidu Statistika Keskvalitsus;

b) märkisid, et riiklike plaanide täitmise aruande andmetes tehtud juurdekirjutuste tõttu makstakse ebaseaduslikult preemiaid. Kehtestasid, et aruandlusele juurdekirjutuste avastamisel kuuluvad ettevõtete ja majandusorganisatsioonide juhtijatele, pearaamatupidajatele, plaani- ja finantsosakondade juhatajatele ebaseaduslikult väljamakstud preemiad kohustuslikule sissenõudmisele.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 27, art. 105

VASTUTUSE KOHTA JUURDEKIRJUTUSTE JA MUUDE MOONUTUSTE EEST PLAANITÄITMISE ARUANNETES

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS 24. MAIST 1961

Väljavõte

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Määrata, et juurdekirjutustele riiklikes aruannetes ja muude tahtlikult moonutatud plaanitäitmise aruandeandmete esitamisele tuleb vaadata kui riigivastasele tegevusele, mis tekitab kahju NSV Liidu rahvamajandusele, ning selles süüdiolevaid isikuid karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani.

ENSV ÜT, 1961, nr. 21, lk. 435

VASTUTUSE KOHTA EHITUSEESKIRJADE RIKKUMISE JA EHITUSMATERJALIDE EBASEADUSLIKU HANKIMISE EEST

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS 3. JUUNIST 1961

Väljavõte

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

2. Juhul, kui ei täideta Eesti NSV arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite ettekirjutusi omavolilise ehitamise katkestamise kohta või jäetakse kõrvaldamata hoonestuseeskirjade, ehitusnormide ja -eeskirjade rikkumised, toob see endaga kaasa kriminaalvastutuse ja süüdlasi karistatakse paranduslikku tööga kuuest kuust kuni ühe aastani. Püstitatud hooned, mille ehitamisel on rikutud hoonestuseeskirju, lammutatakse süüdlase kulul.

4. Kehtestada, et isikuid, kes rikuvad individuaalelamute ehitamiseks ettenähtud ehitusmaterjalide hankimise korda, karista-

takse vabadusekaotusega kuni kahe aastani või paranduslíku tööga kuni ühe aastani koos ehitusmaterjalide või selle ehituse konfiskeerimisega, mille ehitamiseks seda materjali kasutati.

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogul kehtestada käesoleva seadluse rakendamise kord.

ENSV ÜT, 1961, nr. 22, art. 69

KRIMINAALVASTUTUSEST PÕLLUMAJANDUSLIKU TEHNIKA KURITEGELIKULT HOOLETU KASUTAMISE VÕI HOIDMISE EEST

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
29. DETSEMBRIST 1961

Väljavõte

Võitluse tugevdamiseks ebaperemehelikkuse vastu põllumajanduslíku tehnika kasutamisel ja hoidmisel, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kehtestada, et sovhoosidele, kolhoosidele ja muule riiklikule või kooperatiivsele organisatsioonile kuuluva traktori, auto, kombaini või muu põllumajanduslíku masina kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest, kui sellega kaasnes selle masina rikkumine või lõhkumine, aga samuti selle masina komplektsuse rikkumine —

karistatakse vabadusekaotusega kuni ühe aastani või paranduslike töödega samaks tähtajaks.

Samade tegude eest, kui need on toime pandud korduvalt või nendega põhjustati suurt kahju, —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani.

ENSV ÜT, 1962, nr. 1, lk. 30

ADMINISTRATIIVKORRAS MÄÄRATAVATE RAHATRAHVIDE KOHALDAMISE EDASISE PIIRAMISE KOHTA

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
7. VEEBRUARIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusele 21. juunist 1961. a. «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest», Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

25. Kinnitada käesoleva seadluse kehtestamisega kehtivuse kaotanud või muutmisele kuuluvate seadusandlike aktide loetelu (lisa nr. 3).

Lisa nr. 3
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
1962. aasta 7. veebruari seadluse juurde

Loetelu

EESTI NSV SEADUSANDLIKE AKTIDE KOHTA, MIS ON KAOTANUD KEHTIVUSE VÕI KUULUVAD MUUTMISELE SEOSES EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 1962. AASTA 7. VEEBRUARI SEADLUSE KEHTESTAMISEGA

Väljavõte

II. Seadusandlikud aktid, mis kuuluvad muutmisele:

3. Sisse viia Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. a. 3. juuni seadlusse «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest» järgmised muudatused:

1) sõnastada § 1 järgmises redaktsioonis:

«1. Kehtestada, et omavolilise ehitamise, hoonete ja ehitiste omavolilise kasutusele võtmise, hoonestuseeskirjade, samuti ehitusnormide ja -eeskirjade rikkumise eest, kui see ei too endaga kaasa kriminaalvastutust, trahvitakse süüdiolevaid isikuid kuni 10 rublaga, ametiisikuid kuni 50 rublaga, mille määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid, kusjuures süüdlane peab täitma Eesti NSV arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite ettekirjutusi rikkumiste kõrvaldamiseks.»

ENSV ÜT, 1962, nr. 6, art. 13

MUUDATUSTE TEGEMISE KOHTA SEADUSANDLIKES AKTIDES SEOSES EESTI NSV TSIVIILKOODEKSI JA TSIVIILPROTSESSI KOODEKSI ELLURAKENDAMISEGA

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
26. DETSEMBRIST 1964

Väljavõte

Vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu poolt 1964. aasta 12. juunil vastuvõetud seadustele Eesti NSV tsiviilkoodeksi ja tsiviilprotsessi koodeksi kinnitamise ning nende kehtestamise kohta 1. jaanuarist 1965, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 3. juuni seadluse «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest» § 3 sõnastada järgmiselt:

«3. Kodaniku poolt omavoliliselt, ilma kehtestatud korras väljaantud loata või ilma nõutaval viisil kinnitatud projektita või põhilisi ehitusnorme ja -eeskirju jämedalt rikkudes ehitatud elamu, suvila (juurdeehitis) võidakse kohtuotsuse alusel tasuta ära võtta ning arvata kohaliku töörahva saadikute nõukogu fondi või rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel lammutada kas omavoliliselt ehitanud kodaniku enda poolt või tema arvel.»

ENSV ÜT, 1964, nr. 52, art. 243

«EHITUSEESKIRJADE RIKKUMISE EEST VASTUTUSELE VÕTMISE KORRA MÄÄRUSTIKU» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 52
3. VEEBRUARIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kooskõlas Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 3. juuni 1961. a. seadlusega «Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest» kinnitada «Ehituseeskirjade rikkumise eest vastutusele võtmise korra määrustik».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1965. a. määrusega nr. 52

EHITUSEESKIRJADE RIKKUMISE EEST VASTUTUSELE VÕTMISE KORRA MÄÄRUSTIK

1. Omavolilise ehitamise, hoonete ja ehitiste omavolilise ekspluatatsiooni võtmise, hoonestuseeskirjade, samuti ehitusnormide ja -eeskirjade rikkumise eest, kui see ei too kaasa kriminaalvastutust, trahvitakse süüdlasi rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate administratiivkomisjonide poolt: kodanikke — kuni 10 rublaga, ametiisikuid — kuni 50 rublaga.

2. Trahvi määramise aluseks on:

1) omavoliline ehitamine, hoonete ja ehitiste ümberehitamine või neile juurdeehitamine ilma kehtestatud korras kinnitatud tehnilise dokumentatsioonita ning ilma tööde teostamise loata;

2) hoonete ja ehitiste või nende juurdeehitiste omavoliline ekspluatatsiooni võtmine;

3) linna, alevi, kvartali või selle üksikute osade hoonestamise eeskirjade rikkumine, mis avaldub kinnitatud planeerimise, hoonestuse, ehituse paigutamise ja arhitektuurilise kujundamise projektist mittekinnipidamises, samuti kinnitatud projektist kõrvalekaldumine hoonete ja ehitiste mahamärkimisel ning maa-aluste kommunikatsioonide ja seadiste rajamisel;

4) kinnitatud projekti muutmine hoonete ja ehitiste ehitamisel, kui see ei ole vormistatud kehtestatud korra kohaselt;

5) ehituseeskirjade ja -normide ning ehitus- ja montaažitööde teostamise ning ehituskonstruktsioonide ja -detailide valmistamise tehniliste tingimuste rikkumine.

3. Iga ehituseeskirjade rikkumise avastamisel koostatakse selle kohta riikliku arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite esindajate poolt protokoll kolmes eksemplaris.

Protokollis peab olema märgitud: protokolli koostamise aeg ja koht; protokolli koostaja amet ja nimi; eeskirjade rikkuja perekonna-, ees- ja isanimi, töökoht ja kodune aadress; eeskirjade rikkumise asukoht ja rikkumise sisu lühike kirjeldus; eeskirjade rikkuja seletus; protokolli koostaja poolt tehtud ettekirjutused, mida ja milliseks tähtajaks eeskirjade rikkuja peab eeskirjade rikkumise kõrvaldamiseks tegema.

Protokollile kirjutavad alla protokolli koostaja ja isik, kes on vastutav ehituseeskirjade rikkumise eest. Juhul, kui viimane keeldub protokollile alla kirjutamast, märgitakse see asjaolu ühes allakirjutamisest keeldumise motiivide tähendamisega protokolli.

4. Esimene eksemplar protokollist säilitatakse riikliku arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organites, teine eksemplar protokollist

antakse eeskirjade rikkujale, kolmas eksemplar protokollist lisatakse nende materjalide juurde, mis esitatakse vastavatele organitele eeskirjade rikkuja vastutusele võtmisel.

5. Eeskirjade rikkuja administratiivkorras vastutusele võtmiseks esitatakse materjalid rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuvale administratiivkomisjonile hiljemalt 5 päeva jooksul arvates protokolli koostamisest.

6. Administratiivkorras karistuse määramine ei vabasta süüdlast arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite poolt ehituseeskirjade rikkumiste kõrvaldamiseks antud ettekirjutuste tähtaegsest täitmisest.

7. Riikliku arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organite ettekirjutuste mittetäitmise korral omavolilise ehitamise lõpetamise või hoonestuseeskirjade, ehitusnormide ja -eeskirjade rikkumise kõrvaldamise kohta, esitavad need organid hiljemalt kümne päeva jooksul, arvates ettekirjutuste mittetäitmise kindlakstegemise momendist, materjalid uurimisorganitele süüdlaste kriminaalvastutusele võtmiseks «ENSV kriminaalkoodeksi» § 188[1] alusel.

8. Kodaniku poolt omavoliliselt, ilma kehtestatud korras väljaantud loata või ilma nõutaval viisil kinnitatud projektita või põhilisi ehitusnorme ja -eeskirju jämedalt rikkudes ehitatud elamu, suvila, juurdeehitis võidakse kohtuotsuse alusel tasuta ära võtta ning arvata kohaliku töörahva saadikute nõukogu fondi või rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel lammutada kas omavoliliselt ehitanud kodaniku enda poolt või tema arvel, vastavalt «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 113 lg. 2.

Käesolevas punktis lg. 1 ettenähtud abinõude rakendamiseks esitavad arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organid materjalid koos omapoolsete ettepanekutega rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele 10 päeva jooksul, arvates ehituseeskirjade rikkumise kõrvaldamiseks antud ettekirjutuste mittetäitmise kindlakstegemise momendist.

9. Omavoliliselt püstitatud ehitused, mille juures on rikutud maa-alade planeerimise projekte ja hoonestamise eeskirju, kuuluvad vastavalt rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusele lammutamisele kas omavoliliselt ehitanud kodaniku enda poolt või tema arvel.

10. Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsustab küsimuse ühe kuu jooksul, arvates materjalide saamisest.

Täitevkomitee otsus hoonete lammutamise kohta peab sisaldama:

1) organisatsiooni nimetuse või individuaalehitaja perekonna-, ees- ja isanime;

2) ehituse aadressi (asukoha);

3) lühikese kirjelduse eeskirjade rikkumisest ja motiivid, millele toetudes tehakse otsus hoone lammutamiseks;

4) otsuse täitmise teostaja ja täitmise tähtaja.

11. Pärast ehitise (või selle osa) lammutamist omavolilise ehitaja arvel tagastatakse talle lammutamisel saadud materjalid või realiseeritakse need lammutamise kulude katteks.

12. Juhul kui rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee peab otstarbekohaseks «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 113 lg. 2 alusel kodaniku poolt omavoliliselt ehitatud elamu, suvila või juurdeehitise tasuta äravõtmise ning kohaliku töörahva saadikute nõukogu fondi arvamise, esitab ta seaduses ettenähtud korras vastava avalduse koos asja kohta käivate materjalidega rajooni (linna) rahvakohtule.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 5, art. 16

VASTUTUSE TUGEVDAMISE KOHTA RIIKLIKEST JA KOOPERATIIVKAUPLUSTEST OSTETUD TERAVILJASAADUSTE LOOMADELE SÖÖTMISE EEST

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
29. JUUNIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kehtestada, et riiklikest ja kooperatiivkauplustest ostetud leiva, jahu ja tangude loomadele või lindudele söötmise eest kohaldatakse süüdlaste suhtes ühiskondliku mõjutamise abinõusid või rahatrahvi kuni 50 rublani, mille määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid või külade, alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed oma otsusega.

2. Riiklikest või kooperatiivkauplustest ostetud leiva, jahu ja tangude loomadele või lindudele söötmise eest isiku poolt, kelle suhtes samasuguste tegude eest oli juba kohaldatud ühiskondliku või administratiivse mõjutamise abinõusid, või suures ulatuses või muudel raskendavatel asjaoludel, karistatakse vabadusekaotusega kuni kolme aastani või parandusliku tööga kuni ühe aastani või rahatrahviga kuni 100 rublani ühes loomade konfiskeerimisega või ilma selleta.

ENSV ÜT, 1963, nr. 28, art. 108

VASTUTUSEST LOOMADE JA LINDUDE JULMA KOHTLEMISE EEST

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
29. APRILLIST 1967

Arvestades kodanike soove ja ühiskondlike organisatsioonide ettepanekuid ning arvesse võttes, et loomade ja lindude julm kohtlemine on vastuolus sotsialistliku ühiskonna moraaliga ja kahjustab nõukogude kodanike, eriti laste ja noorukite kasvatamist, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kehtestada, et isikuid, kes on süüdi loomade ja lindude julmas kohtlemises, mille tagajärjel need hukkusid või said vigastusi, samuti loomade ja lindude piinamises süüdi olevaid isikuid —

karistatakse rahatrahviga kuni kolmekümne rublani, mille määravad rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid.

Mõjutusvahendid alaealiste, samuti alaealiste vanemate suhtes tegude eest, mis on ette nähtud käesoleva paragrahvi esimeses lõigus ja mille toimepanijateks on alaealised, määravad rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad alaealiste asjade komisjonid vastavalt nende komisjonide põhimäärusele.

Loomade ja lindude julma kohtlemise või piinamise faktide kohta materjalide vormistamine ja vastavaile organeile esitamine panna miilitsaorganeile.

2. Täiendada «Eesti NSV kriminaalkoodeksit» järgmisesisulise 195^1 paragrahviga:

Paragrahv 195^1. Loomade ja lindude julm kohtlemine

Loomade või lindude julm kohtlemine, mille tagajärjel need hukkusid või said vigastusi, samuti loomade või lindude piinamine isiku poolt, kelle suhtes oli aasta jooksul samasuguste tegude eest rakendatud administratiivne või ühiskondliku mõjutamise vahend —

karistatakse vabadusekaotusega kuni kuue kuuni või parandusliku tööga kuni ühe aastani või rahatrahviga kuni ühesaja rublani.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 20, art. 170

«PÕLLUMAJANDUSLIKU ARTELLI REVISJONIKOMISJONI PÕHIMÄÄRUSE» OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 515
26. NOVEMBRIST 1963

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. novembri 1959. a. määrusega nr. 441 kinnitatud «Põllumajandusliku artelli revisjonikomisjoni põhimääruse» osaliseks muutmiseks sõnastada nimetatud põhimääruse punkt 1 järgmises redaktsioonis:

«1. Revisjonikomisjon valitakse kooskõlas põllumajandusliku artelli põhikirjaga kolhoosi liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku poolt. Revisjonikomisjoni koosseis kinnitatakse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse poolt.

Revisjonikomisjoni koosseisu võib valida ainult antud kolhoosi liikmeid.

Revisjonikomisjoni ei saa valida kolhoosi juhatuse liikmeid, nende lähedasi sugulasi, kassapidajat, laohoidjat, (pea-, vanem-) raamatupidajat, majapidamisharude või abikäitiste juhatajaid ega teisi isikuid, kelle tegevus kuulub revisjonikomisjoni kontrolli alla.»

2. Kohustada kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi süstemaatiliselt kontrollima põllumajandusliku artelli põhikirja ja revisjonikomisjoni põhimäärusega kolhooside revisjonikomisjonidele pandud ülesannete täitmist.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 42, art. 154

MAJANDUSLIKE VALDUSTE LAHENDAMISE MÕNINGATE KÜSIMUSTE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 567
30. DETSEMBRIST 1963

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi võtma juhindumiseks juurdelisatud «Eeskirjad majanduslike vaidluste lahendamiseks riiklikes arbitraažides», mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 1. juuli 1963. a. määrusega.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Riiklikul Arbitraažil, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõu-

kogude täitevkomiteedel tagada käesoleva määruse punktis 1 märgitud eeskirjade range täitmine.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Riiklikul Arbitraažil tugevdada ettevõtete ja organisatsioonide seas selgitustööd vahekohtute poolt majanduslike vaidluste lahendamise praktika laiendamise kohta.

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 1. juuli 1963. a. määrusega nr. P-4

EESKIRJAD
MAJANDUSLIKE VAIDLUSTE LAHENDAMISEKS RIIKLIKES ARBITRAAŽIDES

I. Üldeeskirjad

1. Majanduslike vaidluste lahendamise kord riikliku arbitraaži organites määratakse kindlaks riiklike arbitraažide põhimääruste ja käesolevate eeskirjadega.

Käesolevad eeskirjad on kohustuslikud riikliku arbitraaži organitele ja vaidluse lahendamisest osavõtvatele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele.

2. Käesolevate eeskirjade ülesandeks on riiklike, kooperatiivsete ja muude ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste vaheliste majanduslike vaidluste õige ja õigeaegse lahendamise kindlustamine sotsialistliku majandussüsteemi ja sotsialistliku omandi ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste varaliste õiguste ja seaduslike huvide kaitsmiseks, samuti ühtse korra loomine majanduslike vaidluste lahendamisel riikliku arbitraaži organites.

3. Iga asjast huvitatud ettevõte, asutus ja organisatsioon, kellel on juriidilise isiku õigused, võib sätestatud korras pöörduda riikliku arbitraaži poole oma seadusega kaitstud huvide või varaliste õiguste kaitseks.

Kokkulepped ja muud aktid, mis piiravad riiklikku arbitraaži pöördumise õigusi, on kehtetud.

4. Riiklik arbitraaž lahendab temale alluvaid vaidlusi:

a) asjast huvitatud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide avalduste või nende kõrgemalseisvate organite avalduste alusel;

b) omal initsiatiivil, kui on olemas andmed, et ettevõtted, asutused ja organisatsioonid rikuvad plaani- ja lepingudistsipliini ning isemajandamise eeskirju.

5. Korduva hagi esitamine vaidluses samade poolte vahel, sama eseme kohta ja samadel alustel ei ole lubatud, välja arvatud käesolevates eeskirjades mainitud juhtudel.

6. Pooled on kohustatud ausameelselt kasutama kõiki neile kuuluvaid õigusi, taotlema vaidluse igakülgset ja objektiivset lahendamist, austama teise poole varalisi õigusi ja seaduslikke huve.

7. Vaidluste lahendamisel juhindub riiklik arbitraaž NSV Liidu, liidu- ja autonoomsete vabariikide seadustest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude määrustest ja korraldustest, samuti kindlaksmääratud kompetentsi piires välja antud rahvamajanduse nõukogude määrustest ja korraldustest, ministeeriumide ja keskasutuste käskkirjadest ning juhenditest, riigivõimu kohalike organite otsustest.

II. Vaidluste reguleerimine enne pöördumist riiklikku arbitraaži

8. Vaidluse tekkimisel ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste vahel on nad kohustatud tarvitusele võtma kõik vajalikud abinõud selle vahetuks reguleerimiseks ning rangelt järgima käesolevates eeskirjades kehtestatud korda vaidluste reguleerimise kohta enne pöördumist riiklikku arbitraaži, kui kehtiva seadusandlusega ei ole ette nähtud teistsugust korda.

Kui hageja ei võtnud tarvitusele abinõusid vaidluse vahetuks reguleerimiseks kostjaga, keeldub riiklik arbitraaž hagiavaldust vastu võtmast ning tagastab selle hagejale.

9. Lepingute sõlmimisel tekkivaid lahkhelisid vaatavad läbi ettevõtete, asutuste ning organisatsioonide juhatajad või nende poolt selleks määratud vastutavad esindajad.

Kui lepingu projekti kohta on lahkhelisid, kirjutab projekti saanud pool lepingule alla ja koostab lahkhelide protokolli, mille kohta teeb lepingusse klausli, ja 10 päeva jooksul, arvates lepingu projekti saamise päevast, saadab teisel poolele allakirjutatud lepingu koos lahkhelide protokolliga.

Teine pool on kohustatud lahkhelide protokolli läbi vaatama, vajalikel juhtudel koos lahkhelisid esitanud poolega, võtma lepingusse kõik temale vastuvõetavad ettepanekud, vaieldavad küsimused aga 10 päeva jooksul, arvates protokolli saamise päevast, andma läbivaatamiseks vastavale riiklikule arbitraažile.

Kui reguleerimata jäänud lahkhelisid ei anta ülalmainitud tähtaja jooksul riiklikule arbitraažile lahendada, loetakse lahkhelide protokolli koostanud poole ettepanekud vastuvõetuks.

10. Vaidluste puhul, mis tekivad lepingute täitmisel ja muudel alustel, samuti lepingu sõlmimisele sundimisel, on ettevõte (organisatsioon, asutus), kelle õigusi või huvi on rikutud, kohustatud

enne riiklikule arbitraažile hagi esitamist saatma teisele poolele pretensiooni.

Pretensioon tuleb esitada hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates päevast, mil tekib õigus nõuda rahasummade tasumist, teatud toimingute sooritamist jms. Lepingu sõlmimisest keeldumisega, lepingu muutmisega või lõpetamisega seoses olev pretensioon tuleb esitada 10 päeva jooksul. (NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis).

11. Pretensioon peab sisaldama järgnevaid andmeid:

a) ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) nimetus, kellele pretensioon esitatakse;

b) pretensiooni aluseks olevate asjaolude kirjeldus, viited vastavatele normatiivsetele aktidele ja tõenditele, mis kinnitavad pretensioonis kirjeldatud asjaolusid;

c) avaldaja nõue;

d) pretensioonile lisatavate dokumentide loetelu.

Pretensioonis näidatud dokumente ei pea pretensioonile lisama, kui need on teisel poolel olemas.

Pretensioonile kirjutab alla ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) juhataja või tema asetäitja.

Teine pool on kohustatud ühe kuu jooksul pretensiooni läbi vaatama, põhjendatud nõuded rahuldama ja sellest esitajale teatama. Põhjendatud vastuväidete olemasolu korral on ta sama tähtaja jooksul kohustatud teatama pretensiooni esitajale tema nõuete täielikust või osaliselt rahuldamata jätmisest, näitama ära rahuldamata jätmise motiivid ja tagastama pretensiooniga saadud vastavad dokumendid. Lepingu sõlmimisest keeldumisega, lepingu muutmisega või lõpetamisega seoses olevale pretensioonile tuleb vastata 10 päeva jooksul. (NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

Pretensioonile saadetavale vastusele kirjutab alla ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) juhataja või tema asetäitja.

Pretensioonile vastamata jätmine on lubamatu.

III. Alluvus

12. Riiklikud arbitraažid lahendavad kõiki majanduslikke vaidlusi ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vahel, välja arvatud vaidlused, millede lahendamine seaduste või valitsuse määruste ja korraldustega on antud kohtute, rahvamajanduse nõukogude arbitraažide või ministeeriumide ja keskasutuste arbitraažide, samuti administratiiv- või muude organite kompetentsi.

Riikliku arbitraaži alluvusse kuuluva vaidluse võib poolte vastastikusel kokkuleppel anda lahendamiseks vahekohtule või kind-

laksmääratud juhtudel Üleliidulise Kaubanduspalati juures asuvale Merearbitraaži Komisjonile.

13. Vaidluse alluvus vastavatele riikliku arbitraaži organitele määratakse kindlaks nende arbitraažide põhimäärustes.

14. Liiduvabariikide ministrite nõukogude juures asuvatele riiklikele arbitraažidele, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude juures asuvatele riiklikele arbitraažidele, kraide ja oblastite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvatele riiklikele arbitraažidele alluvaid vaidlusi, kus pooled asuvad erinevates liiduvabariikides, kraides ja oblastites, lahendatakse järgmiselt (kui sätestatud korras ei ole teisiti ette nähtud):

a) vaidlused, mis tekivad lepingute sõlmimisel — hankija (töövõtja) või teenuseid osutava ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) asukoha järgses riiklikus arbitraažis;

b) vaidlused, mis tekivad mitteüldkasutatavate raudteeharude ekspluateerimise kohta lepingute sõlmimisel — raudteevalitsuse asukoha järgses riiklikus arbitraažis;

c) vaidlused, mis tekivad lepingute täitmisel ja muudel alustel — kostja asukoha järgses riiklikus arbitraažis. Kui asjas on osalisteks kostjad, kes asuvad erinevate liiduvabariikide, kraide ja oblastite territooriumidel, lahendatakse vaidlus ühe kostja asukoha järgses riiklikus arbitraažis hageja valikul, välja arvatud järgmised vaidlused:

vaidlus, mis tuleneb mittevastava kvaliteediga või mittekomplektse toodangu hankimisest, lahendatakse tootja asukoha järgses riiklikus arbitraažis;

vaidlus, mis tuleneb toodangu puudujäägist, lahendatakse saatja asukoha järgses riiklikus arbitraažis;

vedudest tulenev vaidlus raudtee-, vee- ja õhutranspordiettevõtte osavõtul lahendatakse sihtkoha raudteevalitsuse, laevanduse või meresadama asukoha järgses või sihtkoha õhutranspordiettevõtte asukoha järgses riiklikus arbitraažis.

Vaidlused väliskaubanduslike ühenduste ja tellijate vahel, samuti vaidlused, mis on seotud kaupade hankimisega ekspordiks, milles üheks pooleks on väliskaubanduse organisatsioon, nende seas ka vedudest tulenevad vaidlused, lahendatakse Moskvas asuvates riiklikes arbitraažides vastavalt nende põhimäärustes kindlaksmääratud alluvusele.

15. Juhul, kui hageja suurendab esialgse hagi summat või kostja esitab vastuhagi, mille tõttu vaidlus ületab antud riikliku arbitraaži alluvuse piirid, samuti juhul, kui asjasse tõmmatakse ettevõte (organisatsioon, asutus), kelle osavõtt muudab antud vaidluse alluvust, tuleb vaidlus anda lahendamiseks riiklikule arbitraažile vastavalt kindlaksmääratud alluvusele. Vaidluse teisele riiklikule arbitraažile lahendamiseks üleandmise kohta tehakse korraldus.

Kui hageja vähendab esitatud hagi summat, tuleb vaidlus esialgses summas antud arbitraažis sisuliselt lahendada.

16. Riiklik arbitraaž, saanud hagimaterjalid teiselt riiklikult arbitraažilt, võtab antud asja oma menetlusse üldistel alustel.

Juhtudel, kui riiklik arbitraaž leiab, et vaidlus ei kuulu antud arbitraažis lahendamisele, saadab ta saabunud hagimaterjalid koos oma arvamusega vaidluse alluvuse küsimuse lahendamiseks liiduvabariigi ministrite nõukogu juures asuvale riiklikule arbitraažile, kui lahkarvamused tekkisid selle vabariigi arbitraažide vahel, või NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuvale Riiklikule Arbitraažile, kui lahkarvamused tekkisid erinevate liiduvabariikide arbitraažide vahel.

17. Kui asjast võtavad osa mitu kostjat ja asja arutamise tulemusena selgub, et vastutama peab hageja ühises alluvuses (või ühes süsteemis) olev kostja, teeb riiklik arbitraaž sisulise otsuse kõigi asjaosaliste suhtes olenemata nende alluvusest.

IV. Asjast osavõtvad pooled

18. Asjast osavõtvateks poolteks on: hageja — ettevõte, asutus, organisatsioon, kes hagi esitas; kostja — ettevõte, asutus, organisatsioon, kelle vastu on suunatud hageja nõue.

Riiklikus arbitraažis võivad asjast osavõtvate pooltena esineda ettevõtted, asutused, organisatsioonid, kellel on juriidilise isiku õigused.

19. Pooltel on õigus tutvuda asja materjalidega, teha neist väljavõtteid, ärakirju, esitada tõendeid, anda riiklikule arbitraažile suulisi ja kirjalikke seletusi.

20. Kuni asja konta otsuse tegemiseni on hagejal õigus muuta hagi alust või eset, suurendada või vähendada haginõuete määra ja loobuda hagist.

Riiklik arbitraaž ei arvesta hagist loobumist, hagi aluste, eseme või määra muutmist, samuti hagi õigeksvõtmist kostja poolt, kui need toimingud on vastuolus seadusega ning rikuvad kellegi õigusi ja seadusega kaitstud huve.

21. Hagi võib esitada ühe või mitme kostja vastu.

Riiklikul arbitraažil on õigus poolte taotlusel või omal initsiatiivil vastavat ettevõtet, organisatsiooni või asutust tõmmata asjasse teiseks kostjaks, kui selleks on küllaldased alused.

Neil juhtudel on hageja kohustatud saatma asjasse tõmmatud ettevõttele (organisatsioonile, asutusele) hagimaterjalide ärakirjad ja esitama riiklikule arbitraažile tõendid materjalide ärakirjade saatmise kohta.

Transpordiorganisatsiooni ei või tõmmata asjasse vedudest tuleneva vaidluse puhul ja sideorganit vaidluse puhul, mis tuleneb postisaadetiste kaotsiminekust, puudujäägist, kahjustumisest või

rahasaadetiste väljamaksmata jätmisest, kui neile ei esitatud ettenähtud korras pretensiooni või kui ei ole möödunud tähtajad, mis vastavates määrustikes (koodeksites) on ette nähtud esitatud pretensioonile vastuse saamiseks.

Kui asja arutamiseks ettevalmistamisel teeb riiklik arbiter kindlaks, et üks kostjaist on asjasse tõmmatud igasuguse aluseta, võib ta teha hagejale ettepaneku see kostja asjast välja jätta või teha ise korralduse selle kostja asjast väljajätmiseks.

22. Asjas pooleks oleva ettevõtte, asutuse või organisatsiooni reorganiseerimise juhul asendab riiklik arbitraaž vajalike dokumentidega põhistatud taotluse alusel selle poole tema õigusjärglasega.

V. Tõendid

23. Pooled võivad tõenditena esitada dokumente, mis sisaldavad andmeid asja suhtes tähtsate asjaolude kohta (kirjalikud tõendid), ja esemeid, millede abil neid asjaolusid võib kindlaks teha (asitõendid). Tõenditeks on ka antud asjas poolteks mitteolevate organisatsioonide arvamused ja ekspertiisi arvamused.

24. Kumbki pool peab tõendama need asjaolud, milledele ta viitab kui oma nõuete või vastuväidete alusele.

Kui riiklik arbitraaž leiab, et esitatud tõendid ei ole küllaldased vaidluse lahendamiseks, peavad pooled arbitraaži nõudmisel ja tema poolt määratud tähtajaks esitama täiendavad tõendid.

25. Riiklik arbitraaž keeldub vastu võtmast või välja nõudmast tõendeid, mis tema arvates asjasse ei puutu.

26. Kirjalikud tõendid ja asitõendid, mis riiklik arbitraaž nõuab välja mitteasjaosalistelt ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt, saadetakse vahetult riiklikule arbitraažile.

Riiklik arbitraaž võib poolele välja anda õiendi õiguse kohta saada kirjalikku tõendit või asitõendit arbitraažile esitamiseks.

27. Arbitraažile esitatakse kirjalike tõendite originaalid või nõutavalt tõestatud ärakirjad. Kui asja suhtes omab tähtsust ainult osa dokumendist, esitatakse nõutavalt tõestatud väljavõte dokumendist.

Juhul, kui kooskõlas kehtivate eeskirjadega võib asjaolusid tõendada ainult originaaldokumentidega, samuti riikliku arbitraaži nõudmisel muudel vajalikel juhtudel, on pooled kohustatud esitama sellised dokumendid.

28. Originaaldokumente ja asitõendeid võidakse tagastada neid esitanud poolele tema sellekohasel taotlusel. Vajaduse korral jäetakse toimikusse dokumendi ärakiri.

29. Üksikutel juhtudel, kui riiklik arbitraaž peab vajalikuks seletuste saamist eriteadmisi vajavates küsimustes, on tal õigus määrata ekspertiisi (tehnilist, kaubatundmisalast, raamatupidamislikku jms.).

30. Ekspertiisi määramise kohta tehakse korraldus. Korralduses peavad olema näidatud ekspertiisi määramise alused, konkreetsed küsimused, millede kohta ekspert peab andma oma arvamuse, organisatsiooni nimetus, kellele tehakse ülesandeks ekspertiisi teostamine (või eksperdi perekonnanimi), ekspertiisi lõpetamise tähtajad ja selle teostamise koht.

Ekspertiisi läbiviimine tehakse ülesandeks kompetentsetele organisatsioonidele ja üksnes sellise võimaluse puudumisel — üksikutele spetsialistidele.

31. Vajaduse korral teostatakse ekspertiisi poolte esindajate osavõtul.

Eksperdil on õigus nõuda pooltelt ekspertiisi teostamiseks vajalikke materjale ja dokumente.

32. Eksperdi arvamus peab sisaldama vastused arbitraaži poolt esitatud küsimustele ja ekspertiisi kõigi järelduste põhjenduse. Arvamus esitatakse riiklikule arbitraažile kirjalikult ning pooltele saadetakse arvamuse ärakirjad.

33. Eksperdi arvamus vaadatakse läbi riikliku arbitraaži istungil. Vajalikel juhtudel võtab ekspert istungist osa.

34. Juhul, kui ekspertiis ei andnud vastust riikliku arbitraaži poolt esitatud küsimustele, on riiklikul arbitraažil õigus nõuda ekspertiisi teostanud eksperdilt täiendavat arvamust või määrata korduv ekspertiis.

35. Kui riiklik arbitraaž ei nõustu eksperdi arvamusega või asjas pooleks mitteoleva organisatsiooni arvamusega, tuleb asjas tehtud otsuses või korralduses ära näidata motiivid, mille tõttu arbitraaž selle arvamusega ei nõustunud.

VI. Asjaajamise kulud

36. Riiklikus arbitraažis asjaajamisega seoses olevad kulud koosnevad riigilõivust ja ekspertiisitasust.

37. Riigilõiv võetakse:

a) esialgse hagi ja vastuhagiavaldustelt;

b) avaldustelt otsuste, korralduste ja määruste uuesti läbivaatamise kohta (sealhulgas ka korduvatelt avaldustelt);

c) avaldustelt otsuse muutmiseks seoses uute materjalide esitamisega.

Lõivu ei võeta avaldustelt selliste riikliku arbitraaži korralduste uuesti läbivaatamise kohta, milledega asja arutamine lükati edasi, määrati ekspertiis, nõuti trahvi arbitraaži otsuse ettenähtud tähtajaks täitmata jätmise eest või sooritati muid toiminguid asja menetluse käigus. Samuti ei võeta riigilõivu avaldustelt otsuse muutmiseks uutel asjaoludel, protokollis tehtud keele-, arvestus- või arvutusvea parandamiseks.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

Riigilõiv tasutakse kehtivate määrade järgi NSV Liidu Rahandusministeeriumi juhendiga ettenähtud korras.

38. Hagihinna, millelt arvutatakse riigilõiv, määrab kindlaks hageja. Juhtudel, kui hageja määras hagihinna ebaõigesti, määrab hinna kindlaks riiklik arbitraaž.

Hagides, mis koosnevad mitmest iseseisvast nõudest, määratakse hagihind kindlaks kõigi nõuete kogusummana.

39. Haginõuete suurendamise korral puuduv riigilõiv tasutakse täiendavalt vastavalt suurenenud hagihinnale.

40. Riigilõiv tagastatakse hagejale juhtudel, kui:

a) tasuti liigne summa;

b) keelduti vastu võtmast hagiavaldust ja avaldust otsuse või määruse uuesti läbivaatamise kohta;

c) asja menetlus lõpetati selle mittealluvuse tõttu riikliku arbitraaži organitele;

d) asja menetlus riiklikus arbitraažis lõpetati seoses vastava kompetentse organi määruse või korraldusega kostja vabastamise kohta leppetrahvi, viivise või trahvi tasumisest.

Riigilõivu tagastamise kohta käesoleva punkti alapunktis «b» ettenähtud juhtudel teeb riiklik arbitraaž korralduse, alapunktides «a», «c» ja «d» ettenähtud juhtudel aga märgib otsuses või määruses, et asja menetlus lõpetati.

41. Juhul, kui üks riiklik arbitraaž annab asja arutamiseks üle teisele riiklikule arbitraažile, riigilõivu teistkordselt ei võeta. Liigselt tasutud lõivusumma tagastatakse, vähemtasutud summa aga nõuab sisse see arbitraaž, kellele asi saadeti.

42. Riigilõivu tasumisega seoses olevad kulud pannakse:

a) vaidlustes, mis tekivad lepingute sõlmimisel — poolele, kes põhjendamatult hoidub kõrvale lepingu sõlmimisest või kelle ettepanekud riiklik arbitraaž tagasi lükkab, või mõlemale poolele, kui kummagi poole ettepanekutest osa tagasi lükatakse;

b) vaidlustes, mis tekivad lepingute täitmisel ja muudel alustel — kostjale proportsionaalselt rahuldatud haginõuete määrale.

Juhtudel, kui asi tekkis selle tõttu, et pool rikkus pretensioonikorda või siis tema muude ebaõigete toimingute tagajärjel, võib riiklik arbitraaž panna riigilõivuga seoses olevad kulud sellele poolele olenemata vaidluse lõpplahendusest.

Riigilõiv, mille tasumisest hageja oli vabastatud, nõutakse kostjalt sisse eelarve tuludesse proportsionaalselt rahuldatud haginõuete määrale.

Käesoleva punkti eeskirju kohaldatakse samuti riigilõivu puhul, mis tasuti avalduselt otsuse või korralduse uuesti läbivaatamise kohta.

43. Asjas, mis algatati riikliku arbitraaži initsiatiivil, nõutakse riigilõiv kostjalt sisse eelarve tuludesse üldistel alustel. Hagi

rahuldamata jätmise korral riigilõivu hagejalt ei võeta, hagi osalisel rahuldamisel nõutakse riigilõiv vastavas suuruses sisse kostjalt.

44. Juhtudel, kui ekspertiisi teostatakse tasu eest, määrab tasu määra kindlaks riiklik arbitraaž, võttes arvesse kehtivaid tasumäärasid, ekspertiisi teostamiseks kulutatud aega, ekspertiisi ülesande mahtu ja keerukust ning ekspertiisi kvaliteeti.

45. Ekspertiisikulud jaotab poolte vahel riiklik arbitraaž vaidluse kohta otsuse tegemisel, võttes arvesse ekspertiisi määramist tinginud asjaolusid ja vaidluse lõpplahendust.

VII. Protsessuaaltähtajad

46. Protsessuaalsed toimingud sooritatakse riiklike arbitraažide põhimäärustes ja käesolevates eeskirjades kindlaksmääratud tähtaegadel, aga juhtudel, kui tähtajad ei ole kindlaks määratud, määrab need riiklik arbitraaž.

47. Tähtaja kulg algab kalendaarsele daatumile järgneval päeval või tähtaja kulu algust määrava sündmuse saabumisele järgneval päeval.

Tähtaja arvestamisel ööpäevades lõpeb tähtaeg viimasel ööpäeval kell kakskümmend neli, tähtaja arvestamisel kuudes — viimase kuu vastaval kuupäeval; kui aga selles kuus ei ole vastavat kuupäeva, siis kuu viimasel päeval. Kui tähtaja lõpp langeb puhkepäevale, loetakse viimaseks päevaks sellele päevale järgnev esimene tööpäev.

48. Kui protsessuaalse toimingu tähtaeg on määratud, tuleb see sooritada hiljemalt tähtaja viimasel päeval.

49. Kindlaksmääratud tähtaja möödumine tühistab protsessuaalsete toimingute sooritamise õiguse.

50. Poole suhtes, kes kindlaksmääratud tähtaja laskis mööduda riikliku arbitraaži poolt mõjuvaks tunnistatud põhjustel, võib möödalastud tähtaega ennistada.

51. Riiklikus arbitraažis asjade arutamise tähtaegu arvestatakse hagiavalduse saabumise päevast asjas otsuse tegemise või asja menetluse lõpetamise kohta korralduse tegemise päevani.

Kui avaldus jäetakse nõutud täiendavate dokumentide saamiseni käiguta, arvestatakse asja arutamise tähtaega nende dokumentide arbitraaži saabumise päevast.

Aega, mille vältel asja menetlus oli peatatud, asja arutamise tähtaja hulka ei arvata.

VIII. Hagi esitamine

52. Hagiavaldus esitatakse riiklikule arbitraažile kirjalikus vormis ja sellele kirjutab alla ettevõtte (asutuse, organisatsiooni) juhataja või tema asetäitja.

53. Hageja peab hagiavalduse ärakirja saatma igale vaidlusest osavõtjale.

54. Hagiavalduses peavad olema järgnevad andmed:

a) riikliku arbitraaži nimetus, kellele avaldus esitatakse;

b) poolte nimetused, nende alluvus ja aadressid;

c) hagihind, kui hagi kuulub hindamisele, või lepingusumma — vaidlustes, mis tekivad lepingute sõlmimisel, või ööpäevane veokäive — vaidlustes, mis tekivad mitteüldkasutatavate raudteeharude ekspluateerimise kohta lepingute sõlmimisel;

d) hagi aluseks olevate asjaolude kirjeldus; viited vastavatele normatiivsetele aktidele ja tõenditele, mis kinnitavad avalduses esitatud asjaolusid; haginõuete põhjendatud arvestus;

e) motiivid, millede alusel hageja lükkab ümber kostja väited, mis on märgitud pretensiooni peale saadetud vastuses, lahkhelide protokollis ja muudes kostjalt saadud dokumentides;

f) hageja nõue, mitme kostja esinemisel eraldi iga kostja vastu;

g) avaldusele lisatavate dokumentide loetelu.

Hagiavaldusele lisatakse dokumendid, mis kinnitavad haginõudeid, hageja poolt abinõude rakendamist vaidluse vahetuks reguleerimiseks iga kostjaga, riigilõivu tasumist, avalduse ärakirja saatmist teisele poolele (postikviitung, väärtkirja sisukiri, väljavõte postisaadetiste registrist jms.).

55. Hagejal on õigus ühendada ühte hagiavaldusse mitu omavahel seotud nõuet. Nõudeid summaga kuni 100 rubla igaüks võib ühendada ühte hagiavaldusse vastavates eeskirjades ettenähtud juhtudel.

Riiklik arbiter võib tagastada hagiavalduse hagejale ühes ettepanekuga eraldada haginõuded, kui ta leiab, et nende arutamine eraldi on otstarbekohasem. Menetlusse võetud asja lõpetamine nimetatud motiivil ei ole lubatud.

56. Asjasse kostjaks tõmmatud ettevõte (organisatsioon, asutus) on hiljemalt viie päeva jooksul, arvates hagiavalduse ärakirja saamisest, kohustatud saatma vastulause hagi kohta ja kõik vaidluse lahendamiseks vajalikud dokumendid riiklikule arbitraažile ning ärakirja teistele vaidlusosalistele.

Hagi kohta antavale vastulausele kirjutab alla ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) juhataja või tema asetäitja.

57. Riiklik arbitraaž keeldub hagiavalduse vastuvõtmisest:

a) kui vaidlus ei kuulu lahendamisele riikliku arbitraaži organites;

b) kui on olemas kohtu-, arbitraaži- või vahekohtu otsus vaidluses samade poolte vahel, sama eseme kohta ja samadel alustel;

c) kui riikliku arbitraaži menetluses on vaidlusasi samade poolte vahel, sama eseme kohta ja samadel alustel;

d) kui hageja ei esitanud tõendeid selle kohta, et ta võttis tar-

vitusele abinõud kehtestatud korras vaidluse reguleerimiseks vahetult kostjaga;

e) kui hageja ei esitanud tõendeid selle kohta, et ta võttis tarvitusele abinõud võlgnevuse kättesaamiseks panga kaudu, kui kehtivate eeskirjade kohaselt see võlgnevus tuleb panga kaudu sisse nõuda.

Hagiavalduse vastuvõtmisest keeldumine käesoleva punkti alapunktides «d» ja «e» mainitud põhjustel ei takista teistkordset pöördumist riiklikku arbitraaži sama avaldusega üldistel alustel pärast tõendite esitamist selle kohta, et hageja võttis tarvitusele abinõud vaidluse vahetuks reguleerimiseks kostjaga või võlgnevuse kättesaamiseks panga kaudu.

58. Hagiavalduse vastuvõtmisest keeldumisest teatab riiklik arbitraaž hagejale. Hagiavaldus tagastatakse hagejale hiljemalt viie päeva jooksul, arvates hagiavalduse saabumise päevast.

Kui hageja ei nõustu hagiavalduse vastuvõtmisest keeldumisega, on tal õigus kuu aja jooksul, arvates keeldumise päevast, taotleda peaarbiterilt hagi arutamisele võtmist. See taotlus tuleb läbi vaadata kümne päeva jooksul.

Kui hagiavalduse vastuvõtmisest keeldumine tunnistatakse ebaõigeks, võetakse avaldus vastu üldistel alustel. Sel juhul loetakse hagiavaldus esitatuks päeval, mil see arbitraažile esialgselt saadeti. Taotluse rahuldamata jätmise korral teatatakse sellest hagejale ja tagastatakse temale hagimaterjalid.

59. Juhul, kui hagiavaldusele ei ole lisatud vastavalt vormistatud dokumenti riigilõivu tasumise või hagiavalduse ärakirja teisele poolele saatmise kohta, jätab riiklik arbitraaž hagiavalduse käiguta, teatab sellest hagejale ning määrab temale tähtaja puuduste kõrvaldamiseks. Kui hageja täidab selle nõude, loetakse hagiavaldus esitatuks avalduse arbitraažile esialgse esitamise päeval. Selle nõude mittetäitmisel loetakse avaldus mitteesitatuks ja tagastatakse hagejale.

60. Juhul, kui vaidlus antud riiklikule arbitraažile ei allu, saadab ta avalduse viie päeva jooksul teisele riiklikule arbitraažile kindlaksmääratud alluvuse järgi.

61. Hagi sisulise arutamise alguseni on kostjal õigus esitada hageja vastu vastuhagi selle ühiseks läbivaatamiseks esialgse hagiga.

Vastuhagi peab olema vahetult seotud esialgse hagiga ja vormistatud hagiavalduste kohta käivate üldiste eeskirjade kohaselt. Vastuhagi võib arutamisele võtta tingimusel, kui vastuhagi hageja on kinni pidanud kehtestatud korrast, mis näeb ette vaidluste reguleerimist enne pöördumist riiklikku arbitraaži.

Vastuhagi vastuvõtmise küsimuse esialgse hagiga ühiseks läbivaatamiseks lahendab riiklik arbitraaž asja läbivaatamise hõlpsust ja kiirust arvestades.

62. Asja algatamine riikliku arbitraaži initsiatiivil toimub

antud arbitraažile vaidluste alluvuse piires ja vormistatakse korraldusega, milles näidatakse: ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) nimetus, kelle huvides asi algatatakse; teise poole nimetus; avastatud rikkumise ja esitatava nõude olemus; milliseid dokumente peavad pooled esitama ja mis tähtajaks; istungi läbiviimise aeg ja koht; milliste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste esindajad kutsutakse istungile.

63. Vastuvõetud hagiavalduse alusel avatakse vastav toimik.

IX. Asja arutamiseks ettevalmistamine

64. Asja õigeaegse ning õige lahendamise kindlustamiseks sooritab riiklik arbiter asja menetlusse võtmisel kõik asja arutamiseks ettevalmistavad toimingud. Arbiter on kohustatud lahendama järgmised küsimused:

a) pooltelt täiendavate tõendite väljanõudmise kohta;

b) poolte kohustamise kohta sooritada ühiselt teatud toiminguid (arvelduste võrdlemine, vaidlusobjekti ülevaatamine jms.);

c) asjas poolteks mitteolevatelt ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt dokumentide, andmete ja arvamuste väljanõudmise kohta;

d) hageja poolt asjasse kaasatõmbamata jäetud ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) asjast osavõtva poolena kaasatõmbamise kohta ja kostjate hulgast ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) väljajätmise kohta, kui tema kaasatõmbamine on toimunud alusetult;

e) ekspertiisi määramise kohta.

Tunnistanud asja ettevalmistatuks, määrab riiklik arbiter kindlaks istungi aja ja koha ning otsustab, milliste ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide esindajad tuleb istungile kutsuda. Vajalikel juhtudel võib istungi läbi viia vahetult asjas pooleks olevas ettevõttes, asutuses või organisatsioonis.

65. Tunnistanud vajalikuks käesolevate eeskirjade 64. punkti alapunktides «d» ja «e» märgitud toimingud, teeb riiklik arbiter sellekohase korralduse. Korraldusega võib vormistada ka teisi toiminguid, mis sooritatakse asja arutamiseks eelettevalmistamise korras.

66. Asja arutamiseks eelettevalmistamine peab olema läbi viidud kuni kolmepäevase tähtaja jooksul, arvates hagiavalduse saamisest.

67. Riiklik arbitraaž teeb pooltele, vajalikel juhtudel ka nende kõrgemalseisvatele organitele, teatavaks asja arutamise päeva, kellaaja ja koha.

Kutses peab olema märgitud:

a) riikliku arbitraaži nimetus ja aadress;

b) toimiku number, mille põhjal väljakutse toimub;

c) poolte nimetused, hagihind või vaidluse ese;

d) ettepanek esitada täiendavaid tõendeid, kui arbiter tunnistab nende väljanõudmise vajalikuks.

68. Juhtudel, kui riiklik arbiter asja arutamiseks ettevalmistamisel teeb korralduse (käesolevate eeskirjade 65. punkt), märgitakse selles ära asja kuulamise päev, kellaaeg ja koht. Samas korralduses näidatakse ka, milliste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste esindajad istungile kutsutakse.

69. Asjas pooleks mitteolevale ettevõttele (organisatsioonile, asutusele), kelle esindaja kutsutakse arbitraaži istungile, teatatakse asja arutamise päev, kellaaeg ja koht kirjaga, milles näidatakse ka asjaolud, mis tuleb istungil välja selgitada.

70. Kui asja arutamiseks ettevalmistamisel selgub, et asja materjalid on küllaldased otsuse tegemiseks, samuti juhtudel, kui enne istungit saabub riiklikule arbitraažile poolte kokkulepe või kostja teade hageja nõuete rahuldamise kohta, võib riiklik arbiter rahuldada poole taotluse asja arutamise kohta tema esindaja osavõtuta.

71. Poole avalduse alusel või omal initsiatiivil võib riiklik arbiter kuni otsuse tegemiseni võtta tarvitusele abinõud hagi täielikuks või osaliseks tagamiseks. Hagi tagamine on lubatud neil juhtudel, kui hagi tagamiseks abinõude mitterakendamine võib raskendada otsuse täitmist või teha selle võimatuks.

Hagi tagamine võib seisneda:

a) kostjale kuuluva vara või rahasummade arestimises;

b) kostjale teatud toimingute teostamise keelamises;

c) täitedokumendi järgi sissenõudmise peatamises juhul, kui hageja vaidlustab nõuded selle dokumendi järgi.

Hagi tagamise kohta tehakse korraldus.

72. Riikliku arbitraaži poolt hagi rahuldamata jätmise kohta otsuse tegemisega või asja menetluse lõpetamise kohta korralduse tegemisega loetakse hagi tagamiseks rakendatud abinõud tühistatuks.

X. Asja arutamine

73. Vaidlusi lahendavad riiklikus arbitraažis riiklik arbiter ja poolte vastutavad esindajad.

74. Riikliku arbitraaži istungist võivad osa võtta üldsuse ja majandusaktiivi esindajad.

75. Asja arutamine toimub istungil riikliku arbiteri poolt määratud päeval, kellaajal ja kohas.

Istungit juhatab riiklik arbiter.

Istung peab toimuma korras, mis kindlustab poolte õiguste ja kohustuste, vaidluse kõigi tehiolude ja vaidluse tekkimise põhjuste igakülgse ja objektiivse väljaselgitamise, ning suunas, mis soo-

dustab pooltel seadusliku kokkuleppe saavutamist ja õige otsuse tegemist.

76. Riiklikus arbitraažis on poolte vastutavateks esindajateks isikud, kes on näidatud asja arutava riikliku arbitraaži põhimääruses.

77. Ettevõtete, organisatsioonide, asutuste juhatajad, kes võtavad asja arutamisest osa, esitavad riiklikule arbitraažile nende ametiseisundit tõendava dokumendi.

Poolte teiste vastutavate esindajate volitused peavad olema väljendatud vastavalt vormistatud volikirjas, mille annab välja antud isikut asja arutamisest osa võtma volitava ettevõtte (asutuse, organisatsiooni) juhataja.

Volitused esitatakse riiklikule arbitraažile.

78. Neil juhtudel, kui riikliku arbitraaži istungist võtavad osa ekspert või asjas pooleks mitteoleva ettevõtte (asutuse, organisatsiooni) esindaja, annavad nad arbitraažile vajalikke seletusi ja arvamusi.

79. Riiklikule arbitraažile lahendamiseks saabunud vaidlused tuleb lahendada ühe kuu jooksul.

Kui üks pooltest asub Kaug-Põhja rajoonis või Kaug-Põhja rajoonidega võrdsustatud paikkonnas, peab vaidlus olema lahendatud kahe kuu jooksul.

Lepingute sõlmimisel, muutmisel ja lõpetamisel tekkivad vaidlused peavad olema lahendatud hiljemalt 15 päeva jooksul, kui aga üks pooltest asub ülaltähendatud rajoonides — 30 päeva jooksul. (NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

80. Kui tekib vajadus ettevõtet, asutust, organisatsiooni asjasse poolena kaasa tõmmata, määrata ekspertiisi, välja nõuda täiendavaid tõendeid, lükkab riiklik arbitraaž asja arutamise edasi.

Riiklikul arbitraažil on õigus asja arutamist edasi lükata ka väljanõutud tõendite mittesaamisel, poolte vastutavate esindajate mitteilmumisel ja muudel alustel, lähtudes asja konkreetsetest tehioludest.

Asja arutamise edasilükkamise korralduses märgitakse järgmise istungi päev ja kellaaeg.

81. Kui kostja vastutav esindaja ei ilmu istungile või kui mõjuvate põhjusteta ei esitata tähtajaks kirjalikku vastulauset hagi kohta ja muid vaidluse lahendamiseks vajalikke tõendeid, võib asja arutada ilma kostja vastutava esindajata asjas olevate materjalide alusel.

82. Juhtudel, kui kostja rahuldab hageja nõuded pärast hagi esitamist, samuti kui arbitraaži istungil ilmnevad käesolevate eeskirjade 57. punktis näidatud asjaolud, lõpetatakse asja menetlus. Asja menetluse lõpetamine seoses sellega, et hageja ei võtnud sätestatud korras tarvitusele abinõusid vaidluse vahetuks reguleerimiseks kostjaga, võib aset leida vaid juhul, kui selle nõude mitte-

täitmine takistab asja lahendamist. Transpordimäärustikes (koodeksites), samuti sidemäärustikus ettenähtud pretensioonikorrast mittekinnipidamine toob endaga kaasa asja menetluse lõpetamise.

Asja menetlus võidakse lõpetada ka juhtudel, kui hageja vastutav esindaja ei ilmunud arbitraaži istungile või hageja mõjuvate põhjusteta ei esitanud nõutud tõendeid, kui need asjaolud takistavad asja lahendamist. Asja menetluse lõpetamine neil juhtudel, samuti käesolevate eeskirjade 57. punkti alapunktides «d» ja «e» märgitud motiividel, ei võta hagejalt õigust pärast esinenud rikkumiste kõrvaldamist pöörduda hagiga teistkordselt riiklikku arbitraaži üldistel alustel.

Kui asja mittealluvus antud riiklikule arbitraažile ilmneb arbitraaži istungil, lõpetatakse asja menetlus ja asja materjalid saadetakse vastavalt kindlaksmääratud alluvusele.

Asja menetluse lõpetamise kohta tehakse korraldus.

Kui asja menetlus lõpetatakse seoses sellega, et kostja rahuldas hageja nõuded pärast hagi esitamist ja pooled ei lahendanud lõivu või ekspertiisi kulude küsimust, tuleb teha otsus.

83. Riiklik arbitraaž peatab asja menetluse, kui antud asja ei saa lahendada enne teise asja lahendamist kohtus, arbitraažis, vahekohtus või uurimisorganites. Menetlus võidakse peatada ka juhul, kui riiklik arbitraaž saadab asja uurimisorganitele juurdluse teostamiseks.

Asja menetluse peatamise kohta tehakse korraldus.

Menetlus peatatakse kuni kohtu-, arbitraaži-, vahekohtu otsuse tegemiseni või juurdluse lõpetamiseni. Riiklik arbitraaž on kohustatud kontrollima asju, millede menetlus on peatatud.

84. Riikliku arbitraaži initsiatiivil algatatud asja arutamine toimub üldistel alustel.

XI. Otsused ja korraldused

85. Riikliku arbitraaži otsused peavad olema seaduslikud ja põhjendatud.

Otsus tehakse pärast kõigi asja tehiolude läbiarutamist istungil.

Istungil saavutatud poolte kokkulepe kantakse protokolli.

Seaduse nõuetele vastav kokkulepe omandab otsuse jõu.

Juhul, kui poolte kokkulepe ei vasta seaduse nõuetele, samuti lahkarvamuste korral poolte vahel, teeb vaidluse kohta otsuse riiklik arbiter.

Olenevalt asja arutamisel selgunud tehioludest võib riiklik arbitraaž otsuse tegemisel ületada hageja poolt esitatud hagi piire, kui seda nõuavad riigi huvid või kui see on vajalik ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide seadusega kaitstud huvide ning õiguste kaitseks.

86. Juhtudel, kui vaidlust sisuliselt ei lahendata (asja menet-

luse lõpetamine või peatamine, ekspertiisi määramine, asja arutamise edasilükkamine jms.), teeb riiklik arbitraaž korralduse.

87. Istungil vastuvõetud otsused ja korraldused kantakse protokolli.

88. Peale otsuse (korralduse) peab protokollis olema:

a) riikliku arbitraaži nimetus;

b) toimiku number;

c) istungi kuupäev;

d) poolte nimetused;

e) hagihind (vaidluse ese);

f) riikliku arbiteri perekonnanimi;

g) poolte vastutavate esindajate ja teiste istungist osavõtvate isikute perekonnanimed ja nende ametikohad.

Protokollis esitatakse lühidalt vaidluse olemus; poolte, ekspertide ja asjas poolteks mitteolevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide avaldused ja seletused; motiivid, millest arbitraaž otsuse (korralduse) tegemisel juhindus, koos viidetega seadustele, valitsuse määrustele ja korraldustele ning muudele normatiivsetele aktidele, samuti asjas esinevatele peamistele tõenditele.

Juhul, kui arbitraaži istung toimub ettevõttes, asutuses või organisatsioonis, märgitakse see ära protokollis.

Protokollile kirjutab alla riiklik arbiter.

89. Hagi rahuldamise korral peab otsuses olema täpselt näidatud, mida tuleb teha otsuse täitmiseks (tasuda rahasumma, anda üle vara, sõlmida leping jne.), poole nimetus, kelle kasuks vaidlus lahendati, poole nimetus, kes on kohustatud sooritama otsuses märgitud toimingud ning milliseks tähtajaks peab otsus olema täidetud.

Peale selle näidatakse otsuses:

a) rahasummade tasumise juhul — eraldi põhivõla, trahvi-, leppetrahvi-, viivise-, riigilõivu- ja ekspertiisikulude summad, samuti arve, millelt tuleb raha tasuda (arveldus- või jooksev arve (ekspluatatsiooniarve), kapitaalmahutuste arve, kapitaalremondi eelarveline arve jne.). Kui summade sissenõudmine toimub materiaalsete väärtuste, kaupade ja teenuste eest, tuleb see otsuses ära näidata;

b) vara üleandmise juhul — vara täpne nimetus ja selle asukoht;

c) lepingut sõlmima kohustamise juhul — milline leping tuleb sõlmida (hankeleping, töövõtuleping, teenuste leping jms.);

d) lepingu sõlmimisel tekkinud vaidluse juhul — otsus lahkhelide protokolli iga punkti kohta.

90. Mitme kostja vastu tehtud otsuses näidatakse, kuidas vaidlus on igaühe suhtes lahendatud ja millises osas peab otsus olema täidetud iga kostja poolt.

Mitme hageja kasuks tehtud otsuses näidatakse, millises osas otsus igasse hagejasse puutub.

91. Ei ole lubatud teha otsust, mille täitmine seatakse sõltuvusse mingite tingimuste saabumisest või mittesaabumisest (tingimuslik otsus).

92. Esialgse hagi ja vastuhagi samaaegse läbivaatamise korral peab riiklik arbitraaž tegema ühe otsuse, näidates selles mõlema hagi arutamise tulemused.

93. Riiklik arbiter peab otsuse kuulutama istungil. Eriti keerukates asjades võib riiklik arbiter otsuse tegemise edasi lükata, kuid mitte kauemaks kui kolmeks päevaks.

Istungi protokoll peab olema vormistatud ja pooltele laiali saadetud hiljemalt kolme päeva jooksul, arvates otsuse tegemise päevast.

94. Kuuajalise tähtaja jooksul, arvates otsuse tegemise päevast, võib asjast huvitatud pool paluda riiklikku arbitraaži teha täiendav otsus järgmistel juhtudel:

a) kui mõne haginõude suhtes, mille kohta asjast osavõtvad pooled esitasid tõendeid ja andsid seletusi, ei tehtud otsust;

b) kui riiklik arbitraaž, lahendanud küsimuse õiguslikust seisukohast, ei näidanud ära tasumisele kuuluva summa suurust, üleandmisele kuuluvat vara või toimingut, mis kostja on kohustatud sooritama.

Täiendava otsuse teeb riiklik arbiter; vajalikel juhtudel tehakse selline otsus poolte vastutavate esindajate osavõtul.

95. Juhul, kui asja kohta saabuvad uued materjalid, on riikliku arbiteril õigus muuta otsust kas omal initsiatiivil või siis poole avalduse alusel, mis on esitatud ühe kuu jooksul, arvates otsuse tegemise päevast.

Avalduse ärakirja saadab huvitatud pool igale vaidlusest osavõtjale, kellel on õigus viie päeva jooksul pärast ärakirja saamist saata riiklikule arbitraažile oma seletus avalduse kohta. Avaldusele lisatakse riigilõivu tasumist ja avalduse ärakirja poolele saatmist tõendavad dokumendid (postikviitung, väärtkirja sisukiri, väljavõte postisaadetise registrist jms.). Juhul, kui avaldus on esitatud pärast kehtestatud tähtaja möödumist või kui sellele pole lisatud tõendeid riigilõivu tasumise või avalduse ärakirja teisele poolele saatmise kohta, avaldust läbivaatamisele ei võeta ning see tagastatakse avaldajale.

Vajaduse korral vaadatakse otsuse muutmise küsimus läbi riikliku arbitraaži istungil poolte vastutavate esindajate osavõtul.

Riiklikul arbiteril on õigus korraldusega parandada protokollis tehtud keele-, arvestus- või arvutusvead kas omal initsiatiivil või siis poole avalduse alusel, mis on esitatud hiljemalt kuu aja jooksul, arvates otsuse tegemise päevast.

Poole avalduse alusel on riiklikul arbiteril õigus otsust selgitada, muutmata seejuures otsuse sisu.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbi-

traaži määruste 8. septembrist 1965. a. nr. P-4 ja 6. juulist 1966. a. nr. P-4 redaktsioonis.)

96. Avalduse riikliku arbitraaži otsuse muutmiseks uute asjaolude ilmnemisel, see tähendab sellistel asjaoludel, millel on oluline tähtsus asja kohta ning mis ei olnud ega võinudki olla teada asja arutamisel, võib huvitatud pool esitada hiljemalt kuu aja jooksul arvates nende asjaolude kindlakstegemise päevast. Avaldusele lisatakse dokument, mis tõendab avalduse ärakirja saatmist teisele poolele (postikviitung, väärtkirja sisukiri, väljavõte postisaadetiste registrist jms.). Juhul, kui avaldus on esitatud pärast kehtestatud tähtaja möödumist või kui avaldusele pole lisatud tõendeid selle ärakirja teisele poolele saatmise kohta, avaldust läbivaatamisele ei võeta ning see tagastatakse avaldajale.

Avaldus otsuse muutmiseks uute asjaolude ilmnemisel vaadatakse läbi riikliku arbitraaži istungil poolte vastutavate esindajate osavõtul.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži määruste 8. septembrist 1965. a. nr. P-4 ja 6. juulist 1966. a. nr. P-4 redaktsioonis.)

XII. Otsuse täitmine

97. Riikliku arbitraaži otsus on lõplik ja täitmiseks kohustuslik kõikidele riiklikele, kooperatiivsetele ja teistele ühiskondlikele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele.

Otsuse täidavad pooled ise vabatahtlikult otsuses märgitud tähtajaks.

98. Otsuse alusel sissenõudmisele kuuluvate summade ülekandmiseks pangale maksekorralduse tähtajaks mitteesitamisel või hinnata hagide kohta tehtud otsuste mittetäitmisel annab riiklik arbiter huvitatud poolele tema avalduse alusel käsu otsuse sundtäitmiseks.

99. Käsu väljaandmisel on riiklik arbiter kohustatud kaaluma küsimust tähtajaks otsust mittetäitnud poolelt vastava riikliku arbitraaži põhimääruses ettenähtud rahatrahvi sissenõudmise kohta.

Rahatrahvi sissenõudmise kohta tehakse korraldus.

100. Otsuse viivitamatu täitmise vajaduse korral antakse otsuse sundtäitmise käsk välja üheaegselt otsusega, mille kohta otsuses tehakse vastav märge.

101. Riikliku arbitraaži käskudel on täitedokumendi jõud ja need viiakse kindlaksmääratud korras täide panga kaudu. Käske (välja arvatud käsud rahasummade sissenõudmiseks ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide arvetelt) võidakse täita ka kohtutäiturite kaudu.

102. Käsk otsuse sundtäitmise kohta antakse välja nõudjale.

Käsud leppetrahvi, viivise ja trahvisummade sissenõudmise kohta eelarve tuludesse, samuti vähemtasutud riigilõivu summade sissenõudmise kohta saadab riiklik arbitraaž vastavatele rahandusorganitele võlgniku asukoha järgi.

103. Otsuse sundtäitmise kohta väljaantud käsus peab olema märgitud:

a) käsu väljaandnud riikliku arbitraaži nimetus;

b) toimiku number, mille järgi käsk on välja antud;

c) otsuse tegemise aeg;

d) see, mis konkreetselt kuulub täitmisele otsuse alusel, näidates seejuures sissenõudja ja võlgniku nimetused, samuti käesolevate eeskirjade 89. punkti alapunktis «a» loetletud andmed;

e) käsu väljaandmise aeg;

f) käsu kehtivuse tähtaeg.

Kohtutäituri poolt täitmisele kuuluvas või rahandusorganile saadetavas käsus näidatakse ära võlgniku aadress.

104. Riikliku arbitraaži käsku võidakse esitada täitmiseks kuue kuu jooksul, arvates arbitraaži poolt otsuse täitmiseks määratud tähtaja lõppemise päevast. Kui käsk anti välja üheaegselt otsusega, arvatakse see tähtaeg otsuse tegemise päevast.

105. Käsu täitmiseks esitamine katkestab otsuse täitmise aegumistähtaja.

106. Juhul, kui pangal või kohtutäituril pole võimalik käsku täita ja sellega seoses käsk tagastatakse nõudjale, arvatakse otsuse täitmiseks uus kuuekuuline tähtaeg alates käsu tagastamise päevast.

107. Juhul, kui käsu täitmiseks esitamise tähtaeg on mööda lastud, võib riiklik arbiter poole avalduse põhjal selle tähtaja ennistada, kui ta tunnistab möödalaskmise põhjused mõjuvateks.

108. Käsu kaotamise korral võib riiklik arbiter välja anda dublikaadi, kui nõudja esitas sellekohase avalduse enne otsuse täitmiseks määratud kuuekuulise tähtaja möödumist. Dublikaadi väljaandmise kohta tehakse korraldus.

Dublikaadi väljaandmise avaldusele peavad olema lisatud tõendid käsu kaotamise kohta: panga, kohtutäituri või sideasutuse õiend, nõudja enese poolt käsu kaotamise korral aga — nõudja juhataja ja pearaamatupidaja poolt alla kirjutatud õiend selle kohta, et käsku ei esitatud täitmiseks.

109. Riiklikul arbiteril on õigus huvitatud poole avalduse põhjal otsuse täitmise aega pikendada, samuti muuta otsuse täitmise viisi ja korda (arve nimetuse muutmine, millelt sissenõudmine teostati, vara asendamine rahasummaga jms.). Vajaduse korral vaatab riiklik arbiter nimetatud avaldused läbi poolte vastutavate esindajate osavõtul.

110. Kui otsuse täitmise perioodil toimus nõudja — ettevõtte, asutuse, organisatsiooni või võlgniku reorganiseerimine, teeb riiklik arbiter huvitatud poole avalduse põhjal korralduse nõudja või

võlgniku asendamise kohta ja vastavatel juhtudel — varem väljaantud käsu asendamise kohta uuega.

Vajalikel juhtudel vaadatakse selline avaldus läbi poolte vastutavate esindajate osavõtul.

111. Juhul, kui tühistatakse või muudetakse juba täidetud otsus ja tehakse uus otsus hagi täielikult või osaliselt rahuldamata jätmise kohta või määrus asja menetluse täieliku või osalise lõpetamise kohta, tuleb kostjale tagastada kõik see, mis temalt oli tühistatud või vastavas osas muudetud otsuse põhjal hageja kasuks sisse nõutud (otsuse tagasitäitmine).

112. Sissenõutud rahasummade tagastamiseks annab riiklik arbiter välja käsu huvitatud poole juhataja ja pearaamatupidaja poolt alla kirjutatud õiendi alusel selle kohta, et varem tehtud otsuse järgi on pank antud ettevõtte (asutuse, organisatsiooni) arvelt summa maha kandnud, näidates ära, millal mahakandmine toimus.

XIII. Otsuste ja korralduste kontrollimine, nende uuesti läbivaatamine ning otsuse täitmise peatamine

113. Riikliku arbitraaži otsuste õigsust kontrollivad peaarbiter ning peaarbiteri asetäitja huvitatud ettevõtte (organisatsiooni, asutuse) avalduse põhjal või omal initsiatiivil.

114. Avalduse esitamine otsuse uuesti läbivaatamiseks ei peata otsuse täitmist.

115. Peaarbiter ja peaarbiteri asetäitja võivad otsuse täitmise peatada, kui nad tunnistavad selle vajalikuks. Täitmise peatamine tehakse teatavaks avaldajale ning antakse vastavad juhised riiklikule arbiterile, juhtudel aga, kui arbitraaž andis välja käsu otsuse sundtäitmise kohta — ka pangale või kohtutäiturile.

116. Riikliku arbitraaži otsust võib uuesti läbi vaadata juhtudel, kui otsus ei vasta seadusele või asja materjalidele ja tehioludele.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

117. Avaldust otsuse uuesti läbivaatamise kohta võib esitada hiljemalt ühe kuu jooksul arvates otsuse tegemise päevast.

Avalduse ärakirja saadab huvitatud pool igale vaidluse osalisele, kellel on õigus viie päeva jooksul arvates ärakirja saamisest saata riiklikule arbitraažile oma seletus avalduse kohta.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 8. septembri 1965. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

118. Avalduses otsuse uuesti läbivaatamise kohta peab olema märgitud:

a) otsuse teinud riikliku arbitraaži nimetus, otsuse kuupäev ja toimiku number, poolte nimetused, hagihind või vaidluse ese;

b) nende aluste kirjeldus, millede põhjal avaldaja loeb otsuse ebaõigeks, koos viitega asja materjalidele.

Kui avaldaja viitab täiendavatele tõenditele, on ta kohustatud need lisama avaldusele ja selgitama, millistel põhjustel need tõendid jäid arbitraaži istungil esitamata.

Avaldusele lisatakse riigilõivu tasumist ning teisele poolele avalduse ärakirja saatmist tõendavad dokumendid (postikviitung, väärtkirja sisukiri, väljavõte postisaadetiste registrist jms.). (NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 6. juuli 1966. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

119. Avaldusele otsuse uuesti läbivaatamise kohta kirjutab alla ettevõtte (asutuse, organisatsiooni) juhataja või tema asetäitja.

120. Avaldus otsuse uuesti läbivaatamise kohta esitatakse asja arutanud riikliku arbitraaži peaarbiterile.

Avaldus otsuse uuesti läbivaatamise kohta asjas, mida arutati NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži või liiduvabariigi ministrite nõukogu juures asuva riikliku arbitraaži ülesandel, esitatakse selle riikliku arbitraaži peaarbiterile, kelle ülesandel asja arutati, asja arutanud arbitraaži kaudu.

Asja arutanud riikliku arbitraaži peaarbiter rahuldab avalduse, kui ta tunnistab selle põhjendatuks; kui ta aga leiab, et avaldus on osaliselt või täielikult põhjendamatu, saadab ta avalduse koos oma arvamusega sellele riiklikule arbitraažile, kelle ülesandel asja arutati. (NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Arbitraaži 20. mai 1966. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

121. Juhul, kui avaldus otsuse läbivaatamise kohta on esitatud pärast kehtestatud tähtaja möödumist või kui sellele pole lisatud tõendeid riigilõivu tasumise või teisele poolele avalduse ärakirja saatmise kohta, avaldust läbivaatamiseks ei võeta ning see tagastatakse avaldajale. (NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 6. juuli 1966. a. määruse nr. P-4 redaktsioonis.)

Erandjuhtudel ennistavad peaarbiter ja peaarbiteri asetäitja huvitatud poole avalduse alusel otsuse uuesti läbivaatamiseks avalduse esitamise tähtaja, kui nad tunnistavad, et tähtaeg on mööda lastud mõjuvatel põhjustel.

122. Avaldused otsuse uuesti läbivaatamise kohta vaadatakse läbi hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates avalduse saabumise päevast. Vajalikel juhtudel vaadatakse avaldused läbi poolte vastutavate esindajate osavõtul.

123. Otsuse õigsuse kontrollimise tulemuste põhjal võivad peaarbiter ja peaarbiteri asetäitja:

a) otsuse muuta;

b) otsuse tühistada ja teha asjas teistsuguse otsuse, anda asja uueks arutamiseks või lõpetada asja menetluse;

c) keelduda otsuse uuesti läbivaatamisest.

124. Otsuse tühistamine või muutmine, samuti uue otsuse tegemine toimub motiveeritud määrusega.

Määrus otsuse uuesti läbivaatamise kohta saadetakse pooltele, kellede huvisid see riivab.

Otsuse uuesti läbivaatamisest keeldumise korral teatatakse avaldajale keeldumise motiivid.

125. Neil juhtudel, kui jäetakse jõusse otsus, mille täitmise peatas peaarbiter või peaarbiteri asetäitja, tühistatakse juhised otsuse peatamise kohta, millest teatatakse organile, kellele sellised juhised anti.

126. Avaldus riikliku arbitraaži korralduste uuesti läbivaatamise kohta esitatakse ja vaadatakse läbi samas korras nagu avaldused otsuste uuesti läbivaatamise kohta.

127. NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuv Riiklik Arbitraaž ja liiduvabariikide ministrite nõukogude juures asuvad riiklikud arbitraažid võivad peatada otsuste täitmist neile mittealluvates vaidlustes nende aluste olemasolu korral, mis on näidatud nimetatud riiklike arbitraažide põhimäärustes.

Avaldus otsuste täitmise peatamise kohta esitatakse peaarbiterile vastava riikliku arbitraaži põhimääruses kindlaksmääratud korras ja tähtaegadel.

Otsuse täitmise peatamise ja toimiku väljanõudmise küsimuse otsustavad peaarbiter ja peaarbiteri asetäitja hiljemalt 5 päeva jooksul pärast avalduse saamist.

Otsuse täitmise peatamine tehakse teatavaks avaldajale ja antakse juhised otsuse teinud riiklikule arbitraažile, neil juhtudel aga, kui arbitraaž andis välja käsu otsuse sundtäitmiseks — vastavalt ka pangale või kohtutäiturile.

Kui avalduse läbivaatamisel leitakse, et otsuse uuesti läbivaatamiseks on alused olemas, tõstavad peaarbiter ja peaarbiteri asetäitja selle küsimuse üles vastava organi ees, kellel on õigus antud otsust uuesti läbi vaadata.

Avalduse läbivaatamise tulemustest teatatakse avaldajale.

Läbivaatamise tulemuste selgumisel tühistatakse varem antud juhised otsuse täitmise peatamise kohta, millest teatatakse avaldajale, riiklikule arbitraažile ja organile, kellele anti juhised otsuse täitmise peatamise kohta.

XIV. Ettevõtete, asutuste või organisatsioonide tegevuses avastatud puudustest teatamine

128. Vaidluste lahendamisel ilmnenud tootmis- ja hankeülesannete mittetäitmise, kohalike huvide eelistamise ja kitsaste ametkondlike tendentside avaldumise faktidest, puudujääkidest, mittekvaliteetse toodangu väljalaskmisest, toodangu riknemisest transportimisel ja hoidmisel ja muudest riigile kahju tekitamise fakti-

dest, samuti teistest olulistest puudustest ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevuses teatab riiklik arbitraaž nende ettevõtete (asutuste või organisatsioonide) juhatajatele ja nende kõrgemalseisvatele organitele vastavate abinõude tarvituselevõtmiseks. Vajalikel juhtudel teatatakse ka ühiskondlikule organisatsioonile ning partei- ja riigikontrolli organitele.

Sotsialistliku seaduslikkuse rikkumise faktide kindlakstegemise korral, mis nõuavad juurdlust, saadab riiklik arbitraaž materjalid vastavatele prokuratuuriorganitele.

129. Riikliku arbitraaži poolt saadetavates teadetes näidatakse ära tema poolt avastatud puudused ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevuses, puuduste tekkimise põhjused, järeldused ja ettepanekud, mis on suunatud nende kõrvaldamisele. Vajalikel juhtudel tõstetakse teadetes üles küsimus süüdlaste seadusega ettenähtud vastutusele võtmiseks nende poolt toimepandud rikkumiste eest.

130. Ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajad on kohustatud informeerima riiklikku arbitraaži abinõudest, mis võeti tarvitusele puuduste kõrvaldamiseks.

131. Riiklik arbitraaž on kohustatud süstemaatiliselt kontrollima, kas tema poolt saadetud teated annavad tulemusi, taotlema tõhusate abinõude tarvituselevõtmist vaidluste lahendamisel avastatud puuduste kõrvaldamiseks ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste tegevuses.

132. Riiklik arbitraaž kannab ette organile, kelle juures ta asub, kõige olulisemast riikliku distsipliini, väljalastava toodangu kvaliteeti ja komplektsust sätestava seadlusandluse rikkumistest, samuti kohalike huvide eelistamise ja muude sotsialistliku seaduslikkuse rikkumise faktide avaldumisest ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide majanduslikus tegevuses.

*

133. Üksikute vaidluste kategooriate läbivaatamise kord määratakse kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži instruktiivsete juhenditega, mis antakse välja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži põhimääruse alusel.

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži poolt 31. augustil 1960. a.
NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. juuli 1959. a. määruse nr. 824 p. 4 alusel

VAHEKOHTUTE POOLT MAJANDUSLIKE VAIDLUSTE LAHENDAMISE

ajutised eeskirjad

1. Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste vaheliste majanduslike vaidluste lahendamise demokraatlike vormide arendamise eesmärgil võidakse üksikuid majanduslikke vaidlusi poolte vastastikusel kokkuleppel anda nende poolt konkreetse asja läbivaatamiseks valitud vahekohtu lahendada.

Vahekohtusse võib vaidluse anda pärast seda, kui pooled on tarvitusele võtnud vajalikud abinõud vaidluse vahetuks lahendamiseks.

Vahekohtus lahendatakse vaidlusi, mis kuuluvad arbitraažiorganite kompetentsi, sõltumata vaidlevate poolte alluvusest ja asukohast.

2. Vahekohus valitakse vaidluse poolteks olevate majandusorganisatsioonide juhatajate poolt ettevõtete direktorite, asutuste ja organisatsioonide juhatajate, inesener-tehniliste töötajate, teadusliku uurimise asutuste ning ühiskondlike organisatsioonide töötajate ning teiste isikute seast, kes on kompetentsed tekkinud vaidluse lahendamiseks.

3. Vahekohtu koosseisu valitakse üks või mitu kohtunikku. Juhul, kui vahekohus koosneb kolmest või enamast liikmest, valivad liikmed esimehe.

4. See pool, kes tunnistab vajalikuks vaidluse lahendamise vahekohtus, teatab sellest teisele poolele ja nimetab isiku, kes on valitud tema poolt vahekohtunikuks. Vahekohtunikuks valimisel on nõutav valitava isiku nõusolek.

Pool, kes on saanud ettepaneku vaidluse lahendamiseks vahekohtus, peab kümne päeva jooksul (suuliselt või kirjalikult) teatama oma nõustumisest ettepanekuga või selle tagasi lükkama. Kui näidatud tähtaja jooksul ei saabu teadet ettepaneku tagasilükkamise kohta, siis loetakse ettepanek vaidluse lahendamiseks vahekohtus vastuvõetuks.

5. Kokkuleppe saavutamisel vaidluse läbivaatamiseks vahekohtus ja kohtu koosseisu kohta, on huvitatud pool kohustatud esitama oma nõudmised kirjaliku avalduse vormis, mis antakse ühele vahekohtunikest.

Avalduses peab olema näidatud:

a) poolte nimetused ja nende asukohad;

b) avaldaja nõudmised ühes nende aluseks olevate asjaoludega ning viitega nõudeid põhjendavaile tõendeile.

Avaldusele peavad olema lisatud vaidluse lahendamiseks vajalikud dokumendid.

Teine pool on kohustatud esitama vahekohtule seletuse avaldaja nõudmise rahuldamata jätmise põhjuste kohta ja dokumendid, milledele ta viitab oma vastuväidete põhjendamisel.

6. Vaidluse andmine vahekohtule lahendamiseks katkestab aegumistähtaja.

Avaldus loetakse vahekohtule esitatuks vahekohtunikule üleandmise päevast. Avalduse saatmisel posti teel loetakse avalduse esitamise päevaks selle postile andmise päev.

7. Vaidlused lahendatakse ühe poole asukohas või vahekohtu äranägemisel mõnes teises kohas, kus kohus tunnistab asja huvidest lähtudes vaidluse lahendamise otstarbekohaseks.

Vahekohus teeb pooltele teatavaks vaidluse lahendamise päeva. Vaidlus lahendatakse vahekohtus hiljemalt ühe kuu jooksul.

Vahekohtul on õigus nõuda asjast osavõtvatelt organisatsioonidelt vaidluse lahendamiseks vajalikke materjale, määrata ekspertiisi.

Kui vahekohus tunnistab vajalikuks saada materjale organisatsioonilt, kes ei võta asjast osa, peab vastav pool need materjalid välja nõudma ning esitama sätestatud korra kohaselt kohtule.

8. Majanduslike vaidluste lahendamisel ei ole vahekohtunikud seotud poolte poolt esitatud nõudmistega ja peavad juhinduma NSV Liidu seadustest, liidu- ja autonoomsete vabariikide seadustest ja teistest normatiivsetest aktidest, mis puudutavad antud vaidlust.

9. Vahekohus vaatab vaidlused läbi antud asjas pooltena esinevate majanduslike organisatsioonide juhatajate või teiste selleks volitatud vastutavate töötajate osavõtul.

10. Kui vaidluse õigeks lahendamiseks on asjasse vaja tõmmata kaaskostja, siis vahekohus tõmbab asjasse kaaskostja, kui see on nõus vaidluse arutamisega vahekohtus.

11. Otsus vaidluse kohta tehakse vahekohtu poolt pärast kõigi asjaolude läbiuurimist.

Kui vaidlust arutab vahekohus, kes koosneb kahest vahekohtunikust, tehakse kooskõlastatud otsus. Juhul, kui kohtunike vahel on lahkarvamused, siis valivad nad kolmanda kohtuniku nende isikute hulgast, kes on näidatud antud eeskirjade 2. punktis.

Sel juhul, samuti nagu kõigil teistel juhtudel, kui kohus koosneb kolmest või enamast kohtunikust, tehakse otsus häälteenamusega.

12. Vahekohtu otsus tehakse kirjalikus vormis ja sellele kirjutab alla kogu kohtu koosseis.

Otsuses peab olema märgitud otsuse sisu, asja tehiolud ja otsuse aluseks olevad motiivid, otsuse täitmise tähtaeg ja kord, vaidluse läbivaatamise koht, otsuse tegemise kuupäev, vahekohtu koosseis, organisatsioonide nimetused, kes võtavad vaidlusest osa, poolte esindajate perekonnanimed ja ametikohad. Otsuses näidatakse samuti, millisele poolele ja kui suures summas pannakse kulud, mis on seotud vahekohtunike komandeerimisega, ekspertiisi teostamisega ja teised kulud, mis vahekohus peab otstarbekohaseks panna pooltele. Otsus tuleb kuulutada kohtuistungil ja pooltele välja saata 5 päeva jooksul.

13. Vahekohtu otsus on pooltele kohustuslik ja edasikaebamisele ei kuulu. Pooled on kohustatud vahekohtu otsuse täpselt täitma otsuses näidatud tähtajal.

14. Vahekohtu poolt arutatud asja materjalid antakse hoiule vaidluse lahendamise koha järgsele riiklikule arbitraažile 5 päeva jooksul, arvates otsuse tegemise päevast.

15. Juhul, kui kostja ei täida otsust vahekohtu poolt kindlaksmääratud tähtajaks, on hagejal õigus pöörduda riikliku arbitraaži poole, kus hoitakse antud asja materjale, avaldusega käsu väljaandmise kohta vahekohtu otsuse sundtäitmiseks.

Riiklik arbitraaž annab otsuse sundtäitmiseks käsu välja samas korras, nagu antakse käsud riikliku arbitraaži otsuste täitmiseks.

Pool, kes arvab, et vahekohtu otsus on vastuolus seadusega, on õigustatud ühe kuu jooksul arvates otsuse tegemise päevast pöörduma asja materjale hoidva riikliku arbitraaži peaarbiteri poole avaldusega vahekohtu otsuse õigsuse kontrollimiseks.

Kui otsuse õigsuse kontrollimiseks või käsu väljaandmiseks esitatud avalduse läbivaatamisel peaarbiter tunnistab vahekohtu otsuse seadusevastaseks, teeb ta motiveeritud määruse antud otsuse tühistamiseks. Sel juhul antakse asja materjalid kindlaksmääratud alluvuse kohaselt vastavale arbitraažile.

Arbitraaži antud asi määratakse kuulamisele ja vaadatakse läbi üldistel alustel.

16. Nendel juhtudel, kui vahekohus teeb vaidluste lahendamisel kindlaks, et ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töös esineb veel puudusi, näitab ta need ära otsuses või teeb nende kohta erimääruse, mis saadetakse vastavate asutuste juhatajatele vajalike abinõude rakendamiseks.

17. Vahekohtu poolt lahendatavatelt asjadelt ei võeta riigilõivu.

(Käesolevad eeskirjad on antud muudatustega, mis kehtestati NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraaži 17. mai 1963. a. määrusega.)

ENSV MN MKK, 1963, nr. 46, art. 165

MUUDATUSTE TEGEMISE KOHTA EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 1959. AASTA 21. VEEBRUARI SEADLUSE «KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE, TÖÖSTUS-, TRANSPORDI-, EHITUS- JA MUUDE ETTEVÕTETE NING MAJANDUSORGANISATSIOONIDE OSAVÕTUST KOHALIKU TÄHTSUSEGA AUTOTEEDE EHITAMISEST JA REMONTIMISEST» 4. PARAGRAHVIS

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
24. APRILLIST 1961

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Sõnastada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1959. aasta 21. veebruari seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahv järgmises redaktsioonis:

«4. Üldkasutatavaid kohalikke autoteid ehitatakse, remonditakse ja hoitakse korras vabariikliku eelarve ning teedefondi vahendite arvel, mida sovhoosid, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja teised organisatsioonid eraldavad Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt igal aastal kehtestatavas suuruses, samuti kolhooside igaaastastest eraldistest 1% ulatuses aasta rahalisest kogusissetulekust ning ETKV Liidu ja majandusorganisatsioonide eraldistest igas kvartalis 0,2% kogutoodangu ja jaekaubakäibe mahust, kaasa arvatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kaubakäive.

Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel olenevalt kohalikest tingimustest määrata üksikutele kolhoosidele teedefondi eraldiste suuruseks 0,5 kuni 1,5% aasta rahalisest kogusissetulekust, vähendamata kogu rajooni kohta käesoleva seadlusega kehtestatud eraldiste protsenti.»

ENSV ÜT, 1961, nr. 16, art. 53

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE NING ORGANISATSIOONIDE TOODANGU OMAHINNA PLANEERIMISE JA NENDE FINANTSMAJANDUSLIKU TEGEVUSE TULEMUSTE KINDLAKSMÄÄRAMISE KORRA OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 56
4. VEEBRUARIST 1965

Väljavõte

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonide toodangu omahinna planeerimise ja nende finantsmajandusliku tegevuse tulemuste kindlaksmääramise kehtiva korra edasiseks täiustamiseks ning kooskõlas NSVL Ministrite Nõukogu 4. jaanuari 1965. a. määrusega nr. 1 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1965. a. sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes ja organisatsioonides:

1) järgmisse aastasse üleminevate omatoodetud seemne- ja söödavarude, samuti aruandeaastal taliviljade külviks kasutatud omatoodetud seemnete hindamine toimub tegeliku omahinnaga, kuid mitte kõrgemalt nendele kehtestatud riigile andmise hindadest. Seejuures sordiseemnete hindamine teostada tegeliku omahinnaga, kuid mitte kõrgemalt vastavate kultuuride sordiseemnetele kehtestatud hindadest.

Seemnete ja söötade tegeliku omahinna summa, mis ületab nimetatud hindade järgi kindlaksmääratud maksumuse, kanda vastavate ettevõtete ja organisatsioonide aruandeaasta majandusliku tegevuse tulemustesse.

3. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tootmis- ja finantsplaanide koostamine teostada enne planeeritava aasta algust. Nende plaanide koostamisel hinnata ülemineva toodangu varud ja lõpetamata tootmine, samuti järgmiseks aastaks üleskasvatamiseks ja nuumamiseks üleminevad noorloomad nende loodetava omahinnaga, täpsustades seda hiljem aruandeaasta tulemuste põhjal.

Seejuures hinnata omatoodetud seemnete ja söötade üleminevad jäägid, aruandeaastal taliviljade külviks kasutatud omatoodetud seemned ja järgmiseks aastaks üleskasvatamiseks ja nuumamiseks jäävad noorloomad nende loodetava omahinna alusel, kinni pidades käesoleva määruse p. 1 ettenähtud tingimustest (vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus 12. aprillist 1966. a. nr. 159).

4. ENSV Riiklikul Plaanikomisjonil, ENSV Rahandusministeeriumil, ENSV Statistika Keskvalitsusel, ENSV Põllumajandus-

saaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ja NSVL Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril võtta juhindumiseks, et:

2) sovhooside, põllumajanduslike teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse, katse-tootmise ja õppe-katsemajandite töölistele ja teenistujatele palga õigeaegse väljamaksmise kindlustamiseks on lubatud NSVL Riigipangal anda eespoolnimetatud majanditele palga väljamaksmiseks laenu tähtajaga kuni 30 päeva, olenemata arvelduste seisundist laenude alal NSVL Riigipangaga, laenu tasumisega nende majandite arveldusarveilt esimeses järjekorras.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 4. VEEBRUARI 1965. A. MÄÄRUSE NR. 56 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 159
12. APRILLIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. märtsi 1966. a. määrusele nr. 225 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määruse nr. 56 punkti 1 osaliseks muutmiseks kehtestada, et sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes ning organisatsioonides alates 1967. aasta 1. jaanuarist:

1) järgmisse aastasse üleminevate üksikute söödaliikide (silo, söödajuurvili jt.) varude hindamine, millele ei ole kehtestatud riigile andmise hindu, toimub nende tegeliku omahinnaga, kuid mitte kõrgemalt nende söötade plaanilisest omahinnast, mis on ette nähtud vastavate majandite tootmis- ja finantsplaanides;

2) järgmisse aastasse edasikasvatamiseks ja nuumamiseks üleminevad noorloomad (sealhulgas ka tõunoorloomad), samuti aruandeaastal põhikarja üleviidavad noorloomad ja -linnud (sealhulgas ka tõunoorloomad ja -linnud) hinnatakse nende tegeliku omahinnaga, kuid mitte kõrgemalt loomade ja lindude riigile andmise hindadest, arvestades seejuures riigile müüdavate loomade hindadele kehtestatud lisandeid.

Summa, mille võrra järgmisse aastasse üleminevate üksikute söödaliikide varude, millele ei ole kehtestatud riigile andmise hindu, järgmisse aastasse edasikasvatamiseks ja nuumamiseks üleminevate noorloomade (sealhulgas ka tõunoorloomad), aruandeaastal põhikarja üle viidud noorloomade ja -lindude (sealhulgas ka tõunoorloomad ja -linnud) tegelik omahind ületab nende maksumuse, mis määratakse kindlaks vastavalt käesolevale punktile, kantakse vastavate ettevõtete ja organisatsioonide aruandeaasta majandustegevuse tulemustesse.

2. Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides toimub järgmisse aastasse üleminevate üksikute söödaliikide, millele ei ole kehtestatud riigile andmise hindu, samuti noorloomade ja 1966. aastal põhikarja üleviidud noorloomade hindamine vastavlt käesoleva määruse punktile 1.

NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 1961. A. 9. MÄRTSI MÄÄRUSE NR. 203 KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 388-k
3. APRILLIST 1961

Väljavõte

Teha teatavaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 9. märtsi määrus nr. 203 «Põllumajanduslike loomade tõu aretamise ja kunstliku seemendamisega tegelevate riiklike jaamade direktorifondi ning nende jaamade kasumi kasutamise korra kohta»:

«NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab:

1. Võtta vastu NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ettepanek põllumajanduslike loomade tõu aretamise ja kunstliku seemendamisega tegelevate riiklike jaamade direktorifondi moodustamise kohta 1. jaanuarist 1961. a. plaaniliste kasumieraldiste arvel 1 protsendi ja üleplaaniliste kasumieraldiste arvel 15 protsendi ulatuses tingimusel, kui on täidetud kehtestatud plaanid. Direktorifondi eraldiste üldsumma aastas ei tohi ületada 5,5 protsenti jaama töötajate töötasu aastafondist.

Kehtestada, et nimetatud direktorifond moodustatakse isemajandavates iseseisva bilansiga riiklikes jaamades.

2. Kehtestada, et alates 1961. aastast eraldavad iseseisva bilansiga isemajandavad põllumajanduslike loomade tõu aretamise ja kunstliku seemendamisega tegelevad riiklikud jaamad eelarvesse 50 protsenti kasumist. Kasumi ülejäänud osa jääb jaamade käsutusse ja suunatakse üle kehtestatud kapitaalmahutuste finantseerimise plaani nende jaamade laiendamiseks ja tugevdamiseks ning direktorifondi moodustamiseks.»

ENSV MN MKK, 1961, nr. 13, art. 50

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» RAJOONIOSAKONNA FONDI KOHTA TÖÖTAJATE KULTUURILISTE JA ELUKONDLIKE TINGIMUSTE PARANDAMISEKS NING TOOTMISE JA KAUBANDUSLIKU TEGEVUSE TÄIUSTAMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 108
8. MÄRTSIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. veebruari 1962. a. määrusele nr. 151 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Moodustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnas osakonnafond töötajate kultuuriliste ja elukondlike tingimuste parandamiseks ning tootmise ja kaubandusliku tegevuse täiustamiseks.

Eraldisi nimetatud fondi teostada järgmises ulatuses: 2 protsenti plaanilisest kasumist ja 30 protsenti üleplaanilisest kasumist.

Eraldiste piirsumma ei tohi ületada 5,5 protsenti osakonna töötajate töötasu aastafondist. Eraldisi teostada alates 1961. a. tegevuse tulemustest.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 14, art. 57

PÕHIKARJA LOOMADE VÄLJAPRAAKIMISEST JA REALISEERIMISEST SAADAVA ÜLEPLAANILISE SISSETULEKU KASUTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 304
29. JUUNIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. juuni 1964. a. määrusele nr. 503 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Anda Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele õigus lubada alluvatel sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajanduslikel ettevõtetel ja organisatsioonidel, kellel on loomi, suunata põhikarja loomade väljapraakimisest ja realiseerimisest saadud üleplaanilised sissetulekud põhikarja üleviidavate noorloomade üleplaanilise kasvatamise kulude katteks.

VAHENDITE KULUTAMISEST PÕLLUMAJANDUSES UUT TEHNIKAT PROPAGEERIVATE ÜRITUSTE LÄBIVIIMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1269-k
21. AUGUSTIST 1964

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. augusti 1964. a. korraldusele nr. 1599-r võtta ENSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» juhindumiseks, et Üleliidulisel koondisel «Sojuzselhoztehnika» on lubatud teostada vahendite kulutamist, mis on ette nähtud NSVL Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1961. a. määruse nr. 296 punktis 7 (ENSV Ministrite Nõukogu 10. mai 1961. a. määruse nr. 205 punkt 7, alapunkt «d»), samuti ka ürituste läbiviimiseks mehhaniseeritud põllumajanduslike tööde eesrindliku tehnoloogia, kolhoosides ja sovhoosides masinate kõrgetootliku kasutamise, tehnilise teenindamise, remondi ja hoidmise progressiivsete võtete propageerimise alal, masinate ja tehnoloogiliste seadmete näituste ning nende töö demonstratsioonide organiseerimiseks ja teiste uut tehnikat propageerivate ürituste läbiviimiseks.

VAHENDITE ERALDAMISEST ENSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISELE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KAUBANDUSLIKE ETTEVÕTETE, NAFTABAASIDE JA AUTOMAJANDITE TOOTMISRUUMIDE EHITAMISEKS, REKONSTRUEERIMISEKS JA MEHHANISEERIMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1374-k
12. SEPTEMBRIST 1964

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. augusti 1964. a. korraldusele nr. 1801-r ENSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organisatsioonidel:

1) teostada aastatel 1965—1970 vahendite eraldamist 1,5 protsendi ulatuses lao kaubakäibest kaubanduslike baaside, ladude, kaupluste, naftabaaside ja automajandite tootmisruumide ehitamiseks, rekonstrueerimiseks ja mehhaniseerimiseks, samuti ka nende juurde kuuluvate insenerehitiste komplekside ehitamiseks ja rekonstrueerimiseks (välja arvatud mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ja -materjalide hoidmise raudteeäärsed baasid ja laod, millede ehitamine vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1964. a. määrusele

nr. 342 peab toimuma, alates 1965. aastast, riiklike kapitaalmahutuste arvel);

2) lõpetada 1. jaanuarist 1965. a. vahendite eraldamine 2 protsendi ulatuses üldisest kaubakäibest kuivade ja vedelate mineraalväetiste ladude ehitamiseks ja sisustamiseks.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» ORGANISATSIOONIDELE TÖÖTASUKS VAHENDITE VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 432
15. SEPTEMBRIST 1964

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. augusti 1964. a. määrusele nr. 715 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» võtta juhindumiseks, et alates 1. oktoobrist 1964. a. antakse rajoonikoondistele, koondise osakondadele ja kaubandusorganisatsioonidele tootmis- ja kaubakäibe plaani ületamisel vahendeid töötasuks kvartaliplaani ületamise iga protsendi eest järgmises ulatuses:

rajoonikoondistele ja koondise osakondadele nende tootmistegevuse järgi — 0,8 protsenti plaanilisest töötasufondist;

kaubandusorganisatsioonidele (kaasa arvatud rajoonikoondiste ja koondise osakondade baasid ja laod) — 0,4 protsenti plaanilisest töötasufondist.

Tootmisplaani mittetäitmisel antakse vahendid töötasuks kvartali plaani täitmise järgi, kaubakäibe plaani mittetäitmisel — töötasufondi kvartaliplaani piirides.

SOVHOOSIDES (HOBUSEKASVANDUSTES) TÖÖTAJATE KULTUURELUKONDLIKE TINGIMUSTE PARANDAMISEKS JA TOOTMISE TÄIUSTAMISEKS FONDI MOODUSTAMISE TINGIMUSTE OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 29
20. JAANUARIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. jaanuari 1965. a. määrusele nr. 5 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ja Eesti NSV Rahandusministeeriumil võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. märtsi 1956. a.

määrusega nr. 410 kinnitatud «Sovhoosi-(hobusekasvanduse-) fondi põhimääruse» punkti 12 täiendamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu kehtestas, et liiduvabariikide põllumajandussaaduste tootmise ja varumise ministrid võivad üksikutel juhtudel lubada moodustada sovhoosides (hobusekasvandustes) töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parandamiseks ja tootmise täiustamiseks fondi täies suuruses või vähendatud määral, kui neil ei ole täidetud toodangu omahinna plaan, kuid on täidetud kasumiplaan ja nimetatud fondi moodustamise teised tingimused.

HAPPELISTE MULDADE LUPJAMISE KULUDE FINANTSEERIMISE KORRA LAIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 806-k
22. JUUNIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NSVL Ministrite Nõukogu 9. juuni 1965. a. korraldusele nr. 1105-r:

Laiendada ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi teaduslike uurimisasutuste katsemajanditele ja teistele riiklikele põllumajanduslikele organisatsioonidele ning ettevõtetele happeliste muldade lupjamise kulude finantseerimise korda, mis on kehtestatud sovhoosidele Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1964. a. määruse nr. 514 punkti 15 alapunktiga 2.

MAAPARANDUSE, MULDADE LUPJAMISE TÖÖDE, TURBA TOOTMISE JA VEO RIIGIEELARVEST FINANTSEERIMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 300
28. JUUNIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud maaparanduseks, happeliste muldade lupjamiseks, turba tootmiseks ja veoks riigieelarves eraldatud summade efektiivsemaks ja sihipäraseks kasutamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et vabariigi kolhoosides tehtavad kulutused maaparandusel, happeliste muldade lupjamisel, turba tootmisel ja veol kaetakse riigieelarve vahenditest alates 1. aprillist 1965. a. Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaaniga ettenähtud mahtude ulatuses.

3. Kehtestada, et alates 1. juulist 1965. a. eraldatakse maaparandustööde, happeliste muldade lupjamise, turba tootmise ja veo finantseerimiseks operatsioonilised vahendid riigieelarvest Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi maaparanduse valitsustele, millised finantseerivad maaparandustöid rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste juhatajate poolt kinnitatud tiitelnimekirjade alusel, happeliste muldade lupjamisega, turba tootmise ja veoga seoses olevaid kulutusi aga rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste juhatajate poolt kinnitatud riigieelarveliste summade ja töömahtude jaotuse alusel.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika», ENSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ja ENSV Rahandusministeeriumiga kinnitada maksimaalsed veokaugused lubiväetiste, freesalus- ja väetisturba vedudeks autotranspordiga ning happeliste muldade lupjamise keskmised hektarimaksumused ja lubimaterjalide kulunormid 1 ha kohta rajoonide lõikes.

5. Keelata Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil finantseerida riigieelarvest eraldatud operatsiooniliste vahendite arvel kulutusi, mis ületavad rajoonile eraldatud summa.

ENSV ÜVT, nr. 50, art. 432

SOVHOOSIDELE JA TEISTELE RIIKLIKELE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETELE TÖÖTASUKS VAHENDITE VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA SAADUSTE TOOTMISE AASTAPLAANI ÜLETAMISE PUHUL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 386
30. AUGUSTIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. augusti 1966. a. määrusele nr. 661 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Lubada NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril, alates 1966. aasta töötulemustest, välja anda sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele, kes on ületanud kogutoodangu aastaplaani, vahendeid töötasuks (sealhulgas lisatasuks ja premeerimiseks) üle plaanilise aasta-töötasufondi, kuid mitte üle 0,8 protsendi töötasufondist põllumajandussaaduste tootmise aastaplaani ületamise iga protsendi eest.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 30. AUGUSTI 1966. A. MÄÄRUSE NR. 386 KEHTIVUSE LAIENDAMISE KOHTA TARBIJATE KOOPERATSIOONI PÕLLUMAJANDUS-ETTEVÕTETELE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 10
7. JAANUARIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. detsembri 1966. a. määrusele nr. 963 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Laiendada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1966. a. määruse nr. 386 «Sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele töötasuks vahendite väljaandmise korra kohta saaduste tootmise aastaplaani ületamise puhul» kehtivust tarbijate kooperatsiooni põllumajandusettevõtetele.

TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE PAREMA KASUTAMISE KOHTA SOVHOOSIDES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 88
9. MÄRTSIST 1967

Tsentraliseerimata finantseerimisallikate paremaks kasutamiseks sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil teha sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel heakorrastus- ja teedeehitustöid, olenemata ehitus- ja montaažtööde kindlaksmääratud limiitidest, vastavalt juurdelisatud loetelule.

Nimetatud töid teha ministeeriumile eraldatud tööjõuplaani ja ehitusmaterjalide fondi arvel.

2. Anda rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi spetsialiseeritud valitsustele, Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudile ja Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudile õigus kinnitada tsentraliseerimata finantseerimisallikate vahendite kasutamise plaane.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
9. märtsi 1967. a. määruse
nr. 88 juurde

SOVHOOSIDES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES, OLENEMATA EHITUS-MONTAAŽTÖÖDE KINDLAKSMÄÄRATUD LIMIITIDEST, TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL TEHTAVATE HEAKORRASTUSTÖÖDE

LOETELU

1. Mitmesuguste kattetüüpidega sõidu- ja kõnniteede ehitamine, rekonstrueerimine, asfalteerimine, sillutamine ja olemasolevate teekatete asendamine täiuslikumatega; majandisiseste teede korrastamine (õgvendamine, planeerimine, laiendamine, järskude tõusude kõrvaldamine); põllumajandusmasinate jaoks platside ja kuuride rajamine, duširuumide ja saunade ehitamine brigaadides.
2. Kivi-, raudbetoon- ja puusildade ehitamine ja rekonstrueerimine majandisisestel teedel, ülesõidukohtadel, kaldapealsete ja tugiseinte ehitamine ja rekonstrueerimine; nõlvade kindlustamine sillutamise ja taimede istutamise abil; paisude ja veehoidlate ehitamine objekti eelarvelise maksumusega kuni 150 000 rubla.
3. Maa-aluste inseneerikommunikatsioonide rajamine teede ehitamisel ja rekonstrueerimisel.
4. Lihtsamad tööd jõgede ja eelvoolude reguleerimisel ning kallaste kindlustamisel, drenaažisüsteemide ehitamine objekti eelarvelise maksumusega kuni 150 000 rubla.
5. Lihtsamate veejuhtmete ja muude pinnavee äravoolu tagavate ehitiste rajamine.
6. Välisvalgustuse, transformaatoralajaamade, kaabli- ja õhuliinide kioskite ehitamine, rekonstrueerimine ja laiendamine, valgustite soetamine ja ülesseadmine.
7. Parkide, aedade, skvääride, spordiehitiste ja -platside, laste mänguväljakute, samuti üldkasutatavate puiesteede rajamine, rekonstrueerimine ja laiendamine; pinkide ja muude arhitektuursete väikevormide valmistamine ja kohalepanek; kastmistorustike, kanalisatsiooniväljalaskude, lahtiste rentslite ja kohaliku veevarustuse ehitamine aedades, parkides, puukoolides ja lillekasvatustes; puukoolide ja aedade, kaitse- ja sanitaartsoonide rajamine; lillekioskite ehitamine, teede, sissesõiduteede, väljakute ja kaldapealsete haljastamine; kasvuhoonete ehitamine; piirdeaedade ehitamine.
8. Sanitaarpuhastuse objektide — ümbervalamisjaamad eelarvelise maksumusega kuni 10 000 rubla, prügi väljavedamise kohad koos juurdesõiduteedega, niisutusväljad, kompostimisväljad, filtratsiooniväljad, biotermilised kambrid, avalikud käimlad — ehitamine ja rekonstrueerimine; lihtsaimate hüdrotehniliste ja

maaparandustööde tegemine; reoveega saastatud veekogude ja maa-alade puhastamine; prügikogumiskohtade ja loomade matmispaikade rajamine.

9. Randumissildade ehitamine, supelrandade, ujulate ning basseinide rajamine ja heakorrastamine.

10. Raid- (rõngas-) ja puurkaevude ehitamine ning puurkaevude varustamine pumbaseadmetega, samuti kohaliku tähtsusega jaotusvõrkude ehitamine koos tänavaveevõtukraanidega piirkondades, kus ei ole tsentraliseeritud veevarustussüsteemi, objekti eelarvelise maksumusega kuni 50 000 rubla.

11. Sideliinide ehitamine, sideaparatuuri muretsemine ja monteerimine, asfaltbetoonisõlmede ja -seadmete soetamine ja monteerimine, kruusa ja teiste kohalike ehitusmaterjalide karjääride rajamine asulate heakorrastamiseks.

12. Ajanäitajate ja raadioreproduktorite soetamine ja ülespanemine, reklaam-, ajalehe- ja teiste stendide valmistamine ja ülespanemine; liikluse reguleerimise süsteemide ehitamine (valgusfoorid, liiklus- ja teised märgid liikluse reguleerimiseks).

ENSV ÜVT, 1967, nr. 13, art. 94

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE VABASTAMISEST KÄNNUMAKSUST PÕLLUMAJANDUSLIKE KÕLVIKUTE PUHASTAMISEL MAHARAIUTUD METSA JA VÕSA EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1026-k
4. AUGUSTIST 1965

Metsa ja võsaga umbekasvanud põllumajanduslike kõlvikute puhastamiseks läbiviidavate tööde kindlustamiseks ja vastavalt NSVL Ministrite Nõukogu 12. juuli 1965. a. korraldusele nr. 1372-r, vabastada sovhoosid ja teised riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted ja organisatsioonid kännumaksust nende kõlvikute puhastamisel maharaiutud metsa ja võsa eest, säilitades tähendatud majanditele metsaraiepiletite (orderite) väljaandmise kehtiv kord.

KOLHOOSIDELE, SOVHOOSIDELE JA TEISTELE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE RIIKLIKE ENERGIASÜSTEEMIDE JA ELEKTRIJAAMADE POOLT TOOTMISVAJADUSTEKS ANTAVA ELEKTRIENERGIA TARIIFI ALANDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 9
6. JAANUARIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. detsembri 1965. a. määrusele nr. 1076 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1. jaanuarist 1966. a. on alandatud kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele riiklike energiasüsteemide ja elektrijaamade poolt tootmisvajadusteks antava elektrienergia tariifi, olenemata energiasüsteemide ja elektrijaamade ametkondlikust alluvusest, ja kehtestatud selle elektrienergia tariifimääraks üks kopikas kilovatt-tunni eest;

riiklike energiasüsteemide ja elektrijaamade poolt nendele tarbijatele antava elektrienergia kehtivad tariifid säilitatakse, kui nende määr on alla ühe kopika kilovatt-tunni eest.

NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele koos NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumi ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga on ülesandeks tehtud välja anda juhend nimetatud tarbijatele riiklike energiasüsteemide ja elektrijaamade poolt antava elektrienergia tariifide rakendamise korra kohta.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 1, art. 6

ETTEVÕTETE JA MAJANDUSORGANISATSIOONIDE POOLT TEEDE EHITUSTÖÖDEKS KASUTADA ANTAVATE MEHHANISMIDE EEST TASUMISE ÜHTSETE HINNETE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 207
30. APRILLIST 1966

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kehtestada, et alates 1. maist 1966. a., kui Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtted ja majandusorganisatsioonid annavad Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganitele kasutada mehhanisme vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadlusele «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest», võetakse nende kasutamise eest tasu ühtsete hinnete järgi vastavalt lisale, ilma plaanilise akumulatsioonita ja täiendava juurdehindluseta, välja arvatud lisakulud 8,5% ulatuses.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
30. aprilli 1966. a. määruse
nr. 207 juurde

ETTEVÕTETE JA MAJANDUSORGANISATSIOONIDE POOLT TEEDE EHITUSTÖÖDEKS KASUTADA ANTAVATE MEHHANISMIDE EEST TASUMISE HINDED

I. Pinnase ekskavaatoritega kaevamise hinded

(Pinnase 1 m³ kohta, rbl. ja kop.)

Kopa maht ja masinvahetuse maksumus	Ühes laadimisega transpordivahenditesse						Ühes mahalaadimisega täidendisse või kavaljeeri					
	Pinnaste grupp											
	I	II	III	IV	V	VI	I	II	III	IV	V	VI
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
	1. Otselabidas-ekskavaatorid											
0,15 m³ / 14—49	74 / 0—196	56 / 0—259	42 / 0—345	— / —	— / —	— / —	93 / 0—156	70 / 0—207	52 / 0—279	— / —	— / —	— / —
0,25 m³ / 18—70	156 / 0—120	128 / 0—146	85 / 0—220	71 / 0—263	— / —	— / —	194 / 0—096	159 / 0—118	106 / 0—176	— / —	— / —	— / —
0,30 m³ / 18—70	179 / 0—104	146 / 0—128	106 / 0—176	— / —	— / —	— / —	226 / 0—083	184 / 0—102	132 / 0—142	— / —	— / —	— / —
0,50 m³ / 25—73	350 / 0—073	280 / 0—092	226 / 0—114	159 / 0—162	119 / 0—216	100 / 0—257	424 / 0—061	359 / 0—072	280 / 0—092	200 / 0—129	149 / 0—173	125 / 0—206

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
0,65 m³	450	368	282	212	156	132	560	467	368	269	200	167
26—59	0—059	0—072	0—094	0—125	0—170	0—201	0—047	0—057	0—072	0—099	0—133	0—159
0,75 m³	539	424	359	250	184	159	667	538	452	318	233	200
30—45	0—056	0—072	0—084	0—122	0—165	0—192	0—046	0—056	0—067	0—095	0—131	0—153
1,0 m³	636	538	436	318	233	200	814	667	560	400	292	250
34—90	0—055	0—065	0—080	0—110	0—150	0—175	0—043	0—052	0—062	0—087	0—119	0—140
2. Tagalabidas-ekskavaatorid												
0,15 m³	74	54					92	67				
14—49	0—196	0—268					0—157	0—216				
0,25 m³	156	121	82				194	154	103			
18—70	0—120	0—155	0—228				0—096	0—121	0—182			
0,30 m³	179	143	102				226	179	128			
18—70	0—104	0—131	0—183				0—083	0—104	0—146			
0,50 m³	323	269	218	149	111	93	424	350	269	189	140	119
25—73	0—080	0—096	0—118	0—173	0—232	0—277	0—061	0—074	0—096	0—136	0—184	0—216
0,65 m³	437	359	280	200	149	125	560	450	350	250	184	156
26—59	0—061	0—074	0—095	0—133	0—178	0—213	0—047	0—059	0—076	0—106	0—145	0—170
3. Draglainekskavaatorid												
0,25 m³	154	119	78	—	—	—	189	149	97			
18—70	0—121	0—157	0—240				0—099	0—125	0—193			
0,35 m³	212	171	121				269	212	154			
18—70	0—088	0—109	0—155				0—070	0—088	0—121			
0,50 m³	333	269	206	140	101	88	412	333	259	175	130	109
25—73	0—077	0—096	0—125	0—184	0—255	0—292	0—062	0—077	0—099	0—147	0—198	0—236
0,65 m³	424	350	269	184	137	115	538	437	333	234	171	146
26—59	0—063	0—076	0—099	0—145	0—194	0—231	0—049	0—061	0—080	0—114	0—155	0—182

II. Pinnase buldooseritega kaevamise ja teisaldamise hinded

1. Pinnase kaevamine ja teisaldamine

(Pinnase 100 m³ kohta mahu järgi tihedas olekus, rbl. ja kop.)

Traktoritüüp ja masinvahetuse maksumus	Pinnase teisaldamise kaugus					
	Kuni 10 m			Lisada iga järgmise 10 m kohta		
	Pinnase grupp					
	I	II	III	I	II	III
C-80 / 15—80	10,78 / 1—47	8,43 / 1—87	7,00 / 2—26	17,5 / 0—90	14,58 / 1—08	12,5 / 1—26
C-100 / 17—10	10,78 / 1—58	8,43 / 2—03	7,00 / 2—44	17,5 / 0—98	14,58 / 1—17	12,5 / 1—37
ДТ-54 / 12—28	5,38 / 2—28	4,00 / 3—07	3,18 / 3—86	7,0 / 1—75	5,18 / 2—37	4,24 / 2—90

2. Kraavkaevikute ja kaevikute täitmine

(Pinnase 100 m³ kohta mahu järgi tihedas olekus, rbl. ja kop.)

Traktoritüüp ja masinvahetuse maksumus	Pinnase teisaldamise kaugus					
	Kuni 5 m			Lisada iga järgmise 5 m kohta		
	Pinnaste grupid					
	I	II	III	I	II	III
C-80 / 15—80	18,42 / 0—86	15,56 / 1—02	13,72 / 1—15	43,75 / 0—36	36,84 / 0—43	31,81 / 0—50
C-100 / 17—10	18,42 / 0—93	15,56 / 1—10	13,72 / 1—25	43,75 / 0—39	36,84 / 0—46	31,81 / 0—54
ДТ-54 / 12—28	12,28 / 1—00	8,75 / 1—40	6,67 / 1—84	17,5 / 0—70	12,96 / 0—95	10,29 / 1—19

3. Pinnase planeerimine

(Planeeritud pinnase 1000 m² kohta, rbl. ja kop.)

Töötamisviis	Traktoritüüp			
	С-80	С-100	ДТ-54	КД-35
Töökäigul ühes suunas	20 / 0—79	20 / 0—85	13,21 / 0—93	11,47 / 1—07
Töökäigul mõlemas suunas	35 / 0—45	35 / 0—49	23 / 0—33	20 / 0—61

Märkused I ja II osa juurde. Pinnaste jaotamist gruppidesse olenevalt nende kaevamise raskusest, samuti tööde tegemise tingimusi rakendatakse vastavalt «Ehitus-, montaaž- ja remont-ehitustööde ühtsetele normidele ja hinnetele» — 1960. a. kogumik 2, vihik 1 — 1960. a.

III. 1 m³ külmunud savi- ja liivapinnase ekskavaatoritega kobestamise hinded

Jrk. nr.	Näitajate nimetused	Mõõt-ühik	Ekskavaatorid kopamahuga m³		
			0,5	0,65	0,75
1.	Jõudlus masinvahetuse jooksul, külmunud savipinnase kobestamisel	m³	40	40	40
2.	Jõudlus masinvahetuse jooksul, külmunud liivapinnase kobestamisel	„	87,5	87,5	87,5
3.	Masinvahetuste maksumus (alusmaksumus)	rbl. ja kop.	25—73	26—59	30—97
4.	1 m³ külmunud savipinnase kobestuse maksumus	„	0—64	0—66	0—77
5.	1 m³ külmunud liivapinnase kobestuse maksumus	„	0—29	0—30	0—35
6.	Saviliiva- ja liivsavipinnased	„	0—49	0—50	0—55

Märkus. Plaanilisi arvestushindu savi- ja liivapinnaste kobestamisele ekskavaatoritega rakendatakse ainult masinate kasutamisel rentimise korras.

Alltööettevõtu korras toimuvate tööde puhul tuleb kasutada NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee juhendit CH-221-62.

IV. Autokraanade masinvahetuste maksumus

Jrk. nr.	Mehhanismide nimetused	Mehhanismide tüüp	Masinvahetuse plaaniline arvestusmaksumus (alusmaksumus) rbl. ja kop.	Masinvahetuste maksumus rbl. ja kop.		Vahetuste arv tööpäevas
				I vahetus	II vahetus	
1.	Autokraanad	3 t K-32; ЛА3-690	11—87	14—24	9—50	2
2.	„	5 t AK-5; K-51	14—85	17—82	11—88	2
3.	„	8 t AK-5; K-51	20—24	24—29	16—19	2
4.	„	10—12 t K-124	23—17	27—80	18—54	2

ENSV ÜVT,
1966, nr. 23, art. 150

LAENU ANDMISE KOHTA KOLHOOSIDEVAHELISTE EHITUSORGANISATSIOONIDE TÖÖLISTELE JA TEENISTUJATELE INDIVIDUAALELAMUTE EHITAMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 348
24. JUULIST 1962

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. augusti 1957. a. määrusele nr. 1041 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Lubada NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril võimaldada maal asuvate kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide töölistele, insener-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele laenu individuaalelamute ehitamiseks tingimustel, mis Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. jaanuari 1955. a. määruses nr. 8 on ette nähtud riiklike ettevõtete ja organisatsioonide töölistele, insener-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 35, art. 132

KOLHOOSIDEVAHELISTE EHITUSORGANISATSIOONIDE PIKAAJALISE KREDITEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 108
9. MÄRTSIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1964. a. määrusele nr. 43 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Nõukogul võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu lubas NSV Liidu Riigipangal anda vahetult kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele krediiti:

1) uue tehnika juurutamise kuludeks, ehitusmehhanismide ja transpordivahendite soetamiseks viie aasta peale, alates kustutamist teisest aastast pärast laenu andmist tingimusel, et need kulutused end täielikult tasuksid ja NSV Liidu Riigipanga laenud kustutatakse selle aja jooksul kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide kasumi ja kapitaalmahutusteks ettenähtud amortisatsioonieraldiste arvel;

2) tootmisbaasi väljaarendamiseks ja laiendamiseks, samuti kohalike ehitusmaterjalide tootmise ettevõtete ehitamiseks summas, mida ei kata kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide kasum ja kapitaalmahutusteks ettenähtud amortisatsioonieraldised ning kolhoside-kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide osanike poolt eraldatavad vahendid, viieteistkümne aasta peale, alates kustutamist neljandast aastast pärast laenu andmist.

Krediiti nimetatud otstarbeks antakse kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele tingimusel, kui ehitusobjektid on võetud ehituste tiitelnimestikku, mis on kinnitatud riikliku ehituse jaoks kehtestatud korras.

2. NSV Liidu Riigipanga poolt antud pikaajalise krediidi kustutamiseks vajalikud vahendid tuleb ette näha kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tootmis-finantsplaanides.

Kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide juhatajad vastutavad personaalselt mainitud krediidi õigeaegse tagastamise eest.

3. Käesoleva määruse punktis 1 ettenähtud üritusteks antakse kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele krediiti summade piirides, mis on ette nähtud selleks otstarbeks NSV Liidu Riigipanga pikaajalise krediteerimise plaanis.

4. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Nõukogul võtta tarvitusele abinõud kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tootmisbaasi tugevdamiseks ja kontrolli tõhustamiseks nende tootmis- ja finantstegevuse üle, pidades silmas

materjalide ja finantsressursside suunamist esimeses järjekorras tähtsaimatele ehitusobjektidele, tagada ehitamise kvaliteedi tõstmine, selle maksumuse alandamine, ehitatavate objektide kiirem ekspluatatsiooni andmine, lõpetamata ehituse mahu järsk vähendamine, samuti kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide õigeaegsed arveldused oma kohustuste alal.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti «Põllumajandustehnika» tagada alates 1964. a. kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele ehitusmaterjalide, seadmete ja teiste materiaalsete ja tehniliste vahendite eraldamine, mis on vajalikud nende tootmisbaasi väljaarendamiseks ja laiendamiseks ning nimetatud organisatsioonide poolt ehitustööde tegemiseks kolhoosides.

KOLHOOSIDE KREDITEERIMISE KOHTA TALUDEST ÜMBERASUVATELE KOLHOOSNIKUTELE ELUMAJADE EHITAMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 403
29. AUGUSTIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. juuli 1964. a. määrusele nr. 639 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Anda kolhoosidele krediiti taludest ümberasuvatele kolhoosnikutele elumajade (ühiskondliku elamufondi) ehitamiseks kolhoosikeskustes kuni 60 protsenti elumajade ehituse eelarvelisest maksumusest, tähtajaga 10—15 aastaks, kolhooside poolt krediidi kustutamisega iga aasta võrdsete osamaksudega korras, mis on kehtestatud EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1962. a. määrusega nr. 380 elamuehituse kooperatiivide krediteerimiseks.

3. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu lubas NSV Liidu Riigipangal anda liiduvabariikide ministrite nõukogude taotlusel kolhoosidele krediiti elumajade (ühiskondliku elamufondi) ehitamiseks ulatuses ja tingimustel, mis on ette nähtud käesoleva määruse punktis 1.

KOLHOOSNIKUTELE, TÖÖLISTELE JA TEENISTUJATELE LEHMADE JA MULLIKATE SOETAMISEKS NSV LIIDU RIIGIPANGA KREDIIDI ANDMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 565
30. DETSEMBRIST 1964

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. detsembri 1964. a. määrusele nr. 1007 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu kohustas NSV Liidu Riigipanka andma krediiti maal, linnades ja linnalähedastes tsoonides elunevatele lehmi mitteomavatele kolhoosnikutele, töölistele ja teenistujatele kuni 300 rubla lehmade soetamiseks või kuni 150 rubla mullikate soetamiseks perekonna peale tähtajaga 5 aastaks, lehmade soetamiseks antava krediidi tagastamisega alates teisest aastast, mullikate soetamiseks antava krediidi tagastamisega alates kolmandast aastast pärast krediidi saamist. Nimetatud krediidi väljaandmine toimub NSV Liidu Riigipanga pikaajalise krediteerimise plaani piirides.

Krediite lehmade ja mullikate ostmiseks antakse kolhoosnikutele, töölistele ja teenistujatele kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja organisatsioonide kaudu. Eelarveliste organisatsioonide töölistele ja teenistujatele krediidi andmine peab toimuma nende organisatsioonide taotlusel vahetult NSV Liidu Riigipanga asutuste poolt.

Lehmade ja mullikate soetamiseks krediidi väljaandmise kord määratakse kindlaks NSV Liidu Riigipanga poolt kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 50, art. 205

KOLHOOSNIKUTE ELUMAJADE EHITAMISE KREDITEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 235
19. MAIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. veebruari 1965. a. määrusele nr. 95 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda kolhoosnikutele individuaalelamute ehitamiseks maal krediiti kuni 1500 rubla, tähtajaga kuni 7 aastaks, krediidi kustutamisega pärast maja ehitamise lõpetamist, igas kvartalis (võrdsetes osades kuude viisi) aja jooksul, mille peale krediit on antud.

Krediiti kolhoosnikutele majade ehitamiseks antakse kolhooside kaudu NSV Liidu Riigipanga poolt kehtestatud korras.

2. Teha Eesti NSV Riiklikule Ehituskomiteele ülesandeks töötada välja näidisprojektid individuaalelamute ehitamiseks maal, nähes ette ka monteeritavate majade projektide variandid, samuti koostada nimetatud projektide albumid müümiseks elanikkonnale.

3. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul näha kohalike ehitusmaterjalide jaotamise aastaplaanide koostamisel ette nimetatud materjalide eraldamine kolhoosnikute individuaalelamute ehitamiseks.

4. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse kontroll kolhoosides elumajade ehitamise kvaliteedi ja hoonestuspiirkonna heakorrastamise üle.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 19, art. 78

ELAMUEHITUSEKS PIKAAJALISE KREDIIDI ANDMISE KOHTA KOLHOOSIDEVAHELISTELE EHITUSORGANISATSIOONIDELE JA EHITUSMATERJALIDE TOOTMISE ETTEVÕTETELE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 361
7. AUGUSTIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. juuli 1965. a. määrusele nr. 569 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril ja Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikul Nõukogul võtta juhindumiseks, et NSVL Riigipangal on lubatud anda kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele ja ehitusmaterjalide tootmise ettevõtetele pikaajalist krediiti heakorrastatud elumajade (ühiskondliku elamufondi) ja ühiselamute ehitamiseks nende organisatsioonide ja ettevõtete töötajatele tähtajaga 15 aastaks, kustutamisega alates viiendast aastast pärast laenu saamist.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 29, art. 123

VABARIIGI KOLHOOSIDE OTSESELE PANGAKREDITEERIMISELE ÜLEVIIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 523
29. DETSEMBRIST 1966

Arvestades tootmiskulude ja töötasu otsese pangakrediteerimise positiivseid kogemusi Võru, Pärnu, Rakvere, Tartu ja Harju rajooni kolhoosides, samuti nende kogemuste laialdasemaks majandusalaseks uurimiseks ja täiustamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril:

1) üle viia 1. jaanuarist 1967. a. vabariigi põllumajanduslikud ja kalurikolhoosid tootmiskulude ja töötasu otsesele pangakrediteerimisele jooksvalt erikontolt.

Anda kolhoosidele lühiajalisi krediite majandi rahaliste vahendite hooajalise puuduse katmiseks kogu ulatuses, kaasa arvatud kolhoosnikute töötasu rahaline osa, kooskõlas tootmis- ja rahandusplaaniga, vastava kvartali tulude ja kulude täpsustamisega majandi poolt.

Seoses vabariigi kolhooside üleviimisega otsesele pangakrediteerimisele lõpetatakse kolhoosidele rahaliste anvansside andmine vastavalt kontraheerimislepingutele;

2) uurida selle töö käigus kolhooside otsese pangakrediteerimise efektiivsust, üldistada krediteerimise kogemusi ning välja töötada ettepanekud kolhooside otsese pangakrediteerimise majanduslikult kõige vastuvõetavamate tingimuste kohta;

3) igas kvartalis koos põllumajanduslike organitega läbi vaadata kolhooside krediteerimise praktika ja selle toime kolhooside finants-majandusliku tegevuse parendamisele, õigeaegsete arvelduste tagamisele kolhoosnikute töötasu, samuti pangalaenude osas ning välja töötada ettepanekud selle krediteerimiskorra lihtsustamiseks ja täiustamiseks.

2. Soovitada kolhooside juhatustel üle minna 1. jaanuarist 1967. a. tootmiskulude ja töötasu otsesele pangakrediteerimisele.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel ja Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul:

1) abistada kolhoose tulude ja kulude reaalsete plaanide koostamisel, samuti töötasufondi kindlaksmääramisel, arvestades nende majanduslikke võimalusi;

2) tagada kolhooside tootmis- ja rahandusplaanide õigeaegne koostamine, kinnitamine ja NSV Liidu Riigipanga asutustele esitamine kehtestatud korras ning tähtaegadel;

3) läbi vaadata iga kolhoosi arvestuse olukord ja anda vastavat abi seda vajavatele kolhoosidele arvestuse õiges organiseeri-

mises ning aasta- ja kvartalibilansside ning -aruannete õigeaegses koostamises;

4) igas kvartalis läbi vaadata kolhooside tootmis- ja rahandusplaanide täitmine tulude ning kulude osas, kolhoosnikute töötasu maksmise ja debitoorse ning kreditoorse võlgnevuse, samuti kaubalis-materiaalsete väärtuste varude olukord.

Finantsplaanide täitmises esinevate kõrvalekaldumiste, omavahendite ja pangakrediitide ebasäästliku kulutamise, käibevahendite debitoorsesse võlgnevusse suunamise ning liigsete ja majandile mittevajalike kaubalis-materiaalsete väärtuste olemasoleku, samuti muude puuduste avastamisel kolhooside finants-majanduslikus tegevuses võtta tarvitusele abinõud selleks, et kolhooside juhatused kõrvaldaksid puudused ja viiksid kolhooside kulud tuludega kooskõlla.

4. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega ning NSV Liidu Riigipanga asutustega läbi vaadata kolhooside tootmis- ja rahandusplaanid, et tagada nendes plaanides reaalsed tulud ja kolhoosnikute töötasustamise tase, mittetootlike kulude vähendamine, ühiskondlike fondide moodustamine vajalikes suurustes, pangalaenude kustutamine ja möödunud aastate kahjumite katmine, samuti nende plaanide täitmine.

KOLHOOSIDELE KREDIIDI ANDMISE KOHTA MAJANDISISESE KOLLEKTOR-DRENAAŽIVÕRGU PUHASTAMISE KULUDEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 409
19. OKTOOBRIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1967. a. määrusele nr. 917 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Riigipangal on lubatud anda ajutistes rahalistes raskustes olevatele kolhoosidele 5 aastaks krediiti majandisisese kollektor-drenaaživõrgu puhastamise kuludeks, kusjuures laenu kustamine algab järgmisest aastast pärast krediidi saamist.

NENDE KOLHOOSIDE ENDISTELE LIIKMETELE, MILLE MAAD ON ÜLE ANTUD SOVHOOSIDELE JA TEISTELE ETTEVÕTETELE NING ORGANISATSIOONIDELE, IGAKUUSTE TOETUSTE MÄÄRAMISE JA VÄLJAMAKSMISE KORRASTAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 499
23. OKTOOBRIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. septembri 1962. a. määrusele nr. 959 ja puuduste kõrvaldamiseks igakuuste toetuste määramises nende kolhooside endistele liikmetele, mille maad on üle antud sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Määrata kindlaks, et igakuuseid toetusi võib määrata riikliku pensioni õigust mitteomavatele, ainelist puudust kannatavatele I ja II grupi invaliididele ning vanadele inimestele nende kolhooside endiste liikmete hulgast, mille maad on üle antud sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele.

Igakuuseid toetusi määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed pärast toetust taotlenud isikute materiaalse olukorra põhjalikku kontrollimist, kui sel isikul pole sugulasi, kes on seaduse järgi kohustatud teda ülal pidama, või kui täitevkomitee teeb kindlaks, et need sugulased ei ole suutelised teda ülal pidama.

2. Igakuuse toetuse määr linnades ja alevites elunejatele on 10 rubla ja maal elunejatele 8 rubla 50 kopikat. Toetused makstakse välja rajoonide ja linnade kohalike eelarvete vahendite arvel.

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid viima otsused, mis on varem vastu võetud nende kolhooside endistele liikmetele igakuuste toetuste määramise kohta, mille maad on üle antud sovhoosidele ning teistele ettevõtetele ja organisatsioonidele, vastavusse käesoleva määrusega ning tagama nende toetuste määramise ja väljamaksmise õigsuse.

KOLHOOSILIIKMETE PENSIONIDE JA TOETUSTE KOHTA

NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIIDU SEADUS 15. JUULIST 1964

Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei juhtimisel on nõukogude rahvas saavutanud, eriti viimasel aastakümnel, suurt edu kommunistlikus ülesehitustöös ja meie maa tootlike jõudude arendamises ning on loonud võimsa, igakülgselt arenenud majanduse. See võimaldab Nõukogude riigil süstemaatiliselt tõsta rahva heaolu ning rahuldada üha täielikumalt tema kasvavaid vajadusi.

Käesoleval ajal on võimalik seada kolhoosides sisse stabiilsem sotsiaalkindlustuse süsteem, kehtestades pensione vanaduse, invaliidsuse ja toitja kaotuse puhul ning naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetust.

Kolhoosnikute pensionilises kindlustamises ei tohi olla võrdsustamist. Mida suurem on kolhoosnikute tööviljakus, mida rohkem kolhoos toodab ja müüb riigile saadusi põllumaa hektari kohta, mida kõrgem on tema sissetulek ja pensionifondi minevate eraldiste tase, seda suuremad peavad olema kolhoosnikute pensionid. Paremini tuleb kindlustada neid kolhoosnikuid, kes töötavad hästi ja annavad suurema panuse ühistootmisse.

Kolhoosnikute riikliku sotsiaalkindlustuse süsteemi kehtestamine on kolhoositalurahva tööalase aktiivsuse edasise tõusu ning põllumajandussaaduste toodangu suurendamise uus tähtis stiimul.

Käeolevas seaduses ettenähtud pensionimäärad tõusevad edaspidi vastavalt natsionaalse tulu, sealhulgas kolhooside sissetulekute kasvule järk-järgult töölistele ja teenistujatele määratavate riiklike pensionide tasemeni.

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu otsustab:

I

Üldeeskirjad

§ 1. Kolhoosiliikmeil on õigus vanadus- ja invaliidsuspensionile.

Surnud kolhoosnikute töövõimetuil perekonnaliikmeil, kui nad olid nende kolhoosnikute ülalpidamisel, on õigus toitja kaotuse puhul makstavale pensionile.

§ 2. Naiskolhoosnikutel on õigus rasedus- ja sünnitustoetusele.

§ 3. Kolhoosnikutele ja nende perekonnaliikmetele, kellel on üheaegselt õigus mitmesugustele pensionidele, määratakse üks pension nende enese valikul.

§ 4. Pensionide ja toetuste maksmine vastavalt käesolevale seadusele tagatakse kolhooside ja riigi summade arvel ilma mingisuguste mahaarvamisteta kolhoosiliikmete sissetulekust.

§ 5. Pensionid ei kuulu maksustamisele.

II

Pensionid

§ 6. Õigus vanaduspensionile on kolhoosiliikmeil:

meestel — 65-aastaseks saamisel ja vähemalt 25-aastase töötaažiga:

naistel — 60-aastaseks saamisel ja vähemalt 20-aastase töötaažiga.

§ 7. Naiskolhoosnikutel, kes on sünnitanud viis last või rohkem ja kasvatanud neid kaheksa aasta vanuseni, on õigus vanaduspensionile 55-aastaseks saamisel ja vähemalt 15-aastase töötaažiga.

§ 8. Vanaduspensionid määratakse kolhoosiliikmeile kuni 50-rublasest kuutöötasust 50 protsenti ja üle selle 25 protsenti ülejäänud töötasust.

Vanaduspensioni alammääraks kehtestatakse 12 rubla kuus.

Vanaduspensioni ülemmääraks kehtestatakse 102 rubla kuus, s. o. vanaduspensioni selle ülemmäära tasemel, mis on Riiklike pensionide seaduses ette nähtud töölistele ja teenistujatele, kes elavad alaliselt maal ja on seotud põllumajandusega.

§ 9. Õigus invaliidsuspensionile on kolhoosiliikmeil, kes on jäänud I või II grupi invaliidiks.

§ 10. Töövigastuse või kutsehaiguse tagajärjel tekkinud invaliidsuse puhul määratakse pension kolhoosiliikmeile tööstaažist sõltumata.

Üldhaigestumisega või tööga mitte seotud vigastuse tagajärjel tekkinud invaliidsuse puhul määratakse pension kolhoosiliikmeile juhul, kui neil pensioni taotlemise ajaks on järgmine töötaaž:

	Tööstaaž aastates	
	meestel	naistel
Kuni 20-aastaseks saamiseni	1	1
20 aastast kuni 23-aastaseks saamiseni	2	1
23 aastast kuni 26-aastaseks saamiseni	3	2
26 aastast kuni 31-aastaseks saamiseni	5	3
31 aastast kuni 36-aastaseks saamiseni	7	5
36 aastast kuni 41-aastaseks saamiseni	10	7
41 aastast kuni 46-aastaseks saamiseni	12	9
46 aastast kuni 51-aastaseks saamiseni	14	11
51 aastast kuni 56-aastaseks saamiseni	16	13
56 aastast kuni 61-aastaseks saamiseni	18	14
61 aastast ja üle selle	20	15

§ 11. Invaliidsuspensionid määratakse kolhoosiliikmeile järgmistes määrades:

I grupi invaliididele — 50 protsenti
II grupi invaliididele — 40 protsenti

} töötasust kuni 50 rubla kuus ja üle selle 25 protsenti ülejäänud töötasust.

Pensioni alammääraks kehtestatakse I grupi invaliididele 15 rubla ja II grupi invaliididele 12 rubla kuus.

Juhul, kui invaliidsus on tekkinud töövigastuse või kutsehaiguse tagajärjel, tõstetakse eespool kehtestatud normide järgi arvestatud pensionid (sealhulgas ka alammääras) 20 protsendi võrra.

Invaliidsuspensionide ülemmäär kehtestatakse invaliidsuspensionide ülemmäära tasemel, mis on Riiklike pensionide seaduses ette nähtud töölistele ja teenistujatele, kes elavad alaliselt maal ja on seotud põllumajandusega.

§ 12. Õigus pensionile toitja kaotuse puhul on neil surnud kolhoosniku töövõimetutel perekonnaliikmetel, kes olid tema ülalpidamisel.

Töövõimetuteks perekonnaliikmeteks loetakse:

1) lapsed, vennad, õed ja lapselapsed, kes ei ole saanud 16-aastaseks (õpilased — 18-aastaseks), või sellest vanemad, kui nad on jäänud I või II grupi invaliidideks enne 16-aastaseks (õpilased — 18-aastaseks) saamist; seejuures vennad, õed ja lapselapsed tingimusel, kui neil ei ole töövõimelisi vanemaid;

2) isa, ema, naine, mees, kui nad on saanud: mehed — 65-aastaseks ja naised — 60-aastaseks, või kui nad on I või II grupi invaliidid;

3) vanaisa ja vanaema, kui nad on saanud vastavalt 65- või 60-aastaseks või on I või II grupi invaliidid, tingimusel, et puuduvad isikud, kes on seaduse järgi kohustatud neid ülal pidama.

Surnu lastel ja töövõimetutel vanematel, kes ei olnud tema ülalpidamisel, on õigus pensionile toitja kaotuse puhul, kui nad hiljem on kaotanud elatusvahendite allika.

Lapsendajatel on pensioniõigus võrdselt vanematega ja lapsendatuil võrdselt lihaste lastega.

§ 13. Töövigastuse või kutsehaiguse tagajärjel surnud kolhoosnikute perekondadele määratakse pension toitja tööstaažist sõltumata.

Üldhaigestumise või tööga mitteseotud vigastuse tagajärjel surnud kolhoosnikute perekondadele määratakse pension, kui toitjal oli tööstaaž, mis oleks olnud vajalik talle invaliidsuspensioni määramiseks.

§ 14. Pensionid toitja kaotuse puhul määratakse järgmises ulatuses:

Kolmele või enamale töövõimetule perekonnaliikmele — 50 protsenti Kahele töövõimetule perekonnaliikmele — 40 protsenti	toitja töötasust kuni 50 rubla kuus ja üle selle 25 protsenti toitja ülejäänud töötasust.
Ühele töövõimetule perekonnaliikmele — 30 protsenti	toitja töötasust kuni 50 rubla kuus ja üle selle 10 protsenti toitja ülejäänud töötasust.

Pensionide alammääraks kehtestatakse: kolmele või enamale töövõimetule perekonnaliikmele 15 rubla, kahele töövõimetule perekonnaliikmele 12 rubla ja ühele töövõimetule perekonnaliikmele 9 rubla kuus.

Juhul, kui toitja suri töövigastuse või kutsehaiguse tagajärjel, tõstetakse eespool kehtestatud normide järgi arvestatud pensionid (sealhulgas ka alammääras) 20 protsendi võrra.

Toitjakaotuspensionide ülemmäär kehtestatakse toitjakaotuspensioni ülemmäära tasemel, mis on Riiklike pensionide seaduses ette nähtud nende tööliste ja teenistujate perekondadele, kes elavad alaliselt maal ja on seotud põllumajandusega.

§ 15. Pensionide määramisel arvatakse tööstaaži hulka:

1) töö kolhoosiliikmena;

2) töö töölisena või teenistujana, teenistus NSV Liidu relvastatud jõudude koosseisus ning partisanisalkades viibimise aeg, samuti muud perioodid, mis kuuluvad tööstaaži hulka arvestamisele pensionide määramisel Riiklike pensionide seaduse alusel.

§ 16. Pension arvutatakse mis tahes viie aasta jooksul järjest kolhoosis saadud keskmisest tegelikust kuutöötasust (pensionitaotleja valikul) viimase 15 aasta kestel enne pensioni taotlemist.

Kolhoosiliikmeile, kes on töötanud kolhoosis vähem kui viis aastat, ning surnud kolhoosnikute perekondadele, kelle toitja töötas kolhoosis vähem kui viis aastat, arvutatakse pension tegelikust keskmisest kuutöötasust kolhoosis töötatud aja kestel.

§ 17. Kolhoosiliikmeist pensionäridele, kes on töötanud kolhoosis pärast pensioni määramist vähemalt kaks aastat kõrgema töötasuga kui see, millest oli arvutatud pension, kehtestatakse uus pensionimäär, lähtudes sellest kõrgemast töötasust.

III

Rasedus- ja sünnitustoetus naiskolhoosnikutele

§ 18. Naiskolhoosnikutel on tööstaažist olenemata õigus saada toetust rasedus- ja sünnituspuhkuse aja eest.

Rasedus- ja sünnituspuhkust antakse 56 kalendripäeva enne sünnitust ja 56 kalendripäeva pärast sünnitust, ebanormaalse sünnituse ning kahe või enama lapse sündimise puhul 70 kalendripäeva pärast sünnitust.

§ 19. Rasedus- ja sünnitustoetust määratakse naiskolhoosnikutele samas korras ja samade normide järgi nagu naistöölistele ja naisteenistujatele kehtestatud toetusi.

IV

Summad pensionide ja toetuste maksmiseks

§ 20. Käesolevas seaduses ettenähtud pensionide ja toetuste väljamaksmiseks moodustatakse kolhooside sissetulekutest tehtavate eraldiste ja NSV Liidu riigieelarvest iga aasta assigneeritavate summade arvel kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliiduline tsentraliseeritud fond.

§ 21. Kõik kolhoosid eraldavad alates 1964. aastast summasid kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud ulatuses.

Summad, mis kuuluvad ülekandmisele kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi, arvatakse kolhooside tulumaksu määramisel sissetulekust maha.

V

Lõppeeskirjad

§ 22. Kolhoosid, kus kolhoosnikutele makstavad pensionid ületavad käesoleva seadusega kehtestatud pensionimäära, võivad selle pensionimäära säilitada, makstes vastavad summad juurde kolhoosi vahendite arvel.

§ 23. NSV Liidu Ministrite Nõukogule tehakse ülesandeks anda käesoleva seaduse alusel välja:

1) kolhoosiliikmeile pensionide määramise ja väljamaksmise korra määrustik;

2) naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustik;

3) kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi põhimäärus.

Kolhoosiliikmeile pensionide määramise ja väljamaksmise korra määrustikus tuleb muu hulgas ette näha pensionide määramise tingimused:

nende vabariikide ja oblastite kolhoosiliikmeile, kus kolhoosid loodi hiljem kui meie maa teistes piirkondades;

kolhoosiliikmeile, kes astusid kolhoosidesse kollektiviseerimise esimestel aastatel, kuid vanaduse või invaliidsuse tõttu lõpetasid kolhoosis töötamise, omamata pensioni määramiseks vajalikku tööstaaži.

§ 24. Käesolev seadus jõustub alates 1. jaanuarist 1965.

ENSV ÜT, 1964, nr. 30, lk. 697

KOLHOOSIDE TULUDEST KOLHOOSNIKUTE SOTSIAALKINDLUSTUSE ÜLELIIDULISSE TSENTRALISEERITUD FONDI ERALDAMISTE KORRA JA MÄÄRADE NING SEADUSE «KOLHOOSILIIKMETE PENSIONIDE JA TOETUSTE KOHTA» RAKENDAMISEGA SEOTUD ORGANISATSIOONILISTE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 484
2. NOVEMBRIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. septembri 1964. a. määrusele nr. 746 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et kõik Eesti NSV kolhoosid, sealhulgas kalurikolhoosid, eraldavad kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi 1964. a. 2,5 protsenti kolhoosi 1964. aasta kogutulust ja 1965. aastal 4 protsenti kolhoosi 1965. aasta kogutulust. Seejuures arvutavad kolhoosid eraldiste ulatuse 1964. aastal, lähtudes kolhoosi 1963. aasta aastaaruande andmetest või, nende valikul, lähtudes kolhoosi 1964. aasta loodetavast kogutulust; mõlemal juhul järgneb 1965. aastal eraldiste ümberarvestus kolhooside 1964. aasta aastaaruande andmete alusel.

Juhtudel, kui kolhoosid summasid kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi õigeaegselt üle ei kanna, on rajoonide rahandusorganitel õigus nõuda need summad sisse vastuvaidlematus korras riikliku sotsiaalkindlustuse maksete sissenõudmiseks kehtestatud järjekorras.

2. Eraldised kolhooside tuludest kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi kantakse (arvatakse) NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontori erikontole.

3. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel, Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul ning kolhooside juhatustel kindlustada kolhooside kogutulude arvestamine raamatupidamise andmete alusel NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse poolt kehtestatud ühtse metoodika järgi.

4. Kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise ja maksmisega seotud küsimuste lahendamiseks moodustada Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariiklik Nõukogu.

5. Teha ülesandeks rajoonide ja Kohtla-Järve linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele moodustada kahe nädala jooksul kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooni- ja Kohtla-Järve linna nõukogud.

Kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooni- ja Kohtla-Järve linna nõukogud moodustatakse koosseisus 5—11 liiget. Nõukogu

koosseisu kuuluvad otsustava hääleõigusega rajooni ja Kohtla-Järve linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomitee sotsiaalkindlustuse osakonna ja rahandusosakonna juhatajad.

Tallinna, Pärnu ja Narva linnade administratiivpiirides asuvate kolhooside liikmetele määravad kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse alusel pensione ja toetusi vastavalt kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse Harju ja Pärnu rajoonide ja Kohtla-Järve linna nõukogud ning sotsiaalkindlustuse osakonnad.

6. Pidada otstarbekohaseks moodustada kolhoosides kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogud, kes valitakse kolhoosnikute üldkoosolekutel (volinike koosolekutel) koosseisus 5—11 liiget.

Rajoonide ja Kohtla-Järve linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel ning Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul osutada kolhoosidele vajalikku abi kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude valimiste läbiviimisel.

7. Kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogud tegutsevad ühiskondlikul alusel ja on kolhoose esindavad organid.

8. Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariikliku Nõukogu tehniline teenindamine panna Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile, kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooninõukogude ja Kohtla-Järve linnanõukogu tehniline teenindamine aga rajoonide ja Kohtla-Järve linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakondadele.

9. Kolhoosiliikmetele pensionide ja toetuste määramiseks kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooninõukogud ja Kohtla-Järve linnanõukogu moodustavad kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjonid koosseisus: kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooninõukogu ja Kohtla-Järve linnanõukogu liige (komisjoni esimees), rajooni (linna) sotsiaalkindlustuse osakonna ja rajooni (linna) rahandusosakonna esindajad. Kolhoosnikutele pensioni või toetuse määramise küsimuse läbivaatamisel võtab komisjoni tööst osa otsustava hääleõigusega vastava kolhoosi esindaja.

Pensionid või toetused määratakse kolhoosnikutele kolhoosi juhatuse ja sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogu ühise esildise või kolhoosnikute avalduste alusel koos kolhoosi juhatuse ja kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogu otsusega.

Materjalide ettevalmistamine kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjonide jaoks kolhoosiliikmetele pensionide ja toetuste määramiseks, töövõimetute kolhoosiliikmete arstliku tööekspertiisi teostamine, kolhoosiliikmetele pensionide ja toetuste väljamaksmine panna riikliku sotsiaalkindlustuse organitele.

Kolhoosiliikmetele pensionide ja toetuste määramise komisjoni otsusele võib edasi kaevata kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooninõukogule, kelle otsus on lõplik.

Panna Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariiklikule Nõu-

kogule kontroll kolhoosnikutele pensionide ja toetuste õige määramise ning väljamaksmise, kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi vahendite õige eraldamise, samuti nende vahendite õige kasutamise üle.

10. Kolhoosnikutele pensioni määramiseks vajalik tööstaaž tehakse kindlaks dokumentide alusel.

Kui dokumendid olemasoleva tööstaaži kohta kolhoosis kuni 1965. aastani puuduvad ja neid ei ole võimalik saada arhiiviandmete puudumisel, teevad staaži kindlaks sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogud kahe või enama tunnistaja seletuste alusel. Nõukogu otsuse kinnitab kolhoosi juhatus.

Anda kolhooside juhatustele ja kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjonidele õigus mitte arvata pensioni määramiseks vajaliku staaži hulka ajavahemikke, millal kolhoosnik kolhoosis olevate dokumentide järgi mõjuvate põhjusteta süstemaatiliselt ei ilmunud tööle, hoidus kõrvale ühiskondlikust tööst.

Pensionile õiguse andva tööstaaži arvutamisel aja eest pärast 1965. aastat arvatakse välja need aastad, millal kolhoosiliige mõjuvate põhjusteta ei töötanud välja kehtestatud normipäevade (inimpäevade) miinimumi.

Kolhoosiliikmeid, kes tegelikult on kolhoosist lahkunud (välja arvatud need, kes astusid kolhoosi kollektiviseerimise algaastail, kuid vanuse või invaliidsuse tõttu lõpetasid kolhoosis töötamise, omandamata pensioni määramiseks nõutavat staaži), pensioni määramiseks ei esitata.

11. Pensionäridele, kes jätkavad töötamist kolhoosides või riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes, makstakse kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse alusel määratud pensione täies ulatuses, olenemata saadavast sissetulekust kolhoosis või töötasust põllumajanduslikus ettevõttes.

Töölistena või teenistujatena töötavatele pensionäridele (välja arvatud kolhoosides ja riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes töötavad) pensioni nimetatud seaduse alusel ei maksta.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 46, art. 175

NAISKOLHOOSNIKUTELE RASEDUS- JA SÜNNITUSTOETUSTE MÄÄRAMISE JA VÄLJAMAKSMISE KORRA MÄÄRUSTIKU, KOLHOOSNIKUTE SOTSIAALKINDLUSTUSE ÜLELIIDULISE TSENTRALISEERITUD FONDI PÕHIMÄÄRUSE, KOLHOOSNIKUTELE PENSIONIDE JA TOETUSTE MÄÄRAMISE KOMISJONI PÕHIMÄÄRUSE NING KOLHOOSNIKUTE SOTSIAALKINDLUSTUSE NÕUKOGUDE PÕHIMÄÄRUSE KEHTESTAMISE KOHTA EESTI NSV TERRITOORIUMIL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 519
23. NOVEMBRIST 1964

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada Eesti NSV territooriumil:

1) naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustik, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. novembri 1964. a. määrusega nr. 915;

2) kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi põhimäärus, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1964. a. määrusega nr. 919;

3) kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjoni põhimäärus, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1964. a. määrusega nr. 920;

4) kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogude põhimäärus, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1964. a. määrusega nr. 921.

2. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil koos Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning Eesti NSV Rahandusministeeriumiga:

1) tagada käesoleva määruse punktis 1 nimetatud määrustiku ja põhimääruste viivitamatu täitmine ja seada sisse kontroll nende õige rakendamise üle;

2) tõlkida nimetatud määrustik ja põhimäärused eesti keelde, organiseerida nende väljaandmine, samuti varustada nendega vastavad ministeeriumid, keskasutused ja organisatsioonid.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. novembri 1964. a. määruse nr. 484 punkti 1 osaliseks muutmiseks määrata, et 1965. aastal maksavad kolhoosid eraldisi kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi lähtudes kolhoosi 1964. a. aastaaruande kogutulust. 1964. aastal maksta eraldisi sellesse fondi nimetatud määrusega ettenähtud korras.

5. Soovitada kolhoosidel säilitada kolhoosnikutele, kes on kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooni- või vabariikliku nõukogu liikmed, keskmine töötasu aja eest, mil nad täidavad oma kohustusi nendes nõukogudes, samuti tasuda neile komandeerimiskulud.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 48, art. 191

KOLHOOSIDE, MILLE MAAD ON ÜLE ANTUD SOVHOOSIDELE VÕI TEISTELE ETTEVÕTETELE NING ORGANISATSIOONIDELE, ENDISTE LIIKMETE PENSIONILISE KINDLUSTAMISE KOHTA.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 222
12. MAIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 258 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul, Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariiklikul Nõukogul, samuti teistel Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et:

Kolhooside (sealhulgas kalurikolhooside), mille maad on üle antud sovhoosidele või teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, endistele liikmetele arvates 1. juunist 1965. a. määratakse ja makstakse välja vanadus- ja invaliidsuspensione, nende perekonnaliikmetele aga toitjakaotuspensione eeskirjade ja normide järgi, mis on NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. oktoobri 1964. a. määrusega nr. 859 kinnitatud «Kolhoosiliikmetele pensionide määramise ja väljamaksmise korra määrustikuga» ette nähtud kolhoosiliikmetele ja nende perekondadele.

Pensioni nimetatud isikutele määravad kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjonid pensionitaotleja avalduse alusel.

Pensionid makstakse välja kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi vahendite arvelt.

2. Säilitada kolhooside, mille maad on üle antud sovhoosidele või teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, endistele liikmetele, kellel ei ole õigust saada pensioni vastavalt käesolevale määrusele, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1962. a. määrusega nr. 499 kehtestatud igakuuste toetuste määramise ja väljamaksmise kord.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 19, art. 74

VANADE JA TÖÖVÕIMETUTE KOLHOOSILIIKMETE PAREMA ABISTAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 319 19. SEPTEMBRIST 1968

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et seoses kolhoosiliikmete pensioneerimisega kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi vahenditest on vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete materiaalne kindlustatus tunduvalt parenenud.

1967. aastal said Eesti NSV-s kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi vahenditest pensioni ligi 52 000 inimest. Peale selle said kolhooside vahenditest — kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondist pensionilise kindlustamise korras abi 3600 inimest, sealhulgas 2500 inimest, kellel mitmesugustel põhjustel ei olnud õigust pensioni saada kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisest tsentraliseeritud fondist, ja 1100 inimest, kes said seda abi lisandina pensionile, mida makstakse kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisest tsentraliseeritud fondist.

Lisaks kolhoosnikute pensionilise kindlustamise korras antavale abile antakse kolhoosides abistamis- ja pensioneerimisfondi vahenditest ühekordseid toetusi nendele abivajavatele kolhoosnikutele, kellel ei ole seadusjärgseid toitjaid ega tulusid isiklikust majapidamisest.

Enamikus kolhoosides kasutatakse kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendeid vanadele ja töövõimetutele kolhoosiliikmetele abistamise korras igasuguste teenuste osutamiseks, sealhulgas kütusega varustamiseks, õueaiamaa mehhaniseeritud harimiseks, tasuta auto- ja hobutranspordi, elamispinna ja elektrienergia võimaldamiseks, elamute ja kõrvalhoonete remontimiseks, samuti ka toiduainete andmiseks soodustatud hindadega või tasuta jne.

Ajutise töövõimetuse toetusi maksti kolhoosides 1967. aastal rohkem kui 15 000 kolhoosnikule — kokku 744 000 rubla.

1966. aastaga võrreldes suurenes kolhoosides 1967. aastal kolhooside vahendite kasutamine kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondist 776 000 rubla võrra ehk 35%.

Parenes ka sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude töö vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete materiaalsel abistamisel.

Kuigi pensioneerimine on parenenud, kasutavad mõnede kolhooside juhatused kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendeid mittesihipäraselt, võimaldades selle fondi arvel töövõimelistele kolhoosnikutele ja palgalistele isikutele tasuta kortereid, toitlustamist, elektrienergiat ja muud.

Mõnede kolhooside juhatused ei pööra küllaldast tähelepanu

vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete korteri- ja elukondlikele tingimustele.

Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete edasiseks paremaks abistamiseks Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariiklikul Nõukogul, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel parendada sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude tööd, selleks et rohkem abistada vanu ja töövõimetuid kolhoosiliikmeid.

2. Soovitada kolhooside juhatustel ja sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogudel:

1) välja selgitada kõik abivajavad vanad ja töövõimetud kolhoosiliikmed ja tarvitusele võtta abinõud nende materiaalse kindlustamise parendamiseks;

2) kasumi jaotamisel suurendada vajaduse korral kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi kantavaid eraldisi vastavalt kolhoosiliikmete tulude kasvule ühismajapidamisest;

3) kasutada kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendeid:

vanade ja töövõimetute kolhoosnikute, kellel ei ole õigust pensioni saamiseks kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi vahenditest, abistamiseks pensionilise kindlustamise korras;

vanadele ja töövõimetutele kolhoosiliikmetele, kes saavad pensioni alammäära ja kellel ei ole seadusjärgseid toitjaid ning kes ei saa tulu isiklikust majapidamisest, lisatoetuse maksmiseks kolhoosi juhatuse poolt määratavas suuruses;

üksikutele tööveteranidele, kellel on erilisi teeneid kolhoosi kollektiivi ees, määratud pensionile lisa maksmiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel;

kolhoosiliikmete ülalpidamiseks vanadekodudes. Neil juhtudel, kui kõrvalabi vajavatel kolhoosiliikmetel ei ole seadusjärgseid toitjaid ja puudub ka võimalus nende vanadekodusse paigutamiseks, määrata neile kolhoosi poolt hooldajad ja eraldada selleks vajalikud vahendid;

kolhoosiliikmetele ajutise töövõimetuse korral toetuste maksmiseks riiklike ettevõtete töötajate osas kehtivatel tingimustel;

abivajavatele kolhoosiliikmetele ühekordsete toetuste andmiseks kolhoosi juhatuse poolt määratud ulatuses;

vajaduse korral vahendite eraldamiseks kooliõpilaste (kolhoosnikute laste) tasuta toitlustamiseks koolides;

vanadele ja invaliididele abistamise korras osutatud teenuste maksumuse katmiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel;

vanadele ja töövõimetutele kolhoosiliikmetele tasuta või osalise

tasu eest sanatooriumide ja puhkekodude tuusikute võimaldamiseks ning proteeside soetamise otstarbel vahendite eraldamiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel.

3. Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel kontrollida kolhoosides dokumentaalrevisjonide korraldamisel kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendite eraldamise ja nende sihipärase kasutamise õigsust.

4. Eestimaa KP rajoonikomiteedel kontrollida vanade ja töövõimetute kolhoosnikute materiaalse kindlustamise parendamist.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 42, art. 300

EESTI NSV KOLHOOSIDE 1967. AASTA FINANTSMAJANDUSLIKU TEGEVUSE TULEMUSTE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 223
24. JUUNIST 1968

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et 1967. aastal on kolhooside finantsmajanduslik tegevus mõnevõrra parenenud.

Varumisplaan on täidetud teravilja osas 270%-liselt, kartuli osas 107%-liselt, köögivilja osas 145%-liselt, liha osas 122%-liselt, piima osas 115%-liselt ja munade osas 122%-liselt.

1966. aastaga võrreldes saadi ühelt hektarilt tera- ja kaunvilja 30%, kartulit 15%, köögivilja 30%, söödajuurvilja 11% ja mitmeaastast heina 18% rohkem.

Keskmine piimatoodang ühe aastalehma kohta oli 3056 kg ehk 109 kg suurem kui 1966. aastal. Kasvas nuumal olevate veiste ja sigade keskmine ööpäevane kaaluiive ning suurenes lindude munatoodang.

Parenes realiseeritava liha kvaliteet. 1967. aastal riigile müüdud veiselihast oli 85,3% kõrgemas ja keskmises toitumuses veiste liha. Realiseeritud sealihast oli 75,2% peekonit ja rasvast sealiha.

1966. aastaga võrreldes suurenes kolhooside kogutulu 9,2%, sellest taimekasvatusest saadud kogutulu 18,7% ja loomakasvatusest saadud kogutulu 4,3%. Kogutulu suurenemine võimaldas kolhoosidel eraldada rohkem vahendeid laiendatud taastootmiseks ja täiendada kõiki ühiskondlikke fonde. Kolhoosid eraldasid kapitaalmahutuste fondi omavahendeid 14% rohkem kui 1966. aastal.

Tõusis tööviljakus ja suurenes kolhoosnikute töötasu. Kolhoosnikute keskmine töötasu ühe inimpäeva kohta oli koos lisatasuga 4,39 rubla. Peale selle eraldasid kolhoosid kolhoosnikute premeerimise fondi kasumist 7,7 milj. rubla, mis võimaldas maksta iga väljatöötatud inimpäeva kohta keskmiselt 38 kopikat.

Kuid kolhooside tegevuses esines ka suuri puudusi.

Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsused ei pööra küllaldast tähelepanu majanduslikult nõrkadele kolhoosidele ega anna neile tõhusat abi tootmistegevuse parendamiseks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel:

1) võtta tarvitusele abinõud käesolevas määruses ja Eesti NSV Rahandusministeeriumi, NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontori ning Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee arvamustes märgitud puuduste kõrvaldamiseks kolhooside finantsmajanduslikus tegevuses;

2) analüüsida majanduslikult nõrkade kolhooside tootmistegevust ja koos nende kolhooside juhatustega välja töötada ning ellu rakendada abinõud nende kolhooside finantsmajandusliku tegevuse parendamiseks ja rentaabluse tõstmiseks;

3) pöörata suuremat tähelepanu töötasustamise korrastamisele kolhoosides ja kasumi jaotamisele, juhindudes Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1968. a. määrusest nr. 35;

4) abistada kolhoose maakasutuse õiges korraldamises, kuivendussüsteemide remondi ja kultuurtehniliste tööde organiseerimises, samuti orgaaniliste väetiste varumises ja nendega põldude väetamises võimalikult suuremas ulatuses;

5) võtta tarvitusele abinõud söötade õigeaegseks ja kvaliteetseks varumiseks, silmas pidades, et kõik kolhoosid oleksid 1968/1969. aasta laudaperioodil varustatud kõrgekvaliteediliste söötadega;

6) tagada tulude õige jaotamine ning vajalike vahendite eraldamine omakäibefondide ja kapitaalmahutuste fondide moodustamiseks ning täiendamiseks;

7) pidada edasilükkamatuks ülesandeks:

iga põllumajandussaaduste liigi tootmise rentaabluse ja kogu kolhoosi rentaabluse tõstmist;

lehmade arvu suurendamist ja nende ahtruse vähendamist;

kultuurkarjamaade laiendamist ja parendamist lüpsilehmade produktiivsuse edasiseks tõstmiseks;

lõpetamata ehituste mahu vähendamist kolhoosides, pöörates suuremat tähelepanu tööde kvaliteedile ja ehitusplaanide täitmisele kindlaksmääratud tähtaegadel kõigi tööettevõtjate poolt;

põllumajandusliku artelli põhikirja nõuete täitmist ja juhtimise demokraatlikest alustest kinnipidamist kolhooside poolt ning revisjonikomisjonide töö parendamist;

8) tõsta kolhooside juhtijate vastutust kolhooside omandi puutumatuse eest.

2. Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV

Kergetööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Toiduainete Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteel ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Aianduse Valitsusel võtta tarvitusele abinõud selleks, et tagada oma süsteemi ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt õigeaegsete arvelduste sooritamine kolhoosidega riigile antud toodangu eest.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Statistika Keskvalitsusel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel rakendada abinõusid raamatupidamise ja aruandluse parendamiseks kolhoosides, abistada neid 1969. aasta tootmis- ja finantsplaanide õigeaegses ja majanduslikult põhjendatud koostamises.

Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel hoolikalt läbi vaadata kolhooside aastaaruanded, taotledes nendes tootmis- ja finantsnäitajate õiget kajastamist.

IV OSA

KAADRID

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE JUHTIVA KAADRI ETTEVALMISTAMISEST JA KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISEST

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 419 11. OKTOOBRIST 1961

Väljavõte

9. Kehtestada, et kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise kooli kuulajatele makstakse stipendiumi 100 rubla kuus ja kursuste kuulajatele 40 rubla kuus. Kuulajatele, kes on suunatud kursustele kolhoosidest, säilitatakse keskmine kuutasu, nendele aga, kes on suunatud sovhoosidest — töökohajärgne töötasu. Sõiduraha koolide kuulajatele õppetöö asukohta tasutakse kooli poolt eelarves ettenähtud vahendite arvel, kursuste kuulajatele kolhooside ja sovhooside arvel.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 38, art. 141

MEHHANISAATORITE KAARDI PAREMA ETTEVALMISTAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE JAOKS

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 222 8. MAIST 1962

Väljavõte

Kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamise parandamiseks, sovhooside ja kolhooside vajaduste rahuldamiseks selle kaadri järele ja vastavalt NLKP Keskkomitee ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1962. a. määrusele nr. 34 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsust tagama alates 1962. aastast põllumajanduse mehhanisaatorite ettevalmistamise põllumajanduse mehhaniseerimise koolides ja maakutsekoolides järgmistel põhilistel erialadel:

a) traktorist-masinist (laia profiiliga, kel on vajalikud teadmised ja praktilised kogemused tööks traktoritel, teravilja- ja erikombainidel, autodel ja keerukatel põllumajandusmasinatel vastavalt vabariigi põllumajandusliku tootmise tingimustele ning kel on teadmisi agronoomiast ja remondilukksepa töödest ning praktilised kogemused põllumajandusmasinate remondiks) — kaheaastase õppeajaga;

b) loomakasvatusfarmide mehhanisaator (elektrimontööri erialaga, kel on vajalikud teadmised ja praktilised kogemused traktorite ja autode, samuti loomakasvatuse mehhaniseerimisel kasutatavate masinate ja seadmete ekspluateerimiseks, kel on teadmised ja praktilised kogemused farmide seadmete montaaži ja remondi alal ning kes tunneb zootehnika aluseid) — kaheaastase õppeajaga;

c) maaparandustööde mehhanisaator (kel on vajalikud teadmised ja praktilised kogemused tööks traktoritel, ekskavaatoritel, buldooseritel, skreeperitel, greideritel ja kraavikaevajatel, samuti teadmised, mis on vajalikud pumpade ja muude erimasinate ja -seadmete teenindamiseks ja jooksvaks remondiks) — kaheaastase õppeajaga;

d) maa-asulate elektrifitseerimise ja side elektrimontöör (kel on vajalikud teadmised maaelektrijaamade ja -alajaamade elektriliinide ning -võrkude, elektrotehniliste ja sideseadmete teenindamiseks) — poolteiseaastase õppeajaga;

e) traktorite, autode ja põllutöömasinate remondi lukksepp (kel on vajalikud teadmised tööks remonditehastes ja remonditöökodades) — poolteiseaastase õppeajaga;

f) sepp-keevitaja (kel on vajalikud teadmised ja praktilised kogemused tööks kolhooside ja sovhooside remonditöökodades) — poolteiseaastase õppeajaga.

2. Määrata kindlaks, et mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamine vabariigi kolhooside jaoks põllumajanduse mehhaniseerimise koolides ja maakutsekoolides toimub 1962. a. alates riigieelarve arvel.

Selleks, et põllumajanduse mehhaniseerimise koolidele ja maakutsekoolidele tasutaks õigeaegselt kulutused, mis on ette nähtud sovhooside tootmis- ja finantsplaanides nendele mehhanisaatorite ettevalmistamiseks sovhoosidega sõlmitud lepingute järgi, anda Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile õigus sooritada koolidega arveldusi tsentraliseeritud korras.

Mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamine kolhooside jaoks lühiajalistel kursustel peab toimuma kolhooside vahendite arvel.

Nimetatud kursusi võib vajalikel juhtudel finantseerida vabariigi eelarve vahendite arvel ainult majanduslikult nõrkade kolhooside puhul Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt.

3. Määrata kindlaks, et maakutsekoolidesse võetakse õpilasi vastu reeglina aasta lõpul, pärast sügiseste põllutööde lõpetamist.

7. Teha Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile ülesandeks:

a) varustada koole süstemaatiliselt vabariigi põllumajanduse jaoks saabuvate uute masinatega seeriatootmise esimestest partiidest;

b) ette näha spetsialistide jaotamise aastaplaanides vajaliku arvu kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste praktilise töö kogemustega lõpetajate suunamine põllumajanduse mehhaniseerimise koolidesse ja maakutsekoolidesse õppejõududeks ja tootmisõpetuse meistriteks.

9. Anda kõigile põllumajanduse mehhaniseerimise ja maakutsekoolide õpilastele 1962. aastast alates lisaks eririietusele Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1960. a. määrusega nr. 3 kinnitatud tabeli järgi saapad ja ihupesu vastavalt lisale nr. 2.

12. Kohustada Eestimaa KP Keskkomitee parteiorganisaatoreid, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid ning linnade ja rajoonide täitevkomiteesid tagama noorte valiku ja suunamise põllumajanduse mehhaniseerimise koolidesse ja maakutsekoolidesse kolhooside ja sovhooside lähetuskirjade põhjal. Kontrollida, et mehhanisaatorid peale õppetöö lõppemist pöörduksid tagasi tööle samadesse majanditesse, samuti tagada koolide lõpetanute paremat tööle rakendamist ning neile selliste elamistingimuste loomist, mis soodustaksid alalise mehhanisaatorite kaadri püsimist kolhoosides ja sovhoosides.

Tugevdada kontrolli põllumajanduse mehhaniseerimise koolide ja maakutsekoolide tegevuse üle, abistada neid pidevalt õpetamise ja õpilaste kommunistliku kasvatamisel.

Tugevdada põllumajanduse mehhaniseerimise koole kõrge kvalifikatsiooniga insenerpedagoogide kaadriga.

13. Kohustada sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside juhatustel saata põllumajanduse mehhaniseerimise koolidesse vajalik arv noori, mis tagab majandite vajaduse mehhanisaatorite kaadri järele.

14. Kohustada ELKNÜ Keskkomiteed võtma vahetult osa põllumajanduse mehhaniseerimise koolide ja maakutsekoolide komplekteerimisest, organiseerima kolhooside ja sovhooside komsomoliorganisatsioonide tööd paremate tootmistööliste väljavalimisel ja suunamisel koolidesse komsomoli lähetuskirjadega.

Laialdaselt kaasa tõmmata ka neidusid õppima põllumajanduse mehhaniseerimise koolides ja maakutsekoolides ning omandama mehhanisaatori kutset.

Teostada vabariigi komsomoliorganisatsiooni šeflus põllumajanduse mehhanisaatorite ettevalmistamise üle.

Lisa nr. 2
Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1962. a. määruse nr. 222 juurde

PÕLLUMAJANDUSE MEHHANISEERIMISE KOOLIDE JA MAAKUTSEKOOLIDE ÕPILASTELE TÄIENDAVALT VÄLJAANTAVATE JALANÕUDE JA PESU LOETELU

	Mõõtühik	Hulk	Kandmise aeg
1. Juhtnahast või kroomnahast poolsaapad	paar	1	1 aasta
2. Meeste- või naistepesu	komplektid	4	2 aastat

Märkus. Kooli lõpetamisel jääb üks komplekt pesu, mis on õpilase kasutuses, tema omandiks.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 24, art. 95

AGRONOOMIDE, ZOOTEHNIKUTE JA MUUDE PÕLLUMAJANDUSE SPETSIALISTIDE OSATÄHTSUSE SUURENDAMISE KOHTA KOLHOOSI- JA SOVHOOSITOOTMISE ARENDAMISES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 355 27. JUULIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1962. a. määrusele nr. 345 «Agronoomide, zootehnikute ja muude põllumajanduse spetsialistide osatähtsuse suurendamisest kolhoosi- ja sovhoositootmise arendamises» EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, EKP linna- ja rajoonikomiteesid ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid uurima iga kolhoosi ja sovhoosi olukorda spetsialistide kaadri suhtes, võtma tarvitusele abinõud spetsialistide õigemaks jaotamiseks ja kasutamiseks, jõuda selleni, et kõigis kolhoosides ja sovhoosides oleksid kvalifitseeritud agronoomid, zootehnikud, veterinaararstid, insenerid ja muud spetsialistid vastavalt kolhoosi või sovhoosi tootmistegevuse iseärasustele. Seejuures tuleb eriti hoolitseda

mahajäänud ja keskpäraste kolhooside ja sovhooside komplekteerimise eest kvalifitseeritud spetsialistidega.

2. Agronoomide, zootehnikute, inseneride ja teiste põllumajanduse spetsialistide kogu tegevus peab olema suunatud maa ratsionaalsele kasutamisele, põllukultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse järsule suurendamisele; eeskujuliku seemnekasvatuse organiseerimisele igas kolhoosis ja sovhoosis, orgaaniliste ja mineraalväetiste suuremale kogumisele ja ratsionaalsele kasutamisele; tehnika kõige otstarbekamale kasutamisele kõigis tootmisharudes, tööviljakuse tõstmisele ja toodanguühikule langeva töökulu vähendamisele.

5. Teha Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ülesandeks töötada välja põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteem.

Selle süsteemi aluseks võtta põhimõte: organiseerida näidiskolhooside ja -sovhooside või õppe- ja katsemajandite baasil agronoomide, insenermehhanisaatorite, zootehnikute, veterinaararstide, ökonomistide ja teiste spetsialistide täienduskoolid.

Õppe- ja tootmisprotsess peab olema organiseeritud koolides nii, et spetsialist omandaks õppimise kestel praktilisi vilumusi tootmise organiseerimiseks eesrindlikus majandis, õpiks tundma tootmise organiseerimise meetodeid näidissovhoosis või -kolhoosis (teravilja, kaunvilja, maisi, suhkrupeedi jm. kultuuride suure saagi kasvatamine; rühvelkultuuride kasvatamise mehhaniseerimine; lüpsi ja muude farmitööde mehhaniseerimine, väetiste valmistamise ja mulla väetamise viisid jne.).

Spetsialist peab õppima mitte ainult tootmise tehnoloogiat ja organiseerimist, vaid ka eesrindlike töömeetodite täiuslikku praktilist rakendamist.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata põllumajandustehnika tundmaõppimisele. Iga agronoom peab õpingute kestel selgeks õppima põhiliste põllumajandusmasinate töö, oskama neid juhtida ja kõrvaldada sagedamini esinevaid häireid nende töös.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rõhutavad, et masinate käsitsemise oskuse omandamine on põllumajanduse spetsialistide üks pakilisemaid ülesandeid. Maaviljeluse tulevik seisab mehhaniseerimises. Seepärast on tarvis, et põllumajanduse spetsialistid hakkaksid aktiivselt võitlema kõigi põllumajandusharude mehhaniseerimise ja tehnika täieliku ärakasutamise eest.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ja Eesti Põllumajanduse Akadeemiat:

1) võtma tarvitusele abinõud põllumajanduse spetsialistide praktilise ettevalmistamise parandamiseks, pidades silmas seda, et põllumajanduslike kõrgemate ja keskõppeasutuste lõpetajad oskaksid juhtida traktoreid ja põllutöömasinaid, organiseerida põllumajandusmasinate ratsionaalset kasutamist ning saaksid vajaliku vilumuse tootmise juhtimiseks;

2) tagama põllumajanduse spetsialistide parema ettevalmistamise ökonoomika alal, et nad saaksid õpingute kestel teadmised ja vilumused tootmistegevuse majandusliku hindamise ja kõigi põllumajandusharude ratsionaalsema majandamise alal.

8. Pidada otstarbekaks korraldada põllumajanduse spetsialistide, põllumajanduse juhtivate töötajate ning tootmiseesrindlaste teoreetiliste teadmiste täiendamiseks regulaarselt spetsiaalseid raadio- ja televisioonisaateid, milles esineksid Eesti Põllumajanduse Akadeemia professorid ja õppejõud ning vabariigi teised teadlased, samuti pidada otstarbekaks korraldada spetsialistidele lühiajalisi seminare põllumajanduslike õppeasutuste ja teaduslike uurimisinstituutide ning katsejaamade juures.

Seminaride käigus peavad spetsialistid tutvuma uusimate teoreetiliste uurimistöödega ja tootmise praktilise organiseerimisega vabariigi katsemajandites.

10. Määrata kindlaks, et agro- ja zootehnikaalased ning tehnika kasutamise valdkonda kuuluvad abinõud, mida põllumajanduse spetsialistid on välja töötanud kolhoosnikute ja sovhoositööliste laialdasel osavõtul ning mille on kinnitanud kolhoosi juhatus või sovhoosi direktor, kuuluvad täitmisele kohustuslikus korras. Agronoomi ja zootehniku juhtnöörid tootmise alal on sama kohustuslikud nagu inseneri juhtnöörid tehases.

11. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu pööravad põllumajanduse spetsialistide tähelepanu eriti sellele, et olemasolevaid reserve on vaja täielikumalt kasutada.

Seoses sellega, et partei ja valitsus suurendavad materiaalset ja tehnilist abi põllumajandusele, on praegu peamiseks ülesandeks kasutada tootlikumalt olemasolevat tehnikat — traktoreid, kombaine jm. põllutöömasinaid. See on kolhooside ja sovhooside inseneride, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töötajate ning vabariigi kõigi põllumajanduse mehhaniseerijate esmajärguline ülesanne.

12. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, EKP rajooni- ja linnakomiteesid ning rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma tarvitusele abinõud põllumajanduse spetsialistide elutarbeliste tingimuste parandamiseks.

Pidada vajalikuks, et igas kolhoosis ja sovhoosis oleksid mugavad elamud põllumajanduse spetsialistidele; kui spetsialist siirdub kolhoosist või sovhoosist teisele töökohale, anda need majad kohalesaabunud uutele spetsialistidele.

13. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi ja sovhooside direktoreid ning soovitada kolhooside juhatustel varustada kolhoosides ja sovhoosides töötavaid põllumajanduse spetsialiste vajalike liiklusvahenditega.

14. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni eraldama ETKVL-ile igal aastal mootorrattaid põllumajanduse spetsialistidele müümiseks.

15. Lubada sovhooside direktoritel ja soovitada, kolhooside juhatustel eraldada mootorrataste jaoks tasuta kütust ja määrdeõlisid ning teha majandi kulul jooksvat remonti mootorratastele, mida põllumajanduse spetsialistid kasutavad ametialasteks sõitudeks.

17. Et hoida ära ebaseaduslikkust kolhoosides tegutsevate põllumajanduse spetsialistide töölt vabastamisel, kehtestada kord, et agronoomi, zootehnikut ja teisi kolhoosi spetsialiste võidakse vallandada ainult territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse nõusolekul.

*

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu avaldavad veendumust, et kolhoosides ja sovhoosides töötavad spetsialistid näitavad üles printsipiaalsust ja sihikindlust teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste rakendamisel tootmises, võitlevad kõige uue ja progressiivse eest põllumajanduses ning taotlevad seda, et kõik kolhoosid ja sovhoosid tõuseksid lähematel aastatel sellele tasemele, mille on saavutanud vabariigi eesrindlikud majandid.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kutsuvad põllumajanduse spetsialiste ennastsalgavalt töötama oma auväärsel töökohal ning andma väärilist panust NLKP Keskkomitee märtsipleenumi otsuste elluviimisse ja NLKP programmi — kommunismi ülesehitamise programmi edukasse täitmisse.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 37, art. 137

PÕLLUMAJANDUSKAADRI ETTEVÄLMISTAMISE JA KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISE ORGANISEERIMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 605 24. DETSEMBRIST 1962

Väljavõte

Kolhoosnikute, sovhoositööliste, brigadiride, osakondade ja farmide juhatajate, kolhooside ja sovhooside juhtivate töötajate ja spetsialistide tootmisalase kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimiseks ning nende poolt põllumajanduse ökonoomika, teaduse saavutuste ja põllumajanduse eesrindlaste kogemuste tundmaõppimi-

seks Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesrindlike meetodite ja majapidamisvõtete praktiliseks õpetamiseks majandite juhatajatele, agronoomidele, zootehnikutele, inseneridele, osakondade ja farmide juhatajatele ja brigadiridele, samuti põllumajandusteaduse saavutuste tutvustamiseks, uute põllumajandusmasinate tundmaõppimiseks ja autode, traktorite ning kombainide juhtimise kogemuste omandamiseks kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi organiseerima näidismajandites alates 15. jaanuarist 1963. a. alalised eesrindlike põllumajandusalaste kogemuste koolid.

Koolide komplekteerimine panna territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele.

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi organiseerima kõigis kolhoosides ja sovhoosides praktilise õppuse koolid põllunduse ja loomakasvatuse töötajatele (kutsealade järgi).

Õppe- ja tootmisprotsessi organiseerimine neis koolides ja õpilaste kontingendi määramine teha ülesandeks territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele ja majandite juhatajatele.

Soovitada kolhooside juhatustel ja sovhooside direktoritel korraldada põllumajanduskaadri väljaõpet ja kvalifikatsiooni tõstmist individuaalse ja brigaadilise õppuse teel.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu peavad praktilise õppuse koole eriti tähtsaks kolhoosi- ja sovhoosikaadri ettevalmistamisel ja kvalifikatsiooni tõstmisel eesrindlike majandite ja põllumajandusliku tootmise majakate kogemuste põhjal, kus on saadud kõrgeid tööviljakuse tõstmise näitajaid ja suurendatud järsult põllumajandussaaduste tootmist.

Juhtiv kaader, spetsialistid, kolhoosnikud ja sovhooside töötajad peavad neis koolides õppuste käigus õppima rakendama eesrindlikke põllumajandussaaduste tootmise meetodeid, õppima tundma põllumajandustehnikat, rühvelkultuuride kasvatamise mehhaniseerimise meetodeid ja õppima juhtima põhilisi põllumajandusmasinaid.

3. Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ja spetsialistide teadmiste täiendamiseks ökonoomika ja põllumajandusliku tootmise planeerimise ja organiseerimise alal asutada Eesti Põllumajanduse Akadeemia juurde üheaastase õppeajaga põllumajandusökonoomika kaugõppeteaduskond, kuulajate kontingendiga 200 inimest. Õppetöö alguseks nimetatud teaduskonnas määrata 1. veebruar 1963. a.

4. Kolhooside ja sovhooside vajaduste rahuldamiseks mehhanisaatorite järele kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi koos Eesti NSV Ministrite Nõu-

kogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsusega:

1) organiseerima kolhoosides, sovhoosides ja koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondades iseseisva õppuse grupid põllumajanduse mehhaniseerimise alal teadmisi ja praktilisi kogemusi omavatele isikutele, korraldama neile perioodilisi konsultatsioone ning enne kvalifikatsioonieksameid 10-päevased seminarid (tootmistöö katkestamisega) koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade juures, näidismajandites ja põllumajanduse mehhaniseerimise koolides.

5. Määrata, et traktoristide-masinistide ja loomakasvatusfarmide mehhanisaatorite kvalifikatsiooni tõstetakse:

1) eesrindlike majandite praktilise õppuse koolides põllumajanduslike tööde kompleksse mehhaniseerimise, eesrindliku agro- ja zootehnika ning uute masinate praktilise kasutamise tundmaõppimise teel;

2) II ja I klassi kvalifikatsiooni saamiseks spetsiaalsetel kursustel Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsuse põllumajanduse mehhaniseerimise koolides ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondades traktorite, kombainide ja muude põllumajandusmasinate seadmestamise, remondi ja ekspluatatsiooni alaste teadmiste ja kogemuste täiendamise teel.

Kehtestada, et traktoristidele, kes ei ole lõpetanud põllumajanduse mehhaniseerimise kooli traktoristi-masinisti (laia profiiliga) erialal, antakse II ja I klassi kvalifikatsioon üldreeglina pärast kvalifikatsiooni tõstmise kursuste lõpetamist.

9. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi:

4) juhtima metoodiliselt eesrindlike kogemuste koolide õppetööd;

6) organiseerima kaugõppe korras õppijatele süstemaatilisi konsultatsioone näidismajandites ja teadusliku uurimise instituutide katsepunktides;

8) alustama põllumajanduslikel kaugõppekursustel õppetööd iga aasta jaanuarikuul.

10. Soovitada eesrindlike kogemuste koolide juhatajatel, kolhooside esimeestel ja sovhooside direktoritel tõmmata kaasa kolhoosnikute ja sovhooside tööliste õpetamiseks põllumajanduse eesrindlasi, näidismajandite ja teiste eesrindlike majandite juhtivaid töötajaid ja spetsialiste, oma majandite paremaid spetsialiste, samuti õppeasutuste ja teadusliku uurimise instituutide professoreid, õppejõude ja teaduslikke töötajaid.

Töötasu isikutele, keda on rakendatud loengute pidamisele ja praktiliste õppuste läbiviimisele eesrindlike kogemuste koolides, kolhoosides ja sovhoosides, maksta Eesti NSV Ministrite Nõukogu

20. novembri 1951. a. määruses nr. 967 ja 13. jaanuari 1960. a. määruses nr. 13 ettenähtud korras ja suuruses.

Lubada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil maksta üksikutele ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistidele, keda rakendatakse loengute pidamisele eesrindlike kogemuste koolides, kuni 3 rubla ühe õppetunni eest.

11. Kehtestada, et põllumajanduse juhtiva kaadri ja spetsialistide ning teiste töötajate materiaalne kindlustamine õppeperioodil toimub:

1) eesrindlike kogemuste koolides, kaugõppe majandusteaduskonnas ja Eesti Põllumajanduse Akadeemia ning põllumajandustehnikumide juures olevatel kaugõppekursustel Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1960. a. määruses nr. 401 ettenähtud tingimustel;

2) individuaalsel või brigaadiviisilisel ettevalmistamisel, ümberkvalifitseerimisel või teiste kutsealade õppimisel sovhoosides ja teistes riiklikes ettevõtetes ja asutustes Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1960. a. määruses nr. 13 ettenähtud tingimustel.

12. Soovitada kolhoosidel juhatuste otsuse kohaselt maksta kvalifitseeritud kolhoosnikutele individuaalse või brigaadiviisilise väljaõppe eest tasu suuruses, mis ei ületa sovhoosides sama liiki väljaõppe eest määratud töötasu.

13. Eesrindlike kogemuste koole, Eesti Põllumajanduse Akadeemia ja põllumajandustehnikumide juures olevaid kaugõppeteaduskonda ja kaugõppekursusi finantseeritakse ja peetakse ülal vabariigi eelarve kulul. Majandites praktilise õppusega koolide ja lepingute alusel korraldatavate kursuste ülalpidamise kulud kaetakse kolhooside ja sovhooside arvel. Selleks otstarbeks vajalikud vahendid nähakse ette majandite tootmis- ja finantsplaanides.

14. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi vastavalt EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määrusele nr. 347 esitama iga aasta kooskõlastatult Põllumajanduse ja Varumise Töötajate Ametiühingu Vabariikliku Komiteega ettepanekud Eesti NSV Ministrite Nõukogule sovhooside direktorite ja spetsialistide, samuti tootmise novaatorite premeerimise kohta põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise eeskujuliku organiseerimise eest.

Soovitada kolhooside juhatustel premeerida üks kord aastas spetsialiste ja tootmise novaatoreid masskaadri kvalifikatsiooni tõstmise ja ettevalmistamise eeskujuliku organiseerimise eest.

15. Määrata, et eesrindlike kogemuste koolide lõpetanutele, kes on töös saavutanud häid tulemusi ja annavad oma teadmisi ja kogemusi edasi teistele töötajatele, antakse põllumajandusliku tootmise meistri nimetus kindlal erialal ning vastav tunnistus.

Põllumajandusliku tootmise meistri nimetuse annavad territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused kolhooside juhatuste ja sovhooside direktsioonide esildusel.

Kolhoosnikutele ja sovhooside töötajatele, kes on lõpetanud oma majandis praktilise õppuse kooli ja juurutavad edukalt tootmisse omandatud teadmisi ja kogemusi, annab kolhoosi juhatus või sovhoosi direktsioon kvalifitseeritud töötaja nimetuse kindlal erialal ning vastava tunnistuse.

16. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni koos Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga näha iga aasta rahvamajandusplaani projektis ette põllumajandustöötajate väljaõppe ülesanded.

17. Alates 1963. aastast näha ette rahvamajandusplaanides ja riiklikus eelarves vajalikud materiaalsed ressursid ja vastavalt käesolevale määrusele organiseeritavate põllumajanduskaadri ettevalmistamise ning kvalifikatsiooni tõstmise abinõude finantseerimine.

18. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondist «Eesti Põllumajandustehnika» tagama traktorite, kombainide ja teiste põllumajandusmasinate ja -riistade ning vajalikus koguses mineraalväetiste ja mürkkemikaalide eraldamise ja hankimise esimeses järjekorras nendele majanditele, millede baasil on organiseeritud eesrindlike kogemuste koolid.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 1, art. 1

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 24. DETSEMBRI 1962. A. MÄÄRUSE NR. 605 «PÕLLUMAJANDUSKAADRI ETTEVALMISTAMISE JA KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISE ORGANISEERIMISE ABINÕUDE KOHTA» OSALISEST MUUTMISEST JA TÄIENDAMISEST

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 513 18. NOVEMBRIST 1963

Väljavõte

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1962. a. määruse nr. 605 osaliseks muutmiseks ja täiendamiseks ning kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1962. a. määrusega nr. 1307 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti

Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsusel ja kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel:

1) organiseerida iga kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse tegevuse piirkonnas kursused, ringid, maakutsekoolide hooajalised filiaalid ja vajaduse korral kooskõlastatult ettevõtete juhatajatega ettevõtete baasil õhtused vahetusega töötavad maa-mehhanisaatorite koolid traktoristide, kombainerite ja teiste mehhanisaatorite massiliseks ettevalmistamiseks kolhooside ja sovhooside töövõimeliste elanike ning lähedal asuvate tööstusettevõtete ja asutuste töötajate ja teenistujate hulgast, vastavalt NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuva Riikliku Kutsehariduse Komitee ja NSV Liidu Rahvamajanduse Nõukogu juures asuva Üleliidulise koondise «Sojuzselhostehnika» poolt kinnitatud eeskirjadele.

Mehhanisaatorite väljaõpet teostada õppeplaanide ja programmide järgi, mis on kinnitatud NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuva Riikliku Kutsehariduse Komitee poolt.

Töölised ja teenistujad, kes õpivad kursustel, ringides ja maakutsekoolide hooajalistes filiaalides, vabastatakse praktiliste õppuste ajaks kolmeks nädalaks teenistuskohustuste täitmisest, kusjuures neile säilitatakse keskmine töötasu alalise töökoha järgi (sovhoosis, kolhoosis, ettevõttes või asutuses);

2) põllumajandusliku tehnika alal massilise väljaõppe kursused, ringid ja maakutsekoolide hooajalised filiaalid lõpetanud isikute kvalifikatsiooni edasiseks tõstmiseks ning traktoristi-kombaineri kolmanda järgu kvalifikatsiooni saamiseks moodustada maakutsekoolides, nende hooajalistes filiaalides ja «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondistes, alates 1964. aastast, teise aasta õpperühmad, kus õppimine toimub tootmistööd katkestamata;

3) varustada mehhanisaatorite massilise ettevalmistamise kursused ja ringid vajalikul hulgal näitlike õppevahendite, plakatite ja programmidega; parandada kursuste ja ringide õppejõudude metoodilist abistamist õppetöö läbiviimisel ja kontrollida süstemaatiliselt õppetöö käiku.

2. Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel tagada, et kolhoosid, sovhoosid ja teised riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted iga aasta hiljemalt 1. oktoobriks, 1963. aastal aga hiljemalt 25. novembriks sõlmiksid lepingud õppust korraldavate majandite, «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja maakutsekoolidega isikute suunamiseks kursustele, ringidesse ja filiaalidesse.

Kulud, mis on seotud mehhanisaatori eriala väljaõppega koolide hooajalistes filiaalides, kursustel ja ringides, teostatakse kolhooside ja sovhooside arvel, ettevõtetes aga — tööstuskaadri ettevalmistamiseks eraldatavate vahendite arvel.

Majandite juhatajatel luua kursuste kuulajatele vajalikud tingimused õppetööst regulaarse osavõtu kindlustamiseks.

3. Kehtestada, et põllumajandusliku tehnika alal massilise väljaõppe kursustele ja ringidesse ning maakutsekoolide filiaali-

desse võetakse vastu isikuid vanuses alates 16 ja pool aastat, kes on käinud arstlikul järelevaatusel ja on tunnistatud kõlblikuks töötama traktoritel, kombainidel ja teistel põllumajandusmasinatel.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 42, art. 153

KESKHARIDUSEGA PÕLLUMAJANDUSE SPETSIALISTIDE ETTEVALMISTAMISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 361 6. AUGUSTIST 1964

Väljavõte

Keskharidusega põllumajanduse spetsialistide ettevalmistamise parandamiseks, põllumajanduslike tehnikumide õppe-materiaalse baasi tugevdamiseks ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. juuni 1964. a. määrusega nr. 486 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Pidada otstarbekohaseks organiseerida suurte ja tootmise tasemelt eesrindlike sovhooside ning vastavate põllumajanduslike tehnikumide baasil sovhoostehnikumid.

3. Määrata, et sovhoostehnikumi kogu tegevust juhib ainujuhtimise alusel sovhoostehnikumi direktor, kes määratakse kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistide hulgast, omab kõrgema põllumajandusliku hariduse ning tootmis- ja õppetöö kogemusi.

Sovhoostehnikumides seatakse sisse sovhoostehnikumi direktori asetäitja ametikohad — õppetöö alal ja tootmistöö alal.

Sovhoostehnikumide direktorite ametipalgad (arvestuspalgad) määratakse 20 protsenti kõrgemad ametipalkadest (arvestuspalkadest), mis on ette nähtud NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 19. septembri 1959. a. määruses nr. 1120 sovhooside direktoritele, sovhoostehnikumi direktori asetäitjate ametipalgad (arvestuspalgad) aga 10—20 protsenti väiksemad selle määrusega sovhooside direktoritele ettenähtud ametipalkadest (arvestuspalkadest).

4. Eriainete õpetamiseks sovhoostehnikumides võib kaasa tõmmata sovhoostehnikumide spetsialiste tunnitasu alusel, mis on määratud kesk-eriõppeasutuste õpetajatele. Üldhariduslike, üldtehniliste ja mõnede eriainete õpetamist teostavad sovhoostehnikumide koosseisulised õpetajad.

Koosseisuliste õpetajate ja õppe-abipersonali töötasustamine sovhoostehnikumides toimub korras ja suuruses, mis on kehtestatud kesk-eriõppeasutuste töötajate töötasustamisel.

Sovhoostehnikumide spetsialistide, tööliste, teenistujate ning

noorema teenindava personali töötasustamine toimub korras ja suuruses, mis on ette nähtud sovhoositöötajatele.

5. Kehtestada, et:

1) sovhoostehnikumi tootmistegevus toimub isemajandamise alusel.

Eesti NSV Rahandusministeeriumil finantseerida sovhoostehnikumide kulutusi, mis on seotud spetsialistide ettevalmistamisega, samuti plaanilisi kapitaalmahutusi riigieelarve arvel. Sovhoostehnikumide teised kulutused teostatakse nende omade vahendite arvel;

2) sovhoostehnikumi tegevusest saadav kasum jääb tema käsutusse ja kasutatakse: 40 protsenti majapidamise arendamiseks, 50—60 protsenti õppe-kasvatustööks ning laboratooriumide ja kabinettide sisustamiseks ning kuni 10 protsenti sovhoostehnikumi töötajate premeerimiseks.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 32, art. 117

ABINÕUDE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE KEMISEERIMISE JA MAAPARANDUSE SPETSIALISTIDE ETTEVALMISTAMISE LAIENDAMISEKS JA PARANDAMISEKS

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 377 13. AUGUSTIST 1964

Väljavõte

Seoses põllumajanduse kemiseerimise ja maaparandustööde mahu laiendamise kui teravilja ja teiste põllumajandussaaduste tootmise suurendamise tähtsamate allikate arendamise uute ülesannetega, samuti põllumajanduse täielikumaks varustamiseks spetsialistide kaadriga ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. mai 1964. a. määrusele nr. 483 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

1) laiendada agrokeemia ja maaparandustööde mehhaniseerimise spetsialistide ettevalmistamist kesk-eriõppeasutustes ning näha aastaplaanides ette õpilaste vastuvõtmine nendele erialadele NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega kooskõlastatud arvul;

5) võtta tarvitusele abinõud agrokeemia, maaparanduse ja maaparanduse mehhaniseerimise spetsialiste ettevalmistavate tehnikumide materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks, samuti alates 1965. aastast näha rahvamajanduse plaanides ette kapitaalmahutused õppeasutuste, õpilaste ühiselamute, pedagoogilise koosseisu

jaoks elumajade ning teiste objektide ehitamiseks põllumajanduslike tehnikumide jaoks;

6) organiseerida kolhooside, sovhooside, agrokeemia- ja taimekaitseteenistuse organisatsioonide spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmist põllumajanduse kemiseerimise ja maaparanduse küsimustes.

4. Tehnikumide spetsiaalsetesse osakondadesse arvata veemajanduse organisatsioonide, sovhooside ja kolhooside töötajaid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste, samuti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning koondise «Eesti Põllumajandustehnika» lähetuste alusel.

Määrata, et isikud, kes lõpetavad tehnikumide päevased spetsiaalsed osakonnad, saadetakse tagasi tööle nendesse organisatsioonidesse ja ettevõtetesse, kust neid õppima suunati.

Säilitada erandina põllumajanduslike tehnikumide nimetatud spetsiaalsete osakondade õpilastele keskmine töötasu nende töökoha järgi, kuid mitte üle 80 rbl. kuus.

Soovitada kolhoosidel säilitada spetsiaalsetes osakondades õppivatele kolhoosnikutele kuu keskmine töötasu.

6. EKP rajooni- ja linnakomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste parteikomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel abistada igakülgselt Eesti Põllumajanduse Akadeemiat ja kesk-eriõppeasutusi õppetöö organiseerimisel ja spetsialistide ettevalmistamise kvaliteedi tõstmisel vastavalt põllumajandusliku tootmise kaasaja nõuetele, parandada õppeasutuste partei- ja komsomoliorganisatsioonide juhtimist, suunates nende tähelepanu ideelise ja poliitilise töö tugevdamisele üliõpilaste ja õpilaste hulgas, tagada süstemaatiline kontroll spetsialistide õige kasutamise üle, taotledes normaalsete materiaalsete ja elukondlike tingimuste loomist nende edukaks tööks tootmises.

PÕLLUMAJANDUSE JAOKS ARVEALA TÖÖTAJATE JA MEHHANISEERITUD ARVESTUSE TÖÖTAJATE ETTEVALMISTAMISE JA KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISE PARANDAMISE ARINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 3
5. JAANUARIST 1965

Väljavõte

Põllumajanduse jaoks arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise edasiseks parandamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite

Nõukogu 8. oktoobri 1964. a. määrusele nr. 836 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil koos Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Statistika Keskvalitsusega vabariigi rahvamajanduse arendamise 1966.—1970. a. plaani projekti väljatöötamisel näha ette abinõud põllumajandusele arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistamise tagamiseks kõrgemates ja kesk-eriõppeasutustes, samuti nende ettevalmistamiseks kursustel vastava kvalifikatsiooni andmisega.

2. Eesti Põllumajanduse Akadeemia ja Vinni näidissovhoostehnikumi erialal «Raamatupidamise arvestus põllumajanduses» lõpetanute maksimaalseks kasutamiseks vahetult tootmises Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil jaotada märgitud noori spetsialiste üks aasta enne õppeasutuse lõpetamist nende järgneva tööle suunamisega kolhoosidesse ja sovhoosidesse.

3. Eesti NSV Statistika Keskvalitsusel tagada talle alluvas arveala töötajate kaadri ettevalmistamise õppekombinaadis kogu statsionaarse ja kaugõppe kursuse õppuste (ettevalmistuse ja kvalifikatsiooni tõstmise) läbiviimine põllumajanduse arveala ja mehhaniseeritud arvestuse töötajatele.

4. Määrata, et kolhooside ja sovhooside arveala töötajad saadetakse ettevalmistus- ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustele kolhooside ja sovhooside esitlusel kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste poolt, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtete ja organisatsioonide arveala töötajaid suunab koondis «Eesti Põllumajandustehnika».

Arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate suunamine kvalifikatsiooni tõstmise kursustele peab reeglina toimuma nende tootmises töötamise iga 4—5 aasta järel.

5. Arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate õpetamine ettevalmistus- ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustel toimub kolhooside, sovhooside ja koondise «Eesti Põllumajandustehnika» summade arvel, samuti assigneeringute arvel, mis eraldatakse vabariiklikust eelarvest kaadri ettevalmistamiseks ja kvalifikatsiooni tõstmiseks.

Kehtestada kolhooside ja sovhooside pea(vanem)raamatupidajatele, keda suunatakse kvalifikatsiooni tõstmise kursustele, materiaalse kindlustatuse tingimused, mis on ette nähtud EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1961. a. määruse nr. 419 punktis 9 kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri kvalifikatsiooni tõstmise kursuste kuulajatele.

Laiendada isikutele, kes õpivad põllumajanduse jaoks arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistus- ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustel tootmistööd katkestamata õppe-

ajaga vähemalt 10 kuud, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1960. a. määruse nr. 401 punkti 6 kehtivust täiendava tasulise puhkuse andmise kohta eksamite ja arvestuste sooritamiseks.

Soovitada kolhoosidel kehtestada analoogiline kord puhkuste andmiseks eksamite ja arvestuste sooritamise ajaks kolhoosnikutele, kes õpivad neil kursustel tootmistööd katkestamata.

6. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» koos Eesti NSV Statistika Keskvalitsusega:

1) tagada 1965. a. kolhooside ja sovhooside kõrgemat või keskeriharidust mitteomavate pearaamatupidajate ja vanemraamatupidajate atesteerimine;

2) iga aasta määrata kindlaks kolhooside ja sovhooside, koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtete ja organisatsioonide, põllumajanduse ettevõtteid teenindavate masinarvutusjaamade ja -büroode arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate kontingent ettevalmistamiseks ja kvalifikatsiooni tõstmiseks vastavatel kursustel.

8. Vajalike materiaalsete ja elukondlike tingimuste loomiseks raamatupidamise spetsialistidele soovitada kolhoosidel:

2) kindlustada raamatupidamise spetsialiste elamispinnaga korras, mis on kehtestatud EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuli 1962. a. määrusega nr. 355.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 2, art. 3

MAAKUTSEKOOLIDES MEHHANISAATORITE KAADRI ETTEVALMISTAMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 153
7. APRILLIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. märtsi 1966. a. määrusele nr. 191 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada, et alates 1967. aastast poolteise- ja kaheaastase õppeajaga maakutsekoolide õpilased sooritavad esimesel õppeaastal tootmispraktika koolide õppemajandites, laboratooriumides, töökodades ja polügoonidel, antud aja eest neile tasuta toitlustamise ja stipendiumi säilitamisega.

Tootmispraktika perioodil kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides, mis viiakse läbi vähemalt 4 kuu jooksul õppuse lõpp-perioodil, säilitatakse kõikidele maakutsekoolide õpilastele (sealhulgas ka kehtiva erialade loeteluga üheaastase õppeajaga koolide õpilastele) alates 1967. aas-

tast tasuta toitlustamine riigieelarve arvel ja neile makstakse töötasu antud majandis kehtivate normide ja hinnete kohaselt nimetatud majandite arvel.

Stipendiumi õpilastele selle aja eest ei maksta.

2. Kehtestada, et kulutused maakutsekoolides sovhoosidele mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamiseks teostatakse, alates õpilaste vastuvõtust 1967. aastast, riigieelarve arvel, kaasa arvatud kulutused stipendiumide väljamaksmiseks, tasuta toitlustamiseks, samuti kehtiva vormiriietuse ja eririietuse väljaandmiseks.

Seoses sellega sovhooside tootmis-finantsplaanides alates 1967. aastast vahendeid selleks otstarbeks mitte ette näha.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 15, art. 95

ÕPPETÖÖ ALUSTAMISE TÄHTAEGADE KOHTA MAAKUTSEKOOLIDES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 168 20. APRILLIST 1966

Väljavõte

Maakutsekoolide komplekteerimiseks paremate tingimuste loomiseks Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1962. a. määruse nr. 222 osaliseks muutmiseks kehtestada õppetöö alguseks igal aastal maakutsekoolides 2-aastase õppeajaga laia profiiliga traktoristi-masinisti erialal, loomakasvatusfarmide mehhanisaatori, maaparandustööde mehhnisaatori ning maa-asulate elektrifitseerimise elektrimontööri erialadel 1. september.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsusel, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», partei rajoonikomiteedel, põllumajandusliku tootmise valitsustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eestimaa LKNÜ Keskkomiteel ja komsomoli rajoonikomiteedel teha ulatuslikku selgitustööd maanoorte hulgas põllumajanduse mehhanisaatorite erialade omandamise kohta ja tagada maakutsekoolide komplekteerimise plaanide õigeaegne täitmine.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 17, art. 106

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE JUHTIVA KAADRI NING PÕLLUMAJANDUSE SPETSIALISTIDE KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISE SÜSTEEMI EDASISE PARENDAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 186 25. APRILLIST 1966

Väljavõte

Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi edasiseks parendamiseks ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. jaanuari 1966. a. määrusele nr. 38 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil organiseerida Kehtnas põllumajanduse spetsialistide olemasolevate kvalifikatsiooni tõstmise kursuste baasil kesk-eriharidusega põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kool.

Anda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile õigus organiseerida teiste spetsiaalse õppebaasiga õppeasutuste baasil keskharidusega põllumajanduskaadri (maaparandajad, ehitajad ja teised) kvalifikatsiooni tõstmise kooli filiaale.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli juhtimine, samuti selle teenindamise organiseerimine.

2. Reorganiseerida 1. aprillist 1966. a. Kolhooside ja Sovhooside Juhtiva Kaadri Ettevalmistamise Vabariiklik Kool ja kolhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise kursused Eesti Põllumajanduse Akadeemia kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonnaks osakondadega:

kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise osakond;

kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise osakond.

3. Lugeda kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonna ja põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli peamiseks ülesandeks kuulajate teadmiste taseme tõstmine põllumajandussaaduste tootmise tehnoloogia, kemiseerimise, maaparanduse, mehhaniseerimise, põllumajandusliku tootmise ökonoomika ja organiseerimise alal teaduse, tehnika ja eesrindlike kogemuste uusimate saavutuste tundmaõppimise põhjal.

4. Vastavalt käesoleva määruse punktile 2 organiseeritava kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonna kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise osakonda võetakse vastu peamiselt kõrgema põllumajandusliku haridusega isikuid vanusega

mitte üle 45 aasta kolhooside aseesimeeste ja sovhooside direktorite asetäitjate, osakonnajuhatajate, farmijuhatajate, tootmisbrigaadide brigadiride ja põllumajanduse spetsialistide hulgast, kes töötavad kolhoosides, sovhoosides, partei-, nõukogu ja põllumajandusorganites, omavad häid organiseerimisvõimeid ja praktilisi töökogemusi põllumajanduses ning keda võib pärast õpingute lõpetamist kasutada juhtival tööl kolhoosides ja sovhoosides.

Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise osakonda suunatakse peamiselt kõrgemat haridust omavaid kolhooside esimehi, sovhooside direktoreid, kolhooside, sovhooside, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste ning teiste põllumajandusorganite, põllumajanduslike õppeasutuste ja maakutsekoolide põllumajanduse spetsialiste, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse süsteemi ettevõtetes ja organisatsioonides töötavaid põllumajanduse spetsialiste ja Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu ehitusorganisatsioonide spetsialiste.

5. Kesk-eriharidusega põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli suunatakse agronoome, zootehnikuid, veterinaarvelskreid, mehhaanikuid, maaparandajaid, ehitajaid ja teisi spetsialiste, kolhooside ja sovhooside osakondade juhatajaid, tootmisbrigaadide brigadire, loomakasvatusfarmide juhatajaid, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika», maakutsekoolide ja Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu süsteemi ettevõtete ja organisatsioonide kesk-eriharidusega töötajaid.

6. Kuulajate valimist ja suunamist kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonda ja põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli teostavad Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsused, Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsus.

Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise osakonna kuulajaid valivad partei rajoonikomiteed ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsused ja kinnitab Eestimaa KP Keskkomitee.

7. Õppeajaks kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise osakonnas määratakse 6 kuud, kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikat-

siooni tõstmise osakonnas — kuni 3 kuud, aga põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise koolis põllumajanduse spetsialistidele — kuni 2 kuud, kolhooside ja sovhooside osakondade juhatajatele, tootmisbrigaadide brigadiridele ja loomakasvatusfarmide juhatajatele — kuni 3 kuud.

8. Kehtestada, et:

1) põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmine toimub iga 5 aasta töötamise järele;

2) isikutele, kes lõpetavad kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonna ja põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli, antakse tunnistused. Isikud, kes lõpetavad kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamise osakonna, suunatakse rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuse korraldusse kasutamiseks juhtival tööl kolhoosides ja sovhoosides, aga isikud, kes lõpetavad kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ja põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise osakonna, suunatakse tööle nendesse majanditesse ja organisatsioonidesse, kes neid õppima komandeerisid;

3) kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ja põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise teaduskonna kuulajate materiaalne kindlustamine toimub tingimuste kohaselt, mis on ette nähtud Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1961. a. määruse nr. 419 punktis 9 kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri kvalifikatsiooni tõstmise kursuste kuulajatele;

4) põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli kuulajatele säilitatakse keskmine kuutöötasu põhitöökoha järgi.

Soovitada kolhoosidel säilitada selles koolis õppivatele kolhoosnikutele keskmine kuutöötasu.

Peale selle makstakse nimetatud kooli kuulajatele täiendavalt riiklikku stipendiumi 40 rubla kuus;

5) põllumajanduskaadri kvalifikatsiooni tõstmise kooli õppejõudude koosseis määratakse kindlaks kesk-eriõppeasutustele ettenähtud normide kohaselt, lähtudes aasta keskmisest kuulajate kontingendist, kes selles koolis kvalifikatsiooni tõstavad.

Kooli õppejõudude kooseisu töötasustamine toimub korra ja määrade kohaselt, mis on ette nähtud kesk-eriõppeasutuste õppejõududele.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1960. a. määruse nr. 401 osaliseks muutmiseks anda põllumajanduse ökonoomika üheaastase kaugõppeteaduskonna kuulajatele lisapuhkust sissejuhatava sessiooni, arvestuste ja eksamite ajaks 30 kalendripäeva ühes palga säilitamisega põhitöökoha järgi.

Soovitada kolhoosidel kehtestada analoogiline puhkuste andmise kord sissejuhatava sessiooni, arvestuste ja eksamite ajaks kolhoosnikutele, kes õpivad tootmistööd katkestamata selles teaduskonnas.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 20, art. 128

SOVHOOSIDE JA TÖÖSTUSLIKE MINISTEERIUMIDE MUUDE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE JA -ORGANISATSIOONIDE PÕLLUMAJANDUSE SPETSIALISTIDE KVALIFIKATSIOONI TÕSTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 401
9. SEPTEMBRIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. septembri 1966. a. määrusele nr. 707 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Kehtestada, et sovhooside ja tööstuslike ministeeriumide muude põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmine toimub korras, mis on kindlaks määratud Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1966. a. määrusega nr. 186 «Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi edasise parendamise kohta» nimetatud määrusega ettenähtud kuulajate kontingendi piires.

KUTSEKOOLIDES MAAPARANDAJATE KAADRI ETTEVALMISTAMISE SUURENDAMISE ABINÕUDE KOHTA AASTAIL 1966—1970

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 415
23. SEPTEMBRIST 1966

Väljavõte

Seoses Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1966. a. määrusega nr. 333 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada ülesanne maaparandustööde mehhanisaatorite ettevalmistamise alal Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kutsehariduse Komitee kutsekoolides aastaiks 1966—1970 vastavalt lisale nr. 1 (lisa ei avaldata).

3. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel:

1) ette näha Eesti NSV rahvamajanduse arendamise aasta- ja perspektiivplaanides kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kutsehariduse Komitee kutsekoolides sellisel hulgal, mis tagab maaparandustööde mehhanisaatorite ettevalmistamiseks käesoleva määrusega kehtestatud ülesande täitmise, ning ajutiselt vähendada kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamist kutsekoolides teistele rahvamajandusharudele;

2) pärast maaparandustööde mehhanisaatorite ettevalmistamiseks ettenähtud kutsekoolide ehituse lõpetamist ja ekspluatatsiooniandmist tagada teistele rahvamajandusharudele kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamise mahu taastamine;

3) kajastada maaparandustööde mehhanisaatorite ettevalmistamine rahvamajanduse arendamise plaanides eraldi real.

6. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel tagada kandidaatide valik ja õppima suunamine maakutsekoolidesse maaparandustööde mehhnisaatorite ettevalmistamiseks Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1960. a. määrusega nr. 3 ja 8. mai 1962. a. määrusega nr. 222 kehtestatud korras.

ABINÕUDE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE VARUSTAMISEKS KVALIFITSEERITUD MEHHANISAATORITE KAADRIGA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 259
19. JUUNIST 1967

Väljavõte

Põllumajanduse varustamiseks kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadriga ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. mai 1967. a. määrusele nr. 410 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel võtta tarvitusele abinõud kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete varustamiseks kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadriga, et täielikult ära kasutada masina- ja traktoripargi olemasolevad võimalused põllumajandusliku tootmise edasiseks tõusuks.

2. Kindlaks määrata mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamise ülesanne vabariigi maakutsekoolides 1970. aastal arvult 1800 inimest.

5. Lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel üle 150 õpilasega filiaale omavate maakutsekoolide koosseisu võtta vabastatud filiaalijuhataja ametikoht koolidirektori asetäitja õigustes.

6. Kehtestada, et maakutsekoolid võivad kasutada nende käsutusse jäetavat kasumit, mis on saadud oma õppemajandite tootmistegevusest, ühiselamute ja elamute ehitamiseks — kuni 50% ulatuses sellest kasumist, mis suunatakse nende majandite laiendamise kapitaalkulutusteks vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. novembri 1956. a. määrusele nr. 276.

7. Lubada sovhooside direktoritel ja teiste riiklike põllumajanduse ning veemajanduse ettevõtete ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtete juhtijatel kehtestada noortele maakutsekooli või kursused lõpetanud ning traktorite, põllumajandus- ja maaparandusmasinate remondil töötavatele traktoristidele-masinistidele, kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteedega alandatud töönormid, nagu see on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1965. a. määruse nr. 367 punktis 2 noortele mehhaniseerimistöödel töötavatele traktoristidele-masinistidele.

8. Kohaldada kutsekoolide üksikute, keskkoolide lõpetanutest koosnevate, gruppide õpilastele, keda organiseeritakse vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1966. a. määruse nr. 130 punkti 2 alapunktile 4, põllumajanduse mehhanisaatorite ettevalmistamise alal õpilaste materiaalse varustamise tingimusi ja norme, mis kehtivad mehhanisaatorite kaadrit ettevalmistavates maakutsekoolides.

9. Kehtestada, et traktoril kahe vahetusega töötamisel makstakse vanemtraktoristile-masinistile, kui tema ja ta väljavahetaja täidavad vahetusnormi neile kinnistatud traktoril, täiendavalt 10% vahetuse eest makstavast tasust.

10. Lubada NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduse ning veemajanduse ettevõtete ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtete mehhanisaatoritele pikaajalist krediiti elamute ehitamiseks tingimustel, mis on kehtestatud Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1964. a. määruse nr. 176 punkti 8 neljandas lõigus kolhooside mehhanisaatoritele.

11. Lubada erandina sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajanduse ning veemajanduse ettevõtetel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetel, kui neil pole võimalik mehhanisaatoritele elamispinda anda, aastatel 1967—1970 kodanikelt eluruume üürida põllumajanduse mehhanisaatorite majutamiseks, kusjuures need ettevõtted maksavad täiendavalt iga mehhanisaatori kohta 3 rubla kuus, kandes need kulud ettevõtete majandusliku tegevuse tulemustesse.

12. Lubada Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumi metsavarumisorganisatsioonidel ning Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil müüa kolhoosidele ja sovhoosidele, kes on saatnud oma mehhanisaatoreid

sügis-talvisel perioodil metsa ülestöötamisele, elamute ehituseks kõlblikku okastarbepuitu jaehinnaga, arvestusega 15 m^3 iga 100 normi kohta, mis on täidetud mehhanisaatorite jõududega sügis-talvise hooaja jooksul, ühes selle puidu kohaletoimetamisega kolhoosidele ja sovhoosidele nendele majanditele lähimasse raudteejaama.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 29, art. 235

V OSA

SOVHOOSIDE JA KOLHOOSIDE ORGANISATSIOONILISI KÜSIMUSI. PÕLLUMAJANDUSE MATERIAAL-TEHNILINE VARUSTAMINE. MAAEHITUSE KÜSIMUSED.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE TÖÖLISTE TÖÖAJA REŽIIMI KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 287
8. JUUNIST 1962

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. mai 1962. a. määrusele nr. 475 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste tööaja režiimi kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1. Andis sovhoosidirektoritele ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete juhatajatele õiguse kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteedega pikendada tootmisvajadustest tingitud juhtudel pingeliste põllutööde ajal (külv, külvide hooldamine, söötade varumine, saagi koristamine, sügiskünd) taimekasvatuses töötavate tööliste tööpäeva, kuid mitte rohkem kui 10 tunnini;

Kohustas sovhooside direktoreid ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete juhatajaid lühendama teiste põllutööde ajal või talvel nende tööliste tööpäeva, kes pingeliste põllutööde ajal töötasid üle normaalse tööaja, kehtestades selle pikkuseks vähemalt 5 tundi (tööliste nõusolekul võib ka mitte piirduda viie tunniga), selleks, et keskmine tööpäeva pikkus aasta jooksul ei ületaks seitset tundi.

Seoses sellega seadis nimetatud töölistele sisse tööaja summaarse arvestuse kalendriaasta kohta ja andis liiduvabariikide ministrite nõukogudele õiguse kooskõlastatult vabariiklike ametiühingute nõukogudega, lähtudes tootmise piirkondlikest iseärasustest, seada sisse tööaja summaarne arvestus neile töölistele muu arvestusperioodi jooksul aastas.

Kui tootmistingimuste tõttu ei ole võimalik lühendada tööpäeva, anda töölistele ületöötatud aja eest kuni 5 lisapuhkepäeva kuus (tasustamata). Tööliste nõusolekul võib anda ka rohkem lisapuhkepäevi kuus.

Töölistele, kelle suhtes on kehtestatud tööaja summaarne arvestus, makstakse enne saadud toodangu eest tehtavat lõpparvestust töötasu järgmiselt: tükitöölistele — tehtud tööde eest kehtivate

töönormide alusel, mis on kehtestatud lähtudes normaalsest tööpäeva pikkusest, ning kehtivate hinnete järgi, ajatöölistele aga — tegelikult töötatud aja eest.

2. Neil juhtudel, kui töölistele ei antud eelmisel aastal (kalendri- või arvestusaastal) lühendatud tööpäevi ega lisapuhkepäevi üle normaalse aja töötatud tööaja eest, tasustatakse ületunde kehtivas seadusandluses ettenähtud korras aastaks kinnitatud töötasufondi piirides.

Seejuures makstakse ületöötatud aja eest traktoristidele-masinistidele IV kategooria ja teistele taimekasvatustöölistele III kategooria järgi, mis on neile töölistele töötasu maksmiseks ette nähtud vastavates ajatariifimäärades.

3. Tegi ülesandeks NSV Liidu Riiklikule Töö- ja Palgaküsimuste Komiteele koos Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga selgitada nimetatud määruse rakendamist.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 29, art. 111

NSVL PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI SÜSTEEMI ETTEVÕTETE, ORGANISATSIOONIDE JA ASUTUSTE NORMEERIMATA TÖÖPÄEVAGA TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE (KUTSEALADE) LOETELU

KINNITATUD NSV LIIDU PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI POOLT 7. MAIL 1968. A. KOOSKÕLASTATULT PÕLLUMAJANDUSE JA VARUMISE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE AMETIÜHINGU KESKKOMITEEGA

Normeerimata tööpäev on tööaja erirežiim, mis on tööseadusandlusega kehtestatud teatud kategooria töötajatele, arvestades töö iseloomu ja asjaolu, et sageli nende tegevus ei mahu normaalse tööpäeva raamidesse või ei võimalda täpset töötundide arvestust. Normeerimata tööpäevaga töötajaid võib tootmishädavajaduse juhtudel tööle rakendada üle normaaltööaja (ületunnitööle).

Kompensatsiooniks töö eest üle normaaltööaja võib asutuse juhataja kooskõlas ametiühingu organisatsiooniga vastavalt tööseadusandlusele anda normeerimata tööajaga töötajale lisapuhkust kestusega kuni 12 tööpäeva.

Lisapuhkuse kestus sõltub koormuse suurusest ja vajadusest töötaja tööle rakendamiseks üle normaalaja ning nähakse ette järgmistele isikutele:

1. Ettevõtte, organisatsiooni või asutuse juhatajale ja juhataja asetäitjatele, pea- ja vanemspetsialistidele, pearaamatupida-

jale, pearaamatupidaja õigustes vanemraamatupidajale ja nende asetäitjatele.

2. Ettevõtte, organisatsiooni või asutuse struktuurse alajaotuse (tsehhid, osakonnad, teenistused, jaoskonnad, tootmis- ja majanduslõigud, farmid jne.) juhatajatele, ülematele ja teistele juhtijatele ja nende asetäitjatele.

3. Agronoomidele, zootehnikutele, veterinaararstidele, inseneridele, mehhaanikutele, elektrikutele, ökonomistidele, planeerijatele, jahindusjuhtidele, metsateadlastele, metsaülematele, abimetsaülematele, maakorraldajatele, töödejuhatajatele, juriskonsultidele, tehnoloogidele, geoloogidele, hüdrogeoloogidele, hüdrometeoroloogidele, agrometsamelioraatoritele, meliooraatoritele, ihtüoloogidele, agrokeemikutele, biokeemikutele, bakterioloogidele, keemikutele, mikrobioloogidele, topograafidele, metoodikutele, veterinaarvelskritele, tehnikutele, karusloomakasvatajatele, kalakasvatajatele, mullateadlastele, kümnikutele (meistritele), soojustehnikutele ja teistele kõrgema ja keskmise kvalifikatsiooniga spetsialistidele.

4. Vanemraamatupidajatele ja raamatupidajatele, raamatupidaja-revidentidele, vanemkassapidajatele, kassapidajatele-inkassaatoritele, arveametnikele (osakonna, brigaadi, farmi), normeerijatele, arvestajatele, inspektoritele, kaadriinspektoritele, sekretärmasinakirjutajatele, sekretär-stenografistidele, taksaatoritele.

5. Vanemkaubatundjatele, kaubatundjatele, agentidele, ekspediitoritele, laojuhatajatele, dispetšeritele, operaatoritele, radistidele, komandantidele (hoonete järelevaatajad, majavalitsejad), tootmisvõimlemise instruktoritele, vanemlaborantidele, kutsaritele, sõiduautojuhtidele, täieliku tööpäevaga töötavatele statsionaarsete ja rändkinode mehhaanikutele.

6. Põllunduse ja ehituse brigadiridele ja nende abidele, vanematele lambakarjustele, vanematele loomakarja saaturitele.

*

Käesoleva loetelu kinnitamisega kaotavad jõu varem kehtinud: NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi «Sovhooside, ettevõtete ja organisatsioonide töötajate puhkustest» (NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Keskkomitee 15. augusti 1956. a. selgitus) ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi keskaparaadi-ametikohtade täiendavate puhkuste loetelu, milline vastavalt NSV Liidu Kesktäitevkomitee 30. aprilli 1930. a. korraliste ja lisapuhkuste eeskirjadele kinnitati 5. juunil 1967. aastal.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUS-ETTEVÕTETE TÄIELIKULE ISEMAJANDAMISELE ÜLEVIIMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 244 6. JUUNIST 1967

Väljavõte

Põllumajandussaaduste tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamiseks, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate materiaalse huvi tõstmiseks ettevõtete töö parandamise vastu ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1967. a. määrusele nr. 319 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil üle viia sovhoosid ja teised riiklikud põllumajandusettevõtted täielikule isemajandamisele 1. juulist 1967. a. vastavalt lisale (lisa ei tooda).

Täielikule isemajandamisele üleviidud majandid tagavad kõigi tootmiskulude katmise, edasise laiendatud taastootmise (tootmisotstarbelised kapitaalmahutused, põhikarja formeerimine, omakäibevahendite juurdkasv jt.), majandusliku stimuleerimise fondide ja teiste fondide moodustamise ning pangalaenude õigeaegse tagastamise omavahenditest.

2. Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu eest makstakse kokkuostuhindades koos hinnalisanditega, mis on kehtestatud kolhoosidele.

Säilitada täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele senine realiseerimiskord ja arvelduste tingimused toodangu müümisel kaubandusvõrku ja vahetult tarbijale.

3. Tunnistada vajalikuks laiendada täielikule isemajandamisele üleviidavate sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete majanduslikku iseseisvust. Seoses sellega vähendada nendele majanditele kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt kinnitatavate plaaninäitajate arvu, piirdudes järgmiste näitajatega:

t o o t m i s e a l a l — rahvamajandusplaanis ettenähtud tähtsamate toodanguliikide riigile müümise maht naturaalses väljenduses, spetsialiseeritud majanditele lisaks sellele vastavate toodanguliikide (tõunoorloomad, sordiseeme, istikud jt.) müümise kogus;

t ö ö j õ u a l a l — üldine palgafond;

r a h a n d u s e a l a l:

üldine kasumisumma;

assigneeringud riigieelarvest;

maks põllumajandusliku tootmise põhifondide eest.

Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete plaanilise kasumi üldsumma määravad kindlaks need majandid ja selle kinnitab kõrgemalseisev organ. Nimetatud korras nendele majanditele kinnitatud kasumisummat arvestatakse riigieelarve projekti koostamisel;

kapitaalmahutuste alal — tsentraliseeritud kapitaalmahutuste üldmaht, sealhulgas ehitus-montaažitööde maht;

põhifondide ekspluatatsiooni andmine tsentraliseeritud kapitaalmahutuste arvel rahalises väljenduses;

materiaal-tehnilise varustuse alal — traktorite, autode, põllumajandusmasinate, seadmete, väetiste, ehitusmaterjalide ja muude kõrgemalseisva organisatsiooni poolt jaotatavate tootmisvahendite hangete maht.

Täielikule isemajandamisele üleviidud ettevõtete plaanide ülejäänud näitajad kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt kinnitamisele ei kuulu, vaid ettevõtted töötavad need ise välja ja plaaniorganid kasutavad neid arvutusmaterjalina plaanide koostamisel.

4. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete huvi suurendamiseks tootmispõhifondide parema kasutamise vastu kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud ettevõtted kannavad tegelikult saadud kasumist eelarvesse maksuna põllumajandusliku tootmise põhifondide eest ühe protsendi nende fondide maksumusest (välja arvatud produktiiv- ja tööloomade ning mitmeaastaste istanduste maksumus). Maksu ei võeta kahe aasta jooksul tootmispõhifondide eest, mis on moodustatud majandi tugevdamise ja laiendamise fondi arvel, ja pangalaenude arvel moodustatud tootmispõhifondide eest — laenu kustutamiseni, samuti katsetootmisobjektide tootmispõhifondide eest ettevõtetes (tsehhid, sektorid, seadmed), mis teenindavad vastavaid tootmisharusid, samuti ettevõtete bilansis olevate kanalisatsiooni välisehitiste eest. Ettevõtted, kelle rentaablus on alla 25 protsendi realiseeritud toodangu omahinnast, vabastatakse fondimaksust.

5. Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosid ja muud riiklikud põllumajandusettevõtted, pärast põllumajandusliku tootmise põhifondide maksu kindlaksmääramist eelarvesse, eraldavad kasumi üldsummast:

materiaalse ergutamise fondi plaanilisest kasumist 15 protsenti, üleplaanilisest kasumist aga vähendatakse eraldiste mainitud normi kõrgemalseisva organi otsusel kuni 50 protsendini, kuid selliselt, et eraldiste üldsumma ei ületaks 12 protsenti aastapalgafondist;

sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fondi — 10 protsenti;

kindlustusfondi — 20 protsenti;

majandi tugevdamise ja laiendamise fondi — 10 protsenti.

Ülejäänud osa kasumist suunatakse sotsialistlikus võistluses saadud preemiate maksmiseks, omakäibevahendite juurdekasvu finantseerimiseks, põhikarja kujundamiseks, pangalaenude kustutamiseks, tsentraliseeritud kapitaalmahutuste finantseerimiseks, elamu- ja kommunaalmajanduse kahjumite katmiseks ja muudeks kulutusteks.

Eraldisi materiaalse ergutamise fondi aasta vältel tehakse igas kvartalis (avansina) kuni 5 protsendi ulatuses jaotamisele kuuluvast tootmis- ja finantsplaanis antud kvartaliks ettenähtud kasumist arvestusega, et eraldiste summa ei ületaks 6 protsenti kvartali palgafondist, koos järgneva ümberarvutusega tegelikust kasumist aastaaruande järgi.

6. Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes kasumi ja muude omaressursside arvel moodustatud fonde kasutatakse järgmiselt:

1) materiaalse ergutamise fond:

tööliste, juhtivate ja insener-tehniliste töötajate, teenistujate ja muude töötajate premeerimiseks;

ergutustasu maksmiseks töölistele, juhtivatele ja insener-tehnilistele töötajatele, teenistujatele ja muudele töötajatele ettevõtte aasta töötuiemuste eest;

preemiate maksmiseks majandisisese sotsialistliku võistluse võitjatele-kollektiividele ja üksiktöötajatele;

ettevõtte töötajatele ühekordse toetuse andmiseks.

Materiaalse ergutamise fondi jaotamist mainitud otstarveteks, fondi kulutamise eelarvete kinnitamist ja sellest fondist preemiate ning muude väljamaksete suuruste määramist töötajatele teostab ettevõtte administratsioon ametiühinguorganisatsiooni osavõtul;

2) sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fond:

ettevõtete tööliste, insener-tehniliste töötajate ja teenistujate kultuur-elukondliku ja meditsiinilise teenindamise parendamiseks, ettevõtete meditsiinilis-sanatoorsetele asutustele arstimite soetamiseks, puhkekodude ja sanatooriumide tuusikute muretsemiseks, sööklate, puhvetite, puhkekodude, sanatooriumide, klubide, lasteasutuste sisustamiseks ja neile transpordivahendite ning inventari muretsemiseks, kehakultuuri üritusteks, laste paremaks toitlustamiseks koolides, lasteaedades, -sõimedes ja pioneerilaagrites ning muudeks kultuur-elukondlikeks vajadusteks;

elamute, puhkekodude, sanatooriumide, profülaktooriumide, pioneerilaagrite, lasteaedade ja -sõimede, sööklate ja puhvetite, spordiehitiste ja muude kultuur-elukondlike objektide ehituseks üle riikliku plaani, nende laiendamiseks ja kapitaalremondiks.

Ettevõte võib sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fondi vahendeid kasutada osavõtuks elamute ning kultuur-elukondlike asutuste ühisest ehitamisest.

Sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fondi arvel ehitatud kogu elamispind jaotatakse isikutele ettevõtte administratsiooni ja ametiühinguorganisatsiooni ühise otsusega kinnitatud nimekirja järgi ühes järgneva teatamisega rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

Sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fondi jaotamine mainitud otstarvete järgi ja kulude eelarve kinnitamine toimub ettevõtte administratsiooni poolt ametiühinguorganisatsiooni osavõtul;

3) kindlustusfond — loodusõnnetuste tagajärjel tekkinud kulude ja kahjude katmiseks ning NSV Liidu Riigipangale kindlustamata võlgnevuse kustutamiseks, mis on tekkinud tootmisele ebasoodsate ilmastikutingimuste tagajärjel vähemsaadud toodangu tõttu.

Kindlustusfondi eraldiste üldsummast jääb Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi määramisel, lähtudes ilmastikutingimustest, kuni 50 protsenti majandi käsutusse, ülejäänud summa aga kantakse üle ministeeriumi fondi loodusõnnetuste läbi kannatanud või tootmisele ebasoodsate ilmastikutingimuste tõttu toodangut vähem saanud majanditele finantsabi andmiseks.

Kolme aasta jooksul kasutamata kindlustusfondivahendid võetakse ettevõttelt ära ühe aasta eraldiste ulatuses ja kantakse Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi tsentraliseeritud fondi;

4) majandi tugevdamise ja laiendamise fond: tootmisotstarbeliste tsentraliseerimata kapitaalmahutuste finantseerimiseks ja muudeks uue tehnika juurutamisega, mehhaniseerimisega, masinate ja seadmete moderniseerimisega, põhifondide uuendamisega, tootmise ja töö organiseerimise täiustamisega seotud kuludeks, samuti muude ürituste finantseerimiseks tootmise arendamisel, millised on suunatud tööviljakuse tõstmiseks, saaduste omahinna alandamiseks ja kvaliteedi parendamiseks ning tootmise rentaabluse tõstmiseks.

Majandi tugevdamise ja laiendamise fond moodustatakse kasumieraldistest, osast põhifondide täielikuks taastamiseks ettenähtud amortisatsioonieraldistest, samuti väljalangenud ja liigse vara — põhifondide — realiseerimisest saadud summadest, välja arvatud põhikarja väljapraakimisest saadud vahendid, mis suunatakse põhikarja kujundamise kulude finantseerimiseks.

Nimetatud fondi minevate amortisatsioonieraldiste suuruse määrab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium kuni 30 protsendi ulatuses amortisatsioonieraldistest, mis on ette nähtud põhifondide täielikuks taastamiseks.

7. Kehtestada, et sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate materiaalne ergutamine materiaalse ergutamise fondi arvel toimub üle kehtivates töötasustamise ja premeerimise määrustikes kindlaksmääratud preemiate.

8. Amortisatsioonieraldiste, põhikarja väljapraakimisest saadud vahendite, materiaalse ergutamise fondi, sotsiaal-kultuuriliste ürituste ning elamuehituse fondi, samuti majandi tugevdamise ja laiendamise fondi kasutamata jäägid lähevad üle järgmisse aastasse ning sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajandusettevõtetelt äravõtmisele ei kuulu.

9. Anda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile õigus diferentseerida alluvate ettevõtete materiaalse ergutamise fondi minevate eraldiste määra selliselt, et materiaalse ergutamise üldfond ministeeriumi ulatuses ei ületaks 15 protsenti täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete kasumieraldistest ning 12 protsenti iga ettevõtte aasta-palgafondist.

10. Anda sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktoritele õigus kooskõlastatult ametiühinguorganisatsioonidega ümber jaotada vahendeid materiaalse ergutamise fondi ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste ning elamuehituse fondi vahel kuni 20 protsendi ulatuses kummagi fondi summast.

11. Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jääk pärast maksu tasumist tootmise põhifondide eest, eraldiste kandmist majandusliku ergutamise ja teistesse fondidesse, pikaajaliste ja omakäibevahendite puudujäägi ajutiseks täiendamiseks saadud laenude kustutamist, samuti majandi plaaniliste kulude katmist, tsentraliseeritakse Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt selle ümberjaotamiseks teiste täielikule isemajandamisele üleviidud majandite vahel, kellel tootmise arendamiseks omavahendeid ei piisa.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete huvi äratamiseks nende poolt kasutamata kasumi üleandmise vastu teistele majanditele, lubada jätta kuni 10 protsenti äravõtmisele kuuluvast kasumisummast majandi käsutusse ja suunata need vahendid täiendavalt majandusliku stimuleerimise fondidesse.

12. Kehtestada, et tsentraliseeritud kapitaalmahutusi, mis plaanidega ette nähakse täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele, finantseeritakse järgmistest allikatest:

1) põllumajandusmasinate, transpordivahendite ja seadmete soetamiseks, tootmisobjektide ehitamiseks ja muudeks tootmisotstarbelisteks kapitaalmahutusteks — kasumi, põhifondide täielikuks taastamiseks suunatavate amortisatsioonieraldiste ja muude omavahendite arvel, nende vahendite mittepiisavusel aga üksikutel aastatel ka pikaajalise laenu arvel, mida annab pank — kolhoosidele kehtestatud tähtajaks ja tingimustel;

2) elamute, koolide, meditsiini- ja lasteasutuste, klubide, saunade ja muude kultuur-elukondlike objektide, melioratsiooni- ja irrigatsiooniehitiste ning elektriliinide ehitamiseks, samuti muu-

deks kulutusteks kooskõlas kehtiva seadusandlusega — riigieelarve vahendite arvel;

3) uute ettevõtete, linnuvabrikute, lava- ja kasvuhoonekombinaatide ning sealiha, piima ja muude looma- ning linnukasvatussaaduste tootmise komplekside ehitamiseks — riigieelarve vahendite ning teistelt ettevõtetelt ümberjaotamise korras saadava kasumi arvel.

13. Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete omakäibevahendite normatiivide juurdekasv tagatakse nende ettevõtete kasumi, muude omade allikate ja NSV Liidu Riigipanga krediidi arvel.

14. Produktiiv- ja tööloomade põhikarja kujundamise kulusid tuleb finantseerida riiklike põllumajandusettevõtete omavahendite (kasum, väljapraagitud loomade müügist saadud summad ja muud omavahendid) arvel, omavahendite mittepiisavuse korral aga — NSV Liidu Riigipanga kuni kaheaastase krediidi arvel.

15. Anda täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele õigus kindlaks määrata kapitaalmahutuste aastamahud majandites moodustatavate fondide arvel.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel näha ette rahvamajandusplaanis vajalikud materiaal-tehnilised ressursid ja töötasufondid majandi tugevdamise ja laiendamise fondi sotsiaal-kultuuriliste ürituste ning elamuehituse fondi, samuti pangalaenude arvel tehtavateks kapitaalmahutusteks ja kapitaalremondiks. Nimetatud kapitaalmahutused peavad olema ette nähtud ehitus- ja montaažitööde tööettevõtuplaanides (tööettevõtu korras teostatava ehituse osas).

16. Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosid ja teised riiklikud põllumajandusettevõtted, tagades riikliku plaani täitmise, lahendavad iseseisvalt tootmis- ja majandusliku tegevuse küsimusi, eriti aga:

planeerivad tootmise mahtu kõrgemalseisvate organite poolt ettevõtetele teatavaks tehtud põllumajandussaaduste müügi plaaniülesannete alusel, samuti majandite poolt varumis-, kaubandus- ja turustusorganisatsioonidega ning tööstusettevõtetega sõlmitud lepingute alusel, arvesse võttes saaduste üleplaanilise müügi võimalust;

planeerivad tööviljakust, toodangu omahinda, töötajate arvu ja määravad kindlaks ettevõtte juhtimise kõige ratsionaalsema struktuuri;

kasutavad sedamööda, kuidas kulutusi tehakse ja toodangut saadakse, eelmiste kvartalite palgafondi säästu palga maksmiseks järgmistes kvartalites, või laenavad järgmistest kvartalitest vahendeid palga maksmiseks aastapalgafondi piires;

määravad kindlaks haldusala töötajate koosseisud vastavalt

tüüpkoosseisudele ja koosseisunormatiividele, samuti halduskulude eelarve;

määravad kindlaks insener-tehniliste töötajate arvu;

määravad kõrge kvalifikatsiooniga vahetult tootmises töötavatele insener-tehnilistele töötajatele, samuti osakonna- ja farmijuhatajatele ning brigadiridele erandkorras lisatasu kuni 30% ulatuses ametipalgast (tariifipalgast) plaanilise palgafondi piires, kasutades selleks kuni 0,3 protsenti ettevõtte plaanilisest palgafondist;

komandeerivad ettevõtete töötajaid vajaduse korral väljapoole vabariiki;

müüvad teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ja kolhoosidele liigseid, mittekasutatavaid traktoreid, põllumajandusmasinaid, töö- ja produktiivloomi, seemneid, söötasid, transpordivahendeid, seadmeid ja teisi materiaalseid väärtusi tingimusel, kui kõrgemalseisev organ keeldub ülejääkide ümberjaotamisest, samuti siis, kui temalt pärast teate saatmist ülejääkide kohta pole kuu aja jooksul vastust saadud;

soetavad ettevõtetelt ja organisatsioonidelt ehitusmaterjale kehtivate hindadega selliselt, et ehitatavatele objektidele tehtavad kulud ei ületaks eelarvelist maksumust.

17. Lubada täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele müüa jaekaubandusvõrgust, arvestamata seda väikehulgilimiidi hulka, tootmistehnilise otstarbega kaupu ja inventari lasteasutuste, ühiselamute ning klubide tarbeks sularahata arveldusega kuni 50 rubla ulatuses ühe kulutuse kohta.

18. Lubada täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajandusettevõtetel realiseerida varumisorganisatsioonide poolt mittevastuvõetud, samuti üle kontraheerimislepingutes ettenähtud koguste toodetud köögivilja, puuvilja, marju ja teisi kiiresti riknevaid saadusi ning kartuleid ja linde riiklikele ning kooperatiivorganisatsioonidele, samuti turgudel oma vabariigis ja väljaspool seda, poolte kokkuleppel määratava hinnaga, arvates nimetatud toodangu ühtlasi riigile müümise plaani täitmisse (peale turul realiseeritava toodangu). Sealjuures ei vabastata varumisorganisatsioone lepingus ettenähtud materiaalsest vastutusest saaduste vastuvõtmisest keeldumise eest.

19. Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosid ja teised riiklikud põllumajandusettevõtted, kes ei taga omakäibevahendite säilimist, välja arvatud juhud, kus nende puudujääk on tekkinud majandeist mitteolenevatel põhjustel (loodusõnnetused: põud, rahe, üleujutus, loomataudid jm.), on kõrgemalseisvate organite määramisel kohustatud hüvitama tekkinud omakäibevahendite puudujäägi organisatsioonilis-tehniliste abinõudega, mis tagavad täiendava kasumi saamise järgnevatel perioodidel, vajaduse korral aga majandite fondidesse tehtavate kasumi-

eraldiste ajutise (kuni kaheks aastaks) vähendamise teel kuni 30 protsendi võrra.

20. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele:

1) lühiajalist laenu tootmisotstarbeliste kapitaalmahutuste finantseerimiseks ja põhikarja kujundamiseks selleks ettenähtud plaanilise kasumi summade ulatuses, laenu kustutamisega aasta jooksul tegelikult saadud kasumi ja kindlustusfondi vahendite arvel.

Juhul kui majandid ei saa kapitaalmahutusteks ettenähtud planeeritud kasumit nende tootmistegevusest mitteolenevatel põhjustel (kõrgemalseisvate organite kindlaksmääramisel), annab NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklik Kontor täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele nende taotlusel pikaajalist laenu kuni viieks aastaks;

2) krediiti kuni kaheks aastaks omakäibevahendite puudujäägi ajutiseks katmiseks — nende kohustuste vastu rakendada konkreetseid abinõusid, mis tagavad omakäibevahendite puudujäägi katmise;

3) pikaajalist krediiti tootmisotstarbelisteks tsentraliseeritud kapitaalmahutusteks — kolhoosidele kehtestatud tähtaegadeks ja tingimustel;

4) pikaajalist krediiti majandi tugevdamise ja laiendamise fondi vahendite arvel tehtavateks kapitaalmahutusteks, kui nimetatud fondi vahendeist ei piisa kavandatud ürituste teostamiseks, kusjuures laen tuleb tasuda kuue aasta jooksul objekti ekspluatatsiooniandmise päevast arvates;

5) krediiti elamute ning kultuur-elukondlike objektide ehitamiseks juhul, kui majandil ei ole piisavalt vahendeid sotsiaal-kultuuriliste ürituste ning elamuehituse fondis, kusjuures ehituse alguseks peab olema selles fondis vähemalt 50 protsenti ehituse teostamiseks vajalikest vahenditest ning laen tuleb tasuda kuni kaheaastase tähtaja jooksul sotsiaal-kultuuriliste ürituste ning elamuehituse fondi laekuvatest vahenditest;

6) krediiti uue tehnika juurutamiseks, mehhaniseerimiseks, tootmise tehnoloogia parendamiseks ja tootmisprotsesside intensiivistamiseks ning muudeks abinõudeks tootmise tehnilise täiustamise alal, samuti kulutusteks rahvatarbekaupade tootmise laiendamisele ja organiseerimisele ning nende kaupade kvaliteedi parendamisele tähtajaga kuni kueks aastaks esimese laenu andmise päevast arvates, tingimusel, et kulutused tasuvad end selle aja jooksul krediteeritavatest üritustest saadava kasumi (kokkuhoiu) arvel;

7) lühiajalist krediiti hooajaliste tootmiskulude katteks ning kaubalis-materiaalsete väärtuste varude moodustamiseks vasta-

valt tootmis- ja finantsplaanile, kusjuures majand täpsustab vastava kvartali tulud ja kulud;

8) pikendust võlgnevuse tasumiseks kuni üheks aastaks juhtudel, kui üksikud ettevõtted pole neist mitteolenevatel põhjustel taganud laenu kustutamist ettenähtud tähtaegadeks.

Käesoleva punkti alapunktides 3, 4, 5 ja 6 ettenähtud pikaajalist krediiti antakse sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele olenemata neile varem tootmiskuludeks antud laenude arvelduste seisukorrast NSV Liidu Riigipangas.

Kehtestada, et täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontori poolt antud lühiajaliste laenude kasutamise eest võetakse 3 protsenti aastas.

21. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ehitusministeeriumil ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel:

anda sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele vajalikku abi täielikule isemajandamisele üleminekul ning võtta tarvitusele abinõud selleks, et sovhooside ja teiste organisatsioonide ning asutuste vahel peetaks rangelt kinni isemajandamisel rajanevatest vastastikustest suhetest;

igati soodustada sovhooside ning teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate omaalgatuse ja iseseisvuse arendamist tootmise ökonoomseks ja arukaks korraldamiseks, mitte lubades teiste organisatsioonide vahelesegamist nende jooksvasse tootmistegevusse.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtijatel mitte lubada teha kulutusi, mis pole vahetult seotud majandi tegevusega, samuti mitte anda teistele organisatsioonidele ja nende töötajatele tasuta eluruume, transpordivahendeid, materjale ja teisi materiaalseid väärtusi, peale teenuste osutamise, mis on ette nähtud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruses» ning NSV Liidu valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu vastavates otsustes.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktorid, kinni pidades kehtivast seadusandlusest, rakendavad ellu ettevõtte ees seisvatest ülesannetest tulenevaid abinõusid, käsutavad ettevõtte vara ja vahendeid, teevad nende tegevussfääri kuuluvaid operatsioone ja kannavad vastutust ettevõtte majandusliku tegevuse tulemuste eest ning plaanilise, lepingulise ja finantsdistsipliini täitmise eest.

22. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos Eesti NSV Rahandusministeeriumi, NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontori, Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee ja Eesti NSV Statis-

tika Keskvalitsusega üldistada täielikule isemajandamisele 1967. aastal üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töökogemusi ja 15. märtsiks ning 15. oktoobriks 1968. a. ette kanda Eesti NSV Ministrite Nõukogule käesoleva määruse täitmise käigust, samuti teha ettepanekuid küsimuste kohta, mis vajavad NSV Liidu valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu täiendavat otsustamist.

23. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) põllumajandusliku tootmise edasiseks spetsialiseerimiseks ja majanduslikult põhjendatud kontsentreerimiseks on NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumil, liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudel, kraide ja oblastite täitevkomiteedel lubatud vajaduse korral põllumajandustoodangu riigile müümise plaanides muudatusi teha üksikute täielikule isemajandamisele üleviidud majandite osas, arvestades nende spetsialiseerimist, vabariigi, krai või oblasti selle toodangu kokkuostu mahu piires. Nimetatud plaanide muutmine toimub vastavate majandite nõusolekul. Samal ajal tehakse vajalikud muudatused ka teistes plaaninäitajates.

*

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustavad partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtijaid ning spetsialiste käesolevas määruses ettenähtud isemajandamise tugevdamise ja põllumajandusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamise abinõude teostamise alusel saavutama sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes töö põhjaliku parendamise, täiustama igati tootmise tehnoloogiat ja töö organiseerimist, juurutama ettevõtete kogu tegevuses isemajandamise põhimõtteid, et tagada põllumajandussaaduste tootmise laienemine, omahinna alanemine ning ettevõtete rentaabluse ja kasumite suurenemine.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 26, art. 213

SOVHOOSIDES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES TAIMEKASVATUSES TÖÖTAVATELE TÖÖLISTELE PUHKEPÄEVADEL TÖÖTAMISE EEST VABADE PÄEVADE ANDMISE KORRA KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 345 26. AUGUSTIST 1967

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. juuli 1967. a. määrusele nr. 741 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Anda sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktoritele õigus, kooskõlastades ametiühingukomiteedega, pingeliste põllutööde (külv, külvide hooldamine, söödavarumine, saagikoristus, sügiskünd) perioodil tootmisvajaduse korral rakendada taimekasvatuses töötavaid töölisi tööle graafikus ettenähtud puhkepäevadel ja anda neile nende päevade asemel teised puhkepäevad pärast iga pingeliste põllutööde perioodi lõppemist. Seejuures võidakse puhkepäevi summeerida perioodi eest, mis ei ületa kaht kuud.

2. Graafikus ettenähtud puhkepäevadel tehtud tööd tasustada: tükitöölistele — tegelikult tehtud tööde mahu eest kehtivate töönormide ja hinnete järgi ning ajatöölistele — tegelikult töötatud aja eest.

Juhul kui töölistele ei anta graafikus ettenähtud puhkepäevi lähema kahe nädala jooksul, makstakse nendele üheaegselt teiste puhkepäevade andmisega graafikus ettenähtud puhkepäevadel töötamise eest lisatasu järgmiselt: traktoristidele-masinistidele — lähtudes IV kategooria tariifsest ajapalgamäärast, teistele taimekasvatuses töötavatele töölistele aga — lähtudes III kategooria tariifsest ajapalgamäärast.

3. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee 6. märtsi 1954. a. määruse nr. 373 «NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi süsteemi sovhooside ja hobusekasvanduste töötajate töötasu kohta» punkti 8 viimane lõik on tunnistatud kehtetuks.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 39, art. 313

EESTI NSV ETTEVÕTETE, ASUTUSTE JA ORGANISATSIOONIDE TÖÖLISTE NING TEENISTUJATE ÜLEVIIMISE KOHTA KAHE PUHKEPÄEVAGA VIIEPÄEVASELE TÖÖNÄDALALE

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 219
26. MAIST 1967

Tööliste ja teenistujate töötingimuste kergendamiseks, võimaluste laiendamiseks nende kvalifikatsiooni ja kultuurilise taseme edasiseks tõstmiseks, samuti tootmise ratsionaalsemaks organiseerimiseks, tööviljakuse ja ühiskondliku tootmise efektiivsuse edasiseks tõstmiseks ja vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 7. märtsi 1967. a. määrusele nr. 199 Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Teostada Eesti NSV riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, asutuste ning organisatsioonide tööliste ja teenistujate üleviimine kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale nädalas käesoleval ajal kehtiva tööaja üldise kestuse säilitamisega, tingimusel, et need ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on üleviimiseks valmis.

Viia tööliste ja teenistujate uuele töönädalarežiimile üleviimine põhiliselt lõpule 1967. a. juuni esimesel poolel.

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel tööliste ja teenistujate kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale üleviimise teostamisel:

1) juhinduda töögraafiku kehtestamisel Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1967. a. korraldusest nr. 474-k;

2) ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töölistele ja teenistujatele, kelle üleviimine kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale ei ole otstarbekas tootmise iseloomu ja töötingimuste tõttu, säilitada endine töönädalarežiim.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil välja töötada ja esitada Eestimaa KP Keskkomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud sovhooside ning teiste riiklike põllumajandusettevõtete üleviimise kohta viiepäevasele töönädalale, arvestades põllumajandusliku tootmise spetsiifilisi tingimusi ja sesoonsust.

4. Kehtestada, et linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning parteiorganite töötajate, samuti vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste aparaadi töötajate üleviimine viiepäevasele töönädalale teostatakse Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu eriotsusega pärast ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate täielikku üleviimist uuele töörežiimile.

5. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijaid ning ametiühingute vabariiklikke komiteesid tagama uue töörežiimi tingimustes kõigi kehtestatud ülesannete täitmise tootmise (tööde mahu) ja tööviljakuse kasvu osas ning kasumiplaani ja riigieelarvesse tehtavate maksete plaani täitmise, samuti abinõude ellurakendamise ohutute töötingimuste loomiseks. Õigeaegselt ja operatiivselt kõrvaldada töös esinevad puudused.

6. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV territooriumil asuvatel liidulise alluvusega ettevõtetel tagada tööstusettevõtete ja ehituste tööliste ning teenistujate üleviimisel viiepäevasele töönädalale:

1) tootmispõhifondide kasutamise efektiivsuse tõstmine ja eriti välja töötada ning ellu rakendada seal, kus tööjõu-, materiaalsed ja teised ressursid seda võimaldavad, abinõud vahetustega töötamise laiendamiseks, samuti pideva tootmise graafiku sisseseadmiseks tootmisaladel, mis lasevad välja rahvatarbekaupu ja defitsiitseid toodanguliike ning töötavad kolme vahetusega;

2) abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine seadmete profülaktiliste remontide tegemiseks, töökohtade ettevalmistamiseks ning vajalike materjalide etteandmiseks põhitootmispersonali mittetööpäevadel;

3) ettevõtete vahel väljakujunenud tootmisalaste ja teiste majanduslike sidemete edasine parendamine, samuti ettevõtete ja varustus-, turustus- ning transpordiorganisatsioonide vaheliste sidemete parendamine;

4) abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine veoste ühtlaseks peale- ja väljalaadimiseks nädala jooksul, ilma et sealjuures esineks raudteevagunite, jõe- ja merelaevastiku laevade ning autotranspordivahendite ülenormatiivseid seisakuid.

Ettevõtted ja organisatsioonid, sealhulgas autotranspordi ettevõtted ning organisatsioonid, kes saadavad ja saavad kaupu raudteejaamade ning sadamate kaudu, peavad teostama nende veoste väljastamist, peale- ja väljalaadimist, kohaletoimetamist ning vastuvõttu kõigil nädalapäevadel. Panna Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ning liidulise alluvusega ettevõtete juhtijatele isiklik vastutus ülalnimetatud abinõude ellurakendamise eest.

7. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid ning partei-algorganisatsioone, ametiühingute vabariiklikke komiteesid ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama tööliste ja teenistujate kultuur-elukondliku teenindamise parendamise kahepäevase puhkeaja tingimustes, samuti töörežiimi vajaliku muutmise ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, kes on seotud elanik-

konna teenindamisega (linna ja linnalähedase reisijateveo, kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise, kultuuri ja kunsti, kommunaal- ning elukondliku teenindamise ettevõtted ja organisatsioonid, meditsiiniasutused jt.), vastavalt tööliste ja teenistujate töö- ning puhkeaja uutele tingimustele.

Seoses sellega, et juba töötajate osalisel üleviimisel viiepäevasele töönädalale on ilmnenud mõningaid puudusi elanikkonna teenindamises, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil uurida seda küsimust ning kindlaks määrata kaubandus- ja elukondliku teenindamise ettevõtete puhkepäevad ning töötunnid, silmas pidades töötajatele kõige suuremate mugavuste loomist.

8. Ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimisel kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale ei pikene kehtivas seadusandluses ettenähtud korralise ja lisapuhkuse kestus nädala teise puhkepäeva arvel.

9. Kindlaks määrata, et käesoleva määruse kehtivus ei laiene üldhariduslikele koolidele, kõrgematele ja kesk-eriõppeasutustele ning kutsehariduse süsteemi õppeasutustele.

10. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel ning partei-algorganisatsioonidel tagada tööliste ja teenistujate viiepäevasele töönädalale üleviimisega seotud vajaliku organisatsioonilise töö ja poliitilise kasvatustöö korraldamine.

11. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, Eestimaa KP linna- ning rajoonikomiteesid, ametiühingute vabariiklikke komiteesid kontrollima abinõude rakendamist ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale üleviimisel vastavalt käesolevale määrusele.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 23, art. 187

LASTETOIDUAINETE TÖÖSTUSLIKU TOOTMISE EDASISE SUURENDAMISE JA LASTE TOITLUSTAMISE ORGANISEERIMISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 554
6. DETSEMBRIST 1965

Väljavõte

Lastetoiduainete tööstusliku tootmise edasiseks suurendamiseks ja väikelaste, eelkooli- ja kooliealiste laste toitlustamise organiseerimise parandamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõu-

kogu 18. oktoobri 1965. a. määrusele nr. 776 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

4. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajanduslıku tootmise valitsustel soovitada kolhoosidel organiseerida õpilaste toitlustamine üldhariduslikes koolides, mis asuvad kolhooside maa-alal ning kaugel tarbijate kooperatsiooni ühiskondliku toitlustamise ettevõtetest.

7. Laiendada sovhooside maa-alal asuvate üldhariduslike koolide sööklatele ja einelaudadele Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1960. a. määruse nr. 291 kehtivust ses osas, mis puudutab sovhooside poolt ühiskondlikuks toitlustamiseks liha, piima, kartulite ja köögivilja väljamist plaanilise omahinnaga, kuid mitte üle riiklike jaehindade, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» MOODUSTAMISE KOHTA

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS 14. MÄRTSIST 1961

Moodustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» kolhoosidele ja sovhoosidele põllumajandusmasinate, tagavaraosade, mineraalväetiste ning muude materiaalsete ja tehniliste vahendite müümiseks ning kolhoosides ja sovhoosides masinate remontimise ja kasutamise organiseerimiseks, samuti maaparandustööde ja maaehituse ning elektrifitseerimise tööde teostamiseks.

ENSV ÜT, 1961, nr. 11, art. 37

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» ORGANISEERIMISE KÜSIMUSED

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 114 18. MÄRTSIST 1961

Väljavõte

Kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. veebruari määrusega nr. 151 ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. a. 14. märtsi seadlusega Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Organiseerida isemajandav Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» kolhoosidele ja sovhoosidele

põllumajandusmasinate, tagavaraosade, mineraalväetiste ning muude materiaalsete ja tehniliste vahendite müümiseks ning kolhoosides ja sovhoosides masinate remontimise ja kasutamise organiseerimiseks, samuti maaparandustööde ja maaehituse ning elektrifitseerimise tööde teostamiseks, andes talle Eesti NSV Ministrite Nõukogu riikliku komitee õigused.

2. Teha ülesandeks koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» kolhooside ja sovhooside varustamine nende nõudluse kohaselt kõigi masinate, mineraalväetiste ning muude põllumajanduslikuks tootmiseks vajalike materiaalsete ja tehniliste vahenditega, kolhooside ja sovhooside masinate tehnilise ekspluatatsiooni ja remondi organiseerimine, maaparandus-, ehitus- ja elektrimontaažitööde teostamine, samuti maaelektrivõrkude ja -seadmete ekspluateerimine.

5. Eesmärgil täielikumalt arvestada põllumajanduse vajadusi ning anda rajoonidele võimalus aktiivsemalt mõjutada koondise «Eesti Põllumajandustehnika» tööd organiseerida koondise juures nõukogu, mille koosseisu kuuluvad «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade juhatajad, koondise kolleegiumi liikmed, sovhooside direktorid ja kolhooside esimehed, teadlased, spetsialistid, põllutöömasinate tehaste direktorid.

Kehtestada, et nõukogu esimeheks on koondise «Eesti Põllumajandustehnika» esimees.

7. Organiseerida koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemis Kuusalu Remonditehas põllumajandusmasinate ja autode remontimiseks.

9. Organiseerida koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad vastavalt lisale nr. 3 (lisa ei tooda), lülitades nende osakondade koosseisu remondi- ja tehnikajaamad, samuti Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Eesti Masinakaubastu süsteemi baasid, laod ja kauplused.

12. Tehnilise abi andmine riiklikele põllumajandusettevõtetele, millised teostavad ehitust majanduslikul teel, panna koondisele «Eesti Põllumajandustehnika», andes viimasele õiguse ülal pidada väljasõidu- töödejuhatajaid ja tehnilise abi bürood riiklikelt põllumajandusettevõtetelt laekuvate eraldiste arvel.

Teha ülesandeks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» koos NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontoriga välja töötada arvelduste teostamise kord koondise «Eesti Põllumajandustehnika» poolt põllumajandusettevõtetele osutatud teenuste eest administratiiv-majanduskulude arvel kuni 2% ulatuses ehitus- ja montaažitööde mahust.

13. Lubada koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tsentraliseerida elamuehituseks 30%-lised eraldised üleplaanilisest kasumist, mis kujunevad koondisele alluvate rajooniosakondade ja ettevõtete finants-majandusliku tegevuse tulemusena.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 11, art. 36

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KÜSIMUSED

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 205 10. MAIST 1961

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 7. aprilli määrusele nr. 296 «Üleliidulise koondise «Põllumajandustehnika» töö organiseerimise kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika»:

a) realiseerib fonde ja müüb rajooniosakondade ja vabariikliku baasi kaudu:

kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele traktoreid, autosid (veo-, sõidu- ja eriotstarbelisi), traktorite ja autode haakeveokeid ning poolhaakeveokeid, põllutöömasinaid, teede- ja mullakaevamismasinaid ning muid maaparanduslikke ja ehitusmasinaid, elektriseadmeid, kaablitooteid, tööpinke ja remonditehnoloogilisi seadmeid, statsionaarseid mootoreid, masinniisutus- ja veevarustusseadmeid, elektrimaterjale, musta ja värvilist metalli (masinate ja traktorite remondiks ja ekspluatatsiooniks), torusid, mineraalväetisi, mürkkemikaale, herbitsiide, autokumme, tehnilisi kummitooteid, naftataarat, veerelaagreid, rullpukskette ja teisi materiaalseid ja tehnilisi vahendeid, mis on vajalikud põllumajanduslikuks tootmiseks;

sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajanduslikele ettevõtetele metalli ehituseks, metsa- ja ehitusmaterjale;

kõigile riiklikele ja kooperatiivsetele ettevõtetele ja organisatsioonidele traktoreid, autosid, auto haakeveokeid, tagavaraosasid, autode, traktorite ja põllutöömasinate sõlmi ja agregaate;

b) organiseerib oma rajooniosakondade kaudu:

kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete (nende nõudeavalduste põhjal) vajaduste väljaselgitamist tehnika, väetiste, mürkkemikaalide ja kõigi teiste materiaalsete ja tehniliste vahendite järele, mis on vajalikud põllumajanduslikuks tootmiseks;

riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete ning organisatsioonide vajaduste väljaselgitamist autode, traktorite ja põllutöömasinate remondiks ja ekspluatatsiooniks vajalike tagavaraosade, sõlmede ja agregaatide järele;

c) esitab Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile ja Üleliidulisele koondisele «Põllumajandustehnika» nõudeavaldused fondide eraldamiseks ja tellimuste paigutamiseks kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete jaoks vajalike traktorite, autode, autode ja traktorite haakeveokite ja poolhaakeveokite, põllutöö-, teede-, mullakaevamis- ja muude maaparanduslike ja ehitusmasinate, elektriseadmete, kaablitoodete, tööpinkide ning

remondi- ja tehnoloogiliste seadmete, statsionaarsete mootorite, masinniisutus- ja veevarustusseadmete, torude, mineraalväetiste, mürkkemikaalide, herbitsiidide, autokummide, tehniliste kummitoodete, naftataara, metallide, metsa- ja ehitusmaterjalide, veerelaagrite, rullpukskettide ning traktorite, autode ja põllutöömasinate tagavaraosade tootmiseks, mis kuuluvad realiseerimisele rajooniosakondade ja vabariikliku baasi kaudu;

d) töötab välja põllumajandusliku tehnika remondi tehnoloogia, organiseerib kolhooside ja sovhooside masinate remontimist oma süsteemi töökodades ja remonditehastes, juurutab tootmisse uusi remondi- ja ekspluatatsiooniseadmeid;

e) teostab töövõtu korras kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele maaparandus-, ehitus ja remonttöid, kaasa arvatud jõgede reguleerimine ja metsakuivendamine, kultuurtehnilisi töid maade kasutusele võtmiseks, alusturba ja väetisturba mehaanilist tootmist, lubiväetiste tootmist ja põldude lupjamist, majandisiseste teede ehitamist ja remonti, lõhkamistöid, puurkaevude remonti ja puurimist.

Need tööd tehakse objektidel, mis on kindlustatud projekt-eelarvelise dokumentatsiooniga ja on võetud plaani Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt.

Ülalnimetatud töid teiste vabariigi ettevõtete ja organisatsioonide tellimusel täidetakse neil juhtudel, kui need on ette nähtud rahvamajanduse arendamise plaanis;

f) teostab oma ehitus- ja montaažiorganisatsioonide jõul hanketöid vastavalt rahvamajanduse plaanile, teostab maaelektrivõrkude ja -seadmete ekspluatatsiooni, kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tehnilist juhtimist ja kontrollib nende tööd, annab tehnilist abi kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majanduslikul teel ehitustöid tegevatele põllumajanduslikele ettevõtetele ja organisatsioonidele, organiseerib maaehituse jaoks ehitusdetailide tootmist ja kohalike ehitusmaterjalide varumist;

g) juhib rajooniosakondade ja vabariikliku baasi tegevust põllumajandusele tootmisotstarbeliste kaupade müümise, remondivõrgu arendamise ja uue tehnika juurutamise küsimustes, maaparanduse ja elektrifitseerimise ning ehitustegevuse alal;

h) annab välja plakateid, prospekte, bülletääne, teatmikke ja muid informatsiooni- ning reklaamimaterjale uue põllumajandusliku tehnika ja põllumajandusele vajalike tootmisotstarbeliste kaupade alal.

3. Kehtestada, et töötasu maksmine masinate ja traktorite tehnilise seisukorra järelevalve inspektoritele toimub riigieelarvest.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 19, art. 71

ABINÕUDEST MASINA- JA TRAKTORIPARGI KASUTAMISE JA REMONDI PARANDAMISEKS VABARIIGI KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 12
10. JAANUARIST 1962

Väljavõte

Omistades eriti suurt rahvamajanduslikku tähtsust masina- ja traktoripargi kasutamisele ja remondile ning tema töötamisaja pikendamisele ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 30. novembri määrusega nr. 1058 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondist «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomiteed võtma tarvitusele abinõud kolhooside ja sovhooside masina- ja traktoripargi töö tunduvaks parandamiseks ja tema ülalpidamiskulude vähendamiseks, kolhooside, sovhooside ja «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade tugevdamiseks kvalifitseeritud mehhanisaatorite ja tehniliste juhatajatega, nende jaoks vajalike olustikuliste tingimuste loomiseks.

2. Kohustada sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside juhatustel igal aastal, üheaegselt tootmis- ja finantsplaanidega välja töötada ja kinnitada organisatsioonilis-tehniliste abinõude plaani tehnika kõrgetootliku kasutamise tagamiseks, pidades silmas:

eesrindlike mehhaniseeritud maisikasvatuslülide ja -brigaadide, samuti ilma käsitsitööta suhkrupeeti, kartuleid ja teisi kultuure kasvatavate eesrindlike mehhanisaatorite töökogemuste juurutamist tootmisse, võttes arvesse kohalikke iseärasusi, olemasolevat tehnikat ja uusi, tööstuse poolt väljalastavaid masinaid;

põllumajanduskultuuride kasvatamise ja koristamise, samuti loomakasvatusfarmides töömahukate tööde teostamise tehnoloogiliste kaartide juurutamist;

traktorite ja teiste põllumajandusmasinate kinnistamist mehhanisaatoritele, sellise süsteemi juurutamist, et masina- ja traktoripargi remont ja tehniline teenindamine toimuks aastaringse graafiku järgi;

masina- ja traktoripargi remondi õiget organiseerimist kolhooside ja sovhooside töökodades, agregaadimeetodi juurutamist masinate remontimisel koos koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemi kuuluvate tehaste ja töökodade täielikuma kasutamisega;

masina- ja traktoripargi tööd juhtiva dispetšerisüsteemi organiseerimist;

kolhooside ja sovhooside traktori-, kompleks- ja teistele tootmisbrigaadidele alalise mehhanisaatorite kaadri loomist, selle kaadri kvalifikatsiooni tõstmist;

brigaadide ja osakondade töötajatele vajalike olustikuliste ja tootmistingimuste tagamist, ühiselamute, naftasaaduste hoidlate ja lihtsaimate töökodade ehitamist masinate tehniliseks hooldamiseks, platside ehitamist põllumajandustehnika hoidmiseks ja masinaõuede loomist kolhooside ja sovhooside keskustes;

töö sisekorra eeskirjade rakendamist kõigis kolhooside ja sovhooside traktori-, kompleks- ja muudes tootmisbrigaadides, mehhanisaatorite töödistsipliini tõstmist;

kolhoosnikutele ja sovhoositöötajatele lähiskutsealade õpetamist, tööjõu õiget ja täielikku kasutamist aasta kõigil perioodidel.

4. Mehhanisaatorite kaadri kinnistamiseks kolhoosides, nende huvi suurendamiseks töö vastu ja kvalifikatsiooni tõstmiseks soovitada kolhoosidel mitme kitsa eriala asemel (traktorist, kombainer, keerukate masinate masinist) seada sisse üks eriala: I, II ja III liigi traktorist-masinist. Liik omistatakse traktoristidele-masinistidele sõltuvalt nende teadmistest ja töökogemustest; arvutada I liigi traktoristide-masinistide palgale juurde 20%-line ja II liigi traktoristide-masinistide palgale juurde 10%-line lisand kindlaksmääratud hinnete järgi töönormi eest mehhaniseeritud põllutöödel.

Kolhooside ja sovhooside traktoriste-masiniste tuleb atesteerida vastavalt Üleliidulise koondise «Liidu Põllumajandustehnika» poolt väljatöötatud ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga kooskõlastatud traktoristide-masinistide atesteerimise määrustikule.

5. Seada alates 1962. aastast kõigi traktoristide-masinistide ja teiste iseliikuvate põllumajandusmasinate juhtide jaoks sisse ühtne tunnistus traktorite ja teiste iseliikuvate põllumajandusmasinate juhtimise õiguse kohta, et parandada tehnika kasutamist ning tõsta kolhooside ja sovhooside mehhanisaatorite vastutust masinate tehnilise seisukorra eest.

Keelata nende isikute töölelubamine, kel pole nimetatud tunnistusi.

10. Põllumajandustehnika remondi ja tehnilise teenindamise organiseerimise parandamiseks, remondi industriaalmeetodite juurutamiseks, remonditööde kvaliteedi parandamiseks ning nende maksumuse alandamiseks kehtestada järgmised remondiettevõtete tüübid:

a) kolhooside ja sovhooside töökojad — perioodiliseks tehniliseks hooldamiseks, lihtsamate põllumajandusmasinate ja loomakasvatusfarmide ning teiste objektide sisseseade remontimiseks, traktorite, autode, kombainide ja muude keerukate masinate jooksvaks remondiks.

Sovhoosides, mille koosseisus on kaugel asuvad osakonnad, tuleb luua nende osakondade keskustes masinate tehniliseks hool-

damiseks ja lihtsama põllumajandustehnika remontimiseks lihtsamad töökojad, mis on komplekteeritud sepikodade, lukksepa- ja monteerimisinstrumentide komplektidega, tõmbitsate, tööpinkide ja teiste vajalike tehnoloogiliste seadmetega;

b) «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade töökojad — kolhooside ja sovhooside kõigi tellimuste täitmiseks traktorite, kombainide, autode, iseliikuvate ja muude keerukate masinate, nende agregaatide ja sõlmede, statsionaarsete mootorite, loomakasvatusfarmide keerukate seadmete ja muude tootmisseadmete remontimiseks ning masina- ja traktoripargi tehniliseks teenindamiseks ja loomakasvatusfarmide mehhaniseerimiseks.

Sovhoosid ja kolhoosid, kelle käsutuses on vastav remondibaas ja kvalifitseeritud kaader, võivad teha nendele kuuluvale tehnikale kapitaalremonti oma jõududega või koostöös koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemi remondiettevõtetega;

c) koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade remonditehased ja spetsialiseeritud töökojad — autode, mootorite, masinate keerukate agregaatide (kaasa arvatud veesüsteemid ja kütteaparatuur) kapitaalremondiks, auto- ja traktorikummide, generaatorite ja elektrimootorite remontimiseks, detailide tsentraliseeritud uuendamiseks ja standardiseerimata tehnoloogiliste seadmete tootmiseks.

12. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni ja koondist «Eesti Põllumajandustehnika» ette nägema aastaplaanide projektides traktorite, autode ja kombainide sõlmede ja agregaatide hankimise põllumajanduse jaoks vahetusfondi loomiseks koondise «Eesti Põllumajandustehnika» süsteemi kuuluvates remondiettevõtetes 1962.—63. aastal.

17. Kohustada koondist «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomiteed võtma tarvitusele abinõud süstemaatilise kontrolli organiseerimiseks traktorite, autode, kombainide, põllumajandus- ja muude masinate ning seadmete õige hoidmise ja mahakandmise üle kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt ja mitte lubama nende enneaegset mahakandmist.

18. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

g) kehtestas, et Üleliidulise koondise «Liidu Põllumajandustehnika» poolt kinnitatavad eeskirjad, juhised ja juhendid masinate, seadmete ja seadiste ekspluatatsiooni kohta, remondi tehnoloogia küsimustes, remondi tehnilised tingimused, remondi materjalide ja tagavaraosade kulunormatiivid on kohustuslikud kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele ja organisatsioonidele.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 3, art. 13

HOONETE, EHITISTE, PÕLLUMAJANDUSLIKU TEHNIKA, SEADMETE JA MUU VARA KOLHOOSIDE BILANSSIDEST MAHAKANDMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 45
24. JAANUARIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. jaanuari 1966. a. määrusele nr. 10 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Tunnistada vajalikuks, et edasiseks ekspluateerimiseks ja taastamiseks kõlbmatute hoonete, ehitiste, põllumajandusliku tehnika, seadmete ja muu vara — maksumusega kuni 1500 rubla üksuse kohta — mahakandmist kolhooside bilanssidest tuleb sooritada kolhoosiliikmete üldkoosoleku poolt määratavas korras, aga maksumuse puhul üle 1500 rubla üksuse kohta — kolhoosiliikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsuse alusel.

Soovitada kolhoosidel võtta rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste spetsialiste komisjonidesse, kes määravad kindlaks kolhooside bilanssidest mahakandmisele kuuluvate masinate, seadmete ja seadiste, samuti hoonete ja ehitiste tehnilise seisukorra.

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks välja töötada ja kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kinnitada juhend kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide põhifondide koosseisus olevate edasiseks ekspluateerimiseks ja taastamiseks kõlbmatute hoonete, ehitiste, põllumajandusliku tehnika, seadmete ja muu vara mahakandmise korra kohta.

3. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1962. a. määruse nr. 12 punkt 16 ja punkti 18 alapunkt «i».

Nimetatud määruse punktist 17 välja jätta sõnad «koondis «Eesti Põllumajandustehnika»».

ENSV ÜVT, 1966, nr. 4, art. 20

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JUURES ASUVA ENERGEETIKA JA ELEKTRIFITSEERIMISE PEAVALITSUSE MOODUSTAMISE ABINÕUDE NING PÕLLUMAJANDUSE ELEKTRIFITSEERIMISE KIIRENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 114
6. MÄRTSIST 1963

Väljavõte

Seoses EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1962. a. määrusega nr. 491 ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. jaanuari 1963. a. määrusele nr. 45 ja 18. jaanuari 1963. a. määrusele nr. 77 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

6. Panna Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele:

1) tellija funktsioonid töötavate riiklike maa-rajooni- ja rajoonidevaheliste elektrijaamade, riiklike elektrijaamade ja energiasüsteemi lülitatavate 35—6-kilovoldise pingega maaelektriliinide ja 35/6—10-kilovoldise pingega transformaatoralajaamade laiendamisel ja rekonstrueerimisel ning uute projekteerimisel ja ehitamisel, samuti nende projekteerimine, ehitamine, laiendamine ja rekonstrueerimine;

2) peatöövõtja funktsioonid uute elektrijaamade, elektrivõrkude, elektrijõu- ja valgustusseadmete projekteerimisel ja ehitamisel ning töötavate laiendamisel ja rekonstrueerimisel kolhooside, sovhooside ja muude põllumajandusorganisatsioonide ja -ettevõtete tootmishoonetes, kultuuri- ja elutarbelistes hoonetes ja elamutes ning nende tööde tegemiseks materjalide ja seadmete varumise NSV Liidu Energeetika ja Eelektrifitseerimise Ministeeriumi fondide arvel;

3) Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse bilanssi üleantavate riiklike põllumajanduslike elektrijaamade, transformaatoralajaamade, elektriliinide ja madalpingeliste elektrivõrkude ekspluatatsioon;

4) kolhooside, sovhooside ja muude põllumajandusorganisatsioonide ja -ettevõtetega sõlmitud lepingute järgi neile kuuluvate elektrijaamade, elektrivõrkude ja siseinstallatsiooni seadmete remontimine ning organisatsioonilis-tehnilise abi andmine nende ekspluatatsioonil, milleks kasutada NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumi fondide arvel eraldatavaid materjale, tagavaraosi ja seadmeid.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 10, art. 39

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE REMONDIBAASI ARENDAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 366
3. AUGUSTIST 1963

Väljavõte

Vabariigi põllumajanduse remondibaasi edasiarendamiseks, masina- ja traktoripargi tehnilise seisukorra parandamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1963. a. määrusele nr. 462 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) võtta tarvitusele vajalikud abinõud igakülgse abi osutamiseks kolhoosidele ja sovhoosidele põllumajandustehnika kasutamise, tehnilise hooldamise ja remondi organiseerimise parandamisel, eriti põllutööde perioodil, ning esmajärjekorras neile kolhoosidele ja sovhoosidele, millistel ei ole vajalikku remondibaasi ja insener-tehnilist kaadrit;

2) juurutada 1964.—1967. a. traktorite, autode ja keeruliste põllumajandusmasinate remondi progressiivne tehnoloogia kulunud agregaatide ja sõlmede asendamisega uute või spetsialiseeritud ettevõtetes remonditud agregaatide ja sõlmedega, samuti juurutada tootmisse kaasaegsed remondiseadmed, aparaadid ja tööriistad ning remonditööde organiseerimise vooluмeetodid, pidades silmas remondi kvaliteedi tunduvat tõstmist, maksumuse alandamist ning tagavaraosade ja remondimaterjalide kulu vähendamist;

3) kasutada remondiettevõtete tootmisvõimsusi põhiliselt traktorite, auto-, traktori- ning kombainimootorite ja teiste agregaatide remondiks, samuti masinate kulunud osade taastamiseks.

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE NING MAAL ASUVATE ELAMUTE, KULTUURILISTE JA ELUTARBELISTE EHITUSTE ELEKTRIFITSEERIMISE PLANEERIMISE JA ORGANISEERIMISE MÄÄRUSTIKU KINNITAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 423
12. SEPTEMBRIST 1963

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada juurdelisatud «Kolhooside ja sovhooside ning maal asuvate elamute, kultuuriliste ja elutarbeliste ehituste elektrifitseerimise planeerimise ja organiseerimise määrustik».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
12. septembri 1963. a.
määrusega nr. 423

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE NING MAAL ASUVATE ELAMUTE, KULTUURILISTE JA ELUTARBELISTE EHITUSTE ELEKTRIFITSEERIMISE PLANEERIMISE JA ORGANISEERIMISE

MÄÄRUSTIK

Elektrifitseerimise objektide ehitamine maal

1. Skeemid elektrivõrkude arendamise kohta maal töötab välja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» osavõtul.

2. 110, 35, 15, 10 ja 6 kV elektriliine ning 110, 35/15, 35/10 ja 35/6 kV pingega alajaamu planeerib, projekteerib, ehitab ja finantseerib Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus vastavate struktuursete elektrivõrgu ettevõtete kaudu.

Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetele ja süsteemile maaelektrijaamade ning 110, 35/15, 35/10 ja 35/6 kV alajaamade projekteerimise ja ehituse järjekorra ning mahu esitab koondis «Eesti Põllumajandustehnika» Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele planeeritavale aastale eelneva aasta 1. maiks.

3. Uute 0,4 kV elektriliinide ja 15—10—6/0,4 kV alajaamade planeerimine, projekteerimine ja ehitamine ning endiste laiendamine ja rekonstrueerimine, samuti sovhooside, kolhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide tootmis-, kultuurilistes ja elutarbelistes hoonetes ja elumajades elektrijõu- ja -valgustusseadmete planeerimine, projekteerimine ja ehitamine toimub sovhooside, kolhooside ja teiste põllumajanduslike organisatsioonide ja ettevõtete kapitaalmahutuste arvel järgmises korras:

1) tellijateks-tiitlihoidjateks ülalnimetatud tööde osas on sovhoosid, kolhoosid ja teised põllumajanduslikud organisatsioonid ja ettevõtted;

2) ehitus- ja montaaztööde peatöövõtjaks on Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse Trust «Eesti Elektrivõrkude Ehitus»;

3) ehitus- ja montaaztöödeks ning elektri-montaaztöödeks vajalike materjalide ja elektriseadmetega, välja arvatud tehnoloogilised seadmed ja nende elektrimootorid, varustab Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus;

4) tehnoloogilisi seadmeid ja nende elektrijuhtmestikku hangib ja monteerib Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika». Elektrimootorid lülitab sisse Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus Trusti «Eesti Elektrivõrkude Ehitus» jõududega;

5) sovhoosid, kolhoosid ja teised põllumajanduslikud organisatsioonid ja ettevõtted esitavad elektrivõrgu objektide elektrijõu- ja -valgustusseadmete, mille ehitus on ette nähtud järgneval aastal, ehitamiseks ja monteerimiseks nõudeavaldused vastavatele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele ning ärakirjad vastavatele Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkudele planeeritavale aastale eelneva aasta 1. aprilliks;

6) kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused koos vastavate Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkudega kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides täpsustavad planeeritavale aastale eelneva aasta 1. maiks tööde mahud ja esitavad need Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele läbivaatamiseks ning põllumajanduse elektrifitseerimise plaani projekti sissevõtmiseks;

7) sovhoosid, kolhoosid ja teised põllumajanduslikud ettevõtted ja organisatsioonid, kes ehitavad oma kapitaalmahutuste arvel, esitavad järgneval aastal projekteerimisele tulevate objektide elektrifitseerimise kohta 1. aprilliks nõudeavaldused vastavatele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele ning vastavatele kõrgepingevõrkudele. Projekteerimise mahu kindlaksmääramiseks kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused koos Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega vaatavad läbi nimetatud nõudeavaldused, määravad kindlaks järgmiseks aastaks kõrgepingevõrkude ja alajaamade, tarbijate alajaamade, madalpingevõrkude ja installatsioonitööde projekteerimise mahud ja esitavad need Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele rahvamajanduse arendamise plaani sissevõtmiseks.

Maaelektrifitseerimise objektide projekteerimise limiidi jaotavad kolhoosidele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused. Pärast projekteerimise limiidi saamist annavad kolhoosid ühe kuu jooksul vastavate kõrgepingevõrkudega kooskõlastatud tellimuse Üleliidulise Riikliku Teadusliku Uurimise Instituudi «Energosetprojekt» Loodeosakonna Kompleksse Projekteerimise Eesti Osakonnale.

Sovhooside ja teiste maal asuvate riiklike ettevõtete ja organisatsioonide elektrifitseerimise objektide projekte tellivad Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika»;

8) projekt-eelarvelise dokumentatsiooni koostamine peab olema lõpule viidud ehituse planeeritavale aastale eelneva aasta 1. septembriks ning projektmaterjal üle antud töövõtuorganisatsioonile 1. oktoobriks;

9) tellija-tiitlihoidja on kohustatud elektriliinide ja alajaamade ehitustööde alguseks, mis lepingute alusel antakse töövõtuorganisatsioonidele, andma viimastele üle kõik dokumendid maa-alade eraldamise kohta ning metsaraiepiletid metsa ja võsa raiumiseks elektriliinide trassil.

4. Sovhooside, kolhooside ja teiste põllumajanduslike organisatsioonide ning ettevõtete uute tootmis- ja kultuuriliste ja elutarbeliste hoonete ning elumajade objektide planeerimiseks, projekteerimiseks ja ehituseks, kaasa arvatud 0,4 kV madalpinge-elektriliini rajamine ja sisselülitamine ning 15—10—6/0,4 kV alajaama püstitamine ja nende lülitamine olemasolevatesse kõrgepingevõrkudesse (elektriliini ehituse maht kuni 0,5 km) ning nimetatud objektide jaoks elektrijõu- ja -valgustusseadmete monteerimiseks määratakse järgnev kord:

1) ülalnimetatud tööde tellijaks-tiitlihoidjaks on sovhoosid, kolhoosid ja teised põllumajanduslikud organisatsioonid ja ettevõtted;

2) peatöövõtjaks on organisatsioon, kes nimetatud objektide ehitusel teeb üldehituslikke töid;

3) maaobjektide uusehituste jaoks 0,4 kV madalpingeliine rajab ning lülitab sisse, samuti püstitab 15—10—6/0,4 kV alajaamu ja monteerib elektrijõu- ja -valgustusseadmeid Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse Trust «Eesti Elektrivõrkude Ehitus» peatöövõtjaga sõlmitud alatöövõtu lepingu järgi või otsese lepingu järgi, mis on sõlmitud organisatsiooniga, kes ehitab majanduslikul teel;

4) alltöövõtu korras ja otseste lepingute järgi tehtavate tööde tegemiseks vajalike ning alapunktides 3 ja 4 nimetatud materjalide ja elektriseadmetega, välja arvatud tehnoloogilised seadmed ja nende elektrimootorid, varustab Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus;

5) peatöövõtja või organisatsioon, kes ehitab majanduslikul teel, tagab kinnitatud projekt-eelarvelise dokumentatsiooni esitamise planeeritavale aastale eelneva aasta 1. detsembriks Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse Trustile «Eesti Elektrivõrkude Ehitus», kaasa arvatud tööjoonised ja nende eelarved järgneva aasta tööde plaani võetavate tööde mahu kohta.

5. Elektri-montaažtööde plaani projekti ja järgmiseks aastaks planeeritavate materjalide ning seadmete kohta nõudeavalduste koostamiseks Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» esitavad Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse Trustile «Eesti Elektrivõrkude Ehitus»

orienteeruvad ehitustööde mahud ja sovhooside, kolhooside ning teiste maal asuvate ettevõtete ja organisatsioonide kapitaalmahutuste arvel tehtavateks töödeks vajalike materjalide ja seadmete nomenklatuuri planeeritavale aastale eelneva aasta 20. maiks.

6. Määrata, et sovhoosid, kolhoosid ja teised põllumajanduslikud ettevõtted ning organisatsioonid eraldavad peatöövõtjale — alltöövõtjale ehituse ajaks töölisi liini trassi puhastamiseks ja sellelt metsa raiumiseks, kusjuures peatöövõtja — alltöövõtja maksab tasu töö eest kehtivate hinnete alusel, samuti eraldavad töölistele elu- ja muid ruume lepingu eritingimustes ettenähtud ulatuses.

Põllumajanduse elektrifitseerimise objektide ekspluatatsioon ja remont

7. Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus kasutab tema bilansil olevaid riiklikke maaelektrijaamu, transformaator-alajaamu, elektriliine ja madalpingevõrke.

Madalpinge-elektriliinide ja 15—10—6/0,4 kV alajaama (välja arvatud käesoleva punkti esimeses lõigus nimetatud) ekspluatatsiooni teostavad kolhoosid, sovhoosid ja teised ettevõtted ja organisatsioonid, kelle bilansil on need madalpingeelektrivõrgud.

8. Kolhoosid, sovhoosid ja teised ettevõtted ning organisatsioonid vastutavad oma elektriseadmete, elektriliinide ja 15—10—6/0,4 kV alajaamade õige ja ohutu ekspluatatsiooni eest.

9. Kolhoosid, sovhoosid ja teised ettevõtted ning organisatsioonid, kelle bilansil on elektriliinid, alajaamad ja elektriseadmed, on kohustatud:

1) varustama ennast kvalifitseeritud kaadriga elektrimajanduse ekspluatatsiooni alal.

Maaelektrifitseerijate kaadri juhendamiseks ja ettevalmistamiseks Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus ja Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium töötavad ühiselt välja ning kinnitavad juhendi kolhoosi, sovhoosi või teise põllumajandusliku ettevõtte elektrimontööri (inseneri, tehniku) õiguste ja kohustuste kohta;

2) andma ekspluatatsiooni oma elektriseadmed, liinid ja alajaamad, juhindudes vastavatest ehituse, ekspluatatsiooni ja ohutustehnika eeskirjadest, samuti kõigist Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse ettevõtte «Energiamüük» juhistest;

3) määrama ametisse majandite elektrimontööre ja elektritehnikuid pärast seda, kui nad on vastavates kõrgepingevõrkudes läbi teinud tehnilise miinimumi katsed tehnilise ekspluatatsiooni eeskirjade ja ohutustehnika eeskirjade osas.

10. Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus:

1) teeb kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonidega sõlmitud lepingute alusel remonti ja annab organisatsioonilis-tehnilist abi neile kuuluvate elektrijaamade, elektri-

võrkude ja sisemiste elektriseadmete ekspluatatsioonis. Lepinguid organisatsioonilis-tehnilise abi ja remonttööde kohta sõlmivad kolhoosid, sovhoosid või teised ettevõtted ja organisatsioonid vastavate Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkudega.

Kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes ei taha sõlmida lepinguid vastavate kõrgepingevõrkudega seoses nende bilansil olevate elektriliinide, alajaamade ja sisemiste elektriseadmete remonditööde vähese mahuga, müüakse nendeks töödeks elektrimaterjale koondise «Eesti Põllumajandustehnika» kaudu Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse fondide arvel ja jaotuskavade järgi;

2) teostab oma ettevõtte «Energiamüük» kaudu järelevalvet ja kontrollib maaelektrijaamu, elektriseadmeid ja katlajärelevalve objekte;

3) töötab välja ja viib ellu kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide nõudeavalduste alusel abinõud nende ettevõtete töötajate hulgast maaelektrifitseerijate kaadri (montööride, brigadiride, liinitööliste, ülevaatajate, valve- ja remondipersonali jt.) ettevalmistamiseks ja ümberkvalifitseerimiseks;

4) organiseerib konsultatsioone kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele ning organisatsioonidele neile kuuluvate elektrivõrkude ekspluatatsiooni küsimustes;

5) õpib tundma ja organiseerib uue tehnika, teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste juurutamist maaelektrivõrkude ekspluatatsioonis;

6) kontrollib, kas kolhoosid, sovhoosid ja teised ettevõtted ning organisatsioonid peavad kinni maaelektrifitseerimise objektide ehituse, remondi ja ekspluatatsiooni eeskirjadest, samuti elektrienergia kasutamise eeskirjadest.

11. Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused:

1) kontrollivad, kas kolhoosid ja sovhoosid sõlmivad õigeaegselt lepinguid kolhooside ja sovhooside elektrivõrkude remont- ja rekonstrueerimistöödeks ning kas nimetatud tööd on tagatud vastavate finantseerimisvahenditega;

2) võtavad tarvitusele abinõud kolhooside ja sovhooside elektrimajanduse varustamiseks kvalifitseeritud kaadriga, jaotavad kolhoosidele ja sovhoosidele spetsialiste vastavalt Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkude ettepanekutele;

3) vaatavad süstemaatiliselt läbi küsimused kolhoosidele ja sovhoosidele kuuluvate elektriseadmete ning elektrivõrkude ekspluatatsiooni parandamise kohta;

4) koos kolhooside, sovhooside ja vastavate kõrgepingevõrkudega planeerivad maaelektrivõrkude remondi töid;

5) kooskõlastavad kolhooside ja sovhooside ettepanekud nende poolt planeeritavate remonttööde ja organisatsioonilis-tehnilise

abistamise tööde sissevõtmise kohta Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse plaani. Vaatavad läbi ja kooskõlastavad koos Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkudega mainitud tööde ülalnimetatud koondplaanid.

12. Koondis «Eesti Põllumajandustehnika» töötab välja, kooskõlastab Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega ja viib ellu kolhoosides, sovhoosides ning teistes põllumajanduslikes ettevõtetes põllumajandusliku tootmise protsessidesse elektrienergia juurutamise ning elektrimootorite ja käivitustreguleeriva elektriaparatuuri remondi plaanid ja abinõud.

13. Tööde mahu ja remonttöödeks materjalide vajaduse kindlakstegemiseks ning organisatsioonilis-tehnilise abistamise ja remonttööde kohta lepingute sõlmimiseks kolhooside, sovhooside või teiste ettevõtete ja organisatsioonide ning Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kõrgepingevõrkude vahel määratakse järgnev kord:

1) tööde mahu ja remonttöödeks (kapitaal- ja jooksvaks remondiks) materjalide vajaduse kindlakstegemiseks määravad kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajanduslikud ettevõtted ja organisatsioonid koos vastavate kõrgepingevõrkudega hiljemalt tööde aastale eelneva aasta 1. maiks kindlaks orienteeruvad tööde mahud ja materjalide vajaduse, samuti Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse vastavatele kõrgepingevõrkudele üleantavate tööde mahu;

2) remondi eelarved ja projektdokumentatsiooni koostavad vastavad rajoonikõrgepingevõrgud sovhooside, kolhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonide nõudeavalduste alusel;

3) kõrgepingevõrgud kooskõlastavad 15. maiks kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustega nimetatud tööde mahu ning esitavad selle koos oma märkustega Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele ning Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile koondplaani koostamiseks;

4) jooksva aasta jaanuaris sõlmivad kõrgepingevõrgud kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonidega lepingud kooskõlas kinnitatud plaaniga.

ENSV MN MKK,
1963, nr. 33, art. 121

ABINÕUDE KOHTA LEIUTUS- JA RATSIONALISEERIMISTÖÖ PARANDAMISEKS VABARIIGI PÕLLUMAJANDUSES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 438
16. SEPTEMBRIST 1964

Väljavõte

Leiutus- ja ratsionaliseerimistöö parandamiseks vabariigi põllumajanduses ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1964. a. määrusele nr. 560 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondist «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) parandama leiutus- ja ratsionaliseerimistööd põllumajanduses nende tegevusse puutuvates küsimustes, kaasa arvatud temaatiliste plaanide väljatöötamine, ratsionaliseerijate ettepanekute läbivaatamine ning leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eksperimentaalne kontrollimine;

2) võtma tarvitusele abinõud leiutus- ja ratsionaliseerimistöö parandamiseks alluvates riiklikes ja kooperatiivsetes ettevõtetes ja organisatsioonides ning leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute kiireks juurutamiseks põllumajandusse, organiseerides laialdaselt nii kodu- kui ka välismaiste patendimaterjalide tundmaõppimist uute patendivõimeliste masinate, aparaatide ja põllumajandussaaduste tootmise meetodite loomisel ja väljatöötamisel;

3) organiseerima põllumajanduses teaduslik-tehniliste saavutuste, mida võib tunnistada leiutisteks, süstemaatilise valiku, et kehtestatud korras esitada NSV Liidu Riiklikule Leiutiste ja Avastuste Komiteele avaldused autoritunnistuste väljaandmiseks ning vajaduse korral teha ettepanekud nende saavutuste patenteerimiseks välismaal, võtma tarvitusele vastavad abinõud, et vältida andmete enneaegset avaldamist nende leiutiste kohta;

4) nägema ette uue tehnika juurutamise plaanides leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute kasutamise.

2. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga tagada leiutajate ja ratsionaliseerijate ettepanekute järgi katsemasinate, -seadmete, rakiste ja progressiivsete tehnoloogiliste protsesside loomine ettevõtetes ja konstrueerimisbüroodes, nähes selleks ette vajalikud rahalised ning materiaalsed ja tehnilised vahendid. Katseeksemplaride valmistamine tuleb ette näha vastavate ettevõtete või organisatsioonide tootmisplaanides.

4. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise

Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel lõpetada neile alluvates asutustes, ettevõtetes ja organisatsioonides spetsialistide eraldamine, kellele pannakse vastutus leiutus- ja ratsionaliseerimistöö läbiviimise eest.

5. Soovitada kolhoosidel:

1) süstemaatiliselt arendada leiutus- ja ratsionaliseerimistööd, abistada leiutajaid ja ratsionaliseerijaid, luues neile loominguks vajalikud tingimused ja tagades nende ettepanekute kiire juurutamise kolhoositootmisse;

2) panna vastutus leiutus- ja ratsionaliseerimistöö organiseerimise eest ühele kolhoosi spetsialistidest.

6. Kohustada sovhooside direktoreid ning teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide juhatajaid, kes võtsid juurutamiseks vastu leiutisi ja ratsionaliseerimisettepanekuid, teatama kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele või vastavatele kõrgemalseisvatele organisatsioonidele leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute kasutamise tulemused, et juurutada neid ka teistes ettevõtetes ja organisatsioonides. Soovitada samuti kolhoosidel informeerida sellest kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi.

7. Määrata kindlaks kolhoosides või kolhoosides ja sovhoosides juurutatud leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eest autoritasu maksmisel järgmine kord:

1) kui leiutis või ratsionaliseerimisettepanek on juurutatud ainult ühes kolhoosis, maksab see kolhoos autoritasu vastavalt korrale ja tuluallikatest, mis on kindlaks määratud põllumajandusliku artelli liikmete üldkoosoleku otsusega;

2) kui leiutis või ratsionaliseerimisettepanek on juurutatud ühe kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse kolhoosides või kolhoosides ja sovhoosides, maksab see tootmisvalitsus autoritasu leiutus- ja ratsionaliseerimiskuludeks eraldatud eelarvelistest summadest;

3) kui leiutis või ratsionaliseerimisettepanek on juurutatud mitme kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse kolhoosides või kolhoosides ja sovhoosides, makab autoritasu Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium leiutus- ja ratsionaliseerimiskuludeks eraldatud eelarvelistest summadest.

8. Sel juhul, kui leiutis või ratsionaliseerimisettepanek on juurutatud mitme liiduvabariigi kolhoosides või kolhoosides ja sovhoosides, maksab autoritasu vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu nimetatud määrusele NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium leiutus- ja ratsionaliseerimiskuludeks eraldatud eelarvelistest summadest pärast seda, kui liiduvabariikide põllumajandusorganid on esitanud õiendi leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku kasutamise ulatuse kohta.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja selle rajoonikoondiste poolt alluvates ettevõtetes

ja organisatsioonides juurutatud leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eest, mis annavad kolhoosides ja sovhoosides säästu tehnika ekspluateerimisel ja remondil, makstakse autoritasu leiutus- ja ratsionaliseerimistegevuseks eraldatud eelarvelistest summadest.

10. Määrata, et:

1) organisatsioonile, kes maksab autoritasu mitmes riiklikus põllumajanduslikus ettevõttes (organisatsioonis) või kolhoosis juurutatud leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku eest, leiutist või ratsionaliseerimisettepanekut kasutanud riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted ja kolhoosid ei hüvita mingisugust osa autoritasuks väljamakstud summadest;

2) organisatsioonile, kes maksab autoritasu tööstuses juurutatud leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku eest, mida kasutatakse põllumajanduses, riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted, organisatsioonid, kolhoosid ja põllumajanduslikud organid ei hüvita mingisugust osa autoritasuks väljamakstud summadest.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 39, art. 153

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» TÖÖ PARANDAMISEST UUE TEHNIKA JUURUTAMISE ALAL PÕLLUMAJANDUSLIKKU TOOTMISSE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 561
29. DETSEMBRIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töö parandamise eesmärgil uue tehnika juurutamisel põllumajanduslikku tootmisse ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. septembri 1963. aasta määrusega nr. 1034 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» tagab põllumajandusliku tehnika kasutamise, masinate, seadmete ja seadeldiste remondi ja nende tehnilise teenindamise progressiivsete meetodite juurutamise põllumajanduslikku tootmisse, mehhanismide, seadiste, seadeldiste ja teiste täiustatud masinate, samuti progressiivsete tehnoloogiliste protsesside ja tehnika kasutamise võtete valiku, kontrollimise ja juurutamise majandites, mis aitavad kaasa tööviljakuse tõstmisele ja parandavad töö kvaliteeti.

2. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondist «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Põllumajandussaaduste

Tootmise ja Varumise Ministeeriumi rakendama abinõud masina-traktoripargi tehnilise seisukorra tunduvaks parandamiseks kolhoosides ja sovhoosides, masinate komplekssе tehnilise teenindamise progressiivsete meetodite juurutamise, vool-sõlmmeetodil remondi organiseerimise ning agregaatide ja sõlmede vahetusfondi loomise teel.

3. Kehtestada järgmine kord masina-traktoripargi kasutamise uute meetodite, mehhanismide, seadmete, seadeldiste, masinate täiustuste ning kolhooside ja sovhooside eesrindlike mehhanisaatorite poolt kasutatava eesrindliku tehnoloogia juurutamisel tootmisse:

1) «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondised koos kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustega selgitavad välja uued põllumajandusliku tehnika kasutamise progressiivsed võtted, seadised, seadeldised ja muud masinate täiustused, teatavad nendest võtetest, seadistest, seadeldistest ja masinate täiustustest Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» ning organiseerivad kolhoosides ja sovhoosides selliste tehnika kasutamise võtete ja masinate täiustuste juurutamist, mida võib läbi viia kohapealsete jõududega;

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» vaatab läbi uued põllumajandusliku tehnika kasutamise progressiivsed võtted ja ettepanekud seadiste ja masinate täiustuste kohta, töötab välja juurutamiseks vastuvõetud ettepanekute alusel vajalikud soovitused ja tehnilise dokumentatsiooni (joonised ja tehnoloogilised kaardid), jaotab koos Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukoguga mehhanismide, seadiste, täiustatud sõlmede ja detailide tootmise, mis on vajalikud töö eesrindlike meetodite juurutamiseks ja varustab majandid nende mehhanismide ja seadistega. Samaaegselt Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» teatab nendest võtetest ja täiustustest Üleliidulisele koondisele «Sojuzselhoztehnika»;

3) Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» koos Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga töötavad välja ettepanekud uue põllumajandusliku tehnika ja masinate kasutamise progressiivsete võtete juurutamiseks, määravad materiaalsete vahendite vajaduse, mis on vajalik nende plaanide täitmiseks ja kooskõlas Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komiteega esitavad need ettepanekud Üleliidulisele koondisele «Sojuzselhoztehnika».

4. Määrata, et uue tehnika ja masinate kasutamise progressiivsete meetodite põllumajandusse juurutamise tööde mahu kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste ja «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste lõikes määrab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused koos «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondistega määravad uue tehnika ja masinate kasutamise progressiivsete meetodite põllumajandusse juurutamise tööde mahu konkreetselt igale kolhoosile ja sovhoosile.

Kohustada sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside juhatustel aastaplaanides ette näha tööd uue tehnika ja masinate kasutamise progressiivsete meetodite juurutamise alal, samuti põllumajandussaaduste tootmise omahinna alandamise seoses uue tehnika ja masinate kasutamise progressiivsete meetodite juurutamisega.

5. Kolhoosides ja sovhoosides olemasolevate masinate töötootlikkuse tõstmiseks suunatud seadmete, seadeldiste ja täiustuste väljatöötamiseks, samuti põllumajanduse leiutajate ja ratsionaliseerijate poolt esitatud ettepanekute konstruktsiooniliseks väljatöötamiseks lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerida kinnitatud tööjõuplaani piirides Tehnilise Abi Büroo koosseisus konstruktorite grupp.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) osutada kolhoosidele ja sovhoosidele lepingu alusel praktilist abi uue tehnika ja masina-traktoripargi kasutamise progressiivsete meetodite omandamisel, organiseerida kolhooside ja sovhooside mehhanisaatoritele nende meetodite õpetamine, samuti teostada kolhooside ja sovhooside tellimuste alusel tellija kulul majandi poolt muretsetud uute masinate montaaži ja tööle rakendamist;

3) kolhoosidele ja sovhoosidele põllumajanduse kompleksseks mehhaniseerimiseks vajalike ökonoomsemate masinate väljavalimiseks tõhustada tööd katsepartiidest saadud, samuti esimest korda vabariiki saabuvate põllumajanduslike masinate laialdaseks katsetamiseks majandite tingimustes;

4) laialdaselt propageerida trükis ning raadio ja televisiooni kaudu, samuti plakatite, informatsioonilehtede, brošüüride, prospektide ja bülletäänide väljaandmisega uut põllumajanduslikku tehnikat, masina-traktoripargi kasutamise progressiivseid meetodeid, seadiseid, seadmeid ja teisi täiustusi, mis tagavad tööviljakuse tõusu ja põllumajandusliku toodangu omahinna alandamise.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» TEGEVUSE LAIENDAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE KEMISEERIMISE ALAL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 342
30. JUULIST 1964

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et mineraalväetiste ja keemiliste taimekaitsevahendite laialdasem ja efektiivsem kasutamine on üheks tähtsamaks ülesandeks võitluses põllumajanduse intensiivistamise eest.

Põllumajanduse kemiseerimise tööde paremaks organiseerimiseks, kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide tunduvalt paremaks varustamiseks mineraalväetistega ja keemiliste taimekaitsevahenditega ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1964. a. määrusega nr. 317 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» üheks peamiseks ülesandeks on kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide mineraalväetistega, keemiliste taimekaitsevahenditega ning teiste keemiasaaduste ja -materjalidega varustamise organiseerimine ning kolhooside ja sovhooside vajaduste kindlustamine väetiste andmise ja keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise masinate ja mehhanismidega.

Vastavalt sellele Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) organiseerib rajoonikoondiste kaudu kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide vajaduste väljaselgitamist mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ja -materjalide järgi, majanditelt selle toodangu peale saadavate tellimuste analüüsi läbiviimist koos kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustega, samuti koostab koondtellimusi ning esitab need Üleliidulisele koondisele «Sojuzselhoztehnika» ja Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile;

2) koos Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga määrab vastavalt agrokeemia teenistuse organisatsioonide soovitustele vabariigile eraldatud aasta- ja kvartalifondide piirides mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ning -materjalide sisseveo plaanid, mis eraldatakse põllumajanduse vajadusteks kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste ning keskasutuste lõikes, ja kinnistab tarbijad keemiasaadusi hankijatele-tehastele;

3) kontrollib mineraalväetiste ja keemiliste taimekaitsevahen-

dite kvaliteeti ja keemiatööstuse ettevõtete poolt nende õigeaegset hankimist vabariigi põllumajanduse jaoks;

4) organiseerib mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ja -materjalide kohaletoomist kolhoosidesse ja sovhoosidesse «Põllumajandustranspordi», «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade, samuti kolhooside ja sovhooside automajandite transpordiga, annab kolhoosidele ja sovhoosidele tootmistehnilist abi väetiste andmise ning keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise masinate ja mehhanismide õige kasutamise organiseerimisel;

5) töötab välja ja juurutab mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ja -materjalide transportimise ja säilitamise ratsionaalsed moodused, samuti annab koos agrokeemilise teenistuse organisatsioonidega soovitusi kolhoosidele ja sovhoosidele nende saaduste kasutamise tehnika ja käsitlemise eeskirjade kohta.

5. Panna Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi muldade ja väetisevajaduse määramise laboratooriumile mineraalväetiste ja mürkkemikaalide analüüside tegemine lepingulistel alustel.

6. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) kehtestas, et raudteeäärsete mineraalväetiste, keemiliste taimekaitsevahendite ning teiste keemiasaaduste ja -materjalide hoidmise mehhaniseeritud baaside ja ladude ehitamist teostavad liiduvabariikide ministrite nõukogud riiklike kapitaalmahutuste arvel.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 32, art. 119

TRAKTORITE, ISELIIKUVATE ŠASSIIDE, TRAKTORITE BAASIL EHITATUD MASINATE, AUTOGREIDERITE JA TRAKTORITE JÄRELVANKRITE NUMBRIMÄRKIDE KEHTESTAMISE KOHTA EESTI NSV TERRITOORIUMIL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 393
24. AUGUSTIST 1964

Väljavõte

Kontrolli tugevdamiseks traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite kasutamise ja tehnilise seisukorra üle ning traktoristide vastutuse tõstmiseks liikluseeskirjade täitmisel Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Seada sisse alates 1. jaanuarist 1965. a. numbrimärgid kõigile Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ja kolhooside traktoritele, iseliikuvatele šassiidele, traktorite baasil ehitatud masinatele, autogreideritele ja traktorite järelvankritele.

Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite ekspluateerimine ilma kehtestatud numbrimärgita on keelatud pärast 30. juunit 1965. a.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», ENSV Rahvamajanduse Nõukogul ja ENSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil 15. detsembriks 1964. a. töötada välja ja kinnitada kooskõlastatult ENSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumiga Põhimäärus traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite numbrimärkide kohta.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tagada numbrimärkide valmistamine ja väljaandmine kolhoosidele ja sovhoosidele, metsamajanditele, maa-kutsekoolidele ning teistele põllumajanduslikele ettevõtetele ja organisatsioonidele, samuti nende tsentraliseeritud üleandmine Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele, kes omavad traktoreid, iseliikuvaid šassiisid, traktorite baasil ehitatud masinaid, autogreidereid ja traktorite järelvankreid.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ja kolhoosidel, kes omavad traktoreid, iseliikuvaid šassiisid, traktorite baasil ehitatud masinaid, autogreidereid ja traktorite järelvankreid:

2) organiseerida traktoristide poolt NSV Liidu tänavatel ja teedel liiklemise eeskirjade õppimist;

4) viia läbi kõigi traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite tehniline ülevaatus:

kolhoosides, sovhoosides ning teistes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides — vähemalt kaks korda aastas, metsamajandites ja maa-kutsekoolides — üks kord aastas «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste masina- ja traktoripargi seisukorra riikliku tehnilise järelevalve inspektorite jõududega;

Eesti NSV tööstus-, ehitus-, transpordi- ja teistes ettevõtetes ja organisatsioonides — vähemalt üks kord aastas Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste insener-tehniliste töötajate jõududega.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 35, art. 134

«TRAKTORITE, ISELIIKUVATE ŠASSIIDE, TRAKTORITE BAASIL EHITATUD MASINATE, AUTOGREIDERITE JA TRAKTORITE JÄRELVANKRITE REGISTREERIMISE JA NEILE NUMBRIMÄRKIDE VÄLJAANDMISE EESKIRJADE» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 336
22. JUULIST 1965

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:
Kinnitada juurdelisatud «Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise ja neile numbrimärkide väljaandmise eeskirjad».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
22. juuli 1965. a. määrusega nr. 336

TRAKTORITE, ISELIIKUVATE ŠASSIIDE, TRAKTORITE BAASIL EHITATUD MASINATE, AUTOGREIDERITE JA TRAKTORITE JÄRELVANKRITE REGISTREERIMISE JA NEILE NUMBRIMÄRKIDE VÄLJAANDMISE EESKIRJAD

I. Üldalused

1. Käesolevad eeskirjad on välja töötatud vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1964. a. määrusele nr. 393 «Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite numbrimärkide kehtestamise kohta Eesti NSV territooriumil» ja on kohustuslikud kõikidele Eesti NSV ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja kolhoosidele (milliseid edaspidi nimetatakse «majandid»).

2. Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimine ja neile numbrimärkide väljaandmine toimub nende tehnilise seisukorra ja kasutamise kontrollimise tugevdamiseks ja ülalnimetatud masinate juhtide vastutuse tõstmiseks liikluseeskirjade täitmisel.

3. Ülalnimetatud masinate ekspluatatsioon ilma numbrimärkideta on keelatud.

4. Kontrolli käesolevate eeskirjade täitmise ja traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite tehnilise seisukorra ning õige ekspluateerimise üle teostatakse:

põllumajanduses ja metsamajanduses, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsuse süsteemis — Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» Masina-Traktoripargi Tehnilise Järelevalve Riikliku Tehnilise Inspektsiooni poolt;

Eesti NSV teistes rahvamajanduse harudes — asutuste (organisatsioonide) poolt, millistele see pannakse Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste, rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustega.

II. Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimine (ümberregistreerimine)

5. Ettevõtted, asutused, organisatsioonid ning kolhoosid on kohustatud neile kuuluvad traktorid, iseliikuvad šassiid, traktorite baasil ehitatud masinad, autogreiderid ja traktorite järelvankrid registreerima (ümberregistreerima) 5 päeva jooksul alates masina soetamise (saamise) momendist.

6. Registreerimist (ümberregistreerimist) teostatakse:

põllumajanduses, metsamajanduses ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsuse süsteemis — «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste riiklike tehnilise järelevalve inspektorite poolt;

Eesti NSV teistes rahvamajanduse harudes — asutuste (organisatsioonide) poolt, kellele see pannakse Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste, rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustega.

7. Registreerimise (ümberregistreerimise) aluseks on:

majandite taotlused registreerimise ja numbrimärkide väljaandmise kohta, millistes on toodud masina põhilised andmed, ära näidatud asukoht ja majandi aadress;

dokumendid, millised kinnitavad masina kuulumist (tehniline pass, väljavõte Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste otsustest masinate üleandmise kohta; tootva tehase vastuvõtu-väljastamise akt või teised dokumendid);

arve (kviitung) numbrimärkide eest tasumise kohta.

8. Ekspluatatsioonis olevate masinate registreerimiseks tuleb esitada lisas nr. 1 toodud akt (akti blanketid valmistatakse tsentraliseeritult Rahvamajanduse Nõukogu poolt ministeeriumide, keskasutuste, rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimisel) ja tehniline pass (lisa nr. 1 ei tooda).

9. Registreeritud masinate kohta antakse majandile välja tehnilise passi talong (lisa nr. 2 — lisa ei tooda) ja üks numbrimärk. Selle kohta tehakse sissekanne «Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise ja numbrimärkide väljaandmise raa-

matusse», mis valmistatakse kohapeal lisas nr. 3 toodud vormi kohaselt (lisa nr. 3 ei tooda).

10. Numbrimärgid ja tehnilise passi talongid antakse välja ainult tehniliselt korrasolevatele traktoritele, iseliikuvatele šassiidele, traktorite baasil ehitatud masinatele, autogreideritele ja traktorite järelvankritele. Seejuures peab masinate tehniline seisukord vastama kehtivatele ohutustehnika ja tuleohutuse eeskirjadele.

11. Registreerimisele ei kuulu traktorid, iseliikuvad šassiid, traktorite baasil ehitatud masinad, autogreiderid, mis on taastatud pärast nende mahakandmist või kokkumonteeritud üksikutest agregaatidest ja tagavaraosadest.

12. Masinaid registreerivad ja numbrimärke väljaandvad asutused (organisatsioonid) kannavad kõrgemalseisvale ministeeriumile või keskasutusele numbrimärkide kulutamisest ette üks kord aastas — 1. jaanuariks.

III. Tehnilise passi talong

13. Tehnilise passi talong on dokumendiks, mis tõendab, millisele majandile traktor, iseliikuv šassii, traktori baasil ehitatud masin, autogreider või traktori järelvanker kuulub ning annab õiguse nende ekspluateerimiseks.

14. Tehnilise passi talong peab olema juhil kaasas ning see tuleb esitada koos juhitunnistusega ja sõidulehega (töökäsuga) punktis 4 loetletud asutuste (organisatsioonide) töötajate nõudmisel, kellele on antud õigus tehnilise passi talongi äravõtmiseks, kui masin ei ole tehniliselt korras.

Tehnilise passi talong tagastatakse pärast tehniliselt korrasoleva masina esitamist mittekorraliseks ülevaatuseks, kusjuures majand kindlustab kontrollijale transpordi majandisse ja tagasi sõiduks.

15. Tehnilise passi talong valmistatakse tsentraliseeritult Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu poolt ministeeriumide, keskasutuste ja rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimistel.

IV. Numbrimärgid

16. Numbrimärkide kuju, mõõtmed ja värvus määratakse kindlaks riikliku standardiga.

17. Eesti NSV-le kinnitatud numbrimärkide seeriad on:

traktoritele, iseliikuvatele šassiidele, traktori baasil ehitatud masinatele ja autogreideritele ЭК ja ЭЯ;

traktorite järelvankritele ЭН ja ЭР.

18. Numbrimärgid kinnitatakse masinatele järgmiselt:

traktoritele, iseliikuvatele šassiidele, traktorite baasil ehitatud masinatele ja autogreideritele:

1) millel on tehase-valmistaja poolt ette nähtud koht numbrimärgi kinnitamiseks — spetsiaalsele kronsteinile;

2) millel on kõva kabiin ja puudub tehase-valmistaja poolt selleks ettenähtud koht — vasakule poole kabiini tagaseinale tagasivaate akna juurde;

3) millel on äravõetav riidest kabiin või kui see puudub — tagumise vasakpoolse ratta poritiiva tagumisele osale kinnitatud spetsiaalsele kronsteinile;

traktorite järelvankritele — vasakule poole veokasti ääre alla kinnitatud spetsiaalsele kronsteinile või veokasti tagumise luugi vasakpoolse alumise nurga külge.

Erandjuhtudel on lubatud numbrimärgi tugevdamiseks teha vastav raam, vähendamata numbrimärgi mõõtmeid ja kuju.

Igal juhul peab numbrimärk olema kinnitatud kindlalt, hästi nähtav ja pimedal ajal valgustatud.

19. Numbrimärkide ümberasetamine ühelt traktorilt, iseliikuvalt šassiilt, traktori baasil ehitatud masinalt, autogreiderilt või traktori järelvankrilt teisele on kategooriliselt keelatud.

20. Numbrimärkide arvestus ja inventeerimine toimub materiaalsete väärtuste kohta kehtestatud korras.

21. Numbrimärkide valmistamist ja nende jaotamist Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste vahel teostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika».

V. Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite arvelt kustutamine

22. Traktorid, iseliikuvad šassiid, traktorite baasil ehitatud masinad, autogreiderid ja traktorite järelvankrid kustutatakse arvelt majandite taotluse alusel juhul, kui:

1) nad antakse üle teise ministeeriumi, keskasutuse süsteemi; kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajanduslikes ja metsamajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides ka juhul, kui nad antakse üle ühest rajoonist teise rajooni;

2) praagitakse välja (kantakse maha).

23. Traktorid, iseliikuvad šassiid, traktorite baasil ehitatud masinad, autogreiderid ja traktorite järelvankrid kustutatakse arvelt nende mahakandmise korral mahakandmise aktide alusel, millised on koostatud ja kinnitatud vastavalt antud süsteemis kehtivale mahakandmise korrale.

24. Traktori, iseliikuva šassii, traktori baasil ehitatud masina, autogreideri ja traktori järelvankri arvelt kustutamisel antakse ära tema numbrimärk ja tehnilise passi talong ja tehakse vastav sissekanne registreerimise raamatusse.

25. Mahakantud ja üleantud masinate numbrimärgid, kui nad on kõlblikud edasiseks kasutamiseks, võib välja anda uutele traktoritele, iseliikuvatele šassiidele, traktorite baasil ehitatud masinatele, autogreideritele ja traktorite järelvankritele käesolevates eeskirjades ettenähtud korra kohaselt.

26. Numbrimärgid, mis on muutunud kasutamiskõlbmatuks, utiliseeritakse vahenditega ja viisil, mis väldib nende teistkordse kasutamise võimaluse, koostades selle kohta vastava akti.

27. Traktori, iseliikuva šassii, traktori baasil ehitatud masina, autogreideri või traktori järelvankri omaniku vahetuse korral masinate registreerimist ja numbrimärkide väljaandmist teostava ettevõtte (organisatsiooni) tegevuspiirkonnas, märgitakse omaniku vahetus ära registreerimise raamatus viie päeva jooksul masina saanud majandi taotlusel, milles on näidatud üleandmise põhjus. Tehnilise passi talong vahetatakse uue vastu.

VI. Rikutud ja kaotatud numbrimärkide asendamise kord

28. Kaotatud ja rikutud numbrimärkide asemele antakse välja uued numbrimärgid.

Numbrimärkide vahetamine toimub majandi kirjaliku taotluse alusel, milles peab olema näidatud numbrimärgi rikkumise või kaotamise põhjus ja abinõud, mis on võetud tarvitusele süüdiolevate isikute suhtes.

29. Numbrimärkide vahetamisel tehakse vastav sissekande muudatus registreerimise raamatus, tehnilises passis ja vahetatakse tehnilise passi talong.

VII. Numbrimärkide väljaandmise, ümberregistreerimise ja arvelt kustutamise dokumentide säilitamise tähtajad

30. Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise, ümberregistreerimise ja arvelt kustutamise dokumendid, samuti numbrimärkide väljaandmise ja vahetamise dokumendid kuuluvad säilitamisele toimikusse köidetuna 5 aasta jooksul.

31. Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise ja numbrimärkide väljaandmise raamat säilitatakse alaliselt.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 27, art. 118

ABINÕUDE KOHTA TÖÖDE KOMPLEKSSE MEHHANISEERIMISE KINDLUSTAMISEKS LOOMAKASVATUSFARMIDES JA EHITUS-MONTAAŽTÖÖDE PARANDAMISEKS PÕLLUMAJANDUSES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 63
10. VEEBRUARIST 1965

Väljavõte

Tööde kompleksse mehhaniseerimise juurutamise kiirendamiseks ja seadmete paremaks kasutamiseks kolhooside ja sovhooside loomakasvatusfarmides ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu Kõrgema Rahvamajanduse Nõukogu 4. augusti 1964. a. määruse nr. 77 täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Panna Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) loomakasvatusfarmide, söödatsehhide, veetõste seadmete ja ait-kuivatite tehnoloogiliste seadmetega komplekteerimine ja nende müük sovhoosidele ja kolhoosidele (peale tehnoloogiliste seadmete komplektide, mis hangitakse vahetult valmistajate tehaste poolt);

2) tehnoloogiliste seadmete (kaasa arvatud välisvesivarustus) montaaž, seadistamine ja ekspluatatsiooni andmine olemasolevates loomakasvatusfarmides (välja arvatud linnuvabrikud) ning ait-kuivatites, mis ehitatakse töövõtu korras või majanduslikul teel, koondise organisatsioonide, tööettevõtjate-ehitusorganisatsioonide, kolhooside ning sovhooside poolt sõlmitavate lepingute alusel ja neis ettenähtud tähtaegadeks;

3) ekspluatatsioonis olevate mehhaniseerimata loomakasvatusfarmide tehnoloogiliste mehhaniseerimise projektide väljatöötamine ja sidumine vastavalt kolhooside ja sovhooside tellimustele;

4) mittestandardsete seadmete valmistamine ja kolhooside ning sovhooside loomafarmide tehnoloogiliste seadmete remondivajaduste täielik rahuldamine, milleks 1965. aasta jooksul organiseerida kolm spetsialiseeritud jaoskonda;

5) loomakasvatusfarmide, esmajoones lüpsiagregaatide ja külmutusseadmete tehnilise teenindamise organiseerimine kolhooside ja sovhoosidega sõlmitud lepingute alusel või ühekordse tellimuse järgi.

2. Panna Eesti NSV Ehitusministeeriumile ministeeriumi ehitusorganisatsioonide poolt ehitatavate maaehitusobjektide (välja arvatud loomakasvatusfarmid ja ait-kuivatid) sanitaar-tehniliste ja tehnoloogiliste seadmete montaaž, ekspluatatsiooni andmine ja seadistamine.

3. Kehtestada, et kolhooside ja sovhooside looma- ja linnukasvatusfarmid ja üksikud farmide hooned, samuti teised tootmis-

objektid ekspluatatsiooni andmisel peavad olema varustatud neisse monteeritud masinate ja seadmetega, kaasa arvatud vesi- ja elektrivarustus, mis tagaksid tootmisprotsesside kompleksse mehhaniseerimise.

4. Lugeda vajalikuks, et loomakasvatusfarmide mehhaniseerimine toimuks tööstuse poolt toodetavate seadmete ja masinate baasil.

5. Kohustada sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside juhatustel:

1) võtma tarvitusele abinõud loomakasvatusfarmide seadmete tehnilise teenindamise parandamiseks, sõlmides vajaduse korral «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondistega (osakondadega) lepinguid;

2) eraldama loomakasvatusfarmide seadmete tehniliseks teenindamiseks kõrge kvalifikatsiooniga lukksepa-mehaaniku.

7. Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel ning «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondistel (osakondadel) kindlustada õpilaste suunamine maakutsekoolidesse erialale «loomakasvatuse mehhanisaator» vastavalt nende kaadri ettevalmistamise plaanidele.

8. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerida iga aasta sügis-talvisel perioodil loomakasvatusfarmide mehhaniseerimisega tegelevatele mehhaanikutele ja mehhanisaatoritele kvalifikatsiooni tõstmise kursused.

10. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil pöörata rohkem tähelepanu mittestandardsete seadmete valmistamisele, nähes ette vajalike materjalide eraldamise.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel võtta kasutusele abinõud kolhooside ja sovhooside paremaks varustamiseks elektrimaterjalidega, tõsta maaelektrivõrkude töökindlust ja tagada looma- ja linnukasvatusfarmide katkestamatu varustamine elektrienergiaga, paigutades farmidesse elektriliinide remondi ajal liikuvad elektrijaamad.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» TÖÖ PARANDAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE MATERIAAL-TEHNILISE VARUSTAMISE ALAL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 452
20. OKTOOBRIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töös põllumajanduse materiaal-tehnilise varustamise alal esineb tõsiseid puudusi.

Kolhoose, sovhoose ning teisi põllumajanduslikke ettevõtteid ja organisatsioone ei varustata täielikult vajaliku põllumajandusliku tehnikaga, tagavaraosadega, ehitus- ja teiste materjalidega.

Ebarahuldavalt õpitakse tundma kolhooside ja sovhooside vajadusi põllumajandusliku tehnika, seadmete ja teiste materiaal-tehniliste vahendite järele.

Esineb juhtumeid, kus kolhoosid ja sovhoosid tellivad põllumajanduslikku tehnikat ilma küllaldase põhjenduseta ja hiljem sageli keelduvad seda välja ostmast.

Esineb puudusi materiaal-tehniliste vahendite jaotamisel, mille tagajärjel on paljudes majandites ülearuseid mittekasutatavaid masinaid, seadmeid ja tagavaraosi.

Madal on kaubandusbaaside mehhaniseerimise tase. Halvasti juurutatakse kaupade tsentraliseeritud vedu majanditesse. Tõsiseid puudusi on uue põllumajandusliku tehnika reklaamimise ja propageerimise töös.

Märgitud puuduste kõrvaldamiseks ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. juuli 1965. a. määrusele nr. 588 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondist «Eesti Põllumajandustehnika» võtma tarvitusele abinõud puuduste likvideerimiseks, mis esinevad põllumajanduse varustamises masinate, seadmete, tagavaraosade ja teiste materiaal-tehniliste vahenditega.

2. Kehtestada, et kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide varustamine traktorite, põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahenditega Üleliidulise koondise «Sojuzselhoztehnika» poolt kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga kehtestatava nomenklatuuri järgi toimub nende ettevõtete ja organisatsioonide tellimuste alusel.

3. Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga tagada põllumajandusele eraldatud materiaal-tehniliste vahendite hankeplaanide alusel planeeritavale aastale eelneva

aasta 15. detsembriks kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt tellimuste vormistamine traktoritele, põllumajandusmasinatele ja teistele kinnitatud nomenklatuuris olevatele materiaal-tehnilistele vahenditele.

4. Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) organiseerida uute masinate, masinate komplektide ja seadmete laialdast propageerimist prospektide, kataloogide, soovituste, värviliste plakatite ja populaarsete brošüüride väljaandmise teel, samuti raadio ja televisiooni kaudu;

3) viia läbi kolhooside ja sovhooside insener-tehnilistele töötajatele ja mehhanisaatoritele seminarid põllumajandusele saabuvate uute masinate ja seadmete tundmaõppimiseks, nende monteerimise ja tehnilise teenindamise tutvustamiseks ja näidata neid masinaid töös.

Kehtestada, et nimetatud üritused viiakse läbi Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. mai 1961. aasta määruse nr. 205 7. punkti alapunktis «d» ettenähtud vahendite arvel;

4) võtta tarvitusele abinõud kaubavarude vähendamiseks koondise kaubandusvõrgus selleks, et viia need plaaniliste jääkide piirideni;

5) organiseerida aastail 1965—66 kõigis kaubandusbaasides kaupade tsentraliseeritud vedu kaugelasuvatele majanditele, kaasa arvatud ka tagavaraosad.

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kirjastuskomiteel tagada koondise «Eesti Põllumajandustehnika» tellimuste järgi uut tehnikat tutvustava tehnilise informatsiooni operatiivne väljaandmine.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel viia koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» kooskõlastatud temaatika järgi perioodiliselt läbi uut tehnikat propageerivaid saateid.

7. Lubada koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» igal aastal ette näha koondise «Eesti Põllumajandustehnika» kaubandusorganisatsioonide finantsplaanides fondi moodustamine vananenud ja tootmisest mahavõetud põllumajandusmasinate, seadmete ja tagavaraosade allahindlusest tekkiva kahju katmiseks 0,2% suuruses laokaubakäibest, suurendamata laooperatsioonide juurdehindluse taset.

8. Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga kontrollida 1965. a. jooksul kolhoosides, sovhoosides ning teistes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides liigsete ja mittekasutatavate masinate, seadmete, samuti traktorite, autode ja põllumajandusmasinate tagavaraosade olemasolu selleks, et realiseerida ühele majandile üleliigsed, kuid teistele majanditele vajalikud materiaalsed väärtused komisjonimüügi korras koondise kaubandusvõrgu kaudu, selleks koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) tagada, et rajooni kaubandusbaasid võtaksid nimetatud kaubalis-materiaalsed väärtused komisjonimüügile;

2) organiseerida koondise «Eesti Põllumajandustehnika» Vabariiklikus Baasis komisjonikauplus liigsete ja allahinnatud kaupade müümiseks seadusega kehtestatud korras.

9. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil näha ette vabariigi rahvamajanduse arendamise plaanides koondise «Eesti Põllumajandustehnika» poolt laokaubakäibelt tehtavate eraldiste arvel ehitatavate ja rekonstrueeritavate ladude ehitus-montaažtööde mahud, samuti selle ehituse jaoks ehitusmaterjalide, seadmete ja töötasufondi eraldamine vastavalt selleks otstarbeks ettenähtud eraldiste summale.

11. Lubada koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) organiseerida kõigis rajoonikoondistes sõlmede ja agregaatide vahetusfondi laod.

MASINAPARGI RIIKLIKU TEHNILISE JÄRELEVALVE FUNKTSIOONIDE ÜLEANDMISE KOHTA EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMILE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 106
28. VEEBRUARIST 1966

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Üle anda 1. märtsist 1966. a. masinapargi riikliku tehnilise järelevalve funktsioonid Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondiselt «Eesti Põllumajandustehnika» Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile.

2. Moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi juurde Masinapargi Tehnilise Järelevalve Riiklik Inspektsioon organitega kohtadel rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste juures.

8. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil välja töötada ja 1. maiks 1966. a. kinnitada «Põhimäärus masinapargi riikliku tehnilise järelevalve kohta vabariigi põllumajanduses».

ENSV ÜVT, 1966, nr. 10, art. 56

«PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KOONDISTE, SAMUTI KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE VARALISE VASTUTUSE KOHTA PÕLLUMAJANDUSMASINATE JA TEISTE MATERIAAL-TEHNILISTE VAHENDITE TELLIMUSTEST TULENEVATE KOHUSTUSTE RIKKUMISE EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 403
14. SEPTEMBRIST 1966

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. juuni 1966. a. määrusele nr. 471 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ning -organisatsioonidel võtta teadmiseks ja juhindumiseks:

1) juurdelisatud «Põhimäärus «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest»;

2) et NSV Liidu Ministrite Nõukogu Üleliidulisele koondisele «Sojuzselhoztehnika» ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks kinnitada kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraažiga «Juhend «Põllumajandustehnika» koondiste poolt tellimuste vastuvõtmise ja «Põllumajandustehnika» koondiste, kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide poolt põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste täitmise korra kohta».

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
23. juuni 1966. a. määrusega nr. 471

PÕHIMÄÄRUS

«PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KOONDISTE, SAMUTI KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE VARALISE VASTUTUSE KOHTA PÕLLUMAJANDUSMASINATE JA TEISTE MATERIAAL-TEHNILISTE VAHENDITE TELLIMUSTEST TULENEVATE KOHUSTUSTE RIKKUMISE EEST

1. Käesoleva põhimääruse eesmärgiks on põllumajanduse materiaal-tehnilise varustamise edasine parendamine «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide (majandite) varalise vastutuse kehtestamise teel põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite (toodangu) tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest.

2. «Põllumajandustehnika» koondised ja majandid peavad tagama tellimustest tulenevate kohustuste õigeaegse ja nõuetekohase täitmise.

Tellimustest tulenevate kohustuste täitmata jätmine toob nii «Põllumajandustehnika» koondistele kui ka majandeile kaasa käesoleva põhimäärusega kehtestatud varalise vastutuse.

3. Tellimuses ettenähtud tähtajaks toodangu saatmata (välja andmata) jätmise eest maksab «Põllumajandustehnika» koondis majandile viivist 0,2 protsenti saatmata (väljaandmata) jäänud toodangu maksumusest iga viivitatud päeva eest.

Kümne päeva möödumisel lõpetatakse viivise juurdearvutamine ja peale viivise makstakse leppetrahvi 3 protsenti nimetatud toodangu maksumusest.

Kui majand ei loobunud tähtajal saatmata (väljaandmata) jäänud toodangust, määratakse «Põllumajandustehnika» koondise ja majandi kokkuleppel uus selle toodangu tellimuse täitmise tähtaeg.

4. Kui «Põllumajandustehnika» koondis saadab (annab välja) majandile mittekvaliteetse toodangu, mis ei vasta GOST-idele, tehnilistele tingimustele, joonistele (ja vastaval juhul ka näidistele), keeldub majand selle toodangu vastuvõtmisest ja selle eest tasumisest ning nõuab sisse trahvi 15 protsendi ulatuses väljapraagitud toodangu maksumusest. Kui aga toodangu eest on juba tasutud, nõuab majand kehtestatud korras «Põllumajandustehnika» koondiselt makstud summa tagastamist.

«Põllumajandustehnika» koondis on kohustatud väljapraagitud toodangu majandilt tagasi võtma ja hoolimata nimetatud trahvi tasumisest tagastama majandile selle eest saadud summa ning hüvitama väljapraagitud toodangu tagastamise kulud.

5. Kui «Põllumajandustehnika» koondis saadab (annab välja) majandile mittekomplektse toodangu, on majandil õigus:

a) nõuda mittekomplektse toodangu täielikku komplekteerimist või asendamist tehniliselt võimaliku lühima aja jooksul, mis määratakse majandi ja «Põllumajandustehnika» koondise kokkuleppel;

b) keelduda tasumast mittekomplektse toodangu eest kuni selle täieliku komplekteerimiseni või asendamiseni, kui aga toodangu eest on juba tasutud, kehtestatud korras nõuda makstud summa tagastamist;

c) nõuda trahvi 15 protsendi ulatuses mittekomplektse toodangu maksumusest, kaasa arvatud puuduvate osade maksumus.

Kui toodangut ei komplekteerita täielikult poolte vahel kooskõlastatud tähtajaks, on majandil õigus toodang tagastada.

6. Kui majand avastab hangitud toodangus (masinad, seadmed või muud tooted) konstruktsioonilisi puudusi ja see toodang on hangitud esmakordselt, on «Põllumajandustehnika» koondis kohustatud need puudused tasuta kõrvaldama tehniliselt võimaliku lühima aja jooksul, mis kooskõlastatakse poolte vahel. Kui kooskõlastatud aja jooksul neid puudusi ei kõrvaldata, tagastatakse toodang «Põllumajandustehnika» koondisele või selle korraldusel vahetult tootjatehasele. Toodangu eest tasutud summa tuleb majandile tagastada. Peale selle maksab «Põllumajandustehnika» koondis majandile trahvi 3 protsenti selle toodangu maksumusest ja tasub selle tagastamise kulud.

Käesoleva põhimääruse punktis 4 ettenähtud trahvi neil juhtudel sisse ei nõuta.

7. Mittekvaliteetset ja mittekomplektset toodangut, mida majand vastu ei ole võtnud, ei arvestata tellimusjärgse kohustuse täitmise katteks ja kui majand ei keeldunud toodangu asendamisest, kuulub see asendamisele kvaliteetse ja komplektse toodanguga «Põllumajandustehnika» koondise ja majandi vahel kooskõlastatud tähtajal.

8. Kui «Põllumajandustehnika» koondiselt saadud toodangu kvaliteedi ja komplekteerimise puudusi saab kõrvaldada kohapeal, on majandil õigus need oma jõududega «Põllumajandustehnika» koondise kulul kõrvaldada või nõuda temalt puuduste kõrvaldamist kooskõlastatud tähtajaks.

Peale selle on majandil õigus nõuda «Põllumajandustehnika» koondiselt trahvi 200 protsendi ulatuses puuduste kõrvaldamise kuludest, kuid mitte üle 15 protsendi toodangu maksumusest. Kui «Põllumajandustehnika» koondis ei kõrvalda puudusi kooskõlastatud tähtajaks, on majandil õigus nõuda trahvi 15 protsendi ulatuses selle toodangu maksumusest.

9. Kui «Põllumajandustehnika» koondis GOST-ide või tehniliste tingimuste nõuetest hoolimata saadab (annab välja) majandile toodangu ilma taarata või pakendita või nõuetele mittevasta-

vas taaras ja pakendis, maksab «Põllumajandustehnika» koondis majandile trahvi 3 protsenti selle toodangu maksumusest.

10. Kui «Põllumajandustehnika» koondis GOST-ide või tehniliste tingimuste nõuetest hoolimata saadab (annab välja) majandile markeerimata või nõuetele mittevastavalt markeeritud toodangu, maksab «Põllumajandustehnika» koondis majandile trahvi 3 protsenti selle toodangu maksumusest.

11. Kui saadetud (väljaantud) toodang kuulub madalamasse sorti, kui see on näidatud toodangu kvaliteeti tõendavas dokumendis ja kuigi ta vastab GOST-ide või tehniliste tingimuste nõuetele, on majandil õigus:

a) keelduda toodangu eest tasumisest ja selle vastuvõtmisest, aga kui selle eest on juba tasutud, nõuda makstud summa tagastamist kehtestatud korras või võtta toodang vastu hinnaga, mis on hinnakirjas ette nähtud vastavat sorti toodangule;

b) nõuda trahvi 200 protsendi ulatuses toodangu allahindluse summast, kuid mitte üle 15 protsendi toodangu maksumusest enne selle allahindamist.

12. Kui mittekohalik «Põllumajandustehnika» koondis saadab majandile toodangu, rikkudes tellimuse tingimusi, on majandil õigus 10 päeva jooksul toodangu saabumise momendist esitada panka maksenõue «Põllumajandustehnika» koondiselt liigselt makstud summade sissenõudmiseks aktseptita korras.

13. Trahvi sissenõudmisel mittekvaliteetse toodangu saatmise (väljaandmise) eest ei nõuta trahvi toodangu mittekomplektsuse, markeeringu puudumise, samuti taarastamise ja pakkimise eeskirjade rikkumise eest.

14. Kui tootjatehas saadab majandile toodangu transiidina, esitatakse pretensioonid punktides 4, 5, 6, 8, 9, 10 ja 11 mainitud trahvide kohta kehtestatud korras tootjatehasele «Põllumajandustehnika» koondise kaudu.

15. Kui tellimus täidetakse toodangu majandile väljaandmisega «Põllumajandustehnika» koondise laost, on majand kohustatud 10 päeva jooksul, arvates kirjaliku teate saamisest toodangu väljaandmiseks valmisoleku kohta, toodangu välja võtma. Toodangu vastuvõtmisest alusetu keeldumise või nimetatud tähtajaks väljavõtmata jätmise eest maksab majand leppetrahvi 3 protsenti selle toodangu maksumusest.

16. Kui toodangu väljavõtmiseks majandile kehtestatud tähtaja möödumisel ei võeta toodangut järgneva 15 päeva jooksul välja, on «Põllumajandustehnika» koondisel õigus see toodang realiseerida, teatades sellest eelnevalt majandile.

Väljavõtmata jäänud toodangu maksumuse võib «Põllumajandustehnika» koondis majandilt kehtestatud korras (majandile hoiukviitungi väljaandmisega) sisse nõuda ainult neil juhtudel, mis on nimetatud käesoleva põhimääruse punktis 21.

17. Maksenõude täielikust või osalisest aktsepteerimisest

alusetu keeldumise eest maksab majand «Põllumajandustehnika» koondisele trahvi 3 protsenti summast, mille aktsepteerimisest majand põhjendamatult keeldus.

18. Kui toodangu eest ei tasuta õigeaegselt, maksab majand viivist 0,01 protsenti maksesummast iga viivitatud päeva eest.

19. Tasutud toodangu väljavedamata jätmisel «Põllumajandustehnika» koondise laost 10 päeva jooksul pärast selle eest tasumist maksab majand «Põllumajandustehnika» koondisele trahvi 0,1 protsenti toodangu maksumusest iga hoidmispäeva eest, kuid mitte üle ühe kuu.

20. Kui majand oma süü tõttu ei täida «Põllumajandustehnika» koondise nõudmisi seoses tasumisest keeldumisega vastutavale hoiule võetud toodangu ärasaatmise või väljaandmise kohta, samuti juhul, kui majand kasutab toodangut enne selle eest tasumist, maksab majand «Põllumajandustehnika» koondisele trahvi 5 protsenti selle toodangu maksumusest.

Kui majand kasutab enne tasumist toodangut, mis on saadetud rikkudes panga poolt sanktsioonidena kehtestatud arveldustingimusi, tuleb nimetatud trahv maksta mitte «Põllumajandustehnika» koondisele, vaid liidueelarve tuludesse.

21. Majandit võidakse kehtestatud korras kohustada tasuma tellitud toodangu eest, mille vastuvõtmisest ja tasumisest ta keeldus, vaid neil juhtudel, kui «Põllumajandustehnika» koondis ei saa seda toodangut realiseerida teistele selle rajooni, oblasti (krai) või vabariigi majandeile.

22. Olenemata viivise, leppetrahvi ja trahvi nõudmisest on kummalgi poolel õigus nõuda teiselt poolelt tellimustest tulenevate kohustuste täitmata jätmisega või nõuetele mittevastava täitmisega tekitatud kahjude hüvitamist selles osas, mida viivis, leppetrahv ja trahv ei kata.

Kõigil mittekvaliteetse või mittekomplektse toodangu saatmise (väljaandmise) juhtudel nõutakse kahju sisse lisaks viivisele, leppetrahvile ja trahvile.

Leppetrahvi, trahvi ja viivise maksmine, samuti kahju hüvitamine ei vabasta pooli tellimusjärgsete kohustuste täitmisest, välja arvatud käesolevas põhimääruses ettenähtud juhud.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 43, art. 297

NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 27. AUGUSTI 1966. A. MÄÄRUSE NR. 699 TÄITMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 481 18. NOVEMBRIST 1966

Väljavõte

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et seitseaastaku jooksul on kõik vabariigi kolhoosid ja sovhoosid ühendatud riiklike elektrivõrkudega. Elektrienergia tarbimine põllumajanduses aastail 1959—1965 on kasvanud 3,9-kordseks.

Kuid põllumajanduse elektrifitseerimises saavutatud tase ei rahulda kolhooside ja sovhooside suurenenud vajadusi, eriti elektrienergia põllumajanduslikku tootmisse juurutamise osas.

0,4-kV pingega elektriülekandeliinid, samuti sisemised elektriseadmed kolhoosides ja sovhoosides on ebarahuldavas olukorras.

Et tagada põllumajanduse laialdane elektrifitseerimine ja elektrienergia kasutamine tööviljakuse tõstmiseks põllumajanduslikus tootmises, kolhoosnikute ja põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonide töötajate töö- ja elutingimuste parendamiseks, samuti elanikkonna kultuur-elukondliku teenindamise edasiseks parendamiseks ja vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. augusti 1966. a. määrusele nr. 699 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» välja töötada ja kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ülesanded töömahukate protsesside elektrifitseerimiseks põllumajanduses aastail 1966—1970, silmas pidades elektrienergia tarbimise tunduvat suurendamist tootmisalasteks otstarveteks.

3. Kehtestada, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisega «Eesti Põllumajandustehnika» töötab välja põllumajandusliku tootmise elektrifitseerimise ning elektrienergia maaelanikkonna elukondlikeks vajadusteks kasutamise aasta- ja perspektiivülesanded ning -abinõud ja tagab nende elluviimise, samuti võtab koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energee-

tika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega osa põllumajanduse elektriga varustamise plaanide väljatöötamisest, tagab kooskõlastatud plaanide teatavakstegemise kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele ja organisatsioonidele ning organiseerib põllumajanduslikus tootmises rakendatavaid elektrifitseeritud masinaid, mehhanisme ja aparaate teenindavate inseneride, tehnikute ja teiste töötajate ettevalmistamist ja kvalifikatsiooni tõstmist.

4. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) organiseerib elektrifitseeritud masinate, mehhanismide ja aparaatide paigaldamist ja seadistamist, sisemiste elektrijõu- ja elektrivalgustusjuhtmete monteerimist ja mainitud seadmete tehnilist teenindamist temale alluvate ettevõtete ja organisatsioonide poolt kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonidega (sealhulgas ehitusorganisatsioonidega alltööettevõtu korras) sõlmitud lepingute alusel nende majandite tootmishoonetes, kus koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organisatsioonid paigaldavad tehnoloogilisi seadmeid;

2) tagab kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonidega sõlmitud lepingute alusel nendes majandites paigaldatud elektrifitseeritud masinate, mehhanismide, sisemise elektrijuhtmestiku, käivitust reguleeriva elektriaparatuuri ja elektrimootorite remondi kehtestatud plaanide piires;

3) selgitab välja põllumajanduse vajaduse ja vormistab nõudeavaldused elektrifitseeritud masinate, mehhanismide ja aparaatide hankimiseks, samuti varustab kõiki põllumajanduslikke ettevõtteid ja organisatsioone, olenemata nende alluvusest, elektrimaterjalide ja seadmetega, mis on vajalikud sisemiste elektriinstallatsioonitööde (sisestusest hoonesse saadik) ja sisemiste elektriseadmete remondi tegemiseks;

4) teeb põllumajanduse elektrifitseerimise projektide ekspertiisi.

11. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1963. a. määruse nr. 114 punkti 6 alapunkti 2 osaliseks muutmiseks kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus teeb jõu- ja valgustusseadmete montaaži kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide tootmis- ja kultuur-elukondlikes hoonetes ning elamutes, varustades montaažtöid materjalide ja seadmetega vabariigile eraldatavatest fondidest.

13. Kohustada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete direktoreid ja kolhooside esimehi andma elektrifitseerimist teostavatele töötajatele kortereid antud majandis töötamise ajaks.

MAAEHITUSE ORGANISEERIMISE PARANDAMISE KOHTA VABARIIGIS

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 135 26. MÄRTSIST 1962

Väljavõte

Maaehituse parandamiseks vabariigis ja vastavalt NLKP Keskkomitee ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. augusti 1961. a. määrusele nr. 774 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Lugeda ehitustöö tähtsaimaks ülesandeks kolhoosides ja sovhoosides kapitaalmahutuste efektiivne kasutamine, loomakasvatushoonete, elumajade ja kultuuri- ning elukondlike hoonete ehitamise kiirendamine, paigutades nad vastavalt rajooni planeerimise skeemidele; põllumajanduse elektrifitseerimise kiirendamine ja üha rohkemate uute melioreerimata põllukõlvikute arvel ettevalmistatud maade võtmine külvikorda, esmajärjekorras põllumaaks.

Selle ülesande täitmiseks pidada vajalikuks korraldada maaehituse organiseerimist, tugevdada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töövõtuorganisatsioonide ja kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tootmisbaase, suurendada tunduvalt monteeritava raudbetooni ja tehases valmistatud laudsepatoodete hankeid maaehituse jaoks, tõsta ehitustööde mehhaniseerimise taset, parandada mehhanismide kasutamist ehitustöödel ja tugevdada maaehituse juhtimist rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» poolt.

2. Määrata kindlaks, et lähematel aastatel (alates 1963. aastast) tuleb maaehitus järk-järgult üle viia töövõtu meetodile.

13. Pidada vajalikuks tugevdada edaspidi kolhoosidevahelisi ehitusorganisatsioone, milleks:

b) soovitada kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele kasutada olemasolevaid vahendeid maksimaalselt oma tootmisbaaside tugevdamiseks ja ehitusmasinate ning -mehhanismide soetamiseks, et tõsta tööde mehhaniseerimise taset ja alandada ehituse maksumust.

15. Kinnitada kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide näidispõhimäärus (lisa nr. 2).

17. Organiseerida Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» juures Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu ja teha talle ülesandeks kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tegevuse juhtimine ja kontrollimine.

18. Kinnitada kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tehnilise baasi tugevdamise fondi põhimäärus (lisa 3).

19. Tunnistada vajalikuks kontsentreerida maaehituse ja selle tootmis- ning tehnilise baasi arenguga seotud tähtsaimate tehniliste küsimuste koordineerimine Eesti NSV Riiklikku Ehituskomiteesse.

Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel juhtida maa asustatud punktide heakorrastamise, hoonestamise ja planeerimise projektide väljatöötamist, mis määravad ära asulate tüübi praegu ja tulevikus.

24. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1958. a. määruse nr. 295 punkti 2 osaliseks muutmiseks NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril finantseerida kolhoosides tootmishoonete, elamute, kultuuri- ja elukondlike hoonete ning ehitiste püstitamist, mida tehakse Eesti NSV Ehituskomitee loal individuaalprojektide järgi.

Lisa nr. 2
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV
Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a.
määrusele nr. 135

KOLHOOSIDEVAHELISE EHITUSORGANISATSIOONI NÄIDISPÕHIMÄÄRUS

I. Üldalused

1. Kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon luuakse ehitustööde tegemiseks kolhoosides, et paremini kasutada materjale ja tööjõuressursse, kasutada kolhooside jagamatuid fonde ja ehitustöö jaoks eraldatud rahalisi vahendeid ökonoomsemalt ning alandada ehituse maksumust.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmeteks võivad olla põllumajandusliikud ja kalurikolhoosid.

Kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon moodustatakse selle organisatsiooni liikmeks astuvate kolhooside vahendite baasil. Kolhoosidevahelise organisatsiooni hooned, ehitised, abiettevõtted, ehitusmehhanismid, masinad ja muu vara on tema bilansis.

2. Vabade võimsuste olemasolu korral võivad kolhoosidevahelised ehitusorganisatsioonid teha ehitus- ja montaažtöid riiklikele põllumajandusettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, kui selleks on olemas rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» vastav luba.

3. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni organiseerimise otsustab selleks soovi avaldanud kolhooside volinike koosolek.

Volinikud valitakse kolhoosi liikmete üldkoosolekutel: üks inimene igast kolhoosist. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni

moodustamise päevast peale täidavad need volinikud kahe aasta jooksul käesoleva näidispõhimääruse punktis 9 loetletud funktsioone.

4. Kooskõlas käesoleva «Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni näidispõhimäärusega» koostatud lepingu kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni moodustamise kohta peab läbi vaatama iga kolhoos, kes soovib astuda kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmeks. Pärast lepingu läbivaatamist ja kinnitamist kirjutavad volinikud sellele alla ja koos vastuvõetud kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni põhimäärusega kuulub see kinnitamisele rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu poolt.

Lepingus nähakse ette loodava organisatsiooni koosseis, organisatsiooni liikmete osavõtu ulatus, liikmemaksude tasumise kord ja tähtajad, arvelduste kord ja muud tingimused.

5. Kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon on isemajandav, tal on iseseisev bilanss, juriidilise isiku õigused ja oma nimetusega pitsat.

6. Kõigi oma kohustuste eest vastutab kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon varandusega, millele võib kehtivate seaduste järgi pöörata sissenõudmist.

7. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevust juhivad ja kontrollivad Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organid ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu.

Tootmis- ja finantsplaanid ning kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni oma kapitaalmahutuste plaanid tuleb kooskõlastada vastavate rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukoguga.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni aastaaruanded ja koosseisunimestikud kuuluvad kooskõlastamisele vastavate rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ja need peab kinnitama Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu.

Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu otsused on kolhoosidevahelisele ehitusorganisatsioonile kohustuslikud.

8. Kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon valib oma esindajad osavõtuks Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu tööst.

II. Volinike koosolek

9. Volinike koosolek lahendab kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevusega seotud põhiküsimused ja kontrollib tema tööd.

Volinike koosolek:

a) vaatab läbi ja kinnitab kapitaalehituse aastaplaanid, koosseisunimestiku, administratiiv- ja majanduskulude eelarve, aastaaruande, bilansi, kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni laiendamise ja tugevdamise fondi, kasumi jaotamise või kahjude katmise;

b) kehtestab kolhoosivahelise ehitusorganisatsiooni töötajatele palga maksmise korra;

c) võtab kolhoosidevahelisse ehitusorganisatsiooni vastu uusi liikmeid;

d) valib kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatuse, esimehe ja revisjonikomisjoni ning Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu volinikud.

10. Volinike koosoleku kutsub kokku juhatus või seda tehakse vähemalt $^1/_4$ volinike algatusel või revisjonikomisjoni ettepanekul.

Koosolek on otsustusvõimeline, kui temast võtab osa vähemalt $^2/_3$ volinikest. Otsused võetakse vastu lahtisel hääletamisel lihthäälteenamusega.

III. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatus

11. Juhatus juhib kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni kogu tegevust vastavalt tema põhimäärusele ja tema liikmete vahel sõlmitud lepingule.

Juhatuse, mille koosseisus on esimees, esimehe asetäitja ja 5—7 juhatuse liiget, valib volinike koosolek volinike hulgast.

Juhatuse esimees ja liikmed valitakse kaheks aastaks ja volinike koosoleku otsuse kohaselt võib neid enne tähtaega ära kutsuda või teistega asendada.

Märkus. Juhatuse esimehe võib valida ka isikute hulgast, kes ei ole kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmeks olevate kolhooside volinikud.

12. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatuse esimees on samal ajal ka organisatsiooni juhatajaks.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatuse esimehe ajutise puudumise korral (haigus, komandeering jms.) täidab tema kohustusi esimehe asetäitja.

13. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatus:

a) vaatab läbi ja esitab volinike koosolekule kinnitamiseks kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni kapitaalehituse aastaplaanid, koosseisunimestiku, administratiiv- ja majanduskulude eelarve, töötajatele palga maksmise korra, aastaaruande ja bilansi;

b) teeb volinike koosolekule ettepanekud organisatsiooni uute liikmete vastuvõtu ja liikmete organisatsioonist lahkumise kohta;

c) vaatab läbi ehitusobjektide tiitelnimekirjad;

d) abistab organisatsiooni liikmeid neile projekt- ja eelarvelise dokumentatsiooni tagamisel, kapitaalehituse plaanide täitmise organiseerimisel, ehitustöö tempo kiirendamiseks ettenähtud abinõude rakendamisel, ehitustööde kvaliteedi parandamisel ja ehituse omahinna alandamisel;

e) võtab tööle ja vallandab peainseneri, pearaamatupidaja ja tööde juhatajad;

f) võtab tarvitusele abinõud liikmemaksude õigeaegseks laekumiseks ning põhi- ja käibevahendite õigeks kasutamiseks;

g) tagab ehitusele transpordivahendid, materjalid, instrumendid, mehhanismid ja seadmed;

h) tagab töödistsipliinist ning kehtivatest töökaitse ja ohutustehnika eeskirjadest kinnipidamise.

14. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatuse koosolek on otsustusvõimeline siis, kui temast võtab osa vähemalt $^2/_3$ juhatuse liikmetest; juhatuse otsused võetakse vastu lahtisel hääletamisel lihthäälteenamusega.

15. Juhatus vastutab kinnitatud plaanide täitmise, finants- ja lepingudistsipliinist kinnipidamise ning kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni õige majandamise eest.

IV. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni esimees

16. Juhatuse esimees juhib kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni kogu tegevust ning organiseerib juhatuse ja volinike üldkoosoleku otsuste täitmist.

Esimees viib kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni nimel ellu kõiki operatsioone, mis kuuluvad organisatsiooni tegevuspiirkonda.

17. Erandina pannakse esimehele kohustused:

a) kutsuda kokku kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatus mitte harvem kui üks kord kvartalis ja vajaduse korral ka tihedamini;

b) töötada välja ja anda juhatusele läbivaatamiseks ehitusplaanid, hankelepingute projektid, koosseisunimestikud, eelarved ja muud kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevusega seotud ettepanekud;

c) lepingute sõlmimine ja ehituse varustamine tehnilise dokumentatsiooniga;

d) finantsoperatsioonide tegemine Riigipangas, sealhulgas arvete avamine ja sulgemine, vahendite käsutamine nende arvete järgi, maksenõuete aktsepteerimine, akreditiivide esitamine ja muude rahaliste ning arveldusoperatsioonide tegemine;

e) volituste andmine materiaalsete väärtuste ja rahaliste vahendite saamiseks;

f) hagide esitamine ja organisatsiooni huvide kaitsmine kohtus, ehitusorganisatsiooni esindamine riiklikes ja ühiskondlikes asutustes isiklikult või teiste isikute kaudu, olles andnud neile selleks volitused;

g) töötajate tööle võtmine ja vallandamine, välja arvatud käesoleva näidispõhimääruse punkt 13 alapunktis «e» loetletud isikud;

h) osavõtt valmis ehitatud objektide ekspluatatsiooni andmisega tegelevate komisjonide tööst.

18. Oma võimu piirides annab juhatuse esimees välja käskkirju kehtiva seadusandluse alusel ja selle täitmiseks.

19. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni kõigile rahalistele dokumentidele kirjutavad alla selle organisatsiooni esimees ja pearaamatupidaja; ilma nende allkirjadeta on need dokumendid kehtetud.

V. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni vahendid

20. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni vahendid moodustuvad organisatsiooni liikmete osamahutustest ja organisatsiooni tegevusest saadavast kasumist.

Need mahutused moodustatakse organisatsiooni liikmeks olevate majandite omade vahendite arvel nii rahaliste vahendite kui ka materiaalsete väärtustena, näiteks: abiettevõtted (puusepatöökojad, kivi- ja muud karjäärid jne.), kontori- ja laoruumid, seadmed, instrumendid, transpordivahendid ja muu varandus.

Kui ehitusorganisatsioonile üleantava varanduse maksumus ületab osamaksu kindlaksmääratud suuruse, siis nähakse lepingus ette kord ja tähtajad üleantud vara väärtuse ülejäägi tasumiseks organisatsiooni liikmele.

21. Kolhoosidevahelisel ehitusorganisatsioonil on põhikirjafond, amortisatsioonifond, kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni arendamise ja tugevdamise fond ning muud seaduses ettenähtud fondid.

22. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni põhi- ja omad käibevahendid moodustavad tema põhikirjafondi.

23. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni amortisatsioonifond moodustub põhivahendite maksumusest tehtavatest eraldistest, kusjuures eraldiste suuruse määrab juhatus vastavalt analoogilistes ehitusorganisatsioonides kehtivatele eraldisnormidele.

Amortisatsioonifondi vahendid hoitakse Riigipangas arvelduskontol ja kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon kasutab neid kapitaalmahutusteks ja kapitaalremontideks kinnitatud eelarvete piires.

24. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni arendamise ja tugevdamise fond moodustatakse organisatsiooni enese tegevusest saadud kasumi ja organisatsiooni liikmeks olevate majandite eraldiste arvel.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni arendamise ja tugevdamise fondi vahendeid hoitakse juhatuse otsuse kohaselt Riigipangas erikontol ja kulutatakse kapitaalehituseks ning omade käibevahendite täiendamiseks.

25. Tellijad kannavad ehitusorganisatsioonile üle avansi: kuni 15% ehitustööde lepingujärgsest aastasest maksumusest.

Avansi summa, tema üleandmise tähtajad ja kustutamise kord määratakse kindlaks lepinguga. Tööde aastase maksumuse suurenemise või vähenemise puhul muudetakse vastavalt ka avansisummat.

26. Arved ehitus- ja montaažtööde kohta tehakse tellijate ja kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni vahel tööde täitmist mööda lepingus ettenähtud tähtaegadeks.

27. Kolhoosidevahelisel ehitusorganisatsioonil on arvelduskonto Riigipangas.

28. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tootmis- ja finantsaastaplaanis nähakse ette eraldised Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu kasuks 2% ulatuses tehtavate ehitus- ja montaažtööde mahust kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tehnilise baasi tugevdamise fondi loomiseks.

VI. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni töö organiseerimine ja töötajate palk

29. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmeks olevad kolhoosid eraldavad töödeks ehitusorganisatsioonis tööjõudu lepingus ettenähtud tähtaegadeks ja hulgal.

30. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni töötajad alluvad ehitusorganisatsioonis kehtivatele töösisekorra eeskirjadele.

31. Kolhoosidevahelises ehitusorganisatsioonis töötavad kolhoosnikud jäävad kolhoosi liikmeteks ja neil on kõik kolhoosnikute õigused. Ehitusorganisatsiooni liikmeks olevad kolhooside juhatused võivad neid ära kutsuda ja asendada teiste kolhoosi liikmetega kooskõlastatult kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatusega.

32. Kui kolhoosidevahelisse organisatsiooni suunatud kolhoosnikuid ei saa ajutiselt kasutada, rakendatakse neid tööle neis kolhoosides, mille liikmeks nad on.

33. Kolhoosidevahelises ehitusorganisatsioonis töötamiseks eraldatud kolhoosnikute ja teiste tööliste tööd tasustatakse rahas kolhoosidevahelises ehitusorganisatsioonis kehtivate töönormide ja hinnete järgi.

34. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni administratiiv- ja tehnilistele töötajatele makstakse palka palgamäärade järgi, vastavalt kinnitatud koosseisunimestikule.

VII. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni aruandlus

35. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni raamatupidamisbilansid ja aruanded koostatakse NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse poolt kehtestatud korras ja normide järgi.

36. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatus koostab peale jooksva raamatupidamisaruandluse igal aastal peale operatsiooniaasta lõpetamist ka raamatupidamisbilansi ja aruande ehitusorganisatsiooni möödunudaastase töö kohta.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni aastaaruande ja raamatupidamisbilansi esitab juhatus koos revisjonikomisjoni otsusega kinnitamiseks volinike koosolekule ja peale kinnitamist vastavale rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ning Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikule Nõukogule.

VIII. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevuse revideerimine

37. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni majanduslikku ja finantstegevust revideerib revisjonikomisjon.

38. Kolme- kuni viieliikmelise revisjonikomisjoni valib volinike koosolek oma koosseisust kaheks aastaks. Revisjonikomisjoni liikmeid võib ümber valida samas korras.

Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni administratiiv-tehnilisi töötajaid ja juhatuse liikmeid ei või revisjonikomisjoni koosseisu valida.

39. Revisjonikomisjon revideerib kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevust vähemalt kaks korda aastas ja annab revisjoni tulemused koos oma otsuste ja ettepanekutega kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatusele ja kannab neist ette volinike koosolekule, vajaduse korral aga rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikule Nõukogule.

40. Üksikjuhtudel võib revisjonikomisjon kutsuda osa võtma kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni majandusliku ja finantstegevuse revideerimisest ka vastavaid spetsialiste, kellele makstakse ehitusorganisatsiooni vahendite arvel.

41. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevuse revideerimisel on revisjonikomisjonil õigus:

a) nõuda kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatajalt ja teistelt töötajatelt vajalike dokumentide esitamist ja seletuste andmist;

b) revideerida kassat ja materjaliladusid;

c) kolhoosidevahelisele ehitusorganisatsioonile teenindava personali hooletuse ja ehitustöö ning mehhanismide kasutamise eeskirjadest mittekinnipidamise tulemusena tekitatud kahjude avastamisel ning puudujääkide ja varguste kindlakstegemisel nõuda kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni juhatuselt abinõude tarvituselevõtmist süüdlastelt tekitatud kahju sissenõudmiseks ning nende vastutuselevõtmiseks, vajalikel juhtudel aga vastavate abinõude otsekohest tarvituselevõtmist.

IX. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmete vastuvõtmine ja organisatsioonist lahkumine

42. Uusi liikmeid võetakse kolhoosidevahelisse ehitusorganisatsiooni volinike koosoleku otsusega.

43. Uued vastuvõetavad organisatsiooni liikmed maksavad sisse vahendid vastavalt nende osavõtule ühisomandist. Uutelt vastuvõetavatelt organisatsiooni liikmetelt saadavaid vahendeid kasutatakse kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni laiendamiseks ja tugevdamiseks.

44. Küsimuse liikme lahkumise kohta kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni koosseisust vaatab juhatuse ettepanekul läbi ja otsustab volinike koosolek, järgnevalt kinnitavad selle rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu.

45. Liikme lahkumisel kolhoosidevahelisest ehitusorganisatsioonist määrab juhatus temale osamaksu ja talle kuuluva kasumiosa tagastamise korra ja tähtajad.

46. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevust võib katkestada ainult siis, kui seda on otsustanud volinike koosolek ja selle on järgnevalt kinnitanud rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ja Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu.

47. Peale kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tegevuse katkestamist järelejäänud vahendid jaotatakse kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni liikmeks olevate kolhooside vahel proportsionaalselt nende osavõtule.

Lisa nr. 3
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV
Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a.
määrusele nr. 135

KOLHOOSIDEVAHELISE EHITUSORGANISATSIOONI TEHNILISE BAASI TUGEVDAMISE FONDI

PÕHIMÄÄRUS

1. Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tehnilise baasi tugevdamise fond luuakse Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu juures kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide eraldiste arvel.

2. Kolhoosidevahelised ehitusorganisatsioonid eraldavad kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tehnilise baasi tugevdamise fondi 2% tehtud ehitus- ja montaažtööde mahust kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

3. Fondi vahendeid hoitakse NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikus Kontoris erikontol.

4. Fondi käsutab Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu vastavalt kinnitatud aastaeelarvele.

5. Fondi kasutatakse:

a) ehitusorganisatsioonide rajoonidevaheliste tootmisbaaside laiendamiseks ja tehniliseks täiustamiseks;

b) uue ehitustehnika juurutamiseks;

c) ehitajate kaadri kvalifikatsiooni tõstmiseks;

d) kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide töötajate premeerimiseks leiutamise, ratsionaliseerimise, uue ehitustehnika juurutamise ning heade töönäitajate eest;

e) põllumajanduslike katseehituste püstitamiseks;

f) ajutise finantsabi andmiseks kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele;

g) Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu ülalpidamiseks.

6. Aruandeaastal kasutamata jäänud vahendid kantakse üle järgmisele aastale.

7. Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklik Nõukogu vastutab fondi vahendite õige kasutamise ja arvestuse eest.

8. Fondi likvideerimise ja ülejäänud vahendite kasutamise küsimuse lahendab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 17, art. 73

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 26. MÄRTSI 1962. A. MÄÄRUSE NR. 135 «MAAEHITUSE ORGANISEERIMISE PARANDAMISE KOHTA VABARIIGIS» OSALISEST MUUTMISEST

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 393 22. AUGUSTIST 1963

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määruse nr. 135 osaliseks muutmiseks sõnastada nimetatud määruse punkt 5 järgmises redaktsioonis:

«5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1960. a. korralduse nr. 278-k täiendamiseks lubada kolhoosidevahelistel ehitusorganisatsioonidel vabade võimsuste korral teha ehitus- ja montaažtöid riiklikele põllumajanduslikele ettevõtetele.

Nimetatud tööd võetakse kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide plaanidesse kooskõlastatult vastavate kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustega ning Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga.»

ENSV MN MKK, 1963, nr. 31, art. 109

MAAEHITUSE JUHTIMISE KORRASTAMISEST EESTI NSV-S

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 187 6. APRILLIST 1963

Väljavõte

Maaehituse juhtimise parandamiseks, vastutuse suurendamiseks maaehituse riiklike plaanide täitmise eest ning EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määruse nr. 135 osaliseks muutmiseks EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Teha kolhoosiehituse juhtimine ja kontrollimine, Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu tegevuse kontrollimine ning majanduslikul teel ehitatavate riiklike põllumajandusettevõtete tehniline abistamine ülesandeks Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile ning vabastada nendest funktsioonidest Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika».

3. Kolhoosiehituse kinnitatud projektide põhinäitajaid, välja

arvatud kolhooside elektrifitseerimine, võivad ainult erandjuhtudel muuta: kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused, kui ehituse maksumus on kuni 50 tuhat rubla ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumiga, kui ehituse maksumus on 50 tuhat kuni 1500 tuhat rubla.

Projekte võivad üle vaadata ja uuesti kinnitada neid enne kinnitanud instantsid ilma nimetatud kooskõlastamiseta neil juhtudel, kui eelarveline maksumus ei suurene ja tootmisvõimsus ei vähene.

Määrata kindlaks, et kui kolhoosiehituse kinnitatud projektide põhinäitajate muutmine toob endaga kaasa tüüpprojektide ümbertegemise, muudetakse neid Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee loal.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 14, art. 57

ELEKTRIENERGIAGA VARUSTAMISE KINDLUSE TÕSTMISE JA ELEKTRIENERGIA PAREMA KASUTAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 7
8. JAANUARIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1964. a. määrusele nr. 917 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Maaelektrijaamade ekspluatatsiooni edasise parandamise, nende ökonoomsuse tõstmise ning põllumajanduse elektrienergiaga varustamise kindluse tagamise eesmärgil pidada otstarbekaks keskendada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse alluvusse kolhooside ja sovhooside elektriliinid, välised madalpingevõrgud ja transformaatoralajaamad, mis on lülitatud riikliku energiasüsteemi elektrivõrkudesse ja elektrijaamade liinidesse.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel:

1) võtta 1965. aastal vastu enda alluvusse riikliku energiasüsteemi elektrivõrkudesse ja elektrijaamade liinidesse lülitatud sovhooside elektriliinid, välised madalpingevõrgud ja transformaatoralajaamad, kaasa arvatud sovhooside territooriumil asuvad peremeheta välised madalpingevõrgud NSV Liidu Riikliku Energeetika ja Elektrifitseerimise Tootmiskomiteega kooskõlastatud tähtaegadel ja kehtiva korra kohaselt;

2) kõrgepingevõrkude bilanssi kolhoosidelt elektriliinide, väliste madalpingevõrkude ja transformaatoralajaamade, mis on

lülitatud riikliku energiasüsteemi elektrivõrkudesse ja elektrijaamade liinidesse, vastuvõtmine toimub kolhoosiliikmete üldkoosolekute nõusolekul tasuta.

3. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil organiseerida enne kolhooside ja sovhooside elektriliinide, väliste madalpingevõrkude ja transformaatoralajaamade üleandmist koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega nende õigeaegne inventeerimine.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil näha ette rahvamajandusplaanides vajalike kapitaalmahutuste eraldamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele kolhoosidelt ja sovhoosidelt vastuvõetavate elektriliinide, väliste madalpingevõrkude ja transformaatoralajaamade uuendamiseks ja rekonstrueerimiseks.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil:

1) tagada neile alluvates ettevõtetes elektrimootorite ja käivitus-reguleerimisaparatuuri remontimine kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele nende tellimuse põhjal;

2) eraldada nimetatud töid tegevatele ettevõtetele vajalikud materjalid ja detailid, samuti elektrimootorid nendes ettevõtetes elektrimootorite vahetusfondi moodustamiseks.

7. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) näha majandite tootmis- ja finantsplaanides ette, alates 1965. aastast, konkreetsed ülesanded elektrienergia kasutamise alal põllumajanduslikus tootmises, pidades silmas olemasolevate ja paigaldatavate statsionaarsete masinate ning seadmete üleviimist elektrienergiale, samuti elektrienergia juurutamist vahetult põllumajandusliku tootmise tehnoloogilistesse protsessidesse;

2) koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega tagada iga kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse tegevuse piirkonna eesrindlike sovhooside ja kolhooside baasil kõrge põllumajandusliku tootmise mehhaniseerimise (elektrienergia kasutamisega) ja sovhooside ning kolhooside töötajate majapidamise elektrifitseerimise tasemega näidissovhooside ja -kolhooside organiseerimine.

8. Pidada vajalikuks, et ekspluatatsiooni antavatesse kolhooside ja sovhooside tootmis- ja teistesse hoonetesse seataks üles elektriarvestid. Kuni elektriarvestite ülesseadmiseni mõnedesse kolhooside ja sovhooside farmidesse ning majadesse, säilitada praegu kehtiv kord tasuvõtmisel kolhoosidele ja sovhoosidele antud elektrienergia eest arvestite järgi, mis on paigutatud toitealajaamadesse.

9. Määrata, et kolhooside poolt elektrienergia edasimüümine elanikele ja teistele tarbijatele toimub reeglina energiasüsteemile kehtestatud tariifide järgi.

Erandjuhtudel, kui need tariifid ei kata kolhooside tegelikke kulusid, mis on seotud elektrienergia edasimüümisega, võib nimetatud kulud nõuda sisse elektrienergia tarbijatelt määral, mis on kooskõlastatud rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega.

10. Et korrastada maaelektrifitseerimise varustamist energeetikaseadmete ja elektrimaterjalidega, panna Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusele maaelektrifitseerimise jaoks energeetikaseadmete ja elektrimaterjalide vajaduse kindlakstegemine, komplekteerimine ja hankimine.

11. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Ehituspangal on lubatud anda liiduvabariikide ministrite nõukogude juures asuvate energeetika ja elektrifitseerimise peavalitsuste ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele krediiti tähtajaga kuni 6 kuuks arvete tasumiseks seadmete eest, mis hangitakse nimetatud organisatsioonidele põllumajanduse elektrifitseerimiseks eraldatud fondide alusel, kustutades krediiti ehitus- ja montaažiorganisatsioonide arvete järgi panga poolt krediteeritud seadmete eest tellijatelt laekuvatest summadest. Kui nimetatud laenusid ei kustutata määratud tähtaegadeks, nõutakse viivõlgnevus sisse laenusaajate arvelduskontodelt.

MAAEHITUSE PROJEKTIDE KOOSTAMISE JA KINNITAMISE KORRA KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 210 3. MAIST 1965

Väljavõte

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Määrata kindlaks, et maaehituse tehnilise dokumentatsiooni koostamine toimub reeglina riiklike projekteerimisorganisatsioonide poolt.

Erandkorras lubatakse siduda tüüpprojekte ja koostada rekonstrueerimise projekte:

1) riiklikele põllumajandusettevõtetele ja -organisatsioonidele, samuti kolhoosidele objekti eelarvelise maksumusega kuni 100 tüh. rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põlluma-

jandustehnika» Tehnilise Abi Bürool ja Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikule Nõukogule alluvatel projekteerimisgruppidel;

2) kolhoosidele, olenemata objekti eelarvelisest maksumusest — Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikule Nõukogule alluvatel projekteerimisgruppidel.

2. Määrata kindlaks, et kolhooside elektrifitseerimise projekt-eelarvelise dokumentatsiooni, olenemata ehituse eelarvelisest maksumusest, kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondis «Eesti Põllumajandustehnika» kooskõlastatult vastavate kolhooside juhatuste ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega.

Kolhoosiehituse teiste objektide projekt-eelarvelise dokumentatsiooni kinnitavad:

1) objektidele ehituse eelarvelise maksumusega kuni 50 tuh. rubla — kolhooside juhatused kooskõlastatult vastavate rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega;

2) objektidele eelarvelise maksumusega üle 50 tuh. rubla — vastavad rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsused. Seejuures objektid ehituse eelarvelise maksumusega 100 tuh. rubla ja enam kuuluvad kooskõlastamisele Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga.

Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele kooskõlastamiseks või kinnitamiseks esitatava projekt-eelarvelise dokumentatsiooni vaatab eelnevalt läbi rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ehitus- ja arhitektuurikomisjon.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 17, art. 69

SOTSIALISTLIKU RIIKLIKU TOOTMISETTEVÕTTE PÕHIMÄÄRUSE EHITUS-, PÕLLUMAJANDUS- JA TRANSPORDIETTEVÕTETELE RAKENDAMISE ISEÄRASUSTE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 33
20. JAANUARIST 1966

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 731 kinnitatud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» punktile 3 kinnitada juurdelisatud nimetatud põhimääruse ehitus-, põllumajandus- ja transpordiettevõtetele rakendamise iseärasused.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
20. jaanuari 1966. a. määrusega nr. 33

SOTSIALISTLIKU RIIKLIKU TOOTMISETTEVÕTTE PÕHIMÄÄRUSE RAKENDAMISE ISEÄRASUSED

Väljavõte

Jrk. nr.	Põhimääruse punkt	Rakendamise iseärasused
		II. Põllumajandusettevõtetele
4	50	Põllumajandusettevõtte direktor võib vajaduse korral üle anda oma õiguse sõlmida lepinguid projekteerimis- ja tööettevõtuorganisatsioonidega ehituse püstitamiseks tsentraliseeritud kapitaalmahutuste arvel, samuti õiguse kinnitada tiitelnimestikke ja ehitussiseseid tiitelnimestikke kooskõlastatult tööettevõtjaga ja rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusega.

ENSV ÜVT 1966, nr. 3, art. 17

MAAPARANDUSEHITUSE PROJEKTIDE JA TIITELNIMESTIKE KINNITAMISE NING PROJEKTIDE EKSPERTIISI KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 462
21. NOVEMBRIST 1967

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu 16. juuni 1966. a. määrusele nr. 465 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. augusti 1965. a. määruse nr. 380 punkti 2 osaliseks muutmiseks kehtestada, et maaparandusehituse projekteerimis- ja uurimistööde tiitelnimestikud kinnitatakse:

1) ehituste kohta eelarvelise maksumusega 1,0 miljonit rubla ja enam — Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt;

2) ehituste kohta eelarvelise maksumusega kuni 1,0 miljonit rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee poolt.

Maaparandusehituse projekteerimis- ja uurimistööde tiitelnimestikud ehituste kohta eelarvelise maksumusega üle 0,25 miljoni rubla kooskõlastatakse ENSV Riikliku Plaanikomiteega.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1965. a. määruse nr. 110 punktide 1 ja 2 osaliseks muutmiseks kehtestada, et:

1) maaparandusehituse eelprojektide ja tööprojektide ekspertiis enne nende kinnitamist tehakse:

ehitustele eelarvelise maksumusega 0,1 miljonit kuni 2,5 miljonit rubla või eelarvelise maksumusega alla 0,1 miljoni rubla, kuid parandatava pinna hektarimaksumusega 700 rubla ja enam, samuti eksperimentaallahendusega ehitustele ja korduvprojektidele — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikus Maaparanduse ja Veemajanduse Komitees;

ehitustele eelarvelise maksumusega alla 0,1 miljoni rubla ja parandatava pinna hektarimaksumusega alla 700 rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ning ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud korras;

2) maaparandusehituse eelprojektid ja tööprojektid kinnitatakse:

ehitustele eelarvelise maksumusega 0,1 miljonit kuni 2,5 miljonit rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee poolt;

ehitustele eelarvelise maksumusega alla 0,1 miljoni rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee maaparanduse valitsuste poolt.

3. Kehtestada, et maaparandusehituse tiitelnimestikud kinnitatakse:

1) ehitustele eelarvelise maksumusega 1,0 miljonit kuni 2,5 miljonit rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt;

2) ehitustele eelarvelise maksumusega 0,25 miljonit kuni 1,0 miljonit rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee poolt;

3) ehitustele eelarvelise maksumusega alla 0,25 miljoni rubla — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee maaparanduse valitsuste poolt.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 50, art. 432

«TELLIJA (HOONESTAJA) POOLT TÖÖSTUS-, PÕLLUMAJANDUS-, ELU- JA ÜHISKONDLIKE HOONETE NING EHITISTE EHITAMISE ÜLE EESTI NSV-S TEOSTATAVA TEHNILISE JÄRELEVALVE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 2
3. JAANUARIST 1967

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Kinnitada juurdelisatud «Tellija (hoonestaja) poolt tööstus-, põllumajandus-, elu- ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ehitamise üle Eesti NSV-s teostatava tehnilise järelevalve põhimäärus».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
3. jaanuari 1967. a. määrusega nr. 2

TELLIJA (HOONESTAJA) POOLT TÖÖSTUS-, PÕLLUMAJANDUS-, ELU- JA ÜHISKONDLIKE HOONETE NING EHITISTE EHITAMISE ÜLE EESTI NSV-S TEOSTATAVA TEHNILISE JÄRELEVALVE

PÕHIMÄÄRUS

I. Üldsätted

1. Tellija (hoonestaja) tehniline järelevalve tööstus-, põllumajandus-, elu- ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ehitamise üle kehtestatakse selleks, et süstemaatiliselt kontrollida ehitus- ja montaažtööde mahu, maksumuse ja kvaliteedi vastavust kinnitatud projektidele ja eelarvetele, kinnipidamist ehitusnormidest, -eeskirjadest ja tehnilistest tingimustest ehitus- ja montaažtööde tegemisel ja vastuvõtmisel, kontrollida kasutatavate materjalide, detailide ja konstruktsioonide kvaliteeti, nende vastavust üleliidulistele standarditele ja tehnilistele tingimustele, samuti ehitustööde tegemist ja kontrollialuste objektide ekspluatatsioonile andmist määratud tähtaegadeks. Seejuures ei tohi tehniline järelevalve vahele segada tööettevõtja operatiiv-majanduslikku tegevusse.

2. Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, samuti tellija- (hoonestaja-) ettevõtted ja -organisatsioonid on kohustatud teostama tehnilist järelevalvet hoonete ja ehitiste ehitamise ja rekonstrueerimise üle kogu objektide ehitamise aja vältel, olenemata selle maksumusest.

3. Tehnilist järelevalvet ehituse üle teostavad töötajad, kes kuuluvad Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste kapitaalehituse valitsuste (osakondade), linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste, samuti üksikute ehitatavate või tegutsevate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kapitaalehituse osakondade koosseisu.

Majanduslikul teel toimuvate ehitustööde puhul ja organisatsioonides, kus ei ole spetsiaalseid kapitaalehituse osakondi, teostab tehnilist järelevalvet selle ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhtija poolt määratav isik.

4. Töötaja, kes teostab tehnilist järelevalvet, on tellija (hoonestaja) vastutav esindaja ehitusel ja täidab oma funktsioone vastavalt käesolevale põhimäärusele.

5. Ehituse tehnilise järelevalve töötaja ametikohale võidakse määrata lõpetatud kõrgema (eri-) haridusega ja vähemalt kolme-

aastase ehitusalase tootmisstaažiga insener või arhitekt või lõpetatud kesk-eriharidusega ja vähemalt viieaastase ehitusalase tootmisstaažiga tehnik.

Tehnilise järelevalve töötajad, kes kontrollivad suurpaneelelamute ehitust, peavad sooritama eksamid eriprogrammi järgi Eesti NSV Riikliku Ehituskomitee Riikliku Ehituste Peainspektsiooni juures.

6. Tehnilise järelevalve töötajad määratakse tellija (hoonestaja) erikäskkirjaga ja registreeritakse:

1) elamu- ja tsiviilehituse ning nendega seotud inseneriehitiste alal — riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organites;

2) tööstusehituse ja inseneriehitiste-alal — tellijaministeeriumide ja -keskasutuste kapitaalehituse valitsustes (osakondades);

3) maaehituse alal — ministeeriumide ja keskasutuste kapitaalehituse valitsustes (osakondades) olenevalt ametkondlikust alluvusest.

7. Tehnilise järelevalve töötajatel on keelatud töötada kohakaasluse alusel ehituse ja projekteerimise tööettevõtuorganisatsioonides, kes teevad tööd kontrollialusele ehitusele, ja täita nende üksikuid ülesandeid.

8. Ehitatavate ettevõtete tellija (hoonestaja) tehnilise järelevalve töötajad kuuluvad tootmispersonali hulka (nende arvuline koosseis määratakse tööjõuplaaniga) ja peetakse ülal eraldistest, mis kehtivas korras on ette nähtud ehituse koondeelarvetes, aga tegutsevates ettevõtetes toimuva ehituse ja rekonstrueerimise puhul — nende ettevõtete töötasufondi ja töötajate arvulise koosseisu piires.

9. Riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organite juhised ehitus- ja montaažtööde tegemise ja nende vastuvõtmise küsimustes tööstus-, elamu- ja tsiviil- ning maaehituse objektidel on tehnilise järelevalve töötajatele kohustuslikud.

10. Tehnilise järelevalve töö kontrollialusel objektil lõpeb pärast kõigi selle ekspluatatsiooniandmise küsimuste lahendamist ja mitte varem kui ühe kuu möödumisel tegelikust ekspluatatsiooniandmisest.

II. Tehnilise järelevalve töötajate kohustused

11. Tehnilise järelevalve töötajad on kohustatud:

1) oma tegevusega kaasa aitama kontrollialuste objektide ehitamise plaani täitmisele ja nende ekspluatatsiooniandmisele kehtestatud tähtaegadel, samuti aktiivselt osa võtma küsimuste lahendamisest objektide varustamisel materiaal-tehniliste vahenditega, mida hangivad tellijad (hoonestajad);

2) tellijate (hoonestajate) organisatsioonides, kus ei ole eriteenistusi, kontrollima, kas projekteerimisorganisatsioonid on

lepingutingimused täitnud projekteerimis- ja eelarvedokumentatsiooni valmistamise osas, võtma dokumentatsiooni vastu, kontrollima selle täielikkust ja kvaliteeti, samuti organiseerima dokumentatsiooni läbivaatamist ja kinnitamist;

3) kinnitatud projekteerimis- ja eelarvedokumentatsiooni olemasolu korral ehituse registreerima riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organites ning vormistama loa ettevalmistavate ja põhiliste ehitus- ja montaažtööde tegemiseks, samuti igal aastal ümber registreerima ülemineva ehituse vastavalt kehtivale põhimäärusele;

4) üle andma tööettevõtuorganisatsioonile kinnitatud ja registreeritud tehnilise dokumentatsiooni ehituse tööettevõtulepingute eeskirjadega kehtestatud korras, pealdisega igal tööjoonisel töösse võtmise kohta, samuti riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organi poolt väljaantud loa. Jälgima, et neid dokumente hoitaks alaliselt ehitusplatsil nende esitamiseks kontrollivatele organitele;

5) vormistama ehituskrundi (looduses) eraldamise ja üle andma sellega seotud dokumentatsiooni ehitusorganisatsioonile aktiga. Üle andma peatööettevõtjale kas aktiga või lepingus kindlaksmääratud korras hoonete ja ehitiste peatelgede, punaste joonte ja alusreeperite, samuti magistraalsete maa-aluste insenerivõrkude mahamärkimise ja kinnitamise krundil. Osa võtma aluste, vundamentide ja vahelagede kõrgusmärkide kontrollimisest ja vastuvõtmisest, vormistades vastuvõtu aktidega;

6) tagama ehitiste lammutamiseks ja olemasolevate maa-aluste ning maapealsete kommunikatsioonide üleviimiseks vastava dokumentatsiooni õigeaegse vormistamise;

7) õigeaegselt vormistama vee-, elektri- ja gaasivõrkudega, reovete ärajuhtimise võrkudega ning telefoni- ja translatsioonivõrkudega ühendamise loa nii hoone ehitamise kui ka ekspluateerimise ajaks, samuti kooskõlastama vastavate organisatsioonidega seadmete paigaldamise, proovimise ja registreerimise küsimused;

8) teostama tehnilist järelevalvet kõigi ehitus- ja montaažtööde tegemise õigeaegsuse ja kvaliteedi üle ning nende vastavuse üle kinnitatud projekteerimis- ja eelarvedokumentatsioonile, üldehitus-, montaaž-, viimistlus- ja eritööde, samuti talviste tööde tegemise ja vastuvõtmise kohta käivate ehitusnormide, -eeskirjade ja tehniliste tingimuste täpse täitmise üle;

9) kontrollima ehitusel kasutatavate materjalide, detailide ja konstruktsioonide passide, laboratoorsete analüüside ning proovide tulemuste olemasolu; nõudma tööettevõtjalt ehitusmaterjalide, -detailide ja konstruktsioonide kvaliteedi passiandmetele vastavuse perioodilist kontrolli. Osa võtma näidiste väljavalimisest ja jälgima laboratoorsete proovide andmete õigeaegset saamist;

10) mitte lubama halvakvaliteediliste, samuti ehitust kallimaks tegevate ja projektidele, tehnilistele tingimustele ning üleliidulis-

tele standarditele mittevastavate ehitusmaterjalide, toodete ja seadmete kasutamist;

11) osa võtma varjatud tööde ja eritööde ülevaatusest ja aktidega vormistamisest, mitte lubades järgmise tööliigi teostamist enne aktide allakirjutamist, ja tagama kontrolli maa-aluste kommunikatsioonide täitedokumentatsiooni õigeaegse koostamise üle. Aktid varjatud tööde kohta tuleb koostada viivitamatult pärast varjatud tööde lõpetamist;

12) määrama kindlaks tööde mahud ja võtma need peatöövõtjalt vastu tingimusel, et tööde kvaliteet vastab kinnitatud projektidele ja tehnilistele tingimustele, samuti vormistama aktid nende tööde eest tasumise kohta;

13) kontrollima tööde üld- ja eripäeviku pidamise õigeaegsust ja õigsust, samuti ehituse käigus tehtud muudatuste andmete töökoonistele üksikul komplektil fikseerimise õigeaegsust;

14) kandma ehituse tehnilise järelevalve tulemused tööde päevikusse või aktidesse, milles näidatakse ära:

missuguseid projektist kõrvalekaldumisi, defekte ja tehniliste tingimuste rikkumisi on ehitus- ja montaažtöödel avastatud ja kelle süü läbi need on tekkinud;

konkreetsed nõudmised, mis on suunatud avastatud defektide, projektist kõrvalekaldumiste ja tehniliste tingimuste rikkumiste kõrvaldamisele, ühes kõrvaldamise tähtaegade äranäitamisega;

15) jälgima tehnilise ja autorijärelevalve, riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli töötajate ning teiste kontrollivate organite esindajate poolt kõigi päevikusse märgitud nõudmiste ja juhiste õigeaegset täitmist;

16) jälgima lepingukohustuste täitmist projekteerimis- ja ehitusorganisatsioonide poolt ja vajaduse korral rakendama seadusandluses ettenähtud sanktsioone;

17) juhtima lõpetatud hoonete ja ehitiste hoonestaja poolt tööettevõtuorganisatsioonilt vastuvõtmise tehniliste komisjonide tööd või võtma sellest osa. Lõpetamata tööde avastamise korral koostama ilmnenud vaegtööde ja defektide loetelu, määrama kindlaks nende kõrvaldamise tähtajad ühes järgneva teistkordse tehnilise komisjoni kokkukutsumisega objekti teistkordseks vastuvõtuks. Mitte lubama tööettevõtjalt lõpetamata ehitusobjektide vastuvõtmist.

Tehnilise komisjoni on kohustatud kokku kutsuma tellija-hoonestaja (peatöövõtja avalduse alusel), kes määrab komisjoni esimehe ja liikmed hoonestaja poolt ja teatab tööettevõtjale ning teistele asjast huvitatud organisatsioonidele komisjoni tööaja;

18) ette valmistama koos tööettevõtjaga tehnilise dokumentatsiooni lõpetatud ehitusobjekti esitamiseks riiklikule vastuvõtukomisjonile;

19) osa võtma objekti ekspluatatsiooni vastuvõtust riikliku komisjoni poolt ja tutvustama komisjoni liikmeid objekti tehnilise

dokumentatsiooniga ning hoonestaja tehnilise komisjoni poolt objekti vastuvõtu aktiga;

20) lõpetatud ehitusobjektide — ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmisel juhinduma «Ehitusnormide ja -eeskirjade» III-A 10-66 põhisätetest ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomitee poolt kinnitatud juhendist;

21) teatama riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organitele (kontrollialuste objektide osas) objektide ehituse konserveerimisest, konserveerimise lõpetamisest ja tööettevõtuorganisatsiooni vahetusest;

22) vajaduse korral koos ehitusorganisatsiooni esindajaga osa võtma tehtud tööde inventeerimisest objektidel;

23) ehituse käigus koostatud kogu dokumentatsiooni (varjatud tööde aktid, insenerikommunikatsioonide vastuvõtu aktid jm.), samuti tellija (hoonestaja) tehnilise komisjoni poolt objekti vastuvõtmise kohta koostatud akti üle andma organisatsioonile, kes objekti ekspluatatsiooni vastu võtab.

III. Tehnilise järelevalve töötajate õigused

12. Tehnilise järelevalve töötajatel on õigus:

1) nõuda ehitusorganisatsioonilt tööde tegemist täies vastavuses kinnitatud tehnilise dokumentatsiooniga, ehitusnormide, -eeskirjade ja tehniliste tingimuste täpset täitmist tööde tegemisel ja vastuvõtul.

Keelata ehitusorganisatsioonil kasutada üleliidulistele standarditele ja tehnilistele tingimustele mittevastavaid halvakvaliteedilisi ehitusmaterjale, detaile ja konstruktsioone;

2) kanda tööde päevikutesse ehitusorganisatsioonile kohustuslikke nõudmisi ja juhiseid ehituse, kasutatavate materjalide, detailide ja konstruktsioonide kvaliteedi kohta, samuti kinnitatud projekteerimis- ja eelarvedokumentatsioonist kinnipidamise kohta;

3) mittekvaliteetselt tehtud tööde avastamise korral nõuda nende viivitamatut katkestamist, teha tööde päevikusse sissekandeid ümbertegemise nõudmistega ja tähtaegade äranäitamisega. Mitte võtta tasumiseks vastu töid, mille tegemisel on rikutud kinnitatud projekti ja «Ehitusnorme ja -eeskirju» või kasutatud halvakvaliteedilisi materjale, detaile ja konstruktsioone. Nimetatud tööd võtta tasumiseks vastu alles pärast praagi kõrvaldamist;

4) püstitatava hoone või ehitise konstruktsioonidel lubamatu deformeerumise tunnuste või purunemisohu tekkimisel katkestada ehitus ja nõuda ehitus- ning projekteerimisorganisatsioonilt viivitamatute abinõude tarvituselevõtmist avarii ärahoidmiseks, teatada sellest kohe hoonestaja ja tööettevõtuorganisatsiooni juhtkonnale, samuti tehnilise järelevalve registreerinud organile.

IV. Tehnilise järelevalve töötajate vastutus

13. Tehnilise järelevalve töötajad vastutavad:

1) kinnitatud projekti või «Ehitusnormide ja -eeskirjade» rikkumisega tehtud tööde vastuvõtu eest ehitusorganisatsioonilt;

2) kontrollialusel ehitusel tegelikkusele mittevastavate varjatud tööde aktide ja muude dokumentide koostamise eest;

3) tehtud tööde põhjendamata suurendatud mahtude ja maksumuse, samuti projektist ning «Ehitusnormidest ja -eeskirjadest» kõrvalekaldumisega tehtud tööde ehitus- ja teistele organisatsioonidele tasumiseks vormistamise eest.

Ebaausa suhtumise korral oma kohustuste täitmisse, samuti kui ei võeta tarvitusele abinõusid selleks, et ära hoida praaki töös või tasumist ebarahuldavalt tehtud tööde eest, kannab tehnilise järelevalve töötaja riikliku arhitektuur-ehitusliku kontrolli organite nõudmisel seadusega kehtestatud vastutust.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 2, art. 9

KUIVENDATAVATEL MAADEL PAIKNEVATEST TALUDEST KODANIKE ÜMBERASUSTAMISEGA SEOTUD TÄIENDAVATE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 338
2. OKTOOBRIST 1968

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et kodanike ümberasustamine kuivendatavatel maadel asuvatest ja lammutamisele kuuluvatest taludest toimub ebarahuldavalt, mis on tingitud põllumajandus- ja maaparandusorganite vähesest selgitustööst, puudustest lammutatavate hoonete hindamisel ja nende valdajaile makstava kompensatsiooni suuruse kindlaksmääramisel, samuti ümberasustatavatele kodanikele uute elamute ehitamisel.

Nimetatud puuduste kõrvaldamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel selgitada kõigile kuivendamisele võetavatel maadel hooneid omavatele kodanikele ümberasustamise, vanade hoonete eest tasumise, uute hoonete ehitamise ning selleks otstarbeks krediidi saamise tingimusi ja korda.

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kindlustada hüvitamisele kuuluva hoonete, ehitiste, viljapuude, marjapõõsaste ja külvide jääkväärtuse operatiivne hindamine ning hindamiskomisjonide otsuste läbivaatamine ja kinnitamine. Hüvitamisele kuuluva hoonete ja ehitiste jääkväärtuse hindamisel juhinduda Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1960. a.

määruse nr. 227 lisas nr. 2 toodud vabatahtliku kindlustuse hindenormidest ning viljapuude, marjapõõsaste ja külvide hindamisel Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1963. a. määrusega nr. 319 kehtestatud piirtasunormidest.[1]

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Ehituskomiteel koostada 1. juuliks 1969. a., kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga, kuivendatavatelt maadelt ümberasustatavatele kodanikele ehitatavate uute hoonete projektide kogumik.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel tagada hüvitamisele kuuluva hoonete, ehitiste, viljapuude, marjapõõsaste ja külvide jääkväärtuse ning hoonete uude kohta üleviimisega seotud kulude lülitamine maaparandusobjektide eelarvetesse ning nende väljamaksmine kehtestatud korras.

5. Kuivendatavatelt maadelt kolhoosi- ja sovhoosiasulatesse ümberasustatavatele kodanikele lammutatavate hoonete asemele uute ehitamise ja vanade hoonete üleviimise küsimuste koordineerimine panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile, rajooni teistesse asustatud punktidesse ehitamise korral aga rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

6. Teha ülesandeks sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajanduslikele ettevõtetele ning soovitada kolhoosidel osutada igakülgset abi kodanikele, kes lammutatavate hoonete asemele ehitavad endile kolhoosi- või sovhoosiasulatesse elamuid.

7. Kehtestada, et kuivendatavatelt maadelt ümberasustatud kodanikud võivad ehitada kolhoosi- või sovhoosiasulasse hooneid üksikelamutena või ridamajadena.

8. Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel näha ette ehitusmaterjalide eraldamine realiseerimiseks eelisjärjekorras kuivendatavatelt maadelt ümberasustatavatele kodanikele, kes ehitavad uusi hooneid kolhoosi- või sovhoosiasulatesse.

9. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel esitada iga aasta 1. detsembriks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Plaanikomiteele andmed jooksval aastal lammutatud ning järgmisel aastal lammutamisele kuuluvate hoonete ja ehitiste kohta koos uute hoonete jaoks vajalike põhiliste ehitusmaterjalide orienteeruva vajadusega.

10. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Rahandusministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomitee ja NSVL Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontoriga töötada välja juhend käesoleva määrusega kavandatud abinõude ellurakendamiseks.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 44, art. 324

[1] Vt. ENSV Riikliku Plaanikomitee juures asuva Hindade Komitee määrus 17. jaanuarist 1969. a. nr. 3.

POSTISIDE KOHTA MAAL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 404 11. OKTOOBRIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. augusti 1967. a. määrusele nr. 788 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Maa postiside alaste normatiivaktide vastastikuseks kooskõlastamiseks ja nende paljuse kõrvaldamiseks pidada vajalikuks ühendada selle küsimuse kohta Eesti NSV valitsuse poolt varem vastuvõetud otsused ja sõnastada need järgmiselt:

1. Eesti NSV Sideministeeriumi tähtsaks ülesandeks on maaelanikkonna, sovhooside, kolhooside ja muude ettevõtete ning organisatsioonide igakülgne ja kõrgekvaliteediline teenindamine kõigi sideliikidega — kirjade, ajalehtede, rahasaadetiste, postipakkide ja telegrammide vastuvõtmine ning kättetoimetamine, samuti teenindamine telefoniside ja radiofitseerimisvahenditega.

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud omalt poolt tarvitusele võtma abinõud postiside töö parendamiseks maal ja pidevalt abistama kohalikke sideorganeid postivõrgu väljaarendamises, kõigi postisaadetiste ja ajakirjanduse õigel ajal ning puutumatult edasitoimetamises ja elanikkonnale ning organisatsioonidele kättetoimetamises, samuti postiettevõtete ruumide heakorrastamises ja nõuetekohases korras pidamise tagamises.

3. Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus kulutada täiendavate sideteenuste (postipakkide ja panderollide pakkimine, aadresside pealekirjutamine, postisaadetiste kättetoimetamine ja reklaamtrükiste laialisaatmine) eest saadud summasid sideettevõtete heakorrastamiseks, samuti postiljonidele ja telegrammikandjatele väljaantava vormiriietuse maksumuse osaliseks tasumiseks vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1967. a. määrusele nr. 92.

4. Maal posti kättetoimetamiseks olemasoleva süsteemi parendamiseks ja kolhoosipostiljonide huvi tõstmiseks postisaadetiste ja ajakirjanduse maaelanikkonnale ning organisatsioonidele õigel ajal ja puutumatult kättetoimetamise vastu, samuti tingimuste loomiseks kolhoosipostiljonide töölejäämiseks on Eesti NSV Sideministeeriumil õigus:

1) sisse seada kolhoosipostiljonidele vormimütsid, mis on ette nähtud sideettevõtete postiljonidele, kusjuures kolhoosipostiljonidele antakse need tasuta;

2) ametkondlike ja kolhoosipostiljonide töö kergendamiseks ning postisaadetiste ja ajakirjanduse kiiremaks kättetoimetamiseks maal anda postiljonidele jalgrattad, mis pärast 5 aastat kestnud

ekspluateerimist postiljonide omandusse lähevad, kui viimased on posti ja ajakirjanduse kättetoimetamisel laitmatult töötanud;

3) anda kolhooside juhatustele Eesti NSV Sideministeeriumi aukirju maal posti ja ajakirjanduse kättetoimetamiseks elanikkonnale ning organisatsioonidele kolhooside poolt eraldatavate kolhoosipostiljonide hea töö eest.

Kolhooside juhatustele antakse aukirju üks kord aastas;

4) maa-asulates, kus sidejaoskondade avamine ei ole rentaabel, organiseerida postitööd, kaasa tõmmates teiste riiklike asutuste ja organisatsioonide, kolhooside ja tarbijate kooperatiivide töötajaid (külanõukogude sekretäre, kolhooside, sovhooside, metsakombinaatide, metsamajandite ja nimetatud asutuste ning organisatsioonide teisi töötajaid) kohakaasluse alusel tööle mittekoosseisuliste sidetöötajatena posti alal, nende töö tasustamisega kokkuleppe järgi 25—50 protsendi ulatuses neljanda klassi postisideoperaatori ametipalgast, Eesti NSV Sideministeeriumi üldpalgafondi arvel.

5. Kolhoosidel on soovitav eraldada isikute hulgast, kes ei tööta põllul ja farmides põhitöödel, postivedajaid postisaadetiste veoks rajooni sidesõlmest kolhoosini (külani) ning postiljone posti kättetoimetamiseks üksikutesse peredesse (adressaatidele), samuti eraldada transpordivahendeid vastavalt käesolevale määrusele juurdelisatud tüüplepingutele (tüüplepinguid ei tooda).

Postivedajaid ja postiljone võidakse pärast posti kättetoimetamist kasutada kolhoositöödel kuni tööpäeva lõpuni.

6. Kolhoosid, kes ei võta osa posti veost ja kättetoimetamisest, kannavad osa kuludest, mis on seotud teiste kolhooside poolt postiveoks eraldatud transpordivahendite ülalpidamisega, samuti postivedajate ja postiljonide töö tasustamisega.

Kuludest osavõtu suuruse nii natuuras kui ka rahas kinnitab igale kolhoosile rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

7. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud tagama postiljonide, postivedajate ja transpordivahendite eraldamise kolhooside poolt posti veoks ja kohaletoimetamiseks ning kontrollima, kas vastavad lepingud kolhooside ja sideettevõtete vahel on õigesti sõlmitud.

8. Sovhoosid on kohustatud eraldama sideettevõtetele postiljone, postivedajaid ja transpordivahendeid posti kohaletoimetamiseks rajoonikeskustest ja lähimatest postijaoskondadest sovhoosikeskustesse ja sovhooside osakondade keskustesse.

Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud tasuma sovhooside poolt sideettevõtetele antavate transpordivahendite eest omahinna järgi (kaasa arvatud postivedajate töötasu), kuid mitte üle 4,5 kopika iga läbisõidetud kilomeetri eest.

9. Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus arvestada plaanides kolhooside poolt eraldatava üürihobutranspordiga toimuva posti- ja ajakirjanduse veo kulusid, lähtudes vabariigi keskmisest — 4 kopikat hobuse poolt läbisõidetud ühe kilomeetri eest.

10. Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud tagama range kinnipidamise postiliiklusgraafikust, ellu rakendama abinõud ülemineküks rajoonisiseste postiteede teenindamisele ametkondliku auto- ja hobutranspordiga ning üldkasutatava autotranspordiga, samuti abinõud kolhoosipostiljonide järkjärguliseks asendamiseks sideettevõtete postiljonidega vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1964. a. määrusele nr. 299.

11. Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud varustama kõik rajoonisidesõlmed ja -jaoskonnad kaalude, seifide, kellade, mööbli, barjääride ja muu inventariga.

Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus soetada nimetatud vara hinnaga kuni 40 rubla ühe eseme eest käibevahendite arvel ja arvestada seda käibevahendite hulgas.

12. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada:

1) maa sideettevõtete töötajaid õueaiamaaga Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud suuruses;

2) sideettevõtteid ja -organisatsioone, kellel on hobuseid, heinamaadega riigi tagavaramaadest nende ettevõtete ja organisatsioonide hobuste varustamiseks koresöödaga.

13. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium on kohustatud uute sovhooside projekteerimisel ja ehitamisel ning olemasolevate rekonstrueerimisel ette nägema sovhooside ehituse üldeelarve arvel maasidejaoskondadele ruumide eraldamise, mis vastavad NSV Liidu Sideministeeriumi nõuetele, ühes arvatud nende jaoskondade juhatajate korterid.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 45, art. 377

PÕLLUMAJANDUSE ABIETTEVÕTETE EDASISE VÄLJAARENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 506
18. DETSEMBRIST 1967

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et viimastel aastatel on vabariigis ära tehtud teatud töö põllumajanduse abiettevõtete väljaarendamisel.

1966. aastal andsid kolhooside abiettevõtted mitmesugust toodangut 12,05 milj. rubla eest, mis moodustab 7,2% nende kolhooside rahalisest üldtulust.

Kolhooside ja sovhooside abiettevõtted tegelevad peamiselt metsamaterjalide ja kartulite töötlemisega, samuti väiksemal hulgal kohalike ehitusmaterjalide valmistamisega.

Kuid kolhoosides ja sovhoosides kasvatatavate köögi- ja puuviljade ning marjade töötlemise ja konserveerimisega tegelevad abiettevõtted äärmiselt ebarahuldavalt.

Kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajandusettevõtetes ning kolhoosidevahelistes organisatsioonides toodetavat toorainet töötlevate abiettevõtete edasiseks väljaarendamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. septembri 1967. a. määrusele nr. 856 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel läbi arutada küsimus kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide abiettevõtete väljaarendamisest põllumajanduslikku tootmist kahjustamata ning pöörata erilist tähelepanu eelkõige niisuguste ettevõtete väljaarendamisele, kes töötlevad majandites kasvatatavaid köögi- ja puuvilju ning marju, toodavad kohalikke ehitusmaterjale ja rahvamajanduses vajalikku väikeinventari: rehasid, labidavarsi, vihtu ja muid vabariigi elanike poolt väga nõutavaid kaupu ning tooteid.

Kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted ning kolhoosidevahelised organisatsioonid määravad ise kindlaks abiettevõtete tootmisplaanid ning need ei kuulu kinnitamisele kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt.

2. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ülesandeks koordineerida kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide tööd, mis on seotud uute abiettevõtete asutamise ja olemasolevate laiendamisega kaasaegsel tehnilisel tasemel, silmas pidades abiettevõtete varustamist vajaliku kohaliku tooraine ja tööjõuga. Seejuures tuleb vältida külvipindade, samuti loomade arvu vähendamist nimetatud majandites.

Kui mõni majand ei suuda korraldada tootmist abiettevõtetes kaasaegsel tehnilisel tasemel, on soovitav asutada kolhoosidevahelised abiettevõtted, mis on võimelised andma riiklike standardite ja tehniliste tingimuste nõuetele vastavat kõrge kvaliteediga toodangut.

3. Kindlaks määrata, et kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted ning kolhoosidevahelised organisatsioonid realiseerivad abiettevõtete toodangut lepingute alusel, mida nad sõlmivad tarbijate kooperatsiooni organisatsioonide, riiklike kaubandusorganisatsioonide, tööstusettevõtete ja teiste majandusorganisatsioonidega, samuti müüvad nimetatud toodangut linna- ja maaturgudel.

Kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide abiettevõtetes tarbijate kooperatsiooni organisatsioonide, riiklike kaubandusorganisatsioonide, tööstusettevõtete ja teiste majandusorganisatsioonidega sõlmitud

lepingute alusel valmistatava toodangu hinnad ja tehnilised tingimused määratakse kindlaks poolte kokkuleppel; turgudel realiseeritava toodangu hindu ja tehnilisi tingimusi kinnitavad kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted ning kolhoosidevahelised organisatsioonid ise.

Kindlaks määrata, et toidukaupade tootmine kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide abiettevõtetes on lubatud ainult tingimusel, et tagatakse kõrge kvaliteediga toodangu valmistamine ja täidetakse seda tüüpi ettevõtetele esitatavaid sanitaarnõudeid.

Tarbijate kooperatsiooni organisatsioonid realiseerivad nimetatud toodangut hindadega, mida nad kindlaks määravad selle toodangu kokkuostu- ja müügikulude katmist, samuti nende operatsioonide rentaabluse tagamist arvestades. Kui selliselt kindlaksmääratud hinnad ületavad analoogiliste kaupade riiklikke jaehindu, peavad tarbijate kooperatsiooni organisatsioonid müüma neid kaupu eri kauplustes, kioskites või kaupluste vastavates osakondades, kusjuures peab olema ära näidatud, et need kaubad on toodetud põllumajanduse abiettevõtetes.

Samas korras realiseerivad seda toodangut ka riiklikud kaubandusorganisatsioonid, välja arvatud toidukaubad, mille hinnad määratakse kindlaks mitte üle realiseerimiskohtades kehtivate jaehindade.

4. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» ülesandeks varustada kolhoose, sovhoose ja teisi põllumajandusettevõtteid ning kolhoosidevahelisi organisatsioone abiettevõtetele vajalike seadmete, metallijäätmete, taara, pakkimis- ja muude materjalidega.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel tagada põllumajanduse abiettevõtetele vajalike seadmete ja mehhanismide tootmine ning eraldamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» nõudeavalduste alusel.

5. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele ning kolhoosidevahelistele organisatsioonidele abiettevõtete ehitamiseks ning neile seadmete soetamiseks krediiti tähtajaga kuni 6 aastat, kustutamisega alates kolmandast aastast.

6. Kindlaks määrata, et sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete töötajatele, kes töötavad abiettevõtetes, makstakse töötasu mitte majandi põhitegevuse tootmis- ja finantsplaanis ettenähtud palgafondist, vaid abiettevõtete toodangu realiseerimisest saadud summadest.

7. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil teha kolhooside töötasustamise soovitustes täiendusi, mis näevad ette abiettevõtetes töötavate kolhoosnikute tasustamise korra.

8. Kindlaks määrata, et sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete arvamisel juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamis-gruppidesse arvestatakse põllumajandustoodangu realiseerimise (tootmise) mahu kõrval ka abiettevõtete toodangu realiseerimise (tootmise) planeeritavat mahtu.

9. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKV Liidul tõhustada kaubandusorganisatsioonide tööd põllumajanduse abiettevõtetes toodetavate rahvatarbekaupade kaasatõmbamiseks kaubandusvõrku.

Abiettevõtete toodangu realiseerimise parandamiseks ja nõudmise ning ettepanekute paremaks uurimiseks, samuti selle toodangu populariseerimiseks tagada regulaarne vabariiklike ja vabariikidevaheliste laatade korraldamine, kus müüakse põllumajanduse abiettevõtetes valmistatavaid kaupu.

10. Lubada kaubandusorganisatsioonidel erandina kasutada üksikuid turufondi kaupu tellija materjalina või abimaterjalidena rahvatarbekaupade valmistamiseks kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide abiettevõtetes nendega sõlmitud lepingute alusel.

11. Kindlaks määrata, et kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted on kohustatud seadma nendele kinnistatud maad, kus toodetakse oma abiettevõtetele savi, liiva, lubjakivi, kipsi ja ehituskivi, kriiti ja turvast, edasist majanduslikku kasutamist võimaldavasse korda.

12. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel organiseerida kutsekoolides kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamine põllumajanduse abiettevõtete tarbeks.

13. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kirjastuskomiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel valgustada laiemalt kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide kohalikku toorainet töötlevate abiettevõtete tööd, samuti üksikute majandite saavutusi tööjõuressursside võimalikult täielikuma kasutamise, põllumajandusliku tooraine kõrgel tehnilisel tasemel töötlemise ning kohalike ehitusmaterjalide ja rahvatarbekaupade tootmise alal.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil organiseerida näitusi kohalikku põllumajanduslikku toorainet töötlevate abiettevõtete väljaarendamises eesrindlike majandite poolt saavutatud tulemuste demonstreerimiseks.

14. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et:

1) ettevõtetel on lubatud müüa kolhoosidele ja kolhoosidevahelistele organisatsioonidele liigseid, ettevõtetes mittekasutatavaid seadmeid, transpordivahendeid, aparaate, tööriistu, inventari, tooraine, materjale, kütust ja tootmisjäätmeid, samuti anda neile oma

ressurssidest kehtivate normide alusel materjale ja komplekteerivaid seadmeid, mis on vajalikud tarviliku toodangu valmistamiseks vastavale ettevõttele lepingute alusel.

SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 492
1. DETSEMBRIST 1966

Põllumajanduse arendamise viie aasta plaani ülesande edukaks täitmiseks, kolhoosnikute, tööliste, teenistujate laiade masside ja vabariigi põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide spetsialistide tööalase aktiivsuse ja loomingulise initsiatiivi tõstmiseks, tööviljakuse edasise kasvu tagamiseks, toodangu omahinna alandamiseks, põllundus- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja kokkuostu suurendamiseks ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 28. juuli 1966. a. määrusele nr. 616 Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses võitjaks tulnud sovhooside ja kolhooside kollektiivide ergutamiseks asutada:

1) sovhoosidele — Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp, üks esimene, kolm teist ja neli kolmandat rahalist preemiat;

2) kolhoosidele — Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp, üks esimene, neli teist ja kuus kolmandat rahalist preemiat.

2. Kehtestada, et kolhooside ja sovhooside vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid tehakse kaks korda aastas — esimese poolaasta ja aasta töötulemuste põhjal.

3. Säilitada Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipud:

1) parimale rajoonile — edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi;

2) parimale rajoonile — edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtete järgi;

3) parimale rajoonile — edusammude eest põllunduses — iga kvartali kokkuvõtete järgi.

4. Kehtestada, et rajoonile, kes saavutas sotsialistlikus võistluses esikoha, antakse koos Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipuga esimene rahaline preemia põllumajanduse eesrindlaste ergutamiseks:

edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi, 4000 rubla suuruses;

edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtette järgi, 1000 rubla suuruses;

edusammude eest põllunduses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 1000 rubla suuruses.

Peale selle asutada teised ja kolmandad rahalised preemiad:

edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi, 3000 ja 2000 rubla suuruses;

edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 800 ja 500 rubla suuruses;

edusammude eest põllunduses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 800 ja 500 rubla suuruses.

5. Kinnitada «Tingimused Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramiseks sovhoosidele ja kolhoosidele ning Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramiseks rajoonidele» vastavalt lisale nr. 1.

6. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel asutada neli Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalippu sotsialistliku võistluse võitjate autasustamiseks esimese poolaasta ja aasta töötulemuste põhjal:

linnuvabrikule, linnukasvatussovhoosile ja haude-linnukasvatuse jaamale;

ministeeriumi teadusliku uurimise instituutide majandile;

Aianduse Valitsuse majandile;

põllumajandusloomade kunstliku seemendamise jaamale.

Kehtestada, et esimese poolaasta ja aasta töötulemuste järgi sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud majandid, ettevõtted ja organisatsioonid saavad koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalippudega esimesed rahalised preemiad.

7. Lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel asutada kolm rändpunalippu, mis määratakse:

1) «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisele või osakonnale suurte edusammude eest maaparandustöödes esimese poolaasta ja aasta kokkuvõtete järgi;

2) «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisele, koondise Hiiumaa osakonnale või Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» Vabariiklikule Baasile iga kvartali kokkuvõtete järgi;

3) koondise «Eesti Põllumajandustehnika» osakonnale, remonditehasele või tehnilis-majandusliku uurimise jaamale iga kvartali kokkuvõtete järgi.

Kehtestada, et sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud ettevõtted ja organisatsioonid saavad koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalipuga esimesed rahalised preemiad, teistele ja kolmandatele kohtadele tulnud — teised ja kolmandad preemiad.

8. Lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel asutada rändpunalipp, mis määratakse esimese poolaasta ja aasta kokkuvõtete järgi sotsialistlikus võistluses võitjaks tulnud maaparanduse valitsusele.

Kehtestada, et sotsialistlikus võistluses võitjaks tulnud maaparanduse valitsusele antakse koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalipuga esimene rahaline preemia 500 rubla.

9. Säilitada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komitee ettevõtetele kaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalippu ja kaks esimest rahalist preemiat.

Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komitee ettevõtete sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid teevad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komitee ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklik Komitee iga kvartali töötulemuste põhjal.

10. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteele koos Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komiteega ülesandeks ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemise tingimused ja kord.

11. Kehtestada, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaa-

duste ja Jõusöödatööstuse Komitee ettevõtetele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetele määratakse sotsialistliku võistluse preemiate suurused kindlaks skaala järgi vastavalt lisale nr. 2.

Sovhoosidele ja teistele riiklikele ettevõtetele ning organisatsioonidele maksta rahalisi preemiaid vastava ettevõtte või organisatsiooni üleplaanilise kasumi või üleplaanilise säästu arvel.

Rajoonidele, kolhoosidele ja maaparandusvalitsustele makstakse rahalisi preemiaid Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfondi arvel.

12. Kehtestada, et põllumajanduse sotsialistliku võistluse kokkuvõtete järgi rajoonidele määratavatest rahalistest preemiatest tuleb vähemalt 70 protsenti kasutada majandite tööeesrindlaste, spetsialistide ja juhtijate premeerimiseks ja 30 protsenti põllumajandusalaseks propagandaks.

13. Kehtestada, et rahalistest preemiatest, mis määratakse ettevõttele või organisatsioonile sotsialistliku võistluse kokkuvõtete järgi, kasutatakse sotsialistlikus võistluses silmapaistnud tööliste ja teenistujate individuaalseks premeerimiseks alla 2 tuhande rubla suuruse preemia korral kuni 100 protsenti määratud summast ja üle 2 tuhande rubla suuruse preemia korral kuni 70 protsenti määratud summast; ülejäänud osa preemiast suunatakse töötajate kultuur-elukondliku teenindamise parendamiseks.

Ettevõtete ja organisatsioonide juhtivate töötajate ja spetsialistide individuaalseks premeerimiseks eraldatavad summad peavad olema proportsionaalsed nende töötasufondiga töötajate üldises töötasufondis.

14. Soovitada kolhoosidel:

1) rakendada käesoleva määruse punktiga 13 kehtestatud preemiate jaotamise korda;

2) määrata kolhooside esimeestele, nende asetäitjatele, peaspetsialistidele ja pearaamatupidajatele antavate preemiate suuruseks mitte üle 50 protsendi nende keskmisest kuupalgast (ametipalgast).

Sotsialistlikus võistluses saadud kõiki preemiasummasid jaotab kolhoosi juhatus kooskõlastatult kolhoosi ametiühingukomiteega.

15. Kehtestada, et peale põllumajanduse eesrindlaste ja spetsialistide võidakse premeerida:

rajoonidele antavatest rahaliste preemiate summadest — Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusega:

Eestimaa KP rajoonikomiteede sekretäre, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste juhatajaid;

Eestimaa KP rajoonikomitee otsusega, kooskõlastatult vastava kõrgemalseisva organisatsiooniga: Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu rajoonikomiteede esimehi,

Eestimaa LKNÜ rajoonikomiteede sekretäre ja rajoonide rahvakontrolli komiteede esimehi;

kolhoosidele ja sovhoosidele antavate rahaliste preemiate summadest — Eestimaa KP rajoonikomitee otsusega: kolhooside esimehi, sovhoosíde direktoreid, majandite partei-algorganisatsioonide sekretäre, ametiühinguorganisatsioonide esimehi, komsomoli-algorganisatsioonide sekretäre ja rahvakontrolli kaastöögruppide esimehi.

Lisa nr. 1
Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 juurde

TINGIMUSED

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU RÄNDPUNALIPPUDE NING EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RÄNDPUNALIPPUDE JA RAHALISTE PREEMIATE MÄÄRAMISEKS PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE TOOTMISE JA VARUMISE SUURENDAMISE NING TOOTMISE RENTAABLUSE TÕSTMISE EEST PEETAVA SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE VÕITJATELE

1. Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning rahalised preemiad määratakse sovhoosidele ja kolhoosidele, aga Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ning rahalised preemiad rajoonidele, kes on saavutanud aastakokkuvõtete järgi parimaid tulemusi järgmiste näitajate osas:

1) põllumajandussaaduste tootmise suurendamiseks võetud sotsialistlike kohustuste täitmises;

2) põhiliste põllumajandussaaduste riigile müümise plaanide täitmises;

3) kultuurkõlvikute hektarilt söötühikute saamises;

4) kolhoosides ja sovhoosides tootmise rentaabluses, sovhoosides samuti ka kasumi saamises;

5) spetsialiseeritud majandite puhul võetakse arvesse saavutusi põhilise tootmisharu arendamisel.

2. Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipud ja rahalised preemiad määratakse sovhoosidele ja kolhoosidele, kes on saavutanud esimese poolaasta kokkuvõtete järgi parimaid tulemusi järgmiste näitajate osas:

1) loomakasvatussaaduste tootmise ja riigile müümise suurendamises eelmise aasta vastava perioodiga võrreldes;

2) loomakasvatussaaduste riigile müümise poolaastaplaanide täitmises;

3) põhiliste põllumajanduskultuuride kevadkülviplaani õigeaegses ja kvaliteetses täitmises;

4) orgaaniliste väetiste kasutamises künnimaa hektari kohta.

3. Peale punktides 1 ja 2 ettenähtud tingimuste arvestatakse kolhooside ja sovhooside sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemisel:

1) kollektiivi liikmete suhtumist ühiselu reeglitest kinnipida-

misse vastavalt nõukogude seaduste ja kommunistliku moraali nõuetele, kasvatustöö taset, töödistsipliinist kinnipidamist ja tootmiskultuuri;

2) töökaitse ja ohutustehnika abinõude ellurakendamist;

3) tsiviilkaitseplaanide täitmist kolhoosnikute ja sovhooside tööliste poolt.

4. Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ja rahalised preemiad määratakse rajoonidele, kus kolhoosid ja sovhoosid on saavutanud kvartali kokkuvõtete järgi parimaid tulemusi loomakasvatuse arendamisel järgmiste näitajate osas:

1) piima, liha ja munade tootmise suurendamisel eelmise aasta vastava kvartaliga võrreldes ja nende riigile müümise plaanide täitmises;

2) lehmade ja mullikate arvu suurendamises eelmise aasta vastava perioodiga võrreldes.

5. Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ja rahalised preemiad määratakse rajoonidele, kus sovhoosid ja kolhoosid on saavutanud kvartali kokkuvõtete järgi parimaid tulemusi põllunduses järgmiste näitajate osas:

Esimeses kvartalis:

majandite varustamises kevadkülviks tera- ja kaunviljakultuuride konditsionaalsete seemnetega ja heinaseemnega;

traktorite ja põllumajandusmasinate (adrad, kultivaatorid, külvikud) remondis ja tehnilises valmisolekus;

orgaaniliste väetiste vedamises põldudele arvestusega ühele künnihektarile.

Teises kvartalis:

kevadkülviplaani õigeaegses ja kvaliteetses täitmises;

heinakoristusmasinate, teravilja- ja silokombainide remondis ja tehnilises valmisolekus.

Kolmandas kvartalis:

heina ja silo varumise plaanide täitmises;

talivilja külviplaani õigeaegses täitmises;

teraviljakultuuride koristuse korraldamises.

Neljandas kvartalis:

taimekasvatussaaduste riigile müümise plaani täitmises;

põhiliste põllumajanduskultuuride (teravili, kartulid, söödajuurvili, mitmeaastased heintaimed) saagikuse tõstmises;

sügiskünniplaani õigeaegses täitmises;

traktorite ja põllumajandusmasinate (adrad, kultivaatorid, külvikud) remondis ja tehnilises valmisolekus.

Lisa nr. 2
Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 juurde

PREEMIATE SKAALA

VABARIIKLIKUS SOTSIALISTLIKUS VÕISTLUSES VÕITJATEKS TULNUD EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU TERAVILJASAADUSTE JA JOUSÖÖDATÖÖSTUSE KOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» SÜSTEEMIDE KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE JAOKS

Ettevõttes või organisatsioonis töötajate arv, kolhoosides — töövõimeliste arv (inimest)	Preemia suurus (rublades)		
	Esimene preemia	Teine preemia	Kolmas preemia
kuni 50	400	300	200
50—100	600	450	300
101—150	800	600	400
151—200	1400	1050	700
201—250	1700	1300	850
251—300	1900	1400	950
301—400	2300	1700	1150
401—500	2800	2100	1400
501—750	4200	3150	2100
751—1000	5000	4200	2800

Märkus. Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalippude määramise korral suurendatakse esimest preemiat 25% võrra skaalas ettenähtud esimese preemiaga võrreldes.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 54, art. 408

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU 1. DETSEMBRI 1966. A. MÄÄRUSE NR. 492 «SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSES» TÄIENDAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 281 7. JUULIST 1967

Viie aasta plaani ülesande edukaks täitmiseks põllumajanduses ning Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 täiendamiseks Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel asutada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalipp selle andmiseks sotsialistliku võistluse võitjatele rajoonide kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide töö tulemuste eest igas kvartalis.

2. Kehtestada, et rajooni kolhoosidevaheline ehitusorganisatsioon, kes on tulnud sotsialistlikus võistluses esikohale kvartali töötulemuste järgi, saab koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee rändpunalipuga ka rahalise preemia vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 punktiga 11 kinnitatud preemiate skaalale. Rahalisi preemiaid makstakse vastava rajooni kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni üleplaanilise kasumi või üleplaanilise säästu arvel.

3. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ning Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikule Nõukogule ülesandeks koos Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komiteega välja töötada ning kinnitada rajoonide kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide sotsialistliku võistluse tingimused ning kokkuvõtete tegemise kord.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 31, art. 249

ÜLELIIDULISE PÕLLUMAJANDUSTÖÖTAJATE PÄEVA TÄHISTAMISE ETTEVALMISTAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 168 15. MAIST 1968

Väljavõte

Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu märgivad, et vabariigis on ära tehtud mõningane töö põllumajandustöötajate erialaste teadmiste ja kutseoskuse tõstmiseks. Näidismajandites toimuvatel kursustel ja seminaridel, näitustel ja enamikus sovhoosides ning kolhoosides tõstavad paljud põllundus- ja loomakasvatustöötajad pidevalt oma tootmisalast kvalifikatsiooni. Põllumajandustöötajate hulgas on saanud künni- ja lüpsivõistlused ning mehhanisaatorite, agronoomide ja zootehnikute mitmevõistlused populaarseks. Selliste võistluste korraldamine on kaasa aidanud massiliste kutsealade töötajate ja põllumajanduse spetsialistide erialaste teadmiste suurenemisele, põllumajandusalase tootmiskultuuri tõusule ning toodangu kvaliteedi parenemisele.

Kuid üleliidulise põllumajandustöötajate päeva tähistamise ettevalmistamises ei ole veel välja kujunenud kindlat süsteemi ning põllumajanduslikest kutse- ja tootmisalastest võistlustest ei võta veel kõik kolhoosid ja sovhoosid osa.

Üleliidulise põllumajandustöötajate päeva paremaks korraldamiseks Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Kehtestada, et vabariiklikke üritusi üleliidulise põllumajandustöötajate päeva tähistamiseks korraldatakse üldreeglina ühes selle rajooni eesrindlikus majandis, kes on tulnud võitjaks eelmise aasta vabariiklikus põllumajandusalases sotsialistlikus võistluses.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Vabariiklikul Komiteel, Eesti NSV Vabatahtliku Spordiühingu «Jõud» Kesknõukogul, Eestimaa KP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu rajoonikomiteedel korraldada igal aastal oktoobrikuuni majandisiseseid ja rajoonide põllumajanduslikke kutse- ja tootmisalaseid võistlusi üleliidulise põllumajandustöötajate päeva tähistamiseks. Põllumajanduslikke kutse- ja tootmisalaseid lõppvõistlusi korraldada üleliidulisel põllumajandustöötajate päeval.

Soovitada korraldada järgmisi põllumajanduslikke kutse- ja tootmisalaseid võistlusi: künnivõistlusi, mehhanisaatorite, agro-

noomide, zootehnikute ja autojuhtide mitmevõistlusi, samuti võistlusi lüpsmises, loomade esitamises, ratsaspordis, koormate vedamises raskeveohobustega ja teisi võistlusi, põllumajanduse saavutuste näitusi ja muid üritusi.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Vabariiklikul Komiteel ning Eesti NSV Vabatahtliku Spordiühingu «Jõud» Kesknõukogul ühe kuu jooksul välja töötada ning välja anda põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste võistluste eeskirjad ning tingimused.

4. Lugeda otstarbekaks asutada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändauhind põllumajanduslikel kutse- ja tootmisalastel lõppvõistlustel võitjaks tulnud rajooni autasustamiseks.

5. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Vabariiklikul Komiteel ning Eesti NSV Vabatahtliku Spordiühingu «Jõud» Kesknõukogul:

1) asutada rändauhinnad põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste vabariiklike võistluste üksikute liikide võitjate autasustamiseks;

2) autasustada põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste vabariiklike võistluste võitjaid mälestusesemetega;

3) autasustada põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste rajoonivõistluste võitjaid rahaliste preemiate või mälestusesemetega.

7. Soovitada kolhooside juhatustel, sovhooside direktoritel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondistel ja osakondadel ning nende kohalikel ametiühingukomiteedel autasustada põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste majandisiseste võistluste võitjaid rahaliste preemiate ja hinnaliste kingitustega.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel, ajakirja «Sotsialistlik Põllumajandus» ning vabariiklike ja rajooniajalehtede toimetustel valgustada üleliidulise põllumajandustöötajate päeva auks toimuvate põllumajanduslike kutse- ja tootmisalaste võistluste käiku.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 23, art. 163

VI OSA

TÖÖTASU MAKSMINE

SOVHOOSIDE TÖÖLISTE, JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE TÖÖTASUSTAMISE TINGIMUSTE JA MATERIAALSE ERGUTAMISE VORMIDE KOHTA NING SOVHOOSIDE TRUSTIDE TÖÖTAJATE TÖÖTASUSTAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 347 8. AUGUSTIST 1961

Väljavõte

NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 1961. a. 15. juuni määrusega nr. 542 «Sovhooside tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise tingimuste ja materiaalse ergutamise vormide kohta ning sovhooside trustide töötajate töötasustamise kohta» eesmärgil suurendada sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate ainelist huvi põllumajanduskultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmisel, kvaliteetsete odavate toiduainete ja tööstusliku tooraine tootmise pideva kasvu tagamisel määrasid:

«1. Viia sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töölised, juhtivad töötajad, spetsialistid ja teenistujad 1961. a. üle uutele töötasustamise tingimustele, mis näevad ette nende töötasu otsest sõltuvust toodetud saaduste kogusest ja kvaliteedist ning materiaalset ergutamist hea töö eest — tootmisplaanide ning sõlmitud kontraheerimislepingute alusel riigile põllumajandussaaduste müümise plaanide ületamise, toodangu kvaliteedi parandamise ja omahinna alandamise, kõrge tööviljakuse saavutamise eest.

Uute töötasustamise tingimuste kehtestamise konkreetsed tähtajad määratakse kindlaks liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt kooskõlastatult vastavate ametiühinguorganitega lähtudes 1961. a. määratud palgafondist.

2. Kehtestada, et sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töötasustamine toimub olenevalt tootmistingimustest premiaalse akordpalgasüsteemi, premiaalse tükitööpalgasüsteemi ja premiaalse ajatööpalgasüsteemi järgi lähtudes kehtestatud normidest ja hinnetest.

Tööliste töötasustamist nende poolt täidetud tööde eest teostada NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 1959. a. 19. septembri määrusega nr. 1120 kinnitatud tariifimäärade järgi.

Töönormid (loomade hooldamise normid), toodangu ja täidetud tööde hinded töötatakse välja kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteedega ning kinnitatakse kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt.

Töönormide (hooldamisnormide) kindlaksmääramisel tuleb võtta arvesse tööviljakuse tõstmise reserve ning näha ette tehnika kõige täielikum kasutamine.

Ministeeriumid, valitsused, sovhooside trustid, rahvamajanduse nõukogud ja keskasutused on kohustatud kindlustama kontrolli selle üle, et mitte lubada lahkuminekut analoogiliste tööde normide ja hinnete tasemes ühesuguste tootmistingimuste juures.

3. Põllumajanduslikel töödel taime- ja loomakasvatuses tegevuses olevaid töölisi tuleb töötasustada toodetud saaduste tsentneri (ühiku) eest või selle maksumuse eest rahalises väljenduses tegelike realiseerimishindade järgi.

Neis tegevusharudes, kus saadusi toodetakse kogu aasta läbi, makstakse töötasu kuutulemuste järgi saadud toodangu koguse ja kvaliteedi eest või loomadelt saadud toodangu ja nende hooldamise eest.

4. Tööliste materiaalseks ergutamiseks saaduste tootmise suurendamisel kehtestada töötasustamine toodanguühiku eest, lähtudes järgmisest arvestusest: taimekasvatuses 125% ja loomakasvatuses 115% tariifimäärast. Seejuures määratakse toodangu hinded lähtudes määratud tootmisplaanist.

Enne arveldusi toodangu eest toimub töötasustamine taimekasvatuses, samuti ka neis loomakasvatusharudes, kus toodangut saadakse perioodiliselt (lambakasvatuses, põrsaste kasvatamisel kuni võõrutamiseni, loomade karjamaanuumal jm.), täidetud tööde mahu eest, lähtudes NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 1959. a. 19. septembri määrusega nr. 1120 kinnitatud tariifimääradest.

Pärast saagi koristamist (toodangu saamist) taimekasvatuses, loomakasvatuses aga kvartali eest või toodangu tootmise perioodide järgi (karjamaanuum, nuumamine jm.) makstakse töölistele välja vahe aasta (või perioodi) jooksul täidetud tööde (loomade hooldamise) eest makstud töötasu ning toodangu eest arvestatud töötasu vahel.

6. Kehtestada lisatasu (ergutus) töölistele, kes töötavad teravilja, suhkrupeedi, puuvilla, kartuli, õlikultuuride, köögivilja ja teiste kultuuride kasvatamisel:

külvi hea kvaliteedi eest, kusjuures saadakse head tõusmed ning ruutpesiti külvamisel ja istutamisel ka korrapärased ruudud, mis võimaldavad teostada mehhaniseeritud harimist kahes suunas;

vaheltharimise läbiviimise eest parimatel agrotehnilistel tähtaegadel, kui saavutatakse tööde hea kvaliteet ning säilitatakse kindlaksmääratud arv taimi hektaril, samuti teiste tähtsamate põllumajandustööde täitmise eest.

Töö kvaliteet, lisatasu (ergutuse) saamiseks täidetud tööde tähtajad ja maht määratakse kindlaks komisjoni poolt, mille koosseisus on direktor, agronoom ja ametiühingu tööliskomitee esindaja.

Ühele töötajale nimetatud tööde eest makstava lisatasu (ergutuse) üldsumma ei tohi ületada ühe kuu, rühvelkultuuride osas aga poolteise kuu tükitöötasu hooajal.

7. Kehtestada tööliste, brigaadide, salkade ja lülide premeerimine:

kogutoodangu saamise plaani ületamise eest, arvesse võttes kvaliteeti (piima rasvasuse tõstmine, liha konditsioonide parandamine jm.), brigaadi, salga, lüli või üksiku töölise poolt taime- ja loomakasvatuses — kuni 20% ulatuses üleplaanilise toodangu maksumusest (realiseerimishindade järgi);

otseste kulutuste vähendamise eest toodanguühikule või selle omahinna alandamise eest võrreldes plaanilisega — taimekasvatuses 25% ja loomakasvatuses 40% saadud kokkuhoiusummast.

Liiduvabariikide ministrite nõukogud võivad kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö- ja Palgaküsimuste Komiteega suurendada suhkrupeedi, puuvilla ja teiste tähtsamate kultuuride kasvatamisel töötavatele töölistele plaani ületamise eest makstavate preemiate määra kuni 30%-ni üleplaanilise toodangu maksumusest.

Konkreetsed preemiamäärad brigaadidele, salkadele, lülidele või üksikutele töölistele määratakse kindlaks majandite juhtijate poolt kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteedega diferentseeritult, olenevalt tootmisharude iseärasustest ja teistest töötingimustest.

Loomakasvatuses võib preemiaid maksta kvartali töötulemuste eest või tootmisperioodide järgi (karjamaanuum, nuumamine, noorloomade kasvatamine jm.).

Brigaadides, salkades ja lülides arvestatakse töölistele preemiaid proportsionaalselt nende töötasule, mis on välja makstud sellel perioodil, mille eest premeeritakse.

8. Tootmise novaatorite — lüpsjate, seatalitajate, lambakarjuste, linnutalitajate ja teiste tööliste ergutamiseks, kes rakendades uusi töö ja tootmise organiseerimise vorme lähevad üle suurema arvu loomade ja lindude hooldamisele ning saavutavad märkimisväärse tööviljakuse tõusu, kehtestada, et hooldatavate loomade ja lindude arvu suurenemisel poolteist ja rohkem korda suurenevad töötasu tariifimäärad kuni 5% normi ületamise iga 10% eest, kuid mitte rohkem kui kahekordselt. Tükitöö hinnete kindlaksmääramisel üheaegselt mitmel kombainil või lõikusmasinal töötavate traktoristide-masinistide töötasustamiseks suureneb tariifimäär 40—60% võrra iga täiendava masina teenindamise eest.

11. Ajutiste tööliste töötasustamine toimub täielike tariifimäärade järgi, kuid lisatasu toodangu eest aastatulemuste järgi ning põhitöölistele arvestatavaid preemiaid neile ei maksta. Majandite direktoritele antakse õigus premeerida ajutisi töölisi täidetud tööde hea kvaliteedi eest kuni 20% ulatuses tükitöötasust.

12. Anda liiduvabariikide ministrite nõukogudele õigus vaja-

duse korral (tööliste soovil) maksta osa rahalisest lisatasust ja preemiatest välja põllumajandussaaduste näol.

13. Brigadiride töötasustamist teostada tööliste jaoks kehtestatud korras, lähtudes III—VI kategooria traktoristide-masinistide ajatöötasumääradest, mis on kehtestatud esimese grupi piirkondadele, uudis- ja jäätmaade piirkondade sovhoosides aga maksta taimekasvatuse brigadiridele traktoristide-masinistide ajatöötasumäärade kolmanda grupi järgi.

Sovhoosides, kus puuduvad osakonnad ja farmid ning brigadirid täidavad tegelikult juhatajate kohuseid, võib brigadirile tasuda osakondade ja farmide juhatajate jaoks kehtestatud arvestuslike palgamäärade järgi vastavalt toodangu mahule.

Põhitööst vabastamata brigadirile maksta brigaadi juhtimise eest juurde kuni 25%, salkade ülematele kuni 20%, lülivanematele ja vanemtöölistele kuni 15% nende tükitöötasust.

Vabastatud brigadiriabidele maksta 60—80% brigadiri töötasust.

17. Anda oblastite (kraide) täitevkomiteedele, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogudele ning oblastilise jaotuseta vabariikides liiduvabariikide ministrite nõukogudele õigus kooskõlastatult vastavate ametiühinguorganitega premeerida sovhooside direktoreid ja spetsialiste ning tootmise novaatoreid ühe kuupalga ulatuses aastas töö eeskujuliku korraldamise eest massiliste kutsealade kaadri kvalifikatsiooni tõstmisel ning neile eesrindlike agro- ja zootehniliste võtete praktilisel õpetamisel maaviljeluses kõrge saagikuse ning loomakasvatuses kõrge produktiivsuse saavutanud brigaadide tulemuste ulatusliku juurutamise eest sovhoositootmises. Preemia makstakse välja tingimusel, kui sovhoos on ületanud toodangu äraandmise plaani.

Premeerimine peab toimuma oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogude, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude, kraide ja oblastite täitevkomiteede poolt kinnitatud töötasufondide arvel ja nende piires.

18. Kehtestada, et tööliste, juhtivate töötajate, spetsialistide ja teenistujate premeerimine toimub töötasufondi arvel mitte üle 5 ning uudismaapiirkondade sovhooside osas mitte üle 6 kuupalga (kuutöötasu) aastas ühe töötaja kohta.

19. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete brutselloosihaigeid loomi hooldavate tööliste tariifimäärad tõusevad 15% võrra ning loomade hooldamisel kaugkarjamaadel 40% võrra. Karjamaade liigitamist kaugkarjamaadeks teostavad autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite täitevkomiteed.

21. Teha NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö- ja Palgaküsimuste Komiteele ning Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule ülesandeks käesoleva määruse alusel kahe nädala jooksul kinnitada sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimise määrustik.

22. Lubada liiduvabariikide ministrite nõukogudel kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö- ja Palgaküsimuste Komiteega ning Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga kehtestada sovhooside trustide töötajatele NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 12. augusti määrusega nr. 927 ettenähtud töötasustamise tingimused määratud töötasufondi piires.

23. Teha ülesandeks NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö- ja Palgaküsimuste Komiteele ja Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega:

a) määrata kindlaks näitajad sovhooside trustide liigitamiseks gruppidesse nende trustide töötajate töötasude järgi;

b) kinnitada arvestuslikud palgamäärad ja ametipalgad ametikohtadele, mida pole ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 12. augusti määruses nr. 927;

c) kinnitada sovhooside trustide töötajate premeerimise määrustik nendele alluvate sovhooside kvaliteetsete töönäitajate eest (üleplaanilise kasumi saamine või sovhooside toodangu omahinna alandamine) vastavalt sovhooside juhtivate ja inseneritehniliste töötajate premeerimise tüüpmäärustikule, mis on kinnitatud kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 2. juuli määrusega nr. 710.

Kehtestada, et maksimaalne preemiamäär ei tohi ületada 0,3 arvestuslikku palgamäära (ametipalka) kuus.

*

NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliiduline Ametiühingute Kesknõukogu leiavad, et käesoleva määrusega ettenähtud materiaalse stimuleerimise vormide ja meetodite igakülgne juurutamine on põllumajanduse edasise tõusu tähtsaks eeltingimuseks.

Kohustada partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganeid, ministeeriume, sovhooside valitsusi ja truste, rahvamajanduse nõukogusid, keskasutusi, sovhoosidirektoreid viima sovhooside tööliste ja teenistujate töötasude korrastamise läbi kõrgel tasemel, tagades uute töötasustamise tingimuste kehtestamise peamiselt vahendite kokkuhoiu arvel, mis on saadud teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste juurutamisest tootmises, tööviljakuse tõstmisest ja tehnika paremast ärakasutamisest, töö normeerimise parandamisest, liialduste kõrvaldamisest koosseisudes, väikeste brigaadide, farmide, osakondade kindlustamisest.

Partei-, nõukogude, ametiühingu- ja majandusorganid peavad ära kasutama sovhooside tööliste, teenistujate ja spetsialistide ainelise huvi tõstmise uusi vorme, mis on ette nähtud käesoleva määrusega, põllumajandussaaduste tootmise edasiseks igakülgseks suurendamiseks, nende saaduste kvaliteedi parandamiseks ja omahinna alandamiseks.»

Nimetatud määruse täitmiseks Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi:

c) võtma tarvitusele vajalikud abinõud töö normeerimise otsustavaks parandamiseks sovhoosides, pidades silmas võrdsete normide ja hinnete määramist analoogilistele töödele ühesuguste tootmistingimuste juures.

2. Kohustada partei rajooni- ja linnakomiteesid, sovhooside partei-, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioone ning sovhoosidirektoreid ulatuslikult selgitama töölistele sovhooside töötajate töötasustamise ja materiaalse ergutamise uusi aluseid selliselt, et ainelise huvi tõstmine soodustaks sovhoositootmise edasist kasvu.

ENSV MN MKK,
1961, nr. 30, art. 117

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE TÖÖTAJATE TÖÖTASUSTAMISE TINGIMUSTEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1041-k
29. JUULIST 1961

Teha teatavaks juurdelisatud NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu Presiidiumi määrus 30. juunist 1961. a. nr. 285/14 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töötajate töötasustamise tingimustest.»

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE TÖÖTAJATE TÖÖTASUSTAMISE TINGIMUSTEST

NSVL MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU TÖÖ JA TÖÖTASU KOMITEE JA ÜLELIIDULISE AMETIÜHINGUTE KESKNÕUKOGU PRESIIDIUMI MÄÄRUS NR. 285/14
30. JUUNIST 1961

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN 15. juuni 1961. a. määrusele nr. 542, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Töö ja Töötasu Komitee ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu Presiidium määravad:

1. Kinnitada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste töötasustamise tüüppõhimäärus vastavalt lisale nr. 1.

Lisa nr. 1
NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 30. juuni 1961. a. määruse nr. 285/14 juurde

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE TÖÖLISTE TÖÖTASUSTAMISE TÜÜPPÕHIMÄÄRUS

Väljavõte

Käesolev tüüppõhimäärus kehtestatakse eesmärgiga tugevdada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste materiaalset huvi põllumajanduskultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse tõusu ning kõrgekvaliteediliste odavate toiduainete ja tööstusliku tooraine tootmise pideva kasvu kindlustamise vastu.

1. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste töötasustamine, kes töötavad põllumajanduslikel töödel taimekasvatuses ja loomakasvatuses, toimub olenevalt tootmistingimustest akord-premiaal-, tükitöö-premiaal- või ajatöö-premiaalsüsteemi järgi, lähtudes kehtestatud töönormidest ja hinnetest.[1]

3. Nendes tootmisharudes, kus toodangut saadakse kogu aasta jooksul (loomakasvatuses — piim, liha, munad jne.; taimekasvatuses — kõögivili katmikalalt ja muud), makstakse töötasu välja kuutulemuste järgi saadud toodangu hulga ja kvaliteedi eest või loomade toodangu ja hooldamise eest.

Taimekasvatuses, samuti ka loomakasvatuse nendes harudes, kus toodangut saadakse perioodide viisi (lambakasvatuses, põrsaste kasvatamisel kuni võõrutamiseni, loomade nuumamisel, karusloomakasvatuses jne.), toimub töötasu maksmine kuni toodangu eest arvestamiseni, tehtud töömahu eest (künd, külv, külvide hooldamine, koristamine, veiste, karusloomade, lindude ja teiste loomade hooldamine), lähtudes tariifimääradest, mis on ette nähtud käesoleva tüüppõhimääruse punktis 1, ja kehtestatud töönormidest (hooldusnormidest).

Kompleksselt mehhaniseeritud brigaadides, rühmades ja lülides võib töölistele töötasu maksmine kuni lõpliku töötasu arvestamiseni toodangu eest toimuda ajatöö tariifimäära alusel, mehhaniseeritud töödel — IV kategooria ja hobu- ja käsitsitöödel — III—IV kategooria vastava tariifivõrgu tariifimäärade alusel.

Taimekasvatuses, pärast saagi koristamist (toodangu saamist), loomakasvatuses aga kvartali eest või toodangu saamise perioodide järgi (karjamaanuum, nuumamine jne.) makstakse töölistele välja vahe toodangu eest arvestatud töötasu ja tasu vahel, mis on

[1] Vt. NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määrus nr. 511/P-28 20. novembrist 1967.

neile välja makstud tükitöö hinnete alusel (tükitööl) ja tariifimäärade alusel (ajatööl) aasta (või perioodi) jooksul tehtud tööde või loomade, karusloomade ja lindude hooldamise eest. Nimetatud arvestused tehakse pärast põllumajandustoodangu üleandmist brigaadi, lüli või üksikute tööliste poolt ja selle arvelevõtmist sovhoosis.

Juurdemaks toodangu eest toimub proportsionaalselt tükitöö hinnete (tükitööl) ja tariifimäärade (ajatööl) järgi arvestatud töötasule, taimekasvatuses — tehtud tööde eest, kaasa arvatud tööd järgmise aasta saagiks (kesa- ja sügiskünd, taliviljade külv jt.), ning loomakasvatuses — loomade hooldamise eest (loomad, linnud, karusloomad) brigaadis, rühmas ja lülis.

Näidisarvutused tööhinnete määramiseks ja töötasu arvestamiseks toodangu eest on toodud lisas.

5. Töönormid (hooldusnormid) ja hinded toodangu ning üksikute põllumajanduslike tööde eest (hooldamise eest) töötatakse välja majandis kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega ja kinnitatakse kõrgemalseisva organisatsiooni poolt. Seejuures ei tohi olla erinevusi normide ja hinnete tasemes analoogilistel töödel ühesugustes töötingimustes.

Töönormide (hooldusnormide) taseme määramisel tuleb arvesse võtta reserve tööviljakuse tõstmiseks ja ette näha tehnika täielik ärakasutamine.

6. Tööliste töötasude lõpparvestuse tegemiseks toimub toodangu hindamine sovhoosidele kehtestatud toodangu riigile andmise (realisatsiooni) hindade järgi. Loomade kaaluiibe maksumus määratakse liha riigile andmise keskmiste hindade järgi; loomade juurdesündide maksumus — plaanilise omahinna järgi; saadustel, milledele kehtivad hooajalised hinnad, määratakse hinnete kehtestamisel nende maksumus tootmis-finantsplaanis ettenähtud keskmise hinna järgi, kuid saadud toodangu hindamine töötasu väljamaksmisel toimub tegelike realiseerimishindade järgi; kogu ülejäänud toodang, millel ei ole riigile andmise hindu kindlaks määratud (heinad, silo jm.), hinnatakse kaera riigile andmise hindadega ümberarvestatult söötühikutesse.

7. Nendes põllumajanduslikes tootmisharudes, kus toodangut ei saada (näit. mitteviljakandvad mitmeaastased istandused), tööja suguloomade hooldamistöödel, samuti ka majanduslikel töödel, toimub tööliste töötasustamine lähtudes tariifimääradest, mis on toodud käesoleva tüüppõhimääruse punktis 1.

8. Ajutistele töölistele makstakse töötasu täidetud põllumajanduslike tööde mahu eest kehtestatud hinnete järgi. Juurdemaksu toodangu eest ja preemiat, mis arvestatakse põhitöölistele (alalistele ja hooajatöölistele), ajutistele töölistele ei maksta. Majandite direktoritel on õigus premeerida ajutisi töölisi töönormide täitmise ja ületamise ning kvaliteetse töö eest kuni 20% ulatuses tükitöötasust nende poolt töötatud perioodi eest.

Hooajatöölistele, kes on töötanud suhkrupeedi seemnekasvatuse sovhoosides hooaja jooksul 80 kuni 120 päeva, määratakse ühekordne juurdemaks pikaajalise ja hea töö eest kuni 20 rubla, aga üle 120 päeva töötanuile — kuni 40 rubla.

Suhkrupeedi seemnekasvatuse sovhooside (suhkrukombinaatide) direktoritel on õigus hooajatöölistele (nende soovil) nende poolt väljatöötatud töötasu ja pikaajalise ning hea töö eest saadava ühekordse juurdemaksu arvel müüa toiduteravilja: töölistele, kes on töötanud 80 kuni 120 päeva, kuni kaks tsentnerit, aga üle 120 päeva töötanuile — kuni kolm tsentnerit.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määruse 30. aprillist 1965. a. nr. 271/P-12 redaktsioonis).

9. Tootmise novaatorite — lüpsjate, seatalitajate, lambakasvatajate, linnutalitajate ja teiste tööliste ergutamiseks, kes kasutades uusi töö ja tootmise organiseerimise vorme, lähevad üle suurema arvu loomade ja lindude hooldamisele ja saavutavad märgatavat tööviljakuse tõusu nende poolt hooldatavate loomade ja lindude arvu suurendamisel poolteist ja enam korda, kõrgendatakse tariifimäärasid töötasustamisel kuni 5% iga töönormi ületamise 10% eest, kuid mitte rohkem kui kaks korda. Tükitööhinnete määramisel töötasu maksmiseks traktoristidele-masinistidele, kes üheaegselt töötavad mitmel kombainil või niitjal, kõrgendatakse tariifne palgamäär 40—60% võrra iga täiendava masina teenindamise eest.

Konkreetne tariifimäärade suurendamise määr hinnetele kehtestatakse majandi direktori poolt kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega, arvesse võttes töötingimusi.

11. Töölistele, kes töötavad teravilja, suhkrupeedi, puuvilla, kartuli, õlikultuuride, köögivilja ja teiste kultuuride kasvatamise töödel, kehtestatakse täiendav töötasu (ergutus):

kõrgekvaliteedilise külvi eest (heade tõusmete korral, ruutpesiti külvid ja istutus), mis võimaldab läbi viia mehhaniseeritud vaheltharimist kahes suunas;

vaheltharimise läbiviimise eest agrotehniliselt parematel tähtaegadel, kvaliteetselt, ettenähtud arvu taimede säilitamisel ha kohta;

teiste tähtsamate põllumajanduslike tööde täitmise eest heakvaliteediliselt ja kindlaksmääratud tähtaegadeks või enne tähtaega.

Tööde kvaliteet, tähtaeg ja maht täiendava tasu (ergutuse) maksmiseks määratakse komisjoni poolt koosseisus: direktor (osakonna või farmijuhataja), agronoom ja ametiühingu tööliskomitee esindaja.

Täiendav tasu makstakse välja pärast iga töö lõpetamist proportsionaalselt töötasule, mis on arvestatud nimetatud tööde täitmise eest, kusjuures täiendava tasu üldsumma ühe töölise kohta

hooaja eest ei tohi ületada ühe kuu ning vahelthariatavate kultuuride osas — poolteise kuu tükitöö tasu.

Täiendava tasu konkreetne suurus protsentides tükitöötasust määratakse kindlaks antud majandi tööliste töötasustamise põhimääruses, välja arvatud täiendav tasu sovhooside töölistele, kes tegelevad suhkrupeedi seemnete ja peediseemneistiku juurte kasvatamisega.

Sovhooside töölistele, kes tegelevad suhkrupeedi seemnete ja peediseemneistiku juurte kasvatamisega, toimub tööde kõrgekvaliteedilise teostamise eest heade agrotehniliste tähtaegadega täiendava tasu maksmine (ergutus) alljärgneval määral tükitöötasule:

	Tükitöötasu suurenemise protsent	Päevade arv, millede jooksul toimub töö tasustamine suurendatud tükitöötasu alusel
Sügavkünd seemnevilja alla	30	30
Peediseemneistiku külv	40	4
Juurte väljavalik, sorteerimine	30	10
Seemikpistiku istutamine	40	10
Peediseemneistiku harvendamine kindlaksmääratud juurte arvu säilitamisega igale hektarile	30	8
Peediseemneistiku ja seemnepistiku ridadevaheline kobestamine ja pealtväetamine majandi poolt määratud tähtaegadel . . .	30	—
Seemnepistikute näppimine	40	10
Seemnepistikute peksandus	30	10
Peediseemneistiku koristamine	30	20
Peediseemneistiku juurte sorteerimine ja tranšeedesse paigutamine	30	20

Tähendatud tööde eest väljamakstava täiendava tasu (ergutuse) üldsumma ühele töötajale ei tohi ületada hooaja jooksul tema poolteisekuu tükitöötasu.

(NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määruse 30. aprillist 1965. a. nr. 271/P-12 redaktsioonis).

13. Traktoristidele-masinistidele makstakse (üks kord aastas, pärast põllutööde lõppu) traktorite ja põllumajanduslike masinate säilitamise ja eeskujuliku kasutamise eest preemiat 40% ja brigadiridele ning nende abidele 10% kokkuhoiusummast, mis normide kohaselt on ette nähtud traktorite ja põllumajanduslike masinate remondiks tingimusel, kui kinnitatud töömaht perioodide viisi on täidetud. Uute traktorite ja masinate ekspluateerimisel makstakse esimesel kahel aastal preemiat pooles ulatuses.

14. Traktorite, kombainide, ekskavaatorite ja iseliikuvate masinate perioodiliste tehniliste hoolete eest (peale igavahetuseliste) makstakse traktoristidele-masinistidele töötasu normaalsetes töötingimustes IV kategooria remonditöölise tükitöö tariifimäärade järgi, arvestades tundide hulka, mis on kinnitatud tehnilise hooldamise eeskirjades.

15. Aeg, mis on vajalik traktorite, kombainide, ekskavaatorite ja iseliikuvate masinate ümberpaigutamiseks ja nende tööks ettevalmistamiseks ja mis ei ole arvesse võetud töönormides, kehtestatakse majandi direktori poolt kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega ning selle aja eest tasutakse traktoristidele-masinistidele II kategooria tükitöölise tariifimäärade järgi, mis on kehtestatud traktoristidele-masinistidele mehhaniseeritud töödel.

16. Töö eest traktoril ilma haakijata nendel töödel, kus on haakija ette nähtud, samuti tööde läbiviimisel agregaadil, mis ei ole normis ette nähtud, makstakse traktoristidele-masinistidele lisatasu 20% suuruses tükitöö tasust töömahu täitmise eest tingimusel, kui selline ühendamine on lubatud ohutustehnika eeskirjadega ja kindlustab kvaliteetse töö.

17. Taimekasvatuses ja loomakasvatuses töötavate tööst vabastatud brigadiride töö tasustamine toimub tööliste jaoks kehtestatud korra kohaselt, lähtudes III—VI kategooria traktoristide-masinistide I vööndi ajatööliste tariifimääradest, taimekasvatuse brigadiride töö tasustamine uudismaa ja jäätmaa rajoonide sovhoosides aga traktoristide-masinistide III vööndi ajatööliste tariifimääradest.

Näitajad brigaadide jaotamiseks kategooriatesse brigadiride töötasustamiseks kehtestatakse kõrgemalseisva organisatsiooni poolt kooskõlastatult vastava ametiühingu organiga, arvestades töömahtu ja tööde täitmise tingimusi. Seejuures V ja VI kategooria tariifimäärad kehtestatakse ainult sovhooside eriti suurtes brigaadides ja kinnitatakse kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt.

Sovhoosides, kus osakonnad ja farmid puuduvad ning brigadirid täidavad tegelikult osakonnajuhatajate ülesandeid, võib brigadiride töötasustamine toimuda osakonna või farmi juhatajate jaoks kehtestatud arvestuspalgamäärade järgi ning korra kohaselt vastavalt toodetava toodangu mahule.

18. Põhitööst vabastamata brigadiridele makstakse juurde brigaadi juhtimise eest kuni 25%, rühma ülemale kuni 20% ja lülivanemale ja vanemtöölistele kuni 15% nende tükitöötasust, sõltuvalt töömahust ja brigaadi, rühma või lüli töötajate arvust.

Tööst vabastatud brigadiride abidele traktoripõllutöö- ja kompleksbrigaadis makstakse 60—80% brigadiri töötasust, sõltuvalt töö mahust. Põhitööst vabastamata brigadiri abidele makstakse juurde põllutööde perioodil 10—15% ulatuses brigadiri tariifimäärast.

19. Asendustöölistele loomakasvatuses makstakse välja 100%,

kuid alalistele asenduslüpsjatele ning seatalitajatele, kes hooldavad emiseid — 110% kehtestatud hinnetest või nende poolt asendatavate tööliste keskmisest töötasust.

20. Brutselloosihaigeid loomi hooldavate tööliste töötasustamine toimub 15% võrra kõrgendatud tariifimäärade järgi ja loomade hooldamine kaugkarjamaadel 40% võrra kõrgendatud tariifimäärade järgi.

Karjamaade määramine kaugkarjamaade liiki toimub oblasti (krai) täitevkomiteede, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude, liiduvabariikides aga, kus puuduvad oblastid, liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt.

22. Käesoleva tüüppõhimääruse p. 7 nimetatud töödel töötavaid töölisi, samuti neid, kellele töötasu makstakse ajatöö premiaalsüsteemi järgi, võib majandi direktor premeerida tööde täitmise eest hea kvaliteedi juures määratud tähtajaks või ennetähtaegselt kuni 20% ulatuses nende töötasust, mis on arvestatud nende tööde eest.

23. Tööliste premeerimine toimub majandi töötasufondi arvel mitte üle 5 kuu, uudismaarajooni sovhoosides aga mitte üle 6 kuu töötasu suuruses aastas.

24. Preemiate arvestamise aluseks on raamatupidamise või palgaarvestuse andmed. Preemiad töölistele kinnitab majandi direktor, osakonna (farmi) juhataja või brigadiri ettepanekul.

Igal alal, kus viiakse sisse tööliste premeerimine, peab olema tagatud premeerimise näitajate täitmise õige arvestus.

25. Majandi direktorile antakse õigus jätta üksikuid töölisi preemiast ilma kas osaliselt või täielikult: kinnistatud loomade lõppemise eest ebarahuldava hooldamise tõttu, hõredate külvide eest, madalakvaliteedilise ruutpesiti külvi eest, mis ei võimaldanud mehhaniseeritud vaheltharimist ja teiste mittekvaliteetselt tehtud tööde eest.

Isikud, kes on toime pannud tööluusi, jäetakse täiesti või osaliselt preemiast ilma selle kuu eest, millal tööluus aset leidis.

Üksikute tööliste preemiast ilmajätmine või preemia suuruse vähendamine tehakse teatavaks majandi direktori käskkirjaga ühes põhjuste äranäitamisega.

26. Töölistele, kes on lahkunud töölt enne toodangu eest lõpparvestuse tegemist, juurdemaksu toodangu eest ja preemiat ei maksta, välja arvatud need, kes on töölt lahkunud seoses kutsumisega Nõukogude Armeesse, üleviimisega teisele tööle, astumisega õppeasutustesse, üleminekuga pensionile või teistel mõjuvatel põhjustel.

27. Uute töötasustamise tingimuste rakendamisega käesoleva põhimääruse järgi tükitöölistele puhke- ja pidupäevaeelsete päevade lühendatud tööaja eest juurdemaksu ei teostata.

28. Käesoleva tüüppõhimääruse alusel töötatakse majandis välja kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega tööliste töö-

tasustamise põhimäärus, milles nähakse ette toodangu näitajad, konkreetsed töötasustamise ja premeerimise tingimused, premeeritavate ring, lähtudes kinnitatud töötasufondist, samuti ka vahetusnormid (teenindamisnormid), mis on kehtestatud vastavalt kehtivale normeerimise korrale.

Põhimäärus kinnitatakse kõrgemalseisva organisatsiooni poolt kooskõlastatult vastava ametiühingu komiteega ja tehakse töölistele teatavaks. Tööliste töötasustamise põhimääruse kehtetuks tunnistamisest või muutmisest teatatakse töölistele kahenädalase etteütlemisega.

29. Käesolev tüüppõhimäärus laieneb sovhooside, hobusekasvanduste, tõulavade, põllumajanduslike õppe- ja katsemajandite, eksperimentaalmajandite ja samuti (välja arvatud punkt 12[1]) ettevõtete (linnuvabrikute, põllumajanduslike abimajandite, puuvilja- ja metsapuukoolide, põllumajanduslike jaoskondade, nuumapunktide ja -baaside) töötajatele põllumajandustoodangu realiseerimise mahuga üle 0,1 miljoni rubla, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

30. Põllumajanduslikes abimajandites ja teistes majandites põllumajandustoodangu realiseerimise mahuga kuni 0,1 miljonit rubla, samuti haude- ja linnukasvatusjaamades, metsamajandeis, riiklikes tõulavades, riiklikes tõuaretusjaamades, põllumajandusloomade kunstliku seemenduse jaamades, niisutus- ja kuivendussüsteemide valitsustes ja töölistele, kes töötavad põllumajanduslikel töödel ning loomakasvatuses kõigis teistes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides, suhkrukombinaatides, lihakombinaatides, veinisovhoosides-kombinaatides ja piiritussovhoosides-kombinaatides, rakendatakse käesolevat tüüppõhimäärust (välja arvatud punkt 12[1]), seejuures:

a) mehhaniseeritud põllumajanduslikel töödel, hobu- ja käsitsitöödel ning loomakasvatuses toimub tööliste töötasustamine tükitöötasu süsteemi järgi töö- (teenindamis-) normide täitmise eest või ajatöötasu süsteemi järgi töötatud aja eest, lähtudes tariifimäärast. Nendes majandites töötasu toodangu eest ja samuti preemiaid, mis on ette nähtud punktides 2[1], 3 ja 21[1], ei maksta;

b) nimetatud ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimine toimub kuni 15 protsendi ulatuses tükitöötasust (tariifimäärast) põllumajanduskultuuride saagikuse plaani ja loomakasvatuse toodangu plaani ületamise ning tööde teostamise tähtaegade lühendamise ja töö hea kvaliteedi eest brigaadi, lüli või tervikuna ettevõtte tootmisplaani täitmisel.

---

[1] Vt. NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määrus nr. 333/P-17 9. juunist 1966.

Lisa
sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste töötasustamise tüüppõhimääruse p. 3 juurde

NÄIDISARVUTUSED
TÖÖHINNETE MÄÄRAMISEKS JA TÖÖTASU ARVESTAMISEKS TOODANGU EEST

I. Traktori- ja põllundusbrigaadi töölistele tööhinnete arvutus toodangu eest

Traktori- ja põllundusbrigaad kasvatab 2000-hektarilisel pindalal rukist, suvinisu, otra, silomaisi, ühe- ja mitmeaastaseid heintaimi haljassöödaks ning heinaks. Toodangu maksumus plaani järgi on 100 tuh. rubla, sealhulgas — 5880 tonni silomaisi maksumus on 12 tuhat rubla ja muu toodangu maksumus 88 tuhat rubla.

Tööjõukulu, lähtudes kinnitatud töönormidest ja brigaadile kehtestatud plaanilisest töömahust kõigi kultuuride kasvatamisel ja saagi koristamisel (kaasa arvatud tööd järgmise aasta saagiks), moodustavad järgmise hulga normipäevi:

Kokku	Sealhulgas kategooriate järgi					
	I	II	III	IV	V	VI
Mehhaniseeritud töödel (II grupi palkade kohaselt) 1200	40	60	200	400	300	200
Hobu- ja käsitsitöödel, kaasa arvatud tööd haakemasinatel 1800	200	700	500	200	150	50

Tariifne töötasufond määratakse kindlaks korrutades normipäevade arvu kategooriate järgi vastavalt tariifsete töötasumääradega. Antud näite juures moodustab see: traktoristidel-masinistidel — 5500 rbl., töölistel hobu- ja käsitsitöödel — 3804 rbl. 15 kop. Peale selle arvatakse brigaadi töötasufondi hulka brigadiri aastane töötasu, välja arvatud puhkuse tasu. Antud näite juures toimub brigadiri töötasustamine IV kategooria tariifse töötasumäära kohaselt, puhkuse kestus on kehtestatud 18 päeva. Brigadiri töötasufond moodustab 924 rbl. 80 kop. (3 rbl. 20 kop. × 289 tööpäeva).

Seega on brigaadi kogu tariifne töötasufond 10228 rbl. 95 kop. (5500 rbl. + 3804 rbl. 15 kop. + 924 rbl. 80 kop.), sealhulgas maisi kasvatamise ja koristamise eest — 980 rbl.

Toodangu eest makstava töötasu tööhinnete arvutamiseks suureneb nimetatud töötasufond maisi osas 50%, teiste kultuuride osas 25%.

Antud näite juures tööhinded toodangu eest moodustavad:

a) kogu toodangu (peale maisi) iga 100 rbl. kohta — 13 rbl. 14 kop. (10228 rbl. 95 kop. — 980 rbl.) × 1,25: (88000:100);

b) silomaisi tonni kohta — 25 kop. (980 × 1,5):5880 t.

Palga arvestamine tegelikult saadud toodangu eest

Toodangu saamise plaan on brigaadi poolt täidetud 110%. Maisi saadi 6468 tonni ja teisi toodanguliike 96,8 tuh. rbl. eest.

Brigaadi töölistele (kaasa arvatud brigadir) arvestatakse saadud toodangu eest:

a) maisi eest — 1617 rbl. (6468 tonni × 25 kop.)

b) muude toodanguliikide eest — 12 719 rbl. 52 kop. (96800:100) × 13 rbl. 14 kop.

c) kokku arvestatakse toodangu eest 14 336 rbl. 52 kop.

Aasta jooksul on brigaadi töölistele makstud töötasu:

a) tehtud tööde mahu eest kehtestatud tööhinnete kohaselt	—	10 750 rbl.
sealhulgas ajutistele töölistele	—	2 500 rbl.
b) brigadirile	—	924 rbl. 80 kop.
Kokku		11 674 rbl. 80 kop.

Lisatasu traktoristidele-masinistidele klassi eest, samuti tasu tähtsamate tööliikide teostamise eest ja üle kehtestatud tööhinnete, koristustöödel juurdemaksu arvutamisel toodangu eest arvesse ei võeta.

Järelikult — brigaadi töölistele makstakse pärast saagi koristamist täiendavalt saadud toodangu eest 2661 rbl. 72 kop. (14 336 rbl. 52 kop. — 11 674 rbl. 80 kop.) ehk 22,8 kop. (2661 rbl. 72 kop.: 11 674 rbl. 80 kop.) iga töötasu rubla kohta, mis on töölistele välja makstud aasta jooksul tehtud töömahu eest.

Juurdemaksu toodangu eest brigaadi töölistele ja brigadiridele arvestatakse 22,8 kop. iga töötasu rubla kohta, mida saadi aasta jooksul tükitööhinnete kohaselt (tükitööl) ja tariifipalgamäärade järgi (ajatööl).

Ajutistele töölistele (näite kohaselt on nende töötasu 2500 rbl.) toodangu eest juurdemaksu 570 rbl. ulatuses (2500 rbl. × 22,8 kop.) ei teostata ja neid vahendeid brigaadi liikmete vahel ära ei jaotata.

Neil juhtudel, kui maisi kasvatamiseks kinnistatakse eri lüli, võib kõiki töötasu arvestusi toodangu eest teostada sama metoodika järgi eraldi.

II. Lüpsjatele tööhinnete arvutus toodangu eest

Lüpsjale on mehaanilise lüpsi juures kinnistatud 22 lehma ja piima väljalüpsi plaan keskmiselt ühe lehma kohta aastas 3000 kg. Plaanis on ette nähtud 20 vasika saamine. Piima kogutoodang aastas moodustab 660 tsentnerit, sealhulgas sünnitusosakonnas lüpstakse 20 tsentnerit piima (tinglikult on lehmade sünnitusosakonnas pidamise ajaks 10 päeva päevase väljalüpsiga 10 kg).

Piima kogutoodang, välja arvatud sünnitusosakonnas lüpstud piim, moodustab 640 tsentnerit.

Antud näite kohaselt on lüpsja töö arvatud V tariifikategooriasse. Järelikult selle töölise tariifne töötasufond aastas võrdub 997 rbl. 55 kop. (2 rbl. 73,3 kop.×365).

Tööhinde arvutamiseks toodangu eest suureneb töötasufond 15% võrra ja moodustab 1147 rbl. 18 kop. (997 rbl. 55 kop.×1,15).

Eelnevalt toodud töötasufondist on antud näites otsustatud maksta väljalüpstud piima eest 90% ja saadud vasikate eest 10%.

Seega moodustavad tööhinded toodangu eest:

a) piima eest (1147 rbl. 18 kop. × 90% = 1032 rbl. 46 kop. : 640 ts) — 1 rbl. 61,3 kop. Väljalüpstud piima eest töötasu igakuulise arvestamise hõlbustamiseks ümmardatakse tööhinne 1 rbl. 60 kop., mis moodustab 1024 rbl. (640 ts × 1 rbl. 60 kop.), kogu ülejäänud summa aga kuulub tasumisele vasikate saamise eest;

b) vasika eest (1147 rbl. 18 kop. — 1024 rbl.) = 123 rbl. 18 kop. : 20 peale = 6 rbl. 16 kop.

Sovhoosi direktorile jääb õigus kehtestada tööhindeid piima eest diferentseeritult perioodide järgi. Näiteks lehmade talvise (laudaperioodi) ja suvise (karjatamisperioodi) pidamise järgi.

Vastavalt arvutusele moodustab piimatoodang antud majandis talveperioodil (200 päeva) 288 tsentnerit ehk 45% aasta piimatoodangust, suveperioodil aga (165 päeva) — 352 ts ehk 55%.

Tööhinded ühe tsentneri piima eest kehtestatakse sel juhul lähtudes järgmistest arvutustest:

aasta töötasufond, mis kuulub tasumisele piima eest, moodustab ülaltoodud arvutustest lähtudes 1024 rbl. ehk 2 rbl. 80,55 kop. päevas.

Laudaperioodil (200 päeva) moodustab töötasufond piima eest 561 rbl. 10 kop. (2 rbl. 80,55 kop.×200), tööhinne 1 ts piima kohta aga 1 rbl. 94,8 kop. (561 rbl. 10 kop. : 288 ts).

Karjatamisperioodil (165 päeva) moodustab töötasufond piima eest 462 rbl. 91 kop. ning tööhinne 1 ts piima kohta — 1 rbl. 31,5 kop. (462 rbl. 91 kop. : 352).

Tööhinnete arvutuse hõlbustamiseks võib neid ümmardada ülalnimetatud korras.

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Juunikuu 30 päeva jooksul on lehmade grupilt lüpstud 70 ts piima ja saadud 2 vasikat. Põhilüpsja töötas 26 päeva, vahetuslüpsja aga selle lehmadegrupi hooldamisel — 4 päeva.

Sel juhul arvestatakse lüpsjatele (põhi- ja vahetuslüpsjad) piima eest 92 rbl. 05 kop. (70 ts × 1 rbl. 31,5 kop.) ja juurdesünni eest 12 rbl. 32 kop. (2 × 6 rbl. 16 kop.), kokku 104 rbl. 37 kop.

Töötasu jaotamine põhi- ja vahetuslüpsjate vahel toimub proportsionaalselt väljatöötatud ajale.

Järelikult juunikuu eest tuleb välja maksta:

a) põhilüpsjale 90 rbl. 45 kop. (104 rbl. 37 kop. : 30 päevale × 26 päevaga);

b) vahetuslüpsjale (lisatasu maksmisega 10% ulatuses) 15 rbl. 31 kop. (104 rbl. 37 kop. : 30 päevale × 4 päevaga × 1,1).

III. Karjakule (karjasele), kes hooldab noorveiseid piimajärgsel perioodil, tööhinnete arvutus toodangu eest

Karjak (karjane) hooldab 50 vasikat laudaperioodil (200 päeva) ja 75 vasikat karjatamisperioodil (165 päeva). Keskmine ööpäevane kaaluiive on plaanis ette nähtud vastavalt 500 ja 600 g.

Grupi kaaluiive on vastavatel perioodidel 50 ts ja 74,25 ts.

Karjaku töö kuulub neljandasse tariifikategooriasse (tariifne töötasumäär päevas 2 rbl. 42,4 kop.).

Töötasufond perioodide viisi moodustab: laudaperioodil 484 rbl. 80 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 200) ja karjatamisperioodil — 399 rbl. 96 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 165).

Toodangu eest tööhinnete arvutamiseks nimetatud fond suureneb 15% võrra.

Seega kujunevad tööhinded 1 tsentneri kaaluiibe kohta:

laudaperioodil — 11 rbl. 15 kop. (484 rbl. 80 kop. × 1,15 : 50 ts),

karjatamisperioodil — 6 rbl. 19 kop. (399 rbl. 96 kop. × × 1,15 : 74,25 ts).

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Variant nr. 1 — Toodangu eest makstakse iga kuu.

Juunikuu 30 päeva eest on kinnistatud loomadegrupilt saadud 15 ts kaaluiivet.

Töötasu toodangu eest moodustab 92 rbl. 85 kop. (15 ts × 6 rbl. 19 kop.), mis jaotatakse põhi- ja vahetuskarjakute vahel proportsionaalselt väljatöötatud ajale.

Meie näite kohaselt töötas põhikarjak 26 päeva, vahetuskarjak — 4 päeva.

Sel juhul juunikuu eest tuleb välja maksta:

a) põhikarjakule — 80 rbl. 47 kop. (92 rbl. 85 kop. : 30 päevale × 26 päevaga);

b) vahetuskarjakule — 12 rbl. 38 kop. (92 rbl. 85 kop. : 30 päevale × 4 päevaga).

Variant nr. 2 — Toodangu eest makstakse perioodi lõpul. Karjatamisperioodi jooksul (165 päeva) saadi kaaluiivet 83 ts. Töötasu toodangu eest moodustab 513 rbl. 77 kop. (83 ts × 6 rbl. 19 kop.).

Enne toodangu eest töötasu arvutamist maksti karjakule jooksvalt loomade hooldamise eest 100% tariifsest töötasumäärast iga pea kohta. Meie näites võrdub tööhinne ühe pea kohta kuus 0 rbl. 97 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 165 : 75 peale × 5,5 kuuga). Tegelik keskmine karjaku koormus kuus ei olnud perioodi jooksul mitte 75 pead, nagu norm ette näeb, vaid 78 pead.

Sel juhul makstakse hooldamise eest kogu perioodi kestel 416 rbl. 13 kop. (78 pead × 5,5 kuud × 97 kop.).

Järelikult juurdemaks toodangu eest moodustab 97 rbl. 64 kop. (513 rbl. 77 kop. — 416 rbl. 13 kop.).

Töötasu hooldamise eest ja juurdemaks toodangu eest jaotatakse ära põhikarjakute ja vahetuskarjakute vahel ülalnäidatud korras.

IV. Seatalitajatele, kes töötavad põrsastega emiste hooldamisel, tööhinnete arvutus toodangu eest

Seatalitajale on kinnistatud 20 emist koos põrsastega. Plaanis on ette nähtud saada igalt emiselt keskmiselt 9 põrsast. Poegimiste arv aastas — 4,8. Põrsaste arv aastas — 864 (20 × 9 × 4,8).

Põrsaste keskmine eluskaal võõrutamisel on plaanis ette nähtud 13 kg. Põrsaste kogu eluskaal võõrutamisel moodustab aastas 112,3 ts (864 × 13).

Seatalitaja töö põrsastega emiste hooldamisel on arvatud V tariifikategooriasse. Tariifne palgafond aastas võrdub 997 rbl. 55 kop. (2 rbl. 78,3 kop. × 365 päevaga).

Toodangu eest tööhinnete määramisel suureneb see palgafond 15% võrra ja moodustab 1147 rbl. 18 kop. (997 rbl. 55 kop. × 1,15).

Järelikult tööhinne võõrutatud põrsaste eluskaalu ühe tsentneri kohta moodustab:

(1147 rbl. 18 kop. : 112,3 ts.) = 10 rbl. 21,5 kop.

Toodangu eest lõpparvelduse tegemiseni makstakse seatalitajale iga kuu tariifse töötasumäära alusel iga emise hooldamise eest tööhinnete alusel:

997 rbl. 55 kop. : (20 pead × 12 kuuga) = 4 rbl. 16 kop. kuus.

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Antud näite kohaselt toimub töötasu arvutamine 2,5-kuulise perioodi või 76 kalendripäeva eest. 22 emise tegelikul hooldamisel saadi 220 põrsast.

Säilitati ja anti üle vanemasse gruppi 210 pead ja saadi tegelikult 28,3 ts kaaluiivet.

Sel juhul arvutatakse seatalitajatele (põhi- ja vahetustalitajad) toodangu eest (võõrutatud põrsaste eluskaalu eest):

(28,3 ts × 10 rbl. 21,3 kop.) = 289 rbl. 08 kop.

Perioodi jooksul maksti hooldamise eest 228 rbl. 80 kop. (22 pead × 4 rbl. 16 kop. × 2,5 kuuga).

Juurdemaks toodangu eest seatalitajatele selle perioodi kohta moodustab 60 rbl. 28 kop. (289 rbl. 08 kop. — 228 rbl. 80 kop.), mis jagatakse ära põhi- ja vahetustalitajate vahel proportsionaalselt väljatöötatud ajale:

a) põhiseatalitajale (60 rbl. 28 kop. : 76 päevale × 65 päevaga = 51 rbl. 55 kop.

b) vahetustalitajale (60 rbl. 28 kop. : 76 päevale) × 11 päevaga × 1,1 = 9 rbl. 60 kop.

V. Seatalitajaile, kes hooldavad nuumikuid, tööhinnete arvutus toodangu eest

Seatalitaja hooldab 300 nuumal olevat siga. Kaaluiive on plaanis ette nähtud 430 grammi pea kohta päevas. Kogukaaluiive aastas plaani kohaselt moodustab 470,85 ts (430 g × 300 peaga × 365 päevaga).

Nuumikute talitaja töö tarifitseeritakse IV kategooria järgi.

Järelikult nimetatud töölise tariifne aasta töötasufond moodustab 884 rbl. 76 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 365 päevaga).

Toodangu eest tööhinde arvutamiseks nimetatud palgafond suureneb 15% ja moodustab 1017 rbl. 47 kop.

Hinne ühe tsentneri kaaluiibe kohta antud näite kohaselt võrdub 2 rbl. 16 kop. (1017 rbl. 47 kop. : 470,8 ts).

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Ühe kuu jooksul (30 päeva) saadi nimetatud seatalitajale kinnistatud sigadelt 45 ts kaaluiivet. Põhi- ja vahetustalitajale arvutatakse toodangu (kaaluiibe) eest töötasu kuus 97 rbl. 20 kop. (45 ts × 2 rbl. 16 kop.), sellest:

põhiseatalitajale — 84 rbl. 24 kop. (97 rbl. 20 kop. : 30 päevale × 26 päevaga);

vahetustalitajale — 12 rbl. 96 kop. (97 rbl. 20 kop. : 30 päevale × 4 päevaga).

Neil juhtudel, kui sigu ei kaaluta, toimub töötasu arvutamine variandi nr. 2 kohaselt, mis näeb ette karjakute töötasustamise, kes hooldavad sarvloomade noorkarja pärast piimaga toitmise perioodi.

VI. Linnutalitajatele, kes hooldavad noorlinde, tööhinnete arvutus toodangu eest

Linnutalitajale, kes hooldab 61- kuni 150-päevaseid noorlinde, kinnistatakse 3000 pead. Plaanis on ette nähtud kasvuperioodil (90 päeva) saada ühe pea kohta 950 g kaaluiivet.

Kogu kaaluiive perioodi kohta moodustab 28,5 ts (3000 pead × × 950 g).

Linnutalitaja töö tarifitseeritakse IV kategooria kohaselt. Järelikult tariifne töötasufond kasvuperioodi kohta on 218 rbl. 17 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 90 päevaga). Toodangu eest tööhinde arvutuseks see töötasufond suureneb 15% võrra ja moodustab 250 rbl. 89 kop.

Seega tööhinne toodangu eest antud näite kohaselt moodustab 8 rbl. 80,3 kop. ühe ts kaaluiibe kohta (250 rbl. 89 kop. : 28,5 ts).

Linnutalitaja saab kehtestatud perioodi jooksul töötasu lindude hooldamise eest. Tööhinne 100 linnu kohta määratakse kindlaks järgmiselt:

$$\frac{218 \text{ rbl. } 17 \text{ kop} \times 100}{3000 \text{ pead} \times 3 \text{ kuuga}} = 2 \text{ rbl. } 42{,}4 \text{ kop.}$$

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Linnutalitaja hooldas juuni-, juuli- ja augustikuu jooksul 3200 noorlindu. Selle perioodi jooksul saadi grupilt 32 ts kaaluiivet. Töötasu toodangu eest moodustab 281 rbl. 70 kop. (32 ts × 8 rbl. 80,3 kop.).

Toodangu eest lõpparvelduste tegemiseni maksti perioodi jooksul lindude hooldamise eest 232 rbl. 70 kop.

$$\left(\frac{3200}{100} \times 2 \text{ rbl. } 42{,}4 \text{ kop.} \times 3 \text{ kuuga}\right).$$

Järelikult juurdemaks toodangu eest moodustab 49 rbl. (281 rbl. 70 kop. — 232 rbl. 70 kop.).

Töötasu lindude hooldamise ja juurdemaks toodangu eest jaotatakse põhilinnutalitajate ja vahetuslinnutalitajate vahel proportsionaalselt antud lindudegrupi hooldamisel väljatöötatud ajale (vt. arvutusnäidis karjakutega).

VII. Linnutalitajatele, kes hooldavad munejaid kanu, tööhinnete arvutus toodangu eest

Linnutalitajatele on kinnistatud puuris pidamisel 2500 munejat kana. Munatoodang ühe kana kohta on plaani järgi 150 muna aastas, sealhulgas märtsis—augustis 85 muna ja septembris—veebruaris — 65 muna.

Munade kogutoodang aastas plaani järgi on 375 tuh. muna, sealhulgas märtsis—augustis — 212,5 tuh. muna ja septembris—veebruaris — 162,5 tuh. muna.

Munejaid kanu teenindava linnutalitaja töö tarifitseeritakse IV kategooria järgi. Järelikult tariifne töötasufond aastas moodustab 884 rbl. 76 kop. (2 rbl. 42,4 kop. × 365 päevaga).

Toodangu eest tööhinnete arvutuseks nimetatud töötasufond suureneb 15% võrra ja moodustab 1017 rbl. 47 kop. (ümmardatult 1018 rbl.).

Tööhinded 100 muna eest antud näites moodustavad: märtsis—augustis — 24 kop. (509 rbl. poolaastas : 212,5 tuh. muna : 100); septembris—veebruaris — 31,4 kop. (509 rbl. poolaastas : 162,5 tuh. muna : 100).

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Jaanuarikuul hooldas linnutalitaja 2700 lindu ja sai 26 200 muna. Toodangu eest arvutatakse nimetatud töötajale töötasu 82 rbl. 22 kop. (26 200 tk. : 100 × 31,4 kop.), sealhulgas:

põhilinnutalitajale — 68 rbl. 96 kop. (82 rbl. 22 kop. : 31 päevale × 26 päevaga),

vahetuslinnutalitajale — 13 rbl. 26 kop. (82 rbl. 22 kop. : 31 päevaga × 5 päevaga).

VIII. Lambatalitajale uttede hooldamisel tööhinnete arvutus toodangu eest

Viiest inimesest koosnevale brigaadile kinnitatakse 1000 utte. Plaanis on ette nähtud saada 1000 talle ja 40 ts villa (4 kg pea kohta).

Lamburite töö tarifitseeritakse V kategooria järgi. Järelikult tariifne töötasufond aastas moodustab 4987 rbl. 73 kop. (2 rbl. 73,3 kop. × 365 × 5).

Toodangu eest tööhinnete arvutamisel see töötasufond suureneb 15% võrra ja moodustab 5735 rbl. 89 kop., millest meie näite kohaselt makstakse 40% vanemasse gruppi üleantud tallede (2294 rbl. 36 kop.) ja 60% villa (3441 rbl. 53 kop.) eest.

Seega tööhinded toodangu eest moodustavad:

a) iga vanemasse gruppi üleantud talle eest — 2 rbl. 29,4 kop. (2294 rbl. 35 kop. : 1000);

b) villa (ts) eest — 86 rbl. 03,8 kop. (3441 rbl. 53 kop. : 40 ts).

Töötasu arvutamine tegelikult saadud toodangu eest

Viiest lamburist koosnev brigaad hooldab 1200 lammast, nimetatud lammastelt saadi 48 ts villa ja 1250 talle, kelledest vanemasse gruppi anti 1210 pead.

Aasta jooksul maksti brigaadile lammaste hooldamise eest 5990 rbl. 40 kop. Meie näite kohaselt võrdub tööhinne ühe pea kohta 41,6 kop. (4987 rbl. 73 kop. : 1000 pead × 12 kuud).

Töötasu saadud toodangu eest moodustab:

a) vanemasse gruppi üleantud tallede eest — 2775 rbl. 74 kop. (1210 × 2 rbl. 29,4 kop.);

b) villa eest — 4129 rbl. 82 kop. (48 ts × 86 rbl. 03,8 kop.). Kokku — 6905 rbl. 56 kop.

Seega juurdemaks toodangu eest võrdub 915 rbl. 16 kopikale (6905 rbl. 56 kop. — 5999 rbl. 40 kop.).

Töötasu jaotamine lamburite vahel toimub proportsionaalselt väljatöötatud ajale, kaasa arvatud ka vahetuslamburid.

Vanemlamburile makstakse peale selle lisatasu 15% ulatuses tema töötasust.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE TARIIFIMÄÄRADE JA AMETIPALKADE KINNITAMISEST RAHVAMAJANDUSHARUDE JÄRGI SEOSES TÖÖTASU MINIMAALMÄÄRA SUURENDAMISEGA KUNI 60 RUBLANI KUUS JA ÜKSIKUTE KATEGOORIATE TÖÖTAJATE TARIIFIMÄÄRADE JA AMETIPALKADE TÕSTMISEGA

NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU TÖÖ JA TÖÖTASU KOMITEE JA ÜAÜKN PRESIIDIUMI MÄÄRUS nr. 511/P-28 20. NOVEMBRIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN 13. novembri 1967. a. määrusele nr. 1036 NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidium määravad:

1. Seoses tööliste ja teenistujate tariifimäärade ja ametipalkade kehtestamisega vähemalt 60 rubla suuruses kuus ja töötajate

üksikute kategooriate tariifimäärade ja ametipalkade tõstmisega kuni 70 rubla piirides kuus kinnitada NSVL Riikliku Plaanikomiteega ja NSVL Rahandusministeeriumiga kooskõlastatud tööliste ja teenistujate tariifimäärad ja ametipalgad rahvamajandusharude järgi.

Nimetatud palgamäärad rakendada 1. jaanuarist 1968. a.

2. Neil juhtudel, kui töölised ja teenistujad töötasid osa kuust, nende töötasu suurus määratakse kindlaks proportsionaalselt antud kuus töötatud ajale.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE TARIIFIMÄÄRAD JA AMETIPALGAD RAHVAMAJANDUSHARUDE JÄRGI SEOSES TÖÖTASU MINIMAALMÄÄRA SUURENDAMISEGA KUNI 60 RUBLANI KUUS JA ÜKSIKUTE KATEGOORIATE TÖÖTAJATE TARIIFIMÄÄRADE JA AMETIPALKADE TÕSTMISEGA

Väljavõte

Üldalused

1. Päeva tariifimäärad on kõigi rahvamajandusharude töölistele kehtestatud 7-tunnilise tööpäeva eest, maa-alustel töödel ja tõstemasinate masinistidel (loetelu järgi) tegutsevates ja ehitatavates söe- ja põlevkivikaevandustes — 6-tunnilise tööpäeva eest.

Tunni tariifimäärad on kõigil juhtudel kehtestatud lähtudes 7-tunnilise tööpäeva eest.

2. NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 1967. a. 20. novembri määruse nr. 511/P-28 lisades on kõrvuti uute tariifimääradega (alla kriipsutatud) toodud ka kehtivad tariifimäärad (millised ei muutu), mis on kinnitatud Valitsuse vastavate määrustega tööstuse ja rahvamajanduse harude järgi.

3. Tööliste ja teenistujate tariifimäärad ja ametipalgad, mis ei ole toodud käesoleva määruse lisades, samuti tariifimäärade ja ametipalkade rakendamise kord, jääb rahvamajanduse harudes muutmata.

Lisa nr. 10
NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 20. novembri 1967. a. määrusele nr. 511/P-28

SOVHOOSIDE, PÕLLUMAJANDUSLIKE ABIMAJANDITE, METSAMAJANDITE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE TÖÖTAJATE TARIIFIMÄÄRAD JA AMETIPALGAD

Väljavõte

	Päeva tariifimäärad kategooriate viisi (rublades ja kopikates)					
	I	II	III	IV	V	VI
Töölised						
Hobu- ja käsitsitööd ja tööd loomakasvatuses:						
ajatöölistele	2—34,4	2—34,4	2—40,2	2—46,1	2—53,9	2—81,3
tükitöölistele	2—34,4	2—40,2	2—46,1	2—53,9	2—73,3	3—09,6
Traktoristid-masinistid						
ajatöölistele						
I vöönd	2—63,7	2—73,4	2—90	3—20	3—80	4—50
II vöönd	2—73,4	3—00	3—50	3—90	4—50	5—40
tükitöölistele						
I vöönd	2—73,4	2—80	3—20	3—60	4—20	5—00
II vöönd	2—90	3—40	3—80	4—30	5—00	6—00

Märkus. Eesti NSV-s tuleb traktoristide-masinistide töö tasustada II vööndi tariifimäärade, brigadiride töö — I vööndi traktoristide-masinistide tariifimäära järgi.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE, SAMUTI SOVHOOSIDE TRUSTIDE JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE TÖÖTASUSTAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 242 24. MAIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 257 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Määrata alates 1. maist 1965. a. ametipalgad (arvestuspalgamäärad) sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele vastavalt lisale nr. 1 ja sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete osakondade, farmide ning põllumajanduslike jaoskondade juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele vastavalt lisale nr. 2 (lisasid 1 ja 2 ei tooda).

Kulud, mis on seotud nimetatud palkade (palgamäärade) kehtestamisega, teha vastavatele sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele 1965. aastaks kinnitatud töötasufondide piires.

Vajaduse korral, arvesse võttes töö mahtu ja tingimusi, võib Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal kinnitatud töötasufondide piirides tõsta või alandada sovhooside juhtivate töötajate, spetsialistide ja pearaamatupidajate ametipalku (arvestuspalgamäärasid) 1—2 grupi võrra antud aastaks toodangu realiseerimise plaanilisele mahule vastavate gruppidega võrreldes.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul ja teistel ministeeriumidel ning keskasutustel võtta juhindumiseks, et:

1) NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 15. juuni 1961. a. määruse nr. 542 (EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määrus nr. 347) punkti 14 muutmiseks makstakse sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele, samuti sovhooside trustide juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele ametipalgad (arvestuspalgamäärad) välja iga kuu täies ulatuses.

Seejuures jääb kehtima senine kord lisatasu maksmise kohta põllumajandusliku toodangu realiseerimise (tootmise) eest nime-

tatud majandite ja trustide juhtivatele töötajatele ning spetsialistidele põllumajandusliku toodangu realiseerimise (tootmise) plaanide ületamise korral 0,3 protsendi ulatuses aasta ametipalgast (arvestuspalgamäärast) toodangu realiseerimise (tootmise) plaani ületamise iga protsendi eest;

2) NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 15. juuni 1961. a. määruse nr. 542 (EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määrus nr. 347) punkti 16 muutmiseks makstakse sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele põllumajandusliku toodangu realiseerimise (tootmise) aastaplaani ületamise eest preemiaid kuni 10 protsendi ulatuses ametipalgast (arvestuspalgamäärast) realiseerimise plaani ületamise iga protsendi eest, osakondades, farmides ja põllumajanduslikes jaoskondades aga põllumajandusliku toodangu tootmise plaani ületamise iga protsendi eest.

Põllumajandusliku toodangu realiseerimise (tootmise) aastaplaani ületamise eest makstakse preemiaid tingimusel, kui on täidetud kehtestatud tootmisplaan teravilja ja liha osas natuuras, spetsialiseeritud sovhoosides, peale selle, põhiharu toodangu osas.

Osakondade, farmide ja põllumajanduslike jaoskondade juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele makstakse preemiaid põllumajandusliku toodangu tootmise otseste kulude kokkuhoiu eest osakonnas (farmis) kuni 5 protsenti nimetatud kokkuhoiu summast. Juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele arvestatakse need preemiad proportsionaalselt aasta ametipalgale. Nimetatud preemiaid makstakse välja tingimusel, kui osakonnas (farmis) on täidetud põllumajandusliku toodangu tootmise aastaplaan, olenemata plaani täitmisest kogu sovhoosi osas.

Sovhooside juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele (peale juhtivate töötajate ja spetsialistide, kes töötavad osakondades, farmides ja põllumajanduslikes jaoskondades) makstakse üleplaanilise kasumi saamise eest preemiaid kuni 5 protsenti üleplaanilise kasumi summast; majandites, kus plaanis kasumit ei ole ette nähtud, makstakse preemiat 5 protsenti toodangu omahinna alandamisest, võrreldes plaanilisega, saadud kokkuhoiu summast. Juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele arvestatakse need preemiad proportsionaalselt iga töötaja aasta ametipalgale (arvestuspalgamäärale). Nimetatud preemiaid makstakse tingimusel, kui on täidetud toodangu realiseerimise ja omahinna aastaplaan;

3) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele on tehtud ülesandeks koos ÜAÜKN-i ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga kinnitada näitajad sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete, nende osakondade, farmide ning põllumajanduslike jaoskondade kandmiseks gruppidesse juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise alal, samuti kord

nende majandite juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele ametipalkade määramiseks olenevalt nende töö mahust, haridusest ja tööstaažist;

4) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele ning ÜAÜKN-ile on tehtud ülesandeks teha vastavad muudatused ja täiendused kehtivasse sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ning spetsialistide töötasustamise tüüpmäärustikku.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 20, art. 80

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE TÖÖ TASUSTAMISE

PÕHIMÄÄRUS

KINNITATUD EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI POOLT 6. JUUNIL 1965. A. KOOSKÕLASTATULT PÕLLUMAJANDUSE JA VARUMISE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE AMETIÜHINGU EESTI VABARIIKLIKU KOMITEEGA

(ALUS: NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU TÖÖ JA TÖÖTASU KOMITEE JA ÜLELIIDULISE AMETIÜHINGUTE KESKNÕUKOGU PRESIIDIUMI MÄÄRUS NR. 297/P-13 13. MAIST 1965)

Käesolev põhimäärus kehtestatakse eesmärgiga suurendada sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ning spetsialistide materiaalset huvi põllukultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse ning tööstusele vajalike kvaliteetsete toorainete tootmise kasvu kohta.

1. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määratakse kindlaks sõltuvalt toodetava ja realiseeritava põllumajandustoodangu mahust (maksumusest) vastavalt NLKP Keskkomitee, NSVL Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 257. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad) on toodud lisas nr. 1.

Juhtivate töötajate ja spetsialistide ametipalka (arvestuspalgamäära) võib suurendada või vähendada 10 protsendi võrra insenertehniliste töötajate ja teenistujate palgafondi piires, sõltuvalt haridusest, tööstaažist ja kvalifikatsioonist.

Sovhooside ja sovhoostehnikumide direktorite ning asetäitjate ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määrab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium.

Näidissovhooside ja näidissovhoostehnikumide direktorite ning nende asetäitjate, pearaamatupidajate ja peaspetsialistide ning

riigi eelarvel olevate vanemspetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määrab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium.

Kõigi ülejäänud majandite pearaamatupidajate, peaspetsialistide (ja nende õigustes olevate vanemspetsialistide) ning vanemspetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määrab rajooni põllumajanduse valitsus, valitsus või instituut, kellele majand allub.

Ülejäänud töötajate ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määrab sovhoosi (majandi) direktor.

Kõik ülalnimetatud ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määratakse vastavate töötajate palgafondi piires.

2. Juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele makstakse iga kuu täielikult välja neile kehtestatud ametipalgad (arvestuspalgamäärad). Peale selle makstakse neile põllumajandussaaduste realiseerimise (tootmise) aastaplaanide ületamise iga protsendi eest 0,3 protsenti aasta ametipalgast (arvestuspalgamäärast).

Nimetatud lisatasu makstakse juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele üle plaani (toodetud) realiseeritud toodangu eest alates aastaplaani ületamise algusest.

3. Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimine toimub:

1) põllumajandussaaduste realiseerimise aastaplaani ületamise iga protsendi eest 10 protsenti kuu ametipalgast (arvestuspalgamäärast). Osakondades ja farmides aga vastavalt põllumajandussaaduste tootmise plaani ületamise iga protsendi eest.

Preemiad põllumajandussaaduste realiseerimise (tootmise) aastaplaani ületamise eest makstakse välja tingimusel, kui on täidetud tootmisplaan natuuras teravilja ja liha osas, spetsialiseeritud sovhoosides aga peale selle veel põhitootmisharu saaduste osas;

2) üleplaanilise kasumi eest või toodangu omahinna alandamisest saadud kokkuhoiu eest võrreldes plaaniga. Osakondades ja farmides aga — otsekulude kokkuhoiu eest.

Preemiaid juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele (peale osakondades ja farmides töötavate juhtivate töötajate ja spetsialistide) makstakse üleplaanilise kasumi eest 5 protsendi ulatuses üleplaanilise kasumi summast. Majandeis, kus kasum ei ole plaanis ette nähtud, makstakse preemiat 5 protsendi ulatuses toodangu omahinna alandamisel saadud kokkuhoiu eest võrreldes plaaniga. Need preemiad arvestatakse juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele proportsionaalselt iga töötaja aasta ametipalgale (arvestuspalgamäärale). Nimetatud preemiaid makstakse tingimusel, kui on täidetud realiseerimise aastaplaan (rahalises väljenduses) ja ei ole ületatud toodangu plaanilist omahinda.

Osakondade ja farmide juhtivaile töötajaile ning spetsialistidele makstakse preemiaid osakonnas ning farmis põllumajandussaaduste tootmisel saavutatud otsekulude kokkuhoiu eest 5 prot-

sendi ulatuses kokkuhoiusummast. Nende preemiate arvutamine juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele toimub proportsionaalselt aasta ametipalgale. Nimetatud preemiad makstakse välja tingimusel, kui osakonna või farmi põllumajandussaaduste tootmise aastaplaan rahalises väljenduses on täidetud, sõltumata sovhoosi plaani täitmisest tervikuna.

Käesoleva põhimääruse alusel premeeritavate juhtivate töötajate ja spetsialistide loetelu on toodud lisas nr. 3.

4. Juhtivaid töötajaid ja spetsialiste premeeritakse palgafondi arvel ja mitte rohkem kui 5 kuu ametipalga (arvestuspalgamäära) ulatuses ühe töötaja kohta aastas.

5. Insener-tehnilisi töötajaid, kes töötavad ametikohtadel, milliseid pole käesolevale põhimäärusele lisatud loetelus ette nähtud, samuti majandite teenistujaid, kes aktiivselt aitasid kaasa plaaniliste ülesannete täitmisele ja ületamisele, võidakse premeerida majandi direktori poolt kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega ühekordselt aasta töötulemuste eest kahe kuu ametipalga ulatuses, kusjuures selle töötajate grupi premeerimiseks kulutatav vahendite üldsumma ei või ületada 10 protsenti nende aastasest ametipalgast.

6. Töötajaid, kes töötavad majandit teenindavais tootmisharudes (elektrijaamad võimsusega 100 kW ja rohkem, konservi-, veini- ja võitehased, metsa ülestöötamine, ehitusmaterjalide tootmine jne.), millised on iseseisval bilansil, premeeritakse vastavalt premeerimise tüüppõhimäärustele, mis on kinnitatud vastavaile tootmisharudele NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö- ja Palgaküsimuste Komitee ja ÜAÜKN poolt.

7. Preemiad direktoritele, asetäitjatele, peaspetsialistidele ja pea-(vanem-)raamatupidajatele kinnitab kõrgemalseisva organisatsiooni juhtija, ülejäänud spetsialistidele ning teenistujatele aga majandi direktor.

Preemiate arvutamise aluseks on raamatupidamise aruande andmed.

8. Aasta jooksul töölevõetud töötajaid, kes on majandis töötanud üle poole aasta, võib premeerida proportsionaalselt töötatud ajale. Töötajaile, kes on töötanud vähem kui aasta seoses Nõukogude Armeesse kutsumisega, teisele tööle üleviimisega, õppeasutusse astumisega, pensionile minekuga ja muudel mõjuvatel põhjustel, makstakse preemiad ning lisatasud välja proportsionaalselt töötatud ajale.

9. Kõrgemalseisva organisatsiooni juhatajal, samuti majandi direktoril on õigus töötajaid preemiast kas täielikult või osaliselt ilma jätta töös esinenud lohakuste eest. Preemiast ilmajätmine vormistatakse käskkirjaga, põhjuste kohustusliku äramärkimisega.

10. Ametipalkade (arvestuspalgamäärade) ja lisatasude kehtestamisel tootmis- ja toodangu realiseerimisplaanide ületamise

eest arvatakse realiseeritud toodangu (kogutoodangu) plaanilisest ja tegelikust maksumusest maha nuumamiseks soetatud loomade algkaalu, ostuseemnete (peale maisi-, köögiviljakultuuride ja teiste ümberkülviks määratud kultuuride seemnete) ja -söötade (välja arvatud toidujäätmed, kalarasv, kondi- ja kalajahu ning muud loomsed ja mineraalsed söödad) maksumus. Omas majandis (osakonnas, farmis) toodetud ja tarvitatud söötasid kogutoodangu maksumusse ei arvata.

Premeerimisel arvatakse realiseeritud põllumajandussaaduste (kogutoodangu) maksumusest maha plaaniga võrreldes vähemsalvestatud seemnete ja söötade maksumus, samuti plaanist puudujäänud loomade ja lindude maksumus.

11. Ametipalkade (arvestuspalgamäärade) kindlaksmääramisel arvestatakse majandis kogu realiseeritava toodangu maksumus, sealhulgas ka ühiskondlikuks toitlustamiseks väljastatava toodangu maksumus, sovhoosile kehtestatud riigile realiseerimise hindades.

Toodangu eest lisatasu ja preemiate suuruse määramiseks hinnatakse toodetud ja realiseeritud toodang plaaniga majandile kehtestatud hindades, aruandes aga — tegelikes realiseerimishindades.

12. Kogutoodangu maksumuse arvutamisel osakonna (farmi) töötajate ametipalkade (arvestuspalgamäärade) kindlaksmääramiseks määratakse loomade kaaluiibe maksumus sovhoosile kehtestatud keskmistes liha riigile realiseerimise hindades, juurdesünni maksumus aga — plaanilise omahinna alusel. Muu kogutoodangu maksumuse arvutamine toimub sovhoosile kehtestatud riigile realiseerimise hindades. Toodangu osas, mille kohta riigile realiseerimise hinnad puuduvad (hein, põhk, silo ja muud) — kaera riigile realiseerimise hindades, söötühikutele ümberarvestatult. Hooajaliste hindadega toodangu (köögivili, puuvili jne.) maksumus arvutatakse tootmis- ja finantsplaanis ettenähtud keskmistes hindades.

13. Lisatasu ja preemiate väljamaksmisel hinnatakse osakonnas või farmis toodetud ja realiseeritud toodang tegelikes realiseerimishindades. Juhul, kui tootmis- ja finantsplaanis kindlaksmääratud hinnad aasta jooksul muutusid, tuleb uute hindadega realiseeritud (toodetud) toodang ümber arvestada tootmis- ja finantsplaani koostamisel kehtinud hindadele.

14. Majandeis (välja arvatud viljapuukoolid ja õppe-katsemajandid), kus tootmis- ja finantsplaaniga on põllumajandussaaduste realiseerimine ette nähtud kuni 0,1 milj. rbl. ulatuses aastas, määratakse juhtivate töötajate ja spetsialistide palgad (arvestuspalgamäärad) osakondade ja farmide töötajate palgaskeemi kohaselt. Sealjuures kehtestatakse majandite direktorite ametipalgad (arvestuspalgamäärad) osakonna (farmi) juhataja ametikoha järgi. Nimetatud majandite gruppidesse liigitamine töö tasustami-

seks toimub majandi kogutoodangu järgi vastavalt osakondadele ja farmidele kehtestatud näitajaile.

Lisatasu maksmine toodangu eest neis majandeis plaani ületamise korral toimub kehtestatud korra kohaselt proportsionaalselt põllumajandussaaduste realiseerimise aastaplaani täitmisele.

15. Uued mitmeaastased mitteviljakandvad puuvilja- ja marjaistandused võetakse plaani ning tegelikult toodetud ja realiseeritud toodangu maksumuse hulka nende istanduste rajamiseks ning hooldamiseks aasta jooksul assigneeritud ja tegelikult kulutatud kapitaalmahutuste ulatuses. Seejuures tegelik töömaht nende rajamisel ja hooldamisel arvestatakse rajatud, normaalselt kasvamahakanud, säilinud ja jooksval aastal majandi bilanssi võetud istanduste (hektarite) normatiivse maksumuse alusel.

16. Käesolev põhimäärus laieneb sovhoosidele, näidissovhoosidele, näidissovhoostehnikumidele, sovhoostehnikumidele, hobuse- ja tõuloomakasvandustele, linnuvabrikutele, põllumajanduslikele abimajanditele, puukoolidele, õppe- ja katsemajanditele, põllumajanduslikele katse-, õppe- ja eksperimentaalmajanditele, põllumajanduslikele punktidele, nuumapunktidele ja -baasidele, olenemata nende alluvusest.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad)

Ametikoha nimetus	Kuu ametipalgad ettevõtete gruppide järgi (rublades)									
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X
Direktor	270—300	250—270	210—250	200	190	180	170	160	150	140
Peaagronoom, peainsener, peazootehnik, peavetarst	230—250	200—230	180—200	170	160	150	140	130	—	—
Peaökonomist	230—250	200—230	180—200	170	—	—	—	—	—	—
Kõigi erialade vanemagronoomid, vanemzootehnikud, vanemvetarstid, vaneminsenerid, kes töötavad peaspetsialistide õigustes	160—180	160—180	160—180	150	140	130	120	120	120	120
Remonditöökoja juhataja, vanemagronoom, vanemzootehnik, vanemökonomist, vanemvetarst ja teised vanemspetsialistid	120—140	120—140	120—140	120	120	110	110	110	100	100
Pearaamatupidaja (vanemraamatupidaja pearaamatupidaja õigustes)	170—180	160—170	150—160	140	130	120	120	110	100	100
Kõigi erialade agronoomid ja zootehnikud, vetarst, ökonomist, insener-hüdrotehnik, agro-metsamelioraator, melioraator, insener, garaažijuhataja	110—120	110—120	110—120	110	110	100	100	100	95	95
Vanemtehnik	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80	70—80
Kõigi erialade tehnikud	60—70	60—70		60—70	60—70	60—70	60—70	60—70	60—70	60—70

Märkused. 1. Direktori asetäitja (peaspetsialisti) ametipalk määratakse 10—20% võrra madalam direktori ametipalgast.

2. Majandeis, kus tootmis- ja finantsplaaniga on ette nähtud põllumajandussaaduste realiseerimine kuni 0,1 milj. rubla, määratakse juhtivate ja insener-tehniliste töötajate arvestuspalgamäärad sovhooside osakondade ja farmide töötajaile ettenähtud korra ja arvestuspalgamäärade skeemi kohaselt.

3. I, II ja III gruppi kuuluvate sovhooside direktorite, peaspetsialistide ja pearaamatupidajate ametipalgad (arvestuspalgamäärad) määratakse kõrgemalseisvate organisatsioonide (ministeerium, põllumajanduse valitsused, valitsused, instituudid) poolt diferentseeritult — sõltuvalt toodangu realiseerimise mahust ja üksikute sovhooside töötingimustest, insener-tehniliste töötajate ja teenistujate palgafondi piires.

4. Sovhoosi direktori asetäitja majanduse alal ametipalk (arvestuspalgamäär) kehtestatakse vanemökonomisti palgamäära tasemel, pearaamatupidaja asetäitjal aga — ökonomistide palgamäära tasemel.

5. Viljapuukoolides ja õppe-katsesovhoosides, kus toodangu realiseerimise maht on kuni 0,1 milj. rubla, määratakse töötajate ametipalgad (arvestuspalgamäärad) X grupi järgi.

Lisa nr. 2

Osakondade ja farmide juhtivate töötajate ja spetsialistide ametipalgad (arvestuspalgamäärad)

Ametikoha nimetus	Kuu ametipalgad osakondade ja farmide gruppide järgi (rublades)					
	I	II	III	IV	V	VI
Osakonna ja farmi (põllumajandusliku punkti) juhataja	180	160	140	120	100	90
Vanemagronoom, vanemzootehnik, vaneminsener (-mehaanik), vanemvetarst	140	130	—	—	—	—
Kõigi erialade agronoomid ja zootehnikud, mehaanik, vetarst, melioraator, insener	120	120	110	100	90	80

Märkus. Osakonnas või farmis, kus põllumajandussaaduste kogutoodangu maht on üle 0,6 milj. rubla aastas, määratakse juhataja ametipalk (arvestuspalgamäär) 190 rubla kuus.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE AMETIKOHTADE LOETELU, MILLISED KUULUVAD PREMEERIMISELE

1. Direktor
2. Peaspetsialistid: agronoomid, zootehnikud, insenerid, veterinaararstid, ökonomistid
3. Pearaamatupidaja (vanemraamatupidaja pearaamatupidaja õigustes)
4. Remonditöökoja juhataja, garaaži juhataja
5. Vanemspetsialistid: agronoomid, zootehnikud, veterinaararstid, insenerid, ökonomistid
6. Spetsialistid: agronoomid, mehaanikud, zootehnikud, veterinaararstid, insenerid, ökonomistid, insener-melioraatorid, hüdrotehnikud-melioraatorid, veterinaartehnikud, agrotehnikud, tehnikud, elektritehnikud ja normeerijad
7. Osakondade ja farmide juhatajad ning raamatupidajad; linnuvabrikute põhitsehhide juhatajad, sovhoosi bilansis olevate põllumajandussaaduste töötlemise tsehhide juhatajad (meistrid).

Peale selle kuulub spetsialistidega ühtsetel alustel premeerimisele ka majandi juriskonsult.

Alus: NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö- ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 14. jaanuari 1965. a. määrus nr. 32/P-2.

Märkus. Ettevõtte direktori (juhataja) asetäitjaid ja loetelus nimetatud struktuursete alajaotuste juhtijate asetäitjaid premeeritakse vastavate direktoritega (juhatajatega) võrdsetel tingimustel.

NÄITAJAD
SOVHOOSIDE LIIGITAMISEKS GRUPPIDESSE JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE TÖÖTASUSTAMISEKS

Töötasustamise grupid	Näitajad töötasustamise gruppidesse liigitamiseks
	Sovhoosid, kus tootmis- ja finantsplaaniga on ette nähtud põllumajandussaaduste realiseerimise summa aastas (milj. rbl.):
I grupp	üle 3,0
II grupp	üle 2,0 kuni 3,0
III grupp	üle 1,0 kuni 2,0
IV grupp	üle 0,8 kuni 1,0
V grupp	üle 0,6 kuni 0,8
VI grupp	üle 0,5 kuni 0,6
VII grupp	üle 0,4 kuni 0,5
VIII grupp	üle 0,3 kuni 0,4
IX grupp	üle 0,2 kuni 0,3
X grupp	üle 0,1 kuni 0,2

Osakondades, farmides ja põllumajanduslikes punktides

	Osakonnad ja farmid (põllumajanduslikud punktid), kus aasta kogutoodangu plaaniline maksumus on (milj. rbl.):
I grupp	üle 0,5
II „	üle 0,4 kuni 0,5
III „	üle 0,2 kuni 0,4
IV „	üle 0,1 kuni 0,2
V „	üle 0,05 kuni 0,1
VI „	kuni 0,05

Märkused. 1. Juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise grupi kindlaksmääramisel rakendatakse realiseerimise (toodangu) osas järgmisi koefitsiente: tõuloomakasvatussovhoosides tõuloomad (realiseeritavad noorveised ja sead) — 3,0; karusloomakasvatussovhoosides — karusloomade toodang — 0,7.

2. Sovhooside, millised tegelevad põllumajandussaaduste tööstusliku töötlemisega üle 0,1 milj. rubla väärtuses või põllumajandusliku tooraine ja loomade kokkuostuga üle 0,5 miljoni rubla eest aastas, juhtivaile töötajaile ja spetsialistidele ametipalkade (arvestuspalgamäärade) määramisel suurendatakse direktorite, pearaamatupidajate ja teiste nimetatud majandeis vahetult toodangu töötlemise ja tooraine ning loomade kokkuostuga seotud töötajate arvestuspalgamäära ühe grupi võrra.

3. Eeltoodud näitajad sovhooside liigitamiseks gruppidesse juhtivate töötajate ja spetsialistide töö tasustamiseks laienevad hobuse- ja tõuloomakasvandustele, linnuvabrikutele, põllumajanduslikele abimajanditele, puukoolidele, põllumajanduslikele õppe-katse-, katse- ja eksperimentaalmajanditele, põllumajanduslikele punktidele, nuumapunktidele ja -baasidele, sõltumata nende alluvusest.

SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE TÖÖLISTELE PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE ANDMISE KOHTA RAHALISE LISATASU JA PREEMIATE ARVEL

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 224-k
26. VEEBRUARIST 1962

Kooskõlas NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 15. juuni 1961. a. määrusega nr. 542 «Sovhooside tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise tingimustest ja materiaalse ergutamise vormidest ning sovhooside trustide töötajate töötasustamisest» lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajanduslikel ettevõtetel, kui majandi kari on varustatud söödaga, anda töölistele nende soovil osa rahalisest lisatasust ja preemiatest põllumajandussaadustes järgmistes kogustes: kartulit mitte üle 300 kg, heina mitte üle 500 kg ja põhku mitte üle 500 kg, traktoristidele-masinistidele aga, kes saagikoristuse ajal töötavad kombainidel, kuni 400 kg teravilja, kuid mitte rohkem kui 150 g väljapekstud teravilja iga tsentneri eest.

Teravili anda välja sovhoositoodangu üleandmise hindadega, kartul, hein ja põhk aga plaanilise omahinnaga, kuid mitte üle jaehindade.

TIIKIDES KAUBAKALA JA KALAVARUDE TAASTAMISEKS KALAMAIMUDE KASVATAMISEGA TEGELEVATE TÖÖTAJATE ERGUTAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 84
19. VEEBRUARIST 1963

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1963. a. määrusele nr. 91 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) määras, et tiigikalamajandite, kalakasvulavade, kalakasvatusmajade, kudemis-kasvumajandite ning tööndusliku aklimatiseerimise jaamade töölisi, kes tegelevad vahetult kaubakala kasvatamisega tiikides ja kalamaimude kasvatamisega kalavarude taastamiseks ning kes töötavad kalade ja toiteorganismide veol nende aklimatiseerimise eesmärgil, premeeritakse kuni 15 protsendi ulatuses tariifipalgamäärast plaani täitmise eest ja kuni 3 protsendi ulatuses tariifipalgamäärast tootmisplaani ületamise

iga protsendi eest tingimusel, kui on peetud kinni kehtestatud põhilistest kalakasvatusnormatiividest. Preemiate diferentseeritud määrad plaani täitmise ja ületamise eest määratakse kindlaks olenevalt tiigi pindala hektari kohta saavutatud kalaproduktiivsuse näitajatest, kasvatatud kalamaimude standardkaalust ja muudest kalakasvatusnormatiividest.

Nimetatud ettevõtete ja organisatsioonide juhtivaid ja inseneriliis-tehnilisi töötajaid premeeritakse kaubakala kasvatamise, kalade talvitamise, kalamaimude kasvatamise ning aklimatiseerimise eesmärgil kalade ja toiteorganismide veo plaanide ületamise eest kuni 5 protsendi ulatuses ametipalgast plaani ületamise iga protsendi eest tingimusel, kui on peetud kinni kehtestatud põhilistest kalakasvatusnormatiividest ja ei ole ületatud tootmiskulutusi. Preemiate diferentseeritud määrad tootmisplaani ületamise eest määratakse kindlaks olenevalt plaanilise ja tegelikult saavutatud kalaproduktiivsuse tasemest, kalamaimude standardkaalust ja muudest kalakasvatusnormatiividest.

Preemiate üldmäär kõigi näitajate osas ei tohi ületada töölistel 40 protsenti tariifipalgamäärast kuus ning juhtivatel ja inseneriliis-tehnilistel töötajatel 40 protsenti ametipalgast kuus;

2) tegi ülesandeks NSV Liidu Rahvamajanduse Nõukogu juures asuvale Riiklikule Kalamajanduse Komiteele liiduvabariikide ministrite nõukogude osavõtul ja kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö- ja Palgaküsimuste Komiteega kinnitada tiigikalamajandite, kalakasvulavade, kalakasvatusmajade, kudemiskasvumajandite ning tööndusliku aklimatiseerimise jaamade tööliste, juhtivate ja inseneriliis-tehniliste töötajate premeerimiseks diferentseeritud näitajad kalaproduktiivsuse, kasvatatud kala standardkaalu ja muude kalakasvatusnormatiivide kohta, arvestades seejuures tiikide pindala, meie maa erinevate tsoonide klimaatilisi ja muid iseärasusi.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 6, art. 28

PÕLLUMAJANDUSLIKE VEOSTE VEDAMISEL TÖÖTAVATE AUTOJUHTIDE JA TEISTE RIIKLIKE AUTOMAJANDITE TÖÖTAJATE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISEST ÕIGEAEGSE SAAGIKORISTUSE TAGAMISEKS

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 404
27. AUGUSTIST 1963

Autojuhtide ja teiste riiklike automajandite töötajate materiaalse huvi tõstmiseks teravilja ja tehniliste kultuuride, köögivilja, kartuli ja teiste põllumajandussaaduste ning silomassi õigeaegsete vedude tagamise eesmärgil ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõu-

kogu 3. augusti 1963. a. määrusega nr. 846 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada ajavahemikuks augustist kuni oktoobrini, millise aja jooksul peab olema teostatud saagi kadudeta koristamine ja väljavedu:

1) riiklike ettevõtete ja organisatsioonide autojuhtide, kes töötavad viljasaagi ja silomassi veol kolhoosides ja sovhoosides, premeerimine 15 protsendi ulatuses tükitöötasust, kui on täidetud vahetuse ülesanne ja 2 protsendi ulatuses tükitöötasust nimetatud ülesande ületamise iga protsendi eest, piiramata preemiate ülemmäära, mis on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1960. a. määruse nr. 380 punktis 8.

Anda riiklike ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatele õigus vähendada autojuhtide preemiat või jätta nad täielikult preemiast ilma, kui tehakse kindlaks, et põllumajandussaaduste veol on tekkinud kaod autojuhtide süü läbi.

Kehtestada, et autojuhtidele, keda premeeritakse kooskõlas käesoleva määrusega, ei maksta Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1960. a. määruse nr. 380 punktis 8 ülesannete tähtaegse ja ennetähtaegse kvaliteetse täitmise eest ettenähtud preemiaid;

2) saagi ja silomassi veol kolhoosides ja sovhoosides töötavate riiklike automajandite juhtivate ja insener-tehniliste töötajate täiendav premeerimine 2 protsendi ulatuses ametipalgast ülesande täitmise iga protsendi eest. Preemiad makstakse välja tingimusel, kui automajandi osas on täidetud vedude omahinna kuuplaan tervikuna. Seejuures preemia, mis kooskõlas käesoleva määrusega makstakse ühele juhtivale või insener-tehnilisele töötajale, ei tohi koos vedude omahinna plaani täitmise ning vedude omahinna üleplaanilise alandamise preemiaga ületada 0,4 ametikoha palgamäära ühe kuu arvestuses.

2. Kehtestada, et automajandite remonditööliste, mehhaanikute, kolonnide ülemate ja dispetšerite saatmisel saagikoristuse ajaks kolhoosidesse, sovhoosidesse ja varumispunktidesse tasutakse komandeerimiskulud korras ja suuruses, mis on ette nähtud nimetatud töödele komandeeritavatele autojuhtidele.

«PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» RAJOONIKOONDISTE JA OSAKONDADE TÖÖTAJATE PREMEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1378-k
24. SEPTEMBRIST 1963

Teha teatavaks, et NSVL Ministrite Nõukogu 17. septembri 1963. a. korraldusega nr. 1926-r võttis vastu Üleliidulise koondise «Põllumajandustehnika», NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee, NSVL Rahandusministeeriumi ja ÜAÜKN ettepaneku «Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade juhtivate ja insener-tehniliste töötajate ning teenistujate premeerimise kohta teenindatavate kolhooside ja sovhooside poolt põllumajandussaaduste tootmise plaanide täitmise ja ületamise, aga samuti ka traktorite, kombainide ja teiste keeruliste koristusmasinate kasutamise paremustamise eest nende töötajate üheaegse premeerimisega «Põllumajandustehnika» rajoonikoondise või osakonna kasumiplaani täitmise ja ületamise eest.

Preemiate väljamaksmine tähendatud näitajate eest toimub preemiate maksimaalsete suuruste ulatuses, mis on ette nähtud kehtiva «Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade juhtivate ja insener-tehniliste töötajate ja teenistujate premeerimise põhimäärusega.

Kohustas Üleliidulist koondist «Põllumajandustehnika», koos NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komiteega, NSVL Rahandusministeeriumiga ja ÜAÜKN-ga kinnitama tähendatud töötajate premeerimise uus põhimäärus ja kehtestada see alates 1. jaanuarist 1964. a.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» RAJOONIKOONDISTE JA OSAKONDADE JUHTIVATE JA INSENER-TEHNILISTE TÖÖTAJATE NING TEENISTUJATE PREMEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 192
30. APRILLIST 1964

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada juurdelisatud põllumajandussaaduste loetelu, millede tootmise aastaplaani täitmise ja ületamise eest ning keerukate koristusmasinate loetelu, millede tootlikkuse suurendamise eest teenindatavates kolhoosides ja sovhoosides premeeritakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade juhtivaid ja insener-tehnilisi töötajaid ning teenistujaid.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
30. aprilli 1964. a. määruse
nr. 192 juurde

Põllumajandussaaduste loetelu, millede tootmise aastaplaani täitmise ja ületamise eest ning keerukate koristusmasinate loetelu, millede tootlikkuse suurendamise eest teenindatavates kolhoosides ja sovhoosides premeeritakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade juhtivaid ja insener-tehnilisi töötajaid ning teenistujaid.

1. Põllumajandussaadused
   Teravili
   Liha
   Piim
   Munad
   Kartul
2. Keerukad koristusmasinad
   Teraviljakombain

ENSV MN MKK, 1964, nr. 20, art. 66

TRAKTORISTIDE-MASINISTIDE, TRAKTORISTIDE JA BULDOOSERIJUHTIDE LISAPUHKUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 115
10. MÄRTSIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. veebruari 1965. a. määrusele nr. 96 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Määrata lisapuhkus kestusega 6 tööpäeva traktoristidele-masinistidele, kes töötavad riiklikes põllumajandusettevõtetes, samuti traktoristidele ja buldooserijuhtidele, kes töötavad tööstusettevõtetes, ehitustel ja teistes rahvamajandusharudes, kellele ei olnud nimetatud puhkust ette nähtud.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 10, art. 35

SOVHOOSIDE TRAKTORISTIDELE-MASINISTIDELE NEILE ETTENÄHTUD TÖÖTASU ARVEL TERAVILJA MÜÜMISE KORRA NING SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE NOORTELE TRAKTORISTIDELE-MASINISTIDELE ALANDATUD TÖÖNORMIDE KEHTESTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 367
12. AUGUSTIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. juuni 1965. a. määrusele nr. 495 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Lubada sovhooside direktoritel müüa traktoristidele-masinistidele (nende soovil) nende töötasu arvel kuni 6 tsentnerit teravilja ühe töötaja kohta aastas, sovhoosidele kehtestatud riiklike kokkuostuhindadega.

Kehtestada, et teravilja müümine traktoristidele-masinistidele toimub tingimusel, kui sovhoos täidab teravilja riigile müümise ja teraviljakultuuride seemne salvestamise plaani.

2. Lubada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete direktoritel, kooskõlastatult ametiühingu tööliskomiteega kehtestada noortele traktoristidele-masinistidele, kes on lõpetanud kutsekooli või kursused ja töötavad mehhaniseeritud töödel, alandatud töönormid — iseseisvalt töötamise esimeseks kolmeks kuuks mitte üle 40% ja sellele järgnevaks kolmeks kuuks mitte üle 20% võrra.

Noortele traktoristidele-masinistidele alandatud normide kehtestamisega seotud kulutusi võib teha sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajanduslikele majanditele eraldatud palgafondi piires.

3. Käesolev määrus kehtestada alates 1. juulist 1965. a.

LINNUVABRIKUTE, LINNUKASVATUSSOVHOOSIDE JA TEISTE LINNUKASVATUSMAJANDITE KOOSSEISUDE NORMATIIVIDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 170
20. APRILLIST 1966

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Eesti Linnukasvatuse Valitsuse süsteemi linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside ja teiste linnukasvatusmajandite juhtivate töötajate, spetsialistide ja teenistujate koosseisude normatiivid vastavalt lisale.

2. Linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside ja teiste linnukasvatusmajandite töötajate palgamäärad kehtestatakse:

1) juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele — vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 257;

2) teenistujatele ja nooremale teenindavale personalile — vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 19. septembri 1959. a. määrusele nr. 1120;

3) autotransporditöötajatele, välja arvatud ametikohad, millele palgamäärad on kinnitatud käesoleva punkti alapunktides 1 ja 2 nimetatud määrustega, vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 11. augusti 1960. a. määrusele nr. 896.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
20. aprilli 1966. a. määruse
nr. 170 juurde

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTEERIUMI EESTI LINNUKASVATUSE VALITSUSE SÜSTEEMI LINNUVABRIKUTE, LINNUKASVATUSSOVHOOSIDE, SÖÖDASOVHOOSIDE JA TÕULINNUMAJANDITE JUHTIVATE TÖÖTAJATE, SPETSIALISTIDE JA TEENISTUJATE KOOSSEISUDE NORMATIIVID

Ametikohtade nimetused	Normatiivid
1	2
1. Direktor	Üks majandi kohta
2. Peazootehnik	Üks majandi kohta, mille plaaniline realiseerimise maht on üle 0,3 milj. rbl. Tõumajandites asutatakse peazootehniku ametikoha asemel peazootehnik-selektsionääri ametikoht. Majandis, kus toodangu realiseerimise maht on alla 0,3 milj. rbl., asutatakse peazootehniku ametikoha asemel vanemzootehniku ametikoht (peazootehniku õigustega). Nendes majandites, kus on vähemalt 500 tingpead veiseid, asutatakse lisaks peazootehniku ametikohale ka produktiivloomakasvatuse vanemzootehniku ametikoht.

1	2
	Kui majandis on vähem kui 500 tingpead veiseid, asutatakse produktiivloomakasvatuse zootehniku ametikoht. Märkus. Veiste tingpeade kokkulugemisel linde arvesse ei võeta.
3. Zootehnik	Üks iga 400 tuhande tingpea täiskasvanud linnu kohta. Igast 3—4 zootehnikust määratakse üks vanemzootehnikuks. Tõulinnuvabrikutes ja tõulinnusovhoosides, kus tehakse tõuaretustööd vabrikumeetodil, üks zootehnik (farmijuhataja) iga tsehhi (farm, inkubatoorium) kohta. Tõulinnuvabrikutes ja tõulinnusovhoosides asutatakse vanemzootehnik-selektsionääri ametikoht, iga 120 pesa valiklinnu kohta asutatakse täiendavalt zootehnik-selektsionääri ametikoht. Linnuvabrikutes ja linnukasvatussovhoosides määratakse üks linnutsehhi juhataja (farmijuhataja) iga tsehhi kohta normatiivides ettenähtud zootehnikute üldarvust.
4. Inkubatsioonitsehhi zootehnik (tsehhi juhataja	Üks majandi kohta, kelle inkubatsiooniplaan on üle 400 tuh. muna.
5. Zootehnikalaboratooriumi juhataja — vanemzootehnik	Laboratooriumi olemasolu korral majandis.
6. Söödatsehhi juhataja — zootehnik	Üks söödatsehhi kohta, mille tootlikkus on üle 20 t ööpäevas. Kui söödatsehhi tootlikkus on üle 40 tonni ööpäevas, siis asutatakse lisaks söödatsehhi juhataja ametikohale söödatootmise insener-tehnoloogi ametikoht.
7. Peaveterinaararst	Üks majandi kohta, kelle plaaniline realiseerimise maht on üle 0,3 milj. rbl. Majandites, kus realiseerimise maht on alla 0,3 milj. rbl., asutatakse peaveterinaararsti ametikoha asemel vanemveterinaararsti ametikoht (peaveterinaararsti õigustega).

1	2
8. Veterinaararst	Majandis, kus on kuni 200 tuh. tingpead täiskasvanud linde, üks veterinaararst iga 60 tuh. tingpea täiskasvanud linnu kohta. Kui majandis on üle 200 tuh. tingpea täiskasvanud linnu — üks veterinaararst iga 120 tuh. tingpea täiskasvanud linnu kohta. Tõulinnumajandis — üks veterinaararst iga 25 tuh. tingpea täiskasvanud linnu kohta. Kui linnukasvatusmajandis on ka veiseid, sigu, lambaid, asutatakse iga 750 tingpea veise kohta veterinaararsti ametikoht.
9. Linnutapatsehhi veterinaararst	Üks tapatsehhi kohta, mille toodangu aastamaht on üle 1000 tonni linnuliha.
10. Diagnostikalaboratooriumi vanemveterinaararst (laboratooriumi juhataja)	Üks laboratooriumi kohta, kui majandis on üle 600 tuh. tingpea täiskasvanud linnu, selektsiooni-tõumajandites aga sellise laboratooriumi olemasolu korral.
11. Diagnostikalaboratooriumi laborant	Üks — diagnostikalaboratooriumi olemasolu korral majandis.
12. Vanemveterinaararst antibiootikute tootmise alal (tsehhijuhataja)	Üks majandi kohta antibiootikute tootmise tsehhi olemasolu korral.
13. Antibiootikute tsehhi laborant	Üks vahetuse kohta tsehhi olemasolu korral.
14. Peaagronoom	Üks majandi kohta, mille plaaniline toodangu realiseerimise maht on üle 0,3 milj. rbl. Majandites, kus realiseerimise maht on alla 0,3 milj. rbl., asutatakse peaagronoomi ametikoha asemel vanemagronoomi ametikoht (peaagronoomi õigustega).
15. Kõigi erialade agronoomid	Määratakse üks agronoom iga 3000 ha kohta, kuid mitte üle kahe. Majandis, kus on puukoole, puuvilja- ja marjaaedu, asutatakse üks agronoom-aedniku ametikoht ühe puukooli kohta või vähemalt

1	2
	50 ha puuvilja- ja marjaaedade olemasolu korral.
16. Agrometsameelioraator	Üks majandi kohta, kus on üle 500 ha metsaistutusi, kaasa arvatud jooksva aasta plaanis ettenähtud metsaistutused.
17. Peainsener-mehhaanik	Üks majandi kohta, mille plaaniline realiseerimise maht on üle 0,3 milj. rbl. Majandites, kus realiseerimise maht on alla 0,3 milj. rbl., asutatakse peainsener-mehhaaniku ametikoha asemel vaneminsener-mehhaaniku ametikoht (peainsener-mehhaaniku õigustega).
18. Vaneminsener-elektrik (peainsener-elektriku õigustega)	Üks majandi kohta, mille elektrienergia-allikate võimsus (generaatorid, transformaatorid) on üle 1000 kW. Majandis 300—1000-kW-se võimsuse olemasolu korral asutatakse vaneminsener-elektriku (peainsener-elektriku õigustega) ametikoha asemel insener-elektriku ametikoht ja 100—300 kW puhul — tehnik-elektriku ametikoht. Majandis üle 1000-kW-se võimsuse olemasolu korral asutatakse lisaks vaneminsener-elektriku (peainsener-elektriku õigustega) ametikohale ka insener-elektriku ametikoht.
19. Insener-mehhaanik	Üks iga 150 tuh. tingpea täiskasvanud linnu kohta kuni 300 tuhande tingpeani ja iga 250 tuhande tingpea kohta üle 300 tuh. tingpea täiskasvanud linnu puhul. Peale selle, majandis traktorite, kombainide, autode, maakaevamismasinate, iseliikuvate šassiide ja elektrikärude olemasolu korral inseneri ametikohad nähakse ette: esimese 54 masina kohta 2 ja iga järgmise 20 masina kohta veel 1 ametikoht. Kui majandis on 5 või rohkem insener-mehhaanikut, võidakse üks neist määrata vaneminsener-mehhaanikuks. Kui majandis on olemas külmutushoone võimsusega vähemalt 10 tonni üheaeg-

1	2
	selt säilitatavat toodangut, asutatakse täiendavalt insener-mehhaaniku ametikoht.
20. Insener-tehnoloog väljalastava linnukasvatustoodangu töötlemise ja kvaliteedi alal.	Üks majandi kohta, mille linnukasvatustoodangu realiseerimise aastaplaan on üle 3 milj. rbl.
21. Insener-santehnik	Üks majandi kohta soojustrasside, veevärgi, tootmisotstarbelise ventilatsiooni ja kanalisatsiooni olemasolu korral.
22. Insener-soojustehnik (katlatsehhi juhataja)	Üks majandi kohta katlamaja olemasolu korral võimsusega üle 15 tonni auru tunnis. Katlamaja väiksema võimsuse puhul asutatakse insener-soojustehniku asemel tehnik-soojustehniku ametikoht.
23. Töökaitse, ohutustehnika ja tööstustervishoiu insener	Üks majandi kohta, kus on üle 750 töötaja. Väiksema töötajate arvu korral pannakse töö ohutustehnika ja töökaitse alal ühele majandi spetsialistidest.
24. Linnutapatsehhi juhataja (insener-tehnoloog)	Üks linnutapatsehhi kohta, mille linnuliha töötlemise maht on üle 1000 tonni aastas. Linnuliha töötlemise mahu puhul alla 1000 tonni asutatakse tsehhijuhataja ametikoha asemel linnutapatsehhi meistri ametikoht.
25. Insener-hüdrotehnik	Üks majandi kohta, kus on üle 300 ha niisutatavaid ja kuivendatavaid maid. Majandites, kus selliseid maid on alla 300 ha, asutatakse insener-hüdrotehniku ametikoha asemel tehnik-hüdrotehniku ametikoht.
26. Vanemraadiotehnik	Üks majandi kohta, kus on Sideministeeriumi organites registreeritud raadiojaam või -sõlm.
27. Zootehnikalaboratooriumi tehnik-laborant	Majandis laboratooriumi olemasolu korral.
28. Keskremonditöökoja juhataja	Üks majandi kohta, kus on olemas remonditöökoda.

1	2
29. Remonditöökoja tehnik-normeerija	Üks remonditöökoja kohta.
30. Peaökonomist	Üks majandi kohta, kus põllumajandustoodangu realiseerimise plaan on üle 0,8 milj. rbl. aastas. Realiseerimise plaani puhul 0,5—0,8 milj. rbl. asutatakse peaökonomisti ametikoha asemel vanemökonomisti ametikoht, aga realiseerimisplaani puhul 0,3—0,5 milj. rbl. vanemökonomisti ametikoha asemel ökonomisti ametikoht. Põllumajandussaaduste realiseerimise korral üle 1,0 milj. rbl. aastas asutatakse lisaks peaökonomisti ametikohale ka ökonomisti ametikoht. Põllumajandussaaduste realiseerimise plaani korral üle 3 milj. rbl. asutatakse lisaks peaökonomisti ametikohale kaks ametikohta (üks vanemökonomisti ja üks ökonomisti ametikoht). Saaduste realiseerimise korral üle 5 milj. rbl. asutatakse lisaks peaökonomisti ametikohale 3 ametikohta (üks vanemökonomisti ametikoht ja kaks ökonomisti ametikohta).
31. Plaani ja ökonoomika osakonna juhataja	Üks majandi kohta, kus toodangu realiseerimise plaan on üle 2 milj. rbl. aastas.
32. Vanemökonomist töö ja palga alal	Üks majandi kohta, kus toodangu realiseerimise plaan on üle 2 milj. rbl. aastas. Realiseerimise plaani puhul 0,5—2 milj. rbl. aastas asutatakse ökonomisti ametikoht. Majandis, kus toodangu realiseerimise plaan on alla 0,5 milj. rbl. aastas, asutatakse tehnik-normeerija ametikoht. Toodangu realiseerimise plaani puhul üle 2 milj. rbl. asutatakse lisaks vanemökonomisti ametikohale ökonomisti ametikoht.
33. Ökonomist-finantsist	Üks majandi kohta, kus toodangu realiseerimise plaan on üle 3 milj. rbl. Toodangu realiseerimise korral üle 5 milj.

1	2
	rbl. asutatakse peale ökonomist-finantsisti ametikoha täiendavalt vanemökomist-finantsisti ametikoht.
34. Autogaraaži juhataja	Üks majandi kohta, kus on üle 25 auto, majandis, kus on vähemalt 120 autot ja traktorit, asutatakse transporditsehhi juhataja ametikoht. Kui majandis on 15—25 autot, asutatakse garaažijuhataja ametikoha asemel insener-mehhaaniku ametikoht.
35. Garaaži insener-mehhaanik	Täienduseks garaažijuhataja ametikohale üks insener-mehhaanik iga 50 auto kohta.
36. Autogaraaži dispetšer	Üks vahetuse kohta autogaraažides, kus on vähemalt 60 autot.
37. Autogaraaži arveametnik	Üks garaaži kohta.
38. Pearaamatupidaja	Üks majandi kohta, kus aasta keskmisi töölisi ja teenistujaid on üle 300. Majandis, kus aasta keskmiste tööliste ja teenistujate arv on alla 300, asutatakse pearaamatupidaja ametikoha asemel vanemraamatupidaja ametikoht (pearaamatupidaja õigustega).
39. Pearaamatupidaja asetäitja	Üks majandi kohta, kus on 400 ja rohkem aasta keskmist töölist ja teenistujat. Majandi koosseisus pearaamatupidaja asetäitja ametikoha puudumise korral määratakse tavaliste raamatupidajate üldarvust üks vanemraamatupidaja ametikoht.
40. Keskkontori raamatupidaja	Majandis, kus on osakonnad ja farmid, nähakse ette raamatupidaja ametikoht iga 150 aasta keskmise töölise ja teenistuja kohta. Keskkontori iga kolme raamatupidaja kohta määratakse üks vanemraamatupidaja.
41. Vanemkassapidaja-inkassaator	Üks majandi kohta. Toodangu realiseerimise plaani puhul üle 3 milj. rbl. asutatakse täiendavalt kassapidaja ametikoht.

1	2
42. Kaadriinspektor	Üks majandi kohta, kelle aasta keskmine tööliste ja teenistujate arv on 400—800 inimest. Kui majandis on töötajaid 800—1200 inimest, asutatakse inspektori ametikoha asemel vaneminspektori ametikoht.*
43. Direktori asetäitja majandusalal	Üks majandi kohta, kelle toodangu realiseerimise aastaplaan on üle 2 milj. rbl. Toodangu realiseerimise plaani korral 0,3—1,0 milj. rbl. asutatakse direktori asetäitja ametikoha asemel majandusjuhataja ametikoht.
44. Vanemkaubatundja	Üks majandi kohta, kelle toodangu realiseerimise plaan on üle 0,5 milj. rbl.
45. Vanemökonomist linnukasvatussaaduste turustuse alal	Üks majandi kohta, kelle toodangu realiseerimise plaan on üle 5 milj. rbl. Toodangu realiseerimise plaani korral 2—5 milj. rbl. asutatakse vanemökonomisti ametikoha asemel turustusala ökonomisti ametikoht.
46. Insener materiaal-tehnilise varustuse alal	Üks majandi kohta, kelle toodangu realiseerimise plaan on üle 2 milj rbl. aastas.
47. Agent-ekspediitor	Üks majandi kohta, kelle saaduste realiseerimise aastaplaan on 0,3—1,0 milj. rbl. Põllumajandussaaduste realiseerimise plaani korral üle 1,0 milj. rbl. — 2 agent-ekspediitorit majandi kohta.
48. Materjalilao juhataja	Üks majandi kohta.
49. Söödateraviljalao juhataja	Üks majandi kohta.
50. Naftalao juhataja	Üks majandi kohta, kui on olemas naftaladu.
51. Sekretär-masinakirjutaja	Üks majandi kohta, kelle põllumajandussaaduste realiseerimise aastaplaan on kuni 3 milj. rbl. Toodangu realiseeri-

* Majandis, kus töötajate arv on üle 1200 inimese, asutatakse kaadri väljaõppe inseneri ametikoht ja lisaks vanemkaadriinspektori ametikohale kaadriinspektori ametikoht.

1	2
	mise plaani korral üle 3 milj. rbl. asutatakse täiendavalt masinakirjutaja ametikoht.
52. Telefonist	Üks vahetuse kohta, kui majandis on kuni 100 numbriga kommutaator. Kui majandis on üle 100 numbriga kommutaator — 2 telefonisti vahetuse kohta.
53. Käskjalg-koristaja	Üks kontori kohta.
54. Sõiduautojuht	Üks majandi kohta.
55. Osakonnajuhataja	Üks osakonna kohta.
56. Osakonna (farmi) ja linnutsehhi raamatupidaja	Üks osakonna (farmi) ja linnumajandi tsehhi kohta. Kui kogutoodangu plaan on üle 200 tuh. rbl., asutatakse täiendavalt osakonna kohta vanemraamatupidaja ametikoht.
57. Osakonna (farmi) arveametnik-kassapidaja	Üks osakonna (farmi) kohta, kelle aasta keskmine tööliste ja teenistujate arv on vähemalt 100 inimest.
58. Osakonna (farmi) laohoidja	Üks osakonna (farmi) kohta.
59. Peainsener-ehitaja	Üks majandi kohta, kus majanduslikul teel ehitamise ja kapitaalremondi maht on üle 300 tuh. rbl. aastas.
60. Vaneminsener-ehitaja (vanemtöödejuhataja)	Üks, kui majanduslikul teel ehitamise ja kapitaalremondi maht on 180—300 tuh. rbl., ja täiendavalt asutatakse insener-ehitaja (töödejuhataja) ametikoht iga 120 tuh. rbl. kohta, mis ületab 300 tuh. rbl.
61. Meister-ehitaja	Üks majandi kohta, kus majanduslikul teel ehitamise ja kapitaalremondi maht on 30—120 tuh. rbl. aastas, ja täiendavalt asutatakse meistri ametikoht iga 60 tuh. rbl. kohta, mis ületab 120 tuh. rbl.
62. Raamatupidaja ehitustööde arvestuse alal	Üks majandi kohta, kus majanduslikul teel ehitamise ja kapitaalremondi maht on 100 tuh. rbl. aastas.
63. Normeerija ehitus- ja remonditööde alal.	Üks majandi kohta, kus majanduslikul teel ehitamise ja kapitaalremondi maht on üle 100 tuh. rbl. aastas.

Märkused. 1. Linnukasvatusmajandites, kus peale põhitegevuse töödeldakse tööstuslikult põllumajandustoorainet, määratakse pearaamatupidaja ametikoht põllumajanduses ja tööstuses rakendatud tööliste ja teenistujate arvu järgi.

2. Viljakoristuspindade ja loomade ning lindude üldarvu üleviimist vastavatesse tingühikutesse teostatakse juurdelisatud koefitsientide järgi.

3. Üksikute spetsialistide koosseisulise kontingendi kindlaksmääramiseks võetakse arvesse tegelikult olemasolevad traktorid, autod ja teised masinad, metsapinnad ja elektrienergiaallikate (generaatorid, transformaatorid) võimsused raamatupidamise andmete järgi vastava aasta alguseks, aga aasta keskmine tööliste ja teenistujate arv — jooksva aasta tootmis- ja finantsplaani järgi.

4. Majandites, kus on organiseeritud põllumajanduslike loomade kunstliku seemendamise jaamad, mis teenindavad peale oma majandi ka ümbruskonna sovhoose ja kolhoose, kehtestatakse täiendavalt vanemzootehniku (vanemveterinaararsti) — jaama juhataja ja zootehniku (veterinaararsti) — laboratooriumi juhataja ametikohad.

5. Üks majandi pea-(vanem-) spetsialistidest võidakse määrata direktori asetäitjaks tootmisalal.

6. Põllumajandustoodangu (kogutoodangu) realiseerimise plaaniline maht määratakse kindlaks vastavalt korrale, mis on kehtestatud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide töö tasustamise tüüppõhimäärusega (kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja Üleliidulise Ametiühingute Keskнõukogu presiidiumi 13. mai 1965. a. määrusega nr. 297/П-13).

Lisa
linnumajandite juhtivate töötajate, spetsialistide ja teenistujate koosseisude normatiivide juurde.

I. Üksikute kultuuride koristuspindade koristuspinna tinghektaritesse üleviimise koefitsiendid

1.	Teraviljakultuurid	1,0
2.	Teraviljaseemnekülvid	1,25
3.	Päevalill	1,25
4.	Mais siloks ja teised silokultuurid	2,0
5.	Mais teraks	2,0
6.	Soja, oad, hernes ja teised liblikõielised kultuurid	2,0
7.	Köögivili seemneks, peediseemnekülvid (seemnepeedi väljaistutused)	14,0
8.	Suhkrupeet	4,0

9.	Kartulid, söödajuurviljad, bahtšaad	4,0
10.	Heinakülvid	0,8
11.	Noored ja ekspluateeritavad viljapuuaiad	25,0
12.	Noored ja ekspluateeritavad marjaaiad	50,0
13.	Puukoolid	100,0
14.	Noored ja ekspluateeritavad viinamarjaväljad	50,0
15.	Looduslikud heinamaad	0,05
16.	Köögivili katmikalal (1 m^2)	0,14
17.	Köögivili avamaal	10,0

II. Majandite üksikute loomaliikide ja -gruppide veisepeade tingarvule üleviimise koefitsiendid

Lehmad, pullid (aasta keskmised)	1,0
Noorveised, täiskasvanud veised nuumal ja karjatamisel (aasta keskmised)	0,66
Sead igas vanuses (aasta keskmised)	0,1
Lambad igas vanuses (aasta keskmised)	0,05
Hobused igas vanuses (aasta keskmised)	0,66

III. Üksikute linnuliikide täiskasvanud lindude tingarvule üleviimise koefitsiendid

Täiskasvanud linnud (aasta lõpuks)	1,0
Noorlinnud (aasta keskmised)	0,5

Märkus. Tingkoristuspinna, täiskasvanud lindude ja veiste tingpeade arvu kindlaksmääramisel võetakse arvesse külvipinnad ja loomade ning lindude üldarv, mis on ette nähtud tootmis- ja finantsplaanis.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TRAKTORISTIDE-MASINISTIDE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE KOHTA TOODANGU SUURENDAMISE VASTU

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 274 7. JUUNIST 1966

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide materiaalse huvi tõstmiseks põllumajandussaaduste tootmise suurendamise vastu, samuti nende kinnistamiseks nimetatud ettevõtetesse tööle oma erialal ning vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 22. aprilli 1966. a. määrusele nr. 311 Eesti-

maa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Teha kehtivas sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate süsteemis, mis on ette nähtud Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määruses nr. 347, järgmised muudatused ja täiendused:

1) sügis-talvisel perioodil hobu- ja käsitsitöödel, majanduslikel ja remonditöödel töötavate traktoristide-masinistide töö tasustamist teostada traktoristide-masinistide tariifivõrgu II tariifijärgu määra kohaselt juhul, kui tehtava töö eest ettenähtud tariifimäär on nimetatud järgu tariifimäärast madalam;

2) lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil massilise viljakoristuse esimestel päevadel, kuid mitte rohkem kui 10 päeva kestel, teostada vahetusnorme täitvate traktoristide-masinistide töö tasustamist järgmiselt:

traktoristidele-masinistidele, kes töötavad teravilja, tera- ja kaunviljakultuuride, maisi, silopäevalillede, kartulite ja seemneheina koristamisel sovhoosides ning teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, tasutakse 60% võrra suurendatud hinnete järgi;

traktoristidele-masinistidele, kes töötavad teiste kultuuride koristamisel ja söödavarumisel sovhoosides ning muudes riiklikes põllumajandusettevõtetes, tasutakse 30% võrra suurendatud hinnete järgi.

Teistel saagikoristuspäevadel kehtib sovhooside ja muude riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide töö tasustamise kord, mis on ette nähtud Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määruses nr. 347;

3) kehtestada sovhooside, «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja -osakondade ning muude riiklike põllu- ja veemajandusettevõtete traktoristidele-masinistidele antud majandis erialal töötamise staaži eest lisand järgmises ulatuses aastatöötasu summast (protsentides):

neile, kes on pidevalt töötanud antud majandis:

3 kuni 5 aastat	—	6
5 kuni 10 aastat	—	8
10 kuni 15 aastat	—	10
üle 15 aasta	—	15

Nimetatud lisand välja maksta ühekordselt üks kord aastas;

4) kehtestada ühtne sovhoositööliste töö tasustamise kord kõigis taimekasvatussaaduste liikides (välja arvatud seemnesuhkrupeedid), lähtudes 125% tariifimäärast ja kehtestatud toodangu-aastaplaanist.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Rahandusministeeriumil ning Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele ja Üleliidulisele Ametiühingute Keskнõukogule on tehtud ülesandeks teha vajalikud muudatused sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töö tasustamise tüüpmäärustikus.

3. Käesolev määrus kehtestatakse alates 1. juunist 1966. a. Selles ettenähtud töötasustamise tingimuste kehtestamisega seotud kulud teha 1966. aastal palgafondi piirides, mis on kindlaks määratud sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele 1966. aastaks.

ENSV ÜVT,
1966, nr. 27, art. 174

MUUDATUSTEST JA TÄIENDUSTEST SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TÖÖLISTE TÖÖ TASUSTAMISE TÜÜPPÕHIMÄÄRUSES

NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU TÖÖ JA TÖÖTASU KOMITEE JA ÜLELIIDULISE AMETIÜHINGUTE KESKNÕUKOGU PRESIIDIUMI MÄÄRUS NR. 333/P-17 9. JUUNIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN 22. aprilli 1966. a. määrusele nr. 311 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide materiaalse huvi tõstmise kohta toodangu suurendamise vastu» NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidium määravad:

1. Teha muudatused ja täiendused:

a) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 3. juuni 1961. a. määrusega nr. 285/14 kinnitatud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töö tasustamise tüüppõhimääruses vastavalt lisale nr. 1.

2. Kinnitada juhend antud majandis erialase tööstaaži arvestamise korra kohta palgalisandi maksmiseks traktoristidele-masinistidele, kes töötavad sovhoosides, «Põllumajandustehnika» rajoonikoondistes ja osakondades, masina-loomakasvatusjaamades, masina-maaparandusjaamades, rohumaa-melioratsioonijaamades ja teistes riiklikes põllu- ja veemajandusettevõtetes, vastavalt lisale nr. 3.

3. Käesoleva määrusega ettenähtud muudatused ja täiendused kehtestatakse 1. juunist 1966. a. Nimetatud muudatuste ja täiendustega seotud kulutused 1966. aastal tehakse sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele 1966. aastaks kinnitatud töötasufondi piires.

Lisa nr. 1
NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 9. juuni 1966. a. määrusele nr. 333/P-17

MUUDATUSED JA TÄIENDUSED

sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töö tasustamise tüüppõhimääruses, mis on kinnitatud NSVL Ministrite Nõukogu Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 30. juuni 1961. a. määrusega nr. 285/14

1. Tüppõhimääruse punktid 2, 10, 12 ja 21 sõnastada järgmiselt:

«2. Põllumajanduslikel töödel töötavate tööliste töö tasustamine toimub taime- ja loomakasvatuses reeglina toodetud saaduste tsentneri (ühiku) või selle maksumuse eest rahalises väljenduses tegelikes realiseerimishindades. Toodangu hinded määratakse kindlaks, lähtudes kehtestatud toodanguplaanist ja tariifsest töötasufondist, mis on arvutatud lähtudes brigaadi, rühma või lüli põllumajanduslike tööde plaanilisest mahust.

Tööliste materiaalse huvi tõstmiseks toodangu suurendamise vastu kehtestatakse toodangu hinded — taimekasvatuses 125% ja loomakasvatuses 115% tariifimäärast.

Suhkrupeedi seemnete ja seemneistikute toodangu hinded teaduslike uurimisasutuste suhkrupeedi-seemnekasvatussovhoosides ja -majandeis kehtestatakse 150% ulatuses tariifimäärast.

Töötasu makstakse:

taimekasvatuses — teravilja, puuvilla, suhkrupeedi, lina, kõigi kultuuride seemnete, köögivilja, kartuli, puuvilja, marjade, silo, heina ja muude saaduste eest;

loomakasvatuses — piima, juurdesünni, liha (kaaluiive), villa, nahkade ja muude saaduste eest;

linnukasvatuses — munade, linnualiha ja noorlindude eest;

mesinduses — mee, vaha ja sülemite eest.

Toodangu hinded võidakse kehtestada ühtseina kogu aastaks või diferentseeritult perioodide viisi».

«10. Eesmärgil tugevdada mehhanisaatorite kaadrit, suurendada nende huvi kvalifikatsiooni tõstmise ja tehnika tootlikuma kasutamise ning säilitamise vastu, omistatakse töölistele-mehhanisaatoritele (traktoristidele, kombaineritele, ekskavaatorite ja

teiste põllumajanduslike masinate masinistidele, samuti ka töölistele, kes töötavad ekskavaatori masinistide abidena) ühtne traktoristi-masinisti kutse.

Traktoristidele-masinistidele, sõltuvalt nende teadmistest ja oskusest, omistatakse I, II ja III klassi kvalifikatsioon vastavalt traktoristide-masinistide atesteerimise põhimäärusele.

I ja II klassi traktoristidele-masinistidele makstakse lisandit mehhaniseeritud töödel, mille tasustamine toimub traktoristide-masinistide tariifivõrgu järgi:

I klassi traktoristile-masinistile — 20%

II klassi traktoristile-masinistile — 10%

Sügis-talvisel perioodil hobu- ja käsitsitöödel, majanduslikel ja remonditöödel töötavate traktoristide-masinistide töö tasustatakse II järgu (vastava vööndi) traktoristide-masinistide tariifivõrgu kohaselt juhul, kui tariifimäär tehtaval tööl on madalam nimetatud järgu tariifimäärast. Ülejäänud aastaaegadel teistele töödele (ehitus-, hobu- ja käsitsitööd, remonditööd jne.) üleviidud traktoristide-masinistide töö tasustamine toimub neil töödel kehtivate tariifimäärade ja hinnete kohaselt. Teistele töödele üleviidud traktoristidele-masinistidele tasu klassi eest ei maksta.

Traktoristidele-masinistidele (sealhulgas neile, kes töötavad traktoribrigaadide ning traktori-põllundusbrigaadide brigadiridena ja nende abidena) makstakse lisandit antud majandis erialase tööstaaži eest järgmises ulatuses aasta töötasust (protsentides):

	Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volga uudismaa rajoonides	Teistes rajoonides
Kes antud majandis on pidevalt töötanud		
3 kuni 5 aastat	12	6
5 kuni 10 aastat	15	8
10 kuni 15 aastat	20	10
üle 15 aasta	25	15

Nimetatud lisand makstakse välja üheaegselt üks kord aastas».

«12. Arvestades saagikoristuse erilist tähtsust, lubatakse: liiduvabariikide ministrite nõukogudel:

a) massilise saagikoristuse esimestel päevadel, kuid mitte üle 10 päeva, kehtestada vahetusnorme täitvatele traktoristidele-masinistidele tasu järgmiselt:

traktoristidele-masinistidele, kes töötavad tera- ja kaunvilja, tera- ja silomaisi, päevalille, kartuli ja heinaseemne koristamisel

sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonides — 100% võrra, teistes rajoonides aga 60% võrra suurendatud hinnete järgi;

traktoristidele-masinistidele, kes töötavad teiste kultuuride koristamisel ja söötade varumisel sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonides — 60% võrra, teistes rajoonides aga — 30% võrra suurendatud hinnete järgi;

b) ülejäänud koristuspäevadel (täiendavalt üle 10 päeva), ent piiratud perioodil, mille kestel peab olema tagatud saagi kadudeta koristamine, kehtestada traktoristidele-masinistidele tasu järgmiselt:

traktoristidele-masinistidele, kes koristavad tera- ja kaunvilja, tera- ja silomaisi, puuvilla, päevalille, kartulit, heina- ja suhkrupeediseemet Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonide sovhoosides, makstakse 50% võrra, teistes rajoonides aga 30% võrra suurendatud hinnete järgi;

traktoristidele-masinistidele, kes koristavad teisi kultuure Siberi ja Kaug-Ida rajoonide ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonide sovhoosides, makstakse 30% võrra, ülejäänud rajoonides aga 15% võrra suurendatud hinnete järgi;

c) kõigile teistele töölistele, kes töötavad sovhoosides koristustöödel ja söötade varumisel aegadel, mis on märgitud käesoleva punkti allpunktides «a» ja «b», maksta töötasu: Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonides — 30% võrra, teistes rajoonides aga 15% võrra suurendatud tööhinnete järgi.»

«21. Brigaadide, rühmade, lülide või üksikute tööliste materiaalse huvi tõstmiseks põllumajandussaaduste tootmise suurendamise ja omahinna alandamise vastu kehtestatakse järgmine premeerimiskord:

kogutoodangu plaani ületamise eest brigaadi, rühma, lüli või üksiku töölise poolt, arvestades toodangu kvaliteeti (piima rasvasisalduse tõstmine, liha konditsiooni parandamine jne.) — makstakse taime- ja loomakasvatuses kuni 20%, tera- ja silomaisi osas — kuni 30% üleplaanilise toodangu maksumusest (realiseerimishindades);

otsekulude vähendamise eest toodangu ühiku kohta või selle omahinna alandamise eest võrreldes plaaniga, makstakse taimekasvatuses 25% ja loomakasvatuses 40% saadud kokkuhoiusummast.

Konkreetsed preemiamäärad brigaadidele, rühmadele, lülidele või üksikutele töölistele määratakse kindlaks majandi juhataja poolt kooskõlastatult ametiühingukomiteega diferentseeritult, ole-

nevalt tootmisharu iseärasustest ja muudest töötingimustest, lähtudes aastaks kinnitatud palgafondist.

Loomakasvatuses võidakse preemiaid maksta kvartali töötulemuste või üksikute lõpetatud tööperioodide (nuumamine, noorloomade kasvatamine jm.) järgi.

Brigaadides, rühmades ja lülides arvestatakse töölistele preemiaid proportsionaalselt nende töötasule (kaasa arvatud lisatasud), mis on välja makstud sel perioodil, mille eest premeerimine toimub».

Lisa nr. 3
NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi 9. juuni 1966. a. määrusele nr. 333/P-17

JUHEND

ANTUD MAJANDIS ERIALASE TÖÖSTAAŽI ARVESTAMISE KORRA KOHTA LISANDI MAKSMISEKS TRAKTORISTIDELE-MASINISTIDELE, KES TÖÖTAVAD SOVHOOSIDES, «PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» RAJOONIKOONDISTES JA OSAKONDADES, MASINA-LOOMAKASVATUSJAAMADES, MASINA-MAAPARANDUSJAAMADES, ROHUMAA-MELIORATSIOONI JAAMADES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLU- JA VEEMAJANDUSE ETTEVÕTETES

Palgalisandi määr erialase tööstaaži eest

1. NLKP Keskkomitee, NSVL Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN 22. aprilli 1966. a. määrusega nr. 311 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide materiaalse huvi tõstmisest põllumajandussaaduste tootmise suurendamise vastu» kehtestatud lisand antud majandis erialase tööstaaži eest makstakse välja traktoristidele-masinistidele, kes töötavad sovhoosides, «Põllumajandustehnika» rajoonikoondistes ja osakondades, masina-loomakasvatusjaamades, masina-maaparandusjaamades, rohumaa-melioratsiooni jaamades ning teistes riiklikes põllu- ja veemajanduse ettevõtetes järgmises ulatuses aasta töötasusummast (protsentides):

	Siberi ja Kaug-Ida rajoonides ning Kasahstani, Uraali ja Volgamaa uudismaa rajoonides	Teistes rajoonides
Kes antud majandis on pidevalt töötanud		
3 kuni 5 aastat	12	6
5 kuni 10 aastat	15	8
10 kuni 15 aastat	20	10
üle 15 aasta	25	15

Nimetatud lisand makstakse välja üheaegselt üks kord aastas.

2. Traktoristide-masinistide (sealhulgas traktori- ja traktoripõllundusbrigaadide brigadiride ja nende abidena töötavate) tööstaaži hulka, mis annab õiguse lisandi saamiseks antud majandis erialase tööstaaži eest, kuulub:

a) töötamine traktoristi-masinistina, samuti traktoristi-masinisti tööaeg teistel töödel samas majandis (remonditööd, hobu- ja käsitsitööd, ehitus- ja majanduslikud tööd jne.) vastavalt administratsiooni korraldusele.

Isikutel, kes 1. juuni 1966. a. seisuga töötasid traktoristide-masinistidena, võetakse arvesse kogu nende erialase töö aeg antud majandis, sõltumata töös esinenud vaheaegadest. 1. juunil 1966. a. uudismaarajoonides ja uutel ülesharitavail maadel töötanud traktoristide-masinistide tööstaaži hulka arvatakse ka erialase töö aeg majandeis, kus nad töötasid enne väljasõitu uute ülesharitavate maade rajoonidesse, kui neis majandeis on kehtestatud lisand erialase tööstaaži eest;

b) Isamaasõja perioodil Nõukogude Armee (Punaarmee) ridades, Siseministeeriumi (SARK) vägedes, partisanisalkades või maakaitseväes viibimise aeg, kui traktoristid-masinistid kutsuti, mobiliseeriti või nad vabatahtlikult läksid sõjaväeteenistusse, partisanisalkadesse ja maakaitseväkke majandeist, kus on kehtestatud lisand tööstaaži eest antud majandis, ning kes tulid tagasi tööle neisse majandeisse;

c) erialase töö aeg välismaal tingimusel, kui nad tulid tagasi endisse töökohta hiljemalt kahe kuu jooksul, arvates välismaalt tagasijõudmise päevast, maha arvatud alalisse töökohta sõidu aeg;

d) õppimise aeg traktoristide-masinistide ettevalmistus- ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustel (koolides) tootmistöö katkestamisega, kui nad enne kursusi ja pärast kursuste lõpetamist töötasid oma erialal samas majandis;

e) töötamise aeg valitud ametikohtadel partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonides, kui traktorist-masinist enne ja pärast seda aega töötas oma erialal antud majandis.

3. Erialase tööstaaži määramisel tuleb arvesse võtta töötamise aeg mitte üksnes tegutsevas, vaid ka likvideeritud või reorganiseeritud majandis (sealhulgas kolhoosis), mille baasil antud majand moodustati.

4. Erialane tööstaaž ei katke, kui traktorist-masinist kõrgemalseisva organisatsiooni korraldusel viiakse üle ühest majandist teise ning mõlemas makstakse lisandit erialase tööstaaži eest.

5. Traktoristid-masinistid, kes lahkusid antud majandist pärast 1. juunit 1966. a., kuigi nad hiljem tulid tagasi tööle samasse majandisse, kaotavad eelmise tööstaaži, mis andis neile õiguse

lisandile erialase tööstaaži eest, välja arvatud käesoleva juhendi punktis 6 märgitud juhud.

6. Vastavalt käesoleva juhendi punktidele 2, 3 ja 4 arvestatud tööstaaž seisuga 1. juuni 1966. a. säilib edasise töö perioodil selle katkestamatuse korral. Antud majandis erialase tööstaaži hulka ei kuulu vaheajad töös, kuid see ei katke järgmistel juhtudel:

a) tööle asumisel hiljemalt kolme kuu jooksul pärast Nõukogude Armeest tagasijõudmise päeva, maha arvatud sõiduaeg (peale juhtude, mis on toodud punkt 2 allpunktis «b»), kui traktorist-masinist enne armeesse kutsumist töötas oma erialal antud majandis;

b) tööle asumisel kuu aja jooksul pärast ajutist invaliidsust või haigust, mis kestis üle kahe kuu ja põhjustas vallandamise, ja kui traktorist-masinist tuli tagasi oma erialale antud majandis või kui ta asus tööle teise majandisse, kus on maksev lisand erialase tööstaaži eest, kui ta esitas õiendi selle kohta, et eelmise töökoha administratsioon ei saanud talle võimaldada tööd oma erialal, samuti kui ta pöördus tagasi tööle oma erialale pärast üleviimist arstliku tööekspertiisikomisjoni (ATEK) või arstliku konsultatsioonikomisjoni (AKK) otsuse põhjal samas majandis teisele tööle, mis ei andnud õigust lisandi saamiseks;

c) tööle asumisel majandisse, kus makstakse lisandit erialase tööstaaži eest, pärast vallandamist koosseisude koondamise või majandi likvideerimise (reorganiseerimise) tõttu, kui vaheaeg töös ei ületa ühte kuud, arvestamata kolimise aega;

d) üleminekul tööle teisal asuvasse majandisse, kus kehtib palgalisandi maksmine erialase tööstaaži eest, seoses mehe (naise) üleviimisega, kui vaheaeg töös ei ületa ühte kuud, arvestamata kolimise aega.

Staaži hulka ei arvata, ent staaži ei katkesta paranduslikel töödel viibimise aeg töökoha järgi. Neil juhtudel palgalisandit erialase tööstaaži eest makstakse antud aastal töötatud aja eest, maha arvatud paranduslikel töödel viibimise aeg.

7. Lisand traktoristile-masinistile erialase tööstaaži eest antud majandis arvestatakse nende palgalt, mis on välja makstud tehtud töö ja toodangu eest, klassitasult, põhimääruse järgi makstud preemiasummadelt ja samuti puhkuse aja eest väljamakstud keskmiselt töötasult.

8. Kui traktoristil-masinistil tekib õigus lisandi saamiseks erialase tööstaaži eest antud majandis kalendriaasta jooksul, siis lisand arvestatakse töötasult, mis on välja makstud pärast sellise lisandi saamise õiguse tekkimist.

Traktoristidele-masinistidele, kellel kalendriaasta jooksul tekkis õigus kõrgema lisandi saamiseks erialase tööstaaži eest, määratakse makstav lisandi üldsumma aastas kindlaks lisandite summeerimise teel, mis neile on arvestatud vastavas suuruses aasta perioodidel.

9. Traktoristidele-masinistidele, kes lahkusid töölt, mis andis neile õiguse lisandi saamiseks erialase tööstaaži eest, seoses AKK või ATEK'i otsusega haiguse või invaliidsuse puhul, samuti seoses kutsumisega Nõukogude Armeesse, üleminekuga valitavale tööle, õppima siirdumisega, pensionile minekuga, töölt lahkumisega lapse sündimise tõttu, samuti surnud masinistide-traktoristide (kes omasid õiguse lisandi saamiseks erialase tööstaaži eest) perekondadele arvestatakse erialase tööstaaži eest lisandit töötasult, mis on välja makstud antud aastal enne töölt vallandamist.

Ülejäänud traktoristidele-masinistidele, kes lahkusid töölt antud majandist enne väljamakse aja saabumist, lisandit erialase tööstaaži eest ei maksta.

10. Traktoristide-masinistide üleviimisel erialasele tööle teise majandisse, vastavalt kõrgemalseisva organisatsiooni korraldusele, makstakse lisandit tööstaaži eest proportsionaalselt mõlemas majandis väljatöötatud aja eest saadud palgale.

11. Traktoristidele-masinistidele kooskõlas kehtiva seadusandlusega säilitatava keskmise töötasu arvutamisel lisandit erialase tööstaaži eest antud majandis arvesse ei võeta.

Staaži kindlaksmääramise kord, mis annab õiguse palgalisandi maksmiseks erialase tööstaaži eest

12. Erialase tööstaaži antud majandis määrab kindlaks komisjon koosseisus: majandi juhataja, kaadriala töötaja, pearaamatupidaja ja ametiühinguorgani esindaja.

13. Põhidokumendiks staaži määramisel on tööraamat viitega dokumentidele, mis tõestavad erialast tööd.

14. Erialast tööstaaži, mis tööraamatus ei ole tõestatud viitega dokumendile, samuti mis ei ole tõestatud sissekannetega tööraamatus, võidakse tõestada korra kohaselt vormistatud ja vastava ettevõtte juhataja allkirjadega varustatud dokumentidega, mis on välja antud isikulise koosseisu arvestusdokumentide või tabeliarvestuse ja teiste dokumentide alusel, mis tõestavad antud isiku töötamise aega.

15. Kui töötamise aega tõestavad dokumendid puuduvad ning nende taastamine pole võimalik, siis staaž võidakse kindlaks määrata vähemalt kahe tunnistaja seletustega. Sel juhul on komisjon kohustatud vastavailt ettevõtteilt nõudma ametlikku kinnitust arhiivi hävinemise kohta.

Tunnistajate seletused antakse kirjalikult ainult isikute poolt, kes on töötanud koos töötajaga, kelle staaži määratakse. Tunnistaja allkirja tõestab majandi juhataja, kui aga tunnistaja ei tööta, siis allkiri tõestatakse notariaalses korras. Sugulaste seletuste andmine tunnistajatena ei ole lubatud.

Tööstaaž alates 1944. aastast peab olema tõestatud üksnes dokumentidega. Selle staaži tõestamine tunnistajate seletustega ei ole lubatud.

16. Komisjonide otsused erialase tööstaaži kindlaksmääramisel kantakse protokolli. Korra kohaselt kolmes eksemplaris vormistatud (ettevõtte pitsatiga varustatud) väljavõtted komisjonide otsustest antakse: raamatupidamisele palgalisandi arvestamiseks — 1 eks, töötajale — teine, ja kolmas eksemplar õmmeldakse töötaja isiklikku toimikusse.

17. Kaebused komisjonide otsuste peale vaatab läbi kõrgemalseisev majanduslik organ, kellele majand allub, ja tema otsused on lõplikud.

RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TÖÖTAJATE PREMEERIMISE KOHTA UUE TEHNIKA LOOMISE JA JUURUTAMISE EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 130
1. APRILLIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1967. a. määrusele nr. 230 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada riiklike põllumajandusettevõtete töötajate premeerimine uue tehnika loomise ja juurutamise eest.

Vahendite eraldamist nimetatud töötajatele preemiate väljamaksmiseks uue tehnika loomise ja juurutamise eest teostada 0,2 protsendi suuruses riiklike põllumajandusettevõtete põhitegevuse personali palgafondist.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TÖÖLISTELE, KES TEGELEVAD PEEKONSIGADE NUUMAMISEGA, VÄLJAMAKSTAVATE PREEMIATE SUURUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 144
10. APRILLIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1967. a määrusele nr. 246 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töölistele, kes tegelevad peekonsigade nuumamisega, väljamakstavate preemiate suuruse kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Maksta sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töölistele, kes tegelevad peekonsigade nuumamisega, NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 15. juuni 1961. a. määruse nr. 542 punktiga 7 (Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. augusti 1961. a. määrus nr. 347) ette nähtud preemiaid kogutoodangu saamise plaani ületamise eest kuni 30% ulatuses üleplaanilise toodangu maksumusest (realiseerimishindade järgi).

RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUS- JA VEEMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE TÖÖTAJATE PREMEERIMISE KOHTA MOOTORIKÜTUSE JA MÄÄRDEAINETE KOKKUHOIU EEST NING MATERIAALSE VASTUTUSE KOHTA NENDE ÜLEKULU EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 208
18. MAIST 1967

Riiklike põllumajandus- ja veemajandusettevõtete ning -organisatsioonide töötajate huvi tõstmiseks mootorikütuse ja määrdeainete säästliku kulutamise vastu ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1967. a. määrusega nr. 376 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Sisse seada nendes sovhoosides, «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikooondistes ja osakondades ning teistes riiklikes põllumajandus- ja veemajandusettevõtetes ning -organisatsioonides, kus rakendatakse naftasaaduste tehniliselt põhjendatud kulunorme, töötajate premeerimine mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest ning materiaalne vastutus nende ülekulu eest.

Mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest, võrreldes kehtivate kulunormidega, tingimusel, et traktoritööde kvaliteedi suhtes on kinni peetud agrotehnilistest nõuetest, maksta preemiaid järgmiselt: traktoristile-masinistile 35 protsenti tema poolt kokkuhoitud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest; traktori- ja põllundusbrigaadi (traktori-, kompleksbrigaadi) ning «Eesti Põllumajandustehnika» mehhaniseeritud üksuse brigaadi brigadirile 7 protsenti, brigadiri abile 3 protsenti, meistrile-seadistajale 5 protsenti ja mootorikütuse tankijale 3 protsenti brigaadi poolt kokkuhoitud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest; sovhoosi osakonna mehhaanikule 3 protsenti osakonna poolt kokkuhoitud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest; naftamajandi juhatajale 3 protsenti, remonditöökodade töölistele, kes reguleerivad kütteaparatuuri, 5 protsenti kogu majandi poolt kokkuhoitud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest.

2. Preemiaid mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest maksta üle kehtivate maksimaalsete preemiamäärade, olenemata preemiatest, mida makstakse vastavalt teistele otsustele. Saadud preemiaid arvestada töötajate keskmise töötasu arvutamisel.

Nimetatud preemiate maksmisega seotud kulusid teha üle palgafondi.

3. Mootorikütuse ja määrdeainete kasutamisel töötajate süü läbi tekkinud ülekulu eest kinni pidada traktoristilt-masinistilt 50 protsenti tema poolt ülekulutatud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest; traktori- ja põllundusbrigaadi (traktori-, kompleksbrigaadi) ning «Eesti Põllumajandustehnika» mehhaniseeritud üksuse brigaadi brigadirilt 10 protsenti, brigadiri abilt 5 protsenti, mootorikütuse tankijalt 5 protsenti brigaadi poolt ülekulutatud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest; sovhoosi osakonna mehhaanikult 5 protsenti osakonna poolt ülekulutatud mootorikütuse ja määrdeainete maksumusest.

Kui mootorikütuse ja määrdeainete ülekulu ei ole tekkinud töötajate süü läbi, kannab mootorikütuse ülekulu kuni 30 protsendi ulatuses, võrreldes kehtivate normidega, maha majandi juhtija.

Mootorikütuse ja määrdeainete ülekulu, mis võrreldes kehtivate normidega on suurem kui 30 protsenti ning ei ole tekkinud töötajate süü läbi, vaid põllumajanduslike tööde tegemisel keerukates tingimustes, kannab maha naftasaaduste kulutamist kontrollima kohustatud kõrgemalseisva organisatsiooni (rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse, «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondise või osakonna jne.) juhtija aktide esitamisel komisjoni poolt koosseisus: majandi juhtija (komisjoni esimees), peaspetsialist (agronoom, insener), traktori- ja põllundusbrigaadi (traktori-, kompleksbrigaadi) brigadir.

4. Preemiate maksmine mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest ning töötasust summade kinnipidamine nende ülekulu eest toimub iga kvartali möödumisel. Kui järgmistes kvartalites tehakse täielikult või osaliselt tasa mootorikütuse ja määrdeainete ülekulu, mis on tekkinud möödunud kvartalites, siis tehakse ümberarvutus ja tagastatakse varem kinnipeetud summad vastavalt mootorikütuse ja määrdeainete tasatehtud kogusele.

Lõplik ümberarvutus mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest makstavate preemiate ning nende ülekulu eest tehtavate kinnipidamiste osas tehakse kalendriaasta lõpul olenevalt kogu aasta töö tulemusena natuuras kokkuhoitud või ülekulutatud mootorikütuse ja määrdeainete kogusest.

5. Kui traktoritöödel rikutakse kehtivaid agrotehnilisi nõudeid, siis peetakse kinni traktoristilt-masinistilt 50 protsenti ning traktori- ja põllundusbrigaadi (traktori-, kompleksbrigaadi) brigadirilt 10 protsenti mittekvaliteetselt tehtud tööle kulutatud mootorikütuse ning määrdeainete maksumusest.

6. Soovitada kolhoosidel premeerida mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest ning pidada nende ülekulu eest töötasust summasid kinni korras ja suuruses, mis on käesoleva määrusega ette nähtud riiklike põllumajandusettevõtete töötajatele.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 22, art. 184

METSAMAJANDUSE ETTEVÕTETES MULDADE JA VEETEKKELISE EROSIOONI VASTU KAITSMISEL TÖÖTAVATE VANEMTRAKTORISTIDE-MASINISTIDE PALGALISANDI KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 55
21. VEEBRUARIST 1968

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. veebruari 1968. a. määrusele nr. 75 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Laiendada muldade tuule- ja veetekkelise erosiooni vastu kaitsmisel metsamajanduse ettevõtetes töötavatele vanemtraktoristidele-masinistidele Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1967. a. määruse nr. 259 punkti 9 kehtivust.

Vanemtraktoristidele-masinistidele käesoleva määrusega ette-nähtud palgalisandi maksmisega seotud kulud katta vahenditest, mis vabanevad seoses Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt metsamajandus- ja metsataastamistööde mehhaniseerimise taseme tõstmise ja metsamajanduse ettevõtete tööliste töö parema organiseerimise abinõude rakendamisega, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi süsteemi töötajate 1968. aastaks kinnitatud palgafondi piires.

SOVHOOSIDES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES LOOMAKASVATUSES TÖÖTAVATELE TÖÖLISTELE NIMETUSE «LOOMAKASVATUSE MEISTER» KEHTESTAMISE JA PIIMALOOMAKASVATUSES RAKENDATUD TÖÖLISTE PREMEERIMISE KOHTA ALANENUD HAPPESUSEGA PIIMA JA RÕÕSA KOORE RIIGILE ANDMISE EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 177
20. MAIST 1968

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1968. a. määrusele nr. 262 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) 1. oktoobrist 1968. a. kehtestati juhtivate kutsealade töölistele, kes on rakendatud loomakasvatuses sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, nimetused «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» ning määrati kindlaks lisatasu suurus: isikutele, kellele on antud nimetus «I liigi loomakasvatuse meister», — 20 protsenti palgast ja isikutele, kellele on antud nimetus «II liigi loomakasvatuse meister», 10 protsenti palgast;

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks kooskõlastatult Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Keskkomiteega ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada «Nimetuste «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» andmise korra põhimäärus»;

2) sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktoritel on lubatud premeerida lüpsjaid, karjakuid, koorejaamade ja piimavastuvõtupunktide töölisi, piimavedajaid (koorevedajaid) ja teisi piimafarmide töölisi, samuti nende farmide piimakarja teenindavate brigaadide arvestajaid, laborante ja brigadire alanenud happesusega piima ja rõõsa koore riigile andmise eest, kulutades selleks kuni 70 protsenti summadest, mida liha- ja piimatööstuse ettevõtted majanditele maksavad kõrgendatud kvaliteediga toodangu riigile andmise eest.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete ülemineku piima hankimisele varutava piima riikliku standardi järgi ja arveldustele piima eest diferentseeritud kokkuostuhindadega määrab nimetatud töötajate premeerimise korra kõrgendatud kvaliteediga piimatoodete riigile andmise eest kindlaks NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium NSV Liidu Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi osavõtul ning kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ning Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga, lähtudes kõrgendatud kvaliteediga toodangu riigile andmise eest töötajate premeerimiseks suunatavate summade määradest, mis on ette nähtud käesolevas alapunktis.

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE LOOMAKASVATUSTÖÖLISTELE NIMETUSE «I LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» JA «II LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» OMISTAMISE KOHTA

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE MINISTRI KÄSKKIRI NR. 223
24. SEPTEMBRIST 1968

Vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. mai 1968. a. määrusele nr. 177 ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi 2. augusti 1968. a. käskkirjale nr. 181

käsin:

1. Võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) 1. oktoobrist 1968. a. kehtestatakse sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete loomakasvatuse põhitöölistele nimetused «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» ning määratakse kindlaks lisatasu suurus töölistele, kellele on omistatud nimetus «I liigi loomakasvatuse meister» — 20 protsenti palgast ja töölistele, kellele on omistatud nimetus «II liigi loomakasvatuse meister» — 10 protsenti palgast;

2) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi 2. augusti 1968. a. käskkirjaga nr. 181 on kinnitatud sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete loomakasvatustöölistele nimetuste «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» omistamise põhimäärus koos lisadega.

2. Kõigil põllumajanduse valitsustel, Aianduse Valitsusel, Eesti Linnukasvatuse Valitsusel, Eesti Loomakasvatuse Instituudil ja Eesti Maaviljeluse Instituudil:

1) rakendada nimetuse «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» omistamise kord igas majandis;

2) kindlustada majandeis atestatsioonikomisjonide moodustamine, läbi viia nende instrueerimine ja organiseerida komisjonide töö; soovitada arvata täiendavalt komisjonide koosseisu, kooskõlastatult rajooni peaarstiga, sanitaar-epidemioloogiajaama esindaja või kohalik meditsiinitöötaja;

3) soovitada kolhoosidel omistada loomakasvatuses töötavaile kolhoosnikele nimetused «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» korras, mis on kindlaks määratud sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele.

Kooskõlastatud
Põllumajanduse ja Varumise
Tööliste ja Teenistujate
Ametiühingu Keskkomitee
sekretär I. Leonov
30. juulil 1968. a.

Lisa
NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi 2. augusti 1968. a.
käskkirjale nr. 181

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE LOOMAKASVATUSTÖÖLISTELE NIMETUSTE «I LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» JA «II LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» OMISTAMISE

PÕHIMÄÄRUS

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1968. a. määrusele nr. 262 kehtestatakse sovhooside ja teiste riiklike majandite loomakasvatustöölistele nimetuste «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» omistamiseks järgmine kord:

1. I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetus omistatakse kõige kvalifitseeritumatele töölistele, kes 2—3 viimase aasta jooksul on saavutanud hooldatavate loomade ja lindude produktiivsuse ning toodangu kvaliteedi, karja taastootmise ja säilitamise alal püsivalt kõrgeid näitajaid.

2. Töölised, kes saavutasid kõrgeid töönäitajaid, mis on ette nähtud I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamiseks, atesteeritakse majandis, kus nad töötavad.

3. Atesteerimisele lubatakse need loomakasvatuse põhitöölised (lisa 1), kes on lõpetanud erikursused või õppinud iseseisvalt vastavalt zoovetõppuste programmile.

4. «Loomakasvatuse meistri» nimetuse omistamiseks luuakse majandis alaline atestatsioonikomisjon.

5. Atestatsioonikomisjon moodustatakse ettevõtte juhataja käskkirjaga koosseisus: ettevõtte juhataja (esimees), pea-(vanem-) zootehnik, pea-(vanem-) vetarst, pea-(vanem-) insener, osakondade ja farmide juhatajad või brigadirid, ametiühingu organisatsiooni esindaja *).

6. Atestatsioonikomisjon hindab tööliste teadmisi ja töötulemusi vastavalt kvalifikatsiooni iseloomustustes toodud tingimustele (lisa 2).

7. Atestatsioonikomisjon atesteerib loomakasvatuse põhitöölisi farmide, osakondade ja teiste majandi tootmisüksuste juhatajate esildise (lisa 3) põhjal ning samuti ka tööliste isikliku avalduse alusel (lisa ei tooda).

---

*) Riiklikes põllumajandusettevõtetes, kus koosseisus nimetatud spetsialistid puuduvad, toimub loomakasvatuse tööliste atesteerimine kõrgemalseisva organisatsiooni korraldusel mõne teise majandi atestatsioonikomisjoni poolt.

8. Atestatsioonikomisjoni otsus teadmiste ja teiste kvalifikatsiooni nõuete kontrollimise tulemuste kohta vormistatakse komisjoni istungi protokolliga (lisa 4 — lisa ei tooda).

9. Isikutele, kes on sooritanud eksamid ja täitnud teised kvalifikatsiooni nõuded, omistatakse pärast kõrgemalseisva organisatsiooni poolt atestatsiooni tulemuste kinnitamist vastava liigi «Loomakasvatuse meistri» nimetus ning antakse välja vastav tunnistus (lisa 5 — lisa ei tooda).

I või II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse eest seaduses ettenähtud lisatasu arvestatakse ettevõtte juhataja käskkirja alusel kõrgemalseisva organisatsiooni poolt atestatsioonikomisjoni otsuse kinnitamise momendist.

10. Tunnistuste blanketid valmistatakse liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumide poolt, säilitatakse range aruandluse dokumentidena ja antakse atestatsioonikomisjonidele välja aruandealuste dokumentidena.

11. Isikuid, kes eksameid ei sooritanud nimetuse omistamiseks, lubatakse üldistel alustel teistkordselt eksamile mitte varem kui kuue kuu pärast arvates eelmisest teadmiste kontrollimisest.

12. I või II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamiseks vajalikud materjalid vormistatakse lisatud vormide kohaselt (lisad 3, 4, 5, 6 — lisasid ei tooda).

13. Loomakasvatuse meistri nimetust omavate tööliste ülemineku teisele tööle lisas 1 näidatud kutsealale, aga samuti ka nende üleviimise puhul madalama produktiivsusega loomade (lindude) gruppide teenindamisele või ülemineku puhul teise majandisse, loomakasvatuse meistri nimetus säilitatakse.

14. Tehnoloogilise protsessi, teenindatavate loomade hooldamise ja seadmete ekspluateerimise eeskirjade süstemaatilise rikkumise ning oma tööülesannetesse lohaka suhtumise eest, mis toob kaasa loomade (lindude) surevuse ning samuti ka teenindatavate loomade (lindude) grupi produktiivsuse aasta näitajate languse võrreldes brigaadi, farmi, osakonna või majandi poolt antud aastal saavutatud näitajate tasemega, võib atestatsioonikomisjon alandada liiki või ära võtta loomakasvatuse meistri nimetuse. Atestatsioonikomisjoni otsus astub jõusse pärast kinnitamist kõrgemalseisva organisatsiooni poolt.

Vastava liigi loomakasvatuse meistri nimetus taastatakse atestatsioonikomisjoni poolt üldistel alustel.

Lisa 1
I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamise põhimääruse juurde

«I LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» ja «II LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» NIMETUSE OMISTAMISELE KUULUVATE LOOMAKASVATUSE PÕHITÖÖLISTE LOETELU

1. Lüpsjad, vasikatalitajad, karjakud, karjakud-karjased, kes teenindavad lüpsi- ja noorkarja ning sugupulle.
2. Seatalitajad.
3. Lambatalitajad.
4. Linnutalitajad, tibutalitajad, inkubatsioonioperaatorid, operaatorid-selektsionäärid.
5. Tallimehed, džokid, sõitjad.
6. Karuslooma- ja küülikutalitajad.
7. Mesinikud.
8. Töölised-seemendajad, kes otseselt tegelevad põllumajandusloomade kunstliku seemendamisega.

Lisa 2
I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamise põhimääruse juurde

«I LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» ja «II LIIGI LOOMAKASVATUSE MEISTER» KVALIFIKATSIOONI ISELOOMUSTUSED

Tööliste kvalifikatsioon I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamiseks peab vastama järgmistele nõuetele:

Loomakasvatuse meister peab olema kvalifitseeritud tööline, põhjalikult tundma oma eriala, töötama kõrge tööviljakusega, saavutama kõrgeid ja püsivaid loomade (lindude) produktiivsuse ja toodangu kvaliteedi ning teenindatavate loomade (lindude) taastootmise ja säilitamise näitajaid.

1. «II liigi loomakasvatuse meister»:

1) peab olema loomakasvatuses töötanud vähemalt 3 aastat. Teenindatavate loomade (lindude) grupi produktiivsuse (põhitoodangu) 2—3 aasta keskmised näitajad peavad olema vähemalt 110—125% brigaadi, farmi, osakonna või majandi poolt sama perioodi jooksul saavutatud tasemest. Teiste produktiivsuse liikide osas ei määrata tegelikust tasemest madalamaid näitajaid. Konkreetsed näitajad ja nende tase määratakse kindlaks majandi administratsiooni poolt, kooskõlastatult kohaliku ametiühingukomiteega ja kõrgemalseisva organisatsiooniga.

Majandites, farmides, osakondades ja brigaadides, kus kollektiiv viimase 2—3 aasta jooksul antud rajooni tingimustes on saavutanud maksimaalse loomade (lindude) produktiivsustaseme, võivad nõuded tootmisnäitajatele olla erandina alandatud ja kehtestatud majandis, farmis, osakonnas või brigaadis saavutatud tasemele.

Produktiivsuse näitajad alalistele loomakasvatustööliste asendajatele määratakse kindlaks 5—10 protsendi võrra madalamad kui põhitöölistele;

2) peab teadma vastavalt oma kutsealale zoovetõppuse kava alljärgnevas ulatuses:

— põllumajandusloomade anatoomia ja füsioloogia alused;
— põhilised söödad ja nende söödaväärtus, hoidmise viisid, ettevalmistus söötmiseks ja söötmise kord;
— põllumajandusloomade söötmise ja jootmise eeskirjad ning normid;
— zootehnika ja veterinaaria põhinõuded põllumajandusloomade pidamisel ja hooldamisel;
— põllumajandusloomade aretuse alused;
— põllumajandusloomade produktiivsuse tõstmise võtted;
— põllumajandusloomade rohkemlevinud haigused ja loomadele esmaabi andmine;
— toodangu algtöötlemise ja kvaliteedi säilitamise reeglid;
— loomakasvatuses kasutatavad mehhaniseerimise vahendid ja nende tehnilise ekspluateerimise eeskirjad;
— zoohügieeni ja ohutustehnika reeglid;
— põllumajanduse eesrindlaste progressiivsed töömeetodid.

2. «I liigi loomakasvatuse meister»

1) peab olema loomakasvatuses töötanud vähemalt 5 aastat *) ja omama teenindatavate loomade grupi (lindude) produktiivsuse ja põhitoodangu tootmisnäitajad 5—10% võrra kõrgemad II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse saamiseks kehtestatud nõudeist.

Antud piirides näitajate ületamise konkreetne tase määratakse kindlaks majandi administratsiooni poolt, kooskõlastatult kohaliku ametiühingukomiteega ja kõrgemalseisva organisatsiooniga.

Majandites, farmides, osakondades ja brigaadides, kus kollektiiv viimase 2—3 aasta jooksul saavutas loomade (lindude) maksimaalse produktiivsuse taseme, võivad tootmisnäitajad olla madalamad «II liigi loomakasvatuse meistri» nimetuse saamiseks kehtestatud nõudest;

---

*) Töölistele, kes 2—3 aasta jooksul saavutasid silmapaistvaid tootmisnäitajaid, mis tunduvalt ületavad I liigi loomakasvatuse meistri saamiseks kindlaksmääratud nõuded, võib erandina «I liigi loomakasvatuse meistri» nimetust omistada varem, kui pidev tööstaaž kutsealal on vähemalt 3 aastat.

2) on kohustatud:
— omama vastavalt oma kutsealale teadmisi ulatuses, mis kvalifikatsiooni iseloomustusega on ette nähtud II liigi loomakasvatuse meistri jaoks;
— kõrvaldama tema poolt kasutatavate mehhanismide lihtsamaid rikkeid;
— pidevalt täiendama oma teadmisi, õppima tundma põllumajanduse eesrindlaste progressiivseid töömeetodeid ning rakendama neid oma töös;
— abistama vähemkogenenuid töölisi kvalifikatsiooni tõstmisel;
— oskama teist kutseala vastavas loomakasvatusharus.

3. Toodangut mitteandvate loomade gruppe teenindavatele töölistele I ja II liigi loomakasvatuse meistri nimetuse omistamiseks määratakse näitajad kindlaks majandi administratsiooni poolt kooskõlastatult kohaliku ametiühingukomitee ja kõrgemalseisva organisatsiooniga.

ENDISTE KOLHOOSILIIKMETE — KIRJAKANDJATE TÖÖSTAAŽI KOHTA, KES SEOSES KOLHOOSIMAADE ÜLEANDMISEGA SOVHOOSIDELE VÕI TEISTELE RIIKLIKELE ETTEVÕTETELE JA ORGANISATSIOONIDELE LÄKSID ÜLE ALALISELE TÖÖLE SIDEJAOSKONDADESSE

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 269
5. JUUNIST 1964

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. mai 1964. a. määrusega nr. 399 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks, et endistele kolhoosiliikmetele — kirjakandjatele, kes seoses kolhooside reorganiseerimisega sovhoosideks või kolhooside tegevuse lõpetamisega ja nende maade üleandmisega riiklikele ettevõtetele ja organisatsioonidele läksid üle alalisele tööle kirjakandjatena sidejaoskondadesse, laiendatakse tööstaaži arvestamise korda, mis on määratud kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee 3. mai 1957. a. määrusega nr. 495 kinnitatud «Kolhooside reorganiseerimisel sovhoosideks kolhooside maade ja ühisvara sovhoosidele üleandmise korra ning kolhoosnikutega arvelduste pidamise korra määrustiku» punktiga 4.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 26, art. 98

KALURIKOLHOOSIDE ESIMEESTE, ESIMEESTE ASETÄITJATE, SPETSIALISTIDE JA RAAMATUPIDAJATE TÖÖ TASUSTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 90
24. VEEBRUARIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Kalurikolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamise tüüppõhimäärus».

2. Soovitada kalurikolhoosidel alates 1965. aastast kehtestada kolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamine vastavalt nimetatud tüüppõhimäärusele.

3. Lubada Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul soovitada kolhoosnikute üldkoosolekutel (volinike koosolekutel) kehtestada üksikutele kolhooside esimeestele ja spetsialistidele, kes on saavutanud kõrgeid tulemusi kalapüügi suurendamise ja majandi ökonoomika tugevdamise alal, suurem töötasu, kui on ette nähtud käesolevas tüüppõhimääruses.

4. Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul iga aasta anda tootmis-finantsplaanide läbivaatamisel kolhoosidele soovitusi arvulise koosseisu, töötasufondi ja kolhooside esimeeste ja teiste töötajate töötasumäärade kohta, pidades seejuures silmas vajadust vähendada halduspersonali.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
24. veebruari 1965. a. määrusega
nr. 90

KALURIKOLHOOSIDE ESIMEESTE, ESIMEESTE ASETÄITJATE, SPETSIALISTIDE JA RAAMATUPIDAJATE TÖÖ TASUSTAMISE TÜÜPPÕHIMÄÄRUS

I. Üldalused

Käesoleva tüüppõhimääruse eesmärgiks on anda kalurikolhoosidele põhilised soovitused selleks, et kehtestada kolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamise uus süsteem, mis vastaks kolhooside ökonoomikas toimunud muudatustele ja kindlustaks kalurikolhoosi juhtiva koosseisu materiaalse huvi kolhoosi töötulemuste vastu nii kolhoositootmise põhiharus — kalapüügis kui ka teistes kolhoosi tootmisharudes.

Kolhooside esimeeste, nende asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamise kord ja määrad kehtestatakse kalurikolhooside liikmete üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsusega.

II. Kalurikolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate põhitöötasu määrad

1. Kalurikolhoosi esimehe, tema asetäitja, spetsialistide ja raamatupidajate (pea-, vanemraamatupidaja) põhitöötasu määr soovitatakse kehtestada sõltuvalt kolhoosi plaanilisest rahalisest sissetulekust aasta jooksul kõigist majandusharudest (ilma sisekäibeta).

2. Läbivaatamiseks kolhooside üldkoosolekutel soovitatakse kalurikolhooside esimeeste, nende asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate palkade tüüpmäärasid vastavalt lisale.

3. Kalurikolhoosides alates üldtuluga 200 tuh. rubla ja enam (ilma sisekäibeta) võib liikmete (volinike) üldkoosolek sellekohase otsuse põhjal valida vabastatud esimehe asetäitja.

4. Suure põllumajanduse mahuga kalurikolhoosides võib üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsuse kohaselt valida kolhoosi esimehe vabastatud asetäitja põllumajanduse alal.

5. Kalurikolhoosides, kus ei ole kolhoosi esimehe vabastatud asetäitjat, võib kolhoosi esimehe puudumise korral rohkem kui 12 tööpäeva (seoses puhkusega, haigusega, ekspeditsioonpüügil olekuga jne.) panna esimehe kohused kolhoosi juhatuse otsusega ühele juhatuse liikmetest.

Neil juhtudel makstakse juhatuse liikmele esimehe kohuste täitmise aja eest esimehele kehtestatud põhitöötasu alusel.

6. Kolhoosi esimehe vabastatud asetäitjale põllumajanduse alal soovitatakse maksta aasta jooksul 80% temale kehtestatud kuutöötasust ning ülejäänud 20% aasta lõpul proportsionaalselt kalurikolhoosi põllumajandusest saadavate rahaliste tulude plaani täitmise protsendile (ilma sisekäibeta), kuid mitte üle 100% kuutöötasust.

7. Pea-(vanem-) raamatupidaja ja spetsialistide töö tasustamise korda ja määrasid, mis on ette nähtud käesolevas põhimääruses, rakendatakse raamatupidajate ja spetsialistide suhtes, kes on kalurikolhoosi liikmed.

Kolhoosi liikmeks mitteolevate pea-(vanem-)raamatupidajate ja spetsialistide töö tasustamise kord ja ulatus kehtestatakse töölepinguga, mis sõlmitakse nende ja kolhoosi juhatuse vahel, kusjuures neile makstav töötasu ei või ületada käesoleva põhimäärusega kehtestatud töötasu määrasid.

8. Spetsialistidele ja teistele töötajatele, kellele on pandud mitmesuguste tema ülesannetesse mittekuuluvate spetsiaalsete või täiendavate tööde täitmise kohustused, võib põhitöötasu suurendada kuni 10% võrra.

9. Esimeestele, esimeeste asetäitjatele, peainseneridele, (vanem-) püügiinseneridele ja püügitehnikutele, laevastiku kaptenitele, (vanem-) mehaanikutele, pea-(vanem-)raamatupidajatele, kes juhivad iseseisvalt kalurikolhoosi arve-finantstööd, ja (vanem-)ökonomistidele arvestatakse täiendavalt nende põhitöötasule pärast 3-aastast tööd kolhoosis nimetatud ametikohal juurde 3% ja iga järgmise aasta eest 1% nende kuu põhitöötasust.

10. Neil juhtudel, kui esimehe, tema asetäitja, spetsialistide ja raamatupidaja põhitöötasu käesoleva põhimääruse järgi osutub väiksemaks töötasust, mis kehtis enne käesoleva põhimääruse kehtestamist, võib üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsusega säilitada nimetatud isikutele nende töötamise ajaks samadel ametikohtadel endised töötasu määrad.

11. Käesoleva põhimäärusega ettenähtud töötasu määrad esimehele, esimehe asetäitjale, spetsialistidele ja raamatupidajale rakendatakse tingimusel, et kolhoosi halduskulud ei ületaks kolhoosi põhikirjaga selleks otstarbeks ettenähtud eraldiste suurust.

Eraldiste kindlaksmääratud suuruse ületamise korral tuleb kolhoosi nimetatud juhtivate töötajate töötasud viia vastavusse administratiivotstarbeks ettenähtud kuludega.

III. Kalurikolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate premeerimise määrad ja kord

1. Esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate premeerimine kvartalite ja aasta kalapüügiplaanide ületamise puhul soovitatakse teostada premeerimisfondi arvel, mis kolhoosnikute (volinike) üldkoosoleku otsusel moodustatakse kolhoosi kvartali- ja aasta üleplaanilisest tulust 2—4% eraldamise teel.

Ülalnimetatud töötajate premeerimine toimub ainult sel juhul, kui kolhoos tervikuna töötas antud kvartalis või aastas üleplaanilise kasumiga.

2. Kalapüügi kvartali- ja aastaplaani ületamise korral soovitatakse maksta kolhoosi juhatuse esimehele, esimehe asetäitjale, peainsenerile, (vanem-)püügiinsenerile ja püügitehnikule, laevastiku kaptenile, (vanem-) mehaanikule, pea-(vanem-)raamatupidajale, kes juhib arve-finantstööd kolhoosis, ja (vanem-) ökonomistile premiaallisatasuna kuni 3% kolme kuu põhitöötasust rahalises väljenduses antud plaani ületamise iga protsendi eest. Nimetatud lisatasu makstakse tingimusel, kui kvartali kalapüügi koguseline plaan on täidetud vähemalt 100%-liselt.

Väljamakstavate kvartalipreemiate üldsumma, välja arvatud sotsialistliku võistluse preemia, ei tohi ületada 40% kolme kuu põhitöötasust ja aasta eest tervikuna 4,8 kuupalka.

Kolhoosi ülejäänud administratiivpersonali töötajatele makstakse preemiat kuni 0,5 kuupalga ulatuses kvartalis ja aasta eest tervikuna kokku mitte üle kahe kuupalga.

Juhul, kui premeerimisfondi eraldatud summad ei ole küllaldased arvestatud preemiate täielikuks väljamaksmiseks, vähendatakse preemiasummasid proportsionaalselt premeerimisfondile.

3. Kolhoosi pea-(vanem-)raamatupidajale ja spetsialistidele makstakse preemiat tingimusel, kui arvestus kolhoosis on korras ja aruanded esitatakse õigeaegselt.

4. Kalurikolhooside majanduslikku ja organisatsioonilist tööd juhtivad organid võivad soovitada kolhoosiliikmete üldkoosolekul (volinike koosolekul) jätta kolhoosi esimees, esimehe asetäitja, spetsialistid ja raamatupidaja nende töös esinevate tõsiste puuduste korral preemiast kas täielikult või osaliselt ilma.

5. Kolhoosi esimehe vabastatud asetäitjale põllumajanduse alal võib maksta preemiat üldkoosoleku (volinike koosoleku) otsusega ainult põllumajandusest saadavate rahaliste tulude aastaplaani ületamise eest.

Sõltuvalt kohalikest konkreetsetest tingimustest võib üldkoosolek (volinike koosolek) määrata esimehe asetäitjale premiaaltasu määra aastaplaani ületamise eest üksikute põllumajandusharude järgi.

*

Kolhoosi esimees, tema asetäitja, spetsialistid ja raamatupidajad, kes on kolhoosi liikmed, võtavad kolhoosi puhaskasumi jaotamisest osa üldistel alustel kõigi teiste kolhoosiliikmetega.

1) kolhoosi plaanilisest üldtulust (ilma sisekäibeta)

	Kuni 100 t. rbl.	100—200 t. rbl.		200—300 t. rbl.		300—600 t. rbl		600—1000 t. rbl.		Üle 1000 t. rbl.	
	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Arvest. täiend. iga 10 t. rbl. pealt, mis ületab tulu 100 t. rbl.	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Arvest. täiend. iga 10 t. rbl pealt, mis ületab tulu 200 t. rbl.	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Arvest. täiend. iga 10 t. rbl. pealt, mis ületab tulu 300 t. rbl.	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Arvest. täiend. iga 10 t. rbl. pealt, mis ületab tulu 600 t. rbl.	Kuu põhitöötasu rbl.-des	Arvest. täiend. iga 10 t. rbl. pealt, mis ületab tulu 1000 t. rbl.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Juhatuse esimees	100.—	100.—	5.—	150.—	3.—	180.—	2.—	240.—	—.50	260.—	—.50
Juhatuse esimehe asetäitja ja peainsener	—	—	—	110.—	3.—	140.—	1.50	185.—	—.50	205.—	—.50
Pea-(vanem-)raamatupidaja	75.—	75.—	3.—	105.—	2.—	125.—	1.50	170.—	—.25	180.—	—.25
Laevastiku kapten, vanempüügiinsener, vanemmehaanik	—	—	—	100.—	1.—	110.—	1.50	155.—	—.25	165.—	—.25
Vanemökonomist	—	—	—	—	—	110.—	1.50	155.—	—.25	165.—	—.25
Püügiinsener, mehaanik	—	—	—	90.—	1.—	100.—	—.50	115.—	—.25	125.—	—.25
Püügitehnik	70.—	70.—	—.50	75.—	—.50	80.—	—.50	95.—	—.25	105.—	—.25
Ökonomist, vanemraamatupidaja	—	—	—	75.—	—.50	80.—	—.50	95.—	—	95.—	—
Raamatupidaja	60.—	60.—	—.50	65.—	—.50	70.—	—	70.—	—	70.—	—

2) kolhoosi plaanilisest põllumajanduslikust tulust (ilma sisekäibeta)

	Kuni 100 t. rbl.	100—200 t. rbl.		Üle 200 t. rbl.	
Juhatuse esimehe asetäitja (vanemagronoom, vanemzootehnik)	110.—	110.—	3.—	140.—	1.50
Agronoom, zootehnik	90.—	90.—	2.—	110.—	1.—

KOLHOOSNIKUTE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE KOHTA ÜHISKONDLIKU TOOTMISE ARENDAMISEL

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 306 25. JUUNIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. mai 1966. a. määrusele nr. 372 «Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel» Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Soovitada kolhooside juhatustel:

1) kehtestada 1. juulist 1966. a. kolhoosnikute töö garanteeritud tasustamine vastavalt sovhoositöötajate vastavate kategooriate tariifimääradele;

3) kehtestada töönormid ja -hinded taimekasvatuses ning koormusnormid ja tööhinded loomakasvatuses, arvestades konkreetseid tootmistingimusi, lähtudes näidistöö- ja koormusnormidest vastavalt lisal nr. 1 (lisa ei tooda) ja käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 2;[1]

4) soovitatavatest töönormidest ja tariifimääradest lähtudes rakendada laiemalt akord- ja ajatasu;

5) vajaduse korral ette näha kolhoosnikutele lisa- ja premiaaltasu maksmine tööde kvaliteedi tõstmise ja õigeaegse tegemise, toodangu suurendamise, selle kvaliteedi tõstmise ja tootmiskulude vähendamise eest;

6) sügis-talvisel perioodil hobu- ja käsitsi-, majanduslikel ja remonditöödel rakendatud traktoristide-masinistide töö tasustamist teostada mitte alla III liigi tariifimäära;

7) kehtestada traktoristidele-masinistidele lisatasu tööstaaži eest oma erialal antud kolhoosis järgmises ulatuses aasta töötasusummast (protsentides), kes on pidevalt töötanud antud kolhoosis

3—5 aastat	6
5—10 aastat	8
10—15 aastat	10
üle 15 aasta	15

Nimetatud lisatasu välja maksta ühekordselt üks kord aastas.

Maksta liigi lisatasu — I liigi traktoristidele-masinistidele 20% ja II liigi traktoristidele-masinistidele 10% tükitöötasust mehhaniseeritud töödel, mida tasustatakse traktoristide-masinistide traafimäärade järgi.

Traktoristidele-masinistidele, kes on lõpetanud mehhanisaatorite kooli või kursused, kehtestada mehhaniseeritud töödel esime-

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja ENSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 320 19. septembrist 1968.

sel kolmel kuul kuni 40% ja järgmisel kolmel kuul kuni 20% võrra vähendatud töönormid.

Maksta preemiaid traktorite ja põllumajandusmasinate korrashoiu ja õige ekspluateerimise eest — traktoristidele-masinistidele 40% ja brigadiridele ning nende abidele 10% ulatuses säästust nendest vahenditest, mis on ette nähtud normide kohaselt traktorite ja põllumajandusmasinate remondiks, tingimusel, et kindlaksmääratud töömaht on täidetud.

Anda kolhooside traktoristidele-masinistidele igal aastal tasulist puhkust vähemalt 18 tööpäeva.

Arvestades koristustööde kiire ja kadudeta teostamise erilist tähtsust, kehtestada traktoristidele-masinistidele töötasu järgmises suuruses:

tera- ja kaunviljakultuuride, silomaisi, kartulite ja seemneheina koristusel massilise koristuse esimesel kümnel päeval kvaliteetse töö puhul — 60% võrra kõrgendatud hinnete järgi;

teiste kultuuride massilise koristuse ja söötade varumise esimesel kümnel päeval kvaliteetse töö puhul — 30% võrra kõrgendatud hinnete järgi;

8) kehtestada autojuhtide ajatasu ja lisatasu läbisõidu eest vastavalt lisale nr. 2;

9) maksta juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele põhitöötasu suurusega vastavalt lisale nr. 3.

Üksikute majanduslikult nõrkade kolhooside esimeestele ja spetsialistidele kehtestada kolhoosnikute üldkoosoleku otsusel mõnevõrra kõrgem töötasu, kui on ette nähtud lisas nr. 3;

10) kehtestada kolhooside brigadiridele, osakonna- ja farmijuhatajatele põhitöötasu olenevalt saadud kogutoodangu maksumusest riiklikes kokkuostuhindades, vastavalt lisale nr. 4;

11) arveldusi kolhoosnikutega neile garanteeritud töötasu väljamaksmiseks rahas sooritada vähemalt üks kord kuus ja müüa toodangut vastavalt selle saamise tähtaegadele;

12) kolhoosnikute põllumajandussaaduste vajaduse rahuldamiseks moodustada garanteeritud naturaalfond saaduste müügiks kolhoosnikutele nende rahalise töötasu arvel kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kehtestatud korras ja hulgal.

Teravilja müüa riiklike kokkuostuhindadega, teisi põllumajandussaadusi plaanilise omahinnaga, kuid mitte üle riiklike kokkuostuhindade;

13) kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmiseks põllumajandussaaduste tootmise edasise suurendamise, tööviljakuse tõstmise ja toodangu omahinna alandamise vastu jaotada kolhoosnikute üldkoosoleku otsusega aasta lõpul osa kolhoosi puhastulust kolhoosi liikmete ja põllumajandusspetsialistide vahel proportsionaalselt nende põhitöötasuga, arvestades nende tööalast aktiivsust ja üksikute tootmisüksuste lõpptulemusi;

14) tulude planeerimisel ja jaotamisel eraldada esmajärjekorras vahendid kolhoosnikute töö tasustamiseks, kusjuures töötasufond määratakse kindlaks tootmise tehnoloogiast, töönormidest ja kehtestatud tariifimääradest lähtudes;

15) kolhoosides, kus kolhoosnikute töötasu on kõrgem käesoleva määrusega soovitatavast tasemest, mitte lubada selle vähenemist.

Vastavalt tootmise arendamisele, tulude suurendamisele, tööviljakuse tõstmisele ja toodangu omahinna alandamisele ette näha kolhoosnikute töötasu järjestikune tõstmine.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eestimaa KP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel abistada kolhoose nende finants-majandusliku olukorra edasisel tugevdamisel, pöörates seejuures erilist tähelepanu akumulatsiooni- ja tarbimisfondi suuruse õigele kindlaksmääramisele ja tehniliselt põhjendatud töönormide ning -hinnete kehtestamisele, mis vastavad tööviljakuse saavutatud tasemele.

3. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu on kohustanud NSV Liidu Riigipanka kolhoosidel omavahendite puuduse korral kolhoosnikute töö garanteeritud tasustamise tagamiseks andma sellistele kolhoosidele aastail 1966—1970 krediiti tähtajaga kuni 5 aastat kolhooside pikaajalise krediteerimise plaanides ettenähtud summade piires.

Nimetatud krediiti antakse kolhoosidele nende nõudeavalduste alusel, mis on läbi vaadatud ja kinnitatud rajoonide täitevkomiteede poolt.

Krediidi suurus määratakse kindlaks selle vahe piirides, mis on olemas kolhoosides töö garanteeritud tasustamise fondi ning kolhooside nende omavahendite vahel, mis on ette nähtud selleks otstarbeks tootmis- ja rahandusplaanides.

Nimetatud krediidi kustutamine kolhooside poolt toimub alates kolmandast aastast selle saamisest, esimeses järjekorras pärast makseid riigieelarvesse.

Lisa nr. 2
Eestimaa KP Keskkomitee ja
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
25. juuni 1966. a. määruse nr. 306
juurde

AUTOJUHTIDE TÖÖ TASUSTAMINE

1. Veoautodel töötavate III liigi autojuhtide töö tasustamine:

Autode grupid			Kuupõhipalk (rbl.)	Arvestatakse täiendavalt iga läbisõidetud km eest (kop.) olenevalt vedude kaugusest
Platvormautod, kandejõuga	Isekallutajad, furgoonautod, tsisternautod, tehnilise abi autod, vedurautod järelhaagetega, kandejõuga	Assenisatsiooniautod mustuse, roiskprügi jms. veoks, kandejõuga		
kuni 3 t (incl.)	kuni 1,5 t (incl.)	—	50	kuni 1,0
3—5 t (incl.)	1,5—3 t (incl.)	kuni 1,5 t (incl.)	60	kuni 1,0
üle 5 t	3—5 t (incl.)	1,5—3 t (incl.)	70	kuni 1,0
	üle 5 t	üle 3 t	80	kuni 1,0

2. Autobussidel töötavate II liigi autojuhtide töö tasustamine:

Autobusside üldine mahutavus (iste- ja seisukohtade arv)	Kuutariifimäärad (rbl.)
Kuni 40 (incl.) kohta	80
Üle 40 koha	90

3. Sõiduautodel töötavate III liigi autojuhtide töö tasustamine:

Autode mahutavus, kaasa arvatud juhi koht	Kuutariifimäärad (rbl.)
Kuni 5 (incl.) kohta, samuti autod ГАЗ-69	70
Üle 5 koha, samuti autod ГАЗ-69 järelvankriga	80

Autojuhtidele maksta igakuist liigi lisatasu põhipalgale järgmises suuruses:

veo- ja sõiduautodel töötavatele II liigi autojuhtidele — 10% ja I liigi autojuhtidele — 25%;

autobussidel töötavatele I liigi autojuhtidele — 15%.

Lisa nr. 3
Eestimaa KP Keskkomitee ja
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
25. juuni 1966. a. määruse nr. 306
juurde

KOLHOOSIDE ESIMEESTE, SPETSIALISTIDE JA TEISTE JUHTIVATE TÖÖTAJATE TÖÖ TASUSTAMINE

Ametikoht	Sissetulek toodangu realiseerimisest ja teenustest						
	Kuni 100 tuh. rbl.	100—200 tuh rbl.		200 tuh. rbl. — 1 milj. rbl.		Üle 1 milj. rbl.	
	Kuupalk rublades	Kuupalk rublades	Arvestatakse täiendavalt iga 10 tuh. rbl. eest tulust üle 100 tuh. rubla (rbl.)	Kuupalk rublades	Arvestatakse täiendavalt iga 10 tuh. rbl. eest tulust üle 200 tuh. rubla (rbl.)	Kuupalk rublades	Arvestatakse täiendavalt iga 10 tuh. rbl. eest tulust üle 1 milj. rubla (rbl.)
1. Kolhoosi esimees	140	140	4	180	1.50	300	1
2. Peaspetsialist (peaagronoom, peazootehnik, peaveterinaararst ja peainsener-mehaanik)	110	110	3	140	1.25	240	1
3. Pearaamatupidaja ja peaökonomist	100	100	2	120	1	200	0.75
4. Spetsialistid (agronoom, zootehnik, veterinaararst, mehaanik, töökoja juhataja, ökonomist)	90	90	2	110	1	190	0.75

Kõrgema haridusega pearaamatupidajale või peaökonomistile kehtestada töötasu peaspetsialistile ettenähtud määra järgi.

Peaspetsialistile, kellele on pandud kolhoosi esimehe asetäitja kohustused, samuti spetsialistidele, kes täidavad teiste spetsialistide kohustusi (näiteks, kui agronoom täidab zootehniku kohustusi), võib põhipalka suurendada kuni 20%.

Kolhoosi esimehe, peaspetsialisti, pearaamatupidaja, peaökonomisti ja spetsialisti põhipalgale arvestada lisatasu tööstaaži eest — alates neljandast aastast 4% ja iga järgneva aasta eest 1%.

Tööstaaži kindlaksmääramisel võetakse arvesse töötamine loetletud ametikohtadel kas antud või ühendatud kolhoosis.

Aasta kestel arvestada töötasu toodud määrade järgi, lähtudes toodangu realiseerimisest ja teenustest saadavast plaanilisest tulust, aga toodangu realiseerimise ja teenuste plaani ületamise korral teha kalendriaasta eest töötasu ümberarvestus, lähtudes realiseerimise tegelikust summast.

Abiettevõtete juhatajate, ehitusbrigaadide brigadiride, arveala töötajate ja teiste käesoleva määruse lisades loetlemata töötajate töötasu suurused kehtestatakse kolhoosi juhatuse koosoleku otsusega, võttes arvesse kolhoosnikute töötasu keskmist taset.

Lisa nr. 4
Eestimaa KP Keskkomitee ja
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
25. juuni 1966. a. määruse nr. 306
juurde

KOLHOOSI BRIGADIRIDE, OSAKONNA- JA FARMIJUHATAJATE TÖÖ TASUSTAMINE

Ametikoht	Põllundusbrigaadi brigadir		Loomakasvatusbrigadir, farmijuhataja		Kompleksbrigaadi brigadir või osakonnajuhataja	
Kogutoodangu maksumus riiklikes kokkuostuhindade tuh. rbl.	Kuutöötasu rbl.	Arvestada täiendavalt iga tuhande rubla eest intervallis	Kuutöötasu rbl.	Arvestada täiendavalt iga tuhande rubla eest intervallis	Kuutöötasu rbl.	Arvestada täiendavalt iga tuhande rubla eest intervallis
40—80	Kuni 40 tuh. rbl. 80 rbl. kuus		Kuni 80 tuh. rbl. 80 rbl. kuus			
	80	1.25				
80—100	130	1	80	0.50	Kuni 100 tuh. rbl. 100 rbl. kuus	
100—200	×	×	90	0.25	100	0.30
200—300	×	×	115	0.20	130	0.25
300—400	×	×	×	×	155	0.20
	Üle 100 tuh. rbl.		Üle 300 tuh. rbl.		Üle 400 tuh. rbl.	
	150	0.50	135	0.20	175	0.15

Brigadiride, osakonna- ja farmijuhatajate töötasu arvestada toodud määrade järgi, lähtudes kogutoodangu plaanilisest mahust riiklikes kokkuostuhindades, aga lisatasu maksta aasta tulemuste järgi, lähtudes kogutoodangu tegelikust mahust.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 38, art. 261

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 25. JUUNI 1966. A. MÄÄRUSE NR. 306 OSALISE MUUTMISE JA TÄIENDAMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 320 19. SEPTEMBRIST 1968

Seoses tööliste ja teenistujate tariifi- ja palgamäärade kindlaksmääramisega mitte alla 60 rubla kuus ning üksikute töötajatekategooriate tariifi- ja palgamäärade suurendamisega kuni 70 rubla piires kuus Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määruse nr. 306 osaliseks muutmiseks ja täiendamiseks:

1) sõnastada nimetatud määruse punkti 1 alapunkt 2 järgmiselt:

«2) kehtestada ühtne kuueliigiline tariifivõrk hobu- ja käsitsining traktoritöödel taime- ja loomakasvatuses, samuti töödel remonditöökodades, ehitus- ja remondi- ning majanduslikel töödel järgmiste päevatariifimääradega töönormi täitmise eest:

Töö liik	Päevatariifimäär rublades
I	2,35
II	2,50
III	3,00
IV	4,00
V	5,00
VI	6,00

Seejuures kuuluvad hobu- ja käsitsitööd taimekasvatuses, samuti tööd remonditöökodades, ehitus- ja remonditööd ning majanduslikud tööd põhiliselt tariifimäära I, II ja III liiki, loomakasvatuses — II, III ja IV liiki ja traktoritööd IV, V ja VI liiki»;

2) täiendada nimetatud määruse punkti 1 alapunktidega 16 ja 17 järgmiselt:

«16) tõsta kolhoosnikute ja kindla palgamääraga ning täie töökoormusega töötavate palgaliste isikute minimaalne töötasumäär 60 rublani kuus;

17) välja töötada ja ellu rakendada abinõud, mis võimaldavad suurendada kolhooside tulusid ja tagavad kolhoosnikute garanteeritud töötasu tõstmise ilma NSV Liidu Riigipanga pikaajalise krediidi täiendava kasutamiseta selleks otstarbeks.»

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel anda kolhoosidele praktilist abi kolhooside tulude suurendamise abinõude väljatöötamises seoses kolhoosnikute minimaalse töötasu tõstmisega.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 42, art. 301

TÖÖTASUSTAMISE KORRASTAMISE JA KASUMI JAOTAMISE KOHTA KOLHOOSIDES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 35 2. VEEBRUARIST 1968

Väljavõte

Kolhoosnikute heaolu edasiseks tõstmiseks, õige suhte loomiseks tööviljakuse ja töötasu ning kolhoositootmise rentaabluse kasvu vahel Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Soovitada kolhooside juhatustel välja töötada ning esitada läbiarutamiseks ja kinnitamiseks kolhoosnikute üldkoosolekutel kasumi jaotamise eeskirjad, juhindudes järgmistest sätetest:

1) juhinduda Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määrusega nr. 306 soovitatud normidest ja hinnetest, silmas pidades, et kolhoosnikute töötasu edasine suurenemine peab toimuma kooskõlas tööviljakuse kasvuga;

2) kasumi jaotamisel arvestada esmajärjekorras laiendatud taastootmise vajadusi, töömahukate tootmisprotsesside edasise mehhaniseerimise vajadust ja kolhoosnikute kasvavaid kultuur-elukondlikke tarbeid, milleks:

eraldada vahendeid tulumaksu maksmiseks kehtivas korras;

täiendada põhi- ja käibefonde tootmise laiendamiseks ja plaaniülesannete täitmiseks, samuti koolieelsete lasteasutuste, klubide, spordiehitiste ja muude kultuur-elukondlike ehituste püstitamiseks, ette nähes võimaluse korral vahendid vanadekodude ehitamiseks kolhoosnikutele;

vanade ja töövõimetute kolhoosnikute materiaalse heaolu tõstmiseks, vastavalt kolhoosnikute ühismajandist saadavate tulude suurenemisele, eraldada vahendeid kolhoosnikute abistamise ja pensioneerimise fondi;

eraldada vahendeid kolhoosnikute kultuur-elukondlike vajaduste rahuldamiseks ja kaadri ettevalmistamiseks;

eraldada aasta lõpul kolhoosnikute ja teiste kolhoosi töötajate vahel jaotamiseks (premeerimiseks) kuni 35% kasumist, kuid mitte üle 20% tegelikust aasta töötasufondist, silmas pidades järgmist:

maksta kolhoosnikutele ja nende alaealistele perekonnaliikmetele, kes aktiivselt töötavad kolhoosis, preemiana kuni 50 kopikat iga väljatöötatud inimpäeva eest. Preemia suuruse määrab kolhoosi juhatus;

premeerida kolhoosnikuid, samuti alaliselt töötavaid palgalisi isikuid, kolhoosi juhtivaid töötajaid, spetsialiste ja teenistujaid, kes on saavutanud parimaid töötulemusi aasta kokkuvõtete järgi. Premeerimiseks eraldatava üldsumma jaotab tootmisallüksuste vahel kolhoosi juhatus, lähtudes konkreetsetest tootmistingimustest, majandusaasta iseärasustest ja vastava tootmisallüksuse osast kasumi saamises. Osakonnale, brigaadile, farmile ja muudele tootmisallüksustele eraldatud preemiasumma jaotatakse töötajate vahel proportsionaalselt nende põhitöötasule. Kolhoosi esimehele, pea- või vanemraamatupidajale ja peaspetsialistidele makstavate preemiate suurus määratakse kindlaks rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse bilansikomisjoni soovitusel;

ülejäänud kasumisumma eraldada reservfondi täienduseks.

2. Toodangu omahinna ja kolhoositootmise rentaabluse õigeks arvutamiseks võtta toodangu omahinda ainult kolhoosis kehtivate töönormide ja hinnete alusel arvutatud põhitöötasu ning aasta jooksul arvutatud lisatöötasu. Toodangu omahinda ei arvata summat, mis kasumist kolhoosnikutele ja teistele isikutele preemiatena välja makstakse.

3. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel eraldada pikaajalisi krediite kapitaalmahutusteks esmajärjekorras neile kolhoosidele, kellel ei ole võimalusi suunata selleks otstarbeks vajalikul hulgal omavahendeid.

4. Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel anda kolhoosidele praktilist abi tööviljakusele vastavate töönormide ja hinnete täiustamises ning rakendamises, toodangu omahinna õiges määramises, kasumi majanduslikult põhjendatud jaotamises ja kolhoosnikute materiaalseks stimuleerimiseks eraldatud summade sihipärases kasutamises, selliselt et igas kolhoosis tulude jaotamisel kinni peetaks õigest suhtest ühiskondlike ja tarbimisfondide vahel.

5. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eestimaa KP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tõhustada kontrolli ning abistada kolhoose kasumi majanduslikult põhjendatud jaotamises ja töötasustamise korrastamises.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 8, art. 56

MUUDATUSTE KOHTA KALURIKOLHOOSIDE LIIKMETE TÖÖ TASUSTAMISES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 356 17. OKTOOBRIST 1968

Väljavõte

Kalurikolhooside liikmete töö tasustamise korrastamiseks Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Nõustuda Eesti Kalurikolhooside Vabariikliku Liidu ettepanekuga ja soovitada kalurikolhoosidel:

1) kindlaks määrata ja kehtestada 1. jaanuarist 1969. a. kalurikolhoosnikute töö tasustamise määrad vastavalt lisale;

2) maksta kalurikolhoosnikutele, kes töötavad isemajandavatel laevadel, brigaadides ja lülides, mis täidavad kindlaksmääratud kvartaliplaani rahalises väljenduses, täiendavalt 3 protsenti kalapüügi kvartalitulust.

2. Soovitada põllumajanduslikel artellidel kasutada kaluribrigaadide kalurite töö tasustamisel kalurikolhoosides kehtivaid töötasumäärasid.

Lisa
Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. oktoobri 1968. a. määruse nr. 356 juurde

KALURIKOLHOOSNIKUTE TÖÖ TASUSTAMISE MÄÄRAD

Jrk. nr.	Kalaliigid ja püügiviisid	Kaluritele makstav summa protsentides toorkala varumishindadest	
1	2	3	
	A. Balti meri ja Soome laht		
1.	Kilu	16. septembrist 15. aprillini	16. aprillist 15. septembrini
	СЧС ja ПТС	kuni 28	kuni 35
	МРТ, СТБ-150, РБ, СТБ-80 ja МСТБ	kuni 32	kuni 35
	väikesed traalpaadid	kuni 35	kuni 35
2.	Räim	aasta vältel	
	СЧС ja ПТС	kuni 28	
	МРТ, СТБ-150, РБ, СТБ-80 ja МСТБ	kuni 32	
	väikesed traalpaadid	kuni 35	
	seisevnoodad ja mõrrad	kuni 33	
	võrgud	kuni 35	

1	2	3
3.	Kõigi kalaliikide püük õngepüünistega	kuni 70
4.	Angerjapüük kõigi püünistega, välja arvatud õngpüünised	kuni 50
5.	Lõhelised, silmud, siig, ogalik; hülgepüük	kuni 70
6.	Ahven 20 sm ja rohkem, välja arvatud püük õngpüünistega, lestapüük võrkudega	kuni 50
7.	Suursoomkala (koha, haug, vimb, latikas, suur säinas, säga, tõugjas), välja arvatud püük õngpüünistega	kuni 50
8.	Muud kalaliigid	kuni 35
9.	Jääalune püük võrkudega	kuni 50
	B. Peipsi järve bassein ja siseveekogud	
1.	Kõik kalaliigid	kuni 40
2.	Jääalune püük võrkudega	kuni 50

VII OSA

MAAVILJELUS

VASTUTUSE KOHTA KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE KINDLUSTAMISE EEST SEEMNETEGA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 88 28. VEEBRUARIST 1961

Väljavõte

Kolhooside ja sovhooside juhtijate, partei rajooni- ja linnakomiteede, rajoonide ja linnade täitevkomiteede vastutuse tõstmiseks tali- ja suvivilja külvide kindlustamise eest heakvaliteediliste sordiseemnetega kui tähtsaima saagikuse tõstmise vahendiga ning kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. jaanuari määrusega nr. 60 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Kehtestada, et kolhoosid ja sovhoosid peavad ennast igal aastal varustama põllukultuuride rajoonitud sortide omade kõrgekvaliteediliste seemnetega.

Hoiatada kolhooside esimehi ja sovhooside direktoreid, et neile on pandud range isiklik vastutus kolhoosides ja sovhoosides tali- ja suvivilja omade heakvaliteediliste sordiseemnete fondide loomise eest suuruses, mis rahuldab majandite tarvidused täies ulatuses.

Kolhoosides ja sovhoosides omade seemnefondide loomiseks kehtestatud korra rikkumise eest karistatakse kolhooside esimehi ja sovhooside direktoreid rangelt, isegi kuni tööst vabastamiseni, parteist väljaheitmiseni ja riiklikule vastutusele võtmiseni.

2. Kohustada partei rajooni- ja linnakomiteede sekretäre, rajoonide ja linnade täitevkomiteede esimehi tõhustama kontrolli kolhoosides ja sovhoosides vajalikus koguses omade seemnefondide loomiseks kehtestatud korrast kinnipidamise üle. Hoiatada neid, et kui nad sunnivad kolhooside esimehi ja sovhooside direktoreid andma seemneteravilja vilja kokkuostu plaani täitmiseks, võetakse nad rangele parteilisele ja riiklikule vastutusele.

3. ENSV Põllumajanduse Ministeeriumil, partei rajoonikomiteedel ja rajoonide täitevkomiteedel ning partei Pärnu, Kohtla-

Järve ja Narva linnakomiteedel ja nende linnade täitevkomiteedel kindlustada kõigi seemnete õigeaegne puhastamine ja kevadkülviks ettevalmistamine ning mitte lubada kasutada külviks mittekonditsioonilist seemet.

5. Tunnistada vajalikuks, et iga kolhoos ja sovhoos peaks spetsiaalset seemnete arvestuse nöörraamatut (lakipitsatiga), millesse tuleb teha sissekandeid kolhoosides ja sovhoosides olevate seemnete koguse ja kvaliteedi kohta, samuti selle kohta, missugused seemned on külvatud üksikutele põldudele, ära näidates sordi, külvinormi ja saadava saagikuse. Vastutus õigete ja õigeaegsete sissekannete tegemise üle neisse raamatutesse panna kolhooside ja sovhooside agronoomidele ja laohoidjatele.

6. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu tegid ülesandeks NSV Liidu Statistika Keskvalitsusele koos NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada kolhoosides ja sovhoosides spetsiaalse seemnete arvestuse nöörraamatu vorm, anda vastavaid juhiseid selle raamatu pidamiseks, samuti trükkida ja saata need raamatud laiali.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 8, art. 24

ABINÕUDE KOHTA KARTULI SEEMNEKASVATUSE PARANDAMISEKS EESTI NSV KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 326
5. JUULIST 1962

Väljavõte

Kartuli seemnekasvatuse parandamiseks ja vabariigi kolhoosides ning sovhoosides kõige lühema aja jooksul kartuli sordikülvidele täieliku ülemineku tagamiseks kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. mai 1962. a. määrusega nr. 487 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Sisse seada järgmine kord kartuli eliit- ja sordiseemne kasvatamisel:

1) Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituut — uute sortide aretaja — annab supereliit- ja eliitkartuli üle seemnekasvatusmajanditele seemnekasvatuse organiseerimiseks ja sordiseemnekartuli kasvatamiseks vastavalt kinnitatud kartulisortide rajoonimisele;

2) Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi teadusliku uurimise instituutide majandid ja Eesti

Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajand kasvatavad eliitkartulit, vajaduse ja võimaluse korral ka esimese paljunduse sordikartulit müügiks kolhoosidele ja sovhoosidele otse või Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsuse kaudu sordiuuenduseks või -vahetuseks;

1962. aastal ETKV Liidu ja alates 1963. aastast Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsuse poolt kokkuostetud supereliit-, eliit- ja esimese paljunduse sordikartul arvatakse riikliku kokkuostu plaani täitmisse;

3) kolhoosid ja sovhoosid paljundavad Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi teadusliku uurimise instituutidelt või Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajandilt saadud eliit- või esimese paljunduse sordiseemnekartulit arvestusega rahuldada täielikult majandi tootmispõldude seemnevajadus.

Kartuli sordiuuenduse ja sordivahetuse läbiviimise korra ja tähtajad kolhoosides ja sovhoosides määrab kindlaks Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi ettepanekul.

3. Vabariigi kolhooside ja sovhooside abistamiseks nende varustamisel parimate rajoonitud kartulisortidega moodustada igal aastal sordiseemnekartuli vabariiklik fond.

Määrata kindlaks, et sordiseemnekartulit jaotab vabariiklikust fondist rajooni majandite vahel Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium sordiuuenduseks ja -vahetuseks eelkõige seal, kus see kartul on varutud.

4. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi:

1) panna teadusliku uurimise instituutide majanditele ja Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajandile vastutus nimetatud tsoonides asuvate kolhooside ja sovhooside varustamise eest eliitkartuliga, samuti ülesanded uute sortide propageerimise ja tootmisse juurutamise alal ning kohustada neid abistama kolhoose ja sovhoose kartuli seemnekasvatuse organiseerimisel.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi, rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid seadma kolhoosides ja sovhoosides sisse range kontrolli eliit- ja sordiseemnekartuli kasutamise üle ainult seemneks.

6. Kehtestada, et alates 1962. aasta saagist makstakse sordiseemnekartuli riiklikul kokkuostmisel kolhoosidest, sovhoosidest, teadusliku uurimise instituutide majanditest ja Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajandist, samuti nende majandite

poolt kasvatatud supereliit- ja eliitkartuli eest hilise kartuli jaoks kehtestatud kokkuostuhindade järgi, järgmiste rahaliste sordilisanditega:

(protsentides hilise kartuli kokkuostuhindadest)

	Sordiseemnekartul		Super-eliitkartul	Eliit-kartul
	I kategooria	II kategooria		
Varajased ja keskvarajased sordid	200	175	300	250
Keskvalmivad, keskhilised ja hilised sordid	150	100	250	200

7. Teha 1962. aastal ülesandeks ETKV Liidule ja 1963. a. alates Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsusele osta seemnekasvatuskolhoosidest ja -sovhoosidest vabariiklikku fondi kokku parimat rajoonitud sordiseemnekartulit, säilitada ja realiseerida seda ning vajaduse korral organiseerida vabariikidevahelisi seemnekartuli vedusid.

8. Määrata kindlaks, et supereliit-, eliit- ja sordiseemnekartulit müüvad teadusliku uurimise instituutide majandid, Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajand ning Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsus ning 1962. a. ETKV Liit kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele tarbijatele kolhooside jaoks hilise kartuli kokkuostmiseks kehtestatud hindadega, kusjuures vastavalt käesolevale määrusele nõutakse sisse ka rahaline sordilisand.

Supereliit-, eliit- ja sordiseemnekartuli kokkuostmise ja realiseerimisega seoses olevad kulud tasutakse 1962. aastal ETKV Liidule ja 1963. aastast alates Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsusele seemnekartuli ostjate poolt tarbijate kooperatsiooni organisatsioonidele kehtestatud normide järgi.

Kolhoosid, sovhoosid ja teised majandid ning organisatsioonid tasuvad supereliit-, eliit- ja sordiseemnekartuli kevadisel ostmisel teadusliku uurimise instituutide majanditele, Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajandile, Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsusele ning 1962. aastal ETKV Liidule kartuli säilitamise kulude katteks 9 rubla ühe tonni eest.

9. Kohustada ETKV Liitu 1962. aastal ning 1963. aastast alates Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsust organiseerima supereliit-, eliit- ja sordiseemnekartuli laadimist vabariikidevaheliste vedude jaoks kindlasse taarasse (kastid, kotid, konteinerid), märkides taarale ka seemnekartuli kasvatanud majandi nime.

10. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Plaanikomisjoni eraldama ETKV Liidule 1962. aastal ning alates 1963. a. nägema ette Aianduse, Mesinduse ja Köögiviljaseemnekasvatuse Valitsusele vajalikus koguses taara eraldamise supereliit-, eliit- ja sordiseemnekartuli vabariikidevahelisteks vedudeks.

12. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Statistika Keskvalitsust sisse seadma alates 1962. aastast, pärast kinnitamist NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse poolt, aruandluse kartulit kokkuostvatele organisatsioonidele sordiseemnekartuli vabariiklikku fondi laekumise ja kasutamise kohta.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 34, art. 127

PÕLLUMAJANDUSES RIIKLIKU AGROKEEMIATEENISTUSE ORGANISEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 431
15. SEPTEMBRIST 1964

Väljavõte

Põllumajanduses mineraalväetiste ja teiste keemiliste vahendite õigemaks kasutamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1964. a. määrusele nr. 319 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Moodustada vabariigis riiklik agrokeemiateenistus, milleks kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi:

1) organiseerima alates 1. oktoobrist 1964. a. Vabariiklik (piirkondlik) Agrokeemia Laboratoorium Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi juures.

2) panna Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi juures asuvale Vabariiklikule (piirkondlikule) Agrokeemia Laboratooriumile mullastikuproovide võtmine ja analüüsimine, et määrata kindlaks mullastiku vajadused väetiste ja mikroelementide järele, väetiste, söötade ja taimede kvaliteedianalüüside tegemine, agrokeemiliste kartogrammide koostamine, välikatsete tegemine väetiste efektiivsuse kindlakstegemiseks, koos instituudi töötajate ja põllumajanduse spetsialistidega soovituste koostamine põllunduses väetiste ja loomakasvatuses söötade ratsionaalsema kasutamise kohta;

3) igal aastal määrata kindlaks Vabariikliku (piirkondliku) Agrokeemia Laboratooriumi tööde maht, organiseerida maakõlvikute uurimise, kolhooside ja sovhooside maade mullastikukaartide ning agrokeemiliste kartogrammide koostamise tööd;

6) lõpetama 1964.—1965. a. jooksul mullastikukaartide koosta-

mise ning 1. aprilliks 1966. a. varustama nendega kõik vabariigi kolhoosid ja sovhoosid.

Kolhooside ja sovhooside maade agrokeemiliste kartogrammide ning mineraalväetiste, teiste keemiliste vahendite ja söötade kasutamise soovituste põhjendus ja täpsustamine viia majandites läbi iga 4—5 aasta järel.

4. Soovitada kolhoosidel ja sovhoosidel, kus toimuvad mullastikuproovide võtmise tööd, anda enda arvel Vabariikliku (piirkondliku) Agrokeemia Laboratooriumi töötajatele transpordivahendid, teenistusruumid, samuti vajalikul hulgal tööjõudu.

13. Võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) kehtestas, et põllumajanduses väetiste ja teiste keemiliste vahendite kasutamise teaduslikult põhjendatud soovitustega mullastikukaartide ja agrokeemiliste kartogrammide koostamise tööde teaduslik-metoodilist juhtimist teostab NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium;

2) pani NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Kemiseerimise Peavalitsusele põllumajanduse kemiseerimise valdkonnas tehtava teadusliku uurimistöö teaduslik-metoodilise juhtimise, piirkondlike agrokeemia laboratooriumide ja katsejaamade andmete järgi teaduslikult põhjendatud soovituste väljatöötamise mineraalväetiste ja teiste keemiliste vahendite efektiivse kasutamise ja jaotamise kohta maa looduslik-majanduslike piirkondade järgi.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 39, art. 150

ABINÕUDE KOHTA SUUREMATE LINNADE JA TÖÖSTUSKESKUSTE ELANIKKONNA VARUSTAMISE PARANDAMISEKS VARAJASE KÖÖGIVILJA JA KARTULI, PUUVILJA JA MARJADEGA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 72 15. VEEBRUARIST 1965

Väljavõte

Varajase köögivilja ja kartuli, puuvilja ja marjade tootmise suurendamiseks, nimetatud saaduste varumiseks ja realiseerimiseks vabariigi linnade ja tööstuskeskuste elanikkonnale EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil teostada abinõud varajase köögivilja ja kartuli, puuvilja ja marjade tootmise järsuks suurendamiseks, et lähematel aastatel täielikult rahuldada vabariigi linnade ja tööstuskeskuste elanike ja toiduainetetööstuse ettevõtete tarvidused, pöörates erilist tähelepanu elanikkonna vajaduste täielikule rahuldamisele selliste kultuuride, nagu roheline sibul, redis, salat, spinat, till, seller, pererselI jne., järele.

2. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil anda üle Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile Tallinna Sööklate, Restoranide ja Kohvikute Trusti lava-kasvuhoonemajand seisuga 1. jaanuar 1965. a. koos kogu aktiva ja passivaga ning nimetada see ümber Tallinna aiandussovhoosiks.

Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil mitte lubada nimetatud majandis vähendada varajase köögivilja sortimenti ja tagada varajase köögivilja tootmise suurendamine, samuti jätta kehtima endine kord varajase köögivilja kohaletoimetamiseks Tallinna linna ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ja kinnistele asutustele.

3. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

1) tagada Tallinna aiandussovhoosi võimsuste laiendamise ja rekonstrueerimise tööde kiirendamine, eeldusega viia katmikpindala 1970. a. 100 tuh. ruutmeetrini, sellest kasvuhooneid vähemalt 50 tuh. ruutmeetrit;

2) asutada Harju rajooni Saue sovhoosi baasil köögiviljakasvatuse näidissovhoos, nähes selles majandis ette katmikpindala viimine 1970. a. kuni 100 tuh. ruutmeetrini ja kunstliku niisutusega pindala viimine kuni 52 hektarini, mitte lubades vähendada loomakasvatussaaduste, eriti sealiha, tootmist, kasutades sigade nuumamiseks Tallinnast saadavaid toidujäätmeid.

4. Reorganiseerida Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Aianduse, Mesinduse ja Köögivilja Seemnekasvatuse Valitsus isemajandavaks Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Aiandusvalitsuseks.

Panna Aiandusvalitsusele köögivilja, varajase kartuli, puuvilja ja marjade tootmise organiseerimine kogu vabariigis ning majandite varustamine köögiviljaseemnetega, istutusmaterjalidega, samuti mesinduse arendamine.

6. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Aiandusvalitsusel tagada varajase köögivilja pidev kohaletoimetamine Tallinna linna jaekaubandusvõrku, ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ja kaubandusorganisatsioonide ladudesse kooskõlastatult Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee Kaubandusvalitsusega.

8. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning Eesti NSV Kaubandusministeeriumil:

1) määrata iga aasta 1. detsembriks kindlaks varajase köögivilja, puuvilja ja marjade tootmise plaanid spetsialiseeritud sovhoosidele koguseliselt, sortimendis ja hangete tähtaegadega ning jaotada need plaanid kaubandusettevõtete järgi;

2) tagada varajase köögivilja, marjade ja puuvilja hankimiseks lepingute sõlmimine spetsialiseeritud sovhooside ja kaubandusorganisatsioonide vahel 1. märtsiks.

9. Linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil kinnistada 1. märtsiks sovhoosid spetsialiseeritud kauplustele värske köögivilja, puuvilja ja marjade otseste hangete osas.

10. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

1) eraldada köögivilja kasvatamisele spetsialiseerunud sovhoosidele vajalikud põllutöömasinad, mineraalväetised, taimekaitsevahendid, vihmutusseadmed, ehitusmaterjalid, sünteetilised kiled ja seadmed kasvuhoonete, köögiviljahoidlate ning teiste tootmisobjektide jaoks;

2) juurutada ulatuslikult spetsialiseeritud sovhoosides tootmisse teaduse saavutusi ja eesrindlikke kogemusi köögi- ja puuvilja tootmise, töötlemise, hoidmise, pakkimise ja transportimise alal;

3) võtta tarvitusele abinõud, et iga aasta panna talvisele hoidmisele rohkem värsket kapsast, porgandit, kaalikat, söögipeeti ja muud köögivilja kogustes, mis on kooskõlastatud kaubandusorganisatsioonidega.

13. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning ETKV Liidul iga aasta koordineerida köögi- ja puuvilja tootmise, sisseveo ja realiseerimise plaanid.

14. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil aastaplaanides:

1) määrata kindlaks esimesel poolaastal hangitava varajase köögivilja varumise kogused;

2) näha ette Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile köögi- ja puuvilja veoks vajalike transpordivahendite eraldamine, eeskätt autod UAZ-451 ja TA-9E.

16. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel tagada köögi- ja puuvilja hoidmiseks ning veoks standardse puittaara valmistamine metsamajandite laiatarbetsehhides Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi tellimusel.

17. Teha ülesandeks Eesti NSV Kaubandusministeeriumile töötada välja:

1) 1. märtsiks 1965. a. abinõud puu- ja köögivilja müügi laiendamiseks ja tarbimise suurendamiseks ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes, pidades silmas, et igas ühiskondliku toitlustamise ettevõttes oleks pidevalt menüüs suur valik köögiviljaroogasid, samuti abinõud lasteasutuste, koolide, haiglate, tehaste kinniste sööklate paremaks varustamiseks köögiviljaga.

19. Määrata, et spetsialiseeritud puu- ja köögiviljakasvatuse sovhooside majandusliku tegevuse hindamisel arvestatakse köögivilja, puuvilja ja marjade tootmise plaani, kui ühe põhilise näitaja täitmist.

HEINASEEMNEKASVATUSE PARANDAMISE JA NIITUDE NING KARJAMAADE PRODUKTIIVSUSE TÕSTMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 191 23. APRILLIST 1965

Väljavõte

Arvestades, et mitmeaastastel heintaimedel on vabariigi tingimustes suur tähtsus loomakasvatusele kindla söödabaasi loomisel ning eesmärgiga parandada heinaseemnekasvatust ja tõsta rohumaakõlvikute produktiivsust, EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, partei rajoonikomiteedel ja kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel koos kolhooside ja sovhooside juhtide ja spetsialistidega arutada igas majandis läbi heinaseemnekasvatuse parandamise ja rohumaakõlvikute produktiivsuse tõstmise küsimus. Sealjuures erilist tähelepanu pöörata heinaseemne tootmise kindlustamisele kogustes, mis katavad iga majandi vajaduse põldheinaväljade iga-aastaseks suurendamiseks, kultuur- ja rohumaakõlvikute rajamiseks ja uuendamiseks.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

1) tõsta ministeeriumile alluvate teaduslike uurimisasutuste majandite vastutust sordiuuendamiseks ja -vahetuseks vajaliku supereliit-, eliit- ja I paljunduse heinaseemne kasvatamise alal;

2) organiseerida majandites alates 1965. aastast ristikuseemnepõldude eraldamine arvestusega vähemalt 15 ha iga 100 ha ristiku allakülviga põldude kohta ning 5—7 ha iga 100 ha rajatava kultuurrohumaa kohta, samuti lähema 2—3 aasta jooksul kõrreliste heintaimede seemnepõldude rajamiseks vähemalt 15 ha iga 100 ha rajatava kultuurrohumaa kohta;

3) rakendada abinõusid vabariiki madala väärtusega sorditu heinaseemne sisseveo piiramiseks ja tagada igas majandis heinaseemne külviomaduste kontrollimine;

6) soovitada majandeil panna vastutus heinaseemnepõldudel kõigi tööde läbiviimise eest heinaseemne kasvatamisel ja koristamisel konkreetsetele töötajatele, eraldada nimetatud tööde teostamiseks vajalikud põllumajandusmasinad ja küllaldases koguses fosfor-, kaali-, lämmastik- ja mikroväetisi, samuti lupja happeliste muldade lupjamiseks. Õigeaegse heinaseemnepõldude koristamise tagamiseks varustada kombainid seadistega ristikuseemne hõõrumiseks. Laialdasemalt kasutada mesilasi ristiku ja teiste mitmeaastaste heintaimede tolmeldamiseks, rakendades vajalikke abinõusid mesilaste kaitsmiseks taimehaiguste ja -kahjurite tõrjeks kasutatavate mürkkemikaalide vastu;

7) parandada seemnepuhastusjaamade tööd ja vajaduse korral otsustada nende täiendava loomise küsimus.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» välja töötada heina kasvatamiseks ja koristamiseks tehnoloogia ja soovitada masinate süsteem.

8. Eesti NSV Haridusministeeriumil ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil organiseerida üldhariduslike koolide õpilaste jõududega väärtuslike metsikultkasvavate heintaimede seemnete kogumine ja töötada välja nende kogumise ja kokkuostu tingimused.

LINAKASVATUSE JA LINA ALGTÖÖTLEMISE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 153
12. APRILLIST 1967

Väljavõte

Lina kasvatamise, varumise ja algtöötlemise parendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil ja linakasvatuse piirkondades asuvate rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tarvitusele võtta abinõud linakiu ja linaseemnete varumise riikliku plaani täitmiseks iga kolhoosi ja sovhoosi poolt ning tagada lina kontraheerimise lepingute sõlmimine varumisplaanis ettenähtud mahus.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

1) eraldada linakasvatuse piirkondade majanditele sihtotstarbeliselt linakülvihektari kohta mineraalväetisi järgmistes kogustes:

fosfaadisegud	—	4	tsentnerit
kaaliväetised	—	2,5	„
lämmastikväetised	—	1,5	„

2) soovitada kolhooside juhatustel premeerida lina varumise riikliku plaani täitmise korral kolhoosnikuid, spetsialiste ja majandite juhtijaid ning eraldada selleks 20% lina realiseerimisest saadavatest tuludest. Ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada premeerimise kord;

3) teostada lina kasvatavates majandites linaseemnete sordi «T-10» vahetust kõrgekvaliteediliste perspektiivsortide seemnete vastu.

3. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tarvitusele võtta abinõud kolhooside ja sovhooside poolt nõutud linaharimismasinate, eriti sidumisaparaadiga linakombainide ЛКВ-4Т ja lina-

peksumasinate МЛ-2,8П saamiseks, et 1970. aastaks täielikult üle minna mehhaniseeritud linakoristusele ühes linapeode masinalise sidumisega.

4. Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil:

1) tagada kombainidega koristatud ning masinaga peodesse seotud toorlina vastuvõtt kolhoosidelt ja sovhoosidelt toorlinavabrikutes ja nende varumispunktides vastavalt kehtivale juhendile;

2) parendada toorlina varumise organiseerimist toorlinavabrikute poolt, nähes ette toorlinavabrikute spetsialistide poolt seminaride korraldamise kolhoosides ja sovhoosides toorlina äraandmiseks ettevalmistamise küsimustes, toorlinavabrikute õigeaegse varustamise toorlina kvaliteedi kindlaksmääramiseks vajalike standardnäidistega, jätkata toorlina sorteerimisel kolhooside ja sovhooside abistamist toorlinavabrikute poolt ühes kulude tasumisega majandite poolt kehtivate hinnete järgi;

3) rakendada abinõusid lina leotamise ja algtöötlemise tehnoloogia täiustamiseks, tootmisprotsesside mehhaniseerimiseks ja automatiseerimiseks ning toorlinavabrikute varustamiseks uusimate masinatega;

4) tarvitusele võtta abinõud vabrikute laboratooriumide töö parendamiseks ja tõhustada kontrolli tehnoloogiliste protsesside normatiividest kinnipidamise, tooraine ja valmistoodangu kvaliteedi üle;

5) tagada toorlina nõuetekohane hoidmine toorlinavabrikutes.

LILLEKASVATUSE ARENDAMISE JA ELANIKKONNALE LILLEDE MÜÜGI SUURENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 168
20. APRILLIST 1967

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et vaatamata lillede kasvatamise mõningale suurenemisele ei rahuldata kaugeltki mitte nõudmist nende järele, eriti talvel. Kasvatatavate lillede sortiment ei ole küllaldane, elanikkonnale müüdavate lillede hinnad aga on suhteliselt kõrged. Dekoratiivlillekasvatus areneb aeglaselt, mistõttu asulate heakorrastus sageli ei vasta kaasaja nõuetele.

Lillekasvatuse edasiarendamiseks ning elanikkonna nõudmiste rahuldamiseks lillede ja dekoratiivtaimede järele Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, ETKV Liidul ja Eesti NSV Teaduste Akadeemia Tallinna

Botaanikaaial välja töötada ja ellu rakendada aastatel 1967—1970 vajalikud abinõud lillekasvatuse edasiseks laiendamiseks, seemne- ja istutusmaterjali, lille- ja dekoratiivtaimede tootmise edasiseks suurendamiseks, et viia 1970. aastaks nende toodang lisas märgitud kogusteni (lisa ei tooda).

2. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel välja töötada ja ellu rakendada abinõud lillede ja dekoratiivtaimede kasvatamiseks kolhoosides, sovhoosides, kolhoosnikute, sovhooside tööliste ja teenistujate majapidamistes ja teiste maad omavate ettevõtete majandites, samuti koolide maatükkidel ja tööstusettevõtete territooriumil.

4. ETKV Liidul organiseerida vabariikliku alluvusega linnades lillede ja seemnete kokkuost asjaarmastajatelt aednikelt ning nende müük elanikkonnale komisjonikaubanduse alusel.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKV Liidul abistada asjaarmastajaid aednikke seemnete, mineraalväetiste ja lille- ning dekoratiivtaimede haiguste ja kahjurite vastu võitlemise vahendite soetamisel.

5. Eesti NSV Teaduste Akadeemial teha Tallinna Botaanikaaiale ülesandeks:

1) laiendada lille- ja dekoratiivtaimede parimate algvormide valikutööd nende taimede paljundamiseks ning suurendada sordipuhaste lillede istutusalgmaterjali tootmist nende järgnevaks müügiks lillekasvatusmajanditele paljundamiseks;

2) eliit- ja kõrgeväärtuslike lilleseemnete ja -sibulate kasvatamine (nelgid, levkoid, begooniad jt.) ulatuses, mis katab vabariigi vajaduse, samuti teiste liiduvabariikide varustamiseks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Aianduse Valitsusega sõlmitavate lepingute alusel.

6. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

2) laiendada metsamajandites, kus on olemas selleks tingimused, pajuvitste kasvatamist, samuti võtta tarvitusele abinõud lillekorvide valmistamise laiendamiseks sellise arvestusega, et täielikult rahuldada kaubandusorganisatsioonide vajadused lillekorvide järele;

3) laiendada puukoolides massiliseks haljastamiseks vajalike dekoratiivtaimede kasvatamist sellise arvestusega, et täielikult rahuldada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vajadusi nende järele;

4) varustada pärgi valmistavaid ettevõtteid lepingute alusel kuuseokstega.

8. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, ETKV Liidul ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil organiseerida kõigis kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajandusettevõtetes, kellel on kasvuhooneid ja lavasid, köögivilja kasvatamise kõrval lillede, lilletaimede

ja -sibulate kasvatamine kahjustamata varajase köögivilja kasvatamist müügiks elanikkonnale ja majanditele, samuti tagada eeloleval viisaastakul, lähtudes kavandatavatest kapitaalmahutustest olemasolevate kasvuhoonete laiendamine ja uute ehitamine.

9. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

1) eraldada lillekasvatusega tegelevatele organisatsioonidele seemne- ja istutusmaterjali, vajalikke masinaid, mineraalväetisi, vihmutusseadmeid, sünteetilist kilet ja teisi lava- ja kasvuhoonemajanditele vajalikke materjale;

2) laialdaselt juurutada lillede ja seemnematerjali kasvatamisega tegelevates organisatsioonides teaduse saavutusi ja eesrindlikke kogemusi lillekasvatuse ja lillede müügi korra alal;

3) võtta tarvitusele vajalikud abinõud kasvatatavate lillede sortimendi laiendamiseks ja pöörata erilist tähelepanu lillede kasvatamise suurendamisele talvel;

4) organiseerida lillekasvatuse spetsialistide ettevalmistamine Räpina Aiandustehnikumis osa vanemate kursuste õpilaste kitsa spetsialiseerimise teel lillekasvatusele, samuti praktiseerida spetsialistide õppimasaatmist K. A. Timirjazevi nim. Põllumajanduse Akadeemiasse;

5) parendada elanikkonna hulgas lillede ja dekoratiivtaimede kasvatamise ja kasutamise alal tehtavat selgitustööd Pirita sovhoosis alalise näituse organiseerimise, eriala kirjanduse väljaandmise ja erisaadete teel raadios ja televisioonis;

6) soovitada Vabariiklikul Aianduse ja Mesinduse Seltsil organiseerida vabariigi linnade ja tööstuskeskuste elanikkonnale lühiajalisi kursusi, loengusarju ja rändnäitusi lillede ja dekoratiivtaimede kasvatamise alal.

10. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Aianduse Valitsusele ülesandeks vabariigis kasvatatavate ning teistest liiduvabariikidest ja impordina saadavate lilleseemnete ja istutusmaterjalide jaotamine Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste vahel, samuti kontroll imporditud seemnete ja istutusmaterjalide õige kasutamise üle.

Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil moodustada Aianduse Valitsuse juures isemajandav heakorrastuse planeerimise grupp haljastamise ja lilleväljakute ning peenarde rajamise alal kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, tööjõu plaani ja palgafondi piirides.

11. Kasvatatavate lillede ja dekoratiivtaimede sortimendi laiendamiseks moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumis ametkondadevaheline lillede ja dekoratiivtaimede sortimendi komisjon.

12. Reorganiseerida Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Pirita sovhoos lillekasvatuse näidissovhoosiks. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada lava- ja kasvuhoonemajanduse laiendamine nimetatud sovhoosis.

TERAVILJA- JA ÕLIKULTUURIDE SEEMNEKASVATUSE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 427
24. DETSEMBRIST 1968

Väljavõte

Teravilja- ja õlikultuuride seemnekasvatuse edasiseks parendamiseks, mis on teravilja toodangu suurendamise ja selle kvaliteedi tõstmise üks tingimusi, ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. septembri 1968. a. määrusele nr. 729 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Lugeda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste üheks tähtsamaks ülesandeks kolhooside, sovhooside ja teiste majandite varustamine teravilja- ja õlikultuuride rajoonitud sortide sordiseemnetega. Tõsta ministeeriumi vastutust sordiaretuse ja seemnekasvatuse õige organiseerimise eest vabariigis põllumajanduskultuuride uute saagirikaste sortide saamiseks ning tootmisse juurutamiseks.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tarvitusele võtta abinõud, et tali- ja suvivilja külviplaani täitmiseks vabariigi kolhoosid ja sovhoosid varustaksid end igal aastal teravilja ja õlikultuuride seemnete osas omaenda kõrgekvaliteediliste, nende kultuuride rajoonitud sortidest saadud seemnetega ning moodustaksid vajalikud kindlustus- ja üleminevad seemnefondid.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudil, Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudil ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tagada teravilja- ja õlikultuuride sordiseemnete tootmise, varumise ja hoidmise parem organiseerimine, et rahuldada kolhooside ja sovhooside vajadus seemnete järele, mis on tingitud sordiuuendusest ja sordivahetusest, seemnete vahetamisest tarviduse korral, samuti teravilja- ja õlikultuuride kindlustus- ning üleminevate seemnefondide moodustamisest.

4. Kinnitada ja kehtestada 1969. aasta saagist alates rahalised sordijuurdehindlused teraviljakultuuride (välja arvatud vikk) seemnete eest ulatuses vastavalt lisale.

5. Kehtestada, et teravilja- ja õlikultuuride defitsiitsete sortide seemnete eest makstakse majanditele rahalist sordijuurdehindlust olenemata müüdud seemnete kogusest ja nende varumiseks sõlmitud kontraheerimislepingust.

6. Teravilja- ja õlikultuuride saagirikaste sortide kõige kiirema tootmisse juurutamise tagamiseks soovitada sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktoritel ning kolhooside

juhatustel täiendavalt premeerida töötajaid, kes vahetult töötavad seemnete tootmisel ja realiseerimisel ning on silma paistnud kõrgekvaliteediliste rajoonitud sortidest saadud seemnete salvestamise plaani ja sordiseemnete tootmise ning müümise plaani täitmisel.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajaid premeerida juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimiseks eraldatavast kasumist ning sovhoosi fondist, mis on ette nähtud töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamiseks ja tootmise täiustamiseks, täielikule isemajandamisele üleviidud sovhoosides aga — materiaalse ergutamise fondist.

Lubada Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi ning Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudi direktoritel premeerida seemnekasvatuse osakondade töötajaid teravilja- ja õlikultuuride eliit- ning esimese paljunduse seemnete tootmise ja realiseerimise plaanide täitmise eest summadest, mis suunatakse neile alluvate katse- ja õppe-katsemajandite juhtivate töötajate ning spetsialistide premeerimiseks.

7. Kehtestada, et põllumajanduskultuuride uued sordid ja hübriidid võrdsustatakse õigusliku kaitse suhtes leiutistega.

Seoses sellega ning põllumajanduskultuuride uute sortide ja hübriidide aretamise ning olemasolevate parendamise eest põllumajandustöötajate premeerimise kehtiva korra muutmiseks maksta 1. jaanuarist 1969. a. alates põllumajanduskultuuride uute sortide ning hübriidide aretamise ja tootmisse juurutamise eest tasu ning preemiaid korras ja ulatuses, mis on ette nähtud «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eest tasu maksmise juhendis» tasu ja preemiate maksmiseks leiutiste eest olenevalt majanduslikust efektist või aretatud sordi või hübriidi tegeliku väärtuse järgi.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
24. detsembri 1968. a. määruse
nr. 427 juurde

TERAVILJAKULTUURIDE (VÄLJA ARVATUD VIKK) SEEMNETE EEST VÕETAVATE RAHALISTE SORDIJUURDEHINDLUSTE MÄÄRAD, MIS KEHTESTATAKSE ALATES 1969. AASTA SAAGIST

Teraviljakultuuride supereliit-, eliit- ja esimese paljunduse seemnete müügil teadusliku uurimise asutuste ja õppe-katsemajandite poolt vahetult kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majanditele kolhoosidele määratud kokkuostuhinnaga võetakse rahalisi sordijuurdehindlusi järgmistes määrades:

	Sordi-puhtuse kate gooria	Seemne-stan-dardi klass	Rahaline sordijuurdehindlus (protsentides kolhoosidele määratud kokkuostuhindadest)
Supereliitseemned, konditsioonilised			250
Eliitseemned, konditsioonilised			150
I paljunduse seemned	I	I	80
II—V „ „	I	I	70
I—V „ „	I	II	65
„ „	I	III	60
„ „	I	klassitu	35
„ „	II	I	60
„ „	II	II	55
„ „	II	III	50
„ „	II	klassitu	25

Teraviljakultuuride defitsiitsete ja perspektiivsete sortide seemnete eest suurendatakse vastavatele paljundustele, sordipuhtuse kategooriatele ja külvistandardi klassidele rahalist sordijuurdehindlussummat 20 protsendi võrra.

Kui teadusliku uurimise asutused ja õppe-katsemajandid müüvad VI ja järgmiste paljunduste I—II kategooria sordipuhtusega seemneid või defitsiitsete sortide kõigi paljunduste III kategooria sordipuhtusega seemneid NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Varumiskomitee ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi lubadega, võetakse VI ja järgmiste paljunduste I ja II kategooria sordipuhtusega seemnete väljastamisel rahalist sordijuurdehindlust 25 protsenti vähem sordijuurdehindlussummast, mida võetakse II—V paljunduse vastavate kategooriate sordipuhtusega ja vastavatesse külvistandardi klassidesse kuuluvate seemnete eest. Defitsiitsete sortide kõigi paljunduste III kategooria sordipuhtusega seemnete eest võetakse rahalist sordijuurdehindlust 25 protsenti vähem rahalisest sordijuurdehindlussummast, mida võetakse II—V paljunduse II kategooria sordipuhastusega ja vastavatesse külvistandardi klassidesse kuuluvate seemnete eest.

Rahalist sordijuurdehindlust teraviljakultuuride klassitute seemnete eest võetakse tingimusel, kui seemned on puhtuselt ja niiskuselt teravilja varumise piirkonditsiooni piires ja nende idanevus ei ole madalam II klassi seemnete standardites ettenähtud normidest ning kui need seemned ei ole risustatud raskesti eraldatavate lisanditega üle II klassi seemnete standardis ettenähtud normi.

III klassi seemnete, samuti klassitute seemnete, mille idanevus on madalam II klassi seemnete standardis ettenähtud normist, kuid ei ole madalam III klassi seemnete standardis ettenähtud normist ja mille raskesti eraldatavate lisandite sisaldus ületab II klassi seemnetele ettenähtud normi, kuid ei ületa III klassi seemnetele ettenähtud normi, müümine rahalise sordijuurdehindluse väljamaksmisega võib toimuda ainult erandina, kui paremad seemned puuduvad, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Varumiskomitee ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ühiste otsustega Eesti NSV Ministrite Nõukogu taotlusel.

KARTULI KIDUUSSI LEVIKU VÄLTIMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 211
15. MAIST 1964

Väljavõte

Kartuli kiduussi kollete õigeaegseks väljaselgitamiseks ja leviku vältimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

5. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s, külade, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida kartulipõldude kontrollimist:

1) igal aastal linnades ja rajoonides, kus on avastatud kartuli kiduussi koldeid, samuti kõigis vabariigi kartuliseemnekasvatuse majandites;

2) iga kolme aasta järel linnades ja rajoonides, kus kartuli kiduussi ei ole avastatud.

Kolhoosides, sovhoosides ja teistes ühiskondlikes majandites teostada kartulipõldude kontrollimist majandite kulul. Kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate õue-aiamaal teostada kartuli all olevate pindade kontrolli alates 1966. aastast vabariikliku eelarve arvel.

Eesti NSV Rahandusministeeriumil näha ette selleks otstarbeks vajalike assigneeringute eraldamine.

8. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s teha kartuli kiduussi karantiini eeskirjad teatavaks majanditele ja individuaalmaakasutajatele.

9. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, külade, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul

Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s tõhustada kontrolli kartuli kiduussi karantiini eeskirjadest kinnipidamise üle.

11. Kehtestada, et ametiisikutele ja kodanikele, kes on süüdi kartuli kiduussi karantiini eeskirjade rikkumises, kui need rikkumised vastavalt kehtivale seadusandlusele ei too kaasa kriminaalvastutust, määratakse rahatrahv järgmiselt:

ametiisikutele kuni 30 rubla;
kodanikele kuni 10 rubla.

Rahatrahvi määravad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid aktide alusel, mis eeskirjade rikkumise kohta on koostatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riikliku Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsiooni Eesti NSV-s organite poolt.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 22, art. 76

KARTULI-KIDUUSSI TÕRJEABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 114
12. MÄRTSIST 1966

Väljavõte

Kartuli-kiduussi kollete likvideerimiseks ja tema edasise leviku vältimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tagada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi nõudeavalduse kohaselt kartuli-kiduussi tõrjeks vajalike keemiliste preparaatide kohalevedu.

5. Eesti NSV Teaduste Akadeemial võtta teaduslike uurimistööde plaani küsimus kartuli-kiduussi keemiliste tõrjevahendite saamise kohta põlevkivi- ja keemiatööstuse kõrvalproduktidest.

NSV Liidu Meditsiiniteaduste Akadeemia Eesti Eksperimentaalse ja Kliinilise Meditsiini Instituudil teostada nende vahendite toksilisuse ja kantserogeensuse kontroll.

6. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s kehtestada range kontroll kartuli-kiduussi karantiinieeskirjadest kinnipidamise üle maakasutajate poolt ning tõsta nõudlikkust nende vastu kiduussi tõrjeabinõude rakendamiseks, et lähematel aastatel likvideerida selle kahjuri olemasolevad kolded ja mitte lasta neil levida.

KARTULI-KIDUUSSI JA KARTULIVÄHI TÕRJE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 85
22. MÄRTSIST 1968

Väljavõte

Kartuli-kiduussi ja kartulivähi leviku piiride kindlakstegemiseks, nende edasise leviku seismapanemiseks ning avastatud kollete likvideerimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teostada aastail 1969—1972 kõigil individuaal-maakasutajate maatükkidel, mis asuvad kolhooside ja sovhooside territooriumil, kartuli all oleva maa uurimine kartuli-kiduussist ja kartulivähist nakatatuse suhtes ning kindlaks teha nendest karantiinhaigustest nakatatud mulla piirid rajooni igas asulas ja majandis. Pärast seda korraldada nakatatud maatükkide ühe- või kahekordne keemiline töötlemine. Sellele peab järgnema karantiinobjektide likvideerimisele suunatud abinõude kompleksi rakendamine.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada aastail 1968—1972 ja järgnevail aastail kiduussi- ja vähikindlate seemnekartulisortide paljundamine koguses, mis võimaldab varustada nende seemnekartulitega kõiki individuaal-maakasutajaid, kelle maatükid asuvad kolhooside või sovhooside territooriumil ja on pandud kartuli-kiduussi ja kartulivähi karantiini alla.

3. Teha kiduussi- ja vähikindlate seemnekartulisortide müük individuaal-maakasutajatele Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Aianduse Valitsuse ülesandeks.

Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Aianduse Valitsusel organiseerida täiendavaid seemnekartuli müügipunkte.

4. Soovitada kolhooside juhatustel ja kohustada sovhooside direktoreid, kelle majandite territooriumil asuvad kolhoosnikute ja sovhoositööliste õueaiamaad, kus on avastatud kartuli-kiduussi või kartulivähi koldeid, eraldama kolhoosnikutele, sovhooside töölistele ning teenistujatele ja teistele elanike kategooriatele uued maatükid ühiskondlike ja kollektiivsete köögiviljaaedade rajamiseks, kus on võimalik kartulit kasvatada selle aja jooksul, mis on vajalik nakatatud maatükkidel mulla desinfitseerimiseks, ja kuni ülemineku kiduussi- ja vähikindlate kartulisortide kasvatamisele.

Eraldada kolhoosnikutele, sovhooside töölistele ja teenistujatele ning teistele elanike kategooriatele vajalikku seemnekartulit ja abistada neid mullaharimisel vastava tasu eest.

5. Kehtestada, et individuaal-maakasutajate maatükkidel, ühiskondlikes ja kollektiivsetes köögiviljaaedades on lubatud pärast mulla kartuli-kiduussi- ja kartulivähivastast keemilist desinfitseerimist ainult kiduussi- ja vähikindlate kartulisortide kasva-

tamine, kusjuures on kohustuslik kartuli vaheldumine teiste kultuuridega iga kolme aasta järel ja tingimuseks saakide kasutamine ainult oma tarbeks.

Kiduussikindlate kartulisortide kasvatamine mulla eelneva keemilise töötlemiseta on lubatud ainult nendel kartuli-kiduussist nakatatud maatükkidel, kus 5—6 aasta jooksul pärast karantiini alla panemist ja kauemgi kartulit ning teisi mugulkultuure ei ole kasvatatud.

6. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega tagada 1970. aastaks üleminek rajoneeritud kiduussi- ja vähikindlate kartulisortide kasvatamisele kõigi individuaalmaakasutajate poolt.

7. Lubada individuaal-maakasutajatel kasutada kartuli-kiduussist nakatatud maatükke linnades, alevites ja teistes asulates köögiviljakultuuride (välja arvatud tomatid ja kiduussile vastuvõtlikud kartulisordid), samuti puuvilja- ja marja-, dekoratiivning muude kultuuride ja istutiste kasvatamiseks oma tarbeks.

8. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s tagada põllumajanduslike kõlvikute ja taimekasvatussaaduste kontrolluurimiste korraldamine esmajoones nendes kolhoosides ja sovhoosides (kaasa arvatud õueaiamaad), kellel on sordiseemnekartulite vabariigist väljaveo ülesanne.

9. Eesti NSV Teaduste Akadeemia Zooloogia ja Botaanika Instituudil aastate 1968—1973 teaduslike uurimistööde plaanis ette näha uurimistööde sooritamine selleks, et välja selgitada võimalused kiduussikindlate kartulisortide pidevaks kasvatamiseks õueaiamaadel, silmas pidades kartuli-kiduussi agressiivsete biotüüpide kogunemise vältimist mullas.

11. Kehtestada, et mullaproovide võtmine individuaalses ja kollektiivses maakasutuses olevatelt maatükkidelt linnades, alevites ja muudes asulates toimub vabariigi eelarve summadega, kolhooside ja sovhooside põldudelt, kaasa arvatud kolhoosnikute, sovhoositööliste ja -teenistujate õueaiamaad, — kolhooside ja sovhooside kulul.

Mullaproovide analüüsi kartuli-kiduussi ja kartulivähi avastamiseks, olenemata nende mullaproovide võtmise kohast, tehakse vabariigi eelarve summadega.

12. Vabariiklike ja rajooniajalehtede toimetustel ning ajakirjade toimetustel avaldada sari artikleid ja Eesti NSV Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel organiseerida rida saateid otstarbekate meetodite rakendamisest kartuli-kiduussi ja kartulivähi tõrjeks õueaiamaadel ning ühiskondlikes ja kollektiivsetes köögiviljaaedades.

ENSV ÜVT,
1968, nr. 15, art. 110

«TAIMEDE KARANTIINI ALAL ÜHISKONDLIKE VOLINIKE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 230
21. MAIST 1964

Kinnitada juurdelisatud «Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike» põhimäärus.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
21. mai 1964. a. määrusega nr. 230

Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike

põhimäärus

Eesti NSV territooriumi kaitsmine karantiiniliiki taimede kahjureist ja haigustest ning ohtlikust umbrohust, mis ei esine või esinevad piiratult vabariigis, omab suure tähtsuse põllumajanduslike kultuuride saagikuse tõstmisel ja põllumajanduse edasisel arendamisel.

Kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides majandisiseste abinõude täitmise pideva kontrolli eesmärgil taimede karantiini alal eraldatakse abiks NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riiklikule Inspektsioonile Eesti NSV-s ühiskondlikud volinikud taimede karantiini alal.

I. Üldsätted

1. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal eraldatakse agronoomide või teiste isikute hulgast kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, kes tegelevad imporditud või kodumaiste põllumajandussaaduste kasvatamise, realiseerimise, varumise ja töötlemisega.

Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal kinnitatakse või vabastatakse küla, rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse, ettevõtte, asutuse või organisatsiooni esitlusel kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooniga Eesti NSV-s.

2. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal juhindub oma tegevuses NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud Riikliku Taimede Karantiini Teenistuse NSV Liidus põhikirjast, samuti vastavatest instruktsioonidest karantiiniteenistuse küsimustes.

3. Ühiskondlike volinike tööd juhivad ja nende tegevust kontrollivad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajan-

duslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni inspektorid Eesti NSV-s.

4. Ühiskondlikule volinikule taimede karantiini alal annab NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riiklik Inspektsioon Eesti NSV-s välja tunnistuse ning temale antakse õigus välja anda kehtestatud vormi kohaseid karantiinitunnistusi karantiinikontrolli alla kuuluvate põllumajandussaaduste väljavedamisel majandist.

Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal, keda vabastatakse nendest kohustustest, peab ära andma NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni poolt Eesti NSV-s väljaantud tunnistused ja teised dokumendid.

5. Kolhooside juhatused, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijad on kohustatud looma ühiskondlikule volinikule taimede karantiini alal vajalikud tingimused temale pandud ülesannete täitmiseks.

II. Ühiskondliku voliniku taimede karantiini alal õigused ja kohustused

6. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal kolhoosides, sovhoosides, puukoolides, seemnekasvatuse majandites, sordiaretus- ja katsejaamades, botaanikaaedades:

1) kontrollib temale kinnistatud majandis kehtestatud karantiinireeglite ning majandisiseste karantiiniürituste täitmise õigsust ja õigeaegsust;

2) kontrollib karantiini saatedokumente majandisse saabuva taimse päritoluga toodangu osas, mille kohta kehtivad karantiiniabinõud, karantiinidokumentide puudumisel aga teatab sellest viivitamatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni inspektorile Eesti NSV-s;

3) võtab osa külvide kontrollimise organiseerimisest ja läbiviimisest taimede karantiinsete kahjurite ja haiguste ning ohtliku umbrohu väljaselgitamiseks teenindatavates majandites;

4) taimede karantiinsete kahjurite ja haiguste ning ohtliku umbrohu avastamisel teatab sellest viivitamatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riiklikule Inspektsioonile Eesti NSV-s või küla, rajooni ja linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele;

5) võtab osa taimede karantiinsete kahjurite ja haiguste ning ohtliku umbrohu leviku ärahoidmisele suunatud profülaktiliste ja hävitusürituste organiseerimisest ja läbiviimisest;

6) teostab karantiinijärelevalvet seemne- ja istutusmaterjali väljasaatmise üle majanditest;

7) jälgib fumigatsioonikambrite ettevalmistamise õigeaegsust,

seemne- ja istutusmaterjali puhastamise efektiivsust põllumajanduslike taimede kahjuritest ja haigustest, teravilja puhastuse punktides aga — seemnete õigeaegset ja täielikku puhastamist karantiinsest umbrohust.

7. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal raudteejaamades, autobaasides, lennuväljadel, sadamates, teravilja vastuvõtu punktides ja varumisorganisatsioonides:

1) kontrollib pidevalt karantiinireeglitest kinnipidamist selliste taimse päritoluga saaduste vastuvõtmisel ja väljasaatmisel, milliste kohta kehtivad karantiiniabinõud;

2) ei luba taimse päritoluga saaduste väljavedu karantiinisertifikaadita majanditest, asustatud punktidest ja rajoonidest, kus on sisse viidud karantiinsed kitsendused;

3) teostab tema poolt kontrollitavate organisatsioonide ja ettevõtete territooriumil profülaktiliste ja teiste karantiinsete ürituste täitmise järelevalvet sellise taimse päritoluga toodangu peale- ja mahalaadimisel, hoidmisel ja realiseerimisel, mille kohta kehtivad karantiinsed kitsendused.

8. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal side postijaoskondades teostab karantiini all oleval territooriumil pidevat kontrolli karantiinireeglitest kinnipidamise üle taimseid materjale sisaldavate postisaadetiste (pakkide, väikepakkide, panderollide ja kirjade) vastuvõtmisel.

9. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal asustatud punktides, kus on taimede karantiinsete kahjurite ja haiguste ning ohtliku umbrohu kolded, kontrollib majandisiseste karantiiniabinõude täitmist õue-aiamaad omavate eraisikute poolt.

10. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal vabrikutes, tehastes ja teistes tööstusettevõtetes kontrollib karantiinireeglite täitmist imporditud ja kodumaise karantiinialuse taimse materjali hoidmisel ja ümbertöötamisel, samuti karantiinialuse pakkimismaterjali ja taara desinfitseerimist ja hävitamist.

11. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal informeerib perioodiliselt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni inspektorit Eesti NSV-s majandite, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt taimekarantiini alal kehtivate seadussätete ja reeglite täitmisest.

12. Ühiskondlikul volinikul taimede karantiini alal on õigus:

1) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni Eesti NSV inspektori korralduse järgi anda välja kehtestatud vormi kohaseid karantiinitunnistusi majanditest vilja- ja marjapuude kultuuride, kartuli, juurvilja seemnematerjali ja sibulate väljaandmiseks ja väljavedamiseks;

2) karantiini all olevatelt territooriumidelt karantiinsete veoste hankijatelt nõuda karantiinisertifikaatide esitamist taimse pärit-

oluga toodangule, mis antakse välja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni poolt Eesti NSV-s;

3) olenevalt karantiinireeglite rikkumise iseloomust koostada akte tunnistajate osavõtul ja korrarikkuja juuresolekul, anda need üle NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsiooni inspektorile Eesti NSV-s või rajooni ja linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee administratiivkomisjonile süüdlaste vastutusele võtmiseks vastavalt kehtivale seadusandlusele;

4) mitte lubada külvata või istutada majandisse saabunud karantiinsete kahjurite, haiguste ja ohtliku umbrohuga nakatatud seemne- ja istutusmaterjali ning kuni NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooni inspektori Eesti NSV-s saabumiseni võtta koos majandi administratsiooniga tarvitusele levimist välistavad abinõud.

13. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kolhooside juhatused, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijad võivad ergutada karantiiniürituste organiseerimisest aktiivselt osavõtvaid ja oma kohustusi eeskujulikult täitvaid ühiskondlikke volinikke taimede karantiini alal tänu avaldamise, kiituskirjade andmise, autahvlile kandmise ja hinnaliste kingitustega premeerimise näol ning eriti silmapaistnuid esitada valitsuse autasude saamiseks.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 23, art. 83

SEEMNEINSPEKTSIOONIDE MOODUSTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 352
15. OKTOOBRIST 1968

Väljavõte

Põllumajanduslike kultuuride seemnete kasvatamise, kvaliteedi, alalhoiu, külviks ettevalmistamise ja kehtivate standardite täitmise kontrolli tugevdamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Reorganiseerida alates 1. novembrist 1968. a. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Vabariiklik Seemnekontrolli Laboratoorium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Vabariiklikuks Seemneispektsiooniks ja rajoonide seemnekontrolli laboratooriumid rajoonide riiklikeks seemneinspektsioonideks.

VIII OSA

LOOMAKASVATUS

MUNADE JA LINNULIHA TOOTMISE SUURENDAMISEST VABARIIGIS

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 117 6. MÄRTSIST 1963

Väljavõte

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et kolhoosid ja sovhoosid on viimaste aastate jooksul ära teinud suure töö ühiskinnukasvatuse arendamisel ja selle produktiivsuse tõstmisel. Aastail 1958—1962 suurenes kolhoosides ja sovhoosides munade tootmine 81% võrra ja linnuliha tootmine enam kui kaks korda. Kuid nende saaduste tootmise maht ei rahulda elanike, eriti Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Tartu ja Pärnu linnas, üha kasvavaid nõudmisi.

Eesti NSV PõllumajandussaadusteTootmise ja Varumise Ministeeriumi Tallinna Linnuvabriku töö kogemused annavad tunnistust munade ja linnuliha tootmise kõrgest majanduslikust efektiivsusest. Tallinna Linnuvabrik tootis 1962. aastal 6,4 miljonit muna, ühe muneja kana kohta saadi keskmiselt 170 muna ehk 37% rohkem kui kolhoosides ja sovhoosides. Munade ja linnuliha omahind nimetatud vabrikus oli 1962. aastal alla plaanilise — 67 kopikat kümme muna ja 83 rubla 70 kopikat linnuliha tsentner, mis on tunduvalt madalam munade ja linnuliha omahinnast vabariigi sovhoosides.

Üheks suureks puuduseks, mis pidurdab lindude produktiivsuse tõstmist linnuvabrikutes ja linnukasvatussovhoosides, on nende ettevõtete ebarahuldav varustamine kombineeritud sööda, söödavitamiinide, antibiootikute ja mikroelementidega.

Arvesse võttes Tallinna Linnuvabriku ja linnukasvatussovhooside töö positiivseid kogemusi ning seda, et suurte spetsialiseeritud ettevõtete võrgu edasine laiendamine võimaldab lühima aja jooksul parandada järsult linnaelanike varustamist munade ja värske linnulihaga ning kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. jaanuari 1963. a. määrusega nr. 30

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi, Eestimaa Kommunistliku Partei põllumajandusliku tootmise komiteesid ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi üheaegselt kolhooside ja sovhooside edasise spetsialiseerimise ja linnukasvatuse arendamisega töötama välja ja teostama abinõud dieetmunade ja linnuliha tootmise suurendamiseks Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Tartu ja Pärnu linna piirkonnas.

4. Pidada otstarbekaks ulatuslikult rakendada linnuvabrikutes ja spetsialiseeritud sovhoosides progressiivsemaid meetodeid lindude söötmiseks täisväärtusliku kombineeritud sööda ja teraviljaseguga, mis võimaldab laialdaselt ja kompleksselt mehhaniseerida tootmist, alandada tööjõukulu lindude hooldamisel, tõsta produktiivsust, munade ja linnuliha kvaliteeti.

Vastavalt sellele Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

organiseerida granuleeritud kombineeritud sööda tootmist selliselt, et selle toodang alates 1964. aastast moodustaks vähemalt 50% lindudele toodetava kombineeritud sööda kogusest;

tagada linnuvabrikute ja spetsialiseeritud linnukasvatussovhooside häireteta ja esimeses järjekorras varustamine kombineeritud söödaga. Nende varustamist kombineeritud söödaga teostada kooskõlas munade ja linnuliha tootmise aasta- ja kvartaliplaanidega, lähtudes sööda kulunormidest toodangu ühiku tootmiseks.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi võtma tarvitusele abinõud linnuvabrikute ja spetsialiseeritud sovhooside komplekteerimiseks liha-, liha-muna- ja munatõugu lindudega, vastavalt majandite spetsialiseerimisele, tegema tõuaretustööd nende tõugude edasiseks täiustamiseks, et kasutatavate söötade parema väärindamisega saavutada munevuse tõusu, liha kvaliteedi paranemist ja lindude kiiremat kasvamist.

7. Lubada linnuvabrikutel ja Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Tartu ja Pärnu linna piirkondades asuvatel linnukasvatussovhoosidel anda nendele linnadele ja asutustele eraldatud muna- ja lihafondi piirides munad ja tapetud linnud vahetult kaubandusvõrku kehtivate ühtsete jaehindadega, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus, ning vahetult sanatooriumidele, puhkekodudele, lastekodudele, haiglatele ja teistele asutustele kehtivate jaehindadega, maha arvamata kehtivaid kaubanduslikke mahahindlusi.

8. Soovitada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil mitte määrata teraviljakülve omavatele spetsialiseeritud linnukasvatussovhoosidele teravilja riigile müümise plaane, pidades silmas seda, et teravilja kasutavad ära nimetatud majandid linnukasvatuse vajadusteks.

LAMBAKASVATUSE ARENDAMISEST EESTI NSV KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 186 6. APRILLIST 1963

Väljavõte

Lambakasvatuse edasiseks arendamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1963. a. määrusega nr. 129 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, parteikomiteedel ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel kõrvaldada lambakasvatuse arendamises esinevad puudused ja tagada lammaste arvu, lambaliha ja villa tootmise järsk suurenemine.

Selleks:

1) töötada 1. augustiks 1963. a. välja abinõud, mis tagaksid lammaste arvu suurendamiseks ettenähtud ülesande täitmise, kusjuures tuleb arvestada majandite spetsialiseerimist ja kohalikke olusid. Rööbiti majandite spetsialiseerimisega organiseerida kolhoosides lambakasvatusfarme, kui loomakasvatuse lisaharu, arvestusega, et vähemalt üks lambakasvatajaist omaks täiskoormuse, samuti organiseerida sovhooside spetsialiseeritud osakonnad;

2) tagada kolhoosides ja sovhoosides lammaste taastootmise parendamine, uttede kui karja põhilise osa arvu suurendamine ja aastas iga 100 ute kohta vähemalt 110 talle üleskasvatamine;

3) suurendada lambasööda tootmist, et tagada lammaste söötmine vastavalt kehtestatud zootehnilistele normidele;

4) saavutada, et lihaks realiseeritavad noorlambad oleksid vaid keskmise ja üle keskmise rammususega, eluskaalus 7—8-kuuselt vähemalt 35—40 kilogrammi, organiseerides lammaste nuumamist enne nende andmist varumispunktidesse;

5) võtta tarvitusele abinõud kolhooside ja sovhooside poolt riigile müüdava villa kvaliteedi tõstmiseks. Saada villa ühe ute kohta vähemalt 3,5—4,0 kg, mitte lubada poolpeenvillalammaste teistkordset pügamist;

6) parendada lammaste veterinaarset teenindamist, pöörates erilist tähelepanu lammaste surevuse vältimisele ja helmintoositõrje abinõude läbiviimisele;

7) tugevdada lambafarme kvalifitseeritud kaadriga. Organiseerida eesrindlikes majandites läbiviidavatel kursustel ja seminaridel kaadri ettevalmistamist ja kvalifikatsiooni tõstmist lambakasvatuse alal.

2. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil:

1) parendada lambakasvatusalast teaduslikku uurimistööd. Pidada vajalikuks asutada Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudi eksperimentaalmajand lambakasvatuse alal;

2) üldistada eesrindlike majandite kogemusi, kus on saavutatud kõrgeid näitajaid lambakasvatuse arendamisel, juurutada ulatuslikumalt progressiivseid lammaste söötmise, pidamise ja kasvatamise meetodeid.

3. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) lambakarjuste materiaalse huvitatuse tõstmiseks lammaste arvu suurendamise, lambaliha- ja villatoodangu tõstmise vastu kehtestas kõigi liiduvabariikide sovhooside jaoks lambakarjuste brigaadidele lisanaturaaltasu väljaandmise näidisnormid:

iga kümnes tall, kes on kasvatatud võõrutamiseni üle 95 kuni 100 talle iga 100 ute kohta ning iga viies tall, kes on kasvatatud võõrutamiseni üle 100 talle iga 100 ute kohta;

pooled täiskasvanud lammastest ja võõrutatud noorlammastest, kes on säilitatud aasta jooksul üle 97 protsendi;

lambakarjusele, kes hooldab täiskasvanud lambaid ja nuumal ning karjamaanuumal olevaid võõrutatud noorlambaid kuni nende üleandmiseni lihaks, natuuras kuni 50 protsenti kaaluiibest, mis on saadud üle plaani kogu nuuma ja karjamaanuuma aja jooksul.

Soovitas kolhoosidel määrata kindlaks naturaallisatasu normid kolhooside lambakarjustele, lähtudes sovhooside jaoks määratud näidisnormidest;

2) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuni 1951. a. määruse nr. 2167 lisa nr. 17 punkti 18 muutmiseks lubas liiduvabariikide ministrite nõukogudel anda alates 1963. a. kolhooside, sovhooside ja teiste majandite eesrindlikele lambakarjustele, kes on saavutanud kõrgeid ja püsivaid näitajaid lammaste produktiivsuse tõstmisel, karja taastootmisel ja lammaste arvu säilitamisel, nimetus «Lambakasvatuse meister». Lubas sovhoosidel ja soovitas kolhoosidel tõsta 20 protsendi võrra lambakarjuste töötasu, kellele on antud nimetus «Lambakasvatuse meister».

PÕLLUMAJANDUSLOOMADE HELMINTOOSIDE TÕRJE TÕHUSTAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 344
13. JUULIST 1963

Väljavõte

Põllumajandusloomade helmintooside tõrje tõhustamiseks ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. mai 1963. a. määrusega nr. 492 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil koos Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumiga:

1) ühe kuu jooksul töötada välja ja kinnitada helmintooside tõrje abinõude plaan, mis tagaks loomade tervendamise kõigis kolhooside ja sovhooside farmides ning elanikkonnal, pidades silmas seda, et aastail 1963—1965 kõigis majandites likvideeritaks esmajärjekorras helmintoosid, mis on nakkusohtlikud inimestele;

2) tagada helmintoloogiateaduse saavutuste ja loomade helmintooside tõrje eesrindlike kogemuste ulatuslik rakendamine loomakasvatuses ning sellealaste vajalike teadmiste populariseerimine elanikkonna hulgas, eriti loomakasvatusala töötajate hulgas, brošüüride ja plakatite väljaandmise ning raadio- ja televisioonisaadete korraldamise teel.

2. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel:

1) tagada riikliku veterinaarkontrolli tugevdamine NSV Liidu veterinaaria põhikirja õige ja õigeaegse täitmise üle kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt;

2) laiendada diagnostilisi uurimisi helmintooside alal, rühmaviisilist dehelmintiseerimist piperasiini preparaatidega, fenotiasiini ja teiste efektiivsete antihelmintikumidega;

3) võtta tarvitusele abinõud veterinaarsanitaarsete tingimuste parandamiseks kolhooside ja sovhooside loomakasvatushoonetes ja nende ümbruse territooriumil, pöörates erilist tähelepanu sõnniku biotermilisele kahjutukstegemisele ja sõnnikuhoidlate ehitamisele.

3. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Toiduainete Tööstuse Valitsusel tugevdada veterinaarkontrolli lihakombinaatides, et mitte lubada realiseerida helmintoosiohtlikke liha ja lihasaadusi eelneva vastava töötlemiseta.

Registreerida lihakombinaatides avastatud tähtsamad helmintoosid (finnoos, diktiokauloos, ehhinokokkoos, fastsioloos, askaridoos jt.) majandite lõikes ja esitada need andmed iga kuu riiklikele veterinaarorganitele.

5. Eesti Riiklikul Kirjastusel anda välja Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi tellimusel brošüüre ja plakateid parasitaarhaiguste kohta.

MESINDUSE ARENDAMISEST EESTI NSV-S

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 262
3. JUUNIST 1964

Väljavõte

Mesinduse edasiarendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil, Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Eesti NSV Haridusministeeriumil ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel:

1) võtta tarvitusele vajalikud abinõud mesinduse arendamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides, tagada mesilaste kasutamine entomofiilsete põllukultuuride tolmeldamiseks nende seemnesaakide suurendamise eesmärgil;

2) kasutada kõik kolhoosides ja sovhoosides olevad võimalused mesinduse paremaks arendamiseks, väikeste mesilate suurendamiseks ja suurte mesilate organiseerimiseks, tagada mesinduse rentaablus, looduslike korjemaade parem kasutamine ja põllumajanduslike taimede tolmeldamine;

3) teostada abinõud mesilaste korjemaa parandamiseks meetaimede (valge mesika, tatra, valge sinepi, rapsi, valge ja roosa ristiku jt.) külvamisega põllukülvikorras, mittekasutatavatele maadele, aedadesse viljapuude vahele, samuti heina- ja karjamaade parandamiseks liblikõielise heina külvamise, meetaimedena puude ja põõsaste istutamise ning meetaimede külvamise teel raudteede ja maanteede eraldusribadele;

4) tagada kolhoosides ja sovhoosides mesilaste söödamee varude moodustamine talveks, iga taru kohta 25 kg;

5) soovitada kolhoosidel kehtestada mesinikele täiendav töötasu mesilas saadud üleplaanilise toodangu eest tingimusel, et mesilased on varustatud söödaga kehtiva normi kohaselt.

3. Linnade töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteedel näha ette, et parkidesse ja haljasaladele istutataks rohkem meetaimede istikuid.

MUNADE JA LINNULIHA TOOTMISE ORGANISEERIMISE KOHTA TÖÖSTUSLIKUL ALUSEL

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 165 13. APRILLIST 1965

Väljavõte

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et Tallinna Linnuvabrik ja spetsialiseeritud linnukasvatussovhoosid, kasutades tootmise organisee-

rimise eesrindlikke meetodeid ning teaduse saavutusi, on märgatavalt suurendanud lindude produktiivsust, alandanud töökulu ja ratsionaalsemalt kasutanud söötasid, mis võimaldas alandada munade omahinda.

Vabariigi spetsialiseeritud linnukasvatusmajandite ja linnuvabrikute konkreetsemaks juhtimiseks ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. septembri 1964. a. määrusele nr. 740 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Haude- ja Linnukasvatusjaamade Trusti baasil Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi juures iseseisev Eesti Linnukasvatuse Valitsus.

Panna Eesti Linnukasvatuse Valitsusele:

munade ja linnuliha tootmise organiseerimine tööstuslikul alusel ning nende saaduste riigile müümise plaanide täitmine spetsialiseeritud linnukasvatusmajandite ja ettevõtete poolt;

lindude selektsiooni, hübridiseerimise ning tõuaretustöö organiseerimine linnuvabrikutes ja spetsialiseeritud majandites, kolhooside ja sovhooside linnufarmide varustamine kõrgeproduktiivsete ja hübriidlindudega ning suuri linnufarme omavate kolhooside ja sovhooside erialane juhtimine;

kombineeritud sööda retseptide väljatöötamine, kontroll lindudele kombineeritud söötade tootmise organiseerimise ja kvaliteedi üle ning nende efektiivse kasutamise tagamine;

tööstusliku linnukasvatuse organiseerimise progressiivsete meetodite ja munade inkubeerimise kaasaegse tehnoloogia, lindude pidamise ja hooldamise kaasaegse tehnoloogia, samuti lindude töötlemise tehnoloogia väljatöötamine ja juurutamine, töö organiseerimise ja normeerimise ratsionaalsemate vormide väljatöötamine, tootmisprotsesside mehhaniseerimise laialdane juurutamine, mis tagaksid töö- ja vahendite kulu vähendamise munade ja linnuliha tootmisel;

kapitaalehituse teostamine (tellija õigustes), ehituste varustamine projekt-eelarvelise dokumentatsiooniga ning kehtestatud korras tehnoloogiliste ja energeetika seadmete ning kaablitoodete hankimine;

alluvate spetsialiseeritud majandite ja ettevõtete finantseerimine, samuti tööjõu ja materiaal-tehniliste fondide jaotamine;

juhtiva kaadri ja spetsialistide valik ning paigutamine, spetsialistide ettevalmistamise organiseerimine, samuti linnukasvatuse alal töötajate kvalifikatsiooni tõstmine;

linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside, tõulinnukasvanduste, haude- ja linnukasvatusjaamade ning teiste ettevõtete ja organisatsioonide struktuuri ja tüüpkoosseisude kinnitamine kehtivas korras.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil koos Eesti NSV Põl-

lumajanduse Ministeeriumi ja Eesti Linnukasvatuse Valitsusega näha iga aasta rahvamajanduse arendamise plaani projektides ette linnuvabrikute ja linnukasvatussovhooside ehitusobjektide materiaalsete ressurssidega varustamine, mida teostatakse majandite tugevdamise ja laiendamise fondi ning krediitide arvel.

6. Panna linnuvabrikute ja spetsialiseeritud linnukasvatusmajandite ehitamine, samuti sanitaar-tehniliste, elektrimontaaži (kaasa arvatud installatsioon) tööd ja tehnoloogiliste seadmete paigaldamise monteerimistööd ehitatavates linnuvabrikutes ja Eesti Linnukasvatuse Valitsuse ettevõtete süsteemi lindude töötlemise ning kombineeritud söötade tsehhides Eesti NSV Ehitusministeeriumile.

11. Laiendada kõigile Eesti Linnukasvatuse Valitsuse süsteemi kuuluvatele majanditele, ettevõtetele ja organisatsioonidele EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1963. a. määruse nr. 117 punktide 7 ja 8 kehtivust.

13. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel elanikkonna vajaduste täielikuks rahuldamiseks linnukasvatuse saaduste järele, tuleb üheaegselt munade ja linnuliha tootmise suurendamisega linnuvabrikutes ja spetsialiseeritud sovhoosides arendada igakülgselt linnukasvatust spetsialiseerimise alusel kolhoosides ja teise suunaga sovhoosides, kus selleks on olemas vajalikud tingimused, luues nendes majandites suured mehhaniseeritud linnufarmid.

15. Lindude produktiivsuse järsuks suurendamiseks, sööda- ja töökulu vähendamiseks toodangu ühikule ja toodangu omahinna alandamiseks kohustada Eesti Linnukasvatuse Valitsust kasutama linnuvabrikutes ja teistes kaubatoodanguga linnukasvatusmajandites peamiselt riiklikud katsed konkurss- ja katsejaamades läbi teinud liinaretuse teel saadud ja hübriidlinde.

16. Anda õigus linnukasvatuse ettevõtete direktoritele kooskõlastatult Eesti Linnukasvatuse Valitsusega:

1) kinnitada linnukasvatuse ettevõtete struktuur ja koosseisud neile määratud töötajate arvulise koosseisu piirides, juhindudes tüüpstruktuuridest ja -koosseisudest;

2) kinnitada ja muuta kooskõlastatult ametiühingu käitiskomiteega ning pidades kinni kehtivast seadusandlusest insener-tehniliste töötajate ja teenistujate ametipalkasid vastavalt ametipalkade skeemile töötasufondi piirides koosseisu nimestiku põhjal;

3) kasutada eelmistel kuudel ja kvartalites saadud kokkuhoidu töötasufondi osas, mis on ümber arvestatud kooskõlas plaani täitmise protsendiga, töötasu maksmiseks järgmistel sama aasta kuudel ja kvartalites.

17. Et suurendada edaspidi linnukasvatuse toodangut, kinnitada abinõud linnuvabrikute, spetsialiseeritud linnukasvatussovhooside, tõulinnumajandite ja Eesti Linnukasvatuse Valitsuse teiste

ettevõtete ning organisatsioonide tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide materiaalse huvi tõstmiseks vastavalt lisale nr. 2.

18. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel:

1) tagada, et linnukasvatusmajandid lülitataks riiklikku energiasüsteemi esimeses järjekorras;

2) anda alates 1965. aastast elektrienergiat linnuvabrikutele ja linnukasvatusmajanditele tootmisvajadusteks 1 kopikas kilovatttund nimekirjade järgi, mis on kooskõlastatud Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga.

Lisa nr. 2
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV
Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1965. a.
määruse nr. 165 juurde

LINNUVABRIKUTE, SPETSIALISEERITUD LINNUKASVATUSSOVHOOSIDE, TÖULINNUMAJANDITE JA TEISTE EESTI LINNUKASVATUSE VALITSUSE SÜSTEEMI ETTEVÕTETE NING ORGANISATSIOONIDE TÖÖLISTE, JUHTIVATE TÖÖTAJATE JA SPETSIALISTIDE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE ABINÕUD

Linnuvabrikute, spetsialiseeritud linnukasvatussovhooside, töulinnumajandite ja teiste Eesti Linnukasvatuse Valitsuse süsteemi ettevõtete ning organisatsioonide tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide materiaalse huvi tõstmiseks toodangu edasise suurendamise vastu:

1. Seada sisse töötasu maksmine toodangu ühiku eest linnu- ja loomakasvatuse töölistele, arvestusega 125 protsenti tariifimäärast.

2. Seada sisse lisatasu töölistele, juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele eelneval 2—3 aastal saavutatud toodangu tootmise keskmise taseme (saagikuse, linnu- ja loomakasvatuse produktiivsuse) ületamise eest; seda lisatasu makstakse ülalmainitud taseme ületamise iga protsendi eest:

1) töölistele 4—6 protsendi ulatuses keskmisest kuu töötasust (arvestatud tariifimääradest) brigaadi, lüli, töölise töötulemuste põhjal.

Kui puuduvad andmed eelneva 2—3 aasta tootmise taseme kohta, antakse majandite juhatajatele õigus maksta erandkorras nimetatud lisatasu töölistele viimase 2—3 aasta jooksul majandis tervikuna saavutatud tootmise taseme ületamise eest;

2) juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele 4—6 protsendi ulatuses kuupalgast (palgamäärast) majandi, tsehhi, osakonna, farmi töötulemuste järgi.

3. Anda Eesti Linnukasvatuse Valitsuse juhatajale õigus maksta erandkorras nimetatud lisatasu äsja asutatud majandite

juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele saavutatud toodangu tootmise taseme ületamise eest võrreldes vabariigi linnukasvatusmajandites eelmisel aastal saavutatud keskmiste näitajatega.

4. Kehtestada, et töölisi premeeritakse:

1) toodangu tootmise kvartaliplaani ületamise eest, kusjuures võetakse arvesse kvaliteet, kuni 30 protsendi ulatuses üleplaanilise toodangu maksumusest (realiseerimishindade alusel);

2) otseste kulutuste vähendamise eest sööda ja töötasu kulutamise osas toodangu ühikule või omahinna alandamise eest võrreldes plaaniga kuni 50 protsendi ulatuses saadud kokkuhoiu summast.

5. Seada sisse juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimine üleplaanilise kasumi saamise eest, aga majandites, kus kasumit ette nähtud ei ole, toodangu omahinna alandamise eest võrreldes plaaniga.

Preemiad üleplaanilise kasumi saamise või plaanilise omahinnaga võrreldes toodangu omahinna alandamisest saadud kokkuhoiu eest makstakse 30 protsendi ulatuses üleplaanilisest kasumist või omahinna alandamisest plaanilise omahinnaga võrreldes saadud kokkuhoiu summast.

See preemia arvutatakse aasta töötulemuste põhjal proportsionaalselt iga töötaja aastapalgale (palgamäärale).

6. Tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimine, mis on ette nähtud käesolevate abinõude p. 4 ja 5 järgi, toimub töötasufondi arvel mitte rohkem kui viie kuupalga (palgamäära) ulatuses aastas töötaja kohta.

ENSV MN MKK, 1965, nr. 15, art. 60

VETERINAARALASE TÖÖ PARANDAMISE JA RIIKLIKU VETERINAARKONTROLLI TUGEVDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 555
28. DETSEMBRIST 1963

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. septembri 1963. a. määrusele nr. 1020 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Organiseerida 1. jaanuarist 1964. a. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Veterinaaria Valitsuse koosseisus Riiklik Veterinaarinspektsioon.

3. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil 1. jaanuarist 1964. a.:

1) organiseerida rajoonide veterinaarravilate baasil loomade haiguste tõrje rajoonijaamad ja Hiiumaa Jaoskonna Veterinaarravila, allutades selle Haapsalu Rajooni Loomade Haiguste Tõrje Jaamale;

2) organiseerida Vabariikliku Veterinaarpolikliiniku baasil Tartu Rajooni Loomade Haiguste Tõrje Jaam, jättes selle koosseisu Vabariikliku Veterinaarpolikliiniku;

3) reorganiseerida Kingissepa, Paide ja Pärnu rajoonidevahelised veterinaarbakterioloogia laboratooriumid rajoonide veterinaarlaboratooriumideks;

4) nimetada Vabariiklik Veterinaarbakterioloogia Laboratoorium ümber Vabariiklikuks Veterinaarlaboratooriumiks;

5) nimetada Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudi Veterinaarbakterioloogia Laboratoorium ümber Tartu Rajoonidevaheliseks Veterinaarlaboratooriumiks, allutades selle Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Veterinaaria Valitsusele;

6) nimetada Rakvere, Viljandi ja Võru rajoonidevahelised veterinaarbakterioloogia laboratooriumid ümber rajoonidevahelisteks veterinaarlaboratooriumideks;

7) reorganiseerida Narva Linna Veterinaarravila Narva Linna Veterinaarsanitaarjaamaks.

6. Kehtestada, et:

1) rajoonide loomade haiguste tõrje jaamad koos neile alluvate veterinaarjaoskondade, veterinaarpunktide ja jaoskonna veterinaarravilaga alluvad vahetult kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele, vastavalt lisale nr. 9 (lisa ei tooda).

Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste veterinaarteenistusele pannakse kõikide kolhooside, sovhooside, abimajandite ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide loomade, samuti tootmisvalitsuste tegevuspiirkonnas elunevate kodanike isiklike loomade veterinaarne teenindamine;

2) Vabariiklik Veterinaarlaboratoorium, rajoonidevahelised ja rajoonide veterinaarlaboratooriumid ning linnade veterinaarsanitaarjaamad alluvad vahetult Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Veterinaaria Valitsusele;

3) liha, piima ja toiduainete kontrolljaamad Tallinnas ja Narvas alluvad vahetult vastavatele linnade veterinaarsanitaarjaamadele, teised liha, piima ja toiduainete kontrolljaamad aga vastavatele rajoonide ja rajoonidevahelistele veterinaarlaboratooriumidele või Vabariiklikule Veterinaarlaboratooriumile;

4) linna veterinaarsanitaarjaama juhataja on ühtlasi linna peaveterinaararstiks;

5) Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Veterinaaria Valitsuse juhataja on ühtlasi vabariigi riiklikuks peaveterinaarinspektoriks, tema asetäitjad aga — vabariigi riikliku peaveterinaarinspektori asetäitjateks.

Riiklik peaveterinaarinspektor määratakse ametisse ja vabastatakse ametist kooskõlastatult NSV Liidu riikliku peaveterinaarinspektoriga;

6) loomade haiguste tõrje jaama juhataja on samaaegselt kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse peaveterinaararstiks ning rajooni riiklikuks veterinaarinspektoriks, Hiiumaa Jaoskonna Veterinaarravila juhataja aga on samaaegselt Hiiumaa rajooni peaveterinaararstiks ja riiklikuks veterinaarinspektoriks.

Vabariigi riiklikul peaveterinaarinspektoril ja rajooni riiklikul veterinaarinspektoril on õigus anda kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, samuti üksikutele kodanikele täitmiseks kohustuslikke ettepanekuid veterinaaria küsimustes.

Kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide juhtijad on kohustatud täitma loomade karantiini- ja muid veterinaarsanitaareeskirju;

7) loomade nakkushaiguste ilmnemisel karantiini kehtestamine ja nende likvideerimisel sellle lõpetamine toimub korras, mis on ette nähtud NSV Liidu Veterinaarmäärustikus, rajoonis — riikliku veterinaarinspektori esildusel, vabariigis — Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Veterinaaria Valitsuse esildusel.

8. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsus täidab temale pandud ülesanded liiduvabariikide põllumajandussaaduste tootmise ja varumise ministeeriumide veterinaaria valitsuste, samuti oma veterinaarteenistuste kaudu, mis asuvad raudteede valitsuste ja jõelaevanduste juures ning riigi piiril.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on antud õigus anda välja veterinaaralaseid käskkirju ja juhendeid, mis on kohustuslikud kõigile ministeeriumidele ja keskasutustele.

9. Eesti NSV Rahandusministeeriumil näha ette riigieelarves vajalikud vahendid:

1) loomade ja lindude nakkushaiguste tõrje ürituste finantseerimiseks (profülaktiline ja sundtöötlemine, süstimised, sunddesinfektsioon, karantiin ja teised abinõud nakkushaiguste kollete likvideerimiseks);

2) lindude ja loomade diagnostiliste uurimiste kulude finantseerimiseks;

3) loomade ja lindude profülaktilise ja ravitöötlemise finantseerimiseks helmintooside, hemosporidiooside ja teiste parasitaarhaiguste vastu;

4) epizootiate tõrjeks kasutatava autotranspordi ülalpidamiskulude, epizootiate tõrjega tegelevate veterinaartöötajate ja autojuhtide komandeerimisega seoses olevate kulude finantseerimiseks;

5) eluohustavatel juhtudel loomadele veterinaarabi andmise

ning raviasutuste spetsialistide poolt kirurgilistel operatsioonidel, statsionaarsel ja ambulatoorsel ravil tehtud protseduuridega seoses olevate kulude finantseerimiseks;

6) veterinaarasutuste hoonete ehitamise ja kapitaalremondi, transpordivahendite ja nimetatud asutuste jaoks sisseseadete ning muu inventari soetamise kulude finantseerimiseks juhul, kui ei piisa riikliku kindlustuse maksetest eraldatavatest summadest, samuti sovhoosides veterinaarhoonete ehitamise kulude finantseerimiseks.

10. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil võtta juhindumiseks, et loomade haiguste tõrje jaamades ja jaoskondade veterinaarravilates töötavatele veterinaararstidele ja -velskritele (lõpetatud kesk-eriharidusega) laiendatakse NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 9. jaanuari 1944. a. määruse nr. 30 punkti 5 kehtivust tasuta korteri, kütuse ja valgustuse andmise osas.

12. Eriti ohtlike epizootiate leviku ärahoidmise, kaitse ja karantiini ning veterinaarsanitaarsete abinõude tugevdamiseks lubada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil vajalikel juhtudel asutada veterinaarlaboratooriumide juures ajutised spetsiaalsed veterinaarkarantiini salgad ja postid karantiinieeskirjade täitmise kontrollimiseks, kattes nende ülalpidamise kulud epizootiate tõrjeks eraldatavatest summadest.

13. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil varustada riikliku veterinaarteenistuse asutusi ja sovhoose aparatuuri, instrumentaariumi, ravimite, biopreparaatide, desinfektsiooni- ja desinsektsioonivahendite, sisseseadete ning muu, loomakasvatuse veterinaarseks teenindamiseks vajaliku inventariga normide järgi, mis on kindlaks määratud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt.

Riikliku veterinaarteenistuse asutustel ja sovhoosidel peavad olema vastavad spetsiaalsed veterinaarhooned ja abiruumid, mis on ehitatud kehtivas korras kinnitatud tüüpprojektide järgi, ning transpordivahendid loetelu järgi vastavalt lisale nr. 10 (lisa ei tooda).

ENSV MN MKK, 1964, nr. 1, art. 2

NSV LIIDU VETERINAARMÄÄRUSTIKU KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 64
29. VEEBRUARIST 1968

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. detsembri 1967. a. määrusele nr. 1142 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks juurdelisatud «NSV Liidu veterinaarmäärustik», mis on kehtestatud 1. jaanuarist 1968. a.

2. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Juriidilisele Komisjonile ülesandeks ette valmistada Eesti NSV huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste osavõtul ning esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud Eesti NSV valitsuse otsuste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses käesoleva määruse vastuvõtmisega.

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
22. detsembri 1967. a. määrusega
nr. 1142

NSV LIIDU VETERINAARMÄÄRUSTIK

I osa

NSV Liidu veterinaarteenistus ja selle ülesanded

1. Veterinaarteenistust NSV Liidus teostavad:

riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused — NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministeeriumide ja kraide ning oblastite põllumajandusvalitsuste veterinaarorganid, samuti nende alluvuses olevad loomade haiguste tõrje jaamad (rajoonide veterinaarjaamad), veterinaarravilad, -jaoskonnad, -laboratooriumid, liha, piima ja toiduainete kontrolljaamad ning teised riikliku veterinaarvõrgu organisatsioonid ja asutused;

kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike, kooperatiivsete ning ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaararstid ja -velskrid; NSV Liidu ja liiduvabariikide ministeeriumide ning keskasutuste veterinaarorganisatsioonid ja -asutused.

Riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused täidavad oma funktsioone nende tööpiirkonnas asuvate kõigi ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste suhtes (olenemata viimaste ametkondlikust alluvusest).

2. NSV Liidu veterinaarteenistuse ülesanded on:

ära hoida ja likvideerida loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaia loomad, kalad ja mesilased) nakkus- ja mittenakkavaid haigusi kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, samuti kodanike majapidamistes;

organiseerida ja ellu rakendada abinõusid, mis on suunatud loomakasvatuse arendamise ja loomade ning lindude produktiivsuse tõstmise plaanide täitmise tagamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes;

tagada veterinaarsanitaarselt kvaliteetsete loomsete toidu- ja tooraine tootmine;

kaitsta elanikkonda inimestele ja loomadele ühiste haiguste vastu;

kaitsta NSV Liidu territooriumi loomade nakkushaiguste välisriikidest sissetoomise vastu.

3. Käesoleva määrustiku paragrahvis 2 märgitud ülesannete täitmiseks riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaararstid ning -velskrid, samuti ministeeriumide ja keskasutuste veterinaarorganisatsioonid ning -asutused teostavad vastavalt oma funktsioonidele:

veterinaarsanitaarseid, profülaktilisi, tauditõrje- ja ravimenetlusi (kaasa arvatud abinõud loomadelt inimestele ülekantavate haiguste kollete avastamiseks ja likvideerimiseks) kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, samuti kodanike majapidamistes;

veterinaarabinõusid ja veterinaarsanitaarset ekspertiisi loomade varumisel ja tapmisel, liha, lihasaaduste, piima, piimasaaduste, munade, kala, mesindussaaduste, seente ja teiste taimsete toiduainetega kauplemisel, samuti järelevalvet ülalmärgitud toiduainetega kauplemise kohta sanitaarse seisundi üle turgudel ja laatadel;

veterinaarsanitaarset järelevalvet loomade pidamisel, varumisel ja tapmisel, loomade ajamisel, liha, piima, munade, villa, nahkade, karusnahkade ja teiste loomsete toidu- ning toorainete varumisel, hoidmisel ja töötlemisel, samuti loomade, liha, piima, munade ja teiste loomsete toidu- ning toorainete transportimisel iga liiki transpordivahenditega, samuti eksportimisel ja importimisel;

järelevalvet veterinaarsanitaareeskirjadest kinnipidamise üle loomseid toor- ja toiduaineid varuvates, hoidvates ning töötlevais ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarsanitaarse seisundi üle;

veterinaarset järelevalvet kalamajanduslike veekogude üle, samuti järelevalvet veterinaarsanitaareeskirjadest kinnipidamise üle vaalapüügil.

4. Veterinaarabi antakse NSV Liidus tasuta.

II osa

Veterinaarteenistuse juhtimine ja loomakasvatuse veterinaarse teenindamise organiseerimine

5. Veterinaarteenistust NSV Liidus juhib NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium. Seoses sellega NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium:

a) uurib loomakasvatuse ja riigi territooriumi veterinaarsani-

taarset olukorda, organiseerib veterinaarravi, rakendab ellu abinõusid nakkus- ja mittenakkavate haiguste ärahoidmiseks, nakkushaiguste likvideerimiseks, loomade haigestumise ja lõppemise vähendamiseks ning emasloomade ahtruse vastu võitlemiseks;

b) töötab välja koos NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi ja teiste ministeeriumidega (keskasutustega) ning rakendab ellu abinõud inimeste kaitsmiseks inimestele ja loomadele ühiste haiguste vastu;

c) töötab välja ja rakendab abinõusid NSV Liidu territooriumi kaitsmiseks loomade nakkushaiguste sissetoomise vastu välisriikidest, rakendab koos huvitatud organisatsioonidega ellu veterinaarsanitaarseid abinõusid loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaia loomad, kalad ja mesilased), liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete ja loomasööda eksportimisel ning importimisel, samuti teostab oma pädevuse piires kontrolli välisriikidega sõlmitud veterinaaralastest lepingutest ja kokkulepetest tulenevate nõuete täitmise üle NSV Liidu ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt;

d) kontrollib loomade pidamist ja säilitamist ning profülaktiliste ja veterinaarsanitaarsete abinõude rakendamist kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes, veterinaarsanitaareeskirjade täitmist loomade taastootmisel ja lehmade masinalüpsi eeskirjade täitmist ning teostab veterinaarkontrolli loomakasvatuses kasutatavate söötade ja vee kvaliteedi üle;

e) on kalade haiguste tõrje üldjuhtijaks, kontrollib veterinaarsanitaarsete ja tauditõrje abinõude rakendamist riigi kalamajanduslikes veekogudes ja veterinaarsanitaareeskirjade täitmist vaalapüügil;

f) töötab välja abinõusid loomade kaitsmiseks põllu- ja metsamajanduses kasutatavate mürkkemikaalide kahjuliku toime vastu ja loomsete toiduainete mürkkemikaalidega saastumise vältimiseks, samuti loomade kiiritus- ja bakteriohutuse tagamiseks;

g) koordineerib ja planeerib veterinaariaalaseid teaduslikke uurimistöid ning kontrollib ministeeriumide ja keskasutuste veterinaaria teadusliku uurimise asutuste tegevust (välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeerium, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuv Riikliku Julgeoleku Komitee);

h) töötab välja loomade veterinaarse teenindamise norme ja määrab koos huvitatud organisatsioonidega kindlaks rahvamajanduse vajadusi veterinaarspetsialistide järele, tagab veterinaartöötajate kaadri ettevalmistamist ja nende kvalifikatsiooni tõstmist;

i) aprobeerib ja juurutab veterinaarpraktikasse bioloogilisi ja farmatseutilisi preparaate, määrab kindlaks rahvamajanduse vajadusi nende preparaatide järele (loomakasvatuse ja veterinaaria

tarbeks) ning organiseerib loomakasvatuses kasutatavate bioloogiliste preparaatide tootmist;

j) töötab välja ja kinnitab ravimite, bioloogiliste preparaatide ning teiste ravi- ja profülaktiliste vahendite kulunorme veterinaarsete abinõude rakendamiseks, samuti veterinaarasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste loomi omavate ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste ravimite, veterinaarinstrumentide ja -varaga varustamise norme;

k) organiseerib veterinaarasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste varustamist ravimite, desinfektsioonivahendite, bioloogiliste ja kemoterapeutiliste ning teiste loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavate preparaatidega, veterinaarinstrumentide, laboratoorsete, desinfektsiooni- ja veterinaarseadmetega, samuti organiseerib nende müüki;

l) annab kehtivas korras arvamusi veterinaariaalaste leiutiste kasulikkuse kohta ja aprobeerib ning juurutab praktikasse veterinaariaalaseid leiutisi ja ratsionaliseerimisettepanekuid;

m) kinnitab kooskõlastatult huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega loomakasvatusfarmide (kaasa arvatud linnu- ja karusloomafarmid), kalamajandite, loomade tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ning säilitamiseks ettenähtud ettevõtete projekteerimise ja ehitamise veterinaarsanitaarseid nõudeid; vaatab läbi ja kinnitab koos huvitatud ministeeriumide ning keskasutustega loomakasvatus- ja veterinaarobjektide tehnoloogilise projekteerimise norme;

n) vaatab läbi loomade ja lindude tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud tööstuslike objektide tehnoloogilise projekteerimise norme; veterinaarias kasutatavate keemiliste ja farmakoloogiliste preparaatide, uute söödaliikide, loomade joogivee, liha, piima ja teiste loomsete toidu- ning toorainete riiklike standardite ja tehniliste tingimuste projekte; loomakasvatusfarmide ja loomade kunstliku seemenduse jaamade ning -punktide tehnoloogiliste seadmete ning loomade ja loomsete toidu- ning toorainete peale- ja mahalaadimiseks ja vedamiseks ettenähtud transpordivahendite uute liikide projekte ja konstruktsioone; annab arvamusi nende normide, projektide ja konstruktsioonide vastavuse kohta veterinaarsanitaarsetele nõuetele;

o) organiseerib kooskõlastatult NSV Liidu Statistika Keskvalitsusega veterinaariaalast statistilist arvestust ja aruandlust;

p) peab kehtivas korras sidet ja arendab koostööd välisriikide veterinaarorganisatsioonidega ja rahvusvaheliste veterinaarorganisatsioonidega;

r) organiseerib ja teeb elanikkonna hulgas veterinaarsanitaarharidustööd.

6. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium annab oma pädevuse piires ja kehtivate seaduste, samuti NSV Liidu Ministrite

Nõukogu määruste ja korralduste ning NSV Liidu veterinaarmäärustiku alusel ja nende täitmiseks käskkirju, juhendeid ja juhiseid veterinaaralaste küsimuste kohta.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaaria-alased käskkirjad, juhendid ja juhised on täitmiseks kohustuslikud kõigile ministeeriumidele, keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ning teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele, samuti kodanikele.

7. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium juhib riigis veterinaarteenistust Veterinaaria Peavalitsuse ja teiste ministeeriumi süsteemi kuuluvate veterinaarorganite kaudu, samuti teiste ministeeriumide ja keskasutuste veterinaar-organisatsioonide ning -asutuste kaudu.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsusel on õigus anda NSV Liidu veterinaarmäärustikust, kehtivatest seadustest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustest ja korraldustest ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi käskkirjadest ja juhenditest tulenevaid ja kõigile ministeeriumidele, keskasutustele ning muudele organisatsioonidele ja kodanikele täitmiseks kohustuslikke veterinaaria-alaseid juhiseid.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumide veterinaarorganitel on riiklikud veterinaarinspektsioonid, autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministeeriumide, kraide ja oblastite põllumajandusvalitsuste veterinaarorganitel — riiklikud veterinaarinspektorid.

8. Riigis veterinaartöö parema organiseerimise küsimuste läbivaatamiseks moodustatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse juures NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ning teiste huvitatud ministeeriumide ja keskasutuste esindajatest, samuti teadlastest ja praktilistest veterinaartöötajatest veterinaarnõukogu (nõuandva organi õigustes). Nõukogu isikulise koosseisu ja põhimääruse kinnitab NSV Liidu põllumajanduse minister.

9. NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse juhataja on ametikoha järgi ühtlasi NSV Liidu riiklik peaveterinaarinspektor, Veterinaaria Peavalitsuse juhataja asetäitjad aga — NSV Liidu riikliku peaveterinaarinspektori asetäitjad.

Liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumi veterinaaria peavalitsuse (valitsuse) juhataja on ametikoha järgi ühtlasi liiduvabariigi riiklik peaveterinaarinspektor, tema asetäitjad aga — liiduvabariigi riikliku peaveterinaarinspektori asetäitjad.

Autonoomse vabariigi põllumajanduse ministeeriumi, krai või oblasti põllumajandusvalitsuse veterinaarosakonna juhataja on ametikoha järgi ühtlasi vastava autonoomse vabariigi, krai või oblasti riiklik peaveterinaarinspektor, tema asetäitja aga — auto-

noomse vabariigi, krai või oblasti riikliku peaveterinaarinspektori asetäitja.

Rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse peaveterinaararst, samuti rajooni (linna) peaveterinaararst on ametikoha järgi ühtlasi rajooni (linna) riiklik veterinaarinspektor.

Linna täitevkomitee veterinaarosakonna juhataja, linna (liiduvabariigi või autonoomse vabariigi pealinna, krai või oblasti keskuse) peaveterinaararst (vanemveterinaararst) on ametikoha järgi ühtlasi linna riiklik peaveterinaarinspektor.

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaarteenistuse juhataja raudtee- või laevanduse valitsuse juures on ametikoha järgi ühtlasi raudtee või basseini riiklik peaveterinaarinspektor.

10. Riiklikud peaveterinaarinspektorid ja nende asetäitjad ning riiklikud veterinaarinspektorid on kohustatud vastavalt nende pädevusse kuuluvatele küsimustele kontrollima:

a) veterinaariaalaste NSV Liidu, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide seaduste, töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede otsuste, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt antavate käskkirjade ja juhendite (juhiste ja eeskirjade) täitmist ministeeriumide, keskasutuste, riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste, ametiisikute ja üksikute kodanike poolt;

b) tauditõrje abinõude plaanide täitmist (kaasa arvatud abinõud loomadele ja inimestele ühiste haiguste ärahoidmiseks ja likvideerimiseks), loomade nakkus- ja mittenakkavate haiguste ärahoidmiseks ja likvideerimiseks, samuti NSV Liidu territooriumi kaitsmiseks välisriikidest loomade nakkushaiguste sissetoomise vastu rakendatavate abinõude organiseerimise ja elluviimise õigsust;

c) ministeeriumide ja keskasutuste veterinaarteenistuste tööd (välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee sõjaväeosade ja -allüksuste veterinaarteenistused);

d) loomakasvatusfarmide, piimatööstuste, lihakombinaatide, külmhoonete ja teiste loomseid toidu- ning tooraineid varuvate, säilitavate ja töötlevate ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste veterinaarsanitaarset olukorda; turgude ja laatade veterinaarsanitaarset olukorda, samuti inimestel toidumürgitusi ärahoidvate veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamist;

e) kehtivas korras kindlaksmääratud zoohügieenilistest normidest ja veterinaarsanitaarsetest nõuetest kinnipidamist loomakasvatushoonete, kalamajandite, samuti loomade tapmiseks ja loomsete toidu- ning toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud ettevõtete projekteerimisel, ehitamisel ja rekonstrueerimisel;

f) loomade ja loomsete toidu- ning toorainete veoks kasutatavate transpordivahendite veterinaarsanitaarset töötlemist;

g) bioloogiliste, keemiliste ja teiste preparaatide kasutamist loomakasvatuses ja veterinaarias ning söötade kasutamist (mürgiseid ja teisi kahjulikke aineid sisaldavate söötade loomadele söötmise ärahoidmiseks), samuti loomade kiiritus- ja bakteriohutust tagavate abinõude ellurakendamist.

11. Riiklikel peaveterinaarinspektoritel, nende asetäitjatel ja riiklikel veterinaarinspektoritel on vastavalt nende pädevusse kuuluvates küsimustes õigus:

a) anda ministeeriumidele, keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ning asutustele, samuti üksikutele kodanikele täitmiseks kohustuslikke veterinaarsanitaarsete ja tauditõrje abinõude ellurakendamise juhiseid, milles on kindlaks määratud ka täitmise tähtajad;

b) anda ministeeriumidele ja keskasutustele, kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele ettevõtetele, organisatsioonidele ning asutustele (vajaduse korral koos riikliku sanitaarjärelevalve organitega) kehtivatel zoohügieenilistel, veterinaarsanitaarsetel ning sanitaarhügieenilistel normidel ja eeskirjadel põhinevaid ning täitmiseks kohustuslikke arvamusi:

loomakasvatusfarmide, loomade ja lindude tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ja säilitamiseks ettenähtud ettevõtete, utiliseerimistehaste, jõusöödatehaste, kalamajandite, loomade kunstliku seemenduse jaamade ja teiste loomakasvatusobjektide planeerimise ning ehitamise projektide, samuti nende objektide reovete kahjutustamiseks ettenähtud seadmete projektide kohta;

kõigile ülalmärgitud liiki ehitustele maatükkide eraldamise projektide kohta, samuti loomade jootmiseks või lihakombinaatide ja teiste loomseid toidu- ning tooraineid töötlevate ja säilitavate ettevõtete veega varustamiseks vajalike veevõtukohtade valiku kohta;

c) anda arvamusi selle kohta, kas ekspluatatsiooniantavad tootmisobjektid loomakasvatusfarmides, kalamajandeis, liha- ja piimatööstuse ettevõtetes ning loomseid toidu- ja tooraineid töötlevates ning säilitavates ettevõtetes vastavad kehtivatele zoohügieenilistele normidele ja veterinaarsanitaarsetele nõuetele;

d) anda kõigile ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ja kodanikele täitmiseks kohustuslikke juhiseid NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas nimekirjas märgitud eriti ohtlikesse nakkushaigustesse haigestunud loomade tapmiseks või hävitamiseks, samuti seoses loomade haigestumisega kasutamiskõlbmatuks tunnistatud loomsete toidu- ja toorainete hävitamiseks, töötlemiseks või muul viisil kasutamiseks;

e) nakkushaiguste leviku ärahoidmiseks keelata NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi vastavates juhendites ettenähtud juhtudel loomade ja loomsete toidu- ning toorainete väljavedu (kaasa arvatud eksport) rajoonidest, üksikutest ettevõtetest, orga-

nisatsioonidest ja asutustest ning kodanike majapidamistest, samuti nende sissevedu (kaasa arvatud sissevedu välisriikidest);

f) keelata avastatud puuduste kõrvaldamiseni vagunite, laevade, lennukite ja teiste transpordivahendite kasutamist loomade, liha ja muude loomsete toidu- ning toorainete ja loomasööda veoks, kui nende vahendite veterinaarsanitaarne seisukord on mitterahuldav või nad võivad ohustada loomade tervist ja veetavate saaduste kvaliteeti;

g) keelata vajalike veterinaaarsanitaarsete ja tauditõrje abinõude ellurakendamiseni loomakasvatusobjektide, liha- ja piimatööstuse ettevõtete ning loomseid toidu- ja tooraineid töötlevate ning säilitavate ettevõtete ekspluateerimist, kui avastatakse loomade nakkushaigustesse haigestumisi või kui nende objektide ja ettevõtete veterinaarsanitaarne olukord on mitterahuldav;

h) zoohügieeniliste normide ja veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise korral seisma panna kuni avastatud rikkumiste kõrvaldamiseni tootmishoonete ja -ehitiste ehitamist ja rekonstrueerimist, samuti uute, taastatud ja rekonstrueeritud objektide ekspluatatsiooniandmist loomakasvatusfarmides ja loomseid toidu- ning tooraineid töötlevates ja säilitavates ettevõtetes.

Käesoleva paragrahvi punktides «g» ja «h» ettenähtud abinõude rakendamisest teatavad ametiisikud, kes teostavad riiklikku veterinaarsanitaarset järelevalvet, ministeeriumide, keskasutuste, kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijatele, kellele alluvad antud objektid, samuti pankadele, kes finantseerivad nende objektide ehitamist või rekonstrueerimist.

12. Veterinaarjärelevalvet teostavate riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste ametiisikud, samuti ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarteenistuste ametiisikud on nende pädevuse piires kohustatud:

a) esitama vajaduse korral kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste loomade haigestumise, uurimise ja veterinaarsanitaarse olukorraga tutvumise alusel vastavatele majanditele (ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele) ja juhtivatele organitele läbiarutamiseks ettepanekuid tervistavate abinõude rakendamise kohta;

b) teatama ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatele zoohügieenilistest normidest, veterinaarsanitaareeskirjadest mittekinnipidamisest ning tauditõrje abinõude mittetäitmisest neile alluvate töötajate poolt — süüdiolevate isikute vastutuselevõtmiseks kehtivas korras.

13. Veterinaarjärelevalvet teostavatel riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste ametiisikuil, samuti ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste veterinaarteenistuste ametiisikuil on nende pädevuse piires õigus:

a) töötõendi ettenäitamisel takistamatult külastada igal ajal

ööpäeva kestel veterinaarjärelevalve objekte ja anda täitmiseks kohustuslikke korraldusi veterinaarsanitaareeskirjade avastatud rikkumiste kõrvaldamiseks;

b) nõuda ametiisikuilt ja üksikuilt kodanikelt:

andmete ja dokumentide esitamist, millised on vajalikud loomade epizootoloogilise seisukorra väljaselgitamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides, asutustes ning kodanike majapidamistes, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja majapidamiste veterinaarsanitaarse seisukorra väljaselgitamiseks;

vastavate juhenditega ettenähtud abinõude ellurakendamist, millised tagavad loomade nakkushaiguste leviku ärahoidmise ja nende likvideerimise.

14. Kolhoosidele kuuluvate loomade ja kodanike isiklikus omanduses olevate loomade veterinaarset teenindamist teostavad riiklikud veterinaarorganisatsioonid ja -asutused. Kolhoosid võivad loomade veterinaarseks teenindamiseks pidada oma veterinaararste ja veterinaarvelskreid. Selleks vajalikud kulud kaetakse kolhoosi vahenditest.

Sovhooside, tõuloomakasvanduste, hobusekasvanduste, linnuvabrikute, nuumamajandite, abimajandite ja muude majandite loomade veterinaarne teenindamine, samuti veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamine lihakombinaatides ja teistes loomade tapmiseks ning loomsete toidu- ja toorainete töötlemiseks ning säilitamiseks ettenähtud ettevõtetes toimub nende majandite (ettevõtete) veterinaararstide ja veterinaarvelskrite, samuti riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste poolt.

Sovhooside ja teiste majandite tööliste ja teenistujate, samuti neid majandeid teenindavatel töödel rakendatud isikute isiklikus omanduses olevatele loomadele annab veterinaarabi sovhooside ja teiste majandite veterinaarpersonal.

15. Veterinaarteenistuse organiseerimine NSV Liidu Kaitseministeeriumi, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee väeosades ja allüksustes ning selle teenistuse juhtimine on tehtud ülesandeks vastavalt nendele ministeeriumidele ja komiteele.

16. Veterinaaralal on õigus töötada isikutel, kes on lõpetanud vastava kõrgema või kesk-eriõppeasutuse ja saanud veterinaararsti, veterinaarsanitaararsti või veterinaarvelskri (veterinaartehniku) kvalifikatsiooni.

Kolhooside juhatuste, sovhooside direktorite ning muude loomi omavate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijate, loomi omavate kodanike, samuti veterinaartöötajate kohustused loomade nakkushaiguste ärahoidmise ja likvideerimise alal

17. Kolhooside juhatused, sovhooside direktorid ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijad ja loomakasvatuse olukorra eest vastutavad muud ametiisikud on kohustatud tagama loomade nakkushaiguste levikut takistavate, samuti haiguste esinemisel nende likvideerimise abinõude ellurakendamise õigel ajal.

18. Loomade nakkushaiguste ärahoidmiseks on kolhooside juhatused, sovhooside ja linnuvabrikute direktorid ning teiste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijad kohustatud:

a) tagama loomakasvatusfarmide (kaasa arvatud linnu- ja karusloomafarmid) kaitsmise loomade nakkushaiguste sissetoomise vastu ja ehitama selleks vajalikke piirdeid ning vastavaid veterinaarsanitaarseid objekte (veterinaarsanitaarsed läbilaskepunktid, isolaatorid, tapapunktid), keelama majandisse loomade sissevedamist (-toomist) ja nende ümberpaigutamist majandi piires veterinaarspetsialisti loata, keelama veterinaarsanitaarselt kontrollimata söötade toomist farmidesse ja söötmist loomadele; piirama kõrvaliste isikute laskmist farmidesse;

b) pidama kõiki majandisse toodud uusi loomi 30 päeva isoleeritult ja kasutama neid nimetatud aja jooksul eraldi, viivitamatult teatama loomade majandisse saabumisest rajooni (linna) peaveterinaararstile või jaoskonna (punkti, majandi) veterinaararstile või veterinaarvelskrile; mitte lubama loomi (kaasa arvatud linnud) pidada järelevalveta farmide ja asulate territooriumil; märgistama majandile kuuluvad loomad;

c) hoidma nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras loomakasvatusfarmid, loomade pidamiseks ja loomsete toidu- ning toorainete hoidmiseks ja töötlemiseks ettenähtud ruumid ja ehitised, samuti tagama veterinaarspetsialisti juhiste kohaselt nende farmide, ruumide ja ehitiste õigeaegse desinfitseerimise ja deratiseerimise ning loomakorjuste õigeaegse koristamise, tehnilise utiliseerimise või hävitamise vastavate eeskirjade kohaselt;

d) hoidma nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras karjamaad ja veekogud ning loomade kokkuajamise kohad loomade ajamise teedel, raudteejaamades, sadamates, elevaatorites, veskites, näitustel, laatadel, turgudel, baasides, tapapunktides, sissesõiduhoovides jm.;

e) loomakasvatushoonete (kaasa arvatud linnu- ja karusloomakasvatushooned), veterinaarobjektide, kalatiikide, samuti tapapunktide, söödaladude jm. ehitamisel kinni pidama zoohügieenilistest ja veterinaarsanitaarsetest normidest ning nõuetest;

f) tagama veterinaarsanitaar- ja zoohügieeni eeskirjade (sealhulgas loomade söötmise, pidamise, kasutamise ja hooldamise ning lehmade masinalüpsi eeskirjad) täitmist; loomade haigestumisel rakendama õigel ajal abinõusid nende ravimiseks ja haiguse likvideerimiseks;

g) vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud normidele tagama veterinaarapteekide, -punktide, -ravilate, -ambulatooriumide jm. ehitamist majandites, samuti ehitama loomakasvatusfarmides elutarbelisi ruume nende farmide töötajatele ning hoidma need nõutavas sanitaarses seisukorras;

h) veterinaarspetsialistide nõudmisel tagama loomade esitamise järelevaatusteks, diagnostilisteks uurimisteks, kaitsesüstimisteks ja raviprofülaktilisteks töötlemisteks ning eraldama selleks töölisi ja looma veterinaartöötajatele vajalikud tingimused veterinaarabinõude rakendamiseks;

i) kõigil loomade äkilise lõppemise juhtudel või paljude loomade üheaegse haigestumise korral teatama sellest viivitamatult majandit teenindavale veterinaarasutusele (-organisatsioonile) ja rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusele ning veterinaartöötaja kohalejõudmiseni võtma tarvitusele abinõud haigestunud loomade pidamiseks isoleeritult. Mitte lubama veterinaararsti või veterinaarvelskri loata kasutada toiduks, söödaks või müügiks loomade hädatapmisel saadud liha ja teisi tapasaadusi, samuti mitte lubama haigete või haiguskahtlaste loomade ja neilt saadud piima, munade ning teiste loomsete toiduainete müüki; tagama tingimusteta kinnipidamise loomade karantiini eeskirjadest.

19. Lihakombinaatide, linnukombinaatide, tapamajade, utiliseerimistehaste, külmhoonete ja teiste liha, piima ning muid loomseid toidu- ja tooraineid töötlevate ja säilitavate ettevõtete juhtijad on kohustatud nende ettevõtete ehitamisel ja ekspluateerimisel täitma veterinaarsanitaarnorme.

Nimetatud ettevõtete ekspluatatsiooni vastuvõtmine toimub riikliku veterinaarorganisatsiooni (-asutuse) esindaja osavõtul.

20. Loomi omavad kodanikud on kohustatud:

a) teatama loomade soetamisest elukohajärgsele riiklikule veterinaarorganisatsioonile või -asutusele (majandi veterinaarspetsialistile) ja mitte laskma uusi loomi 30 päeva jooksul üldkarja;

b) esitama veterinaarspetsialistide nõudmisel loomi (kaasa arvatud linnud, karusloomad, koerad, kassid) järelevaatusteks, diagnostilisteks uurimisteks, kaitsesüstimisteks ning ravi- ja profülaktilisteks töötlemisteks;

c) viivitamatult teatama majandit (asulat) teenindavale veterinaararstile või veterinaarvelskrile kõigist loomade äkilistest lõppemistest või loomade nakkushaigustesse haigestumise kahtlustest ja isoleerima haigestunud loomad veterinaarspetsialisti saabumiseni;

d) veterinaararsti või veterinaarvelskri loata mitte tapma kodus loomi lihaks, mitte kasutama toiduks, söödaks ja müügiks liha ning teisi tapaprodukte (kaasa arvatud loomade hädatapmisest saadud liha ja tapaproduktid), samuti mitte müüma haigeid ja haiguskahtlasi loomi ja neilt saadud piima, mune ning teisi loomseid toiduaineid;

e) hoidma loomade ruumid nõutavas veterinaarsanitaarses seisukorras ja täitma veterinaarspetsialistide juhiseid abinõude kohta loomade haigestumiste vastu võitlemiseks.

21. Riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste, kolhooside, sovhooside, linnuvabrikute ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste veterinaararstid ja veterinaarvelskrid on kohustatud nende poolt teenindatavates majandites (asulates) organiseerima ja rakendama profülaktilisi ja veterinaarsanitaarseid abinõusid, mis tagavad loomade haigestumiste ärahoidmise, koos zootehnilise personaliga tagama loomade söötmise, pidamise, taastootmise ja hooldamise zootehnilistest ja veterinaareeskirjadest kinnipidamise majandite poolt, samuti loomade õige kasutamise.

22. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, kalad, mesilased) saabumisel majandisse määrab rajooni (linna) peaveterinaararst, loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti), majandi veterinaararst või veterinaarvelsker nendele profülaktilise karantiini ja organiseerib selle karantiini ajal vajalike veterinaarabinõude rakendamist majandis vastavalt kehtivatele juhenditele.

23. Loomade haigestumisel on loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti) või majandi veterinaararst või veterinaarvelsker kohustatud eraldama haiged loomad üldkarjast, välja selgitama haigestumise põhjused, panema diagnoosi ja võtma tarvitusele vajalikud abinõud loomade ravimiseks ning haiguse likvideerimiseks.

Loomade nakkushaiguste kindlakstegemisel on loomade haiguste tõrje jaama, veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti), majandi veterinaararst või veterinaarvelsker kohustatud:

a) korraldama majandis (asulas) loomade täieliku või osalise (valikulise) ülevaatuse, kindlaks määrama haiguse leviku ulatuse, organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomade isoleeritud pidamise, võtma tarvitusele abinõud nakkusallika ja nakkuse sissetoomise teede väljaselgitamiseks, samuti määrama järelevalve nakkuskahtlaste ja ülejäänud, tavalistes tingimustes peetavate loomade üle majandis (asulas);

b) rakendama haiguse kiiret likvideerimist tagavaid kaitse- ja raviabinõusid (profülaktilised süstimised või muud loomade ravi- ja profülaktilised töötlemised), andes vajaduse korral korraldusi loomade tapmiseks, et neid järgnevalt kasutada lihaks või utiliseerida või hävitada lihakehad vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele;

c) organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomade pidamise ruumide ja muude asukohtade puhastamist sõnnikust ja nende desinfitseerimist, samuti nende loomadega või neilt saadud loomsete toidu- ja toorainetega ning jäätmetega kokkupuutunud esemete desinfitseerimist; organiseerima loomakorjuste kõrvaldamist ning nende järgnevat utiliseerimist või hävitamist;

d) vajaduse korral rakendama kitsendusi inimeste sissepääsu piiramiseks majandeisse (ruumidesse), kus on nakkushaigeid loomi, loomade ja loomakasvatussaaduste väljaveol (sisseveol); piirama loomade ümberpaigutamist majandis, nende karjatamist, jootmist ühistest veekogudest, samuti organiseerima nakkushaigete ja -haiguskahtlaste loomadega ning nakatatud esemetega kokkupuutunud isikute riiete ja jalatsite sanitaarset töötlemist;

e) nakkushaiguste ilmnemisel teatama sellest viivitamatult rajooni (linna) peaveterinaararstile ja selle majandi, kus esineb nakkushaigus, kõrgemalseisvale organisatsioonile.

24. Rajooni (linna) peaveterinaararst, rajooni põllumajandusliku tootmise valitsus ja majandi kõrgemalseisev organisatsioon, saanud teate nakkushaiguse avastamisest loomadel, on kohustatud kiiresti tarvitusele võtma vajalikud abinõud haiguse leviku ärahoidmiseks ja haiguse kiireks likvideerimiseks.

Nakkushaiguse iseloomust ja leviku ulatusest olenevalt on rajooni (linna) peaveterinaararst kohustatud loomade haigestumisest viivitamatult teatama rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele, selleks et võtta tarvitusele vastavad abinõud, mis tagavad haiguse leviku piiramise ning haiguse kiire likvideerimise (majandi, asula kuulutamine taudistunuks või taudist ohustatud piirkonnaks, sellest elanikkonnale teatamine, veterinaarsete kitsenduste, karantiini jne. kehtestamine), samuti krai või oblasti põllumajandusvalitsusele, autonoomse vabariigi või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumile ning piirnevate rajoonide ja naaberlinnade kohalike nõukogude ja põllumajandusorganitele, aga inimestele ja loomadele ühise nakkushaiguse ilmnemisel — ka kohalikele tervishoiuorganeile.

IV osa

Karantiini kehtestamise ja lõpetamise kord loomade nakkushaiguste puhul

25. Karantiin kehtestatakse järgmiste nakkushaiguste korral: loomade suu- ja sõrataud ning siberi katk, veiste katk, kopsutaud ja kohisev muhutaud; hobuste tatitaud, epizootiline lümfangiit, nakkav kehvveresus, entsefalomüeliit, ülemiste hingamisteede nakkav katarr ja kontagioosne pleuropneumoonia; sigade katk ja punataud; lammaste rõuged, kitsede nakkuslik pleuropneumoonia; lin-

dude katk, ebakatk, pastörelloos, difteeria-rõuged, mükoplasmoos ja viiruseline hepatiit; karpkalade punataud ja branhiomükoos, forellide furunkuloos ja nakkav kehvveresus, lõheliste diskokoteloos ja pöörlemistõbi.

Toodud haiguste-nimestikus võib muudatusi ja täiustusi teha NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium.

26. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, kalad ja mesilased) nakkushaiguste avastamisel kuulutatakse üksikud karjaaiad, veise-, lamba- ja hobusekarjad, farmid, tiigid, mesilad, kolhoosid, sovhoosid, nuumapunktid, linnuvabrikud, tõuloomakasvandused, hobusekasvandused, hipodroomid, varumisbaasid, tiigi-, abi- ja muud majandid või nende osakonnad (brigaadid) antud nakkushaiguse suhtes taudistunuks ja neis kehtestatakse käesoleva määrustiku paragrahvis 25 loetletud haiguste ilmnemisel viivitamatult karantiin.

Vajaduse korral kuulutatakse raudteejaamad, mere- ja jõesadamad, lennujaamad, linnad ja teised asulad, rajoonid, rajoonide grupid, oblastid, kraid ja vabariigid taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja karantiniseeritakse.

Mõnede NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratavas loetelus nimetatud loomade nakkushaiguste puhul määratakse karantiniseeritud objekti ümber ohustatud piirkond.

Käesoleva määrustiku paragrahvis 25 loetletud nakkushaigustesse haigestunud loomade või lindude avastamisel lihakombinaadis (linnukombinaadis, tapamajas, tapapunktis) kehtestatakse rajooni peaveterinaararsti, linna peaveterinaararsti või vanemveterinaararsti (linna täitevkomitee veterinaarosakonna) juhiste kohaselt ettevõttes veterinaarsanitaarsed kitsendused vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele ajaks, mis on vajalik nakkushaiguste likvideerimiseks ja veterinaarsanitaarsete abinõude ellurakendamiseks.

27. Üksikute karjaaedade, veise-, lamba- ja hobusekarjade, farmide, tiikide, mesilate, kolhooside, sovhooside, nuumapunktide, linnuvabrikute, tõuloomakasvanduste, hobusekasvanduste, hipodroomide, varumisbaaside, tiigi-, abi- ja muude majandite või nende osakondade (brigaadide) ja teiste organisatsioonide, raudteejaamade, mere- ja jõesadamate, lennujaamade, külade, alevite ning rajoonilise alluvusega linnade kuulutamine taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja nendes karantiini kehtestamine toimub rajooni (linna) peaveterinaararsti ettepanekul rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusel, ühes järgneva teatamisega sellest ühe ööpäeva jooksul oblasti või krai põllumajandusvalitsusele, autonoomse vabariigi põllumajanduse ministeeriumile või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi põllumajanduse ministeeriumile, samuti ettevõtte või organisatsiooni kõrgemalseisvale organile.

Oblastilise, krai ja vabariikliku alluvusega linna, rajooni või

rajoonide grupi, oblasti, krai või autonoomse vabariigi kuulutamine taudistunuks loomade nakkushaiguste suhtes ja nendes karantiini kehtestamine toimub vastavalt oblasti või krai töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse või liiduvabariigi ministrite nõukogu otsusega, vastava veterinaarorgani ettepanekul, ühes järgneva teatamisega sellest ühe ööpäeva jooksul NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile.

Loomade nakkushaigusest ohustatud piirkonna määramine toimub korras, mis on ette nähtud karantiini kehtestamiseks.

Liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide, oblastite, rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kohalikud põllumajandusorganid, kolhooside juhatused, sovhooside direktorid ja teiste ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste juhtijad võtavad enne ettenähtud korras karantiini kehtestamist viivitamatult tarvitusele vajalikud abinõud nakkushaiguste leviku ärahoidmiseks ja nende kiireks likvideerimiseks.

28. Karantiini kehtestamisel rakendatakse ellu järgmised abinõud:

a) keelatakse loomade vedamine (ajamine) läbi karantiniseeritud territooriumi, antud haigusele vastuvõtlike (vajaduse korral ka haigusele mittevastuvõtlike) loomade sissevedamine (sissetoomine) sellele territooriumile, samuti nende väljavedamine (väljaviimine) sellelt territooriumilt;

b) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel keelatakse karantiniseeritud territooriumil loomade, loomsete toidu- ja toorainete, heina, põhu ja teiste koresöötade varumine;

c) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel suletakse karantiniseeritud territooriumil turud ja keelatakse laatade ning loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, koerad) näituste korraldamine;

d) keelatakse haigete ja tervete loomade koos karjatamine, jootmine ning muud kokkupuutumised, samuti nakkust levitada võivate loomade ruumidest väljalaskmine;

e) keelatakse loomade majandisisene ümbergrupeerimine (üleviimine) veterinaarspetsialistiga kooskõlastamata;

f) olenevalt haiguse iseloomust kuuluvad nakkushaigustesse lõppenud loomade korjused viivitamatult hävitamisele või utiliseerimisele;

g) nakkushaigete või -haiguskahtlaste loomade sõnnik, allapanu ja sööda jäägid hävitatakse või kahjutustatakse. Nende loomade sõnniku majanduslik kasutamine on lubatud ainult pärast selle eelnevat kahjutustamist;

h) keelatakse inimeste (välja arvatud teenindav personal) sissepääs loomakasvatusruumidesse ja veise-, lamba- ning hobusekarjade juurde jne.

Kaitse- ja karantiini- ning muude veterinaarsanitaarsete abinõude rakendamise kord karantiniseeritud objektidel (territooriumil) ja tõkestus- ning ennetusabinõude rakendamise kord ohustatud piirkonnas määratakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditega.

29. Raudteejaamade, mere- ja jõesadamate ning lennujaamade või raudteejaamadest, mere- ja jõesadamatest ning lennujaamadest 10 kilomeetri raadiuses olevate majandite ja asulate karantiniseerimisel katkestab raudteevalitsus, laevanduse valitsus või lennujaama ülem raudtee- või laevanduse valitsuse juures asuva NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaarteenistuse ülema ja lennujaama asukoha järgse vastava veterinaarorgani juhtija ettepanekul karantiini ajaks loomade, liha ning muude loomsete toidu- ja toorainete ning söötade peale- ja mahalaadimise raudteejaamas, sadamas ja lennujaamas juhtudel, mis on ette nähtud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditesse. Riiklikku veterinaarsanitaarjärelevalvet teostavad organid teatavad sellest ühe ööpäeva jooksul NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile ja vastavalt Teedeministeeriumile, Merelaevanduse Ministeeriumile, Tsiviillennunduse Ministeeriumlie, jõetranspordi juhtimisorganeile, samuti liiduvabariigi autotranspordi juhtimisorganeile.

Vastav veterinaarteenistuse organisatsioon (asutus) koos karantiniseeritud territooriumil asuva raudteejaama (sadama, lennujaama) ülemaga on kohustatud kogu karantiini kehtimise ajal raudteejaamas (sadamas, lennujaamas) rakendama nakkushaiguse leviku ärahoidmiseks suunatud veterinaarsanitaarseid abinõusid.

30. Vastavad majandid on kohustatud töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuste alusel üles panema karantiniseeritud objektidel (territooriumil) ja ohustatud piirkonnas hoiatussildid, millel näidatakse ära ümbersõiduteed, ning välja panema valvepostid (valvetõkked, kordonid).

Kaitse-, karantiini- ja veterinaarsanitaarsete abinõude tõhustamiseks eriti ohtlike loomataudide leviku ärahoidmiseks võib oblastite, kraide ja vabariiklike veterinaarsanitaarjaamade või veterinaarlaboratooriumide juurde kehtivas korras moodustada karantiinieeskirjade täitmise kontrollimiseks ajutisi spetsiaalseid veterinaarkarantiinisalku ja -poste.

31. Karantiinieeskirjade täitmise ja nakkushaiguse kiire likvideerimise abinõude ellurakendamise eest vastutavad majandite ja ettevõtete juhtijad, kohalikud võimuorganid, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium, liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumid ning nende kohalikud organid, samuti teised ministeeriumid ja keskasutused, kellele majandid ja ettevõtted alluvad.

32. Karantiin lõpetatakse pärast loomade nakkushaigustesse haigestumiste täielikku lõppemist ja vajalike veterinaarsanitaar-

sete abinõude ellurakendamist kolhoosides, sovhoosides ja teistes ettevõtetes, organisatsioonides ning asutustes ja kodanike majapidamistes (vastavates juhendites ettenähtud tähtaegade möödumisel). Karantiini lõpetamine (ohustatud piirkonnaks kuulutamise otsuse tühistamine) toimub karantiini kehtestanud (ohustatud piirkonnaks kuulutanud) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või vabariigi ministrite nõukogu poolt, vastava veterinaarorgani ettepanekul.

33. Veterinaarorganite poolt karantiini (ohustatud piirkonna) kehtestamise ettepanekute õigeaegsust ja õigsust, karantiinieeskirjadest kinnipidamist, piiramis- ja ennetusabinõude rakendamist ohustatud piirkonnas ja karantiini õigeaegset lõpetamist (ohustatud piirkonnaks tunnistava otsuse tühistamist) kontrollivad vastavalt riiklikud pea- ja vanemveterinaarinspektorid (riiklikud veterinaarinspektorid) nende pädevuse piires.

V osa

Loomade nakkushaiguste välisriikidest NSV Liitu sissetoomise ärahoidmine

34. NSV Liitu on lubatud sisse vedada ainult terveid loomi, samuti tervetelt loomadelt ja nakkushaigusvabadest majanditest (territooriumilt) saadud loomseid toidu- ja tooraineid, pidades sealjuures kinni NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud veterinaarsanitaareeskirjadest ja NSV Liidu ning välisriikide vahel sõlmitud vastavates kokkulepetes (konventsioonides) ettenähtud tingimustest. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaia loomad, kalad, mesilased), samuti liha ja teiste loomsete toidu- ning tooraine te ja söötade ostmisega välismaalt ja nende sissevedamisega NSV Liitu seotud operatsioone võib sooritada ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi loal.

35. Loomade nakkushaiguste välisriikidest NSV Liitu sissetoomise ärahoidmise abinõude rakendamiseks organiseerib NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium kooskõlastatult huvitatud ministeeriumide ja keskasutustega NSV Liidu riigipiiril (kohtades, kus toimub loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade sisse- ja väljavedu) piiri-veterinaarkontrollpunktid.

Loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade transportimine üle NSV Liidu riigipiiri on lubatud ainult nendes kohtades, kus on NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi piiri-veterinaarkontrollpunktid, ja nende punktide järelevalve all.

36. Loomi, loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid lubatakse välisriikidest üle NSV Liidu riigipiiri sisse tuua ainult siis, kui on olemas väljavedava maa riigiteenistuses olevate veterinaararstide poolt väljaantud veterinaarsertifikaadid, mis tõendavad

loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade, samuti nende väljaveo lähtekohtade taudivabasust.

Loomi, loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid võib välisriikidest, kus ei ole riiklikku veterinaarteenistust, NSV Liitu sisse tuua igal üksikul juhul ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi loal.

Üle NSV Liidu riigipiiri sissetoodud loomade, loomsete toidu- ja toorainete ning söötade edasist transportimist NSV Liidu territooriumil lubatakse ainult pärast nende veterinaarset ülevaatust, karantiniseerimist ja veterinaarsanitaarset töötlemist piiri-veterinaarkontrollpunktide poolt vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele.

Piiri-veterinaarkontrollpunktides karantiniseeritud imporditavate loomade majanduslik teenindamine toimub nende organisatsioonide poolt, kellele sisseveetud loomad on määratud.

37. NSV Liidust lubatakse välja vedada ainult terveid loomi, samuti tervetelt loomadelt ja nakkushaigusvabadest majanditest (territooriumilt) saadud loomseid toidu- ja tooraineid.

Loomi, liha ja teisi loomseid toidu- ja tooraineid ning söötasid lubatakse NSV Liidust üle riigipiiri välisriiki viia ainult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi piiri-veterinaarkontrollpunktide veterinaararstide poolt väljaantud veterinaarsertifikaatide olemasolu korral.

VI osa

Veterinaarsanitaarne järelevalve loomade ajamise ning loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamise üle

38. Loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaia loomad, kalad, mesilased), liha ja teiste loomsete toidu- ning tooraainete vedamine iga liiki transpordivahenditega, samuti loomade ajamine toimub riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste kontrolli all, kusjuures peetakse kinni NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditest.

Nakkushaigusi põdevate loomade vedamine ja ajamine on keelatud, välja arvatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhendites ettenähtud juhud haigete loomade väljavedamiseks (-viimiseks) eriisolaatoritesse, lihakombinaatidesse, tapamajadesse jne., veterinaarsanitaareeskirju järgides.

39. Aetavate loomade, samuti pinnasteedel, maanteedel, raudteedel ning vee- ja õhutranspordiga veetavate loomade (kaasa arvatud linnud, karusloomad, loomaaia loomad, kalad ja mesilased), loomsete toidu- ja tooraine kohta tuleb välja anda veterinaartunnistused, mis tõendavad nimetatud loomade, toidu- ja tooraine ning nende väljaveo lähtekohtade taudivabasust.

Veterinaartunnistusi annavad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud korras rajoonide ja linnade peaveterinaararstid, linnade veterinaarosakonnad, riiklike veterinaarorganisatsioonide ja -asutuste, sovhooside, lihakombinaatide, linnukombinaatide ja külmhoonete veterinaararstid.

Sõjaväeosade (allüksuste) loomade vedamiseks annavad veterinaartunnistusi nende sõjaväeosade (allüksuste) veterinaararstid.

Rajooni piires toimub antud rajooni nakkushaigusvabades asulates varutud loomade, liha, villa ja teiste loomsete toorainete vedamine (ajamine) veterinaararstide või veterinaarvelskrite tõendite (teatiste) alusel.

40. Loomade ajamine ühtedest rajoonidest, oblastitest, kraidest, autonoomsetest vabariikidest ja liiduvabariikidest teistesse peab toimuma kraide, oblastite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, autonoomsetes vabariikides ja oblastilise jaotuseta liiduvabariikides aga — nende vabariikide ministrite nõukogude poolt selleks kindlaksmääratud teedel (trassidel).

NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium, liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumid ja nende kohalikud organid, oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogud, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud, kraide, oblastite ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kontrollivad loomade ajamise teede (trasside) veterinaarsanitaarset olukorda, eraldavad nende teede (trasside) läheduses loomade karjatamise, jootmise ja ööbimise kohti, organiseerivad veterinaarkontrollpunkte ja võtavad tarvitusele abinõusid aetavate loomade ja kohalike majandite ning elanike loomade koos pidamise, karjatamise ja jootmise vältimiseks.

41. Loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamine (ajamine) ühe oblasti (krai, autonoomse vabariigi, oblastilise jaotuseta liiduvabariigi) ühest rajoonist teise, kui oblastis (krais, vabariigis) esineb loomade suu- ja sõrataudi või teisi NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud nimekirjas märgitud nakkushaigusi, toimub vastava oblasti, krai, vabariigi veterinaarorgani loal; oblastitevahelised veod toimuvad märgitud juhtudel liiduvabariigi veterinaarorgani loal, liiduvabariikidevahelised veod — NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse loal.

Loomade vedamisel (ajamisel) tuleb kinni pidada nõuetest, mis tagavad loomade nakkushaigustesse (kaasa arvatud inimestele ja loomadele ühised haigused) haigestumise ärahoidmise.

42. Raudteel, vee- ja õhutranspordiga veetavate loomade peale- ja mahalaadimine toimub vastavalt Teedeministeeriumi, Merelaevanduse Ministeeriumi, Tsiviillennunduse Ministeeriumi ja liiduvabariikide jõelaevanduse juhtimise organite poolt kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaarorgani-

tega ja teiste huvitatud organisatsioonidega määratud raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades.

43. Loomade peale- ja mahalaadimiseks eraldatud raudteejaamades, sadamates ja lennujaamades peavad Teedeministeeriumil, Merelaevanduse Ministeeriumil, Tsiviillennunduse Ministeeriumil ja liiduvabariikide jõelaevanduse juhtimise organitel olema platvormid, kaid ja vastavad laadimisseadmed. Loomade ajutiseks pidamiseks ehitatakse jaamades ja sadamate läheduses karjaaiad. Loomade, loomsete toidu- ja toorainete vedamiseks kasutatavad autod peavad olema varustatud vastavate seadmetega.

44. Veterinaarsanitaarse järelevalve teostamiseks loomade, loomsete toidu- ja toorainete peale- ja mahalaadimise ning transportimise üle, samuti veterinaarsanitaarsete abinõude rakendamiseks loomade, loomsete toidu- ning toorainete transportimisel organiseerib NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega raudteejaamades ja jõesadamates transpordi veterinaarsanitaarjaoskonnad.

45. Loomade ja loomsete toidu- ning toorainete vedamiseks ettenähtud, samuti pärast nende vedamist vabanevad transpordivahendid (koos seadmetega) allutatakse vastavalt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juhenditele ja riiklike veterinaarorganisatsioonide ning -asutuste kontrolli all veterinaarsanitaarsele töötlemisele.

Teedeministeerium organiseerib ja peab kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga raudteedel desinfektsiooni ja pesemise jaamu (desinfektsiooni ja pesemise punkte), liiduvabariikide jõelaevanduse juhtimise organid organiseerivad ja peavad jõesadamates desinfektsiooni ja pesemise punkte. Meresadamate ja lennujaamade administratsioonid annavad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi veterinaarasutustele vajalikke tehnilisi vahendeid ja abistavad neid asutusi merelaevade ja lennukite veterinaarsanitaarses töötlemises.

46. Loomade vedamise ajal raudteel, vee- ja õhutranspordiga nende nakkushaigusesse haigestumise avastamisel organiseerib vastav veterinaarteenistuse organisatsioon (asutus) koos jaama, sadama või lennujaama ülemaga haigestunud loomade grupi karantiniseerimise väljaspool tee (raudtee, trassi jne.) vööndit või saadab vastava oblasti, krai, vabariigi veterinaarorgani juhiste järgi kogu loomade partii lähemasse lihakombinaati tapmiseks ettenähtud korras sanitaartapamajas; samal ajal rakendatakse teisi vajalikke veterinaarsanitaarseid ja tauditõrje abinõusid.

Transporditavate loomade hulgas nakkushaiguse tekkimisest teatavad transportimisel veterinaarsanitaarset kontrolli teostavad organid viivitamatult rajooni (linna) peaveterinaararstile ja raudteevalitsuse või laevanduse juures asuva NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi vastava veterinaarteenistuse ülemale, viimane

aga teatab NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsusele.

Nakkushaiguste avastamisel maanteedel, pinnasteedel (trassidel) veetavate või aetavate loomade hulgas rakendatakse vajalikke veterinaarsanitaarseid ja tauditõrje abinõusid kohalike veterinaarorganite juhiste kohaselt.

VII osa

Veterinaarsanitaarne järelevalve loomade varumisel ja tapmisel, loomsete toidu- ja toorainete varumisel, hoidmisel, töötlemisel ning nende müümisel

47. Varumispunktidesse või turgudele ja laatadele saabuvad loomad, kalad ning loomsed toidu- ja toorained kuuluvad kohustuslikule veterinaarsanitaarsele järelevaatusele ja vajaduse korral — vastavale uurimisele.

Turgudel ja laatadel lubatakse müüa ainult nakkushaigusvabadest majandites saadud terveid loomi, mis on tõendatud veterinaartunnistuste või -teatistega.

48. Loomade tapmine lihaks peab toimuma veterinaartöötajate järelevalve all ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kehtestatud veterinaarsanitaareeskirjade kohaselt. Lihakombinaatides, tapamajades, tapapunktides, linnukombinaatides ja teistes loomade tapmiseks ettenähtud ettevõtetes korraldatakse kohustuslikult:

tapmiseks saabunud loomade igapäevane järelevaatus veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt;

loomade tapaeelne järelevaatus ühes loomade kehatemperatuuri mõõtmisega veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt;

tapajärgne järelevaatus ja lihakehade ning siseorganite veterinaarsanitaarekspertiis veterinaararsti poolt ühes sea lihakehade kohustusliku uurimisega trihhinelloosi suhtes;

lihakehade ja nahkade tembeldamine.

Ettevõtte administratsioon on kohustatud looma vajalikud tingimused nimetatud järelevaatusteks, ekspertiisideks ja tembeldamiseks veterinaarspetsialistide poolt.

Loomade tapmiseks ettenähtud ettevõtetes tuleb tagada tapmiseks saabuvate loomade täpne arvestus, et tehnoloogilise protsessi igal etapil oleks võimalik kindlaks teha kohta, kust loom on varutud. Finnoosi, trihhinelloosi ja teisi NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud nimekirjas märgitud nakkushaigusi põdevate loomade avastamisel saadetakse nende loomade varumise ja tapmise koha järgseile veterinaarorganeile vastav teade.

49. Loomade, lindude, liha, piima, munade, kalade, liha-,

piima- ja kalasaaduste ning teiste loomsete toidu- ning toorainete, mee, seente ja muude taimsete saaduste müügi kohad turgudel ja laatadel määrab kindlaks turu või laada administratsioon kooskõlastatult riikliku veterinaarjärelevalve organitega.

50. Turgudele ja laatadele saabunud liha (kaasa arvatud tapapunktidest saabunud liha), kalad, samuti piim, piimasaadused ning teised toiduained kuuluvad liha, piima ja toiduainete kontrolljaamas veterinaarsanitaarsele järelevaatusele ja uurimisele. Kui asulas puudub ülalnimetatud jaam, kuuluvad turgudele ja laatadele saabunud liha, kala, piim, piimasaadused ja teised toiduained veterinaarsanitaarsele järelevaatusele ning uurimisele kohaliku veterinaarravila, veterinaarjaoskonna (-punkti) või veterinaarlaboratooriumi veterinaararsti või veterinaarvelskri poolt.

Toidukõlblikuks tunnistatud lihale lüüakse liha, piima ja toiduainete kontrolljaama või ekspertiisi teinud muu veterinaarasutuse tempel. Kontrollitud piima, piimasaaduste ja muude toiduainetega nõudele kleebitakse veterinaarasutuse templiga etikett.

Tembeldamata liha ja kontrollimata piima, piimasaaduste ning teiste toiduainete müümine on keelatud. Toidukõlbmatuks tunnistatud liha, kalad, tapetud linnud kuuluvad konfiskeerimisele ning hävitamisele; tingimisi toidukõlblikuks tunnistatud liha ja tapetud linde võib müüa ainult kahjutustatult.

Mittekvaliteetseks tunnistatud piim, piimasaadused ja teised toiduained kuuluvad hävitamisele või denatureerimisele NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt määratud korras.

51. Loomseid toidu- ja tooraineid varuvad, säilitavad ja töötlevad organisatsioonid ning ettevõtted peavad oma töös täitma kehtivaid veterinaarsanitaareeskirju, neil peavad olema veterinaarsanitaarsete nõuete kohaselt ehitatud tootmisruumid ning nimetatud toidu- ja toorainete töötlemiseks ning kahjutustamiseks vajalikud tehnilised seadmed.

52. Loomade tapmiseks ning liha ja teiste loomsete toidu- ning toorainete töötlemiseks ettenähtud ettevõttes veterinaarsanitaarjärelevalvet teostavatel riiklikel veterinaarinspektoritel on õigus keelata veterinaarsanitaarsetele normidele mittevastava toodangu väljastamist ettevõttest, samuti veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise korral seisma panna ettevõtete (tsehhide) tööd kuni vastavate abinõude ellurakendamiseni.

Riikliku veterinaarinspektori otsust ettevõttest toodangu väljastamise keelu ja ettevõtte (tsehhi) töö seismapaneku kohta võib tühistada ainult kõrgemalseisev riiklik veterinaarinspektor.

53. Mittenakkavatesse haigustesse lõppenud loomade nahad kuuluvad kohustuslikule nülgimisele.

Nakkushaigustesse lõpnud loomade nülgimist lubatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud juhtudel ning korras, kooskõlastatult NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumiga.

Väljaspool tapamaju varutud (kogutud) toornahad ja -karusnahad pannakse varumisbaasides ja töötlevates ettevõtetes eraldi lattu ja need kuuluvad enne töötlemist kohustuslikule uurimisele siberi katku suhtes, mille kohta neile lüüakse vastav märge (tempel). Kuni siberi katku suhtes uurimiseni on selliste toornahkade ja -karusnahkade väljaviimine varumisbaasist keelatud.

54. Loomakorjuste ning loomade ja lindude tapmisel saadud jäätmete utiliseerimine on lubatud ainult pideva veterinaarsanitaarse järelevalve all olevates spetsiaalsetes utiliseerimistehastes (-seadmetes). Utiliseerimistehastes (-seadmetes) korjustelt nülitud nahad kuuluvad kohustuslikule desinfitseerimisele.

VIII osa

Bioloogiliste ravim-, profülaktiliste, diagnostiliste ja stimuleerivate preparaatide tootmine ja kasutamine loomakasvatuses ning veterinaarias ja nende kvaliteedi kontroll

55. Veterinaarprofülaktiliste ja massiliste raviabinõude rakendamiseks ning diagnostiliste uurimiste korraldamiseks ja loomade kasvu ning arengu stimuleerimiseks võib kasutada NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse poolt (vajalikel juhtudel kooskõlastatult NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumiga) lubatud bioloogilisi ja teisi preparaate.

56. Loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavaid bioloogilisi ravim-, profülaktilisi, diagnostilisi ja stimuleerivaid preparaate valmistatakse spetsiaalsetes riiklikes ettevõtetes (biovabrikutes, -kombinaatides) või NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Veterinaaria Peavalitsuse loal teadusliku uurimise asutustes, veterinaarlaboratooriumides või biopunktides.

Neid preparaate valmistatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud juhendite ja tehniliste tingimuste järgi.

57. NSV Liidus loomakasvatuses ja veterinaarias kasutamiseks väljalastavad bioloogilised preparaadid kuuluvad kohustuslikule kontrollimisele NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikus Veterinaarpreparaatide Teadusliku Kontrolli Instituudis standardite nõuetele (aktiivsus, steriilsus, puhtus, kahjutus) vastavuse suhtes. Vastavale kontrollimisele kuuluvad ka loomakasvatuses ja veterinaarias kasutatavad kemoterapeutilised preparaadid NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kindlaksmääratud loetelu kohaselt.

Nimetatud bioloogilisi preparaate võib kasutada ainult siis, kui neil on märge nende kontrollimise kohta Riikliku Veterinaarpreparaatide Teadusliku Kontrolli Instituudi riikliku kontrolöri poolt.

Vastutus veterinaarseadusandluse rikkumise eest

58. «NSV Liidu veterinaarmäärustikus» ettenähtud loomade karantiini- ja teiste veterinaarsanitaareeskirjade, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede poolt tauditõrje küsimustes vastuvõetud otsuste rikkumise eest määratakse süüdlastele rahatrahv järgmiselt: ametiisikutele kuni 50 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla, kui need õiguserikkumised ei too kehtiva seadusandluse järgi kaasa kriminaalvastutust.

Riiklikku veterinaarjärelevalvet teostavad ametiisikud, kellel on õigus määrata administratiivkorras rahatrahve, võivad rahatrahvi määramise asemel õiguserikkujale hoiatuse teha või anda tema kohta käivad materjalid ühiskondliku mõjutamise abinõude rakendamiseks seltsimehelikule kohtule või töö- või elukohajärgsetele ühiskondlikele organisatsioonidele.

59. Käesoleva määrustiku paragrahvis 58 nimetatud õiguserikkumiste eest ettenähtud rahatrahve võivad määrata ilma rajoonide või linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate administratiivkomisjonide poole pöördumata:

NSV Liidu riiklik peaveterinaarinspektor ja tema asetäitjad — ametiisikutele kuni 50 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

liiduvabariikide riiklikud peaveterinaarinspektorid ja nende asetäitjad — ametiisikutele kuni 30 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, linnade (liidu- ja autonoomsete vabariikide pealinnade, kraide ja oblastite keskuste) riiklikud peaveterinaarinspektorid, raudtee ja basseinide riiklikud peaveterinaarinspektorid — ametiisikutele kuni 20 rubla ja kodanikele kuni 10 rubla;

linnade ja rajoonide riiklikud veterinaarinspektorid, piiri-veterinaarkontrollpunktide juhatajad, veterinaarjärelevalve ülemad desinfektsiooni ja pesemise jaamades ning punktides, jaoskondade veterinaarravilate ja veterinaarjaoskondade juhatajad, transpordi veterinaarsanitaarjaoskondade juhatajad, liha, piima ja toiduainete kontrolljaamade juhatajad turgudel — ametiisikutele kuni 10 rubla ja kodanikele kuni 5 rubla.

Ülalnimetatud ametiisikud võivad rahatrahve määrata ainult oma teenistuskohustuste täitmisel ja üksnes nende eeskirjade või otsuste rikkumise eest, milliste täitmise järelevalve neile ülesandeks on tehtud.

Rahatrahvi suurus määratakse olenevalt üleastumise raskusest, süüdlase isikut ja tema varalist olukorda arvestades.

60. Käesolevas määrustikus ettenähtud eeskirjade rikkumise eest võib rahatrahvi sisse nõuda kohapeal:

turgudel — loomade (sealhulgas linnud ja kalad), loomsete

toidu- ja toorainete ning muude toiduainete müügi veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise eest;

raudtee-, vee- ja õhutranspordis, maanteedel ja pinnasteedel, loomade ajamise trassidel — loomade (sealhulgas linnud, kalad ja mesilased) ning loomsete toidu- ja toorainete vedamise veterinaarsanitaareeskirjade, samuti loomade ajamise eeskirjade rikkumise eest;

riigipiiril — NSV Liidu territooriumi välisriikidest loomade (sealhulgas linnud, kalad ja mesilased) nakkushaiguste sissetoomise vastu kaitsmise veterinaarsanitaareeskirjade rikkumise eest.

61. Käesolevas määrustikus ettenähtud rahatrahvide määramine ja sissenõudmine, samuti trahvimääruste peale edasikaebamine toimub vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1961. a. seadlusele «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest».

62. Vastavalt käesolevale määrustikule sissenõutud rahatrahvid kantakse liidueelarvesse.

ENSV ÜVT 1968, nr. 13, art. 95

PUURIVIISILISE KARUSLOOMAKASVATUSE EDASISE ARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 347
8. OKTOOBRIST 1968

Väljavõte

Puuriviisilise karusloomakasvatuse edasiseks arendamiseks, karusnahkade kvaliteedi tõstmiseks ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. augusti 1968. a. määrusele nr. 651 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja ETKVL-il välja töötada ja ellu rakendada abinõud puuriviisilise karusloomakasvatuse arendamiseks sovhoosides, kolhoosides ja tarbijate kooperatsiooni majandites.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja ETKVL-il eraldada igal aastal neile eraldatud fondidest karusloomi kasvatavatele sovhoosidele, kolhoosidele ja tarbijate kooperatsiooni majanditele söötasid, autosid, traktoreid, seadmeid ja teisi materiaalseid ressursse karusnahkade tootmise plaanide täitmise tagamiseks vajalikus koguses.

3. Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil väljastada karusloomi kasvatavatele sovhoosidele, kolhoosidele ja tarbijate kooperatsiooni majanditele kvaliteetseid subprodukte, vältides sealjuures eri loomaliikidelt saadud subproduktide segiminekut.

5. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, ETKVL-il, ENSV

Plaanikomiteel ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumil võtta teadmiseks, et:

1) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks koordineerida puuriviisilise karusloomakasvatuse alal tehtavat teaduslikku uurimistööd ning selektsiooni- ja tõuaretustööd.

KOLHOOSI LIIKMEKS MITTEOLEVATELE KODANIKELE KUULUVATE KARILOOMADE NORMI KOHTA

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
25. SEPTEMBRIST 1965

Vastavalt «NSV Liidu ja liiduvabariikide tsiviilseadlusandluse aluste» 25. paragrahvile ning Eesti NSV tsiviilkoodeksi 116. paragrahvile Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium o t s u s t a b:

1. Kehtestada, et 1. jaanuarist 1966 Eesti NSV territooriumil elavate ja kolhoosi liikmeks mitteolevate kodanike (ühe perekonna) isiklikus omanduses võib olla kariloomi mitte rohkem kui:

— üks lehm ja üks noorveis, arvestamata samal aastal sündinud vasikaid;

— üks emis kuni kahe kuu vanuste põrsastega ja üks nuumsiga, emise puudumisel aga kaks nuumsiga;

— kaks lammast (või kitse) kuni üheksa kuu vanuste tallede-ga, lehma puudumisel mitte üle viie vähemalt aasta vanuse lamba, arvestamata tallesid.

Kodulindude, küülikute ja mesilasperede arvu ei piirata.

2. Kehtestada, et ühiskondlikult kasulikku tööd mittetegevatelt töövõimelistelt kodanikelt võidakse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal ära võtta õigus pidada isiklikus omanduses kariloomi, kodulinde, küülikuid ja mesilasperesid.

3. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks kinnitada kodanikele isiklikult kuuluvate kariloomade linnades ja asulates pidamise eeskirjad, arvestades sanitaar- ja hügieeninõudeid.

4. Kehtestada, et kariloomad, mis peetakse üle käesoleva seadluse 1. paragrahvis kindlaksmääratud normi, ja ei ole likvideeritud ühe kuu jooksul arvates vastava hoiatuse saamisest, kuuluvad administratiivkorras äravõtmisele rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal, kusjuures kariloomade pidajatele makstakse 75% äravõetavate kariloomade väärtusest kehtivate varumishindade järgi.

Samas korras võetakse kariloomad ära töövõimelistelt kodanikelt, kes ei tee ühiskondlikult kasulikku tööd, samuti võetakse ära need kariloomad, keda peetakse kohtades, kus nende pidamine isiklikus omanduses on sanitaar- ja hügieeninõuete kohaselt keelatud.

ENSV ÜT, 1965, nr. 39, art. 157

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 25. SEPTEMBRI 1965. A. SEADLUSE «KOLHOOSI LIIKMEKS MITTEOLEVATELE KODANIKELE KUULUVATE KARILOOMADE NORMI KOHTA» RAKENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 39
21. JAANUARIST 1966

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teostada ranget kontrolli Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlusega «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» kehtestatud kariloomade isiklikus omanduses pidamise normidest kinnipidamise üle elanikkonna poolt.

2. Anda linnade (vabariikliku alluvusega linnade) ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus:

1) lubada erandina pidada isiklikus omanduses üks hobune neil isikuil, kes kasutavad seda teenistuslikuks otstarbeks, invaliididel ja pensionäridel, kes elunevad kohtades, kus ei ole üldkasutatavat transporti, vajaduse korral aga ka teistel kodanikel, kusjuures ei tohi esineda hobuste kasutamist isiklikuks rikastumiseks;

2) kindlaks määrata koos linnade ja rajoonide sanitaarepidemioloogiliste jaamadega üksikutel juhtudel kohad linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, kus kariloomade pidamine kodanike isiklikus omanduses võidakse ära keelata, arvestades sanitaar- ja hügieeninõudeid.

3. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil kahe nädala jooksul uuesti läbi vaadata ja kinnitada ühtsed kariloomade kodanike isiklikus omanduses pidamise sanitaarhügieenilised eeskirjad.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha nimetatud eeskirjad loomapidajatele teatavaks ja tagada kontroll nendest kinnipidamise üle.

4. Kehtestada, et:

1) kodanike poolt kariloomade üle kehtestatud normi pidamise avastamise korral, samuti kui avastatakse, et kariloomi peavad kodanikud, kes ei tee ühiskondlikult kasulikku tööd ja kellel vastavalt linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusele ei ole õigust pidada isiklikus omanduses kariloomi, ja

kariloomade pidamise korral kohtades, kus seda keelavad sanitaar- ja hügieeninõuded, koostatakse tunnistajate juuresolekul akt koos hoiatusega kariloomade likvideerimise kohta ühe kuu jooksul;

2) kariloomad, kes ei ole realiseeritud ühe kuu jooksul, arvates hoiatuse saamisest omaniku poolt, kuuluvad linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal äravõtmisele administratiivkorras. Linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsus kariloomade äravõtmise kohta on lõplik ja ei kuulu edasikaebamisele;

3) varumisorganid tasuvad kodanikele 75% äravõetud kariloomade maksumusest kehtivate varumishindade järgi. Summa, mis jääb järele pärast kariloomade äravõtmisega seoses olevate kulude katmist, kantakse vabariikliku eelarve tuludesse.

5. Linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, sovhooside ja teiste riiklike ettevõtete direktoritel, samuti kolhooside juhatustel soovitada kodanikele linnades ja asustatud punktides loomapidamisruumide ehitamist ja söötade varumist kollektiivsetel alustel ja anda neile selleks vajalikku abi.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 4, art. 19

IX OSA

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KOKKUOST JA VARUMINE

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVA PÕLLUMAJANDUSTOODANGU HINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 46
7. VEEBRUARIST 1961

Väljavõte

Isemajandamise tugevdamiseks sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes ja organisatsioonides ning nende huvi tõstmiseks põllumajandustoodangu tootmise ja riigile müümise suurendamisel ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. jaanuari määrusega nr. 56 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu hindade kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu müügihinnad:

b) munadele, mis antakse tarbijate kooperatsiooni varumisorganisatsioonidele, kolhooside jaoks kinnitatud kehtivate kokkuostuhindade tasemel.

e) karusloomanahkadele (välja arvatud nutrianahad), küülikunahkadele, toornahkadele, kaasa arvatud lambakarusnahkadele, kolhooside jaoks kinnitatud kokkuostuhindade tasemel;

f) tatrale, hernele, aedoale, oale, söödavikile ja õlilinale kolhooside jaoks kinnitatud kokkuostu hindade tasemel;

g) jätta kehtima seni kehtinud müügihinnad riigile antavatele kaerale, kartulile, köögiviljale, suhkrupeediseemnele ja nutrianahkadele, samuti munade eest maksmise tingimused, mis antakse vahetult kaubandusorganisatsioonidele, sanatooriumidele, puhkekodudele, laste- ja muudele asutustele.

2. Kinnitada sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide jaoks seemne- ja luuviljalise puu-

vilja, kuivatatud puuvilja, pähklite, mee, ühe- ja mitmeaastaste heintaimede seemnete, heina, põhu ja muude põllumajandussaaduste ja tooraine müügihinnad, mis ei ole ette nähtud käesoleva määruses, kolhooside jaoks nimetatud saadustele kinnitatud kokkuostuhindade tasemel.

4. Jätta kehtima seni kehtinud tingimused sovhooside kulude hüvitamiseks põllumajandussaaduste kohaletoimetamise eest varumisorganisatsioonide punktidesse.

*

Eesti NSV Ministrite Nõukogu arvab, et põllumajanduslikku toodangu uute müügihindade kehtestamisega ning tagavaraosade bensiini ja põllutöömasinate hindade alandamisega on loodud vajalikud tingimused sovhooside töö rentaabluse kindlustamiseks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustab rajoonide täitevkomiteesid ja Pärnu, Kohtla-Järve ning Narva linna täitevkomiteed ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi selgitama ulatuslikult sovhooside töölistele ja spetsialistidele, et riigi poolt sovhoosidele antav abi peab olema töötajate tööaktiivsuse tõstmise tähtsaks stiimuliks põllumajandustoodangu tootmise tunduval suurendamisel ja selle omahinna alandamisel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni välja töötama ja rakendama abinõud sovhoositootmise edasiarendamiseks, toodangu omahinna alandamise ülesannete täitmise kindlustamiseks ja kõigi tööjõu ning materiaalsete ressursside efektiivsemaks kasutamiseks sovhoosides.

PIIMA BAASILISEST RASVASUSEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 95
2. MÄRTSIST 1961

Väljavõte

Kooskõlas NSVL Ministrite Nõukogu 1961. a. 9. veebruari määrusega nr. 114 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Seoses üleminekuga uuele korrale piima rasvasuse määramisel (protsentides piima kaalust) kehtestada alates 1. jaanuarist 1961. a. kolhooside, sovhooside, põllumajandusettevõtete, kolhoosnikute ja teiste kodanike poolt riigile antava piima baasilise rasvasuse keskmiseks normiks 3,5%.

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE RIIKLIKU KOKKUOSTU ÜMBERKORRALDAMISE JA PAREMA ORGANISEERIMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 147 5. APRILLIST 1961

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 25. veebruari määrusele nr. 175 ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 25. veebruari määrusele nr. 174 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kehtestada, et alates 1961. a. toimub teravilja, tehniliste kultuuride, liha, piima ja teiste põllumajandussaaduste ja -tooraine kokkuost kontraheerimislepingute alusel, mis kujutavad endast kolhoosidele ja sovhoosidele antavaid tellimusi riigile vajalikele saadustele.

Kontraheerimislepingud sõlmitakse 2 kuni 5 aastaks (jaotusega aastate järgi), lähtudes põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu plaanidest ning kolhoosides ja sovhoosides põllumajandusliku tootmise arendamise perspektiivplaanidest. Kontraheerimislepinguid täpsustatakse iga aasta põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu alal kehtestatud plaanide ning kolhooside ja sovhooside tootmisplaanide alusel. Lepingu sõlmimisel peab eelnema tootmis- ja kokkuostuplaanide põhjalik ja igakülgne kontrollimine, tootmise seisukorra uurimine kolhoosides ja sovhoosides, abinõude koostamine kokkuostuplaanide täitmiseks, et riikliku kokkuostu kaudu rohkem mõjutada põllumajandusliku tootmise arengut.

Kontraheerimislepingutes tuleb näha ette:

kolhooside ja sovhooside kohustused põllumajandussaaduste ja -tooraine müümiseks riigile, näidatakse ära koguse (liikide järgi), kvaliteedi, toodangu müümise tähtajad ja kohad;

vastuvõtupunktide ja ettevõtete kohustused toodangu õigeaegse vastuvõtu kindlustamiseks, selle eest tasumiseks kehtestatud hindade järgi, kohustused kolhooside ja sovhooside abistamiseks toodangu tootmise ja vastuvõtupunktidesse ja ettevõtetesse transportimise organiseerimisel;

poolte vastastikune materiaalne vastutus võetud kohustuste mittetäitmise korral.

8. Arveldusi kolhooside ja sovhoosidega nende poolt riigile müüdavate põllumajandussaaduste eest teostavad neid saadusi vastuvõtvad punktid ja ettevõtted kehtestatud korras.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 14, art. 52

MÕNEDE KARUSNAHALIIKIDE KOKKUOSTUHINDADEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 155
11. APRILLIST 1961

Väljavõte

Teha teatavaks, et NSVL Ministrite Nõukogu 1961. a. 24. veebruari määrusega nr. 164:

a) tõstis alates 1. oktoobrist 1961. a. orava-, nugise-, metsnaaritsa, ilvese-, nutria-, biisammuti- ja kidusenahkade kokkuostuhindu järgmiselt:

Karusnaha nimetus	Hinnatõstmise protsent	
	keskmiselt NSV Liidus	sealhulgas Kaug-Põhja piirkondades
Orav	20	11,6
Nugis	8	—
Metsnaarits	30	16,0
Ilves	25	—
Nutria	14	—
Biisammutt	33	—
Kidus (soobli ja nugise ristand)	117	136

b) alandas alates 1. oktoobrist 1961. a. hõberebasenahkade kokkuostuhindu keskmiselt 6% ja sinirebasenahkade kokkuostuhindu 5% võrra.

KOLHOOSNIKUTE JA KOLHOOSIDE PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE ÜLEJÄÄKIDE TURUSTAMISE PAREMAST ORGANISEERIMISEST

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 170 22. APRILLIST 1961

Väljavõte

Kolhooside ja kolhoosnikute põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise paremaks organiseerimiseks, nende vabastamiseks põllumajandussaaduste müügiga seoses olevatest ebaratsionaalsetest tööaja ja rahalistest kulutustest ning kooskõlas Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 25. veebruari määrusega nr. 176 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Lugeda vajalikuks, et Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vaba-

riiklik Liit intensiivistaks põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu kolhoosidelt, eriti aga kolhoosnikutelt, mida ei osta riik, ning organiseeriks nende saaduste müüki kohalikel turgudel kui ka Nõukogude Liidu teistes piirkondades, kohalikel turgudel kujunenud hindadega.

2. Tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidel teostada põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu:

kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt — nendega kokkulepitavate hindadega;

kolhoosidelt (pärast põllumajandussaaduste riigile müümise kohustuste täitmist) — kokkuleppel kolhoosidega, kehtivatel komisjonimüügi alustel, makstes neile avanssi kuni 75% saaduste kokkulepitud maksumusest.

Kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt kokkuostetud põllumajandussaaduste müügihinnad kinnitatakse ETKV Liidu poolt.

3. Soovitada ETKV Liidul organiseerida demokraatlikel alustel vabariikliku liidu ja rajoonide tarbijate kooperatiivide liitude (rajoonide tarbijate kooperatiivide) juures põllumajandussaaduste turustamise autonoomsed sektsioonid, millised tegutseksid põhikirja (põhimääruse) alusel varumiskontorite baasil ning mille liikmeteks oleksid kolhoosid ja tarbijate kooperatiivid.

Põllumajandussaaduste turustamise sektsioonide tööd juhivad liikmete poolt valitud nõukogu ja juhatus.

Ülaltoodud sektsioonide juhatuste esimeesteks, olenevalt kohalikest oludest, võivad olla kas tarbijate kooperatiivide vabariikliku liidu või rajooniliitude-rajoonikooperatiivide juhatuse liikmed või juhatuse aseesimehed.

Neil sektsioonidel on kaubandusoperatsioonide teostamiseks õigus avada kaubanduslikke ja teisi ettevõtteid.

4. Kohustada ETKV Liitu:

a) organiseerima põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu kolhoosidelt, kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt ning arendama nende saaduste laialdast müüki linnades ja töölisasulates, esmajärjekorras kolhoositurgudel ning samuti spetsialiseeritud kauplustes;

b) organiseerima regulaarseid marsruutsõite põllumajandussaaduste kokkuostmiseks kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt. Vajaduse korral avama maakohtades hooajalisi põllumajandussaaduste kokkuostu punkte;

c) määrama põllumajandussaaduste turustamise autonoomsetele sektsioonidele põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu, nende töötlemise ja teiste majanduslike näitajate plaanid;

d) teostama alalist kontrolli põllumajandussaaduste ja neist valmistatud toodete kokkuostu- ja jaehinna kujunemise üle, mitte lubades nende põhjendamata tõstmist ning tagama arvepidamise ja arvelduste alal kehtestatud korra;

e) pöörama erilist tähelepanu kaubanduskultuuri tõstmisele

põllumajandussaadustega kauplevates kauplustes ning kindlustama nende kõrgekvaliteediliste saaduste müügiloleku laias sortimendis.

5. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid eraldama rendilepingute alusel tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidele vastavalt nende taotlustele, kaubanduslikke ruume kohalikel turgudel, samuti linnades ja töölisasulates määral, mis tagab tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidel põllumajandussaadustega häireteta kauplemise ning võimaldab vajalike kaubavarude loomist ja säilitamist.

6. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja partei rajoonikomiteesid selgitama kolhoosidele põllumajandussaaduste ülejääkide müügi kasulikkust tarbijaskooperatsiooni organisatsioonide kaudu ning soovitama neil lõpetada põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisel kolhoosi transpordi ja tööjõu kasutamine.

7. Soovitada kõikidel kolhoosidel, kes omavad kaubanduslikke ruume turgudel ning linnades, anda need üle tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidele.

8. Anda ETKV Liidule õigus kehtestada jaehindu spetsialiseeritud kooperatiivkaubanduse võrgus müüdavatele valmistoodetele ja pooltoodetele, mis on toodetud oma süsteemi tööstusettevõtetes või teenustöö korras riiklikes tööstusettevõtetes kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt kokkuostetud ning kolhoosidelt komisjonimüügile võetud põllumajandussaadustest. Nimetatud hindade kinnitamisel lähtuda tooraine maksumusest, tootmis- ja kaubanduskulude suurusest ja kasuminormist.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 16, art. 57

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE RIIKLIKU KOKKUOSTU ÜMBERKORRALDAMISE JA PAREMA ORGANISEERIMISE KÜSIMUSED

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 219
18. MAIST 1961

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 3. aprilli määrusele nr. 295 «Põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu ümberkorraldamise ja parema organiseerimise küsimused» ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. aprilli määrusele nr. 335 «Kolhoosidele ja sovhoosidele rahaliste avansside ja NSV Liidu Riigipanga krediitide väljaandmise korra kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Riigile müüdud põllumajandussaaduste ja tooraine eest tasuda kolhoosidele kehtestatud kokkuostuhindade järgi.

Kehtestada, et kontraheerimislepingutes määratakse kolhooside põllumajandussaaduste ja tooraine maksumus kindlaks kehtestatud kokkuostuhindade järgi.

3. Kehtestada, et:

c) kolhooside ja sovhooside poolt riigile müüdud põllumajandussaaduste ja tooraine kohaletoimetamise eest tasutakse (kogu vahemaa eest kolhoosist, sovhoosist kuni üleandmispunktini) riigi kulul vastuvõtupunktide, neid saadusi ja toorainet vastuvõtvate ettevõtete ja organisatsioonide poolt autovedude ühtsete tariifide järgi.

4. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 20. aprilli määrusega nr. 335:

a) kohustas NSV Liidu Riigipanka:

kindlustama kolhoosidele eraldatavate pikaajaliste krediitide suunamise esimeses järjekorras loomakasvatushoonete ehitamiseks ja mehhaniseerimiseks, irrigatsiooni- ja melioratiivseks ehituseks, põllutöömasinate ostmiseks, samuti muudeks tähtsaimateks üritusteks, mis soodustavad kolhooside ühismajapidamise edasist tugevnemist ja laiendamist ning riigile põllumajandussaaduste müümise kohustuste täitmist kooskõlas kontraheerimislepinguga;

andma sovhoosidele lühiajalisi krediite hooajalisteks kulutusteks suuruses ja tähtaegadel, mis tagavad tootmisplaani täitmise ja põllumajandussaaduste andmise riigile kooskõlas kontraheerimislepinguga.

Krediite antakse sovhoosidele maaviljeluses ja loomakasvatuses tegelikult täidetud tööde mahu plaanilise maksumuse ja tootmiskulutuste piires.

Sovhooside üleplaanilisi kulutusi krediteerib NSV Liidu Riigipank üldistel alustel tingimusel, kui täiendav toodang kindlustab krediidi tagastamise.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 20, art. 76

BAASILISEST KONDITSIOONIST MADALAMA NIISKUSESISALDUSEGA TERAVILJA RIIGILE ANDMISE ARVELDUSTE KORRA KOHTA KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE MAJANDITEGA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 381
30. AUGUSTIST 1961

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 17. augusti määrusele nr. 745 ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1958. a. 13. oktoobri määruse nr. 367 osaliseks muutmiseks kehtestada alates 1961. a. saagist naturaallisandid kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile antava teravilja (kaasa arvatud kaun-

viljakultuurid) füüsilisele kaalule ühe protsendi ulatuses teravilja niiskusesisalduse iga protsendi eest alla baasilist konditsiooni.

Viljavastuvõtupunktide ning teravilja vastuvõttu teostavate ettevõtete täiendavaid kulutusi lisandite maksmiseks alla 12 protsendi niiskusesisaldusega teravilja eest teostada Eesti NSV Varumisministeeriumi viljavastuvõtupunktides ja ettevõtetes kujunevate refaktsioonivahendite arvel.

ENSV MN MKK, 1961, nr. 34, art. 13

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE ÜLEJÄÄKIDE REALISEERIMISEST TEADUSLIKU UURIMISE ASUTUSTE JA ÕPPEASUTUSTE KATSE- JA TOOTMISMAJANDITE JA ÕPPE- JA KATSEMAJANDITE NING TEISTE RIIKLIKE MAJANDITE POOLT

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 497
15. DETSEMBRIST 1961

Väljavõte

Korra sisseseadmiseks põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisel teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katsemajandite, katse- ja tootmismajandite ja õppe- ja katsemajandite ning selektsiooni-, katse- ja masinakatsetusjaamade ja teiste riiklike majandite poolt ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 5. novembri määrusele nr. 994 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata kindlaks, et alates 1962. aastast kuuluvad kontraheerimise korras müümisele põllumajandussaadusi vastuvõtvatele riiklikele ja kooperatiivsetele organisatsioonidele ning kaubandusvõrku teravilja, kartuli, liha, piima, munade ja teiste põllumajandussaaduste ülejäägid, mille kohta on kehtestatud riikliku kokkuostu plaanid, teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katsemajandites, katse- ja tootmismajandites ja õppe- ja katsemajandites ning selektsiooni-, katse- ja masinakatsetusjaamades ja viljapuukoole omavates sovhoosides, kelle kohta ei ole kehtestatud toodangu riigile andmise plaani, pärast sordiseemnete (eliit ja esimene reproduktsioon), tõuloomade, tõulindude ja nende munade müümist kolhoosidele ja sovhoosidele ning pärast nende majandite vajaduste rahuldamist seemnete ja loomasöötade osas, samuti pärast teiste tootmis-, katse- ja õppevajaduste rahuldamist.

Nimetatud majandite poolt kontraheerimise korras müüdud

toodang arvestatakse põllumajandussaaduste kokkuostu riikliku plaani täitmisse.

Nimetatud majandite poolt kontraheerimise korras müüdavate põllumajandussaaduste hulk määratakse kindlaks majandite tootmis- ja finantsplaanide alusel, mis kinnitatakse kindlaksmääratud korras vastavate ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonide poolt.

Eesti NSV Siseministeeriumi ja teiste keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste abimajanditele määratakse oma süsteemi majandites ja ettevõtetes mittekasutatava teravilja, liha, piima ja teiste põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu plaanid ning sõlmitakse kontraheerimislepingud nende saaduste müümise kohta riigile. Saaduste kohta, mida abimajandid hangivad ettevõtete tööliste varustamise osakondadele ja teistele oma süsteemi organisatsioonidele, kontraheerimislepinguid ei sõlmita.

Raviasutuste (haiglad, sanatooriumid jt.), puhkekodude, lastekodude, kooliväliste ja koolieelste lasteasutuste, internaatkoolide, invaliidide ja vanadekodude abimajanditele ning üldhariduslike ja põllumajanduslike koolide, tööstuskoolide, põllumajanduse ja mehhaniseerimise koolide ja maa kutsekoolide õppe- ning õppe- ja katsemajanditele põllumajandussaaduste kokkuostu plaani ei kehtestata ja kontraheerimislepinguid nende majanditega ei sõlmita.

2. Keelata rajoonide täitevkomiteedel, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna täitevkomiteedel kehtestada käesoleva määruse punktis 1 näidatud majanditele ülesandeid kolhoosidele ja sovhoosidele müümiseks määratud sordiseemnete ja tõuloomade ning tööstus- ja finantsplaani järgi majandite vajaduste rahuldamiseks eraldatava seemnevilja, söödavilja ja teiste põllumajandussaaduste müümiseks põllumajandussaaduste kokkuostu plaani täitmise arvel.

3. Lubada teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse-, katse- ja tootmis- ning õppe- ja katsemajanditel, millel ei ole kindlaksmääratud toodangu riigile andmise plaane, müüa piima, linnuliha, mune, kartuleid, juur- ja puuvilja otse kaubandusvõrku jaehindadega, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus, ja müüa nimetatud saadusi raviasutustele (haiglad, sanatooriumid jt.), puhkekodudele, lasteasutustele, koolidele ja internaatidele jaehindadega kontraheerivate organisatsioonide korralduste järgi, arvestades müüdud saadused põllumajandussaaduste kokkuostu riikliku plaani täitmisse.

4. Lubada käesoleva määruse punktis 1 loetletud majanditel söödavilja puudujääkide ja toiduteravilja ülejääkide olemasolu korral anda riiklikesse varumispunktidesse toiduteravilja vahetamiseks söödateravilja vastu Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1958. a. 18. oktoobri määruses nr. 378 märgitud tingimustel.

5. Kehtestada kord, et saaduste eraldamine ühiskondlikuks toitlustamiseks ja müümiseks teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse-, katse- ja tootmis- ning õppe- ja katsemajandite

ning selektsiooni-, katse- ja masinakatsetusjaamade ning viljapuukoole omavate sovhooside töölistele ja teenistujatele ning nende saaduste realiseerimine toimub korras, mis on sovhooside jaoks ette nähtud vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1960. a. 30. juuli määrusele nr. 291.

SÖÖDAOASEEMNETE KOKKUOSTU- JA MÜÜGIHINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 130
24. MÄRTSIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. veebruari 1962. a. määrusele nr. 160 «Söödaoaseemnete kokkuostu- ja müügihindade kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu kehtestas alates 1962. a. saagist söödaoaseemnete jaoks, mille idanevus ei ole väiksem riikliku standardiga teraviljade ja kaunviljade III klassi seemnete jaoks kehtestatud idanevusest, kokkuostuhinna kolhoosidele ja müügihinna sovhoosidele ning teistele põllumajandusettevõtetele ja -organisatsioonidele — 22 rbl. tsentneri eest.

KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVATE VIKISEEMNETE TERAVILJA KOKKUOSTU RIIKLIKU PLAANI TÄITMISSE ARVAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 620-k
29. APRILLIST 1962

Väljavõte

Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1962. a. korraldusega nr. 961-r võttis vastu NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Varumiskomitee ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi ettepaneku arvata alates 1962. aastast kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning organisatsioonide poolt riigile müüdavad vikiseemned ühistel alustel söödavikiga teravilja kokkuostu riikliku plaani täitmisse.

EESTI NSV KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVATE (ANTAVATE) VEISTE, SIGADE, LAMMASTE, LINDUDE, KÜÜLIKUTE, RÕÕSA KOORE JA VÕI KOKKUOSTU- JA REALISEERIMISHINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 296
13. JUUNIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. mai 1962. a. määrusele nr. 509 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1962. a. määrusele nr. 268 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada kolhooside poolt riigile müüdavate veiste, lammaste, rõõsa koore ja või kokkuostuhinnad ning sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile antavate veiste, sigade, lammaste, lindude ja küülikute realiseerimishinnad vastavalt lisadele nr. 1 ja nr. 2.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
13. juuni 1962. a. määruse nr. 296
juurde

EESTI NSV KOLHOOSIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVATE VEISTE, LAMMASTE, RÕÕSA KOORE JA VÕI KOKKUOSTUHINNAD

Väljavõte

Veised	(eluskaalu ühe tsentneri eest rublades)
Kõrge toitumusega	110
Keskmise toitumusega	92
Alla keskmise toitumusega	69

I kategooria härgade eest makstakse kõrge toitumusega veiste hinda, aga II kategooria härgade eest — keskmise toitumusega veiste hinda.

I kategooria vasikate eest makstakse keskmise toitumusega veiste hinda, aga II kategooria vasikate eest — alla keskmise toitumusega veiste hinda.

Madalakonditsiooniliste (lahjade, mittestandardsete) veiste kokkuostmine toimub hinnaga, mis on 20 protsenti madalam alla keskmise toitumusega veiste hinnast.

Kolhooside poolt veiseliha müümisel makstakse selle liha eest hinda, mille määramisel on kasutatud elusloomade hindade liha-

hinnaks ümberarvestamise järgmisi koefitsiente: kõrge toitumusega veiste liha osas 1,65, keskmise toitumusega — 1,75 ja alla keskmise toitumusega — 1,82.

Lambad	(eluskaalu ühe tsentneri eest rublades)
Lammaste eest kaaluga 16 kilogrammi ja rohkem, kelle vill- või poolvillkate vastab karus- või kasukanaha standardile:	
kõrge toitumusega	109
keskmise toitumusega	78
alla keskmise toitumusega	63

Madalakonditsiooniliste (lahjade, mittestandardsete) lammaste kokkuostmine toimub hinnaga, mis on 20 protsenti madalam alla keskmise toitumusega lammaste hinnast.

Ülalnimetatud tingimustele mittevastavate lammaste eest makstakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määruses nr. 282 ettenähtud hinda.

Või	(ühe kilogrammi eest rublades ja kopikates)
Või rasvasisaldusega mitte alla 75 protsendi	1.80
Sulatatud või rasvasisaldusega mitte alla 95 protsendi	2.30
Standardne või (soolane, rasvasisaldusega mitte alla 81 protsendi, mage, rasvasisaldusega mitte alla 83 protsendi):	
kõrgem sort	2.50
esimene sort	2.40

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
13. juuni 1962. a. määruse nr. 296
juurde

EESTI NSV SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSLIKE ETTEVÕTETE NING ORGANISATSIOONIDE POOLT RIIGILE ANTAVATE VEISTE, SIGADE, LAMMASTE, LINDUDE JA KÜÜLIKUTE REALISEERIMISHINNAD

Väljavõte

Veised	(eluskaalu ühe tsentneri eest rublades)
Kõrge toitumusega	99
Keskmise toitumusega	83
Alla keskmise toitumusega	62

I kategooria härgade eest makstakse kõrge toitumusega veiste hinda, aga II kategooria härgade eest — keskmise toitumusega veiste hinda.

I kategooria vasikate eest makstakse keskmise toitumusega veiste hinda, aga II kategooria vasikate eest — alla keskmise toitumusega veiste hinda.

Madalakonditsioonilised (lahjad, mittestandardsed) veised antakse hinnaga, mis on 20 protsenti madalam alla keskmise toitumusega veiste hinnast.

Veiseliha andmisel makstakse hinda, mille määramisel on kasutatud elusloomade hindade lihahindadeks ümberarvestamise järgmisi koefitsiente: kõrge toitumusega veiste liha osas 1,65, keskmise toitumusega — 1,75 ja alla keskmise toitumusega — 1,82.

Sead	(eluskaalu ühe tsentneri eest rublades)
Lihasead	99
Peekon- ja rasvasead	117

Lambad	(eluskaalu ühe tsentneri eest rublades)
Lammaste eest kaaluga 16 kilogrammi ja rohkem, kelle vill- või poolvillkate vastab karus- või kasukanaha standardile:	
kõrge toitumusega	109
keskmise toitumusega	78
alla keskmise toitumusega	63

Madalakonditsiooniliste (lahjade, mittestandardsete) lammaste andmine toimub hinnaga, mis on 20 protsenti madalam alla keskmise toitumusega lammaste hinnast.

Ülalnimetatud tingimustele mittevastavate lammaste eest maksetakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. veebruari 1961. a. määruse nr. 46 ettenähtud hinda.

Küülikud	(eluskaalu ühe kilogrammi eest kopikates)
I kategooria küülikud	81
II kategooria küülikud	70

ENSV MN MKK, 1962, nr. 29, art. 113

ÜHISKONDLIKU KONTROLLI ORGANISEERIMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KVALITEEDI MÄÄRAMISE ÜLE JA SELLE ÜLE, KUIDAS VARUMISORGANISATSIOONID JA ETTEVÕTTED SOORITAVAD ARVELDUSI KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDEGA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 447
14. SEPTEMBRIST 1962

Kolhoosidelt ja sovhoosidelt põllumajandussaadusi ja tooraine kokkuostvate organisatsioonide ja ettevõtete töö parandamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Vastu võtta Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi ettepanek organiseerida ühiskondlik kontroll põllumajandussaaduste kvaliteedi määramise üle ja selle üle, kuidas varumispunktid ja -ettevõtted sooritavad arveldusi kolhooside ja sovhoosidega.

2. Kinnitada «Põllumajandussaaduste kvaliteedi määramise ja varumispunktide ning -ettevõtete poolt kolhooside ja sovhoosidega arvelduste sooritamise ühiskondliku kontrolli põhimäärus».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. septembri 1962. a. määrusega nr. 447

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KVALITEEDI MÄÄRAMISE JA VARUMISPUNKTIDE NING -ETTEVÕTETE POOLT KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDEGA ARVELDUSTE SOORITAMISE ÜHISKONDLIKU KONTROLLI PÕHIMÄÄRUS

1. Ühiskondlik kontroll organiseeritakse varumispunktide ja ettevõtete töö parandamiseks kvaliteedi määramisel ja arvelduste tegemisel põllumajandussaaduste ja tooraine vastuvõtmisel kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt organisatsioonidelt ning töötajate laialdasemaks kaasatõmbamiseks selle töö kontrollimisele.

Ühiskondliku kontrolli organiseerimine ja jooksev töö teostatakse ilma riiklike lisakuludeta.

2. Ühiskondlikku kontrolli teostavad ühiskondlike kontrolöride grupid. Ühiskondlike kontrolöride grupid moodustatakse teravilja vastuvõtvate ettevõtete, linavabrikute, piima vastuvõtu punktide ja tehaste, lihakombinaatide ning teiste põllumajandussaadusi ja tooraineid vastuvõtvate varumispunktide ja -ettevõtete juurde.

3. Ühiskondlikke kontrolöre valivad spetsialistide hulgast välja territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused koos kolhooside, sovhooside, seemnekontrolli ja veterinaarlaboratooriumide, põllumajanduslike teaduslike ja õppeasutuste, varumispunktide, ning teiste kohalike organisatsioonide, asutuste ja ettevõtete juhatajate ning ühiskondlike organisatsioonidega (partei-, ametiühingu-, komsomoliorganisatsioonid). Ühiskondlikule kontrollile tõmmatakse kaasa ka pensionäre, kes on varem töötanud nimetatud organisatsioonides, majandites ja asutustes.

Ühiskondlike kontrolöride gruppide isikulise koosseisu kinnitavad territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused.

Ühiskondlike kontrolöride tööd juhivad territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused.

Ühiskondlike kontrolöride kontrollimisele saatmise aja määrab kindlaks kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsus kooskõlastatult selle ettevõtte (sovhoosi), asutuse administratsiooni või kolhoosi juhatusega, kus nad töötavad.

4. Ühiskondliku kontrolli põhiülesandeks on kontrollida seda, et varumispunktid ja -ettevõtted määraksid õigesti vastuvõetavate põllumajandussaaduste ja tooraine kvaliteedi ning kogused ja et arveldused selle toodangu eest sooritatakse kolhooside, sovhooside ja teiste organisatsioonidega õigesti, samuti kontrollida põllumajandussaaduste säilitamist.

Selleks ühiskondlikud kontrolörid:

1) kontrollivad, kas vastuvõtupunktides ja -ettevõtetes määratakse põllumajandussaaduste kogus ja kvaliteet õigesti, vastavalt kehtivatele standarditele, konditsioonidele ja juhenditele;

2) kontrollivad vastuvõetud toodangu arvestuskaalu arvutamise õigsust ja arvelduste vastavust preiskurandi kokkuostu- ning äraandehindadele ja tingimustele, samuti muudele kehtivatele tingimustele, mis on kindlaks määratud seaduses ettenähtud korras;

3) kontrollivad, et vastuvõtupunktid ja -ettevõtted peaksid põllumajandussaaduste ja tooraine vastuvõtmisel, esmasel töötlemisel ja säilitamisel kinni kehtestatud korrast;

4) kontrollivad vastuvõtupunktide ja -ettevõtete valmisolekut põllumajandussaaduste ja tooraine vastuvõtmiseks;

5) kontrollivad sanitaar- ja hügieenieeskirjade ja -tingimuste täitmist varumispunktides ja -ettevõtetes.

5. Ühiskondlikel kontrolöridel on õigus:

1) minna takistamatult varumispunktidesse ja -ettevõtetesse, laboratooriumidesse, ladudesse, tsehhidesse ja muudele tootmisobjektidele;

2) kasutada oma tööks varumispunktide ja -ettevõtete laboratooriume;

3) tutvuda põllumajandussaaduste ja tooraine vastuvõtu ja arvelduse vormistamise dokumentidega ning kõrgemalseisvate organisatsioonide korralduste ja juhistega põllumajandussaaduste ja tooraine vastuvõtu, arvelduste ja säilitamise kohta;

4) anda vastuvõtupunktidele ja -ettevõtetele, kolhoosidele ning sovhoosidele soovitusi puuduste ja väärnähtuste kõrvaldamiseks, mis on ilmnenud põllumajandussaaduste ja tooraine üleandmisel-vastuvõtmisel, nende kvaliteedi määramisel, arvelduste tegemisel ja säilitamisel. Väärnähtuste kindlakstegemisel koostavad ühiskondlikud kontrolörid vajaduse korral akti, mille esitavad vastuvõtupunkti-, ettevõtte, kolhoosi, sovhoosi juhtkonnale ja territoriaalsele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusele.

6. Ühiskondlike kontrolöride soovitused ja aktid peavad vastuvõtupunktide, -ettevõtete, kolhooside ja sovhooside juhtijad kohustuslikus korras läbi vaatama ning nende põhjal tuleb rakendada abinõud puuduste ja väärnähtuste kõrvaldamiseks.

Kui üks pooltest ei nõustu ühiskondliku kontrolöri ettepanekuga, siis teeb pooltele kohustusliku otsuse territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse juhataja pärast vaidlusaluse küsimuse läbivaatamist koos vastuvõtupunktist kõrgemal seisva ettevõtte või organisatsiooniga.

Kui üks pooltest ei nõustu elusloomade ja -lindude rammususe kindlaksmääramisega, tehakse pooltele kohustuslikud otsused pärast vaidlusaluste looma- ja linnupartiide kontrolltapmist lihakombinaadis ja rammususe kindlaksmääramist liha kvaliteedi järgi.

7. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium ning territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused peavad ühiskondliku kontrolli tööd varumispunktides ja -ettevõtetes laialdaselt valgustama ajakirjanduses ja raadios, ning

aktiivsemaid ühiskondlikke kontrolöre ergutama autahvlile kandmisega, aukirjade andmisega, tuusikute eraldamisega rahvamajanduse saavutuste näitusele ja muul viisil.

8. Territoriaalsed kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused annavad ühiskondlikele kontrolöridele välja tunnistused, mis annavad õiguse varumispunktide ja ettevõtete kontrollimiseks.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 49, art. 173

VIKI JA LUPIINI KOKKUOSTU- (REALISEERIMIS-) HINDADEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 315
19. JUUNIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. juuni 1963. a. määrusega nr. 628 «Viki ja lupiini kokkuostu- (realiseerimis-)hindadest»:

kinnitas ühtse kokkuostu- (realiseerimis-) hinna kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt müüdavale üheaastasele sööda- (magus-) lupiinile — 200 rubla tonn.

KARTULI KOKKUOSTU- JA REALISEERIMISHINDADEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 437
25. SEPTEMBRIST 1963

Väljavõte

Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmiseks kartulitootmise suurendamisel, kokkuostetava söögikartuli kvaliteedi parandamisel ja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. septembri 1963. a. määrusega nr. 967, Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Pidada vajalikuks alates 1963. aasta saagi varumisest osta kokku suuri valitud kartuleid (mugula suurus väiksema läbimõõdu järgi vähemalt 6 sm) eraldi tavalisest söögikartulist.

2. Kehtestada alates 1963. a. saagi varumisest hooajalised kokkuostu (realiseerimis-) hinnad hilisele kartulile, mis ostetakse kokku kolhoosidelt ja mille annavad sovhoosid ning teised riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted ja organisatsioonid, järgmises suuruses:

	rublades ühe tonni eest	
	september-detsember	alates 1. jaanuarist
suur valitud kartul	100	120
tavaline söögikartul ja tehniline kartul	60	80

Kolhooside ja sovhooside poolt kohaletoodava ning vahetult kauplustesse, ühiskondliku toitlustamise ettevõtetesse ja linnabaasidesse üleantava kartuli eest, olenemata veokaugusest, makstakse jaehindade järgi mahahindlusega detsembris-märtsis 10%, aprillis-mais 7% ja muul ajal 15%.

Kolhooside ja sovhooside poolt piirituse-, tärklise- ja siirupitehastele üleantava rohke tärklisesisaldusega kartuli eest makstakse lisaks tehnilise kartuli kokkuostu- (realiseerimis-) hinnale kaks rubla iga tonn-protsendi tärklise eest üle kindlaksmääratud baasilise tärklisesisalduse.

Kolhooside ja sovhooside poolt varumispunktidesse müüdud (antud) varajase kartuli eest makstakse varajase kartuli jaehinna järgi mahahindlusega 30%.

Seemnekasvatusmajanditele makstakse sordikartuli riigile müümisel (andmisel) lisa kokkuostu- (realiseerimis-) hinnale vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuli 1962. a. määrusega nr. 326 kindlaksmääratud ulatuses.

TÕULOOMADE JA KOHALIKKU PARANDATUD TÕUGU KARJA, HOBUSTE, KARUSLOOMADE JA LINDUDE HINDADEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 504
10. NOVEMBRIST 1963

Väljavõte

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. septembri 1963. a. määrusega nr. 1019 «Tõuloomade ja kohalikku parandatud tõugu karja, tõuhobuste, -karusloomade ja -lindude hindadest» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada alates 1. oktoobrist 1963. a. tõu- ja kohalikku parandatud tõugu veiste, lammaste, sigade, hobuste, karusloomade ja lindude hinnad vastavalt lisadele nr. 1 ja 2.

2. Kehtestada, et kolhooside ja sovhooside poolt elusloomade ostu- ja müügikontoritele müüdud ning sovhooside poolt teistele riiklikele majanditele üleantud tõu- ja kohalikku parandatud tõugu

loomad ja linnud arvestatakse lihatoodangu hulka 100 ha põllumajanduslike kõlvikute kohta.

3. Eesmärgil vähendada tõuloomade realiseerimisega seotud kulusid, alandada hinnakõrgendus loomade varumisväärtusest 5,5 protsendilt 5,2 protsendile.

4. Lubada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil eraldada 5 protsenti elusloomade ostu- ja müügikontorite kasumisummadest elusloomade ostu- ja müügikontorite hoonete ehitamiseks ja taastamiseks ja 0,3 protsenti elusloomade ostu- ja müügikontorite poolt varutavate põllumajanduslike loomade varumisväärtusest tõuloomakasvatust stimuleerivate zootehniliste abinõude ellurakendamiseks (kariloomade ja hobuste näituste-oksjonite ja laatade korraldamiseks, riiklike tõuraamatute ja tõuloomade kataloogide kirjastamiseks ning teisteks üritusteks).

20 protsenti zootehniliste abinõude ellurakendamiseks määratud eraldiste üldsummast suunatakse NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Üleliidulisele Elusloomade Ostu- ja Müügikontorile tsentraliseeritud kulutusteks ja liiduvabariikide elusloomade ostu- ja müügikontoritele väljaandmiseks.

6. Lubada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudil ja temale alluvatel põllumajandusloomade kunstliku seemendamise riiklikel jaamadel osta kolhoosidest, sovhoosidest ja teistest riiklikest majanditest teadusliku uurimise otstarbeks, pullide hindamiseks järglaste väärtuse järgi ja kunstliku seemendamise jaamade pullidega komplekteerimiseks, alla 6 kuu vanuseid noorveiseid põlvnemisklasside alusel.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. novembri 1963. a. määruse nr. 504
juurde

TÕUVEISTE, -LAMMASTE, -SIGADE, -HOBUSTE, -KARUSLOOMADE JA -LINDUDE HINNAD

Väljavõte

I. Tõuveiste hinnad

1. 12 kuu vanuse noorlooma eest (rublades):

Tõug	Klass	Pullmullikad		Lehmmullikad		
		Puhtatõulised ja IV põlvkond	III põlvkond	Puhtatõulised ja IV põlvkond	III põlvkond	II ja I põlvkond
Eesti mustakirju, eesti punane ja džörsi	eliit-rekord	750	650	550	490	420
	eliit	630	560	500	450	400
	esimene	560	500	450	410	370
	teine	—	—	380	340	330
Eesti maakari	eliit-rekord	650	560	480	430	380
	eliit	570	480	420	380	360
	esimene	500	440	380	350	330
	teine	—	—	330	320	310

Lisaks eliit-rekord-, eliit- ja esimese klassi tõuveiste põhihinnale makstakse:

1) ema ja isaema iga üle esimese klassi standardi oleva piima kilogrammi eest tingimusel, et ema ja isaema piima rasvasisaldus ei oleks madalam tõule kehtestatud nõudest: ema iga piimakilogrammi eest 2 kopikat ja isaema iga piimakilogrammi eest 1 kopikas;

2) ema ja isaema piima iga 0,1 protsendi rasvasisalduse eest üle tõule kehtestatud minimaalnõude: ema piimas — 15 rubla ja isaema piimas — 7 rubla.

Hinnalisand ema ja isaema piimatoodangu ja rasvaprotsendi standardi ületamise eest makstakse välja selle laktatsiooniperioodi andmetel, mille järgi loom boniteeriti.

2. 12 kuni 18 kuu vanuste tõunoorveiste müümisel makstakse vastavat hinnalisandit põhihinnale 4 protsendi ulatuses iga kuu eest.

3. Alla 12 kuu vanuste tõunoorveiste müümisel arvestatakse põhihinnast maha 5 protsenti iga kuu eest alla 1 aasta.

4. Üle 18 kuu vanuste pullide ja tiinete mullikate ning lehmade hinna määramine toimub poolte kokkuleppel.

5. Vähemalt esimesse klassi kuuluvate tõuloomade hinnale makstakse hinnalisandit iga kuni kaasaarvatud kolmanda põlvkonna (välja arvatud ema, isa ja isaema) eliitrekordklassi eellase eest 10 rubla ja eliitklassi eellase eest 5 rubla.

II. Tõulammaste hinnad

1. Ühe 12—13 kuu vanuse poolpeenvillalise tõulamba eest, kes vastab eluskaalult ja villatoodangult minimaalnõuetele, villatoodang ümberarvestatult puhasvillale:

(rublades)

Tõug	Mõlemad vanemad eliitklassist		Mõlemad vanemad vähemalt esimesest klassist		Isa vähemalt esimesest klassist, ema muust klassist	
	eliitklass	esimene klass	eliitklass	esimene klass	eliitklass	esimene klass
Poolpeenvillalised eesti tumedapealine, eesti valgepealine, romnimarš, oksforšir, šropšir:						
jäärad	90	80	80	70	70	55
uted	72	64	64	56	56	44

Poolpeenvillaliste tõulammaste hinnale makstakse 12—13 kuu vanustele lammastele kehtestatud minimaalnäitajate ületamise eest hinnalisandit:

1) iga 100 grammi puhasvilla eest poolpeenvillaliste eliitklassi jäärade ja uttede hinnale 3 rubla ja esimese klassi jäärade ja uttede hinnale 1 rubla 50 kopikat;

2) iga eluskaalu kilogrammi eest poolpeenvillaliste eliit- ja esimese klassi jäärade ja uttede hinnale 1 rubla 20 kopikat.

2. Ühe minimaalnõuetele vastava 6 kuu vanuse tõunoorjäära ja -noorute eest:

(rublades)

Tõug	Mõlemad vanemad eliitklassist	Mõlemad vanemad vähemalt esimesest klassist	Isa vähemalt esimesest klassist, ema muust klassist
Eesti tumedapealine, eesti valgepealine, romnimarš:			
jäärad	65	55	45
uted	52	44	38

6 kuu kuni 1 aasta vanuste tõunoorlammaste põhihinnale makstakse lisaks 4 protsenti iga üle 6 kuu oleva kuu eest.

Eluskaalu iga kilogrammi eest, mis on üle 6 kuu vanustele kehtestatud minimaalnõuete, makstakse täiendavalt kuni 12 kuu vanuste noorjäärade ja -uttede hindadele lisaks 1 rubla 20 kopikat.

3. 13 kuu kuni 2 aasta vanuste tõunoorlammaste müümisel makstakse põhihinnale hinnalisandit 2 protsendi ulatuses iga üle 13 kuu oleva kuu eest.

4. Üle aasta vanuste pügamata jäärade ja uttede ostmisel makstakse lisaks ka villa eest vastavalt villaliikidele kehtestatud kokkuostuhindade järgi, lähtudes villa hulgast, mille määrab kindlaks komisjon koosseisus: elusloomade ostu- ja müügikontori ja müüva majandi spetsialist ning põllumajandusorgani esindaja.

6 kuu kuni 1 aasta vanuste ühtliku villaga pügamata noorjäärade ostmisel makstakse villa eest põhihinnale lisaks 10 rubla iga looma pealt.

5. Üle 2 aasta vanuste jäärade hinna määramine toimub poolte kokkuleppel.

6. Tõulammastele kehtestatud hindadele, välja arvatud teine klass, makstakse lisaks iga eliitklassi kuuluva eellase eest II ja III põlvkonnas 2 rubla 50 kopikat.

III. Tõusigade hinnad

1. Minimaalsetele nõuetele vastavate tõusigade iga eluskaalu kilogrammi eest:

(rublades ja kop.)

Vanemate klass üldhinde järgi (jõudlus, areng ja välimik)	Eliitklass	Esimene klass	Teine klass
Mõlemad vanemad eliitklassist	2,00	1,80	1,70
Mõlemad vanemad vähemalt I klassist	1,90	1,70	1,60
Mõlemad vanemad muudest klassidest	1,70	1,60	1,50

2. Üle 6 kuu vanuste tõukultide eest makstakse 20 protsenti kõrgemat hinda kui on kehtestatud käesolevas määruses.

Tõusigadele kehtestatud hindadele (välja arvatud II klass) makstakse lisaks iga II ja III põlvkonna eliitklassi eellase eest 1 rubla.

IV. Tõuhobuste hinnad

1. Minimaalsetele nõuetele vastava 3- kuni 10-aastase tõuhobuse eest:

(tuh. rublades)

Tõug	Kategooria	Täkud			Märad		
		eliitklass	esimene klass	teine klass	eliitklass	esimene klass	teine klass
Tori ja balti ardenni tõugu puhtatõulised ja IV põlvkonna hobused	III	1,7	1,25	0,8	1,1	0,8	0,5
	II	1,95	1,4	0,9	1,2	0,9	0,6
	I	2,1	1,5	1,0	1,4	1,0	0,7
Puhtatõulised eesti hobused	III	1,2	0,9	0,6	0,85	0,65	0,5
	II	1,4	1,0	0,65	0,95	0,75	0,55
	I	1,5	1,1	0,7	1,1	0,8	0,6

2. Alla 3 aasta vanuste noorhobuste ostmisel alandatakse ülalnimetatud hindu 2 protsendi ulatuses iga 3 aastani puudujääva kuu eest.

Üle 10 aasta vanuseid täkke ja märasid hinnatakse poolte kokkuleppel.

3. Tiinete märade ostmisel makstakse tõumäradele kehtestatud hinnale lisaks järgmiselt:

kui mära on paaritatud esimese klassi täkuga — 30 rubla,

kui mära on paaritatud eliitklassi täkuga — 70 rubla.

4. I ja II kategooria tõuhobuste hinnale, kellel on eliitklassi eellasi, makstakse iga kuni kolmanda põlvkonna (kaasa arvatud) eliitklassi eellase eest lisaks 10 rubla.

V. Tõulindude munade, tõunoorlindude ja täiskasvanud tõulindude hinnad

1. 10 tõulinnumuna eest:

(rublades ja kop.)

	Kanamunad		Pardimunad	Hanemunad	Kalkunimunad
	munatõugudel	lihamunatõugudel			
Munad, mis on saadud:					
eliitklassi lindudelt	2,60	3,10	3,60	7,00	3,80
esimese klassi lindudelt	1,80	2,20	2,60	5,00	2,70
teise klassi lindudelt	1,50	1,80	2,00	4,00	2,20

2. Päevavanuse tõutibu eest:

(rublades ja kop.)

	Kanatibud		Pardi-tibud	Hane-tibud	Kalkuni-tibud
	muna-tõugu	liha-muna-tõugu			
Tibud, kes on hautatud:					
eliitklassi lindude munadest	0,45	0,50	0,75	1,50	0,75
esimese klassi lindude munadest	0,35	0,40	0,55	1,10	0,55
teise klassi lindude munadest	0,25	0,30	0,45	0,90	0,45

3. Ühe noor- ja täiskasvanud linnu eest:

(rublades ja kop.)

1) Kanad

Lindude klass	Munatõud				Liha-munatõud			
	Vanus kuudes							
	3	4	5	6 ja vanemad	3	4	5	6 ja vanemad
Eliitklass	3,20	4,30	5,50	6,90	4,00	5,30	6,80	8,35
Esimene klass	2,30	3,10	3,95	4,95	2,85	3,80	4,85	6,00
Teine klass	1,85	2,45	3,15	3,95	2,30	3,05	3,90	4,80

2) Pardid, haned ja kalkunid

Lindude klass	Pardid			Haned	Kalkunid	
	Vanus kuudes					
	2	3	4 ja vanemad	5 ja vanemad	5 ja vanemad	
					isas-linnud	emas-linnud
Eliitklass	5,40	6,20	7,70	12,00	25,40	14,40
Esimene klass	3,85	4,45	5,50	8,80	18,10	10,30
Teine klass	3,10	3,55	4,40	7,00	14,50	8,25

4. Spetsialiseeritud liinidesse kuuluvatelt lindudelt saadud munade ja tibude eest tasutakse hindade järgi, mis on kehtestatud eliitklassi lindudelt saadud munadele ja tibudele. Eriti väljapaistvatesse liinidesse kuuluvatelt lindudelt saadud munade ja tibude eest makstakse poolte kokkuleppel.

Tõugudevahelise ristamise teel saadud munade ja päevavanuste tibude (ristandmunade ja päevavanuste tarbetibude) eest makstakse hindade järgi, mis on kehtestatud teise klassi lindudelt saadud munadele ja tibudele.

VII. Karusloomade hinnad (puuriviisiline aretus)

Puuriviisiliselt aretatavaid tõunaaritsaid ja -nutriaid müüakse puuriviisiliselt aretatavate naaritsate ja nutriate normaalse väärtusega, suuremõõduliste ja vastava värvusega I sordi nahahindade alusel 10-protsendilise hinnalisandiga.

Puuriviisiliselt aretatavaid tõusini- ja -hõberebaseid müüakse puuriviisiliselt aretatavate sini- ja hõberebaste normaalse väärtusega ja vastava värvusega I sordi naha hindade alusel 10 protsendilise hinnalisandiga.

Märkused.

1. Tõuveiste, -lammaste, -sigade ja -hobuste ülalkehtestatud hindadele makstakse lisa:

1) vähemalt esimesse klassi kuuluvatele noorloomadele iga riiklikku tõuraamatusse märgitud vanema eest:

veistele	—	10 rubla,
lammastele ja sigadele	—	4 rubla,
hobustele	—	20 rubla.

2) riiklikku tõuraamatusse märgitud täiskasvanud loomale:

veistele	—	15 rubla,
lammastele ja sigadele	—	5 rubla
hobustele	—	20 rubla.

2. Lisandid tõuloomade hindadele produktiivsuse, põlvnemise ja riiklikku tõuraamatusse märkimise eest makstakse ainult siis, kui majandis on olemas tõudokumendid ja peetakse tõualast arvestust NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud vormide kohaselt.

3. Põlvnemiselt ja produktiivsuselt eriti väljapaistvate loomade hind määratakse poolte kokkuleppel.

4. Hinnalisandite (mahahindluste) arvestamise juures loetakse tõuloomade vanuse määramisel üle 15 päevane vanus täis kuuks.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. novembri 1963. a. määruse nr. 50[illegible]
juurde

KOHALIKKU PARANDATUD TÕUGU VEISTE, LAMMASTE, SIGADE, HOBUSTE JA LINDUDE HINNAD

Väljavõte

II. Parandatud tõugu lambad
Ühe eluskaalu kilogrammi eest (rublades ja kopikates)
Keskmises toitumuses —.95
Üle keskmise toitumuse 1.15

III. Parandatud tõugu sead (rublades ja kopikates)
ühe eluskaalu kg eest 1.20

V. Lindude hinnad

1. 10 muna eest

(rublades ja kopikates)

	Kanamunad		Pardimunad	Hanemunad	Kalkunimunad
	munatõugudel	lihamunatõugudel			
Munade eest, mis on saadud parandatud tõugu ja boniteerimata lindudelt	1,40	1,60	1,80	3,00	2,00

2. Päevavanuste tibude eest:

(kopikates)

	Kanatibud		Partitibud	Hanetibud	Kalkunitibud
	munatõugu	lihamunatõugu			
Tibud, kes on hautatud parandatud tõugu ja boniteerimata lindude munadest	0,24	0,27	0,40	0,80	0,40

3. Ühe parandatud tõugu ja boniteerimata lindudest saadud noorlinnu ja parandatud tõugu ja boniteerimata täiskasvanud linnu eest:

1) kanad (rublades ja kopikates)

	Munatõud				Liha-munatõud			
	Vanus kuudes							
	3	4	5	6 ja vanemad	3	4	5	6 ja vanemad
Parandatud tõugu ja boniteerimata	1,65	2,15	2,65	3,15	2,10	2,60	3,10	4,00

2) pardid, haned ja kalkunid

	Pardid			Haned	Kalkunid	
	Vanus kuudes					
	2	3	4 ja vanemad	5 ja vanemad	5 ja vanemad	
					isaslinnud	emaslinnud
Parandatud tõugu ja boniteerimata	2,50	3,00	3,50	6,00	11,00	6,20

ÕLLE VALMISTAMISEKS KÕLBLIKU ODRA KOKKUOSTUHINNAST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 974-k
23. JUUNIST 1964

Väljavõte

2. Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel teha teatavaks kolhoosidele ja sovhoosidele, et õlle valmistamiseks kõlblik oder võetakse vastu pehme nisu kokkuostuhinnaga juurdehindlusega õllepruuli omaduste eest 20% suuruses kokkuostuhinnast.

KARTULI ÜLEJÄÄKIDE KASUTAMISEST VABARIIGI KOLHOOSIDES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 458
29. SEPTEMBRIST 1964

Väljavõte

Vabariigi kolhoosides tekkivate kartuli ülejääkide ning sorteerimisel saadud säilitamiseks mittekõlbliku kartuli paremaks ja kadudeta ärakasutamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Lubada tärklisetootmise ettevõtteid omavatel kolhoosidel, kõrvuti oma majandi kartuli ümbertöötamisega, teenustöö korras töötada ümber ka teiste kolhooside kartuli ülejääke, mis tekivad majandeis pärast riiklike kokkuostuplaanide täitmist ja majandisiseste vajaduste rahuldamist, samuti tarbijate kooperatiivide poolt varutud kartuleid.

HERNE KOKKUOSTU- JA JAEHINDADE ALANDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 526
27. NOVEMBRIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. novembri 1964. a. määrusele nr. 932 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks, et alates 1. detsembrist 1964. a.:

1) on kehtestatud valge, rohelise ja kollase herne kokkuostuhinnaks 100 rubla tonni eest ning halli ja mitmetüübilise (segu värvide järgi) herne kokkuostuhinnaks 70 rubla tonni eest.

PIIMA JA RÕÕSA KOORE KOKKUOSTU- JA ÄRAANDEHINDADE TÕSTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 530
30. NOVEMBRIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. novembri 1964. a. määrusele nr. 931 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada ja kehtestada alates 1. jaanuarist 1965. a. rõõsa koore kokkuostu- ja äraandehinnaks 36 kopikat 10 protsendi rasva eest ühes kilogrammis rõõsas koores.

3. Kehtestada piima riigile müüvatele kolhoosidele, sovhoosidele ning teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele ja -organisatsioonidele piima kokkuostu- (äraande-) hindade ühtsed juurdeja mahahindlused olenevalt piima happesusest selle vastuvõtmisel riiklikes vastuvõtupunktides suuruses, mis on kehtestatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrusega nr. 282 kolhooside jaoks, kes hangivad piima linnadele ja tööstuskeskustele.

HEINASEEMNETE HINDADE KEHTESTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 156
9. APRILLIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada Eesti NSV-s toodetavate heinaseemnete kokkuostu- ja müügihinnad vastavalt lisale.

2. Määrata, et Eesti NSV-sse sisseveetud heinaseemned realiseeritakse kokkuostuhindadega 5-protsendilise juurdehindlusega.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kinnitada seemnekasvatusmajandid heina ja teiste põllumajanduskultuuride seemnete kasvatamiseks ning organiseerida seemnekasvatusmajandites heintaimede seemnete kasvatamist seemnepõldude rajamiseks ja müügiseemneks.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1965. a. määruse nr. 156 juurde

KÜLVISTANDARDI KOLMANDA KLASSI SEEMNE KOKKUOSTU- JA MÜÜGIHINNAD

(rublades tsentneri eest)

Heintaime liik	Kokkuostu-hinnad	Müügihinnad
Punane ristik	240	250
Roosa ristik	200	205
Valge ristik	400	410
Lutsern (sinine, sinihübriid, kollane hübriid ja kirju)	180	185
Lutsern kollane	180	185
Lutsern helesinine	180	185
Lutsern kohalik kollane juurvõsundiline	370	385
Humal-lutsern	180	185
Valge mesikas	90	95
Harilik nõiahammas	300	320
Esparsett	120	125
Seradella	60	65
Timut	95	100
Harilik aruhein	105	110
Kerahein	125	130
Karjamaa raihein	115	120
Kõrge raihein	105	110
Paelrohi	250	265
Ohtetu luste	140	150
Bekmannia	200	205
Aasrebasesaba	375	390
Punane aruhein	235	245

(rublades tsentneri eest)

Heinataime liik	Müügihinnad	Kokkuostu-hinnad
Lamba aruhein	235	245
Nurmikas (aas-, muru-, salu-)	420	440
Soonurmikas	325	340
Valge kastehein	200	210
Üheaastane raihein	65	70
Mitmeaastane kibelupiin	40	45
Mitmeaastane söödalupiin	50	55
Üheaastane söödalupiin	30	35
Üheaastane kibelupiin	15	20

1. Rajoonitud sortide seemnete kokkuostul tehakse juurdehindlus kokkuostuhinnale 25%.

2. Külvistandardi kolmanda klassi alammäära normidest kõrgema puhtuse ja idanevusega seemnete kokkuostul tehakse juurdehindlus:

1) puhtuse iga protsendi eest — 1,5% kokkuostuhinnast;

2) idanevuse iga protsendi eest — 1,0% kokkuostuhinnast;

3) heintaimede rajoonitud sortide eliitseemnetel tehakse 50% ja supereliitseemnetel 100% juurdehindlust lisaks punktides 1 ja 2 ettenähtud hinnaarvestusele.

3. Heinaseemnete kokkuostul tehakse mahahindlus:

1) niiskuse iga protsendi pealt, mis on üle külvistandardis ettenähtud normi — 1% kokkuostuhinnast;

2) külvistandardi kolmanda klassi normist madalama idanevuse (kuid mitte alla 50%) iga protsendi pealt — 1% kokkuostuhinnast;

3) iga 10 tuhande mittekaranteense umbrohuseemne (kuid kilogrammides mitte rohkem kui viiekordne kolmandale klassile lubatud arv) pealt — 2% kokkuostuhinnast;

4) iga 10 tuhande hariliku orasheina seemne pealt — 2% kokkuostuhinnast.

Märkus. Mitme- ja üheaastaste heintaimede seemnete väljastamisel tehakse juurde- või mahahindlused punktides 1, 2 ja 3 ettenähtud suuruses.

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE MATERIAALSE HUVITATUSE TÕSTMISE KOHTA LIHA TOOTMISE JA RIIGILE MÜÜMISE SUURENDAMISE VASTU

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 203
30. APRILLIST 1965

Loomakasvatuse toodangu rentaabluse tagamiseks kolhoosides ja sovhoosides ning tingimuste loomiseks ühisloomakasvatuse edasiarendamiseks ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu

1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 249 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada ja kehtestada alates 1. maist 1965. a. kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele nende poolt riigile müüdava kõrge, keskmise ja alla keskmise toitumusega veiste ning sigade (peekon, rasva- ja lihasead) kehtiva hinna juurdehindlused 30 protsendi ulatuses, samuti kõrge, keskmise ja alla keskmise toitumusega lammaste ja kitsede kehtivale hinnale juurdehindlus 70 protsendi ulatuses kolhoosidele ja 60 protsendi ulatuses sovhoosidele.

2. Kehtestada, et kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite ning elanikkonna poolt riigile müüdava liha eest tasutakse jaehindadega, maha arvates kaubanduslik mahahindlus.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, sovhooside direktoritel ja kolhooside juhatustel töötada välja ja rakendada abinõud loomakasvatuse toodangu omahinna alandamiseks, söödabaasi tugevdamiseks ning tööviljakuse tõstmiseks kolhoosides ja sovhoosides, samuti põllumajanduse materiaalse ja tehnilise varustamise parandamiseks.

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE MATERIAALSE HUVITATUSE TÕSTMISE KOHTA RUKKI, NISU JA TEISTE TERAVILJAKULTUURIDE TOOTMISE JA RIIGILE MÜÜMISE SUURENDAMISE VASTU

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 204
30. APRILLIST 1965

Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmiseks rukki, nisu ja teiste teraviljakultuuride tootmise ning riigile müümise suurendamise vastu ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrustele nr. 250 ja 252 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Tõsta ja kehtestada alates 1. maist 1965. a. kokkuostuhinnad kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdavale rukkile ja nisule 130 rubla tonn, odrale (sõõda) 90 rubla, kaerale 75 rubla ja tatrale 300 rubla ühe tonni baasilises konditsioonis terade eest.

2. Määrata ja kehtestada alates 1. maist 1965. a. juurdehindlus 50 protsendi ulatuses nisu ja rukki kokkuostuhindadele, mis kolhoosid, sovhoosid ja teised majandid müüvad riigile üle neile määratud nisu, rukki ja teiste teraviljakultuuride müügiplaani.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Rahandusministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel ja sovhoosidel võtta teadmiseks, et kolhoo-

sidele soovitati ja sovhooside direktoritel lubati suurema tatrasaagi saamise eest majandis, kui oli keskmine hektarisaak viimase 4—5 aasta jooksul, anda kolhoosnikutele ja sovhoositööliste, kes töötavad nimetatud kultuuri kasvatamisel, lisatasuna 25—50 protsenti (olenevalt saagikuse kasvust) tatart, mis on saadud üle nende aastate keskmise aastase kogusaagi. Lisatasu anda proportsionaalselt põhitöötasule, mis on nendele arvestatud tatra kasvatamise eest. Kolhoosnikute ja sovhoositööliste soovil võib lisatasu välja maksta rahas nendele väljaandmisele kuuluva tatra maksumuse ulatuses kokkuostuhindade järgi.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 30. APRILLI 1965. A. MÄÄRUSE NR. 204 OSALISE MUUTMISE JA TÄIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 344
26. JUULIST 1965

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. juuli 1965. a. määrusele nr. 536 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määruse nr. 204 «Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmise kohta rukki, nisu ja teiste teraviljakultuuride tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu» punkti 2 osaliseks muutmiseks määrata, et juurdehindlus 50 protsendi ulatuses riigile müüdud rukki ja nisu kokkuostuhindadele makstakse kolhoosidele ja sovhoosidele välja pärast neile määratud nisu ja rukki müügi plaani täitmist üldkoguses kultuuride lõikes.

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE KOHTA SÖÖDAODRA, KAERA JA HERNE TOOTMISE JA RIIGILE MÜÜMISE SUURENDAMISE VASTU

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 316
7. JUULIST 1966.

Väljavõte

Elanikkonna tangude ja söödateraviljavajaduse täielikumaks rahuldamiseks, kolhooside ja sovhooside edasiseks ergutamiseks riigile teravilja müügi suurendamiseks üle kehtestatud plaani ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 18. juuni 1966. a. määrusele nr. 464 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Laiendada söödaodrale, kaerale ja hernele, alates 1966. a.

saagist, juurdehindlust kehtivatele kokkuostu- (riigile andmise) hindadele 50 protsendi ulatuses, mis on kehtestatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 204 nisu ja rukki üleplaaniliste kokkuostude eest.

Kehtestada, et nimetatud juurdehindlust söödaodra, kaera ja herne eest makstakse kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majanditele selle teraviljakoguse eest, mis on müüdud üle vastava kultuuri osas kehtestatud kokkuostuplaani.

2. Üle plaani kokku ostetava söödaodra, kaera ja herne kokkuostu- (riigile andmise) hindadele 50-protsendilise juurdehindluse maksmine teraviljasaaduste ettevõtete ja punktide poolt kantakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komitee ühtsete arvestushindade ja teravilja kokkuostu- (riigile andmise) hindade vahe reguleerimise tsentraliseeritud arvele.

KOORITUD PIIMA (LÕSSI) HINNA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 205
30. APRILLIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 260 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et alates 1. maist 1965. a. piimatööstuse ettevõtted väljastavad kooritud piima (lõssi) kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele ja organisatsioonidele, samuti piima riigile müüvale (andvale) elanikkonnale hinnaga 10 rubla tonni eest.

3. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, kolhoosidel ja sovhoosidel võtta juhindumiseks, et linnadele, tööstuskeskustele ja kuurortidele piima hankivates rajoonides, samuti piimakonservitööstuste tegevuspiirkondades asuvatele kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele ja organisatsioonidele makstakse piima happesuse korral (selle vastuvõtmisel vastuvõtupunktides ja tööstuses) 19° ja vähem juurdehindlus 50 kopika ulatuses ühe tsentneri eest, happesuse korral üle 19° vähendatakse hinda 50 kopika võrra ühe tsentneri piima eest.

Määrata kindlaks, et linnadele, tööstuskeskustele ja kuurortidele hangivad piima vabariigi kõik rajoonid.

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KOKKUOSTU PLAANI KOHTA AASTAIKS 1966—1970

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 260 1. JUUNIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 264 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kinnitada aastaiks 1966—1970 teravilja, kartuli, kiulina, loomade ja lindude, piima, munade ja teiste põllumajandussaaduste kokkuostu plaanid rajoonide ja varujate lõikes vastavalt lisadele nr. 1—9 (lisasid ei tooda).

2. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, EKP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tagada 1. juuliks 1965. a. teravilja ja teiste põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu plaanide teatavaks tegemine kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele ja -organisatsioonidele ning külanõukogudele — elanikkonnalt piima ja liha kokkuostu ülesanded aastaiks 1966—1970 aastate lõikes.

Põllumajandussaaduste kokkuostu plaanide aastaiks 1966—1970 teatavaks tegemisel kolhoosidele ja sovhoosidele tuleb kindlustada diferentseeritud lähenemine igale majandile, võttes arvesse tema majanduse arenguperspektiive, spetsialiseerimist ja vajadust jätta majandisse saadusi tootmise laiendamiseks (seemned, söödad), kolhoosnikute isiklike vajaduste rahuldamist.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul, partei rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tagada:

1) kolhoosides ja sovhoosides põllumajandussaaduste kokkuostu riiklike plaanide seostamine majandite spetsialiseerimiseks läbiviidavate üritustega, pidades seejuures silmas, et üksikute harude vähendamine ühtedes majandites peab kompenseeruma nende harude arenguga teistes majandites selliselt, et oleks tagatud riigile vajaliku toodangu tootmise suurenemine ja kokkuostu plaanide täitmine;

2) kolhooside ja sovhooside otseste sidemete laiendamine töös-tusettevõtete ja kaubandusorganisatsioonidega, mis võimaldab muuta varumise odavamaks, kiirendada saaduste kohaletoomist tarbijatele ja tõsta varutavate põllumajandussaaduste kvaliteeti.

4. Kehtestada, et põllumajandussaaduste riigile müümise täht-

ajad nähakse ette lepingutes, mis on sõlmitud kolhooside ja sovhooside poolt varumisorganisatsioonidega, võttes arvesse kultuuride valmimise tähtaegu ning saaduste tootmise ja säilitamise tingimusi.

6. Ministeeriumidel ja keskasutustel, EKP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel, sovhoosidel ning teistel majanditel võtta teadmiseks, et:

maa täielikuks kindlustamiseks teraviljaga elanikkonna varustamiseks ja riigi teiste vajaduste rahuldamiseks on tunnistatud vajalikuks viia läbi nisu ja rukki üleplaaniline kokkuost kõrgendatud hindadega.

Nisu ja rukki ülejääkide üleplaaniline kokkuost kõrgendatud hindadega viiakse läbi vabatahtlikkuse alusel ilma täiendavate ülesannete andmiseta majanditele.

KOHALIKE PARANDATUD VEISTE, KOHALIKE SIGADE JA LAMMASTE KEHTIVATELE HINDADELE LISANDITE KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 301
28. JUUNIST 1965

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada ja kehtestada alates 1. juulist 1965. a. kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. novembri 1963. a. määrusega nr. 504 kinnitatud kehtivate hindade lisandid kohalikele parandatud sigadele 30% ulatuses ning kohalikele parandatud lammastele (kõrgema ja keskmise toitumusega) 40% ulatuses, mida ostetakse kokku Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Eesti Vabariikliku Elusloomade Ostu-Müügi Kontori poolt tõuaretuse eesmärgil.

VILLA KOKKUOSTMISE KOHTA VABARIIGI KOLHOOSIDELT, SOVHOOSIDELT JA TEISTELT RIIKLIKELT PÕLLUMAJANDUSLIKELT ETTEVÕTETELT NING ELANIKKONNALT

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 404
6. SEPTEMBRIST 1965

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1965. a. määrusele nr. 263 ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. augusti 1965. a. korraldusele nr. 1640-r Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et villa ostab kokku kolhoosidelt ja elanikkonnalt Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklik Liit hindadega vastavalt kokkuleppele, kuid mitte üle järgmiste piirhindade arvestuses 100% puhta kiu saamisega:

krosbredi tüüpi poolpeenvill	ühe kg hind rublades
I klass	21,0
II klass	19,0
noorutevill	18,0
lühike 55 kuni 70 mm	16,0
lühike 54 mm ja alla	12,0
tükkvill	17,0

Villa kokkuostmine sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajanduslikelt ettevõtetelt toimub ülalnimetatud piirhindadega.

Teiste, mitteloetletud villaliikide ja -klasside kohta rakendatakse kokkuostu- ja äraandmishinnad, mis on näidatud 1964. a. hinnakirjades nr. 70—47 ja 70—48.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU .6. SEPTEMBRI 1965. A MÄÄRUSE NR. 404 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 90
18. VEEBRUARIST 1966

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määruse nr. 404 osaliseks muutmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määruse nr. 404 punkt 2 järgmises redaktsioonis:

«2. Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul tagada vabariigi kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajandusettevõtetelt ning elanikkonnalt kokkuostetava villa pesemine, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil värvitud kedruse valmistamine sellest villast, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Plaanikomiteel aga näha ette ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonide plaanides sellest kedrusest rahvuslike villaste esemete tootmise mahud.»

POOLJÄME- JA JÄMEVILLA KOKKUOSTUHINDADE TÕSTMISE NING KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE POOLT RIIGILE MÜÜDAVA VILLA KOKKUOSTUHINDADE LISANDITE KEHTESTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 453
13. NOVEMBRIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. oktoobri 1967. a. määrusele nr. 925 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel kinnitada ja kehtestada 1. jaanuarist 1969. a. vanutus- ja vilditööstuse toodangu hulgihinnad.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, ETKV Liidul, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Rahandusministeeriumil võtta teadmiseks, et:

1) kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete poolt riigile müüdava pooljämeda (välja arvatud saradži vill) ja jämeda lambavilla hindu tõstetakse 1. jaanuarist 1968. a. keskmiselt 20 protsenti.

NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele on tehtud ülesandeks kinnitada nimetatud majandite jaoks kokkuostuhinnad villaliikide järgi;

2) kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete poolt riigile müüdava villa kokkuostuhindadele kehtestatakse 1. jaanuarist 1968. a. lisandid järgmiselt:

	Lisandite suurus protsentides kokkuostuhinnast
Meriino peenvill	12
Valge peenvill, mis on saadud teistelt lambatõugudelt	5
Poolpeen-, pooljäme- ja jämevill, mis on saadud lammastelt ja angoora kitsedelt	
valge	20
helehall	10

Nimetatud hinnalisandeid ei rakendata järgmistele villaliikidele: poolpeenvill — ristand, ristandi tüüpi, tsigai; tsigai ja jämevilla ristand; pooljämevill — saradži; jämevill — tušiini, mägikarpaadi, balbassi, kutšugurõ, andi ning lesgiini.

KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE MAJANDITE POOLT RIIGILE MÜÜDAVA KARTULI JA KÖÖGIVILJA HINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 433
7. OKTOOBRIST 1965

Kolhooside, sovhooside ja teiste majanditega riigile müüdava kartuli ja köögivilja eest arvelduste korrastamiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määrusele nr. 673 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1963. a. määruse nr. 437 osaliseks muutmiseks kehtestada, et kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt vahetult kauplustesse, ühiskondliku toitlustamise ettevõtetesse, samuti laste- ja raviasutustesse kohaletoodava (üleantava) kartuli eest, olenemata veokaugusest, makstakse jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus.

Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt vahetult kaubandusorganisatsioonide hulgibaasidesse kohaletoodava (üleantava) kartuli eest, olenemata veokaugusest, makstakse ajavahemikul 1. septembrist kuni 15. novembrini jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus ja täiendav mahahindlus 9 protsendi suuruses, mis on ette nähtud nimetatud baaside kulutuste hüvitamiseks seoses kartuli pikaajalise säilitamisega, teistel perioodidel aga — jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus ja täiendav mahahindlus 5 protsendi suuruses hulgibaaside jooksvate kulutuste hüvitamiseks kartuli vastuvõtmisel, lühiajalisel säilitamisel ja realiseerimisel.

Spetsialiseeritud sovhooside (seemnekasvatusmajandite) poolt riigile müüdava kartuli eest tasuda üldistel alustel vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1963. a. määrusele nr. 437 ja käesolevale määrusele.

2. Kehtestada, et kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt kartuli vastuvõtmisel kõrvalekaldumisega tehnilistes tingimustes ettenähtud kvaliteedist, makstakse mittestandardsete kartulimugulate eest, mis on üle tehniliste tingimustega lubatud koguse, mahahindlusega kokkuostuhinnast 25 protsendi suuruses.

Seda mahahindlust kokkuostuhinnast rakendatakse samuti nimetatud kartuli hankimisel varumisorganisatsioonide poolt kaubandusorganisatsioonidele ja teistele saajatele.

Arvelduste korral kartuli eest jaehindade järgi makstakse mittestandardsete kartulimugulate eest, mis on üle tehniliste tingimustega lubatud koguse, mahahindlusega jaehinnast 40 protsendi ulatuses.

Kõrgema mullasusega kartuli vastuvõtmisel kartulimugulate külge jäänud mulla iga protsendi eest, mis on üle tehniliste tingi-

mustega lubatud normi, tehakse mahaarvestus kaalust ühe protsendi ulatuses.

3. Kehtestada, et kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdava köögivilja eest makstakse ühtsete hindade ja tingimuste järgi:

1) kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt vahetult kauplustesse, ühiskondliku toitlustamise ettevõtetesse, laste ja raviasutustesse kohaletoodava (üleantava) köögivilja eest, olenemata veokaugusest, makstakse jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus;

2) kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt vahetult kaubandusorganisatsioonide hulgibaasidesse kohaletoodava (üleantava) köögivilja eest, olenemata veokaugusest, makstakse ajavahemikul 1. septembrist kuni 1. detsembrini jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus ja täiendav mahahindlus 10 protsendi suuruses, mis on ette nähtud nimetatud baaside kulutuste hüvitamiseks seoses köögivilja pikaajalise hoidmisega, teistel perioodidel aga — jaehindade järgi, maha arvatud kaubanduslik mahahindlus ja täiendav mahahindlus 4 protsendi suuruses hulgibaaside jooksvate kulutuste hüvitamiseks köögivilja vastuvõtmisel, lühiajalisel säilitamisel ja realiseerimisel;

3) köögivilja vastuvõtmisel ETKV Liidu varumisorganisatsioonide ja toiduainete tööstuse ettevõtete poolt vahetult kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt makstakse köögivilja eest jaehindade järgi, maha arvatud mahahindlus 25 protsendi suuruses nende varumise ja säilitamise kulutuste hüvitamiseks.

Mittestandardse köögivilja eest, mis on üle tehniliste tingimustega lubatud koguste, makstakse jaehindade järgi, mahahindlusega 40 protsendi suuruses.

4. Kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1966. a. esitavad kehtestatud tähtaegadeks aruande kartuli ja köögivilja varumise käigust Eesti NSV Statistika Keskvalitsusele varumis- ja kaubandusorganisatsioonid, kes tegelikult tegelevad nimetatud saaduste varumise ja vastuvõtmisega.

5. Tunnistada kehtetuks:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1955. a. määrus nr. 282;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1955. a. korraldus nr. 1481-k riigile müüdava kartuli ja köögivilja hindade osas;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. juuli 1958. a. määrus nr. 269;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. märtsi 1962. a. korraldus nr. 358-k;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. augusti 1962. a. korraldus nr. 1252-k.

6. Ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. aprilli 1954. a. määruse nr. 727 punkti 45 alapunkt «d» on tunnistatud kehtetuks.

VITAMIINHEINAJAHU KOKKUOSTU HINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1398-k
12. OKTOOBRIST 1965

Väljavõte

1. Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmiseks vitamiinheinajahu tootmise laiendamises määrata, et vabariiklikele tehnilistele tingimustele ENSV VTT 1283-65 vastava vitamiinheinajahu kokkuostu vabariigi kolhoosides ja sovhoosides jõusööda tööstusele teostatakse alljärgnevate hindade järgi:

	Rublades ühe tonni eest
Kõrgem sort	120
I sort	100
II sort	90

EKSPORTLIHAHOBUSTE HINNAST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 1644-k
6. DETSEMBRIST 1965

Väljavõte

1. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1966. a. kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt põllumajanduslikelt ettevõtetelt ostetud eksportlihahobuste eluskaalu ühe kilogrammi hinnaks:

hea toitumusega	1 rbl. 45 kop.
keskmise toitumusega	1 rbl. 20 kop.
kuni 1 a. vanused noorhobused	1 rbl. 70 kop.

TÕUVEISTE, -LAMMASTE JA -SIGADE HINDADE LISANDITE JA PARENDATUD KOHALIKKU TÕUGU VEISTE JA HOBUSTE HINDADE KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 67
5. VEEBRUARIST 1966

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. detsembri 1965. a. määrusele nr. 1125 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada:

1) alates 1. jaanuarist 1966. a. lisandid tõuveiste, -lammaste

ja -sigade hindadele, mis on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. novembri 1963. a. määrusega nr. 504, vastavalt lisale nr. 1;

2) alates 1. veebruarist 1966. a. parendatud kohalikku tõugu veiste hinnad ja hobuste hinnad vastavalt lisale nr. 2.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. veebruari 1966. a. määruse nr. 67
juurde

TÕUVEISTE, -LAMMASTE NING -SIGADE HINDADE LISANDID

I. Tõuveiste hindade lisandid

(protsentides kehtivatest hindadest)

Tõug	Klass	Pullmullikad		Lehmmullikad		
		Puhtatõulised ja IV põlvkond	III põlvkond	Puhtatõulised ja IV põlvkond	III põlvkond	II ja I põlvkond
Eesti mustakirju, eesti punane, eesti maakari ja džörsi	eliitrekord	25	25	25	25	25
	eliit	30	30	30	30	30
	esimene	30	30	30	30	30
	teine	—	—	30	30	30

II. Tõulammaste hindade lisandid

(protsentides kehtivatest hindadest)

Tõug	Mõlemad vanemad eliitklassist		Mõlemad vanemad vähemalt esimesest klassist		Isa vähemalt esimesest klassist, ema muust klassist	
	eliitklass	esimene klass	eliitklass	esimene klass	eliitklass	esimene klass
Poolpeenvillalised eesti tumedapealine, eesti valgepealine, romnimarši, oksfordširi, šropširi						
jäärad	50	40	40	40	40	50
uted	50	40	40	40	40	50

III. Tõusigade hindade lisandid

(protsentides kehtivatest hindadest)

Vanemate klass üldhinde järgi (jõudlus, areng ja välimik)	Eliitklass	Esimene klass	Teine klass
Mõlemad vanemad eliitklassist	50	50	50
Mõlemad vanemad vähemalt I klassist	50	50	50
Mõlemad vanemad muudest klassidest	50	50	50

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. veebruari 1966. a. määruse
nr. 67 juurde

PARENDATUD KOHALIKKU TÕUGU VEISTE HINNAD JA HOBUSTE HINNAD

I. Veised

Nõuded loomade kohta	Eluskaalu 1 kilogrammi eest rubla ja kop.
1) Lehmad, tiined mullikad ja mullikad	
Heas ja keskmises toitumuses	
Hea tõutüübi, välimiku ja arenguga loomad	1,50
Hea arengu ja välimikuga loomad, kelle tõutüüp pole selgelt väljendunud	1,40
Rahuldava arengu ja tõutüübiga loomad	1,20
Alla keskmise toitumuse	1,00
2) Vasikad	
Heas toitumuses (I kategooria nõuetele vastavad) Hea tõutüübi ja arenguga, kõlblikud üleskasvatamiseks karja taastootmiseks	1,25
Vasikad, kõlblikud üleskasvatamiseks karja taastootmiseks või lihaloomadeks	1,20
Keskmises toitumuses (II kategooria nõuetele vastavad), kõlblikud üleskasvatamiseks karja taastootmiseks või lihaloomadeks	—.90

Märkused. 1. Karja taastootmiseks kõlblikele lehmmullikatele ja vasikatele, kes on eliit-rekord- või eliitklassi pulli järglased, mille kohta on olemas vastav tunnistus, makstakse igale loomale juurde 10 rubla.

2. Igale tiinele mullikale ja lehmale, kes on seemendatud eliit-rekord- või eliitklassi pulliga, mille kohta on olemas vastav tunnistus, makstakse juurde 10 rubla, kui tiinus on kindlaks määratud.

II. Parendatud-hobused

3—10 a. vanuste tööhobuste eest

Hobuse grupp	Mõõtmed sm-tes			Hind rublades		
	kõrgus turjalt	rinna ümber-mõõt	kämbla ümbermõõt	I kat.	II kat.	III kat.
Põllumajanduslikud hobused						
väikesed	136—138	160—166	17,5—18,5	300	280	250
	139—140	160—166	17,5—18,5	320	300	280
keskmised	141—142	167—175	18,5—19,0	360	320	300
	143—144	167—175	18,5—19,0	400	380	330
suured	145—146	176—180	19,0—20,0	450	420	380
	147—148	176—180	19,0—20,0	500	450	420
	149—150	176—180	19,0—20,0	530	500	450
Tööstuslikud hobused	150—151	180—185	20,0—21,5	580	530	500
Transpordihobused	152—154	185—190	20,0—21,5	620	580	540
	155—157	185—190	21,5 ja rohkem	650	620	590
	158 ja rohkem	190 ja rohkem	22,0 ja rohkem	700	660	630
Sõiduhobused	153 ja rohkem	175—180	18,0—20,0	600	580	550

2. Üle 10 aasta vanuste hobuste hinna arvutamisel võetakse iga järgneva aasta eest 5% põhihinnast maha.

3. Noorhobuste hinnad arvutatakse grupi ja kasvu järgi kooskõlas põhihinnaga, millest võetakse maha: 1—1,5 a. vanustel — 50%, 1,5—2 a. vanustel — 30%, 2—2,5 a. vanustel — 20%, 2,5—3 a. vanustel 10%.

4. Väljaõpetamata tööhobuste hinda alandatakse 5%.

SIGADE KOKKUOSTU- JA RIIGILE ANDMISE HINDADE LISANDITE DIFERENTSEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 242
6. JUUNIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1967. a. määrusele nr. 371 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määruse nr. 203 punkt 1 osaliseks muutmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada ja kehtestada 1. juulist 1967. a. NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuva Riikliku Hindade Komiteega kooskõlastatud diferentseeritud lisandid kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite poolt riigile müüdavate sigade kokkuostu- ja riigile andmise kehtivatele hindadele, olenevalt toitumuse kategooriast, vastavalt lisale.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil määrata 1967. aasta jooksul kindlaks spetsialiseeritud majandid, kolhooside ja sovhooside farmid, osakonnad ning brigaadid, kes hakkavad peekonit tootma vastavalt GOST 1213-61 «Tapasead. Toitumuse määramine» nõuetele, arvestades nimetatud riikliku standardi muudatust nr. 1.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
6. juuni 1967. a. määruse nr. 242
juurde

SIGADE KOKKUOSTU- JA RIIGILE ANDMISE HINDADE DIFERENTSEERITUD LISANDID

	Kokkuostu- (riigile andmise) hinna lisand protsentides
Peekonsead	30
Rasvasead	23
Lihasead	42
Piimapõrsad eluskaaluga kuni 6 kg	30

KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE MAJANDITE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE KOHTA KAERA TOOTMISE JA RIIGILE MÜÜMISE SUURENDAMISE VASTU

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 279
6. JUULIST 1967

Kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite materiaalse huvi tõstmiseks kaera tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. juuni 1967. a. määrusele nr. 550 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kehtestada alates 1967. aasta saagist riigile müüdava kaera kokkuostuhinnad kolhooside, sovhooside ja teiste majandite jaoks söödaodra kehtivate kokkuostuhindade tasemel.

TÕULINNUMUNADE REALISEERIMISE KORRASTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 305
26. JUULIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. määrusele nr. 621 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti Linnukasvatuse Valitsusel, Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, Eesti NSV Toiduainete Tööstuse Ministeeriumil ja Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel võtta teadmiseks, et otseselt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile ja liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumidele alluvad riiklikud tõulinnumajandid müüvad 1967. aastast alates varumis- ja kaubandusorganisatsioonidele toiduainena kasutamiseks mune, mis on üle jäänud pärast tõuaretustöö vajaduste rahuldamist vastavalt nendele majanditele kehtestatud tõulinnumunade kasutamise plaanidele.

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 13. JAANUARI 1956. A. MÄÄRUSE NR. 1 PUNKTI 16 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 346 26. AUGUSTIST 1967

Kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite huvi suurendamiseks kõrgeväärtuslike tõuloomade kasvatamise ning realiseerimise vastu tõuaretustöö otstarbeks ja vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. juuli 1967. a. määrusele

nr. 739 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1956. a. määruse nr. 1 punkti 16 osaliseks muutmiseks arvestada alates 1967. aastast kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele nende poolt Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi juures asuva Eesti Vabariikliku Tõuloomade Varumise Koondise süsteemi kaudu müüdavate tõuloomade eluskaal riigile loomade ja lindude müümise plaani täitmisse vahekorras kilo kilo eest.

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE JA -TOORAINE KONTRAHEERIMISLEPINGUTE SÕLMIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 407
19. OKTOOBRIST 1967

Väljavõte

Põllumajandussaaduste ja -tooraine riikliku kokkuostu korraldamiseks organiseeritult põllumajandussaadusi ja -toorainet müüvate majandite ning varumisorganisatsioonide vastastikuste lepinguliste vahekordade tugevdamiseks, samuti majanditele nimetatud saaduste riigile müügi garanteerimiseks pooltele kasulikel tingimustel ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. juuli 1967. a. määrusele nr. 714 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Teraviljakultuuride, heina, heinaseemne ja vitamiinrohujahu, kartulite ja köögivilja, piiritustehaste ning tärklis- ja siirupitehaste piirkonna kartulite, kiulinatoodangu, puuvilja ja marjade, loomade, lindude ja küülikute, piima ja piimasaaduste, munade ja villa ning karusnahkade tüüp-kontraheerimislepingud» (lisa ei tooda).

2. Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Toiduainete Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteel ning Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul:

1) tagada iga aasta 1. jaanuariks iga varuja poolt eraldi põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimislepingute sõlmimine vahetult kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majanditega;

2) koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga lähtuda kontraheerimislepingute sõlmimisel mitte ainult põllumajandussaaduste ja -tooraine kindlaksmääratud kokkuostuplaanide täitmise tagamise vajadusest, vaid ette näha ka nende saaduste üle-

plaaniline kokkuost koguses, mis rahuldab rahvamajanduse vajadused.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel:

1) välja selgitada igas kolhoosis, sovhoosis ja teistes riiklikes majandites reservid põllumajandussaaduste ja -tooraine tootmise ning riigile müümise edasiseks suurendamiseks;

2) abistada tööstusettevõtteid, varumis- ja kaubandusorganisatsioone põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimislepingute organiseeritud sõlmimises kolhooside, sovhooside ning teiste riiklike majanditega kultuuride ja sortimendi järgi vastavalt kinnitatud riiklikele plaanidele;

3) tagada kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite poolt riigile müüdavate põllumajandussaaduste saatedokumentide õige vormistamine nende majandite poolt.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Toiduainete Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteel, ETKV Liidul, kohalikel nõukogude ja põllumajandusorganitel tugevdada kontrolli põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimislepingute täitmise üle määratud tähtajal ja võtta tarvitusele abinõud poolte vastutuse tõstmiseks nende lepingute täitmise eest.

5. Kehtestada, et põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimislepinguid sõlmitakse ja täidetakse vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Varumiskomitee poolt kinnitatud «Põllumajandussaaduste kontraheerimislepingute sõlmimise ja täitmise korra põhimäärusele».

VIKISEEMNE JA ÜHEAASTASE (MAGUSA) SÖÖDALUPIINI SEEMNE KOKKUOSTUHINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 483
30. NOVEMBRIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. oktoobri 1967. a. määrusele nr. 933 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1963. a. määruse nr. 315 osaliseks muutmiseks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteel, Eesti NSV Rahandusministeeriumil ning NSV Liidu

Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril võtta teadmiseks, et alates 1967. aasta saagist toimub vikiseemne ja üheaastase (magusa) söödalupiini seemne kokkuost kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt põllumajandusettevõtetelt ning organisatsioonidelt hindadega, mida kinnitavad liiduvabariikide ministrite nõukogud.

2. Kehtestada alates 1967. aasta saagist suvivikiseemne kokkuostuhind (riigile andmise hind) — 60 rubla tsentner.

3. Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel kinnitada suvivikiseemne hulgihind (väljastamishind), viies selle vastavusse kokkuostuhinnaga.

TÕUKÜÜLIKUTE HINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 123
16. APRILLIST 1968

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1968. a. määrusele nr. 190 «Tõuküülikute hindade kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. novembri 1963. a. määruse nr. 504 osaliseks muutmiseks kehtestada 1. aprillist 1968. a. tõuküülikute hinnad järgmiselt:

(rublades ja kopikates ühe küüliku eest)

Küülikutõud	2—4 kuu vanuses	üle 4 kuu vanuses
I. Hall-hiid, valge-hiid, loor-hõbe, mustjaspruun, nõukogude tšintšilja, hõbe, viini sinine		
Eliit- ja I klass	5.10	6.60
Teised klassid	3.00	4.50
II. Ülejäänud tõud	2.50	3.75

Tõuküülikute müük ajavahemikul 1. septembrist kuni 1. märtsini toimub 20-protsendilise mahahindlusega hinnast.

PIIMA JA RÕÕSA KOORE KOKKUOSTUHINDADE TÕSTMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 178
21. MAIST 1968

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1968. a. määrusele nr. 271 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada vabariigi kolhooside poolt riigile müüdava baa-

silise rasvasisaldusega piima kokkuostuhinnaks 1. juunist 1968. a. 165 rubla tonn.

Sovhooside ja teiste riiklike majandite poolt toodetava piima ja rõõsa koore hinnad määrata kindlaks kolhoosidele ettenähtud hindade tasemel.

2. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Rahandusministeeriumil teha Eesti NSV 1968. aasta rahvamajanduse plaanis ja eelarves muudatused, mis tulenevad käesolevast määrusest.

KARTULI KOKKUOSTUHINDADE DIFERENTSEERIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 205
10. JUUNIST 1968

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1963. a. määruse nr. 437 osaliseks muutmiseks:

1) nõustuda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKVL-i ja ENSV Plaanikomitee juures asuva Hindade Komitee ettepanekuga kehtestada ajutiselt, alates 1968. aasta saagi koristamisest kuni 1. jaanuarini 1970, kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajandusettevõtetelt kokkuostetava kartuli diferentseeritud kokkuostuhinnad;

2) kehtestada järgmised kartuli diferentseeritud kokkuostuhinnad:

Sordid	Tonni hind rublades
«Ostbote» ja «Jõgeva kollane» (välja arvatud tööstuslikuks töötlemiseks antav kartul)	80.—
Muu söögikartul	60.—
Tehniline kartul (sealhulgas «Ostbote» ja «Jõgeva kollane», mis antakse tööstuslikuks töötlemiseks)	
1. septembrist kuni 31. detsembrini	60.—
alates 1. jaanuarist	80.—

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1963. a. määruses nr. 437 kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele ettenähtud kartuli kokkuostuhindu ei rakendata alates 1968. aasta saagi varumisest kuni 1. jaanuarini 1970. a. (alapunkt 2 Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. jaanuari 1969. a. määruse nr. 58 redaktsioonis).

2. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKVL-il ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil võtta tarvitusele abinõud, mis tagavad söögikartulisortide «Jõgeva kollane», «Ostbote» jm. eraldi varumise ning elanikkonnale realiseerimise.

TOORSOOLTE, -LIBEMAGUDE, HARJASTE, HOBUSEJÕHVI, UDUSULGEDE JA SULGEDE VARUMISORGANISATSIOONIDES VASTUVÕTMISE NING HOIDMISE JA NIMETATUD TOORAINE KOKKUOSTUHINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 222
24. JUUNIST 1968

Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindu käsitlevate Eesti NSV valitsuse otsuste vastastikuseks seostamiseks ja nende paljuse kõrvaldamiseks, samuti Eesti NSV valitsuse poolt nimetatud küsimustes varem vastuvõetud otsuste ühendamiseks käesolevas määruses ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. mai 1968. a. määrusele nr. 352 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdavate toorsoolte, -libemagude, harjaste, udusulgede, sulgede ja hobusejõhvi vastuvõtmine toimub ETKVL-i vastuvõtu- ja varumispunktides, ladudes ning baasides.

2. Riiklikele, ühiskondlikele, kooperatiivsetele ja muudele organisatsioonidele kuuluvate ning nende poolt äraantavate loomade tapmisest Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi ning ETKVL-i ettevõtetes saadavad toorsooled ja -libemaod jäävad tapapunktidesse ning selle tooraine maksumus tasutakse loomade omanikele kehtivate hindade alusel.

Elanikele kuuluvate ning nende poolt äraantavate loomade tapmisest saadavad toorsooled ja -libemaod jäävad tapapunktidesse loomade omanike nõusolekul ja tingimusel, et neile tasutakse selle tooraine maksumus kehtivate hindade alusel.

3. Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi tapapunktides ETKVL-ile kuuluvate loomade tapmisest, samuti ETKVL-i poolt vahetusoperatsioonide korras äraantavate loomade tapmisest saadavad toorsooled ja -libemaod arvatakse ETKVL-i selle tooraine kokkuostu plaani täitmisse.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja teistel Eesti NSV ministeeriumidel ning keskasutustel, kellel on sovhoose, abimajandeid ja muid põllumajandusettevõtteid, tagada nendest majanditest saadavate harjaste ja hobusejõhvi kogu hulga müümine ETKVL-i vastuvõtu- ja varumispunktidele, ladudele ning baasidele.

ETKVL-il tagada nimetatud tooraine vastuvõtmine kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt õigel ajal.

5. Linde pidavate sovhooside, abimajandite ja teiste riiklike ning kooperatiivsete majandite juhtijatel tagada lindude tapmisest nendes majandites saadavate udusulgede ja sulgede kogu hulga müümine ETKVL-i vastuvõtu- ja varumispunktidele, ladudele ning baasidele.

ETKVL-il on õigus organiseerida linnades ja teistes asulates asuvatel turgudel elanikele kuuluvate lindude tapmiseks vajalikke linnutapapunkte.

6. Toorsoolte varumise arvestuseks määratakse kindlaks järgmine protsentuaalne vahekord soolte eri osade vahel varutavas komplektis:

veisesoolte komplekt:

kõversool	—	54 protsenti
sirgsool	—	32 „
umbsool	—	14 „

seasoolte komplekt — kõversool — 100 protsenti

lambasoolte komplekt:

kõversool	—	80 protsenti
umbsool	—	20 „

7. ETKVL-il ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) teostada kontrolli toorsoolte kokkuostmise olukorra üle tarbijate kooperatsiooni organisatsioonide poolt rajoonides, võtta tarvitusele abinõud selle tooraine kokkuostu tunduvaks suurendamiseks, samuti kokkuostetavate toorsoolte ja neist valmistatavate pooltoodete kvaliteedi parendamiseks;

2) võtta tarvitusele abinõud loomade kodus tapmise ärahoidmiseks Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi tapaettevõtete tegevuspiirkonnas asuvates asulates, samuti tagada, et nimetatud ettevõtetest kaugel asuvates asulates tapavad loomi kolhooside ja sovhooside poolt eraldatavad loomatapjad.

8. Toorsoolte varumise mahu suurendamiseks Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, ETKVL-il ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ellu rakendada abinõud selle tooraine kolhoosidest, sovhoosidest ja teistest majanditest ning elanikelt ja tapapunktidest kokkuostmise suurendamiseks.

9. ETKVL-il ning Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil võtta tarvitusele abinõud tapapunktide ja soolte töötlemise töökodade nõutavas sanitaarses seisukorras pidamiseks, samuti tapetavate loomade omanike teenindamise tagamiseks tapapunktides lihakehade veoks vajaliku transpordiga; selleks tuleb oma

transpordi kasutamise kõrval sõlmida kolhoosidega lepingud kolhooside transpordi andmiseks tapapunktidele.

10. Soovitada kolhoosidel:

1) maksta isikutele, kes teostavad toorsoolte kogumist ja esmast töötlemist ning tagavad selle kvaliteedi säilimise, kuni 30 protsenti ETKVL-i organisatsioonidele müüdud toorsoolte eest majanditel saada olevatest summadest.

ETKVL-i organisatsioonidel on lubatud kolhooside nõusolekul maksta nimetatud summasid vahetult isikutele, kes seda tööd kolhoosides teevad;

2) maksta tallede tapjatele ja libemagude konserveerijatele libemagude töötlemise eest ning vastuvõtu- ja varumispunktidesse äraandmiseni libemagude kvaliteedi säilimise tagamise eest kuni 50 protsenti summast, mis on saadud riigile müüdud libemagude eest.

11. Udusulgede, sulgede, harjaste ja hobusejõhvi kogumise stimuleerimiseks maksavad sovhoosid loomakasvatusfarmide töötajatele rahalist tasu — kogutud ja varumisorganisatsioonidele müüdud udusulgede, sulgede, harjaste ning hobusejõhvi maksumusest 50 protsendi ulatuses.

12. Tarbijate kooperatsiooni poolt toorsoolte ja -libemagude ning jõhvi vastuvõtmisel ja väljastamisel ühes nende hindamisega organoleptilisel meetodil rakendatakse lubatud vahede järgmisi norme:

1) varujate ja kogujate poolt rajooniladudesse või varumispunktidesse äraandmisel — 2 protsenti tooraine maksumusest vastuvõtukviitungite järgi aruandeperioodil;

2) ladude inventeerimisel ja tooraine äraandmisel tööstusele ning süsteemi ulatuses — 1 protsent tooraine käibest sissetuleku järgi inventeerimiste vahelisel ajal.

ETKVL-i juhatus võib erakorraliselt, olenevalt olukorrast, suurendada ladude juhatajatele (toorainega tegelevatele isikutele) toorsoolte, -libemagude ja jõhvi hindamisel lubatavate vahede normi kuni 2 protsenti.

13. Kolhooside, sovhooside ja muude riiklike põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt riigile müüdavate toorsoolte eest makstakse kokkuostuhindade alusel vastavalt lisale nr. 1.

14. Kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt riigile müüdavate vasikate -libemagude eest makstakse kokkuostuhindade alusel — I sordi 3 rubla 20 kopikat tükk ja lambatalle-libemagude eest — I sordi 40 kopikat tükk. Vasikate ja lambatallede II ja III sordi libemagude eest makstakse vastavalt NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt kinnitatud kokkuostuhindade hinnakirjadele.

15. Kolhooside poolt riigile müüdavate udusulgede, sulgede

harjaste ja hobuse- ning veisejõhvi eest makstakse kokkuostuhindade alusel vastavalt lisadele nr-d 2—4.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt riigile müüdava loomakasvatusest saadud tooraine nimetatud liikide eest makstakse selle toodangu osas kolhooside jaoks kinnitatud kokkuostuhindade alusel.

16. Kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ja teiste kodanike majapidamistest riiklikele ja kooperatiivsetele organisatsioonidele müüdavate toorsoolte ja -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede eest makstakse selle toodangu osas kolhooside jaoks kinnitatud kokkuostuhindade alusel.

17. ETKVL-i juhatusel ning Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Juriidilise Komisjoniga esitada ühe kuu jooksul Eesti NSV Ministrite Nõukogule seoses käesoleva määruse vastuvõtmisega tühistamisele kuuluvate Eesti NSV valitsuse otsuste loetelu.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määruse nr. 222 juurde

KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVATE TOORSOOLTE KOKKUOSTUHINNAD

(rublades ja kopikates)

	I sort	II sort	III sort
1	2	3	4
1. Veisesooled (komplekt)	1.20		
Komplekti üksikosad:			
sirgsool — kimp	0.30	0.24	0.18
kõversool — kimp	0.60	0.48	0.36
umbsool — tükk	0.12	0.10	0.07
pärasool — tükk	0.06	0.05	0.04
toidukõri — tükk	0.06	0.05	0.04
põis — tükk	0.06	0.05	0.04
2. Noorveisesooled (komplekt)	0.60		
Komplekti üksikosad:			
sirgsool — kimp	0.15	0.12	0.09
kõversool — kimp	0.30	0.24	0.18
umbsool — tükk	0.06	0.05	0.04
pärasool — tükk	0.03	0.02	0.02
toidukõri — tükk	0.03	0.02	0.02
põis — tükk	0.03	0.02	0.02

1	2	3	4
3. Seasooled (komplekt)	0.80		
Komplekti üksikosad:			
kõversool — kimp	0.68	0.55	0.40
pärasool — tükk	0.06	0.05	0.04
umbsool — tükk	0.02	0.02	0.01
põis — tükk	0.04	0.03	0.02
4. Lambasooled (komplekt)	1.03		
Komplekti üksikosad:			
kõversool — kimp	0.90		
umbsool — tükk	0.10	0.08	0.06
pärasool (konditsiooniline) — tükk	0.03		
5. Kitse kõversool — kimp	0.90		
Hobuse kõversool — kimp	0.30	0.24	

Märkused. 1. Tapamajade toorsoolte eest makstakse I sordile kehtestatud hindade alusel.

2. Lamba (kitse) kõversoole teiste sortide eest makstakse vastavalt NSVL Plaanikomitee poolt kinnitatud kokkuostuhindade hinnakirjale.

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määruse nr. 222 juurde

UDUSULGEDE JA SULGEDE KOKKUOSTUHINNAD

Toodangu nimetus	Kokkuostuhind 1 kg eest rublades ja kopikates
Udusuled ja suled	
100%-lised värsked valged ja hallid hane udusuled	5.20
100%-lised värsked valged ja hallid hanesuled	2.00
100%-lised värsked valged ja hallid pardi udusuled	4.00
100%-lised värsked valged ja hallid pardisuled	1.60
Kana, kalkuni ja metslindude värsked suled	1.20
Hane väikesed rootssuled	1.80
Iga liiki lindude tiivaalused suled	0.20

Märkused. 1. Hanede ja partide tarvitatud udusulgi ja sulgi hinnatakse 15% võrra odavamalt kui värskeid udusulgi ja sulgi.

2. Kui udusulgedes on väikesi hane- ja pardisulgi, tehakse

kokkuostuhinnast mahahindlus: sulgede sisalduse iga protsendi eest 1 kg-s hane udusulgedes — 3 kop. ja pardi udusulgedes — 2 kop.

3. Üle 5% udusulgi sisaldavate väikeste hanesulgede kokkuostuhinnale määratakse hinnalisand: udusulgede sisalduse iga protsendi eest 1 kg-s hanesulgedes — 3 kop. ja pardisulgedes — 2 kop.

4. Kui hane-, pardi- ja kanasulgedes on üle 3% tiivaaluseid sulgi, tehakse kokkuostuhinnast mahahindlus: tiivaaluste sulgede sisalduse iga protsendi eest 1 kg-s hanesulgedes — 2 kop., pardisulgedes — 1 kop. ja kanasulgedes — 1 kop.

5. Kui hane- ja pardisulgedes on kanasulgi, tehakse kokkuostuhinnast mahahindlus: kanasulgede iga protsendi eest 1 kg-s hanesulgedes — 1 kop. ja pardisulgedes — 1 kop.

Lisa nr. 3
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määruse nr. 222 juurde

HARJASTE KOKKUOSTUHINNAD

Toodangu nimetus	Kokkuostuhind 1 kg. eest rublades ja kopikates
Sorteerimata toorharjased ja heiteharjased	
Turjaharjased	4.00
Küljeharjased	3.00
Udukarvad	0.50
Hautatud harjased	
Puhastatud	0.86
Puhastamata	0.20

Lisa nr. 4
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määruse nr. 222 juurde

HOBUSE- JA VEISEJÕHVI KOKKUOSTUHINNAD

Toodangu nimetus	Kokkuostuhind 1 kg eest rublades ja kopikates
1	2
Hobusejõhv	
Soonjõhv	3.00
Salkjõhv	1.80
Täiskasvamata sabajõhv	1.20
Sabalõikejõhv	1.50

1	2
Lõikejõhv (kaasa arvatud lakatukajõhv)	1.00
Sabatukajõhv	0.77
Soetud jõhv	0.45
Vanunud jõhv	0.45
Veisejõhv	
Veisejõhv (sabajõhv)	1.20
Kõrvakarvad	4.00
Heitekarvad	
Veistelt	1.80
Hobustelt	1.50

Märkus. Heitekarvade osas. Kui prügisus on 10—20% karvade kaalust, tehakse varumishinnast mahahindlus 1,5% prügisuse iga protsendi eest üle 10%; kui prügisus on üle 20%, tehakse varumishinnast mahahindlus 2% prügisuse iga protsendi eest üle 20%. Liikide järgi (hobustelt, veistelt) sorteerimata heitekarvade eest makstakse hobuse heitekarvade osas kehtestatud hindade alusel.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 30, art. 207

VARUMISORGANISATSIOONIDES KIULINATOODANGU VASTUVÕTMISE, HOIDMISE JA VÄLJASTAMISE NING SELLE TOODANGU KOKKUOSTUHINDADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 228
3. JUULIST 1968

Väljavõte

Varumisorganisatsioonides kiulinatoodangu vastuvõtmist, hoidmist ja väljastamist ning selle toodangu kokkuostuhindu käsitlevate Eesti NSV valitsuse otsuste vastastikuseks seostamiseks ja nende paljususe kõrvaldamiseks, samuti Eesti NSV valitsuse poolt nimetatud küsimuste kohta varem vastuvõetud otsuste ühendamiseks käesolevas määruses ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1968. a. määrusele nr. 259 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kiulinatoodangu ja mitteseemnepõldudelt saadud kiulinaseemnete vastuvõtmine toimub vastavalt Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumi vastuvõtupunktide ja toorlinavabrikutega sõlmitud kontraheerimislepingutele.

Seemnepõldudelt saadud kiulinaseemnete vastuvõtmine toimub vastavalt Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Põlva Linaseemnekasvatusjaamaga sõlmitud kontraheerimislepingutele.

2. Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil tagada leotatud ja leotamata linavarte vastuvõtmine kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt esmaseks töötlemiseks toorlinavabrikute poolt kokkuostuplaani ja kontraheerimislepingutega ettenähtud kogustes, mis määratakse kindlaks arvestades tootmisvõimsuste täielikku ärakasutamist ja silmas pidades vastuvõetud leotatud ja leotamata linavarte kogu hulga ümbertöötamist enne järgmise saagi tooraine saabumist.

3. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kontrollida kolhoosides, sovhoosides ja teistes majandites leotamata ja leotatud linavarte ning linakiu heakvaliteedilist ettevalmistamist riigile müümiseks, silmas pidades, et riigile müüdava kiulinatoodangu kvaliteet peab vastama selle toodangu riiklike standardite ja tehniliste tingimuste nõuetele.

Varumisorganisatsioonid võtavad kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt kontraheerimislepingutes ettenähtud kiulinatoodangut ja mitteseemnepõldudelt saadud kiulinaseemneid, mille kvaliteedis esineb kõrvalekaldumisi kindlaksmääratud konditsioonidest, vastu erakorraliselt, Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal, kui neil majanditel ei ole standardset toodangut, kusjuures rakendatakse vastavaid mahahindlusi hinnast ja mahaarvestusi kaalust.

4. Kui kolhoosid, sovhoosid või teised majandid annavad riigile leotatud ja leotamata linavarte asemel linakiudu või linakiu asemel leotatud ja leotamata linavarsi, arvutatakse kokkuostuplaani täitmist kehtivate vahetuskoefitsientide järgi, võttes arvesse kvaliteeti ja lähtudes majandile või rajoonile kindlaksmääratud keskmisest linakiu asemel antavate leotatud ja leotamata linavarte numbrist.

5. Leotamata ja leotatud linavarte ümberarvestamisel linakiuks rakendatakse järgmisi koefitsiente:

1) 6 tsentnerit leotamata linavarsi nr. 0,5 ja nr. 0,75 arvestatakse 1 tsentneri linakiuna, 5 tsentnerit leotamata linavarsi nr. 1 ja kõrgem — 1 tsentneri linakiuna;

2) 4,5 tsentnerit leotatud linavarsi nr. 0,5 ja nr. 0,75 arvestatakse 1 tsentneri linakiuna, 4 tsentnerit leotatud linavarsi nr. 1 ja kõrgem — 1 tsentneri linakiuna.

6. Riigi poolt kokkuostetav linakiud nr. 16 — nr. 20 (incl.) arvatakse kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite kokkuostuplaani täitmisse poolteisekordselt, linakiud üle nr. 20 — kahekordselt.

Riigi poolt kokkuostetavad leotatud linavarred nr. 2,5 ja kõrgem arvatakse kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike majandite kokkuostuplaani täitmisse 50-protsendilise lisandiga (kaalu ja tsentner-numbrite järgi).

7. Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumi varumisorganisatsioonidel:

1) tagada kokkuostuplaani arvel kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt kuni 16-protsendilise niiskusega ja 80-protsendilise ning suurema puhtusega kiulinaseemnete vastuvõtmine, samuti õlitööstusele kõlblike seemnejäätmete vastuvõtmine, kehtivaid mahahindlusi rakendades;

2) mitte lubada kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdavate lestast nakatatud kiulinaseemnete tagastamist.

8. Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdava kiulinatoodangu eest (välja arvatud seemned) makstakse kokkuostuhindades vastavalt lisale nr. 1.

Sasitud leotatud linavarte (linasasi) eest makstakse leotatud linavarte nr. 0,5 kokkuostuhinnas, mahahindlusega 10 rubla tonnilt.

9. Kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele makstakse 1967. aasta saagist alates kokkuostuhinnale juurdehindlust 50 protsendi ulatuses kokkuostuhinnast linatoodangu eest (ümberarvestatult linakiuks), mida need majandid müüvad riigile üle eelmise kolme aasta tegeliku keskmise aastamüügitaseme, kvaliteediga mitte alla järgmise:

linakiud nr. 8

leotatud linavarred nr. 1

leotamata linavarred nr. 1.

Juurdehindlust makstakse keskmisele kokkuostuhinnale, mis on kujunenud nimetatud kvaliteediga kiulinatoodangu (ümberarvestatult linakiuks) riigile müümisel majandi poolt jooksva aasta saagist.

Kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele, kes kasvatavad kiulina kolmandat aastat, makstakse kokkuostuhinnale nimetatud juurdehindlust kiulinatoodangu riigile müümise eest üle tegeliku eelmise kahe aasta keskmise aastamüügitaseme; majanditele, kes kasvatavad kiulina teist aastat, — kiulinatoodangu müügi eest üle tegeliku eelmise aasta keskmise müügitaseme; majanditele, kes kasvatavad kiulina esimest aastat, — kiulinatoodangu müümise eest üle jooksvaks aastaks ettenähtud müügiplaani.

Juurdehindlus makstakse majandile välja pärast jooksva aasta saagi kiulinatoodangu riigile müümise lõpuleviimist.

10. Riigile müüdavate kiulinaseemnete eest makstakse majanditele kokkuostuhindades vastavalt lisale nr. 2.

11. Kiulinaseemnete eest makstakse seemnete 100%-lise puhtuse korral kokkuostuhindades. Iga puuduva puhtuseprotsendi eest tehakse kokkuostuhinnast mahahindlus 1 protsendi ulatuses.

12. Vastavate paljunduste sordiseemnetele käesoleva määruse punktis 10 ettenähtud kokkuostuhindades makstakse 1967. aasta saagist alates:

seemnepõldudelt saadud 85-protsendilise ja suurema idanevusega kiulinaseemnete eest.

Kiulinaseemnete 95-protsendilisest idanevusest kõrvalekaldumise iga protsendi eest üle või alla 95 protsendi tehakse kokkuostuhinnale juurde- või mahahindlus 1 protsendi ulatuses;

seemnepõldudelt saadud vähem kui 85-protsendilise ja kuni 75-protsendilise idanevusega kiulinaseemnete eest makstakse mitteseemnepõldudelt saadavatele sordiseemnetele kindlaksmääratud kokkuostuhindades;

vähem kui 75-protsendilise idanevusega kiulinaseemnete eest makstakse harilikele seemnetele kindlaksmääratud hindades.

13. Kiulina 13-protsendilise niiskusega sordiseemnete ja harilike seemnete eest makstakse kokkuostuhindades.

Vähem kui 13-protsendilise niiskusega seemnete eest makstakse niiskuse iga protsendi eest alla 13 protsendi juurdehindlust kokkuostuhinnale 1 protsendi ulatuses. Seemnete eest, mille niiskus on üle 13 protsendi, tehakse maksmisel kokkuostuhinnast mahahindlus — 1 protsent niiskuse iga protsendi eest, mis on üle 13 protsendi.

14. Kokkuostuplaani arvel riigile müüdud kiulinaseemnete iga tsentneri eest müüakse kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele riiklikele majanditele 25 kilogrammi ja selle kultuuri üle plaani müüdud seemnete iga tsentneri eest — 50 kilogrammi õlikooke (ekstraktsioonijahu) kehtivate soodustatud hindadega (20 rubla tonni eest).

15. Kolhoosidele, kes kontraheerimislepingute alusel müüvad riigile kiulinaseemneid, müüakse kehtivate normide kohaselt taimeõli. Taimeõli müüakse jaehindadega, millest on maha arvatud kaubanduslik mahahindlus.

Õlikookide (ekstraktsioonijahu) ja taimeõli ostmisel vahetult kaubandusettevõtetest ja tarbijate kooperatiivide ladudest tehakse kindlaksmääratud ulatuses kaubanduslikke mahahindlusi tarbijate kooperatiivide organisatsioonidele kaubanduslike kulude katteks.

16. Kiulina sordiseemnete vahetamine selle kultuuri sordiseemnete vastu riiklikest ressurssidest toimub kokkuostuhindade alusel, tsentner tsentneri vastu, kusjuures hinnavahe makstakse rahas, arvesse võttes lisaks puhtusele ja niiskusele ka vahetatavate seemnete idanevust.

17. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumil ja ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumil on õigus erakorraliselt, liiduvabariikide ministrite nõukogude esildisel vastu võtta kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt majanditelt seemnepõldudelt saadud linaseemneid, mille kvaliteet kaldub kõrvale kindlaksmääratud konditsioonidest, kui neil majanditel ei ole standardseid seemneid, ning rakendada vastavaid mahahindlusi hinnast ja mahaarvestusi kaalust.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli
1968. a. määruse nr. 228 juurde

KIULINATOODANGU KOKKUOSTUHINNAD
(välja arvatud seemned)

(rublades tonni eest)

Ropsitud lina		Lühike linakiud		Toorlina		Leotatud linavarred		Leotamata linavarred	
sordi-number	hind	sordi-number	hind	sordi-number	hind	sordi-number	hind	sordi-number	hind
6	1700	2	550	2	600	0,5	150	0,5	80
7	2000	3	700	3	700	0,75	240	0,75	140
8	2300	4	900	4	900	1,0	300	1,0	200
9	2500	6	1300	5	1200	1,25	360	1,25	260
10	2700	8	1800	6	1500	1,5	430	1,5	320
11	2900	10	2200	7	1800	1,75	500	1,75	380
12	3200	12	2600	8	2000	2,0	570	2,0	430
13	3500	—	—	—	—	2,5	650	2,5	480
14	3700	—	—	—	—	3,0	730	3,0	530
15	3900	—	—	—	—	3,5	800	3,5	580
16	4100	—	—	—	—	4,0	870	4,0	630
18	4400	Linatakud		—	—	4,5	920	4,5	680
20	4600	—	—	—	—	5,0	970	5,0	720
22	4800	II sort	200						
24	5000								
26	5200	I sort	300						
28	5400								
30	5600								
32	5800								

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli
1968. a. määruse nr. 228 juurde

KIULINASEEMNETE KOKKUOSTUHINNAD

(rublades tonni eest)

	Kiulina
Harvendatud seemnekülvidelt	
Super-eliit ja eliit	2100
I paljundus	1400
II paljundus	1100
III paljundus	1000
Tihedatelt seemnekülvidelt	
II paljundus	950
III paljundus	760
Mitteseemnekülvidelt	
Sordiseemned	450
Harilikud seemned	350

X OSA

MAKSUD. RIIKLIK KINDLUSTUS.

PÕLLUMAJANDUSMAKSUST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 71
10. VEEBRUARIST 1964

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. jaanuari 1964. a. määrusele nr. 63 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et nende kolhoosnikute majapidamiste nimekiri, kellede perekondade koosseisus on töövõimelisi kolhoosiliikmeid, kes möödunud aastal mõjuvate põhjusteta tööpäevade kehtestatud miinimumi (tööpäevade arvu) välja ei töötanud, koostatakse kolhoosi juhatuse poolt ja arutatakse läbi ning kinnitatakse kolhoosnikute üldkoosolekul iga majandi osas eraldi ja esitatakse hiljemalt 1. märtsiks rajooni rahandusosakonnale kolhoosi esimehe, revisjonikomisjoni esimehe ja kolhoosi raamatupidaja (arveametniku) allkirjadega. Kaebused kolhoosnikute üldkoosoleku otsuste kohta vaadatakse läbi rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt 10 päeva jooksul.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 7, art. 25

1953. AASTA 8. AUGUSTI PÕLLUMAJANDUSMAKSU SEADUSE OSALISE MUUTMISE KOHTA

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS 7. APRILLIST 1964

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Teha 1953. aasta 8. augusti Põllumajandusmaksu seaduse («NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja» nr. 7, 1953) 8. ja 16. paragrahvis järgmised muudatused:

seaduse § 8 punkt «b» sõnastada järgmiselt:

«b) kui majapidamises kariloomade arv ei ületa liiduvabariikide seadusandlusega kindlaksmääratud norme»;

seaduse § 8 punkt «c» sõnastada järgmiselt:

«c) kui majapidamises maatüki suurus ei ületa liiduvabariikide seadusandlusega kindlaksmääratud norme, neil juhtudel aga, kui kehtivad NSV Liidu seadusandlusega kindlaksmääratud normid, — kui maatüki suurus ei ületa neid norme»;

seaduse § 8 teises lõigus sõnad «NSV Liidu valitsuse poolt kindlaksmääratud norme» asendada sõnadega «kindlaksmääratud norme»;

seaduse § 16 teine lõik sõnastada järgmiselt:

«Mainitud soodustus antakse tingimusel:

kui seaduse käesolevas paragrahvis loetletud kodanikud on perekonnapeaks;

kui majapidamises kariloomade arv ei ületa liiduvabariikide seadusandlusega kindlaksmääratud norme;

kui majapidamises maatüki suurus ei ületa käesoleva seaduse 8. paragrahvis tähendatud normi.»

2. Käesolev seadlus kehtestada 1. jaanuarist 1965.

ENSV ÜT, 1964, nr. 16, lk. 357

KOLHOOSIDE TULUMAKSU KOHTA

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS 10. APRILLIST 1965

I

Üldsätted

1. Kolhooside tulumaksu maksavad põllumajanduslikud artellid, samuti kaluriartellid, kes saavad tulu põllumajandusest, abiettevõtetest ja teenuste osutamisest.

Tulumaksustamisele kuuluvad:

a) kolhoosi puhastulu põllumajanduslikust tootmisest, teenuste osutamisest ning abiettevõtetest ja tööndusest, maha arvatud antud aastaks arvutatud maksed kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse tulude osa, mis vastab 15-protsendilisele rentaablusele, samuti üleliidulisse tsentraliseeritud fondi;

b) kolhoosnikute töötasufondi osa, mis ületab keskmise kuutöötasu, arvestatuna ühe majandis töötava kolhoosniku kohta, määral, mille kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu, olenemata majandi rentaablusest.

Tulud kalapüügist, mis kaluriartellid on saanud saagi andmisest riiklikele varujatele ja kooperatiividele, tulumaksustamisele ei kuulu.

2. Tulumaksu arvutamiseks määratakse kolhoosi puhastulu kindlaks kui vahe toodangu realiseerimisest ja teenuste osutamisest saadava sissetuleku summa ning kolhoosnikutele ja väljastpoolt kolhoosis töötamiseks kaasatõmmatud isikutele töötasuna väljaandmiseks määratud toodangu väärtuse (riiklikes jaehindades) ning selle toodangu omahinna ja osutatud teenuste omahinna vahel.

Majandi rentaabluse tase määratakse kolhoosi puhastulu summa protsendilise suhtena realiseeritud toodangu, osutatud teenuste ning kolhoosnikutele ja väljastpoolt kolhoosis töötamiseks kaasatõmmatud isikutele töötasu korras väljaandmiseks määratud toodangu omahinnaga.

Maksusumma arvutamise kord ja maksu tasumise tähtajad

3. Aasta tulumaks arvutatakse kolhoosi maksustatavalt puhastulult 12 protsendi suuruses, töötasufondi maksustatavalt osalt aga ulatuses, mille määrab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

4. Aasta vältel tasuvad kolhoosid tulumaksu igas kvartalis jooksva aasta tuludest.

Tulumaksusumma, mis kuulub tasumisele jooksva aasta I, II ja III kvartali eest, arvutatakse, lähtudes kolhoosi rahalisest kogutulust vastava kvartali finantsaruande järgi protsendi alusel, mille moodustab eelmise aasta eest arvutatud tulumaksusumma kolhoosi sellesama aasta rahalisest kogutulust.

Tulumaksusumma, mis kuulub tasumisele jooksva aasta IV kvartali eest, arvutatakse järgnevate, liiduvabariikide järgi diferentseeritud protsentide alusel maksusummast, mis on arvutatud III kvartalis rahalisest kogutulust lähtudes:

Kasahhi NSV kolhoosidele — 50 protsenti;

Vene NFSV, Gruusia NSV ja Aserbaidžaani NSV kolhoosidele — 60 protsenti;

Valgevene NSV, Leedu NSV, Läti NSV ja Eesti NSV kolhoosidele — 80 protsenti;

Ukraina NSV, Usbeki NSV, Moldaavia NSV, Kirgiisi NSV, Tadžiki NSV, Armeenia NSV ja Turkmeeni NSV kolhoosidele — 100 protsenti.

Liiduvabariikide ministrite nõukogudele antakse õigus suurendada või vähendada protsenti IV kvartali tulumaksu arvutamisel, olenevalt selle kvartali tulude osatähtsuse muutumisest aastatulude kogusummas, samuti pikendada kuni ühe kuuni maksu tasumise tähtaega, olenevalt kolhooside majanduslikest iseärasustest.

5. Kolhoosid tasuvad tulumaksu järgnevatel tähtaegadel:

25. aprilliks — I kvartali rahaliselt kogutulult arvutatud summas;

25. juuliks — II kvartali rahaliselt kogutulult arvutatud summas;

25. oktoobriks — III kvartali rahaliselt kogutulult arvutatud summas;

1. detsembriks — summas, mis on arvutatud kindlaksmääratud protsendi järgi tulumaksusummast III kvartali rahalistelt tuludelt (IV kvartali tulumaks);

aruandeaastale järgneva aasta 1. märtsiks — summas, mis on arvutatud, lähtudes aasta maksustatavast puhastulust, võttes arvesse I, II, III ja IV kvartali makseid. Kui aasta maksustatavast puhastulust arvutatud tulumaksusumma on väiksem I, II, III ja IV kvartali maksetest, arvatakse enammakstud summa jooksva aasta järjekordse makse katteks või tagastatakse rahandusorgani poolt kolhoosile selle nõudmisel.

III

Maksusoodustused

6. Kolhoosidele, kes on organiseeritud ümberasunute majanditest, samuti kolhoosidele, kes on võtnud oma koosseisu ümberasunuid, antakse tulumaksusoodustusi NSV Liidu Ministrite Nõukogu eriotsuste alusel.

7. NSV Liidu Ministrite Nõukogul on õigus vabastada kolhoose tulumaksust, samuti vajalikel juhtudel kehtestada kolhoosidele maksusoodustusi üksikute põllumajandusharude arendamise stimuleerimise eesmärgil.

8. Liiduvabariikide ministrite nõukogud võivad mõnedele kolhoosidele pikendada tulumaksu tasumist ja vajalikel juhtudel maha kanda kolhooside maksuvõlgu vabariigi eelarve arvel.

Oblastilise jaotuseta vabariikide ministrite nõukogud, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud ning kraide ja oblastite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed võivad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude taotlusel pikendada mõnedele loodusõnnetuse läbi kannatada saanud kolhoosidele tulumaksu tasumist, samuti vajalikel juhtudel neid kolhoose täielikult või osaliselt vabastada maksu tasumisest vastavate eelarvete arvel.

9. Kolhoosidele, kes on saanud kannatada loodusõnnetuse läbi (põllukultuuride, puuvilja- ja marjaaedade või põhivara hävimine rahe, üleujutuse, raju, paduvihma, tulekahju, maavärina, varingu ja maalihke läbi ning kariloomade hukkumine), võidakse rajooni ja linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega pikendada maksustamist jooksva aasta piires.

IV

Vastutus maksu mittetasumise eest

10. Tulumaksu õige arvutamise ja õigeaegse tasumise eest vastutab kolhoosi juhatus.

Kolhoosi juhatus on kohustatud esitama vastavale rahandusorganile NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud vormide kohaselt:

a) tulumaksuarvutlused jooksva aasta I, II ja III kvartali rahaliselt kogutulult.

Üheaegselt tulumaksusumma arvutlusega III kvartali rahaliselt tulult on kolhoosid kohustatud esitama IV kvartali tulumaksusumma arvutluse;

b) aruandeaasta maksustamisele kuuluva puhastulu, kolhoosnikute töötasufondi maksustamisele kuuluva osa ja aasta tulumaksusumma arvutlused.

11. Tulumaksu tasuvad kolhoosid esmajärjekorras. Maksu mittetasumisel tähtajaks kantakse tasumatajäetud summad maha kolhooside jooksvatelt kontodelt (peale jooksvate erikontode) korras, mis on kehtestatud riiklike ja kooperatiivsete ettevõtete ning organisatsioonide eelarveliste maksete suhtes.

Maksetähtpäeva möödalaskmise eest võetakse viivist 0,05 protsenti iga möödalastud päeva eest.

12. Avalduste ja kaebuste esitamine ei peata maksu sissenõudmist.

Neil juhtudel, kui otsus on tehtud kolhoosi kasuks, tagastatakse ebaõigesti laekunud summad kolhoosile hiljemalt kümne päeva jooksul arvates otsuse tegemisest.

13. Rahandusorganitele pannakse kontroll kolhooside tulumaksu õige arvutamise ja õigeaegse tasumise üle.

Rahandusorganid kontrollivad kvartali finantsaruannete ning raamatupidamise aastaaruannete ja -bilansside alusel, samuti kolhooside vastavate dokumentide põhjal kolhoosijuhatuste poolt koostatud tulumaksu kvartali- ja aastaarvutlusi.

Juhul, kui tehakse kindlaks, et tulumaksusumma on määratud ebaõigesti, arvutatakse maksusumma vastavalt ümber.

*

14. Juhendi käesoleva seadluse rakendamiseks annavad ühiselt NSV Liidu Rahandusministeerium ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium.

15. Käesolev seadlus jõustub alates kolhooside tulude maksustamisest 1966. aastal.

ENSV ÜT,
1965, nr. 15, lk. 340

KOLHOOSIDE VARA RIIKLIKU KOHUSTUSLIKU KINDLUSTUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 522
29. DETSEMBRIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 28. augusti 1967. a. seadlusele «Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. augusti 1967. a. määrusele nr. 814 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kindlaks määrata, et alates 1968. aastast kasutatakse summasid, mille võrra kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse tulud ületavad kulusid, ainult kindlustushüvise väljamaksmiseks kolhoosidele järgnevatel aastatel, kui jooksval aastal ei laeku kindlustusmakse küllaldaselt.

2. Kinnitada kolhooside vara üksikute liikide kindlustuse maksude määrad vastavalt lisale nr. 1.

3. Kindlaks määrata kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse maksude tasumiseks kolhooside poolt järgmised tähtajad: iga aasta 15. aprilliks — 30%, 15. septembriks — 30% ja 1. novembriks — 40% maksust.

5. Seoses kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse tunduva laiendamisega lõpetada 1. jaanuarist 1968. a. kolhooside vara kindlustamine vabatahtliku kindlustuse vormis.

Kindlaks määrata, et kolhooside vara vabatahtliku kindlustuse lepingud, mis on sõlmitud 1967. aastal, kehtivad 1. jaanuarini 1968. a. Seejuures kuulub vastav osa kindlustusmaksudest, seoses nimetatud lepingute kehtimise tähtaja lühendamisega, kolhoosidele tagastamisele.

6. Kindlaks määrata, et alates 1. jaanuarist 1968. a. makstakse kolhoosidele kindlustushüvist põllumajanduskultuuride, loomade ja muu vara hävimise või rikkumise eest aktide alusel, mis on koostatud riikliku kindlustuse inspektsiooni poolt kolhooside juhatuste ja kohaliku (küla, alevi, rajooni, linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esindajate kohustuslikul osavõtul.

Kindlustushüvise väljamaksmisel juhinduvad riikliku kindlustuse organid ka Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi, Eesti NSV Hüdrometeoroloogia Teenistuse Valitsuse ja teiste ministeeriumide ning keskasutuste arvamustest kolhooside vara hävimise või rikkumise põhjuste ja asjaolude kohta.

8. Kinnitada põllumajanduskultuuride, loomade ja kindlustamisele kuuluva muu vara hävimise ja rikkumise ärahoidmiseks vajalike abinõude loetelu, milliseid finantseeritakse kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse maksudest tehtavate 4-protsendiliste eraldiste arvel, säilitades nende vahendite kulutamise kehtiva korra, vastavalt lisale nr. 3.

Eesti NSV Rahandusministeeriumil ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada pidev kontroll nimetatud vahendite õige kasutamise üle.

9. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 28. augusti 1967. a. seadluse «Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. augusti 1967. a. määruse nr. 814 «Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta», samuti käesoleva määruse laialdane selgitamine kolhoosnikute hulgas.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
29. detsembri 1967. a. määruse
nr. 522 juurde

KOLHOOSIDE VARA ÜKSIKUTE LIIKIDE KINDLUSTUSE MAKSUDE MÄÄRAD

1. Põllumajanduskultuuride saagi kindlustamisel — protsentides selle täielikust maksumusest, mis arvestatakse välja, lähtudes viimase viie aasta keskmisest saagist ja kehtivatest riiklikest kokkuostuhindadest, arvestades pindala, mis oli kolhoosis kultuuride all möödunud aastal (taliviljade ja mitmeaastaste külvatud heintaimede all — järgmise aasta saagiks), sealhulgas järgmiste kultuuride saagi kindlustamisel:

taliteraviljakultuurid	— 4,0%
suviteravilja- ja kaunviljakultuurid, kartulid, köögiviljakultuurid, söödajuurviljad, suhkrupeet (loomasöödaks), lava- ja kasvuhoonekultuurid	— 2,5%
kiulina	— 6,5%
mitmeaastased külvatud heintaimed (heinaks, haljassöödaks, seemneks), üheaastased heintaimed heinaks ja haljassöödaks, mais haljassöödaks ja siloks, silokultuurid	— 6,5%
puuvilja- ja marjaaedade kultuurid	— 8,0%

2. Põllumajandusloomade, kodulindude, küülikute, karusloomade ja mesilasperede kindlustamisel — protsentides nende täielikust bilansilisest (inventaarsest) maksumusest (tööloomadel võetakse arvesse amortisatsioon) antud aasta 1. jaanuariks, sealhulgas järgmiste varade kindlustamisel:

veised	— 0,4%
lambad ja kitsed	— 0,6%
sead	— 1,0%
hobused	— 0,5%
kodulinnud, küülikud, karusloomad ja mesilaspered	— 0,3%

3. Hoonete, ehitiste ja muu vara kindlustamisel — protsentides täielikust bilansilisest (inventaarsest) maksumusest, võttes arvesse amortisatsiooni, ning toodangu, tooraine ja materjalide kindlustamisel — protsentides täielikust bilansilisest (inventaarsest) maksumusest antud aasta 1. jaanuariks, sealhulgas järgmiste varade kindlustamisel:

hooned, ehitised ja muu vara, põllumajandusmasinad, mehhaniseeritud transpordivahendid, toodang, tooraine ja materjalid	— 0,1%
püügilaevad ja -riistad	— 1,0%
mitmeaastased istandikud	— 2,4%

Lisa nr. 3
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
29. detsembri 1967. a. määruse
nr. 522 juurde

ABINÕUDE LOETELU, MILLEDE FINANTSEERIMISEKS VÕIDAKSE SUUNATA VAHENDEID KOLHOOSIDE VARA RIIKLIKU KOHUSTUSLIKU KINDLUSTUSE MAKSUDEST TEHTAVATEST 4-PROTSENDILISTEST ERALDISTEST

1. Tuletõrjekuuride, -depoode ja -tornide ehitus ja kapitaalremont, samuti tuletõrjeinventari ja -seadmete valmistamise ning remondi töökodade ehitus ja sisustamine.
2. Veterinaarravilate, -ambulatooriumide, -isolaatorite ning veterinaarbakterioloogia laboratooriumide ehitus ja kapitaalremont.
3. Tuletõrjeinventari, -seadmete ja -riistade ning veterinaarravilate seadmete soetamine ja remont.
4. Veterinaarvõrgule eraldatavate desinfektsiooniautode soetamine.
5. Transpordivahendite soetamine veterinaarasutustele ja vabatahtlikele tuletõrjeühingutele.
6. Abinõude rakendamine huntide ja ilveste hävitamiseks ning jahimeeste premeerimiseks nende hävitamise eest.
7. Tuletõrje, zooveterinaaria ja agrotehnika alane propaganda.
8. Autotranspordi ohutu liiklemise eeskirjade propaganda.
9. Kolhooside vabatahtlike tuletõrjesalkade ülemate, autojuhtide ja motoristide, samuti vabatahtlike tuletõrjeühingute instruktorite ja komandode ülemate ettevalmistamine.
10. Kolhooside eesrindlike tuletõrjesalkade, vabatahtlike tuletõrjeühingute ja nende liikmete premeerimine aktiivse osavõtu eest tuletõrje profülaktika ürituste korraldamisest ja ennastsalgavuse eest võitluses tulekahjude vastu.
11. Eesrindlike ühiskondlike autoinspektorite premeerimine.
12. Maaparandustööde korraldamine kolhooside maakõlvikutel.
13. Ühekordsete toetuste maksmine kolhooside vabatahtlike tuletõrjesalkade liikmete surma või töövõime kaotuse korral.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 3, art. 20

XI OSA

METSAMAJANDUS. LOODUSKAITSE. JAHINDUS.

METSADE KAITSE KOHTA TULEKAHJUDE VASTU

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 369
4. AUGUSTIST 1962

Väljavõte

Metsade kaitse tugevdamiseks tulekahjude vastu Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad».

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
4. augusti 1962. a. määruse
nr. 369 juurde

EESTI NSV METSADE TULEOHUTUSE EESKIRJAD

Üldeeskirjad

1. Käesolevad eeskirjad kehtivad kogu Eesti NSV territooriumi kohta, kus tulekahjud võivad tekkida ja edasi levida taimestiku, selle jäänuste või maapinna põlemise teel. Eeskirju on kohustatud täitma kõik metsades paiknevad organisatsioonid, ettevõtted, asutused ja seal viibivad isikud.

2. Kontroll käesolevate eeskirjade täitmise üle tehakse ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusele.

Nõuded kõigile kodanikele ja organisatsioonidele

3. Igasugune tuletegemine, kui ka suitsetamine kuival ajal väljaspool suitsetamiskohti on keelatud:

1) rikkaliku rohukasvuga metsaaladel või nende vahetus läheduses — lume sulamisest alates kevadel kuni eelmise aasta kulu kattumiseni värske rohuga;

2) okaspuu noorendikes, raiesmikel, raielankidel, endistel põlendikel, rohke sambliku- või kanarbikukattega puistutes, risustunud või turbapinnasega puistutes, rabades ja kuivanud kõrkja- või pilliroomassiivides, samuti ka ohtlikus läheduses nendele aladele — lume sulamisest alates kevadel kuni tuleohtliku aja lõppemiseni.

Erandina on lubatud põletada raielankidel raiejäätmeid kevadel kuni tuleohtliku aja kehtestamiseni rajoonis ja erandjuhtudel pikematel vihmaperioodidel mineraalpinnasega aladel metsamajandi kirjalikul loal ka suvel.

4. Väljaspool käesolevate eeskirjade punktis 3 loetletud aladel lõkke tegemine ja igasugune muu tegevus, mis võib esile kutsuda tulekahjusid, on lubatud neil juhtudel, kui on võetud tarvitusele abinõud tulekahjude vältimiseks, kusjuures lõkke tegemine tuleohtlikul ajal tuleb kooskõlastada metsavalve kohalike töötajatega.

Lõkke tegemisel peab lõkketule koht olema piiratud 0,75—1,0 m laiuse mineraliseeritud ribaga. Vajaduse möödumisel tuleb lõkketuli mullaga või veega hoolikalt kustutada kuni hõõgumise täieliku lõppemiseni.

Märkus. Mineraliseeritud ribaks nimetatakse maariba, millelt on täielikult kõrvaldatud taimestik ja muu põlev materjal kuni mineraalpinnase paljastamiseni.

5. Käesolevate eeskirjade punktis 3 nimetatud eriti tuleohtlikke alasid läbivad raudteed ja suure liiklusega maanteed peavad olema piiratud vähemalt 1,4 m laiuse mineraliseeritud kaitseribaga.

Mineraliseeritud kaitseribasid rajavad organisatsioonid, kelle valduses on maa-alad, mida läbivad raudteed ja maanteed.

6. Kõik metsi valdavad asutused, samuti metsades paiknevad või töötavad asutused, ettevõtted ja organisatsioonid, peavad tegema selgitustööd oma tööliste ning elanikkonna hulgas metsade kaitsmise kohta tulekahjude eest, samuti paigutama tuleohtlikesse metsadesse vastavad plakatid ja üleskutsed.

7. Eriti tuleohtlikul ajal on kohalikel rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel õigus keelata ära igasugune tuletegemine ja suitsetamine väljaspool selleks eraldatud kohti, kõikides metsades ja metsaga vahetult piirnevatel heinamaadel ja aasadel.

8. Metsas ja metsi läbivatel teedel on keelatud maha visata kustutamata tuletikke, suitsuotsi ning puistata piibust tulist tuhka.

9. Jahipidamisel tuleohtlikul ajal tuleb kasutada ainult mittesüttivaid troppe.

10. Metsades paiknevad või töötavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, samuti laod ja elamud peavad olema varustatud vajalike tulekustutusvahenditega, nende maa-alad ja 50 m laiused ribad nende ümber tuleb puhastada kuivanud rohust, prahist ja muust kergestisüttivast materjalist. Riikliku metsavalve organite nõudmisel peab tööstusettevõtete ja ladude territoorium tuleohtlikuks ajaks olema metsa poolt piiratud vähemalt 1,4 m laiuse mineraliseeritud ribaga.

11. Metsas ja selle läheduses töötavad tööstusettevõtete korstnad peavad olema tuleohtlikul ajal varustatud sädemetepüüdjatega.

12. Metsi läbivaid kõrgepinge-, elektri- või telefoniliine omavad organisatsioonid on kohustatud igal aastal enne tuleohtliku aja algust puhastama nende liinide trassid ja kaitseribad risust ning maa üles kaevama puupostide ümbert.

13. Metsades, rabades ja teistel tuleohtlikel aladel geoloogilise uurimistööga ja geodeetiliste töödega tegelevad organisatsioonid on kohustatud enne tööde algust registreerima metsamajandites oma töökohad ja määrama isikud, kes vastutavad metsade tuleohutuse eeskirjade täitmise eest.

14. Keelatud on prahi ja tööstusjäätmete vedamine selleks mitte ettenähtud kohtadesse.

Nõuded transpordiorganisatsioonidele

15. Tuleohtliku aja alguseks tuleb raudteede eraldusribad ning vähemalt 10 m laiused vööndid kummalgi pool maanteid puhastada risust ja raiejäätmetest.

Raudteede ja üldkasutatavate maanteede ümbruse eraldusribade piires puhastavad risust ja raiejäätmetest teedeorganisatsioonid, väljaspool eraldusriba aga maakasutajad.

16. Metsi, rabasid ja teisi tuleohtlikke alasid läbivatel raudteedel peavad tahkel kütusel töötavad vedurid olema tuleohtlikul ajal varustatud sädemetepüüdjatega ja sädemekustutajatega.

17. Kohtades, kus raudteed ja maanteed läbivad metsasid, rabasid ja teisi tuleohtlikke alasid, on keelatud vedurite küttekolletest ja gaasigeneraatorautode ning -traktorite punktritest tulise šlaki, süte ning tuha eemaldamine.

18. Metsasid, rabasid ja teisi tuleohtlikke alasid läbivatel raudteedel ja suurema liiklusega maanteedel tuleb teedeorganisatsioonidel metsamajandite nõudmisel sisse seada patrulleerimine metsatulekahjude õigeaegseks avastamiseks ja kustutamiseks.

Nõuded metsaülestöötajatele

19. Metsa ülestöötamisel, sõltumata ülestöötamise viisist ja ajast, tuleb raiutud alad puhastada raiejäätmetest üheaegselt raiumisega.

Raiekoha puhastamise viis määratakse kindlaks metsamajandi poolt igal üksikul juhul ja see märgitakse metsaraiepiletile.

20. Raiekohtade puhastamisel raiejäätmete põletamise teel tuleb silmas pidada järgmisi nõudeid:

1) raiejäätmeid on lubatud põletada ainult tuleohutul ajal, väikestes hunnikutes mitte lähemal kui 10 m kaugusel metsast või 6 m kaugusel raielangile kasvama jäetud puudest või võsast, arvestusega, et jäätmete põletamisega ei tohi vigastada kasvavaid puid;

raiejäätmete hunnikute arvu ühe hektari kohta määrab metsamajand;

2) kevadel pärast lume sulamist puhastatakse metsavarujate poolt enne tuleohtliku aja algust täiendavalt kõik talvised raielangid ja põletatakse sinna jäänud raiejäätmed;

3) metsa ülestöötamisel tuleohtlikul ajal kogutakse raiejäätmed hunnikutesse, millised paigutatakse üksteisest vähemalt 10 m ja kasvava metsa servast vähemalt 20 m kaugusele.

Eriti tuleohtlikes metsades tuleb raiejäätmete iga hunnik või hunnikute grupp piirata metsamajandite nõudmisel mineraliseeritud ribaga, mis peab olema vähemalt 1 m laiune ja raielangi ümber vähemalt 1,4 m laiune;

4) suveks raielangile jäetavad raiejäätmed tuleb põletada sügisel hiljemalt kahe nädala jooksul pärast tuleohtliku aja lõppemist;

5) raiejäätmed peavad olema täielikult põletatud — ei ole lubatud jätta pooleldipõlenud raiejäätmeid tuleasemetele.

21. Raieala puhastamisel peenendatud raiejäätmete laialilaotamise teel tuleohtlikes metsades tuleb ülestöötatud ala piirata vähemalt 1,4 m laiuse mineraliseeritud ribaga.

22. Tuleohtlikuks ajaks raielangile jäetavad ülestöötatud metsamaterjalid tuleb koondada virnadesse (riitadesse), millede kaugus üksteisest peab olema vähemalt 10 m.

23. Metsavarujad on kohustatud hoidma korras mineraliseeritud ribad oma raielangil kogu tuleohtliku aja kestel kuni lankide üleandmiseni metsamajandile.

24. Metsavarujad on kohustatud puhastama 10 m laiused ribad kummalgi pool väljaveoteid ja hoidma need puhtad kogu tuleohtliku aja vältel, aga eriti tuleohtlikes metsades peavad metsavarujad rajama metsamajandite nõudmisel piki väljaveoteid 5—10 m kaugusele tee servast vähemalt 1,4 m laiused mineraliseeritud ribad.

25. Raielankidel, kus on suuremal hulgal valmismaterjale ja põletamata raiejäätmeid, peavad metsavarujad korraldama tuletõrjevalve ning suurema tuleohtlikkusega alasid läbivatel metsaväljaveoteedel seadma metsamajandite nõudmisel sisse patrulleerimise.

26. Tuleohtlikul ajal on kändude juurimine lõhkamismeetodil riikliku metsavalve organite vastava loata keelatud.

27. Juhul, kui metsavaruja ei täida tuleohutuse eeskirju, võib metsamajand seisma panna metsa ülestöötamise.

Nõuded kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele organisatsioonidele põllumajanduslike tööde läbiviimisel

28. Enne kulu, hagude jms. põletamist metsades, aasadel ja turbapinnasega maa-aladel tuleb võtta tarvitusele abinõud tule levimise vältimiseks kõrvalaladele, milleks rajada mineraliseeritud ribad kohtadesse, kus puuduvad küllaldaselt kindlad looduslikud või kunstlikud tõkked.

Kulu, hagu jms. võib põletada ainult tööliste juuresolekul, kes ei tohi lahkuda põletamiskohalt enne tule lõplikku kustumist.

29. Kulu, hagu jms. võib põletada üksnes tuleohutul ajal — kevadel või sügisel, informeerides sellest metsamajandeid, kelledele tehakse teatavaks põletustöödel tuleohutuse eest vastutavate töötajate nimed.

Nõuded turbavarujatele

30. Kõik turbatootmise territooriumid koos seal asuvate hoonete ja valmistoodangu ladudega jms. eraldatakse metsavalve organite nõudmisel ümbritsevast metsast muude tõkete puudumisel vähemalt 30 m laiuse tuletakistusribaga.

Tuletakistusriba keskele rajatakse kraav, mille põhja laius peab olema vähemalt 1 m, kusjuures kraavi põhi peab ulatuma mineraalse pinnaseni või olema vähemalt 0,5 m allpool põhjavee taset.

Tuletakistusribad rajatakse turbavarujate poolt neile eraldatud territooriumil.

31. Metsatulekahjude õigeaegseks avastamiseks ja kustutamiseks rakendavad turbatootmise ettevõtted kogu tuleohtlikuks ajaks tegevusse patrullid.

Metsatulekahjude kustutamine

32. Iga kodanik, kes avastab metsatulekahju, on kohustatud sellest teatama lähemale metsavalve töötajale, külanõukogule, tuletõrjele, miilitsaorganile, rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele või territoriaalsele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusele.

Algstaadiumis avastatud tulekahjude kustutamiseks tuleb võtta tarvitusele abinõud ja pärast kustutustööde lõpetamist teatada tulekahjust metsamajanduse eelpoolnimetatud töötajatele või organitele.

33. Kõik telefonide valdajad on kohustatud andma kasutada oma telefone tulekahjuteadete ja korralduste edasiandmiseks.

Sidevahendeid omavad organisatsioonid on kohustatud andma tulekahjuteadete kui ka vajalike korralduste edasiandmiseks kasutada kõiki nende käsutuses olevaid telefone, raadiot, telegraafi jm. väljaspool järjekorda.

34. Transpordiorganisatsioonid on kohustatud väljaspool järjekorda võtma vedamiseks metsatulekahjude kustutamiseks määratud veoseid (tuletõrjeinventar, kemikaalid, kütte- ja määrdeained automototranspordile jne.).

35. Rajoonide ja linnade täitevkomiteed on kohustatud:

1) määrama kindlaks igal kevadel tuleohtliku aja alguse ja sügisel selle lõppemise kuupäeva ning avaldama need rajooni- (linna-) ajalehtedes hiljemalt kolm päeva enne tuleohtliku aja algust või lõppemist;

2) koostama igal aastal enne tuleohtliku aja algust metsatulekahjude kustutamise operatiivplaanid, mis näevad ette elanikkonna ning tulekustutusvahendite ja transpordi rakendamise korra võitluses metsatulekahjudega, samuti täiendavad tuletõrje abinõud, mis ei ole ette nähtud tuleohutuse eeskirjades;

3) metsatulekahjude kustutamise organiseerimise üldiseks juhtimiseks asutada igal aastal rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juurde komisjonid eesotsas esimehe või selle asetäitjaga.

36. Metsatulekahjude puhkemisel on asutused, organisatsioonid ja ettevõtted, kellele kuuluvas metsas tekkis tulekahju, kohustatud tarvitusele võtma abinõud selle kiireks kustutamiseks ning vajaliku valve organiseerimiseks tulekahjukohal pärast tulekahju lokaliseerimist. Vajaduse korral on rajoonide või linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel õigus metsatulekahjude kustutustööde organiseerimine panna maavaldajatele või teistele kohalikele asutustele, organisatsioonidele või ettevõtetele.

Metsatulekahju kustutamisele rakendatud elanikkonna töö tasustamine, samuti tasu maksmine teiste kustustustöödega seotud kulutuste eest toimub selle asutuse, organisatsiooni või ettevõtte vahendite arvel, kelle valduses on mets. (ENSV Ministrite Nõukogu 8. juuli 1965. a. määruse nr. 313 redaktsioonis — ENSV MN MKK 1965, nr. 23, art. 99.).

37. Metsavalve ja metsaadministratsiooni töötajate ärakutsumine metsamajandi töölt mistahes kõrvalistele töödele, sealhulgas ka töödele kolhoosides ja sovhoosides, on keelatud.

Vastutus metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest

38. Metsades või teistel tuleohtlikel aladel asuvad või töötavad asutused, ettevõtted ja organisatsioonid, samuti neid metsaalasid läbivate raudteede ja maanteede administratsioonid eraldavad isikuid, kes vastutavad käesolevate eeskirjade täitmise eest. Nimetatud isikute perekonna-, ees- ja isanimi, ameti- ja elukoht tehakse teatavaks metsamajandile enne tuleohtliku aja algust või tööde alustamist metsas.

39. Käesolevate eeskirjade rikkumise eest karistatakse asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide ametiisikuid rahatrahviga kuni 50 rubla ja teisi kodanikke kuni 10 rubla suuruses summas, kui eeskirjade rikkumine oma iseloomu või tagajärgede tõttu ei too kaasa kriminaalvastutust.

40. Käesolevate eeskirjade punktis 39 loetletud rahatrahve võivad määrata:

1) metsamajandite direktorid — kuni 10 rubla suuruses;

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja — kuni 50 rubla suuruses. (ENSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1964. a. määruse nr. 35 redaktsioonis — ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15.)

41. Ametiisikud, kelledele on antud õigus määrata kodanikele rahatrahvi administratiivkorras, võivad trahvi määramise asemel teha eeskirjade rikkujale hoiatuse või anda üle tema kohta käivad materjalid töö- või elukohajärgsele seltsimehelikule kohtule või ühiskondlikele organisatsioonidele ühiskondlike mõjutusabinõude tarvitusele võtmiseks.

42. Metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramine ja sissenõudmine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kehtestatud korras.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 40, art. 145

«EESTI NSV METSADE TULEOHUTUSE EESKIRJADE RIKKUMISE EEST RAHATRAHVIDE MÄÄRAMISE KORRA MÄÄRUSTIKU» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 489
18. OKTOOBRIST 1962

Kinnitada juuresolev «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramise korra määrustik».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
18. oktoobri 1962. a. määrusega
nr. 489

EESTI NSV METSADE TULEOHUTUSE EESKIRJADE RIKKUMISE EEST RAHATRAHVIDE MÄÄRAMISE KORRA MÄÄRUSTIK

Väljavõte

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 369 kinnitatud «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade» rikkumise eest määratakse ja nõutakse sisse rahatrahv Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadluses «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest» ja käesolevas määrustikus ettenähtud korras.

2. Kodanikele administratiivkorras määratava rahatrahvi suurus ei tohi ületada 10 rubla ja ametiisikutele — 50 rubla.

Rahatrahvi suurus määratakse olenevalt toimepandud üleastumise raskusest, arvesse võttes süüdlase isiksust ja varanduslikku seisundit.

3. Metsamajandite direktoritel on õigus määrata rahatrahvi kuni 10 rubla suuruses ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhatajal kuni 50 rubla suuruses. (ENSV Ministrite Nõukogu määruse 24. jaanuarist 1964. a. nr. 35 redaktsioonis — ENSV MN MKK 1964, nr. 5, art. 15.)

4. Rahatrahvi määramine vormistatakse kindlaksmääratud vormi kohase protokolli ja trahvimääruse koostamisega.

Trahvimääruse koostamine ilma protokolli eelneva koostamiseta ei ole lubatud.

Eeskirjade rikkumise protokoll ja trahvimäärus koostatakse kolmes eksemplaris, kusjuures kõik lahtrid peavad olema täidetud.

5. Protokolle eeskirjade rikkumise kohta võivad koostada:

1) riikliku metsavalve töötajad ning metskondade ja metsamajandite insenerilis-tehnilised töötajad;

2) rajoonide (linnade) ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste töötajad;

3) tuletõrje- ja miilitsatöötajad;

4) ühiskondlikud looduskaitse volinikud;

5) nende kolhooside, sovhooside, asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete metsavalvetöötajad, metsakasvatajad ning insenerilis-tehnilised töötajad, kelle metsades eeskirju rikuti;

6) tulevalvurid ja tuleohtlikke piirkondi kaitsvad patrullid.

6. Eeskirjade rikkumise protokoll koostatakse üldreeglina otsekohe eeskirjade rikkumise avastamisel, kuid hiljemalt 5 päeva jooksul pärast rahatrahvi määramise põhjuseks oleva fakti avastamist.

Juhul, kui eeskirjade rikkujat sündmuskohal ei ole või ta keeldub sinna ilmumast, tehakse protokolli märge ning lisatakse sinna juurde postikviitung tema väljakutsumise kohta.

7. Eeskirjade rikkumise protokollile kirjutavad alla protokolli koostanud isik ja eeskirjade rikkumises süüdi olev isik.

Eeskirjade rikkumise protokolli juurde lisatakse eeskirjade rikkumises süüdi oleva isiku seletus.

Juhul, kui eeskirjade rikkumises süüdi olev isik ei anna seletust ega kirjuta protokollile alla, teeb protokolli koostaja sellekohase märkme protokolli.

Keeldumine seletuse andmisest, protokollile alla kirjutamisest või sündmuskohale ilmumisest ei vabasta süüdiolevat isikut rahatrahvi maksmisest.

Eeskirjade rikkumise kirjelduse võib lisada protokolli juurde eraldi aktina, ettekandena jne. Sel juhul märgitakse eeskirjade rikkumise protokolli vastavas lahtris ära nende dokumentide loetelu.

8. Kui ei ole võimalik kindlaks teha eeskirjade rikkuja isikut, võidakse ta toimetada isiku kindlakstegemiseks lähemasse miilitsaosakonda või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteesse. Sel juhul tehakse protokolli märge.

9. Eeskirjade rikkumise protokollid saadetakse kahe päeva jooksul kohaliku metsamajandi direktorile.

Ametiisikute kohta koostatud eeskirjade rikkumise protokollid saadab metsamajandi direktor vajaduse korral koos omapoolse ettepanekuga ühe ööpäeva jooksul Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhatajale. Materjalid alaealiste poolt toimepandud üleastumiste kohta saadetakse lahendamiseks alaealiste asjade komisjonile alaealise elu-, töö- ja õppimiskoha järgi. (ENSV Ministrite Nõukogu määruse 24. jaanuarist 1964. a. nr. 35 redaktsioonis — ENSV MN MKK 1964, nr. 5, art. 15.)

10. Metsamajandi direktor või Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja peab protokolli läbi vaatama viie päeva jooksul, arvates selle kättesaamise päevast, ja tegema otsuse karistamise kohta.

Metsamajandi direktoril ning Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhatajal on õigus rahatrahvi määramise asemel teha õiguserikkujale hoiatus või anda materjalid tema kohta seltsimehelikule kohtule või töökoha ühiskondlikele organisatsioonidele ühiskondliku mõjutamise kohaldamiseks.

Administratiivkaristuse määramisest teatatakse üldreeglina ühiskondlikele organisatsioonidele õiguserikkujate töö- või elukoha järgi.

11. Rahatrahvi administratiivkorras võib määrata hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates üleastumise toimepanemise päevast.

Trahvimäärus, mis pole kolme kuu jooksul, arvates määruse tegemise päevast, täide viidud, ei kuulu täitmisele.

12. Kodanikule ja ametiisikule määratav rahatrahv tuleb sisse maksta NSV Liidu Riigipanga asutusse, hoiukassasse, sidejaoskonda või trahvimääruse teinud metsamajandi kassasse riigieelarve tuludesse kandmiseks hiljemalt 15 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kättesaamise päevast.

NSV Liidu Riigipanga asutus, hoiukassa, sidejaoskond või metsamajand, kes võttis kodanikelt või ametiisikutelt vastu rahatrahvi riigieelarve tuludesse kandmiseks, täidab rahatrahvi vastuvõtmise kohta kindlaksmääratud vormi kohase kviitungi ja annab selle maksjale. NSV Liidu Riigipanga asutus, hoiukassa või sidejaoskond teatab kolme päeva jooksul rahatrahvi vastuvõtmisest trahvimääruse koostanud ametiisikule.

13. Kodanikule ja ametiisikule määratud rahatrahv, mis on trahvimääruse kätteandmise päevast arvates 15 päeva jooksul tasumata, nõutakse trahvimääruse põhjal vastuvaidlematus korras sisse trahvitu töötasust. Selleks saadab metsamajand või Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus trahvimääruse õiguserikkuja töökohta.

Trahvitud isiku töötasust kinnipeetud summa kannab administ-

ratsioon riigieelarve tuludesse ja teatab rahatrahvi kinnipidamisest trahvimääruse koostanud isikule.

Kui trahviga karistatud isik rahatrahvi sissenõudmise momendil ei tööta, toimub rahatrahvi sissenõudmine kohtutäituri poolt sissenõudmise pööramise teel selle isiku varale.

14. Isikutel, keda on administratiivkorras trahvitud, on õigus trahvimääruse peale edasi kaevata rajooni (linna) rahvakohtule oma elukoha järgi 10 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kättesaamise päevast.

Sel juhul peatub rahatrahvi sissenõudmise ja kolmekuulise aegumise tähtaeg.

15. Metsamajandite direktorite ning Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja määrused rahatrahvi määramise kohta administratiivkorras ning «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade» rikkumise protokollid registreeritakse vastavas žurnaalis.

16. Üleastumise materjale, mille põhjal on määratud rahatrahv, hoitakse metsamajandites või Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuses kaks aastat ning pärast seda hävitatakse.

ENSV MN MKK, 1962, nr. 52, art. 186

LOODUSKAITSE TUGEVDAMISE ABINÕUDEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 9
12. JAANUARIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. juuli 1962. a. otsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1962. a. määruse nr. 161 täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Määrata, et kõiki töid, mis on seotud looduse ümberkujundamisega, maastiku, looduslike komplekside, üksikute looduskaitse all olevate objektide, fauna ja floora muutmisega, võib teha ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse nõusolekul.

Teha Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusele ülesandeks välja töötada ja saata kohtadele nende tööde ja abinõude nimekiri, mis puudutavad looduskaitse huve ning mille jaoks on nõutav Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse nõusolek.

2. Riigi metsa- ja maafondi maade ratsionaalseks ekspluateerimiseks ning maastiku kaitsmiseks on need ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele antakse maad karjäärideks, vajaduse möödumisel nimetatud maade järele kohustatud tegema need maad või nende osad korda oma jõudude ja vahenditega ning andma endistele valdajatele majanduslikuks kasutamiseks.

Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kontrollida väljatöötatud karjääride korrastamist.

5. Luua ühtne looduse ja looduslike ressursside kaitse ühiskondlik inspektsioon Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juurde ning ühendada sinna looduskaitse ühiskondlikud volinikud, ühiskondlikud jahiinspektsioonid ja ühiskondlik kalakaitse.

6. Looduskaitsealase töö paremaks koordineerimiseks moodustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juurde looduskaitsekomisjonid.

7. Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel:

1) välja töötada ja kinnitada looduse ja looduslike ressursside kaitse ühiskondliku inspektsiooni põhimäärus;

2) välja töötada ja kinnitada looduskaitsekomisjoni tüüppõhimäärus.

8. Määrata kindlaks, et ametiisikuid ja kodanikke, kes on süüdi looduskaitse-eeskirjade rikkumises, kaitse all olevate looduslike objektide rikkumises või hävitamises, karistatakse administratiivkorras rahatrahviga järgmises ulatuses:

ametiisikuid	kuni 50 rublaga,
kodanikke	kuni 10 rublaga.

Trahvi määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid riikliku metsakaitse ning Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juures asuva looduse ja looduslike ressursside kaitse ühiskondliku inspektsiooni töötajate poolt eeskirjade rikkumise kohta koostatud protokollide (aktide) alusel.

10. Kinnitada looduskaitsemärgi põhimäärus vastavalt lisale nr. 1 ja märgi näidised vastavalt lisale nr. 2 (lisa nr. 2 ei tooda).

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
12. jaanuari 1963. a. määruse nr. 9
juurde

EESTI NSV LOODUSKAITSEMÄRGI PÕHIMÄÄRUS

1. Eesti NSV looduskaitsemärk on looduskaitsega aktiivselt tegelevate isikute eraldusmärk, millel on kolm astet.

Märgi põhielementideks on stiliseeritud tammeleht, lendav luik, viisnurk ja tähed LK (looduskaitse).

Märk «Noor loodusekaitsja» (must kullaga) kujutab ristkülikut, mõõtmetega 20× 7 mm, ning antakse eesrindlikele koo-

linoortele-loodusekaitsjatele ning aktiivsetele osavõtjatele looduskaitse ja noorte naturalistide ringide ning «roheliste patrullide» tööst.

Eesti NSV väike looduskaitsemärk kujutab kaarjate külgservadega ristkülikut, mõõtmetega 15×9 mm, ning antakse aktiivselt looduskaitsega tegelevaile isikuile — looduskaitsevolinikele, õpetajatele, põllumajanduse, heakorrastuse ja metsanduse alal töötajaile ning teistele isikutele, kes oma tegevusega aitavad kaasa looduskaitse ja loodusvarade ratsionaalse kasutamise põhimõtete elluviimisele ning propageerivad tõhusalt looduskaitseideid.

Eesti NSV suur looduskaitsemärk kujutab kaarjate külgservadega 15×9 mm suurust ristkülikut, mida piirab alt kuldsetest stiliseeritud tammelehtedest ääris, ning see antakse looduskaitsega tegelevaile isikuile eriliste või üldtunnustatud teenete eest looduskaitse arendamisel. Suured looduskaitsemärgid on nummerdatud ning nende määramist tõendatakse vastava diplomiga.

2. Eesti NSV looduskaitsemärkide andmine vormistatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja käskkirjaga.

Ettepanekuid isikute autasustamiseks looduskaitsemärkidega võivad esitada nõukogude, teaduslikud, ühiskondlikud, majandus-, kultuuri- jt. asutused ning organisatsioonid.

3. Eesti NSV looduskaitsemärgiga autasustamise ettepanekutes märgitakse ära kandidaadi ees- ja perekonnanimi, töökoht ja amet ning looduskaitsealase tegevuse iseloom. Taotlusele Eesti NSV suure looduskaitsemärgiga autasustamiseks lisatakse kandidaadi vastava tegevuse kirjeldus ja hinnang.

Looduskaitsemärgiga autasustatud isikud kantakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse vatsavasse registrisse.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 2, art. 5

RIIKLIKU METSAVALVE KOOSSEISU KUULUVATE TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELU KINNITAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 69
12. VEEBRUARIST 1963

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada Eesti NSV riikliku metsavalve koosseisu kuuluvate töötajate ametikohtade loetelu vastavalt lisale.

2. Teha ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhatajale ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada riikliku metsavalve töötajate ametitunnuste põhimäärus vastavalt kinnitatud loetelule.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
12. veebruari 1963. a. määruse nr. 69
juurde

EESTI NSV RIIKLIKU METSAVALVE KOOSSEISU KUULUVATE TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELU

1. Kõigis metsamajandites — direktor, peametsaülem, vanem-insener või insener metsavalve ja -kaitse alal, metsaülemad, abimetsaülemad, jaoskonna metsatehnikud, metsavahid ning rajoonidevahelised insenerid-metsapatoloogid.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse keskaparaadis — peavalitsuse juhataja, peavalitsuse juhataja asetäitja, riikliku metsavalve ülem, peainspektor-metsaülem kolhooside ja kinnistatud metsade alal.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 6, art. 24

VINEERITOORMATERJALI RESSURSSIDE PAREMAST KASUTAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 109
4. MÄRTSIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et sovhoosid, kolhoosid ja teised metsa isevarujad kasutavad metsa ülestöötamisel puitu ebaratsionaalselt ning valmistavad neile eraldatud peakasutuse raielankidelt, samuti ka oma metsast raiutavast vineeritööstusele toormaterjalina kõlblikust kase- ja lepapuidust vähemväärtuslikke sortimente ja isegi küttepuid.

Vineeritoormaterjalide ressursside paremaks kasutamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kohustada sovhoose, kolhoose ja teisi metsa isevarujaid töötama üles neile eraldatud peakasutuse raielankidel kui ka oma raiutavas metsas vastava kvaliteediga kase- ja lepapuit vineeritoormaterjaliks.

2. Kehtestada, et isevarujad annavad nende poolt ülestöötatud vineeritoormaterjali üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Metsa-, Puidu- ja Paberitööstuse Valitsuse metsakombinaatidele nende raudteeäärsetes ladudes või maanteede ääres. Vineeritoormaterjali üleandjate soovi kohaselt asendavad metsakombinaadid sama koguse puitu teiste sortimentidega, sealhulgas ka okaspuupalkidega.

Vastastikused arveldused metsakombinaatide ja vineeritoormaterjali hankijate vahel tehakse kehtiva preiskurandi hindadega.

3. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsust:

1) raiefondi eraldamisel isevarujaile määrama kindlaks ja kandma raiepiletitele eraldatud raiefondis leiduv vineeritoormaterjaliks kõlblik kase- ja lepapuidu kogus, teatades nimetatud andmed vastavale metsakombinaadile;

2) teostama ranget kontrolli puidu ratsionaalse kasutamise üle isevarujate poolt.

4. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu sõlmima kolhoosidevaheliste ehituskontoritega, kolhoosidega ja sovhoosidega lepingud vineeritoormaterjali hankimise kohta, kooskõlastades nendega üleandmise kohad ja ajad ning varustada hankijad spetsifikatsioonide ja tehniliste tingimustega.

ENSV MN MKK, 1963, nr. 10, art. 37

ELANIKKONNA POOLT METSA, PUUDE VÕI PÕÕSASTE EBASEADUSLIKU RAIUMISE VÕI KASVUJÕUETUSENI VIGASTAMISEGA TEKITATUD KAHJU EEST KAHJUTASU ARVESTUSTAKSIDE JA NENDE RAKENDAMISE KORRA KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 164
14. APRILLIST 1964

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kinnitada ja kehtestada alates 1. jaanuarist 1965. a. elanikkonna poolt metsa, puude või põõsaste ebaseadusliku raiumise või kasvujõuetuseni vigastamisega tekitatud kahju eest kahjutasu arvestustaksid ja nende rakendamise kord vastavalt lisale.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
14. aprilli 1964. a. määruse nr. 164
juurde

ELANIKKONNA POOLT METSA, PUUDE VÕI PÕÕSASTE EBASEADUSLIKU RAIUMISE VÕI KASVUJÕUETUSENI VIGASTAMISEGA TEKITATUD KAHJU EEST KAHJUTASU ARVESTUSTAKSID JA NENDE RAKENDAMISE KORD

I. Tekitatud kahju eest kahjutasu arvestustaksid:

Puude läbimõõt kännu juures sentimeetrites ja põõsaste kõrgus meetrites	Kahjutasu suurus (rublades ja kopikates)		
	I grupi metsades	II grupi metsades	Linnades, alevites, maa-asulates, parkides, kuurordimetsades, looduskaitse alla võetud aladel, maanteede ja raudteede eraldusribadel
Puud			
4 sm ja vähem	2.00	1.00	8.00
4,1— 8 sm	3.00	1.50	12.00
8.1—12 sm	4.00	2.00	16.00
12,1—16 sm	6.00	3.00	20.00
16,1—20 sm	8.00	4.00	24.00
20,1—24 sm	10.00	5.00	28.00
24,1—28 sm	12.00	6.00	32.00
28,1—30 sm	13.00	6.50	36.00
Iga sentimeetri eest üle 30 sm	1.00	0.50	1.50
Põõsad			
0,5 m ja vähem	1.00	0.50	2.00
0,6—1,0 m	2.00	1.00	4.00
1,1—1,5 m	3.00	1.50	6.00
1,6—2,0 m	4.00	2.00	8.00
2,1—2,5 m	5.00	2.50	10.00
2,6—3,0 m	6.00	3.00	12.00
3,1—3,5 m	7.00	3.50	14.00
3,6 m ja rohkem	Kahjutasu suurus arvestatakse puude jaoks kehtestatud takside järgi.		

II. Kahjutasutakside rakendamise kord

1. Erilist väärtust mitteomavate puude või põõsaste raiumise või vigastamise korral linnades, alevites, maa-asulates, parkides, kuurordimetsades, looduskaitse alla võetud aladel ning maanteede ja raudteede eraldusribadel, võib maakasutaja äranägemisel rakendada I või II grupi metsadele kehtestatud kahjutasutakse.

2. Väljaspool linnu, maa-asulaid, parke, kuurordimetsi, looduskaitse alla võetud alasid ning maanteede ja raudteede eraldusribasid kasvavate

pehmete lehtpuude — paju ja valge lepa raiumise või vigastamise korral vähendatakse kahjutasutakse 50% võrra;

väärtuslike puude — tamme, saare, vahtra, pähklipuu, viljapuude ning dekoratiiv- ja marjapõõsaste raiumise või vigastamise korral suurendatakse kahjutasutakse 50% võrra.

3. Puude või põõsaste vähemal määral kui kasvujõuetuseni vigastamise korral arvestatakse kahjutasu proportsionaalselt vigastuse suurusele, mille määrab kindlaks kohaliku metsamajandi esindaja maakasutaja osavõtul.

4. Üksikobjektina või väärisliigina looduskaitse alla võetud puude või põõsaste raiumise või vigastamise korral teeb tekitatud kahju suuruse igal üksikul juhul kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse poolt määratav komisjon, kuid mitte üle kolmekordse kahjutasutaksi linnades, alevites, maa-asulates, parkides, kuurordimetsades, looduskaitse alla võetud aladel ning maanteede ja raudteede eraldusribadel.

5. Jalalkuivanud puude omavolilise raiumise ning tormimurru ja tuuleheite puude omavolilise äraviimise korral käesolevaid kahjutasutakse ei rakendata, kahjutasu aga arvestatakse vastavas kohas kehtiva elanikkonnle metsa müügi taksihinna kolmekordses suuruses.

ENSV MN MKK, 1964, nr. 16, art. 57

KOLHOOSIMETSADE JA KINNISTATUD METSADE PAREMA MAJANDAMISE JA METSARESSURSSIDE RATSIONAALSEMA KASUTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR 181
22. APRILLIST 1966

Väljavõte

Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade paremaks majandamiseks ja kontrolli tõhustamiseks metsaressursside ratsionaalse kasutamise üle Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kahe kuu jooksul välja töötada organisatsioonilised ja majanduslikud abinõud kolhooside ja sovhooside metsade paremaks majandamiseks, ette nähes:

1) käesolevas määruses märgitud puuduste kõrvaldamise ja

juhtimise ning kontrolli tõhustamise kolhoosi- ja sovhoosimetsade majandamise alal;

2) abinõud metsamajanduse töötajate ettevalmistamiseks ja nende kvalifikatsiooni tõstmiseks, samuti kolhooside ja sovhooside komplekteerimiseks kvalifitseeritud töötajatega, et teostada metsade majandamist metsamajandite tasemel.

2. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ette näha rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste koosseisudes metsamajanduse vaneminseneri ametikoht rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele kehtestatud koosseisude ja palgafondide piires.

3. Pidada ajutise abinõuna vajalikuks panna metsaraiepiletite registreerimine ja väljaandmine raie lubamiseks kolhooside, sovhooside ja teiste maakasutajate metsades Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse metsamajanditele.

Metsaraiepiletite väljaandmist kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele metsavaldajatele teostada lankide hindamisandmete järgi, mida esitavad metsavaldajad.

4. Kehtestada, et metsaraiepiletite väljakirjutamine kolhoosidele metsaraieks oma metsades on lubatud kogu aasta vältel.

5. Keelata kõigil metsakasutajatel tarvitada küttepuuna okaspuupuitu läbimõõduga 6 cm ja rohkem ja lehtpuu-tarbepuitu, mis kõlbab vineeri- ja suusapakkude väljatöötamiseks ja anda need puidusortimendid üle metsatööstusettevõtetele müügi või vahetuse korras.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel:

1) isevarustajatele raiefondi eraldamisel näidata raiepiletites käesoleva määruse punktis 5 märgitud puidusortimentide väljatulek ja teatada andmed Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumile;

2) varustada kolhoose ja sovhoose igal aastal vajaliku istutusmaterjali ja seemnetega metsatükkide rajamiseks ja taastamiseks.

9. Anda rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus juhul, kui kolhoosidel on eriline vajadus puidu järele omaenda tarbeks, lubada metsamajandite ettepanekute alusel aasta-arvestuslangi raiumisvajakut mõnel aastal ja üleraiumist nimetatud raiumisvajaku arvel teistel aastatel.

11. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega 1966. a. jooksul tagada kolhooside, sovhooside, õppe- ja teiste riiklike majandite metsatükkide üleandmine riigimetsafondi Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1959. a. määrusega nr. 81 kehtestatud korras. Pärast kolhooside ja sovhooside maakasutuse korrasta-

mist anda riigimetsafondi üle põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatud maad nende metsastamiseks.

12. Soovitada kolhooside juhatustel:

1) läbi vaadata küsimus metsavahtide ja metsakasvatajate materiaalse huvi tõstmise kohta metsade hooldamise vastu;

2) tagada kolhooside poolt omaenda tarbeks varutava puidu range arvestus vastavalt selle varumisele ja kulutamisele;

3) rangelt kinni pidada metsa ja metsamaterjalide realiseerimisest saadavate summade kulutamise korrast.

14. Kolhooside ja sovhooside metsamajandusliku tegevuse juhtimiseks lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ette näha ministeeriumi koosseisus metsamajanduse vanemspetsialisti ametikoht Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi keskaparaadi koosseisu ja palgafondi piires.

EESTI NSV METSAMAJANDUSE JA LOODUSKAITSE MINISTEERIUMI KÜSIMUSED

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 261 2. JUUNIST 1966

Väljavõte

Vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusele «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse reorganiseerimise kohta» Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

3. Lugeda Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi peaülesanneteks metsamajanduse organiseerimine, metsade taastamine väljaraiutavatel pindaladel, metsapuistute rajamine ja üleskasvatamine põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatutel maadel, metsade produktiivsuse tõstmise tagamine, metsade tulevalve organiseerimine, metsade kaitse kahjurite ja haiguste vastu, metsamajanduslike tööde planeerimine, kontroll metsaressursside õige kasutamise üle, looduskaitse organiseerimine, linnade ja asulate ning töötajate puhkekohtade ümbruses asuvate roheliste vööndite heakorrastustööde teostamine, metsloomade ja -lindude ning sisevete kalavarude ratsionaalne kasutamine ja rikastamine vabariigis.

EESTI NSV METSAMAJANDUSE JA LOODUSKAITSE MINISTEERIUMI ETTEVÕTETE KOLLEKTIIVIDE SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 284 10. JUUNIST 1966

Väljavõte

Täienduseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 5. märtsi 1966. a. määrusele nr. 108 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Asutada üks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ühes esimese rahalise preemiaga ning kehtestada üks teine ja üks kolmas rahaline preemia ministeeriumile alluvate ettevõtete kollektiivide — vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjate ergutamiseks.

2. Kehtestada, et preemiate suurused Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile alluvatele vabariikliku sotsialistliku võistluse võitnud ettevõtetele määratakse kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 5. märtsi 1966. a. määruse nr. 108 lisa nr. 3 punktis 2 toodud skaala järgi.

3. Teha ülesandeks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile koos Metsa-, Paberi- ja Puidutöötlemise Tööstuse Tööliste Ametiühingu Vabariikliku Komiteega ühe kuu jooksul välja töötada ja kinnitada Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ettevõtete vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemise tingimused ja kord.

4. Lubada Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil koos Metsa-, Paberi- ja Puidutöötlemise Tööstuse Tööliste Ametiühingu Vabariikliku Komiteega:

1) asutada üks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ning Metsa-, Paberi- ja Puidutöötlemise Tööstuse Tööliste Ametiühingu Vabariikliku Komitee rändpunalipp ühes esimese rahalise preemiaga 450 rubla ja kehtestada kaks teist preemiat kumbki 250 rubla ning kaks kolmandat preemiat kumbki 200 rubla sotsialistliku võistluse võitnud metskondade-kollektiivide ja kaluribrigaadide ergutamiseks;

2) kinnitada sotsialistliku võistluse võitjatele Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ning Metsa-, Paberi- ja Puidutöötlemise Tööstuse Tööliste Ametiühingu Vabariikliku Komitee rändpunalippude määramise ja preemiate andmise tingimused.

5. Preemiad maksta välja üleplaanilisest kasumist või üleplaanilisest säästust, mis ettevõte on saanud alates kalendriaasta algusest toodangu omahinna alandamise tulemusena.

ENSV ÜVT, 1966, nr. 27, art. 175

KASVAVA METSA VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 102
23. MÄRTSIST 1967

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. jaanuari 1967. a. määrusele nr. 69 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et 1. juulist 1967. a. antakse kasvavat metsa kolhoosimetsadest välja:

1) asjaomase kolhoosi ühiskondlikeks vajadusteks — tasuta;

2) asjaomase kolhoosi liikmetele — riikliku tähtsusega metsadest väljaantava kasvava metsa taksihindadega, mahahindlusega 50 protsendi ulatuses, aga selle kolhoosi liikmetele elamute ja majandushoonete ehituseks või remondiks, kui kolhoosniku majand on loodusõnnetuse läbi kannatada saanud, — tasuta;

3) kõigile muudele metsavarujatele ja üksikutele kodanikele — riikliku tähtsusega metsadest väljaantava kasvava metsa taksihindadega.

2. Teha metsade taksijärkudesse jaotamise kinnitamine pärast kooskõlastamist Eesti NSV Rahandusministeeriumiga ülesandeks:

1) kolhoosi- ja sovhoosimetsade osas — Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile;

2) riikliku tähtsusega metsade osas, välja arvatud sovhoosimetsad, — Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile.

3. Kehtestada, et kasvava metsa väljaandmine riikliku tähtsusega metsadest üksikutele kodanikele toimub metsavarujatele ettenähtud taksihindadega.

4. Teha Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuvale Hindade Komiteele ülesandeks väljaantava kasvava mittepõhilistest puuliikidest koosneva metsa taksihindade kinnitamine ja tulekahjudest, putukatest ning seenhaigustest kahjustatud puidu, samuti tormimurru, tuuleheite ning jalalkuivanud metsa väljaandmisel alandatud taksihindade rakendamise korra kehtestamine.

5. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. juuni 1955. a. määrusega nr. 1220 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. augusti 1955. a.

korraldus nr. 898-k) kinnitatud «Eeskirjade kasvava metsa väljaandmiseks NSV Liidu metsades» punkti 44 esimene lõik on sõnastatud järgmises redaktsioonis:

«44. Metsavarujatelt võetakse kasvava metsa eest kännuraha:

1) põhiliste puuliikide puidu eest — NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuva Hindade Komitee poolt kinnitatud takside kohaselt;

2) kõigi teiste puuliikide puidu eest — liiduvabariikide ministrite nõukogu poolt kinnitatud takside kohaselt.»

ENSV ÜVT, 1967, nr. 14, art. 108

JAHIMAJANDUSE OLUKORRA PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 280
7. JUULIST 1967

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et kasulike metsloomade ja -lindude arvu suurendamiseks ning kahjulike röövloomade hävitamiseks on vabariigis tehtud märkimisväärset tööd, mille tulemusena on jahiloomade, eriti suurte ulukite, nagu metssiga, metskits ja põder, arvukus tunduvalt suurenenud.

Jahimajanduse korraldamises ja jahipidamise organiseerimises esineb sellele vaatamata veel olulisi puudusi. Vabariigis pole suudetud likvideerida salaküttimist, samuti puudub kindel kord jahipüsside registreerimisel. Mõnede jahiloomade, nagu jänes, metsis, teder, asustustihedus on väike või ebaühtlane. Senini ei ole lõpetatud vabariigi jahimaade korraldamine.

Tõhusamate abinõude rakendamiseks kasuliku jahifauna suurendamisel, plaanipärase jahipidamise arendamisel ja senisest intensiivsemaks võitluseks salaküttimisega Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV jahimajanduse põhimäärus».

2. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

1) tugevdada vabariigi jahimajanduse juhtimist, tõhustada kontrolli jahimajandusliku tegevuse ja jahipidamise üle ning tõsta metsavalvetöötajate vastutust oma tööpiirkonnas valitseva jahindusliku olukorra eest;

2) kinnitada hiljemalt 1. augustiks 1967. a. Eesti NSV jahipidamise eeskirjad, millega määrata kindlaks jahipidamise kord ning metsloomade ja -lindude küttimise tähtajad;

3) töötada välja ja kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga kinnitada jahimaade kasutamise tüüpleping, milles näha ette maavaldajate ja jahindusorganisatsioonide õigused ning kohustused ja jahimaade kasutamise kord, lähtudes maavaldajate huvidest maade sihipärasel ja intensiivsel kasutamisel;

4) lõpetada vabariigi jahimaade korraldamine 1967. ja 1968. aasta jooksul, nähes ette ulukite optimaalse arvukuse ja abinõud jahimaade plaanipäraseks ekspluateerimiseks;

5) organiseerida metsamajanditele kinnistatud jahimaadel eesrindlike jahimajanduslike abinõude rakendamist kasulike ulukite arvu suurendamiseks ja jahipidamist tasuliste tuusikute alusel. Määrata kindlaks tasuliste tuusikutega jahipidamise kord.

Tasuliste tuusikute realiseerimisest laekuvad summad kasutada jahi- ja metsamajanduse edasiarendamiseks;

6) viia jahimaade kasutamisse käesolevast määrusest ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. veebruari 1967. a. määrusest nr. 56 tulenevad muudatused.

3. ENSV Riikliku Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel kooskõlastatult Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga kinnitada tasuliste jahipidamise tuusikute hinnad.

4. Kehtestada, et jahipidamine põdra, metssea, metskitse ja metsise laskmiseks võib toimuda ainult Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt väljaantud erilubade alusel.

Kinnitada erilubade maksumused järgnevalt: põder 50 rubla, metssiga 15 rubla, metskits 15 rubla ja metsis 15 rubla.

Erilubade realiseerimisest saadud summad kantakse Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi arvele ja kasutatakse jahi- ja metsamajanduse arendamiseks, samuti jahindusorganisatsioonide liikmete ning metsavalvetöötajate premeerimiseks, kes võtavad aktiivselt osa jahi- ja metsamajanduse arendamisest ning võitlusest salaküttide vastu.

Neil juhtudel, kui väljaantud eriloa järgi jahipidamist ei toimunud, raha tagastatakse.

Lubada erandjuhtudel Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil välja anda erilubasid tasuta eesrindlikele metsavalvetöötajatele ja ühiskondlikele jahimajanduse aktivistidele.

5. Kehtestada, et:

1) põtrade laskmine ja realiseerimine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud ulatuses ja korras;

2) jahisaagi, välja arvatud põdraliha, kasutamine toimub selle riikliku või ühiskondliku jahindusorganisatsiooni poolt kindlaksmääratud korras, kellele kinnistatud jahimaadel uluki laskmine toimus.

6. Soovitada Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja ühiskondlikel jahindusorganisatsioonidel realiseerida osa ulukilihast ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning riiklikele ja kooperatiivsetele varumisorganisatsioonidele.

7. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil kooskõlastatult jahindusorganisatsioonidega töötada välja ja rakendada abinõud ulu-

kite massilise hukkumise vältimiseks rasketes ilmastikutingimustes ja põllumajanduslike tööde käigus.

8. Kehtestada, et kõik jahipüssid kuuluvad kohustuslikule registreerimisele. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil koos Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumiga välja töötada ja kinnitada jahipüsside hoidmise ja registreerimise kord.

9. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil koos vabariigi jahindusorganisatsioonidega töötada välja ja rakendada abinõud võitluse tõhustamiseks salaküttimise vastu.

10. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuli 1964. a. määruse nr. 334 «Eesti NSV jahipidamise ja jahimajanduse põhimääruse kinnitamise kohta» punkt 1 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1959. a. määruse nr. 493 «Eesti NSV jahimajanduse parandamise abinõude kohta» punkt 9.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
7. juuli 1967. a. määrusega nr. 280

EESTI NSV JAHIMAJANDUSE PÕHIMÄÄRUS

I. Üldalused

1. Eesti NSV territooriumil vabas looduses elavad metsloomad ja -linnud moodustavad riikliku jahifondi, mille kasutamist lubatakse vastavalt käesolevale põhimäärusele ja ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt kinnitatud jahipidamise eeskirjadele.

2. Jahimajanduse all mõistetakse abinõude kompleksi, mille eesmärgiks on jahifondi suurendamine ja õige kasutamine, töötajatele jahipidamise teel aktiivse puhkuse võimaldamine, samuti ulukite liha ja karusnahkade saamine.

3. Jahimajanduse juhtimist kogu Eesti NSV territooriumil ja kontrolli kõigi jahindusega tegelevate asutuste ja organisatsioonide üle teostab ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil on õigus kehtestada jahipidamise tähtaegu kõikidele looma- ja linnuliikidele, välja arvatud põdrad, limiteerida või täielikult keelata nende küttimine (püüdmine) üksikutes rajoonides või kogu vabariigis, samuti kehtestada jahipidamise korda ja viise.

4. Jahimaa-aladeks Eesti NSV-s on kogu vabariigi territoorium, välja arvatud linnade, asulate ja teiste asustatud punktide ning parkide territooriumid ja looduskaitsealad.

Jahimaa-alad jagunevad:

1) jahimaadeks, millised võidakse kinnistada metsamajandeile riikliku jahimajanduse organiseerimiseks või ühiskondlikele jahindusorganisatsioonidele;

2) kohaliku tähtsusega jahikeelualadeks, millised kinnitab rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee jahindusorganisatsioonide, nende kohalike organite või metsamajandite ettepanekul;

3) vabariikliku tähtsusega jahikeelualadeks, millised kinnitab ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

5. Jahipidamine looduskaitsealadel ja vabariikliku tähtsusega jahikeelualadel võib toimuda teadusliku uurimistöö eesmärgil, metsloomade sugupoolte arvulise vahekorra reguleerimiseks, üleasustuse vältimiseks, sanitaarseks küttimiseks ja kiskjate hävitamiseks ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal.

Kohaliku tähtsusega jahikeelualadel annavad loa jahipidamiseks teadusliku uurimistöö ja metsloomade arvu reguleerimise eesmärgil kohalikud metsamajandid ja röövloomade hävitamiseks jahindusorganisatsioonide kohalikud organid.

6. Kasulikele ulukitele soodsate sigimis- ja elutingimuste tagamiseks ja metsloomade ning -lindude vajaliku arvukuse säilitamiseks peab vähemalt 20% kinnistatud jahimaadest olema jahikeelualadeks.

7. Jahindusorganisatsioonide kohalikele organitele kinnistavad jahimaid ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi volitusel metsamajandid kooskõlastatult rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega. Metsamajandid sõlmivad jahindusorganisatsioonide kohalike organitega tüüplepingu alusel jahimaade kasutamise lepingud kooskõlastatult maavaldajatega. Metsamajanditele kinnistab jahimaid ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

8. Jahindusorganisatsioonide kohalikud organid kinnistavad jahimaad jahimeeste kollektiividele või sektsioonidele plaaniliste jahimaajnduslike ürituste läbiviimiseks ja jahipidamiseks. Jahimeeste kollektiivide või sektsioonide ülesandeks on kasulike jahiloomade ja -lindude arvu suurendamine, biotehniliste ürituste korraldamine ning kahjulike lindude ja röövloomade hävitamine neile kinnistatud jahimaadel.

Metsamajanditele kinnistatud jahimaadel teostavad biotehnilisi töid metsamajandid ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt kinnitatud plaanide alusel. Nendel maadel organiseeritakse jahipidamist tasuliste tuusikutega.

9. Käesoleva põhimäärusega kehtestatatud nõuete ja lepingutingimuste täitmist jahindusorganisatsioonide kohalike organite

poolt kontrollib ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium. Ministeeriumil on õigus:

1) jahindusorganisatsioonidele ja nende kohalikele organitele pandud kohustuste mittetäitmisel nende poolt otsustada kinnistatud jahimaade ümberjaotamise küsimusi;

2) biotehniliste abinõude plaani ja röövloomade hävitamise kohustuse mittetäitmisel jahindusorganisatsioonide kohalike organite poolt nõuda neilt rahalisi vahendeid nimetatud abinõude rakendamiseks ning keelata ajutiselt jahipidamine kasulikele ulukitele.

10. Rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on õigus keelata 1. aprillist kuni 15. juulini rooniitmine, kalapüük ja mootorpaatidega sõitmine veelindude massilise pesitsemise paikades.

11. Uute jahiulukite liikide sissetoomine võib toimuda ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal kooskõlastatult ENSV Teaduste Akadeemiaga.

12. Jahipidamisel lubatakse kasutada jahindusorganisatsioonis registreeritud koeri. Koerte registreerimine toimub ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt kehtestatud korras. Registreerimisel antakse välja jahikoerte kohta vastavad passid ja kasseeritakse registreerimistasu 2 rubla koeraomanikult. Registreerimise eest saadud summad kulutatakse jahikoerte aretamiseks.

13. Jahimaa-aladel hulkuvad kassid ja suukorvita mittejahikoerad, samuti jahipidamiseks keelatud ajal või jahipidamiseks keelatud kohtades viibivad jahikoerad kuuluvad hävitamisele.

Koerte ja kasside poolt jahimajandusele tekitatud kahju eest kannab vastutust nende omanik.

II. Jahipidamine

14. Jahipidamise all mõistetakse käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade tingimuste kohast metsloomade ja -lindude laskmist, püüdmist või jälitamist.

Vabariigis on lubatud ainult plaaniline jahipidamine, mis tagab vastavatel jahimaadel ulukite optimaalse arvukuse säilitamise. Jahipidamist kasulikele ulukitele lubatakse põhiliselt ainult laupäeval, pühapäeval, riiklikel pühadel ning mõnedele linnu- ja loomaliikidele kõikidel nädalapäevadel vastavalt jahipidamiseeskirjadele. Jahimehel peab olema jahile minekuks suunamisluba.

Metsloomade ja -lindude laskmine, püüdmine või jälitamine jahipidamiseks keelatud ajal või kohas, keelatud viiside või vahenditega loetakse salaküttimiseks.

Jahipidamise õiguseta isikute viibimine jahimaa-aladel püssiga, jahikoeraga või teiste jahipidamise vahenditega, samuti jahisaagiga loetakse võrdseks salaküttimisega.

15. Kõik jahipüssid kuuluvad kohustuslikule registreerimisele vastavalt kehtivale korrale.

16. Vintrauaga jahipüsse ja nende laskemoona (kuulirauale) müüakse miilitsaorganite loal.

Luba vintrauaga jahipüsside soetamiseks antakse miilitsaorganite poolt välja metsamajandite või jahindusorganisatsioonide kohalike organite ettepanekul.

17. Jahipidamise õigus on kõigil 18 aasta vanuseks saanud kodanikel, kes on jahindusorganisatsiooni liikmed, on sooritanud jahindusalased katsed, omavad jahipileti ja on tasunud riigilõivu vastava kalendriaasta eest. Jahindusalaste katsete programmi ja katsete sooritamise korra kinnitab ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

Jahimees võib kuuluda ainult ühte jahindusorganisatsiooni. Jahimehed, kes ei ole vabariigis tegutsevate jahindusorganisatsioonide liikmed, kuid omavad kehtiva jahipileti, võivad erandina jahti pidada ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ja jahindusorganisatsioonide kohalike organite loal.

Riikliku metsavalve, jahimajandite ja looduskaitsealade töötajatel on õigus ametialastel ringkäikudel kanda registreeritud jahipüssi ning lasta kahjulikke linde ja röövloomi.

18. Jahipiletite väljaandmise õigus on ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja tema volitusel ENSV Jahimeeste Seltsi kohalikel organitel.

Erandina on jahipiletite vahetu väljaandmise õigus antud ka Ülearmeelisele Sõjaväe Jahiseltsile kooskõlas Ülearmeelise Sõjaväe Jahiseltsi põhikirjaga ja käesoleva põhimäärusega.

III. Jahisaaduste kasutamine

19. Saagiks saadud metsloomade nahad kuuluvad riiklike kokkuostuhindade alusel üleandmisele vastavatele varumisorganisatsioonidele 15 päeva jooksul pärast jahitähtaja möödumist.

Nahkade vastuvõtmisel peavad varumisorganisatsioonid vastuvõtukviitungitele märkima jahindusorganisatsiooni, kuhu üleandja kuulub, tema jahipileti numbri ja eriloa numbri (viimase olemasolul).

20. Parkimisettevõtete templita metsloomanahkade müümine ja ostmine kauplustes, turgudel ja laatadel, samuti käest-kätte, on keelatud.

Samuti on keelatud parkimisettevõtte templita metsloomanahkade hoidmine ja nende (vastava loata) parkimine.

Erandina on parikimisettevõttel õigus kodanikelt võtta vastu metsloomanahku parkimiseks ainult ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal.

21. Jahipiletit mitteomavate kodanike käes avastatud parkimata, samuti jahimeeste käes pärast nahkade äraandmise tähtaja

mööndumist avastatud toornahad või parkimisettevõtte templita pargitud metsloomanahad kuuluvad konfiskeerimisele, nende realiseerimisest saadud summad kantakse ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi arveldusarvele ning kulutatakse käesoleva põhimääruse punktis 28 toodud korra kohaselt.

22. Kodanikel on metsloomade ja -lindude liha müümine keelatud. Metsamajanditel ja jahindusorganisatsioonidel on lubatud realiseerida metsloomade liha ainult riikliku või kooperatiivse kaubandussüsteemi kaudu. Liha müügist saadud tulu tuleb kasutada jahimajanduse arendamiseks.

IV. Järelevalve käesoleva põhimääruse täitmise üle

23. Järelevalve käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade täitmise üle on pandud:

1) ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile;

2) riikliku metsavalve, looduskaitsealade, jahikeelualade ja jahindusorganisatsioonide töötajatele;

3) karusnahkade varumisorganisatsioonide töötajatele.

Kaasabi käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade täitmiseks peavad osutama kõik jahimehed, miilitsatöötajad, ühiskondlikud looduskaitse inspektorid, rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ja looduskaitse komisjonid.

24. Käesoleva põhimääruse ja jahipidamiseeskirjade täitmise järelevalvet teostavatel või järelevalveks kaasabi osutavatel isikutel on õigus nõuda kõikidelt jahimeestelt ja teistelt isikutelt, kes viibivad jahimaa-aladel püssi, koera, püügivahendite või jahisaadustega, isikut tõendava dokumendi, jahipileti, suunamisloa, jahikoera passi ja jahisaaduste ettenäitamist ning salaküttimise avastamisel ära võtta suunamisloa, jahipileti, jahipidamise vahendid (püssi, püünised), ebaseaduslikult saadud jahisaadused ning koostada põhimääruse rikkumise protokolle.

25. Käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade rikkumises süüdiolevaid kodanikke karistatakse seaduses ettenähtud juhtudel ja korras.

26. ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium nõuab salaküttidelt sisse jahimajandusele tekitatud kahju käesoleva põhimääruse punktis 29 kehtestatud suuruses.

27. ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium võib võtta ära jahipidamise õiguse kuni kolmeks aastaks isikutelt, kes on süüdi ebaseaduslikus jahipidamises, samuti isikutelt, kes aitasid kaasa ebaseaduslikule jahipidamisele.

28. Sissenõutud kahjutasusummad, administratiivtrahvid, samuti äravõetud jahisaaduste ja jahipidamise vahendite realiseerimisest saadud summad kantakse ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi arveldusarvele. 50% administratiivtrahvidest ning äravõetud jahisaaduste ja jahipidamise vahendite

realiseerimisest saadud summadest kantakse riigituludesse, 50% aga kasutatakse isikute premeerimiseks, kes avastasid salaküttе. Sissenõutud kahjusummadest kasutatakse 50% jahimajanduse arendamiseks ning 50% isikute premeerimiseks, kes avastasid salaküttе, aitasid kaasa salaküttide avastamisele või võtsid aktiivselt osa jahimajanduse arendamisest. Jahimajandusele tekitatud kahjude sissenõudmiseks rahvakohtutele esitatavad tsiviilhagid on riigilõivuvabad.

29. Kahjutasu suurus metsloomade ja -lindude ebaseadusliku tapmise, püüdmise või vigastamise ning urgude ja pesade rüüstamise eest:

1)	põder, hirv, maral, karu	1000	rubla
2)	kobras	700	„
3)	metskits	500	„
4)	metssiga	300	„
5)	kotkas, lendorav, luik	100	„
6)	saarmas, nugis, naarits, metsis, faasan, lagle, hani, soo- ja toonekurg	50	„
7)	hall- ja valgejänes, ondatra	25	„
8)	teder, laanepüü, rabakana, põldpüü	20	„
9)	pardid ja metskurvitsad, jahikeelu all olevad kullilised ja kakud, kärp, nirk, orav ja mäger	10	„
10)	käesolevas nimekirjas loetlemata ulukite tapmine või vigastamine, välja arvatud hunt, rebane, kährikkoer, kanakull, raudkull, hallvares, harakas, pasknäär, hallrästas, varblane	5	„
11)	kopraurgude ja -pesade rüüstamine	100	„
12)	ondatra urgude rüüstamine	25	„
13)	looduskaitse ja jahikeelu all olevate lindude pesade rüüstamine	25	„
14)	muude lindude, välja arvatud kanakulli, raudkulli, hallvarese, haraka, pasknääri, hallrästa ja varblase pesade rüüstamine	10	„
15)	iga korjatud muna eest, välja arvatud kanakulli, raudkulli, hallvarese, haraka, pasknääri, hallrästa ja varblase munad	1	„

ENSV ÜVT, 1967, nr. 33, art. 263

LOODUSKAITSE PÄEVA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KORRALDUS NR. 736-k
7. JUULIST 1967

Looduskaitse propaganda laiendamise eesmärgil vabariigis nõustuda Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ettepanekuga iga-aastaste looduskaitsealaste massiliste ürituste läbiviimise kohta maikuu teisel pühapäeval.

Seoses sellega Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, koolidel, ettevõtetel, asutustel, organisatsioonidel, sovhoosidel ja kolhoosidel läbi viia massiliselt looduskaitsealaseid üritusi: pidulikke aktusi, looduskaitseobjektide hooldamist, parkide korrastamist, ekskursioonide korraldamist looduse tundmaõppimiseks, ettevõtete territooriumide ja majandite keskuste ning tootmishoonete ümbruse heakorrastamist, samuti teha kokkuvõtteid viimase aasta tööst ning autasustada aktiivsemaid looduse kaitsjaid.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 32, art. 261

EESTI NSV VEEKOGUDES JÕEVÄHIPÜÜGI KEELAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 286
10. JUULIST 1967

Jõevähivarude säilitamise ja suurendamise eesmärgil Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Keelata igasugune jõevähipüük alates 1967. aastast kõigis Eesti NSV veekogudes.

Lubada erandina Eesti NSV veekogudes jõevähipüüki jõevähivarude olukorra selgitamiseks kalakaitseorganite poolt väljaantud lubade alusel.

ENSV ÜVT, 1967, nr. 31, art. 254

VASTUTUSE KOHTA JAHIPIDAMISE EESKIRJADE RIKKUMISE EEST

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS
3. APRILLIST 1965

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium o t s u s t a b:

1. Kehtestada, et jahipidamise eest ilma sellekohase loata või keelatud kohtades, keelatud ajal, keelatud viisil või keelatud vahenditega, kui see tegevus ei too enesega kaasa kriminaalvastu-

tust, karistatakse süüdiolevaid isikuid rahatrahviga kuni 30 rubla koos jahirelvade tasuta äravõtmisega või ilma selleta.

2. Materjalid isikute kohta, kes sooritasid käesoleva seadluse 1. paragrahvis märgitud õiguserikkumise, vaadatakse läbi rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvates administratiivkomisjonides.

ENSV ÜT, 1965, nr. 14, art. 47

METSADE GRUPPIDESSE LIIGITAMISE JA ÜHEST GRUPIST TEISE ÜLEVIIMISE KORRA KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 422
27. OKTOOBRIST 1967

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. septembri 1967. a. määrusele nr. 892 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) metsade liigitamist vastavatesse gruppidesse ja üleviimist ühest grupist teise teostavad liiduvabariikide ministrite nõukogud kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komiteega;

2) on tunnistatud kehtetuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. mai 1961. a. määruse nr. 442 «Mõnedest metsamajanduse küsimustest» punkti 1 alapunkt «d» (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. septembri 1961. a. korralduse nr. 1205-k punkti 1 alapunkt «d»).

ENSV ÜVT, 1967, nr. 46, art. 397

«METSAMAJANDITE LOODUSKAITSEINSPEKTORITE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 93
1. APRILLIST 1968

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi metsamajandite looduskaitseinspektorite põhimäärus».

2. Täiendada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. veebruari 1963. a. määrusega nr. 69 kinnitatud Eesti NSV riikliku metsavalve koosseisu kuuluvate töötajate ametikohtade loetelu, lisades punktis 1 pärast sõnu «rajoonidevahelised insenerid-metsapatoloogid» sõnad «ja looduskaitse rajooni- ja jaoskonnainspektorid».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
1. aprilli 1968. a. määrusega nr. 93

METSAMAJANDITE LOODUSKAITSEINSPEKTORITE PÕHIMÄÄRUS

1. Metsamajandite looduskaitse rajooni- jaoskonnainspektorite ametikohad on moodustatud looduskaitse ja kalavarude kaitse eeskirjade täitmise ning jahijärelevalve tagamiseks.

Oma töös juhinduvad metsamajandite looduskaitseinspektorid looduskaitsealasest seadusandlusest ning looduskaitse, metsakaitse, kalapüügi ja jahipidamise eeskirjadest.

2. Metsamajandite looduskaitse rajooniinspektorid võetakse tööle ja vabastatakse töölt Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi, jaoskonnainspektorid vastavate metsamajandite poolt. Metsamajandite looduskaitseinspektorid kuuluvad metsavalve koosseisu.

3. Metsamajandite looduskaitseinspektorite tööpiirkonnaks on üldreeglina vastava metsamajandi tööpiirkond.

4. Metsamajandite looduskaitseinspektorid on kohustatud:

1) tundma looduskaitsealast seadusandlust ning looduskaitse, kalapüügi ja jahipidamise eeskirju ning kontrollima nende täitmist ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike poolt;

2) võtma koheselt tarvitusele abinõud looduskaitsealast seadusandlust rikkunud kodanike väljaselgitamiseks ja tekitatud kahjustuste hüvitamiseks;

3) kontrollima looduskaitsealase seadusandluse ning looduskaitse, kalapüügi ja jahipidamise eeskirjade rikkumiste kohta tehtud ettekirjutuste täitmist, rikkumiste eest määratud rahatrahvide laekumist ja protokollide põhjal teiste organite poolt seaduses ettenähtud mõjutamise vahendite kohaldamist;

4) jälgima maastikukaitse nõuete ja looduskaitse organite poolt kooskõlastamise käigus esitatud tingimuste täitmist;

5) kontrollima oma tööpiirkonnas olevate looduskaitseobjektide seisukorda, võtma arvele metsiste mängukohad, kotkaste ja toonekurgede pesitsuspaigad, looduskaitse alla kuuluvate taimeliikide kasvukohad ning organiseerima nende kaitset;

6) jälgima, et looduskaitseobjektid (välja arvatud lindude ja

loomade pesitsuspaigad ning taimede kasvukohad) ning kalapüügiks ja jahipidamiseks keelatud kohad oleksid vastavalt tähistatud;

7) organiseerima metsavalvetöötajate ja looduskaitse ühiskondlike inspektorite kaasabil kontrolli metsamarjade ja sarapuupähklite korjamiseks kehtestatud tähtaegadest kinnipidamise üle, samuti enne lubatud tähtaegu korjatud metsamarjade ja sarapuupähklite äravõtmist, nende realiseerimist ettenähtud korras ning esitama materjalid süüdlaste vastutuselevõtmiseks;

8) organiseerima looduskaitse ühiskondlike inspektorite, jahindus- ja kalandusklubide, riikliku metsavalve, miilitsatöötajate, varumisorganite, Eesti NSV Looduskaitse Seltsi kohalike osakondade, koolide ja elanikkonna kaasabil looduskaitseobjektide ning ulukifondi, kalavarude ja teiste looduslike ressursside kaitset;

9) kontrollima oma tööpiirkonna ettevõtete ning kalamajanduslike, jahindus- ja kalaspordiorganisatsioonide tegevust kalavarude ja jahifauna kasutamisel ja kaitsel;

10) õppima tundma oma tööpiirkonnas olevaid veekogusid ja neis elutsevate kalade liigilist koosseisu, jõevähi elutsemispiirkondi ning kalade kudemisalasid;

11) jälgima kalamajanduslike veekogude õiget kasutamist veekogusid majandavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt;

12) jälgima oma piirkonna veekogude puhtust ja teatama veekogude reostamise juhtudest Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee organitele;

13) teadma oma tööpiirkonnas olevate jahikeelualade, jahimajandite ja jahinduskollektiividele kinnistatud territooriumide piire;

14) kontrollima, kuidas jahimaade valdajad rakendavad abinõusid ulukitefondi arvestamiseks, kaitsmiseks ja rikastamiseks;

15) kontrollima vastavates kauplustes metsloomanahkade ja jahirelvade ostu-müügi seaduspärasust ja jahindusorganisatsioonides jahirelvade registreerimist;

16) kontrollima metsloomanahkade parkimise eeskirjade täitmist parkimisettevõtetes;

17) organiseerima ja tegema oma tööpiirkonna koolides, asutustes, ettevõtetes, organisatsioonides ja elanikkonna hulgas looduskaitsealast propagandat.

5. Metsamajandite looduskaitseinspektoritel on õigus:

1) panna vajaduse korral seisma tegevust ja töid (kuni Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi vastava korralduseni), mis on vastuolus looduskaitsealase seadusandlusega või looduskaitse, kalapüügi ja jahipidamise eeskirjadega. Tööde või tegevuse seismapanekust tuleb informeerida koheselt vastava rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteed ning Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi;

2) teha ettekirjutusi looduskaitsealase seadusandluse ning looduskaitse, kalapüügi ja jahipidamise eeskirjade rikkumise lõpetamiseks, koostada rikkumiste kohta protokolle ja esitada need vastavatele organitele õiguserikkujate suhtes seaduses ettenähtud mõjutamise vahendite kohaldamiseks, informeerides sellest vastava linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuvat looduskaitsekomisjoni, jämedamatest rikkumistest aga Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi.

Kalapüügieeskirjade rikkumise eest on metsamajandi looduskaitse rajooniinspektoril õigus vastavalt kehtivale seadusandlusele määrata administratiivkorras rahatrahvi:

kodanikele - kuni 25 rubla ja
ametiisikutele kuni 50 rubla;

3) nõuda maastikku muutvaid töid (maaparandustööd, maavarade kaevandamine, teede, side- ja elektriliinide ehitamine, puude ja põõsaste raiumine) tegevatelt asutustelt, ettevõtetelt ja organisatsioonidelt vastavate kinnitatud projektide või puude ja põõsase raiet õigustavate dokumentide, ehituste korral aga ehituslubade ettenäitamist;

4) nõuda jahimaa-aladel ja kalapüügikohtades püssiga, koeraga või püügivahenditega viibivatelt, samuti ka jahi- või kalasaaki omavatelt isikutelt isikut tõendavate ja jahipidamist või kalapüüki õigustavate dokumentide ning saagi ettenäitamist, samuti kinni pidada kalapüügi või jahipidamise eeskirju rikkunud isikuid protokolli koostamiseks;

5) juhul kui looduskaitse, kalapüügi või jahipidamise eeskirju rikkunud isikut ei ole võimalik teo kohal kindlaks teha, toimetada rikkuja lähemasse miilitsajaoskonda või töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteesse tema isiku kindlakstegemiseks;

6) kalapüügieeskirjade rikkumise avastamisel võtta ära eeskirju rikkunud isikult kaasasolevad püügiriistad ja ujuvvahendid, samuti ebaseaduslikult püütud kalad ning muud veeloomad ja -taimed;

7) kontrollida kalapüügiriistu ja -viise, teostada püütud kalade, muude veeloomade ning -taimede ülevaatust püügikohas ja ujuvvahenditel, ladudes, vastuvõtupunktides ja kalatööstustes;

8) kontrollida hüdrotehnilisi ehitisi ja keelualasid kalamajanduslikes veekogudes, samuti veekogude ja põhjavete reostamise ning pinnase saastamise vältimiseks ettenähtud abinõude rakendamist asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide poolt. Erirežiimiga objektide kontrollimine toimub selleks kehtestatud korras;

9) tutvuda ettevõtetes, kolhoosides ja teistes organisatsioonides, kes tegelevad kalade ja teiste veeloomade ning -taimede püügiga, arvestusmaterjalidega kalade ja teiste veeloomade ning taimede püügi kohta nende liikide ja püügipiirkondade järgi;

10) jahipidamise eeskirjade rikkumise avastamisel võtta ära eeskirjade rikkujalt suunamisluba, jahipilet, jahipidamise vahen-

did (püss, püünised), ebaseaduslikult saadud jahisaak ning koostada vastav protokoll;

11) kanda teenistuskohustuste täitmisel relva, mille kandmine, hoidmine ja kasutamine toimub vastavalt selleks kehtestatud korrale;

12) kasutada teenistussõitudel oma tööpiirkonnas kalade, muude veeloomade ja -taimede püügiga tegelevate ettevõtete, kolhooside ja teiste organisatsioonide samas suunas sõitvaid laevu ning muud transporti tasuta.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 16, art. 115

TULEOHUTUSE TAGAMISE KOHTA VABARIIGI METSADES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 136
22. APRILLIST 1968

Väljavõte

Seoses sellega, et tormi tagajärjel leidub metsades suurel hulgal tormi murtud ja tuule heidetud puid, ning metsade tulekahjude eest kaitsmise tõhustamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

1) igal aastal hiljemalt aprillis seada olemasolevad tuletõrjevahendid korda ning tagada valvesüsteemi ja tuletõrje keemiajaamade häireteta töö kogu tuleohtliku aja jooksul;

2) anda kolhoosidele ja sovhoosidele vajalikku abi tuletõrjeabinõude rakendamises metsades;

3) tagada riikliku metsafondi, kolhooside ja sovhooside metsades tuleohutuse eeskirjade rikkumiste õigeaegne avastamine ja rikkujate vastutuselevõtmine kehtivas korras;

4) koos Pavlovi metsamajandi ning Eesti Põllumajanduse Akadeemia Järvselja Õppe- ja Katsemajandiga võtta tarvitusele abinõud vabariigi territooriumil tekkivate metsatulekahjude õigeaegseks avastamiseks ja nendest maakasutajatele viivitamatuks teatamiseks.

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) igal aastal enne tuleohtliku aja algust teha rajooni ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele teatavaks metsatulekahjude kustutamise operatiivplaanid, mis näevad ette elanikkonna, samuti tulekustutusvahendite ja transpordi rakendamise korra võitluses metsatulekahjude vastu, ning välja töötada täiendavad tuletõrjeabinõud metsade tuleohutuse tagamiseks;

2) tõhustada elanike seas selgitustööd metsade tulekahjude eest kaitsmise kohta;

3) õigel ajal kindlaks määrata tuleohtliku aja algus ja avaldada see rajoonide (linnade) ajalehtedes.

4. Metsa varuvatel ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel:

1) tagada tuleohutuse eeskirjade täitmine metsades ja teistel tuleohtlikel aladel kogu tuleohtliku aja jooksul;

2) varustada tuleohtliku aja alguseks töökohad metsades vajalike tulekustutusvahenditega ja korraldada seal, kus see on vajalik, raielankidel valve;

3) enne tuleohtliku aja kindlaksmääramist lõpetada talviste raielankide järelpuhastamine raiejäätmetest.

5. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil tõhustada:

1) Tuletõrje Valitsuse rajooniorganite tööd metsatulekahjude vastu võitlemises;

2) Eesti Vabariikliku Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu abistamist tema tuletõrjekomandode ja -salkade ettevalmistamises metsatulekahjude kustutamiseks metsade suure risustumise tingimustes.

6. Eesti NSV Sideministeeriumil:

1) parendada telefoniside kvaliteeti maal ja tagada tekkinud rikete kiire kõrvaldamine;

2) varustada telefonisidega väljaspool igasugust järjekorda metsamajandite, Järvselja Õppe- ja Katsemetsamajandi ning Pavlovi Metsamajandi tulevalvetornid ja lubada sidetehnika ekspluatatsioonisõlmedel ühendada tulevalvetornide telefonid ajutiselt suveperioodiks lähimate telefoniliinidega, kus on olemas üks abonent, olenemata abonendi nõusolekust. Seejuures jääb põhiabonent välja lülitamata.

Telefoniseerimistöid finantseerib tellija.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel tagada tuleohtlikul ajal koos ilmateatega ka teate edasiandmine tuleohust metsades, samuti tõhustada raadio ja televisiooni kaudu tehtavat metsakaitsepropagandat.

8. Eesti NSV Hüdrometeoroloogiateenistuse Valitsusel tagada metsade kohta tuleohu andmete õigeaegne edasiandmine Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Raadio ja Televisiooni Komiteele.

9. Eesti NSV Haridusministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Komiteel korraldada alluvates õppeasutustes laialdast selgitustööd õpilaste ja üliõpilaste hulgas nende teadlikkuse tõstmiseks metsade kaitse alal.

KOLHOOSIMETSADE PÕHIMÄÄRUSE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 185
24. MAIST 1968

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1968. a. määrusele nr. 144 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks juurdelisatud «Kolhoosimetsade põhimäärus».

4. Kehtestada, et kõik küsimused riigimetsafondiga liituvate liigsete metsamaade ja põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatute maade riigimetsafondi andmise kohta vaadatakse kolhooside ja sovhooside esildisel läbi rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt ning esitatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks.

5. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et:

2) kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite ja metskondade ning põllumajanduslike organite metsamajanduse töötajaile, kes vahetult vastutavad kolhoosimetsade valve eest, on antud õigus kanda riikliku metsavalve töötajaile ettenähtud vormiriietust vastavalt ametikohtade loetelule, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komitee poolt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi esildisel.

K i n n i t a t u d
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
4. märtsi 1968. a. määrusega nr. 144

KOLHOOSIMETSADE PÕHIMÄÄRUS

I. Üldsätted

1. Kolhoosimetsad on NSV Liidu riikliku metsafondi osa.

Kolhoosimetsade koosseisu kuuluvad kolhoosidele tähtajatuks (põliseks) kasutamiseks kinnistatud maadel asuvad ja ettenähtud korras maade arvestuse dokumentides registreeritud looduslikud ning kultuurmetsad (kaasa arvatud kaitsemetsaribad), metsastamisele tulevad raiesmikud ja hävinud puistud.

Kolhoosimetsade pindala määratakse kindlaks kolhooside majandisisese maakorralduse ja kolhoosimetsade metsakorralduse teostamisel.

2. Kolhoosid on kolhoosimetsade täieõiguslikud kasutajad ja kannavad vastutust nende õige majandamise eest. Metsa raiumine ja teisejärguliste metsamaterjalide varumine on kolhoosimetsades teistel tarbijatel ilma kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite või metskondadega kooskõlastamata keelatud.

3. Kolhooside metsamajandus on ühismajapidamise haru ja aitab kaasa põllumajandusliku tootmise edasisele arengule ning kasvule.

Kolhoosimetsad täidavad põllukaitse, erosioonitõrje, veehoiu ja teisi ülesandeid. Ühtlasi on nad ette nähtud kolhooside ühismajapidamise ja kolhoosnikute puiduvajaduste rahuldamiseks, kõrvalkasutusteks ja metsatööndüste arendamiseks.

4. Kolhoosimetsad jagunevad oma tähtsuse ja kasutamise võimaluste poolest esimese grupi metsadeks ja teise grupi metsadeks.

Esimese grupi metsade hulka kuuluvad metsaosad, millel on pinnase- ja põllukaitseline tähtsus, stepimetsatukad, kaitsemetsaribad, puistud jäärakutel, uhtorgudes ja liivikutel, jõgede, kanalite, veehoidlate ja teiste veekogude kallastel asuvad keelumetsaribad, raudteede ja maanteede ääres asuvad kaitsemetsaribad, linnade, tööstuskeskuste ja teiste asulate rohelise vööndi metsad, kuurortide sanitaarkaitsevööndi metsad, erosioonitõrjeks ja vee reguleerimiseks vajalikud mägimetsad, tööndusliku pähklikogumise alade metsad, Lääne-Siberi ja Kasahstani ribamännikud ning tundraäärsed kaitsemetsaribad.

Teise grupi metsade hulka kuuluvad kõik ülejäänud kolhoosimetsad.

Kolhoosimetsade määramist gruppidesse ja üleviimist ühest grupist teise teostavad liiduvabariikide ministrite nõukogud.

Esimese ja teise grupi kolhoosimetsade majandamine ja kasutamine toimub korras, mis on kehtestatud vastavalt riikliku tähtsusega esimese ja teise grupi metsade kohta.

5. Kolhoosimetsi võib liiduvabariigi ministrite nõukogu otsusel ja kolhoosi liikmete üldkoosoleku nõusolekul osaliselt või täielikult riiklike metsamajandusorganite käsutusse üle anda.

II. Kolhoosimetsade majandamine ja selle organiseerimine

6. Kolhoosimetsade majandamist ja selle organiseerimist reguleerivad käesolev põhimäärus ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komitee poolt kinnitatud «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjad».

Kolhoosimetsade majandamist ja selle organiseerimist juhivad NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium, liiduvabariikide ja kohalikud põllumajandusorganid.

7. Kolhoosimetsi majandavad kolhoosid vahetult või kolhoosidevaheliste metsamajandite või metskondade kaudu.

Metsade majandamiseks ja valveks on kolhoosides eriharidusega metsakasvatajad, samuti metsavahid, tuleohtlikuks perioodiks aga rakendatakse tööle ka ajutised tulevalvurid.

Kolhoosimetsade ühiseks majandamiseks, metsaressursside otstarbekaks kasutamiseks ja metsatööndusteks arendamiseks võivad kolhoosid organiseerida kolhoosidevahelisi metsamajandeid või metskondi. Otsuse kolhoosi osavõtmise kohta kolhoosidevahelisest metsamajandist või metskonnast võtab vastu kolhoosi liikmete üldkoosolek (volinike koosolek). Kolhoosidevaheline metsamajand või metskond tegutseb vastavalt põhimäärusele, mis on vastu võetud osavõtvate kolhooside volinike koosolekul ja järgnevalt registreeritud rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees. Nimetatud põhimäärus töötatakse välja kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna näidispõhimääruse alusel, mille kinnitab liiduvabariigi ministrite nõukogu (või tema korraldusel liiduvabariigi põllu- ja metsamajanduse organ).

Kolhoosidevaheliste metsamajandite ja metskondade tootmis- ja majandusliku tegevuse juhtimiseks moodustatakse vajalikel juhtudel oblastite, kraide ja liiduvabariikide kolhoosidevaheliste metsamajandite ning metskondade koondised korras, mille määravad kindlaks liiduvabariikide ministrite nõukogud kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga.

8. Kolhoosimetsade majandamise õigeks organiseerimiseks teostatakse neis metsakorraldus ühes metsade majandamise perspektiivplaanide koostamisega, millised kinnitatakse oblasti (krai) põllumajanduse valitsuste, autonoomsete vabariikide põllumajanduse ministeeriumide või oblastilise jaotuseta liiduvabariikide põllumajanduse ministeeriumide poolt, kooskõlastatult vastavate metsamajandusorganitega.

Kolhoosimetsade metsakorraldust teostavad NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komitee süsteemi kuuluvad metsakorralduse ettevõtted ja organisatsioonid kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite või metskondadega sõlmitud lepingute alusel.

Metsamajanduslikud abinõud võetakse kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite või metskondade tootmis- ja finantsplaanidesse vastavalt metsade majandamise perspektiivplaanile.

9. Vastutust kolhoosimetsade valve, nende õigeaegse taastamise ja õige majandamise eest kannavad kolhooside juhatused, kolhoosidevaheliste metsamajandite ja metskondade nõukogud, rajoonis, oblastis, krais, autonoomses ja liiduvabariigis tervikuna aga vastavad põllumajandusorganid.

Kolhooside juhatustele ja kolhoosidevaheliste metsamajandite ning metskondade nõukogudele tehakse ülesandeks:

a) kolhoosimetsade metsakorralduse organiseerimine;

b) metsamajanduslike abinõude väljatöötamine, metsamajandusliku arvestuse ja aruandluse pidamine ettenähtud vormide kohaselt;

c) metsavalve organiseerimine tulekahjude, ebaseaduslike raiete ja teiste metsarikkumiste ärahoidmiseks, metsakahjurite ja seenhaiguste tõrje organiseerimine ning kasuliku metsafauna kaitse tagamine;

d) raielankide eraldamine metsa raiumiseks, kasvava metsa väljaandmine, peakasutus-, hooldus- ja sanitaarraiete tegemine, metsa puhastamine raiejäätmetest ja lamapuidust;

e) metsaraiefondi otstarbeka kasutamise, metsa abitöönduste arendamise ja puidu töötlemise, metsavarumise jäätmete, samuti teisejärguliste metsamaterjalide kasutamise tagamine;

f) tööde organiseerimine põllukaitse-metsaribade loomiseks ja metsa rajamiseks jäärakutele, uhtorgudesse, jõgede ja veekogude kallastele, liivikutele ning teistele põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatutele maadele; metsa taastamine raiesmikel, põlendikel ja harvikutes, väheväärtuslike puistute rekonstrueerimine, puu- ja põõsaliikide seemnete varumine ning istutusmaterjali kasvatamine metsa taastamiseks;

g) metsamaade heinaniitmiseks, kariloomade karjatamiseks ja teisteks kõrvalkasutusteks õige kasutamise tagamine metsamajandust kahjustamata;

h) metsakuivendustööde tegemise organiseerimine;

i) teaduse ja tehnika saavutuste ning eesrindlike kogemuste rakendamine metsade majandamisel.

10. Põllumajandusorganid, kolhoosid, kolhoosidevahelised metsamajandid ja metskonnad organiseerivad metsamajandustöötajate ettevalmistamist ja kvalifikatsiooni tõstmist.

11. Riiklikud metsamajandusorganid abistavad kolhoose, kolhoosidevahelisi metsamajandeid ja metskondi metsamajanduse planeerimises ja metsade majandamise organiseerimises, metsamajanduskaadri ettevalmistamises ja selle kvalifikatsiooni tõstmises ning organiseerivad alluvate ettevõtete poolt metsamajanduslike, metsakultiveerimis- ja metsakaitsetööde tegemist kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite ja metskondadega sõlmitud lepingute alusel.

Riiklike metsamajandusorganite poolt abistamise kord ja kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite ning metskondadega sõlmitud lepingute alusel tehtavate tööde teostamise kord määratakse kindlaks «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjadega».

12. Riiklikku kontrolli kolhoosimetsade seisukorra ja metsaressursside õige kasutamise üle kolhoosides teostavad NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Metsamajanduse Komitee ja liiduvabariikide ning kohalikud metsamajandusorganid.

III. Puidu kasutamine ja kõrvalkasutused kolhoosimetsades

13. Kolhoosimetsades, kus on metsakorraldus teostatud, määratakse iga-aastase puidukasutuse ulatus kinnitatud arvestuslangiga. Korraldamata kolhoosimetsades määratakse iga-aastase puidukasutuse ulatus kuni metsakorralduse teostamiseni kindlaks kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna poolt, kooskõlastatult kohalike põllu- ja metsamajandusorganitega, ning kinnitatakse rajooni täitevkomitee poolt.

14. Kolhoosimetsades teostatakse järgmisi raieid:

a) esimese grupi metsades — hooldus-, sanitaar- ja taastamisraieid;

b) teise grupi metsades — peakasutus-, hooldus- ja sanitaarraieid.

Kolhoosimetsades raiete teostamise kord määratakse kindlaks «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjadega».

15. Puitu antakse kolhoosimetsadest välja iga-aastase kindlaksmääratud kasutusnormi piires esmajärjekorras kolhoosi ühismajapidamise ja kolhoosnikute vajaduste rahuldamiseks.

Kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna poolt mittekasutatava metsaraiefondi võib üle anda teistele tarbijatele kolhoosi juhatuse või kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna nõukogu otsusel, mis on kooskõlastatud põllumajanduse juhtimise rajooniorganiga. Puidu realiseerimist väljapoole oblasti, krai, autonoomse vabariigi või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi piire lubab vastavalt oblasti täitevkomitee, krai täitevkomitee, autonoomse vabariigi ministrite nõukogu või oblastilise jaotuseta liiduvabariigi ministrite nõukogu.

Kolhoosimetsadest puidu väljaandmise kord määratakse kindlaks «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjadega».

16. Puidu ja teisejärguliste metsamaterjalide väljaandmist kolhoosimetsadest, sealhulgas ka kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna ühisvajadusteks, samuti puistute vaigutamist teostatakse ainult raiepileti (raieorderi) alusel.

Raiepiletite (raieorderite) väljaandmise kord ja nende vorm määratakse kindlaks «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjadega».

17. Kolhoos, kolhoosidevaheline metsamajand ja metskond kasutavad puitu ja teisejärgulisi metsamaterjale ühismajapidamise vajaduste rahuldamiseks nende majandada olevatest kolhoosimetsadest tasuta.

Kasvava metsa väljaandmist kolhoosimetsadest teostatakse:

vastava kolhoosi liikmete isiklike vajaduste rahuldamiseks — riikliku tähtsusega metsadest metsavarujatele väljaantava kasvava metsa takside alusel, mis on vähendatud 50% võrra;

vastava kolhoosi liikmetele, kelle majapidamine on loodus-

õnnetuse tagajärjel kannatada saanud, elamute ja majapidamishoonete ehitamiseks või remondiks — tasuta;

vastava kolhoosi liikmetele organiseeritud ümberasumise korral elamute ja majapidamishoonete ehitamiseks, samuti vastava kolhoosi invaliididest ja pensionäridest liikmetele kolhoosi juhatuse otsusel — tasuta;

teistele tarbijatele — riikliku tähtsusega metsadest metsavarujatele väljaantava kasvava metsa takside alusel.

Tormi murtud, tuule heidetud ja jalal kuivanud puude, lamapuidu ning tulekahjudest, putukatest ja seenhaigustest rikutud puidu väljaandmisel kolhoosimetsadest võidakse taksihindu alandada olenevalt puidu tehniliste omaduste halvenemisest ning kohalikke turustustingimusi arvestades. Nimetatud puidu taksihinda alandatakse liiduvabariigi ministrite nõukogu poolt kehtestatud korras.

Teisejärguliste metsamaterjalide väljaandmine kolhoosimetsadest kolhoosnikutele ja muudele tarbijatele toimub oblastite täitevkomiteede, kraide täitevkomiteede, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude või oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt kinnitatud takside alusel.

Kolhoosimetsi jaotavad metsataksijärkudesse oblastite täitevkomiteed, kraide täitevkomiteed, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogud ja oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogud.

18. Kasvava metsa taksihind (kännuraha) ja teisejärguliste metsamaterjalide taksihind nõutakse täielikult sisse raiepileti (raieorderi) väljakirjutamisel ja kantakse metsavaruja või teisejärguliste metsamaterjalide varuja poolt vastava kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna kontole.

19. Kasvava metsa müügist saadud summad (kännuraha) ja teisejärguliste metsamaterjalide müügist saadud summad, samuti kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna enda poolt kolhoosimetsadest varutud puidu (sealhulgas ka töödeldud puidu) müügist saadud summad kasvava metsa maksumuse (kännuraha) ulatuses, kantakse vastavalt kas kolhoosi jagamatusse fondi või kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi ning kulutatakse metsade majandamiseks (metsa korraldamiseks, taastamiseks, hooldamiseks, valveks ja kaitseks, metsamaade kuivendamiseks jne.).

Kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna poolt puidu müügist üle kasvava metsa maksumuse (kännuraha) saadud summad juhul, kui puidu varus või töötles iga-aastase kindlaksmääratud kasutusnormi piires kolhoos, kolhoosidevaheline metsamajand või metskond ise, arvatakse vastava kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna rahalistesse tuludesse ja jaotatakse vastavalt «Põllumajandusliku artelli põhikir-

jale» või kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna põhimäärusele.

Kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna poolt kasvava metsa müügist saadud summad (kännuraha) ning kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna enda poolt kolhoosimetsades üle iga-aastase kinnitatud kasutusnormi varutud (sealhulgas ka töödeldud) puidu müügist saadud summad, samuti metsavarujatelt kasvava metsa müügist tegelikult saadud summade ja kehtivate taksihindade vahe arvatakse liiduvabariigi eelarve tuludesse.

20. Põllumajandus- ja rahandusorganid kontrollivad väljaantava kasvava metsa kännuraha arvutamise ja võtmise õigsust ning rakendavad abinõusid käesoleva põhimääruse punkti 19 kolmandas lõigus nimetatud summade sissenõudmiseks liiduvabariigi eelarve tuludesse.

21. Kontrolli kasvava metsa müügist saadud summade (kännuraha), teisejärguliste metsamaterjalide müügist saadud summade ja kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna enda poolt varutud (sealhulgas ka töödeldud) puidu müügist saadud summade (kasvava metsa maksumuse (kännuraha) ulatuses) õige kandmise üle kolhooside jagamatutesse fondidesse või kolhoosidevaheliste metsamajandite ning metskondade majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondidesse, samuti kontrolli nende sihipärase kasutamise (kolhoosimetsade majandamiseks) üle teostavad põllumajandus- ja NSV Liidu Riigipanga organid.

22. Vastavad kolhoosid, kolhoosidevahelised metsamajandid ja metskonnad kasutavad metsa kõrvalkasutusi kolhoosimetsades tasuta.

Teised ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja kodanikud kasutavad kõrvalkasutusi kolhoosimetsades liiduvabariigi ministrite nõukogu poolt kehtestatud korras vastavalt kehtivale seadusandlusele.

IV. Kolhoosimetsamaade üleviimine teisteks kõlvikuteks

23. Metsamaade üleviimine teisteks kõlvikuteks võib toimuda esimese grupi kolhoosimetsades ainult erandjuhtudel.

Metsamaade üleviimine teisteks kõlvikuteks toimub esimese grupi kolhoosimetsades liiduvabariikide ministrite nõukogude loal ning teise grupi kolhoosimetsades — oblastite või kraide täitevkomiteede, autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude või oblastilise jaotuseta liiduvabariikide ministrite nõukogude loal.

Teisteks kõlvikuteks üleviidud metsaosadelt varutavat puitu kasutavad kolhoosid, kolhoosidevahelised metsamajandid või metskonnad üldistel alustel.

24. Kolhoosimetsade koosseisu kuuluvate maatükkide eraldamisel ettevõtetele ja organisatsioonidele tagastavad viimased kol-

hoosile, kolhoosidevahelisele metsamajandile või metskonnale kasutamata jäänud kulutused (kulutused metsa hooldamisele, taastamisele, korraldusele jm.).

25. Kontrolli teisteks kõlvikuteks üleviidud metsamaade sihipärase kasutamise üle teostavad põllumajandusorganid ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

V. Vastutus metsarikkumiste eest

26. Kolhoosimetsades toimepandud metsarikkumiste eest kannavad metsarikkujad, sealhulgas kolhoosid, kolhoosidevahelised metsamajandid, metskonnad ja kolhoosnikud vastutust kookõlas kehtiva seadusandlusega vastutusest metsarikkumiste eest riikliku tähtsusega metsades.

27. Summad, mis nõutakse sisse metsarikkumiste eest kolhoosimetsades organisatsioonidelt ja üksikisikutelt, sealhulgas ka vastava kolhoosi liikmetelt, kantakse kolhoosi jagamatusse fondi või kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi ning kulutatakse metsa majandamiseks.

Summad, mis nõutakse sisse kolhoosidelt, kolhoosidevahelistelt metsamajanditelt ja metskondadelt nende poolt kolhoosimetsades toimepandud metsarikkumiste eest, kantakse liiduvabariigi eelarve tuludesse.

28. «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjade» pideva rikkumise korral kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna poolt, samuti kolhoosi, kolhoosidevahelise metsamajandi või metskonna kõrvalehoidumisel metsamajanduslikest töödest, võib rajooni täitevkomitee põllu- ja metsamajandusorganite esildisel metsaraiumise kolhoosimetsades seisma panna.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 22, art. 154

VEEKOGUDE KALAMAJANDUSLIKU KASUTAMISE PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 199
5. JUUNIST 1968

Väljavõte

Veekogude paremaks kalamajanduslikuks kasutamiseks ja vabariigi kalavarude suurendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV siseveekogude kalapüügieeskirjad».

2. Kinnitada vabariikliku tähtsusega kalamajanduslike veekogude nimestik vastavalt lisale nr. 1.

Kõik ülejäänud veekogud (jõed, järved, tiigid, ojad, kanalid), mis asuvad Eesti NSV territooriumil, välja arvatud üleliidulise tähtsusega veekogud, millele laienevad Balti basseini kalapüügieeskirjad, Peipsi ja Pihkva järv ning Narva veehoidla, loetakse kohaliku tähtsusega kalamajanduslikeks veekogudeks.

3. Kalavarude kaitset, kalapüügi reguleerimist ning kontrolli määrustiku «Kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes» ja «Eesti NSV siseveekogude kalapüügieeskirjade» täitmise üle teostavad:

1) Balti meres Eesti NSV territoriaalvete piires, merre suubuvates jõgedes jõesuudmest ülespoole kuni jõgede esimeste tammideni või jugadeni, aga kus ei ole tamme ega jugasid — kahe kilomeetri ulatuses jõesuudmest ülespoole, Peipsi ja Pihkva järvel ning Narva veehoidlal — Ida-Balti Basseini Kalavarude Kaitse ja Taastamise ning Kalapüügi Reguleerimise Valitsus;

2) Võrtsjärves ja vabariigi teistes siseveekogudes — Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

4. Kehtestada, et:

1) vabariikliku tähtsusega veekogusid kalamajanduslikuks kasutamiseks ja kohaliku tähtsusega veekogusid tööstuslikuks kalapüügiks eraldab lepingulistel alustel Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium;

2) kohaliku tähtsusega veekogusid eraldavad kalamajanduslikuks kasutamiseks, välja arvatud tööstuslik püük, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlastatult maakasutajatega ja kohalike kalakaitseorganitega.

5. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada 1. jaanuariks 1969. a. teaduslikult põhjendatud kalamajandusplaanide koostamine kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete poolt neile kalamajanduslikuks kasutamiseks eraldatud veekogude kohta, samuti teostada kontrolli nende plaanide täitmise üle.

6. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil anda vajalikku abi kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele neile kalamajanduslikuks kasutamiseks eraldatud veekogudes kalavarude suurendamises.

7. Eesti NSV Teaduste Akadeemia Zooloogia ja Botaanika Instituudil ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teadusliku Uurimise Instituudil abistada lepingulistel alustel kolhoose, sovhoose ja teisi põllumajandusettevõtteid ning spordiorganisatsioone teaduslikult põhjendatud kalamajandusplaanide koostamises ja koordineerida kalamajanduslike teaduslike uurimistööde suunda ning mahtu.

8. Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Nõukogul tagada 1. oktoobriks 1968. a. spordiorganisatsioonide poolt, kellele on lepingulistel alustel eraldatud veekogud sportli-

kuks kalapüügiks, kalamajandusplaanide esitamine Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile kinnitamiseks.

9. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

1) kindlaks määrata veekogud, kus võib organiseerida kultuur-kalamajandeid sportlikuks kalapüügiks;

2) 1968. aasta jooksul välja selgitada vähikasvatuseks sobivad veekogud, et neis edaspidi organiseerida tööstuslikku ja sportlikku vähipüüki.

10. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil koos ALMAVÜ Vabariikliku Komitee ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kehtestada ühtne kord ujuvvahendite registreerimiseks vabariigi siseveekogudel.

11. Kinnitada ja kehtestada 1. juulist 1968. a. Eesti NSV veekogudes kodanike poolt vääriskalade ebaseadusliku püügiga tekitatud ja sissenõudmisele kuuluva kahju suuruse arvutamise taksid vastavalt lisale nr. 2.

12. Vääriskalade ebaseadusliku püügiga tekitatud kahju hüvitamiseks sissenõutud summad laekuvad Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ning Ida-Balti Basseini kalavarude Kaitse ja Taastamise ning Kalapüügi Reguleerimise Valitsuse arvelduskontole ja neist kasutatakse 50% kalamajanduse arendamiseks ning 50% isikute premeerimiseks, kes aktiivselt võitlevad kalapüügieeskirjade rikkujatega.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. juuni 1968. a. määrusega nr. 199

EESTI NSV SISEVEEKOGUDE KALAPÜÜGIEESKIRJAD

Üldsätted

1. Käesolevad eeskirjad kehtivad kõigi Eesti NSV siseveekogude kohta, välja arvatud merre suubuvate jõgede suudmealad jõesuudmest ülesvoolu kuni esimeste tammide ja jugadeni ning seal, kus ei ole tamme ega jugasid — kahe kilomeetri ulatuses jõesuudmest ülespoole, Peipsi ja Pihkva järv koos neisse suubuvate jõgedega, Narva jõgi koos Narva veehoidlaga, samuti Suur-Emajõe suudmeala veekogud, mille kohta kehtivad erilised kalapüügieeskirjad.

2. Määrustiku «Kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes» ja käesolevate eeskirjade täitmist kontrollivad kala- ja looduskaitse organid.

Kontrollimisel aitavad kaasa ühiskondlikud looduskaitse ja kalakaitse inspektorid, riikliku metsavalve ja miilitsaorganite töötajad, rahvamalevlased ja kalasportlased.

3. Kolhoosid, ettevõtted ja organisatsioonid püüavad kala kalamajandusplaanide alusel, mis kooskõlastatakse vastavate organitega ettenähtud korras.

4. Kolhoosid, ettevõtted ja organisatsioonid, kellele veekogud on kasutamiseks eraldatud, on kohustatud:

1) puhastama kooskõlastatult kalakaitseorganitega loomuse-, võrgu- ja teisi püügikohti ning tegema lihtsamaid ehitus-, kalakasvatus- ja melioratsioonitöid (taastamise tingimuste parendamine, võitlus ummuksisse jäämisega, taimestiku niitmine, noorkalade päästmine jms.);

2) hoidma neile kinnistatud veekogud ja nende kaldavööndid nõuetekohases sanitaarses seisundis;

3) pidama kalapüügi arvestust liikide ja veekogude järgi ning esitama kalakaitseorganite nõudmisel neile väljapüügiandmeid;

4) mitte ületama kalakaitseorganite poolt kindlaksmääratud kalapüügilimiiti ja püügivahendite arvu;

5) kooskõlastama neile eraldatud veekogude teaduslikult põhjendatud kalamajandusplaanid vastavate organitega ja iga aasta 20. jaanuariks informeerima neid organeid plaanide täitmisest;

6) eraldama kalakasvatusettevõtetele, ihtüoloogilistele kontroll- ja vaatluspunktidele ning teaduslikele kalamajandusasutustele lepingulistel alustel kala;

7) võimaldama kalakaitseorganite inspektoritel teenistusülesannete täitmisel tasuta kasutada samas suunas sõitvaid laevu ja muid transpordivahendeid;

8) välja panema veekogude juures ja kohtades, kus kalapüük on keelatud või ajutiselt kitsendatud, keelusildid ja informeerima sellest kalakaitseorganeid;

9) märgistama kalapüügivahendid kalakaitseorganite nõuete kohaselt.

Sportlik ja asjaarmastajalik kalapüük

5. Asjaarmastajalik kalapüük isiklikuks tarbimiseks (müügi õiguseta) on lubatud kõigil kodanikel (olenemata sellest, kas nad on spordiühingu liikmed või mitte) kõigis veekogudes lihtkäsiõngega, välja arvatud keelualadel ja keeluaegadel ning kaitsealadel ja kultuur-kalamajandites.

Lihtkäsiõngeks loetakse püügiriista, mis koosneb rullita õngeridvast, õngenöörist, ujukist, raskusest ja ühest õngekonksust.

6. Sportlik ja asjaarmastajalik kalapüük veekogudes, mis on eraldatud riiklikele kalamajanditele ja spordiorganisatsioonidele kultuur-kalamajandite organiseerimiseks, toimub nende majandite

või organisatsioonide poolt väljaantavate tasuliste või tasuta lubadega.

Tasu suuruse, samuti tasust vabastatavate isikute kategooriad määrab: kalapüügi eest riiklikes kalamajandites — Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium kooskõlastatult ENSV Plaanikomitee juures asuva Hindade Komiteega, kalapüügi eest spordiorganisatsioonidele eraldatud veekogudes — need organisatsioonid kooskõlastatult vastavate linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega.

Laekuvaid summasid kasutatakse kalavarude taastamiseks ja nende majandite kalapüügibaaside varustamiseks.

7. Kalasportlastel, kel on kaasas kehtiv kalasportlase pilet, on lubatud kalapüük spinninguga, lendõngega, kirplandiga, kuni kolme põhjaõngega, kusjuures ühel põhjaõngel ei tohi olla üle kolme konksu, tirguga (sikutiga), millel võib olla kuni kaks konksu teravike vahega mitte üle 30 mm, viie ankurdamata ketasunnaga, vedeliga sõudepaadi järel ja kuni kolme käsiõngega.

Üheaegselt on kalapüük lubatud kolme eri tüüpi püügivahendiga.

8. Allveekalapüük harpuunipüssidega on lubatud vaid ujudes komplektiga nr. 1 (lestad, mask, hingamistoru, nuga ja kummikombinesoon). Harpuunijal peab kaasas olema kehtiv kala- ja allveesportlase pilet ning harpuunil ei tohi olla üle kolme haru. Keelatud on hingamisaparaatide ja mis tahes tüüpi lõhkelaengutega harpuunipüsside kasutamine.

9. Sportlikul ja asjaarmastajalikul kalapüügil on lubatud püüda ööpäevas kuni 5 haugi, 5 säinast, 5 linaskit, 5 koha ja 5 latikat, kuni 3 jõeforelli ja 3 harjust.

Teiste kalaliikide väljapüük ei ole piiratud.

Kalakaitseorganite õigused

10. Kalakaitseorganitel on õigus:

1) lühendada või pikendada olenevalt hüdrometeoroloogilistest tingimustest ja kooskõlastatult teaduslike kalamajandusorganisatsioonidega 10 päeva võrra kalapüügi keeluaegu;

2) vajaduse korral lubada ummuksisse jäänud veekogudes kolhoosidel, ettevõtetel ja organisatsioonidel kalapüüki kõigi püügivahenditega ja igal ajal;

3) lubada kooskõlastatult veekogu kasutajatega kalapüüki teaduslikuks uurimistööks, kalakasvatuseks, aklimatiseerimiseks, kalade ümberasustamiseks ja kontrollpüügiks mis tahes püügivahenditega, kõigis veekogudes ja igal ajal;

4) lubada veekogude üksikutes risustatud ja kinnikasvanud osades kalapüüki võrguga müta abil;

5) lubada väheväärtuslike ja aeglaselt kasvavate kalade töötuslikku püüki kõigi püügivahenditega;

6) lubada kooskõlastatult teaduslike kalamajandusorganisatsioonidega sportlikku kalapüüki piiratud arvu püügivahenditega tööstuslikuks kalapüügiks keelatud kohtades ja aegadel, kuid väljaspool kalade kudemis-, talvitamis- ja massilisi kogunemiskohti;

7) takistamatult külastada kalamajanduslikes veekogudes asuvaid hüdrotehnilisi seadmeid ja kaitsealasid, samuti ettevõtteid ja organisatsioone, kes juhivad heitvett ja tootmisjäätmeid kalamajanduslikkesse veekogudesse, ning võtta eeskirjade rikkujate suhtes tarvitusele vastavad abinõud;

8) teostada püügivahendite ja püügiviiside kontrolli ning püütud saagi ülevaatust püügikohas, laevadel ja teistel ujuvvahenditel, ladudes, vastuvõtupunktides, kalatöötlemistehastes ja kalamüügikohtades;

9) anda kalasportlastele, kes on silma paistnud kalavarude kaitsel ja suurendamisel, lubasid vääriskalade püügiks;

10) piirata laevade ja mootorpaatide liikumiskiirust kudemis- ja noorkalade massilise kogunemise kohtades;

11) moodustada kooskõlastatult teaduslike kalamajandusorganisatsioonidega ajutisi kuni 3-aastase tähtajaga keelualasid kalavarude suurendamiseks ja taastamiseks;

12) lubada bioloogilise melioratsiooni eesmärgil keeluajal kiisa ja ahvena motoriseeritud traalpüüki kalakaitseorganite järelevalvel;

13) keelata kooskõlastatult teaduslike kalamajandusorganisatsioonidega teatud püügivahendite kasutamist vabariigi veekogudes;

14) muuta üksikutel juhtudel kooskõlastatult teaduslike kalamajandusorganisatsioonidega kalade tööstuslikke mõõtusid kalavarude reguleerimiseks;

15) lubada spordiorganisatsioonidel neile eraldatud veekogudes teostada ka tööstuslikku kalapüüki, kusjuures püütud kala realiseeritakse kaubandusvõrgu kaudu ja saadud tulu kasutatakse spordiorganisatsiooni kalamajanduse arendamiseks;

16) lubada elektripüügivahendite kasutamist kindlaksmääratud veekogudel ja tingimustel.

Veekogudel keelatud tegevus

11. Veekogudel on keelatud:

1) uute kalaliikide ja veeloomade ning taimeliikide aklimatiseerimine ja kasvatamine ning kalade ja teiste veeloomade ühest veekogust teise paigutamine kalakaitseorganite loata, teadusliku aluseta ja riikliku veterinaarorgani kontrollita;

2) hävitada veekogude äärde ülespandud kalakaitsealaseid märke, kuulutusi, silte, samuti rikkuda ja lõhkuda kalamajanduslikke ehitusi ja seadmeid;

3) teostada metsa lageraiet lõhelaste kudemiskohaks olevate jõgede ääres kuni 100 m kaugusel kaldast, muude kalamajandusliku tähtsusega veekogude ääres kuni 50 m kaugusel kaldast;

4) niita või põletada kooskõlastamatult kalakaitseorganitega kõrkjaid, pilliroogu ja muid veetaimi kalapüügiks keelatud kohtades ja ajal;

5) juhtida ja heita kalamajanduslikesse veekogudesse, nende kallastele või jääle ettevõtete ja organisatsioonide puhastamata ning kahjutustamatut heitvett, prahti, metsa- ja muude tööstuste jäätmeid, mis võivad saastata veekogu või muuta vee keemilisi omadusi; samuti pesta või puhastada veekogudes või nende kaldal mootorsõidukeid ja mehhanisme;

6) tarvitada mürkkemikaale veekogude ääres lähemal kui 300 m kaldast ning pesta mürkkemikaalide ja vedelväetiste taarat, autotsisterne ja pihusteid veekogudes või nende kallastel, samuti hoida vedelväetisi ja -kütust kohtades, kus veekogud võivad saastuda;

7) sõita mootorsõidukitega (välja arvatud kalamajandusettevõtete, miilitsa- ja kalakaitseorganite sõidukid teenistusülesannete täitmisel) veekogude jääl, välja arvatud üldkasutatavatel taliteedel;

8) kasutada ujuvvahendeid tööstuslike kalade kudemispaikades ja nende lähistel, samuti käia lõhelaste kudemispaikades või häirida kalu kudemisajal muul viisil;

9) teha kalakaitseorganite loata veekogudel või nende ääres töid, mis muudavad veekogu looduslikke tingimusi;

10) võtta vett kalamajanduslikest veekogudest tööstusettevõtete tarbeks ja põldude niisutamiseks, kalakaitseorganitega kooskõlastamata.

12. Kolhoosid, ettevõtted ja organisatsioonid, kellele kuuluvad paisud, veeäravooluseadmed ja veesulud, on kohustatud iga kord, kui tekib vajadus veepinna alandamiseks või veevoolu täielikuks või osaliseks sulgemiseks, sellest aegsasti teatama kalakaitseorganitele ja võtma tarvitusele abinõud kalavarude säilitamiseks neis veekogudes. Avariide korral, kui neist ei ole võimalik kalakaitseorganitele õigel ajal teatada, koostatakse kalavarude säilitamiseks tarvitusele võetud abinõude kohta akt, mille ärakiri saadetakse hiljemalt ühe ööpäeva jooksul kalakaitseorganitele. Hüdrotehnilisi ja muid veehaardeseadmeid omavad ettevõtted on kohustatud kooskõlastatult kalakaitseorganitega kalade seadmetesse sattumise vältimiseks varustama need spetsiaalsete kaitseseadmetega.

Kalapüügiks keelatud kohad ja ajad

13. Igasugune kalapüük on kogu aasta jooksul keelatud järgmistes kohtades:

1) Suur-Emajões — jõe lähtest kuni Jõesuu maanteesillani;

2) Võrtsjärvel — Suur-Emajõe väljavoolu lähikonnas raadiusega 250 m muulidest ning Pühaste (Küünra) oja suust ja Ainsaare põhjatippu ühendavast joonest lõuna pool kuni Pikasilla sillani;

3) Matsalu Riiklikul Looduskaitsealal — kudema minevate kalade teel.

14. On keelatud järgmiste kalaliikide püük järgmistel tähtaegadel:

1) lõhe, meriforelli, tuurlaste ja säga püük kogu aasta jooksul;

2) jõeforelli püük — 15. septembrist kuni 30. novembrini;

3) harjuse püük — 1. aprillist kuni 1. juulini;

4) silmu püük — 1. märtsist kuni 30. juunini;

5) vimma püük Pärnu, Selja, Kunda ja Kasari jões — 10. maist kuni 20. juunini;

6) peledi püük — 20. oktoobrist kuni 15. novembrini;

7) haugi, latika, koha ja säina püük kogu Võrtsjärve ulatuses, kaasa arvatud Väike-Emajõgi jõesuudmest ülesvoolu kuni Reinu taluni, Õhne jõgi jõesuudmest ülesvoolu kuni Kallaste kraavini ja Oiu (Tänassilma) jõgi koos lisajõgedega jõesuudmest ülesvoolu 3 km ulatuses, samuti nende veekogude luhaveed — 1. aprillist kuni 15. juunini;

8) tõugja püük — 1. aprillist kuni 15. juunini;

9) rääbise püük — jää lagunemise algusest kuni 1. juulini;

10) võldase püük Emajões, selle lisajõgedes ja vesikonna järvedes — 1. märtsist kuni 1. juunini;

11) aklimatiseeritavate kalaliikide püük kalakaitseorganite loata.

Keelatud püügivahendid ja püügiviisid

15. On keelatud:

1) tarvitada kalade ja teiste veeloomade püügiks ning taimede kogumiseks lõhke- või mürkaineid, tulirelvi, elektrivoolu, ahingut, tragi, muid torke- ja löögiriistu ning kasutada mütta 1. maist kuni 1. augustini;

2) sulgeda püünistega üle $^2/_3$ jõe, oja, sidenõva või kanali laiusest. Vabaks peab jääma $^1/_3$ peavoolu jooksust;

3) püüda, vastu võtta, müüa, töödelda ja hoida kala, mis on väiksem kui kalapüügieeskirjades tööstusliku mõõduga värske kala kohta on ette nähtud;

4) kasutada söödakala jääalusel, samuti lihtkäsiõngega püügil ja vedada lanti mootorpaadi järel;

5) püüda jõeforelli põhjaõngega;

6) kasutada kalakaitseorganite loata uusi püügivahendeid ja -meetodeid;

7) ehitada kalakaitseorganite loata tõkkeid ja paigutada seisevpüüniseid või taguda vaiu veekogudesse;

8) teostada motoriseeritud traalpüüki Võrtsjärvel aasta läbi ja võrgupüüki Suur-Emajõe ülemjooksu vanajõgedes 1. aprillist kuni 31. juulini;

9) vastu võtta ühe liigi kala teise liigi, «muu» või «peenkala» nimetuse all.

16. Kalapüügiks keelatud kohtades viibimist mistahes kalapüügivahenditega ja keelatud ajal või värske kalaga loetakse kalapüügieeskirjade rikkumiseks.

Püüniste silmade suurused

17. On keelatud tarvitada püüniseid, mille silmade suurused on väiksemad kui järgmised (millimeetrites):

1) noodad ja mõrrad:

suursoomkala püügiks	36
lõhepüügiks	45
siiapüügiks	34
vimmapüügiks	30
nuru-, särje- ja ahvenapüügiks	20
meretindi püügiks	12
peipsi tindi püügiks	5

2) purjetraalid:

suursoomkala püügiks	45
ahvena-, nuru- ja särjepüügiks	20
kiisapüügiks	5

3) võrgud:

suursoomkala ja meriforelli püügiks	60
ahvenapüügiks	24—36

Märkus. Ahvenapüügiks ettenähtud silmasuurusega võrke on lubatud kasutada ainult ahvena kudemisajal ja -kohtades, kusjuures võrkude sissepanemise ja väljavõtmise aja määravad kalakaitseorganid.

4) püüniste silmade suuruste kindlakstegemiseks mõõdetakse 11 sõlme vahemaa võrgu niiti mööda ja saadud arv jagatakse 10-ga.

Püüniste silmade suurused on arvestatud kuivade konserveeritud püüniste kohta. Märgade püüniste silmade mõõtmisel on lubatud silmade suurust 5% võrra vähendada.

18. On keelatud kala püüda, vastu võtta, töödelda ja säilitada, kui selle tööstuslikud mõõdud värskena on väiksemad järgmistest (sentimeetrites):

lõhe	56	latikas	30
meriforell	45	siig	32
angerjas	45	säinas	30
koha	40	linask	25
rääbis	15	harjus	20
vimb	24	tõugjas	50
haug	40	jõeforell	25

Märkus. Angerja tööstuslikuks mõõduks Võrtsjärvel ja Suur-Emajõel on 50 sm ja lutsul 30 sm.

Kalade tööstuslikku mõõtu arvestatakse ninamikust (kinnise suu puhul) kuni soomuskatte lõpuni (sabauime keskmiste kiirte algusosani).

Angerja ja lutsu mõõtu arvestatakse ninamikust sabauime lõpuni.

Töödeldud (soolatud, kuivatatud, suitsutatud, vinnutatud) kala mõõdu määramisel on lubatud kehtestatud mõõtusid 4% võrra vähendada.

Püütud kala, mis on alla kindlaksmääratud mõõdu, samuti kala, mille püük on keelatud, tuleb elusalt veekogusse tagasi lasta.

19. Alamõõduliste kalade kaaspüük on lubatud järgmistes kogustes:

1) suursoomkala püügil nootade ja mõrdadega arvuliselt mitte üle 5% ja võrkudega püügil arvuliselt mitte üle 8% kaitse all olevate kalade kogusaagist;

2) väikesoomkalade püügil kõigi püünistega mitte üle 5% ning tindi ja kiisa püügil mitte üle 2% kaitse all olevate kalade kogusaagist kaalu järgi.

Märkus. Kalasportlased peavad kalapüügil kinni pidama kalade tööstuslikest mõõtudest.

20. Alamõõduliste kalade kaaspüügil üle lubatud koguste tuleb püük sel kohal lõpetada või püünised suuremasilmaliste vastu vahetada.

Vastutus kalapüügieeskirjade rikkumise eest ja isikute ergutamine, kes on silma paistnud võitluses eeskirjade rikkujatega

21. Püütud kalasaak, mis sisaldab alamõõdulisi kalu üle lubatud koguse, samuti kalad, muud veeloomad ja -taimed, mis on püütud või varutud kalapüügieeskirju rikkudes, olenemata sellest, kus need avastatakse (püügikohas, vastuvõtupunktis, töötlemisel

või realiseerimisel), võetakse kalakaitseorganite poolt ära ning antakse kehtivate vastuvõtuhindadega kalatöötlemistehastele või kaubandusorganisatsioonidele, äravõetud kala realiseerimisest saadud summad aga kasutatakse kehtestatud korras.

Äravõetud kalasaaki (kuni 10 kg) võib kehtivate jaehindadega realiseerida ka eraisikutele ühes vastava akti koostamisega tunnistaja juuresolekul.

Äravõetud kala ei arvata püügiplaani, vaid kantakse vastava piirkonna kalatööstuslikele objektidele kindlaksmääratud püügilimiidi arvele.

22. Isikutelt, kes rikuvad käesolevaid kalapüügieeskirju, võetakse ära püügil kaasasolnud püügiriistad ja ujuvvahendid.

Äravõetud püügiriistu ja ujuvvahendeid hoitakse kalakaitseorganite äranägemisel nende baasides või mujal kuni eeskirjade rikkuja vastutusele võtmise küsimuse lahendamiseni administratiiv- või kohtu korras.

23. Veekogudel või nende kallastel võib hoida ainult registreeritud ujuvvahendeid.

Isikuid, kes hoiavad veekogudel registreerimata ujuvvahendeid, loetakse kalapüügieeskirjade rikkujateks.

24. Käesolevate kalapüügieeskirjade ja veekogu kasutamislepingu süstemaatilise rikkumise korral organisatsiooni poolt, kellele veekogu on kasutada antud, võidakse leping kehtivas korras tühistada.

25. Kolhoosid, ettevõtted ja organisatsioonid, kes ei esita vastavatele organitele kinnitamiseks kalamajandusplaane või ei taga nende täitmist ega täida lepingulisi kohustusi, kaotavad õiguse veekogu kasutamisele.

26. Käesolevate eeskirjade täitmise üle järelevalvet teostavatel isikutel on õigus kontrollida püüki lubavaid dokumente, nende puudumisel aga nõuda isikut tõendava muu dokumendi ettenäitamist, samuti kohapeal üle vaadata püütud saak, kui see on peidetud seljakotti, sumpa jne.

27. Isikud, kes on süüdi kalapüügieeskirjade rikkumises, võetakse seaduses ettenähtud korras administratiiv- või kriminaalvastutusele.

28. Kalakaitseorganid võivad kalapüügieeskirju rikkunud kalasportlastelt ja kaluritelt kalapüügi õiguse ära võtta tähtajaga kuni 3 aastat.

29. Kalapüügiga tegelevad isikud ja laevajuhid on kohustatud sooritama kalapüügieeskirjade tundmise katsed. Katsete programmi ja sooritamise korra kinnitavad kalakaitseorganid. Kalakaitseorganid võivad taotleda kindlaksmääratud katseid mittesooritanud isikutelt kalapüügi või laevajuhtimise õiguse äravõtmist.

30. Isikute premeerimiseks, kes on silma paistnud võitluses kalapüügieeskirjade rikkujatega, moodustatakse erifond järgmiselt: 50% summadest, mis saadakse kohtu korras konfiskeeritud

ujuvvahendite ja püügiriistade realiseerimisest ning kohtu poolt määratud rahatrahvidest ja 30% vahenditest, mis saadakse äravõetud kala realiseerimisest ja administratiivkorras määratud rahatrahvidest ning 50% vääriskalaliikide püügiga tekitatud kahju hüvitamiseks sissenõutud summadest.

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. juuni 1968. a. määruse nr. 199
juurde

VABARIIKLIKU TÄHTSUSEGA KALAMAJANDUSLIKUD VEEKOGUD EESTI NSV-s

Jõe või järve nimi	Jõe või järve asukoht
1	2
1. Võrtsjärv koos Väike-Emajõega kuni Pedeli jõe suudmeni	Kogu järve ulatuses koos järve suubuvate jõgedega 3 km ulatuses, arvates jõesuudmest
2. Suur-Emajõgi koos Pede ja Ahja jõega (koos Ahijärve ja Võngjärvega)	Kogu jõe ulatuses koos luhaveekogudega ja lisajõgedega 3 km ulatuses, arvates jõesuudmest; Ahja jõgi jõesuudmest kuni Lääniste asulani
3. Timmkanali jõgi	
4. Pärnu jõgi	Sindi paisust kuni Vändra jõe suudmeni
5. Reiu jõgi	Jõesuudmest kuni Lähkma jõe suudmeni
6. Kasari jõgi	Jõesuudmest kuni Teenuse jõe suudmeni
7. Kuremaa järv	Jõgeva rajoon
8. Raigastvere järv	„
9. Pikkjärv	„
10. Prossa järv	„
11. Kaiavere järv	„
12. Keeri järv koos Ulila jõega	Tartu rajoon
13. Saadjärv	„
14. Elistvere järv	„
15. Pangodi järv	„
16. Nõuni järv	Valga rajoon
17. Aheru järv	„
18. Tündre järv	„
19. Ubajärv	„
20. Oisu järv	Viljandi rajoon
21. Veisjärv	„
22. Mäeküla järv	„
23. Ruhijärv	„
24. Vagula järv	Võru rajoon
25. Tamula järv	„
26. Lõõdla järv	„
27. Kavadi (Uue-Saaluse) järv	„

1	2
28. Kisejärv	Võru rajoon
29. Pabra järv	„
30. Murati järv	„
31. Pullijärv	„
32. Hino järv	„
33. Noodasjärv	„
34. Kalijärv	„
35. Ähijärv	„
36. Kooraste Suurjärv	Põlva rajoon
37. Piigandi järv	„
38. Jõksi järv	„
39. Tõhela järv	Pärnu rajoon
40. Ermistu järv	„
41. Lohja järv	Harju rajoon
42. Paunküla veehoidla	„
43. Ülemiste järv	Tallinn
44. Kiruvere järv	Harju rajoon
45. Tänavjärv	„
46. Mullutu-Suurlaht koos Nasva jõega	Kingissepa rajoon
47. Karujärv	„

Lisa nr. 2
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. juuni 1968. a. määruse nr. 199
juurde

EESTI NSV VEEKOGUDES VÄÄRISKALADE EBASEADUSLIKU PÜÜGIGA TEKITATUD JA SISSENÕUDMISELE KUULUVA KAHJU SUURUSE ARVUTAMISE TAKSID

Kala nimetus	Sissenõutav kahjutasu rublades iga ebaseaduslikult püütud kala (vähi) eest (olenemata kala suurusest ja kaalust)
Lõhe	20.—
Meriforell	10.—
Angerjas (siseveekogudes)	5.—
Siig	5.—
Koha	5.—
Vimb	2.—
Haug	2.—
Jõeforell	2.—
Linask	2.—
Harjus	2.—
Jõevähk	2.—

METSADE PAREMA KAITSMISE KOHTA TULEKAHJUDE, PUTUKKAHJURITE JA HAIGUSTE EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 237
8. JUULIST 1968

Väljavõte

Metsade paremaks kaitsmiseks tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. mai 1968. a. määrusele nr. 409 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et metsade kaitsmine tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest on üks tähtsamaid riiklikke ülesandeid.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel rakendada vajalikke abinõusid tuleohutuse tagamiseks töödel, mida metsades teevad alluvad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid.

2. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

1) välja töötada ja ellu rakendada abinõud metsade tõhusamaks kaitsmiseks tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest, silmas pidades metsakaitse alal esinevate puuduste likvideerimist;

2) komplekteerida metsa tuletõrje-keemiajaamad alalise kvalifitseeritud kaadriga;

3) välja töötada ja ellu rakendada abinõud kändude ja muude jäätmete koristamiseks tormist kahjustatud aladelt.

3. Kehtestada, et:

1) Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt tuletõrjeabinõude rakendamise, metsatulekahjude vastu võitlemise ja metsade putukkahjurite ning haiguste tõrje küsimustes antavad käskkirjad ja juhendid on täitmiseks kohustuslikud kõigile Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes teevad töid vabariigi metsades, samuti kodanikele;

2) riikliku metsavalve töötajaid, samuti metsamajandusorganisatsioonide transpordivahendeid ei ole lubatud tuleohtlikul perioodil suunata töödele, mis ei ole seotud metsade kaitsega (sealhulgas ka põllumajandustöödele);

3) riikliku metsavalve töötajad võivad kasutada juhuslikku transporti tööliste ja tulekustutusvahendite toimetamiseks metsatulekahjude kohtadesse ning nende äraveoks nimetatud kohtadest.

4. Lubada Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil eraldada mootorikütust ja määrdeaineid metsnikele (jaoskondade metsatehnikutele) ja metsavahtidele, kes teenindavad suuri või killustatud metsaalasid ja kellel on isiklikud mootorrattad, mida nad kasutavad ametsõitudeks, samuti teha metsamajandusettevõtete kulul nende mootorrataste jooksvat remonti, kulutades selleks mitte üle 60 rubla aastas (ühe töötaja kohta).

EESTI NSV METSADE PEAKASUTUSRAIETE EESKIRJADE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 268
13. AUGUSTIST 1968

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks juurdelisatud «Eesti NSV metsade peakasutusraiete eeskirjad», mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komitee esimehe 14. mai 1968. a. käskkirjaga nr. 120 ja kehtestatud 1. juulist 1968. a.

Kinnitan
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
Riikliku Metsamajanduse Komitee
esimees V. Rubtsov
14. mail 1968. a.

EESTI NSV METSADE PEAKASUTUSRAIETE EESKIRJAD

I. Üldsätted

1. Käesolevad «Eesti NSV metsade peakasutusraiete eeskirjad» on koostatud vastavalt «NSV Liidu metsade peakasutusraiete põhimäärusele» ja kehtivad nii riikliku tähtsusega kui ka kolhoosimetsade kohta ning on kohustuslikud metsamajandusorganitele ja kõigile metsavarujaile.

2. Eesti NSV metsad on rahvamajandusliku tähtsuse järgi jaotatud I ja II gruppi ning kuuluvad metsakasvutingimuste poolest segametsade vööndisse.

I grupi metsade raie-eeskirjad peavad soodustama kaitse-, esteetiliste, sanitaar-hügieeniliste ja muude kasulike funktsioonide taastamist ning tõstmist.

II grupi metsades peavad peakasutusraiete eeskirjad puidu rahvamajanduse vajadusteks kasutamise kõrval olema suunatud metsa kaitseomaduste säilitamisele ja tugevdamisele.

3. Arvestades metsavarumis- ja taasmetsastamistööde mehhaniseerimist, tuleb mõlema grupi metsades rakendada sellist raieviisi ja metsavarumise tehnoloogiat, mis soodustaksid metsade kaitseomaduste säilitamist ja tugevdamist, nende produktiivsuse tõusu ning raiestike edukat taasmetsastamist majanduslikult väärtuslike puuliikidega.

4. Olenevalt metsa grupist ja kategooriast, kasvukoha tingimustest, puistute liigilisest koosseisust ja puuliikide bioloogilistest

iseärasustet ning arvestades tootmis- ja majanduslikke tingimusi, tehakse Eesti NSV metsades lage-, aegjärkseid, häilvalik- ja vabavalikraieid.

5. Esmajärjekorras määratakse raieks vigastatud, rikutud ja üleseisnud puistud, mis oma seisukorra tõttu raiet nõuavad, samuti eelmiste aastate raiumisvajakud ja lõpuni raiumata jäänud raielangid.

Peakasutusraieteks ei eraldata madalaboniteedilisi puistuid, kus 1 ha puidutagavara on alla 40 tm.

Kõrgemaboniteediliste okaspuistute nendel osatükkidel, mis metsamajandusorganite korralduse kohaselt on ette nähtud seemnevarumiseks, tuleb raiet teha peamiselt talvel.

6. Aegjärkseте ja valikraiete puhul määratakse tavaliselt raielankide suuruseks raieks ettenähtud takseereraldise suurus, arvestades raiutava puistu ja naabereraldiste tuulekindlust.

Lageraiete korral võidakse ebakorrapärase või väljavenitatud kujuga takseereraldisi eraldada raieks tervikuna, kui nende pindala ei ületa raielankide suurust, mida vastavalt käesolevatele eeskirjadele on võimalik eraldada.

Väikseid kõrvuti asetsevaid eraldisi võib liita ja koos raieks määrata.

7. Raielankide eraldamisel piiritletakse looduses ja kantakse raielangi skeemile noorendike, keskealiste ja valmivate puistute osad ning neid ei arvata ekspluateeritava pindala hulka.

8. Lageraielankide laiusе määramisel lähtutakse metsa kategooriast, metsakasvutingimustest, enamuspuuliikidest ja raiestike taasmetsastamise viisidest.

Metsatulekahjude, putukkahjurite ja haiguste tõttu kasvujõuetuseni vigastatud puistutes, kui neis on lubatud teha sanitaarlageraiet, samuti rikutud puistutes võib käesolevate eeskirjadega kindlaksmääratud langilaiust suurendada.

Raielangi pikkus määratakse kindlaks kvartalivõrgu mõõtmetega, kuid ei tohi ületada 1 km.

9. Raiesuund määratakse vastu valitsevaid või kahjutekitavaid tuuli. Tõusmete, järelkasvu ja metsakultuuride kaitseks päikesekiirguse vastu (liiva- ja looalad jm.) rakendatakse raiesuunda põhjast lõunasse.

10. Lageraielankide liitumine on vahetu. Raielankide liitumisaegade määramisel lähtutakse puuliikide bioloogilistest iseärasustest ja uuenemistingimustest, kusjuures raieaastat liitumisaja hulka ei arvata.

11. Kõigis puistutes lubatakse tavaliselt kvartali kohta üks algraie. Üleseisnud ja väheväärtuslikes puistutes võib kooskõlastatult Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga kaks algraiet teha.

12. Raiejärkude arv ja raie intensiivsus määratakse aegjärk-

setel raietel kindlaks olenevalt metsa tüübist, puistu täiusest ja järelkasvu ning teise rinde seisukorrast.

Kolmejärgulist aegjärkset raiet tehakse puistutes täiusega 0,7 ja rohkem, mis asuvad hästi dreenitud muldadel ja kus metsa looduslikuks uuenemiseks on küllaldaselt olemas majanduslikult väärtuslike puuliikide elujõulist järelkasvu või teist rinnet. Esimesel raiejärgul raiutakse 20—30%, männipuistutes 30—35% puistute üldtagavarast. Teisel raiejärgul raiutakse vastavalt 30—50% ja 40—50% allesjäänud tagavarast.

Kahejärgulist aegjärkset raiet tehakse puistutes täiusega 0,7 ja vähem, kus peapuuliigi elujõulist ja ühtlaselt paiknevat järelkasvu on vähemalt 1500 eksemplari 1 ha kohta. Esimesel raiejärgul raiutakse 40—50% tagavarast, kusjuures puistu täiust ei tohi vähendada alla 0,4.

Aegjärksete raiete puhul raiutakse kogu puistu mitte rohkem kui 20 aasta jooksul välja, raiejärkude korduvusega 4—10 aastat. Lõppraie tehakse siis, kui uue metsapõlve tekkimist tagavate peapuuliikide elujõulist järelkasvu ja noorendikku kõrgusega üle 1 m on 1 ha kohta vähemalt 2500 eksemplari.

Puistud täiusega 0,5 ja vähem, kus looduslikuks uuenemiseks on piisavalt peapuuliikide elujõulist järelkasvu või teist rinnet, raiutakse välja lageraiena järelkasvu või teise rinde säilitamisega.

13. Häilvalikraieid tehakse esmajärjekorras männipuistutes, samuti muude puuliikide puistutes, kus looduslik uuenemine kulgeb edukalt ja järelkasv paikneb grupiti.

Häilvalikraiel raiutakse häilud diameetriga 20—30 m järelkasvu grupiti paiknemise kohtades. Hektari kohta tuleb 5—6 häilu. Häile laiendatakse 5—7 aasta pärast. Vana metsapõlve raiumise üldine tähtaeg on 30—40 aastat.

14. Vabavalikraied tehakse peamiselt mitmeealistes puistutes. Olenevalt loodusliku uuenemise käigust ja puistu seisukorrast on raie korduvuse perioodiks 5—10 aastat. Korraga ei raiuta üle 25% üldtagavarast. Puistu täiust vähendatakse 0,6-ni.

15. Aegjärksetel ja valikraietel määratakse raieks eelkõige jalal kuivanud, vigastatud, rõhutud ja muud halvemad, üleseisnud ning tuulehellad puud, samuti järelkasvu ja noorendiku edasist kasvamist ja arenemist segavad puud.

16. Aegjärkseteks ja valikraieteks kavandatud aladel tuleb loomade karjatamine lõpetada 10 aastat enne raiet. Loomade karjatamist ei lubata esimese vanuseklassi noorendikes ja eriti tähtsates kaitsemetsades.

II. Raied I grupi metsades (taastamisraied)

17. Raied I grupi metsades peavad tagama kaitsefunktsioone kaotanud puistute järkjärgulise vahelduse sellise liigilise koosseisuga nooremate puistutega, mis kõige paremini vastaksid neile esitatavatele nõuetele. Nende metsade raiel tuleb arvestada ka puidu õigeaegset kasutuselevõtmist ilma tema tehniliste omaduste kaotsiminekuta.

18. Puistuid tuleb raiele määrata järgmises järjekorras:

metsaosad, mis nõuavad viivitamatut raiet oma seisukorra tõttu (jalal kuivavad, haigustest ja kahjuritest rikutud), harvikud ja madala täiusega puistud, mis on kaotanud kaitseomadusi;

üleseisnud puistud;

raieküpsed metsaosad üleseisnud puistute puudumisel.

19. Töötajate puhkekohtadeks olevates parkmetsades, roheliste vööndite parkmetsades, kuurortmetsades ja looduskaitse alla võetud metsades koristatakse üksikuid puid, mis oma seisukorra tõttu raiet nõuavad.

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal võib erandjuhtudel rekonstrueerimise korras raiuda kaitseomadusi ja muid erifunktsioone kaotanud puistuid.

20. Esimese grupi metsades eraldatakse eriti tähtsateks kaitsemetsadeks järgmised metsaosad:

a) lagedate aladega piirnevad metsaservad laiusega 100 m;

b) maantee- ja raudteeäärsed kaitseribad;

c) mereäärsed ja õhukese mullakihiga (kuni 30 sm) looalade pinnasekaitsemetsad;

d) jõgede, järvede ja muude veekogude äärsete keeluvööndite kaldakaitsemetsad;

e) vee- ja tuuleerosiooniohtlike pinnaste metsad.

Eriti tähtsates kaitsemetsades tehakse tavaliselt ainult üksikute puude raiet nende seisukorra järgi, kuid ka vabavalikraiet täiuse vähendamisega mitte alla 0,7.

Eriti tähtsates kaitsemetsades on lageraied lubatud ainult siis, kui muud raieviisid ei taga kaitseomadusi kaotanud puistu täisväärtuslikku vaheldust. Lageraielankide laius ei tohi ületada 50 m, kusjuures raiestikud tuleb kultiveerida esimesel aastal pärast raiet.

21. Peapuuliikide küllaldast looduslikku uuendust tagavate tingimuste puhul tehakse I grupi metsades peamiselt aegjärkseid ja häilvalikraieid ning mitmeealistes puistutes vabavalikraieid.

Lageraieid määratakse puistutesse, kus nad on kõige otstarbekamad metsakasvatuslikel kaalutustel, kui on tagatud raiestikul metsa kultiveerimine ja muud raieviisid ei taga kaitseomadusi kaotanud puistute õigeaegset vaheldust:

jalal kuivavatesse ja metsatulekahjudest, putukkahjuritest ning haigustest rikutud puistutesse, samuti üleseisnud puistutesse, mis on kaotanud kaitseomadusi;

okas- ja kõvalehtpuuliikide manuluseta, samuti majanduslikult väärtuslike puuliikide järelkasvuta ja teise rindeta pehmelehtpuupuistutesse;

madala täiusega puistutesse (0,4 ja vähem), kus peapuuliikide elujõulist järelkasvu on sellisel hulgal, mis tagab uue metsapõlve saamise;

liigniiskuse all kannatavatel muldadel asuvate männi- ja kuusepuistute nendesse osadesse, mis nõuavad kuivendamist ja kultiveerimist, samuti juhtudel, kui muud raieviisid võivad puistute tuulekindlust vähendada;

puistutesse, kus peapuuliiki on võimalik ainult kultiveerimisega uuendada.

22. Lageraielankide suurim laius on:

okas- ja kõvalehtpuupuistutes 50 m;

pehmelehtpuupuistutes 100 m.

Madalakvaliteedilistes üleseisnud puistutes võib langilaiusi erandjuhtudel kahekordistada, tingimusel et raiestik kultiveeritakse ühe aasta jooksul pärast raiet.

23. Lageraielankide liitumisajad on ette nähtud järgmiselt:

okas- ja kõvalehtpuupuistutes	—	5 aastat;
pehmelehtpuupuistutes	—	3 aastat.

III. Raied II grupi metsades

24. Peakasutusraied II grupi metsades peavad tagama nende metsade ratsionaalse kasutamise, kaasa aitama nende produktiivsuse tõusule ning veehoiu- ja kaitseomaduste parendamisele. Raiel tuleb arvestada majanduslikult väärtuslikest puuliikidest koosnevate puistute õigeaegset saamist raiestikel.

25. Olenevalt metsakasvutingimustest, metsa tüübist ja loodusliku uuenduse tekkimise käigust võidakse II grupi metsades teha lage-, aegjärkseid, häilvalik- ja vabavalikraieid.

26. Lagedate aladega piirnevates metsaservades, lagedate alade metsatukkades, kaldakaitseribadel jõgede ääres, kus ei ole kehtestatud keeluvööndeid, samuti kanalite, järvede ja muude veekogude äärsetel kaldakaitseribadel, jäärakute ja uhtorgude nõlvade metsades, samuti vee- ja tuuleerosiooniohtlikel muldadel asuvates puistutes tehakse aegjärkseid või valikraieid. Mitmeealistes puistutes tuleb teha peamiselt vabavalikraieid.

27. Lageraieid tehakse seal, kus muud raieviisid ei taga puistute õigeaegset vaheldust peapuuliigi kõrge produktiivsusega puistutega.

28. Lageraielankide laius on:

okas- ja kõvalehtpuupuistutes 100 m;

pehmelehtpuupuistutes kuni 250 m.

29. Raielankide liitumisaeg on:

männipuistutes 5 aastat;

kuuse- ja kõvalehtpuupuistutes 4 aastat;

pehmelehtpuupuistutes 2 aastat.

30. Kuivendatud ja kultiveerimisele kuuluvate alade madalakvaliteedilistes küpsetes ja üleseisnud puistutes võib Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal raielankide laiusi, mis on ette nähtud punktis 28, suurendada ja lankide liitumisaegu lühendada.

IV. Raietöödele esitatavad metsakasvatuslikud nõuded

31. Raielankide eraldamisel peab olema kindlaks määratud ja raiepiletile märgitud raieviis, raielangi puhastamise viis, säilitamisele kuuluva järelkasvu olemasolu ja säilitamise protsent, metsa uuendamise viis ja abinõud selle tagamiseks, samuti abinõud erosiooni ärahoidmiseks raiestikel.

32. Olenevalt looduslikest ja majanduslikest tingimustest ning puistute vanuselisest struktuurist tuleb raietöödel rakendada sellist tehnoloogiat, mis tagab majanduslikult väärtuslike puuliikide elujõulise järelkasvu säilitamise maksimaalsel hulgal, kuid järelkasvu puudumisel või ebapiisavusel võimaldab taasmetsastamise töid mehhaniseerida.

33. Kooskõlas käesolevate eeskirjadega koostavad metsavarujad enne raiet iga raielangi kohta tehnoloogilise kaardi, kus on näidatud metsa ülestöötamise ja väljaveo, puidu kokkuveo ja raiekohtade puhastamise viisid, alglaoplatside ja laadimisplatside asukohad, veo- ja lohistusteede asetus, samuti nõuded järelkasvu säilitamiseks raielangil.

Tehnoloogilised kaardid peavad olema kooskõlastatud raiepileti väljaandnud metsamajandiga.

Kolhoosidele ja muudele organisatsioonidele ülestöötamiseks väljaantavate väikeste raielankide ülestöötamise tehnoloogia määrab kindlaks metsamajand.

Raielankide ülestöötamine peab toimuma kinnitatud tehnoloogiliste kaartidega ranges kooskõlas.

34. Enne raietööde algust jaotatakse raielank looduses raievõötmeteks ja eraldatakse laadimisplatsid, laod, magistraal- ja alglohistusteede trassid, metsaveoteed ja muud vajalikud platsid, mis peavad asuma sellistes kohtades, kus olemasolevale järelkasvule, noorendikule ja pinnasele tekitatav kahju on kõige väiksem.

35. Puidu kokkuveol traktoritega ei tohi lohistusteede laius olla üle 5 m. Kokkuveomehhanismidel on lubatud liikuda ainult mööda lohistusteid. Süsteemitu puude langetamine ja kokkuvedu ei ole lubatud.

36. Aegjärksetel ja valikraietel, samuti lageraietel puistutes,

kus esineb peapuuliigi järelkasvu ja teist rinnet, langetatakse puid lohistusteele nurga all, mis ei ole suurem kui 45°. Seejuures toimub tüveste või võradega puude kokkuvedu ainult ladvad ees.

Lohistusteede sisseraiumisel on lubatud puid kokku vedada tüükad ees.

37. Pärast raietööde lõpetamist (suvel — kohe pärast tööde lõpetamist, talvise ülestöötamise puhul — varakevadel) on metsavarujad kohustatud koos raielangi järelpuhastamisega vabastama säilinud järelkasvu raiejäätmetest. Raietööde käigus tugevasti rikutud järelkasv tuleb välja raiuda ja koristada koos raiejäätmetega.

V. Raiejäätmete kasutamine ja raiekohtade puhastamine

38. Vastavalt kehtivatele raielankide puhastamise eeskirjadele puhastatakse raiekohti raiejäätmetest ühel ajal metsa ülestöötamisega.

Kevadel pärast lume sulamist tehakse talviste raielankide järelpuhastus raiepiletil näidatud viisil.

Kui metsa raiumise ajal lumekatte paksus on üle 50 sm ja kui puude kokkuvedu toimub koos võradega, siis lubatakse pärast raielankide ülestöötamist teha nende puhastamist kuni tuleohtliku perioodi alguseni.

39. Kasutatakse järgmisi raielankide puhastamise viise:

a) raiejäätmete kogumine hunnikutesse või vallidesse nende hilisema kasutamisega kütuseks või ümbertöötamiseks;

b) raiejäätmete kogumine hunnikutesse või vallidesse nende hilisemaks põletamiseks või mädanema jätmiseks raiekohal;

c) peenemõõduliste raiejäätmete laialilaotamine raiealale, kui see aitab parendada metsakasvutingimusi. Jämedaid raiejäätmeid tuleb seejuures kasutada kütuseks või ümbertöötamiseks;

d) raiejäätmete asetamine lohistusteedele.

40. Raiekohtade puhastamise viisi määrab kindlaks metsamajand olenevalt metsakasvutingimustest ja arvestades metsavarumis- ning taasmetsastamistööde tehnoloogiat.

41. Raielankide puhastamisel oksakogujatega kogutakse raiejäätmed paralleelsetesse vallidesse vahekaugusega 15—20 m. Vallide laius ei tohi ületada 1,5 m.

42. Metsade kultiveerimiseks ettenähtud raielanke tuleb puhastada sellisel viisil, mis võimaldab hiljem metsakultiveerimistöid mehhaniseeritult teha.

43. Looduslikule uuendusele jäävad raielangid tuleb puhastada sellisel viisil, mis tagab paremad tingimused majanduslikult väärtuslike puuliikide isekülvi tärkamiseks ja kasvuks:

a) kuivadel liiv- ja klibumuldadel asuvates puistutes laotatakse raiejäätmed ühtlaselt üle kogu raielangi pinna;

b) niisketel ja märgadel muldadel kasvavates puistutes kogu-

takse raiejäätmed järelkasvuta kohtades väikestesse hunnikutesse (kõrgusega kuni 1,0 m), kus nad jäetakse mädanema;

c) saviliiv- ja kergetel liivsavimuldadel asuvates puistutes, kus majanduslikult väärtuslike puuliikide looduslikule uuendusele kaasaaitamiseks on otstarbekas pinnast mineraliseerida, kogutakse raiejäätmed väikestesse hunnikutesse ja vallidesse ning tihendatakse linttraktoriga.

44. Raielanke, kus järelkasv tuleb säilitada, puhastatakse sellisel viisil, mis tagab järelkasvu säilimise. Järelkasv tuleb seejuures raiejäätmetest vabastada.

45. Aegjärksetel ja valikraietel asetatakse raiejäätmed esiteks lohistusteedele ning seejärel surutakse nad linttraktoriga tihedaks. Raievõötmetel kogutakse raiejäätmed väikestesse hunnikutesse või laotatakse ühtlaselt raiealale laiali.

46. Raiejäätmete põletamisel tuleb vältida järelkasvu, kasvamajäävate seemnepuude ja muude allesjäävate puude vigastamist tulega. Raiejäätmete hunnikute ja vallide põletamist alustatakse raielangi äärealadelt ja järelkasvugruppide ümbert.

Raiejäätmete põletamise aja määravad kindlaks metsamajandid.

Raiejäätmete põletamine laustulega on keelatud.

47. Käesolevate eeskirjadega kehtestatud abinõude kõrval on metsavarujad kohustatud täitma metsade tuleohutuse eeskirju ja sanitaarmiinimumi nõudeid.

Suveks raielankidele jäetav okaspuu-tarbepuit peab olema kooritud või keemiliselt töödeldud.

VI. Raiestikel metsa taastamise abinõud

48. Lähtudes puuliikide metsakasvatuslikest iseärasustest, metsakasvutingimustest ja olemasolevatest tootmiskogemustest, kavandatakse puistute eraldamisel raieks iga raielangi kohta taasmetsastamise viis. Kavandatud abinõusid täpsustatakse hiljem raiekohtade ülevaatusel.

49. Aegjärksetel ja valikraietel, samuti lageraietel väljaraiutava rinde all peapuuliikide järelkasvu ja teise rinde esinemise puhul on metsavarujad kohustatud säilitama elujõulise järelkasvu ja teise rinde, samuti okaspuuliikide peentarbepuud mitmeealistes puistutes.

Metsavarumise käigus peab raiepiletil näidatud elujõulisest järelkasvust säilima vähemalt 70%.

50. Järelkasvu arvestust peetakse vastavalt kehtivale juhendile.

Metsaosad, kus elujõuline järelkasv kuulub säilitamisele, valitakse raielangi eraldamisel välja, piiritletakse looduses ja kantakse raielangi skeemile.

Järelkasvu arvestuse andmete osas esinevate lahkarvamuste

korral tehakse kontrollarvestus metsavaruja juuresolekul. Selle arvestuse tulemused vormistatakse aktiga ja need loetakse lõplikeks.

51. Suvise metsaülestöötamise korral tehakse säilinud järelkasvu arvestus pärast raietööde lõpetamist raielangil ning talvise raie puhul — raiekohtade kevadise ülevaatuse ajal.

Pärast kõiki metsavarumistöid ja raielankide puhastamist säilinud järelkasv võetakse arvele samal viisil nagu raielankide eraldamiselgi.

Arvestuse andmetel koostatakse akt, milles näidatakse säilinud järelkasvu hulk ja säilimise protsent, tema üldise seisukorra ja pindalase paiknevuse iseloomustus, raiestiku loodetava peapuuliikidega uuenemise hinnang ja metsakultiveerimisabinõude rakendamise vajadus.

52. Pärast lageraiet, samuti pärast aegjärksete ja valikraiete iga järku tuleb järelkasvu korrastada rikutud ja elujõetu järelkasvu väljaraiumisega.

53. Lageraieks eraldatud männilankidele, mis on kavandatud looduslikuks uuenduseks, jäetakse 1 ha kohta 15—20 üksikut seemnepuud. Seemnepuud peavad paiknema ühtlaselt üle kogu pinna ja nad tähistatakse tüvekoore kerge korbastamisega.

54. Looduslikult mitteuuenevad raiestikud tuleb kõigil juhtudel kultiveerida majanduslikult väärtuslike puuliikidega hiljemalt 1—2 aasta jooksul pärast raiet.

VII. Vastutus eeskirjadest kinnipidamise eest

55. Metsavarumisega tegelevad organisatsioonid ja ettevõtted vastutavad raie-eeskirjade rikkumise eest «NSV Liidu metsadest kasvava metsa väljaandmise eeskirjades» ettenähtud korra kohaselt.

56. Kontroll käesolevate eeskirjade täitmise üle kõigi metsavarujate poolt ja vastutus nende rikkumise eest raielankide eraldamisel pannakse metsamajandite direktoritele.

ENSV ÜVT, 1968, nr. 36, art. 255

MATERIAALSE VASTUTUSE KORRA JA MÄÄRADE KOHTA METSAMAJANDUSELE TEKITATUD KAHJUDE EEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 362
23. OKTOOBRIST 1968

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. augusti 1968. a. määrusele nr. 641 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid), asutused ja kodanikud, kes on süüdi metsarikkumises, kannavad materiaalset vastutust järgmistel juhtudel:

1) kasvava metsa raiumisel metsavarumisettevõtete, -organisatsioonide ja -asutuste poolt osatükkidel, mis ei ole raieks üle antud; kasvava metsa raiumisel kodanike poolt raiepiletita (-orderita) või raiepileti (-orderi) järgi, kuid mitte sellel osatükil, mitte selles koguses ega nendest puuliikidest, mis olid raiepiletil (-orderil) märgitud;

2) kasvavate puude ja põõsaste kasvujõuetuseni vigastamisel;

3) maharaiutud, samuti tuulest murtud või tormist heidetud puude omastamisel või jalal kuivanud puude omavolilisel raiumisel;

4) metsa hävitamisel või kahjustamisel süütamise või tulega hooletu ümberkäimise teel;

5) metsa kahjustamisel tööstuslike jäätmete, kemikaalide ja heitvetega, kui sellega kaasneb metsa kuivamine;

6) metsaosade omavolilisel juurimisel ja üleskündmisel või nende omavolilisel kasutamisel ehituste püstitamiseks, alaliste või ajutiste laokohtadena, puidu töötlemise kohtadena või maavarade kaevandamiseks;

7) metsakultuuride ja taimlates või istandikes kasvavate seemikute ning istikute hävitamisel või vigastamisel, samuti looduslikku uuenduse teel või isekülvil kasvanud noorendike hävitamisel või vigastamisel;

8) omavolilisel heinategemisel ja loomade karjatamisel metsades;

9) omavolilisel pähklite korjamisel metsaosades, kus korjamine on lubatud ainult pileti (orderi) alusel, ja pähklite korjamisel enne kindlaksmääratud tähtaega.

2. Käesoleva määruse punkti 1 alapunktides 1 ja 2 tähendatud metsarikkumistega tekitatud kahju hüvitavad ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas ka kolhoosid) ja asutused kehtivates kasvava metsa väljaandmise taksihindades kümnekordselt esimese taksijärgu kohaselt kõigis metsataksivööndites, kehtivaid taksihindade vähendamise norme rakendamata.

Käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 3 ettenähtud juhtudel hüvitavad ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid) ja asutused kahju nimetatud taksihindades kahekordselt.

Kodanikud hüvitavad käesoleva määruse punkti 1 alapunktides 1, 2 ja 3 loetletud metsarikkumistega tekitatud kahju Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. aprilli 1964. a. määrusega nr. 164 kinnitatud arvestustakside järgi.

3. Käesoleva määruse punkti 1 alapunktides 4 ja 5 nimetatud tegudega põhjustatud kahju hüvitavad metsarikkujad järgmiselt:

metsa kaubalise väärtuse kadude maksumuse ulatuses, mida arvutatakse vastavas paikkonnas kehtivate kasvava metsa väljaandmise taksihindade järgi;

uute metsakultuuride või loodusliku uuenduse teel tekkivate noorendike hukkunute asemele kasvatamise maksumuse ulatuses;

territooriumi puhastamise maksumuse ulatuses.

Metsa hävitamisel või kahjustamisel süütamise või tulega hooletu ümberkäimise teel arvatakse kahjusumma hulka ka kõik tulekahju kustutamise kulud. Kahju, mis on tekitatud metsas paiknevate hoonete, ehitiste või muu vara hävimise või kahjustamisega tulekahju läbi, kui tulekahju oli tekkinud metsarikkumise tagajärjel, hüvitatakse tsiviilseadusandluse üldnormides ettenähtud korras ja suuruses.

4. Käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 6 tähendatud metsarikkumistega tekitatud kahju hüvitatakse territooriumi metsamajanduses kasutada võimaldavasse seisukorda viimise maksumuse ulatuses. Kui nende metsarikkumistega kaasnes ka teisi käesolevas määruses loetletud metsarikkumisi, suurendatakse hüvitatava kahju suurust summa võrra, mis käesoleva määruse kohaselt on vastava metsarikkumise eest kahjutasuks ette nähtud.

5. Teha Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile ülesandeks kahe kuu jooksul välja töötada ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks metsamajandusele käesoleva määruse punkti 1 alapunktides 7, 8 ja 9 nimetatud tegudega tekitatud kahju eest kahjutasu arvestuse taksid ning vajaduse korral ka ettepanekud vastutuse kehtestamise kohta metsamajandusele kahju tekitavate tegude eest, mis ei ole loetletud käesoleva määruse punktis 1.

6. Metsavarumisettevõtted, -organisatsioonid ja -asutused, samuti kodanikud, kes rikuvad «NSV Liidu metsadest kasvava metsa väljaandmise eeskirju» või «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirju», kannavad nendes eeskirjades või teistes seadusandlikes aktides ettenähtud vastutust.

7. Metsarikkumises süüdiolevad isikud kannavad käesoleva määrusega ettenähtud materiaalset vastutust olenemata sellest, kas nad on võetud kehtivas seadusandluses ettenähtud juhtudel kriminaal- või administratiivvastutusele.

8. Summad, mis on sisse nõutud metsarikkumiste läbi metsa-

majandusele tekitatud kahju hüvitamiseks (sealhulgas kolhoosidelt nende poolt kolhoosimetsades toimepandud metsarikkumiste eest), samuti summad, mis on saadud metsast ebaseaduslikult soetatud toodangu realiseerimisest, kantakse vabariigi eelarvesse. Ettevõtetelt, organiatsioonidelt, asutustelt ja kodanikelt (sealhulgas ka vastava kolhoosi liikmetelt) metsarikkumiste eest kolhoosimetsades sissenõutud summad kantakse kolhoosi tuludesse vastavalt kehtivale seadusandlusele.

9. Kehtestada, et ametiisikuid, kelle süü läbi on toimunud metsarikkumine, samuti «NSV Liidu metsadest kasvava metsa väljaandmise eeskirjade» või «Eeskirjade heinategemise ja karjatamise kohta ENSV metsades» rikkumine, karistatakse administratiivkorras rahatrahviga kuni 50 rublani.

Trahve määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid.

10. Kehtestada, et metsarikkumise teel ebaseaduslikult soetatud toodang kuulub äravõtmisele.

11. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Metsamajanduse Komiteele on tehtud ülesandeks kooskõlastatult NSV Liidu Ülemkohtu, NSV Liidu Prokuratuuri, NSV Liidu Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja NSV Liidu Rahandusministeeriumiga välja töötada juhend metsarikkumise teel ebaseaduslikult soetatud toodangu äravõtmise, arvestamise ja realiseerimise korra kohta, ette nähes selles metsarikkumise aktide koostamise korra, samuti käesoleva määruse punkti 1 alapunktides 4, 5 ja 6 loetletud tegudega põhjustatud kahjude kindlaksmääramise korra;

2) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1950. aasta 22. märtsi määrusega nr. 1181 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuni 1950. a. määrus nr. 548) kinnitatud «NSV Liidu riikliku metsavalve põhimääruses» on tehtud järgmised täiendused ja parandused:

punkti 2 alapunkti «g» on täiendatud järgmise lõikega:

«Kui metsarikkuja isikut ei ole võimalik rikkumiskohal kindlaks teha või kui metsarikkuja keeldub aktile alla kirjutamast, toimetatakse ta lähemasse küla või alevi töörahva saadikute nõukogusse või miilitsaosakonda tema isiku kindlakstegemiseks ja akti koostamiseks;»

punkti 21 alapunkt «c» on sõnastatud järgmiselt:

«c) lõpetama väikesed metsarikkumisasjad, kui need metsarikkumised ei ole äritsemise eesmärgiga ning on toime pandud esmakordselt, kusjuures tekitatud kahju ei ületa kümmet rubla liiduvabariikides kehtivate takside järgi, mis on ette nähtud kahjutasu arvestamiseks metsarikkumiste eest, samuti metsarikkumisasjad, mis ei too kaasa kriminaalvastutust, kui metsarikkujat ei ole avastatud.»

12. Kehtestada, et käesoleva määrusega ettenähtud materiaalset vastutust rakendatakse 1. jaanuarist 1969. a. metsarikkumistele kõigis Eesti NSV metsades, sealhulgas ka kolhooside ja sovhooside kaitsepuistutes, välja arvatud põllukaitseistandike kahjustamised, mille eest on vastutus ette nähtud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1955. a. 11. jaanuari seadluses «Vastutusest kultuuride kahjustamise eest kolhoosides ja sovhoosides».

ENSV ÜVT, 1968, nr. 47, art. 364

XII OSA

OHUTUSTEHNIKA

TÖÖKAITSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGI ETTEVÕTETES JA EHITUSTEL

EESTIMAA KP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU PRESIIDIUMI MÄÄRUS NR. 197 26. APRILLIST 1962

Väljavõte

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ning Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 23. jaanuari 1962. a. määrusega nr. 73 «Abinõude kohta töökaitse edasiseks parandamiseks ettevõtetes ja ehitustel» Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

3. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse range kontroll ettevõtete, tsehhide ja agregaatide ekspluatatsiooni vastuvõtmise üle, mitte lubades anda ekspluatatsiooni objekte, millede osas ei ole täidetud töökaitsealaseid nõudeid ega ole lõpetatud tööd, mis on seotud ohutustehnika ja töötervishoiu tagamisega. Tagada, et vastuvõtukomisjonides oleksid tingimata ametiühingukomiteede esindajad ja Ametiühingute Nõukogu tehnilised inspektorid.

4. Kohustada projekteerimisinstituutide «Eesti Tööstusprojekt», «Eesti Põllumajandusprojekt» ja «Kommunaalprojekt» ning vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste konstrueerimisbüroode juhatajaid tagama kõigist töökaitse, ohutustehnika ja töötervishoiu nõuetest kinnipidamine nende organisatsioonide poolt väljatöötatavates tehnoloogilistes protsessides, ettevõtete projektides ja konstrueeritavates seadmetes; leidma täiuslikumaid vahendeid töötajate kaitsmises kahjulike tootmisfaktorite mõju eest, vajalikel juhtudel ette nägema kaitseseadiseid, automaatselt töötava blokeerimis- ja signaalaparatuuri; esitama põhjendatud ettepanekuid vastavate muudatuste tegemiseks kehtivatesse ohutustehnika ja töötervishoiu, tehnoloogilise ja ehitusalase projekteerimise normidesse ja eeskirjadesse.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Arhitektuuri ja Ehituskomiteel on vaja tööstusettevõtete ehituse projektide läbivaatamisel hoolikalt kontrollida, kas need vastavad töökaitse, ohutustehnika ja töötervishoiu nõuetele.

5. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete ja ehituste juhatajaid:

a) tagama, et tööliste ja insenerilis-tehniliste töötajate kvalifikatsiooni tõstmise õppustel õpitaks tundma ohutustehnika, töötervishoiu ja tööhügieeni eeskirju ja norme, samuti korraldataks

praktilisi õppusi koos ohutute töömeetodite demonstreerimisega;

b) instrueerima tööle asuvaid töölisi ohutustehnika küsimustes ja õpetama neile ohutuid töömeetodeid vahetult töökohtadel mitme vahetuse kestel.

Töötajate korduvad instrueerimised viia läbi tööstusharude ohutustehnika eeskirjades ettenähtud aegadel. Mitte lubada üle viia töölisi teisele tööle ilma vastava instrueerimiseta;

c) organiseerima ettevõtetes ja ehitustel spetsiaalsed kursused töölistele, kes töötavad agregaatidel, seadmetel ja mehhanismidel, millede suhtes esitatakse ohutustehnika kõrgendatud nõudeid; kursused lõpetanud ja katsed sooritanud isikutele anda välja spetsiaalsed tunnistused, mis annavad neile õiguse nimetatud mehhanismide juhtimiseks;

d) seadma ettevõtetes vajaduse korral sisse tootmises töötavate juhtivate ja inseneriliis-tehniliste töötajate teadmiste kontrollimine ohutustehnika, töötervishoiu ja tööseadusandluse alal, tagades nende vastava ettevalmistamise nimetatud õppeainete osas;

f) seadma 1962. a. jooksul sisse ettevõtetes ja ehitustel, kus ohutustehnika suhtes on suuremad nõudmised, ohutustehnika kabinetid, Tallinna ja Kohtla-Järve linnas aga — alalised töökaitsealased näitused;

g) tagama ettevõtetes ja ehitustel töötraumatismi ja kutsehaiguste juhtude täielik arvestus ning vastavate aruandeandmete tõepärasus.

7. Teha Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele kohustuseks kooskõlastatult Ametiühingute Nõukoguga tagada vajaliku hulga töökaitsealaste raamatute, brošüüride, teatmike, metoodiliste juhendite ja ohutustehnika kohta käivate plakatite väljaandmine eesti ja vene keeles.

8. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Tehnilist ja Mäejärelevalve Inspektsiooni, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Tehnilist Inspektsiooni, Riiklikku Sanitaarinspektsiooni ja Riikliku Autoinspektsiooni tõhustama kontrolli selle üle, kas ettevõtetes, ehitustel ja transpordis peetakse rangelt kinni töökaitse, ohutustehnika ja töötervishoiu eeskirjadest ja normidest. Üldistama ja analüüsima süstemaatiliselt materjale ohutustehnika ja töötervishoiu küsimustes ning võtma tarvitusele vajalikud abinõud õnnetusjuhtumite ja kutsehaiguste ärahoidmiseks.

ENSV MN MKK,
1962, nr. 23, art. 90

TERVISTKAHJUSTAVATE TÖÖTINGIMUSTEGA VETERINAARVÕRGU ORGANISATSIOONIDE JA AMETIKOHTADE LOETELU KINNITAMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 368
4. AUGUSTIST 1962

Kinnitada tervistkahjustavate töötingimustega veterinaarvõrgu organisatsioonide ja ametikohtade loetelu, kus vastavalt NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 19. septembri 1959. a. määrusele nr. 1120 suurendatakse töötasu 10% võrra vastavalt lisale.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
4. augusti 1962. a. määruse nr. 368
juurde

TERVISTKAHJUSTAVATE TÖÖTINGIMUSTEGA VETERINAARVÕRGU ORGANISATSIOONIDE JA AMETIKOHTADE LOETELU, KUS KOOSKÕLAS NLKP KESKKOMITEE, NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU JA ÜAÜKN 19. SEPTEMBRI 1959. a. MÄÄRUSEGA NR. 1120 SUURENDATAKSE TÖÖTASU 10% VÕRRA

Organisatsiooni nimetus	Töökoha nimetus
Vabariiklikud, rajoonidevahelised, linnade, rajoonide jt. veterinaar-, veterinaar-bakterioloogilised, teadusliktootmise laboratooriumid, rajoonide veterinaarravilate juures asuvad veterinaarlaboratoorumid, toornahkadel siberi katku uurimise laboratooriumid	Bakterioloogiliste, viroloogiliste, seroloogiliste, diagnostiliste, epizootoloogiliste, biokeemiliste, keemiliste, keemilis-toksikoloogiliste osakondade, samuti toornahkadel siberikatku uurimise osakondade juhatajad; vanemveterinaararstid, veterinaararstid; bakterioloogid, virusoloogid, seroloogid, epizootoloogid (epizootiate veterinaararstid); epizootoloogiliste salkade, gruppide ja ekspeditsioonide juhatajad ja veterinaararstid; veterinaararstid-toksikoloogid, veterinaararstid-radioloogid; keemikud, radioloogid; vanemlaborandid, laborandid; autodesinfektsiooni spetsiaalmasinate veterinaararstid ja veterinaarvelskrid
Rajoonide ja linnade veterinaarravilad, veterinaar-sanitaarjaamad	Veterinaararstid: vanemepizootoloogid, epizootoloogid; autodesinfektsiooni spetsiaalmasinate veterinaararstid, veterinaarvelskrid
Desinfektsiooni-pesemisjaamade ja -punktide veterinaar-sanitaarjärelevalve, veterinaardesinfektsioonisalgad, korjuste utiliseerimise veterinaar-sanitaartehased	Direktorid, juhatajad, ülemad, veterinaararstid, veterinaarvelskrid, laborandid

Organisatsiooni nimetus	Töökoha nimetus
Veterinaarravilad, polikliinikud, veterinaarlaboratooriumid, veterinaarjaamad, sovhoosid, linnuvabrikud, loomakasvatuse jaoks antibiootikume tootvad osakonnad ja tsehhid	Antibiootikumide valmistamisega ja kontrollimisega tegelevad veterinaararstid, veterinaarvelskrid, vanemlaborandid, laborandid
Brutselloosse ja tuberkuloosse karja isolaatorid	Veterinaararstid, veterinaarvelskrid

Märkus. Vabariiklike linnade (kui neil on osakondi) ja teaduslik-tootmise veterinaarlaboratooriumide direktorite (juhatajate) töötasu suurendatakse 10% võrra neil juhtudel, kui nad on ühtlasi käesolevas loetelus ettenähtud osakondade juhatajad.

KAHJULIKE TÖÖTINGIMUSTEGA ORGANISATSIOONIDE JA VETERINAARVÕRGU TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELU TÄIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 109
9. MÄRTSIST 1964

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Täiendada kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaarvõrgu töötajate ametikohtade loetelu, mis on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 368, vastavalt lisale.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
9. märtsi 1964. a. määruse nr. 109
juurde

TÄIENDUSED, MIS TEHAKSE KAHJULIKE TÖÖTINGIMUSTEGA ORGANISATSIOONIDE JA VETERINAARVÕRGU TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELUS, KELLEDELE VASTAVALT NLKP KESKKOMITEE, NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU JA ÜAÜKN-i 19. SEPTEMBRI 1959. a. MÄÄRUSELE NR. 1120 TÕSTETAKSE AMETIPALKA 10% VÕRRA

Organisatsiooni nimetus	Ametikoha nimetus
Loomade haiguste tõrje jaamad, jaoskonna veterinaarravilad	Veterinaararstid: vanemepizootoloogid, desinfektsioonirühmade ülemad, spetsiaalsete desinfektsiooniautode veterinaararstid ja veterinaarvelskrid

KAHJULIKE TÖÖTINGIMUSTEGA ORGANISATSIOONIDE JA VETERINAARVÕRGU TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELU TÄIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 149
6. APRILLIST 1964

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Täiendada kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaarvõrgu töötajate ametikohtade loetelu, mis on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 368, vastavalt lisale.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
6. aprilli 1964. a. määruse nr. 149
juurde

TÄIENDUS,

MIS TEHAKSE KAHJULIKE TÖÖTINGIMUSTEGA ORGANISATSIOONIDE JA VETERINAARVÕRGU TÖÖTAJATE AMETIKOHTADE LOETELUS, KELLELE VASTAVALT NLKP KESKKOMITEE, NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU JA ÜAÜKN-i 19. SEPTEMBRI 1959. A. MÄÄRUSELE NR. 1120 TÕSTETAKSE AMETIPALKA 10% VÕRRA

Organisatsiooni nimetus	Ametikohtade nimetus
Loomahaiguste tõrje jaamad, jaoskonna veterinaarravilad	Veterinaararstid, epizootoloogid

EKP KESKKOMITEE, EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU 26. APRILLI 1962. A. MÄÄRUSE NR. 197 «TÖÖKAITSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST VABARIIGI ETTEVÕTETES JA EHITUSTEL» EBARAHULDAVAST TÄITMISEST

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 463 14. OKTOOBRIST 1963

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele täiendavad abinõud EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. aprilli 1962. a. määruses nr. 197 «Töökaitse edasise parandamise abinõudest vabariigi ettevõtetes ja ehitustel» ettenähtud abinõude täitmise kindlustamiseks ja järsult tõsta ettevõtete ja ehituste juhtijate vastutust ohutustehnika seisukorra eest.

2. Kohustada ametiühingute vabariiklikke komiteesid organiseerima igas ettevõttes EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. aprilli 1962. a. määruse nr. 197 täitmise kontrolli, samuti kontrollima töö- ja puhkeaja režiimi kohta seadusandlusest kinnipidamist ja tulemused arutama koos majandusjuhtidega vabriku- ja tehasekomiteede istungitel, ametiühingu vabariiklike komiteede presiidiumidel ja pleenumitel.

3. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Ehitusministeeriumil, Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil, Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) süstemaatiliselt arutada nõukogul, kolleegiumidel ja nõupidamistel olukorda ohutustehnika eeskirjade ja nõuete täitmise alal alluvates ettevõtetes ja ehitustel, pöörates erilist tähelepanu profülaktilise töö läbiviimisele ja tootmises õnnetusjuhtumeid ärahoidvate ürituste täitmisele, tööliste, eriti äsja tööle võetud tööliste instrueerimisele ja ettevalmistamisele, samuti tööde ohutu läbiviimise reeglite tundmaõppimisele insener-tehniliste töötajate ja põllumajanduse spetsialistide poolt;

2) tugevdada kontrolli töökaitse ja ohutustehnika seisukorra üle tootmises, koos ametiühingute vabariiklike komiteedega paran-

dada töötajate seas massilist kasvatustööd tootmis- ja töödistsipliini tugevdamise alal, saavutada, et ohutustehnika eeskirjade ja nõuete rikkumise igat juhtumit arutataks tööliste koosolekutel või seltsimehelikes kohtutes;

3) viia läbi tehnilise miinimumi kursused elektri- ja gaasikeevitajatele ohutustehnika ja tuleohutuse eeskirjade õppimiseks;

4) luua ettevõtetes ja ehitustel, kus tehakse keevitustöid, kvalifikatsioonikomisjonid elektri- ja gaasikeevitajatelt arvestuste vastuvõtmiseks ohutustehnika ja tuleohutuse eeskirjade alal.

Alates 1964. a. organiseerida vähemalt üks kord aastas elektri- ja gaasikeevitajate ohutustehnika ja tuleohutuse eeskirjade teadmiste kontrolli, vastava sissekande tegemisega instrueerimise žurnaali.

Elektri- ja gaasikeevitajatelt, kes ei soorita arvestusi, võtta õigus keevitustööde tegemiseks.

ENSV MN MKK,
1963, nr. 38, art. 138

ABINÕUDE KOHTA ELANIKKONNA TERVISE KAITSEKS SEOSES PÕLLUMAJANDUSES KEEMILISTE TAIMEKAITSEVAHENDITE KASUTAMISE SUURENEMISEGA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 236
19. MAIST 1965

Väljavõte

Kontrolli tõhustamiseks ohutustehnika normidest ja eeskirjadest kinnipidamise üle mürkkemikaalide transportimisel, kasutamisel ja hoidmisel, elanikkonna tervise kaitse parandamiseks, mürkkemikaalide ebaõige kasutamise tagajärjel põllumajandusele tekitatava kahju likvideerimiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. veebruari 1965. a. määrusele nr. 86 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja selle rajoonikoondistel (osakondadel) ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada kõigis kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajandusettevõtetes ja -organisatsioonides alaliste töötajate koosseisu eraldamine arvul, mis on vajalik mürkkemikaalide transportimise, hoidmise ja kasutamise tööde teostamiseks;

2) organiseerida mürkkemikaalidega töötavatele kolhoosnikutele, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisat-

sioonide töölistele mürkkemikaalide kasutamise, hoidmise ja transportimise eeskirjade, samuti nendega ümberkäimisel ohutustehnika eeskirjade õpetamist lühiajalistel kursustel. Keelata kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ning -organisatsioonidel lubada tööle mürkkemikaalidega isikuid, kes ei ole läbi teinud vastavat õppust ja meditsiinilist läbivaatust;

3) suunata süstemaatiliselt profülaktilisele meditsiinilisele läbivaatusele töötajaid, kes töötavad mürkkemikaalide kasutamisel, hoidmisel ja transportimisel;

4) võtta tarvitusele abinõud keemiliste taimekaitsevahendite ladude ja lennuväljadel asuvate laadimisplatside varustamiseks sanitaar-elukondlike ruumidega (pesemis-, riietus- ja duširuum), samuti esmaabikapikestega meditsiinilise esmaabi andmiseks.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

1) moodustada Vabariikliku Veterinaarlaboratooriumi koosseisus spetsialistide grupp, kes süstemaatiliselt kontrolliks, et mürkkemikaalid ei satuks põllumajandussaadustesse, mis on ette nähtud loomade ja lindude söödaks.

4. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil:

1) tagada mürkkemikaalide kasutamise, hoidmise ja transportimise töödega seotud kolhoosnikute, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide tööliste süstemaatiline profülaktiline meditsiiniline läbivaatus;

4) tugevdada järelevalvet sanitaar-hügieenilistest normidest ja eeskirjadest kinnipidamise üle mürkkemikaalidega töötamisel kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajandusettevõtetes ja -organisatsioonides;

5) viia perioodiliselt läbi seminare vastavatele meditsiinitöötajatele profülaktika, diagnostika ja ravi küsimustes mürkkemikaalidega mürgistuste puhul;

6) võtta Tallinna Epidemioloogia, Mikrobioloogia ja Hügieeni Instituudi teaduslike uurimistööde plaani küsimused mürkkemikaalide toksiliste omaduste ning väliskeskkonnas nende ringluse tundmaõppimise alal;

7) põllu- ja metsamajanduses kasutatavate mürkkemikaalidega mürgistuste ärahoidmiseks viia elanikkonna seas läbi ulatuslik selgitustöö mürkkemikaalidega töötamisel sanitaar-hügieenilistest eeskirjadest kinnipidamise alal, kasutades selgitustöös ajakirjandust, raadiot, kino ja televisiooni.

5. Kehtestada, et vastutus kõigi keemiliste taimekaitsevahendite kasutamisega seotud tööde läbiviimise ning nendega töötamisel ohutustehnika seisukorra eest pannakse kolhoosi juhatuse, sovhoosi või teise põllumajandusettevõtte ja -organiatsiooni direktsiooni poolt agronoomile, zootehnikule või vastutavale isikule.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» tagada oma ladudest kolhoosidele, sovhoosidele,

metsamajanditele ja teistele tarbijatele mürkkemikaalide müümine korras taaras ja hästi säiliva pealdise-etiketiga sellel.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja ETKV Liidul tagada alates 1965. aastast mürkkemikaalidega töötamiseks vajalike kaitsevahendite (respiraatorid, maskid), eririietuse ja erijalatsite häireteta müük kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele ning -organisatsioonidele.

8. Soovitada kolhoosidel anda välja kolhoosnikutele, kes töötavad mürkkemikaalidega, tasuta eririietus, erijalatsid ja kaitsevahendid normide järgi, mis on ette nähtud riiklike põllumajandusettevõtete töötajatele.

9. Soovitada kolhooside juhatustel, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide direktoritel organiseerida mürkkemikaalidega töötavate kolhoosnikute, tööliste ja lennukoosseisu eririietuse pesemist tsentraliseeritult.

Rajoonide meditsiinitöötajatel seada sisse kontroll eririietuse sanitaartöötlemise ja pesemise üle.

10. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ning -organisatsioonidel võtta juhindumiseks, et kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt tootmistingimustes uute mürkkemikaalide või mürkkemikaalide kombinatsioonide kasutamine on lubatud üksnes NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi juures asuva Taimekahjurite ja -haiguste ning Umbrohtude Keemilise Tõrje Vahendite Riikliku Komisjoni loal.

MÜRKKEMIKAALIDE SÖÖTADESSE JA TOIDUAINETESSE KOGUNEMISE VÄLTIMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 414
21. OKTOOBRIST 1967

Väljavõte

Et vältida preparaadi DDT ja teiste klororgaaniliste mürkkemikaalide kogunemist söötadesse ja toiduainetesse ning ära hoida nende kahjulikku toimet inimeste tervisele, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»:

1) lõpetada 1968. aastast kõigi preparaadi DDT liikide ja teiste klororgaaniliste mürkkemikaalide (dieensünteesi preparaatide, tehnilise heksakloraani, heksakloraani õli- ja mullaprepa-

raadi, polükloorkamfeeni, samuti sulfonaateetri) sissevedu vabariiki;

2) tagada mürkkemikaalide sortimendi pidev täiendamine ja parendamine ning taotleda suure efektiivsusega fosfororgaaniliste ja mikrobioloogiliste preparaatide sissevedu vabariiki DDT ja teiste kloororgaaniliste mürkkemikaalide, samuti väga mürgiste fosfororgaaniliste preparaatide (metüülmerkaptofoss, oktametüül, tiofoss, metafoss jt.) asendamiseks.

3. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha elanikkonna hulgas selgitustööd selle kohta, et preparaadi DDT ja teiste neil olemasolevate kloororgaaniliste mürkkemikaalide jääkide kasutamine taimekahjurite ja -haiguste tõrjeks on keelatud ning et nende preparaatide hävitamine maassekaevamise, veekogudesse laskmise või maapinnale laialipuistamise teel ei ole lubatud.

4. Soovitada kolhooside juhatustel ja kohustada sovhooside direktoreid, kui on olemas tehnilised võimalused ja vajalik mürkkemikaalide sortiment:

1) abistada kolhoosnikuid ja sovhoositöölisi taimekaitsetööde tegemisel nende õueaiamaadel kolhooside ja sovhooside vahenditega selleks eraldatud hästi ettevalmistatud spetsialisti juhtimisel;

2) taimekaitsetöid kolhoosnikute ja sovhoositööliste õueaiamaadel teha nende valdajate nõusolekul viimaste kulul.

5. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil täiustada taimekahjurite ja -haiguste tõrje organiseerimist ning tehnoloogiat, et vähendada miinimumini õhu saastamine mürkkemikaalidega, nende kogunemine saaki ja tagada mürkkemikaalide inimeste tervist kahjustava toime ärahoidmine.

Selleks:

1) tagada 1969. aastast külvide ja istanduste pritsimine emulsioonide ja suspensioonidega, mis ei sisalda mineraalõlisid, vältida nende tolmutamist mürkkemikaalide dustidega, mis saastavad õhku ja kahjustavad inimeste tervist;

2) organiseerida külvide ja istanduste pritsimine mesilastele ja teistele kasulikele loomadele ohtlike mürkkemikaalidega tavaliselt varahommikul ja hilisõhtul tuulevaikse ilmaga.

6. Mürkkemikaalide jääkide sisalduse väljaselgitamiseks söötades ja toiduainetes Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi Vabariiklikul Sanitaar-Epidemioloogia Jaamal ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Vabariiklikul Veterinaarlaboratooriumil laiendada kohalike ja vabariiki sisseveetavate söötade ja toiduainete, samuti pinnase, veekogude ja õhu uurimist ning toksilis-hügieenilist järelevalvet.

7. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil:

1) ette näha vajalikud vahendid ning välja töötada organisatsioonilised abinõud Vabariikliku Sanitaar-Epidemioloogia Jaama, Vabariikliku Veterinaarlaboratooriumi, samuti linnades ning rajoonides asuvate vastavate jaamade ja laboratooriumide tugevdamiseks spetsialistidega ja varustamiseks uusimate laboratooriumiseadmetega;

2) koordineerida nimetatud jaamade ja laboratooriumide tööd selleks, et tagada nõuetekohane sanitaar-hügieeniline kontroll mürkkemikaalidega töödeldud põldudelt ja istandustest saadud toiduainete ja söötade üle.

8. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi Vabariikliku Sanitaar-Epidemioloogia Jaama ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Vabariikliku Veterinaarlaboratooriumi poolt nende pädevuse piires antud juhised mürkkemikaale üle lubatud koguse sisaldavate saaduste kasutamise või hävitamise kohta on kohustuslikud kõigile ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele.

9. Et tagada vabariigi jõusöödatööstuses kasutatava sisseveetava söödateravilja ja muu tooraine kontroll neis mürkkemikaalide jääkide sisalduse kindlakstegemiseks:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teraviljasaaduste ja Jõusöödatööstuse Komiteel igal kuul teatada Vabariiklikule Veterinaarlaboratooriumile vabariiki jõusöötade valmistamiseks kasutatava söödateravilja ja muude tooraineliikide sisseveo plaan, milles on näidatud hankijad ja saajad;

2) Vabariiklikul Veterinaarlaboratooriumil võtta söödateravilja ja muude tooraineliikide saabunud partiidest proovid ning kontrollida neid mürkkemikaalide jääkide sisalduse suhtes.

11. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKV Liidul tagada elanikkonna varustamine õueaiamaadel ja kollektiivaedades taimekahjurite ja -haiguste tõrjeks vajalike efektiivsete ja vähemürgiste mürkkemikaalidega ja võtta tarvitusele vajalikud abinõud nende mürkkemikaalide häireteta kohaletoimetamiseks kaubandusvõrku. Mitte müüa elanikkonnale mürkkemikaale ilma nende kasutamise korra ja tingimuste juhenditeta.

12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kirjastuskomiteel, vabariiklike ja rajooniajalehtede, ajakirjade «Sotsialistlik Põllumajandus», «Eesti Loodus» ning «Nõukogude Naine» toimetustel, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel pidevalt valgustada mürkkemikaalide õiget kasutamist taimekahjurite ja -haiguste tõrjeks.

TÖÖKAITSE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA PÕLLUMAJANDUSES

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 444 1. NOVEMBRIST 1967

Väljavõte

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu märgivad, et viimasel ajal on sovhoosides, kolhoosides, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes, ehitus- ja muudes põllumajandusorganisatsioonides ära tehtud teatav töö töömahukate protsesside mehhaniseerimiseks, tootmise mehhaniseerimise ja elektrifitseerimise taseme tõstmiseks, töötajate töötingimuste kergendamiseks ja tervislikumaks muutmiseks.

Kuid ohutustehnika ja töötervishoiu üldine olukord vabariigi põllumajanduses on ikka veel ebarahuldav ning töötraumatismi tase ei ole langenud.

Paljudes sovhoosides, kolhoosides, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes, ehitus- ja muudes põllumajandusorganisatsioonides ei peeta vajalikku järelevalvet tööde tegemise, traktorite, autode, kombainide, maakaevamismasinate, tööpinkide ja elektriseadmete õige ekspluateerimise üle. Põllu-, veemajandus- ja transporditöödel kasutatakse masinaid ilma pidurdus- ja kaitseseadmeteta, korrastamata signalisatsiooni ja elektrivalgustusega. Masinaid juhtida ja mehhanismidel ning seadmetel töötada lubatakse isikuil, kellel puudub erialane ettevalmistus ja kellele pole õpetatud ohutuid töömeetodeid.

Paljudes töökodades ja loomakasvatusfarmides puuduvad sanitaar-elukondlikud ruumid ning ventilatsiooniseadmed, rikutakse surve all töötavate katelde ja anumate, samuti tõste- ja transpordiseadmete, elektriseadmete ja -võrkude ohutu ekspluateerimise eeskirju.

Mõnedes sovhoosides, kolhoosides ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes on esinenud mürkkemikaalide hoidmise, transportimise ja kasutamise eeskirjade jämedat rikkumist.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi teadusliku uurimise asutused pööravad vähe tähelepanu töötingimuste parendamisele ja ohutustehnika abinõude täiustamisele põllumajanduses. Põllumajanduslike tootmisruumide tüüpprojektide väljatöötamisel ei arvesta projekteerimisorganisatsioonid vajalikul määral ohutustehnika ja töötervishoiu nõudeid.

Tervishoiuorganid uurivad puudulikult põllumajandustöötajate töö füsioloogia ja hügieeni küsimusi, samuti nende kutsehaigustesse haigestumise põhjusi.

Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklik Komitee ei ole küllalt nõudlik majandusjuhtide vastu tööseadusandlusest, töökaitse eeskirjadest ja normidest kinnipidamise suhtes, ei loo ohutustehnika eeskirjade, töö- ja tootmisdistsipliini rikkujate ümber avaliku hukkamõistu õhkkonda.

Töötingimuste parendamiseks, samuti põllumajanduslikus tootmises rakendatud töötajate töötraumatismi ja kutsehaiguste põhjuste likvideerimiseks ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 15. juuli 1967. a. määrusele nr. 665 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikul Nõukogul ning Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel:

1) ellu rakendada abinõud, mis on suunatud põllumajanduslikus tootmises sovhoosides, kolhoosides, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes, ehitus- ja muudes põllumajandusorganisatsioonides rakendatud töötajate töökaitse ja sanitaar-hügieeniliste tingimuste parendamisele. Seejuures pöörata erilist tähelepanu sanitaar-elukondlike ruumide ehitamisele ja laiendamisele, tegutsevate tootmisehitiste varustamisele ventilatsiooniseadmetega, põllumajanduslikus tootmises rakendatud töötajate kutsealase väljaõppe ja ohutustehnika alase instrueerimise kvaliteedi tõstmisele;

2) organiseerida pidev kontroll ohutustehnika ja töötervishoiu eeskirjadest ja normidest kinnipidamise üle sovhoosides, kolhoosides, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes, ehitus- ja muudes põllumajandusorganisatsioonides;

3) suurendada nõudlikkust majandusjuhtide ja ametiisikute vastu tootmises ohutute töötingimuste tagamise ning tööseadusandlusest kinnipidamise suhtes;

4) mitte anda käiku põllumajanduslikke tootmishooneid ilma sanitaar-elukondlike ruumideta, ventilatsiooniseadmeteta ning tõste- ja transpordiseadmeteta, mis on ette nähtud nimetatud hoonete ehituse projektides.

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel suurendada Masina-Traktoripargi Tehnilise Järelevalve Riikliku Inspektsiooni osatähtsust masina- ja traktoripargi ning tootmismehhanismide ja seadmete tehnilise seisukorra kontrolli alal kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtetes vastavalt ohutustehnika eeskirjadele, pöörates erilist tähelepanu sellele, et ei kasutataks masinaid ilma pidurdus- ja kaitseseadme-

teta, samuti korrastamata signalisatsiooni ja elektrivalgustusega.

3. Töökaitse ja ohutustehnika teenistuse tugevdamiseks põllumajanduses:

1) pidada otstarbekaks moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi keskaparaadi koosseisus töökaitse ja ohutustehnika osakond;

2) Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil võtta rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste koosseisudesse ohutustehnika vaneminseneri ametikoht rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele kindlaksmääratud töötajate arvu ja nende ülalpidamiskulude piires;

3) Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikul Nõukogul läbi arutada alluvate ettevõtete ja organisatsioonide koosseisudesse ohutustehnika vaneminseneri või inseneri ametikoha võtmise küsimus.

Ohutustehnika vaneminseneri (inseneri) ametikoht võtta koosseisu vastavate ettevõtete ja organisatsioonide töötajate arvu ja nende ülalpidamiskulude piires.

4. Soovitada kolhooside juhatustel:

1) ellu rakendada koos ametiühingukomiteedega abinõud kolhoosnikute ohutute töötingimuste tagamiseks ja nende tervislikumaks muutmiseks;

2) varustada kolhoosnikuid olenevalt töötingimustest ja eelkõige mürkkemikaalide ning mineraalväetistega töötavaid kolhoosnikuid eririietuse, -jalatsite ja kaitsevahenditega;

3) panna vastutus ohutustehnika ja töötervishoiu olukorra eest kolhoositootmise aladel — kindlaksmääratud isikutele;

4) varustada remonditöökojad ja muud tootmisjaoskonnad esmaabikappide, ohutustehnika ja töötervishoiu alaste näitlike vahendite ning hoiatusplakatitega.

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerida põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide tsentraliseeritud varustamine eririietuse, -jalatsite ja kaitsevahenditega.

6. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil:

1) tõhustada järelevalvet sanitaar-hügieenilistest normidest ja eeskirjadest kinnipidamise üle kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes;

2) eraldada igal aastal Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» nõudeavalduste kohaselt vajalik hulk esmaabikappe põllumajanduses mürkkemikaalidega töötavate tööliste jaoks.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kirjastuskomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kinematograafia Komiteel, samuti Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisel «Eesti Põllumajandustehnika»

võtta tarvitusele abinõud ohutustehnika ja töötervishoiu alase teatmekirjanduse, plakatite, näitlike vahendite ja kinofilmide väljalaske suurendamiseks ning nende kvaliteedi tõstmiseks, samuti riiklike põllumajandusettevõtete ja kolhooside varustamiseks nendega.

8. Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu Eesti Vabariiklikul Komiteel:

1) tõhustada kontrolli põllumajanduses töökaitse olukorra üle ja töötraumade arvu ning kutsehaigustesse haigestumiste vähendamisele suunatud abinõude täitmise üle;

2) parendada töökaitse ja ohutustehnika eeskirjadest ning normidest kinnipidamise ja töö- ning tootmisdistsipliini tõstmise kohta riiklike põllumajandusettevõtete tööliste ja teenistujate ning kolhoosnikute hulgas tehtavat selgitustööd;

3) kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemisel vaadata töökaitse ja ohutustehnika olukorda kui üht nende ettevõtete ja majandite töö tähtsamat näitajat.

ENSV ÜVT,
1967, nr. 49, art. 423

LISA

Lisasse on paigutatud direktiivid ja aktid, mis käsikirjast esialgu välja jäeti, kuid mille avaldamist käesolevas kogumikus siiski vajalikuks peetakse; samuti on siia paigutatud pärast 1. jaanuari 1969 kehtestatud olulisemaid direktiive ja akte.

Koostaja

«NSV LIIDU JA LIIDUVABARIIKIDE MAASEADUSANDLUSE ALUSTE» KINNITAMISE KOHTA

NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIIDU SEADUS
13. DETSEMBRIST 1968

Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu otsustab:

Paragrahv 1. Kinnitada «NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse alused» ning kehtestada need 1. juulist 1969.

Paragrahv 2. Teha NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumile ülesandeks kindlaks määrata «NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse aluste» ellurakendamise kord ning viia NSV Liidu seadusandlus kooskõlla «Alustega».

Paragrahv 3. Teha liiduvabariikide ülemnõukogudele ülesandeks viia liiduvabariikide seadusandlus kooskõlla «NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse alustega».

NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse alused

Suur Sotsialistlik Oktoobrirevolutsioon hävitas Tsaari-Venemaa pool-pärisorjusliku agraarkorra, mis määras talurahva vaesumisele ja pidurdas riigi tootlike jõudude arengut. II ülevenemaalise nõukogude kongressi poolt 26. oktoobril (8. novembril) 1917 vastuvõetud Maadekreediga kaotati alatiseks eraomandiõigus maale. Kogu maa muudeti üldrahvalikuks omandiks ja anti töötajate kasutusse tasuta.

Riiklik omandiõigus maale, mis tekkis natsionaliseerimise tulemusena, moodustab maasuhete aluse NSV Liidus. Maad, mis eraomanduse tingimustes oli vahendiks inimese ekspluateerimisel inimese poolt, kasutatakse NSV Liidus riigi tootlike jõudude arendamiseks kogu rahva huvides.

Riiklik omandiõigus maale etendas määratu suurt osa sotsialismi võidu kindlustamisel NSV Liidus. Ta lõi tingimused kõigi rahvamajandusharude otstarbekohaseimaks paigutamiseks ning oli maakasutamise sotsialistlikele vormidele ülemineku üks tähtsamaid eeldusi.

Pärast sotsialistliku ülesehitustöö käigus tingimuste loomist hajutatud individuaalmajandite massiliseks kollektiviseerimiseks asus talurahvas Kommunistliku Partei juhtimisel ning töölisklassi igakülgsel kaasabil ja toetusel sotsialismi teele. Lenini kooperatsiooniplaani elluviimise ja kolhoosikorra võidu tulemusena leidis talurahvaküsimus ainuõige lahenduse.

Riiklik omandiõigus maale aitab kaasa kommunismi materiaal-tehnilise baasi loomisele meie maal, järkjärgulisele üleminekule kommunistlikele ühiskonnasuhetele ja erinevuste likvideerimisele linna ja maa vahel.

Maa — nõukogude ühiskonna tähtsaim vara — on põllumajanduse põhiline tootmisvahend ning kõikide rahvamajandusharude paigutamise ja arendamise ruumiline baas. Kõikide maade teaduslikult põhjendatud, ratsionaalne kasutamine, nende kaitsmine ja mullaviljakuse igakülgne suurendamine on üldrahvalik ülesanne.

I osa

Üldsätted

§ 1. Nõukogude maaseadusandluse ülesanded.

Nõukogude maaseadusandluse ülesanne on maasuhete reguleerimine, mille eesmärk on maade ratsionaalse kasutamise tagamine, tingimuste loomine nende efektiivsuse tõstmiseks, sotsialistlike organisatsioonide ja kodanike õiguste kaitsmine ning seaduslikkuse tugevdamine maasuhete valdkonnas.

§ 2. NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandlus

Maasuhteid NSV Liidus reguleeritakse käesolevate «Alustega» ja nendega kooskõlas antavate NSV Liidu teiste maaseadusandluse aktidega, liiduvabariikide maakoodeksitega ja maaseadusandluse muude aktidega.

Maavarade, metsade ja vete kasutamise suhteid reguleeritakse NSV Liidu ja liiduvabariikide spetsiaalse seadusandlusega.

§ 3. Riiklik omandiõigus maale NSV Liidus

Kooskõlas NSV Liidu Konstitutsiooniga on maa Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidus riigi omand, see on rahva ühisvara.

Maa kuulub NSV Liidus eranditult riigile ning antakse ainult kasutamiseks. Teod, millega otseselt või varjatult rikutakse riiklikku omandiõigust maale, on keelatud.

§ 4. Ühtne riiklik maafond

NSV Liidus moodustab kogu maa ühtse riikliku maafondi, mis vastavalt maade kasutamise põhilisele eesmärgile koosneb:

1) põllumajandusliku otstarbega maad, mis on antud kasutamiseks kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele maakasutajatele põllumajanduslikeks eesmärkideks;

2) asulate (linnad, alevid ja maa-asulad) maad;

3) tööstuse, transpordi, kuurortide, looduskaitsealade ja muud mittepõllumajandusliku otstarbega maad;
4) riikliku metsafondi maad;
5) riikliku veefondi maad;
6) riigi tagavaramaad.

Maade mainitud kategooriatesse arvamise ning ühest kategooriast teise üleviimise kord määratakse kindlaks NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 5. NSV Liidu pädevus maasuhete reguleerimisel

NSV Liidu pädevusse kuuluvad maasuhete reguleerimisel:

1) ühtse riikliku maafondi käsutamine selles ulatuses, mis on vajalik NSV Liidu volituste teostamiseks vastavalt NSV Liidu Konstitutsioonile;

2) maakasutamise ja maakorralduse põhialuste kindlaksmääramine;

3) riigi maaressursside ratsionaalse kasutamise perspektiivplaanide kehtestamine, mis tagavad põllumajandusliku tootmise ja teiste rahvamajandusharude vajaduste rahuldamise;

4) üleliiduliste maaparanduslike ja teiste mullaviljakust tõstvate abinõude plaanide kindlaksmääramine ning samuti muldade erosiooni, sooldumise ja muldade seisukorda halvendavate muude protsesside eest kaitsmise põhialuste kindlaksmääramine;

5) maade kasutamise riikliku kontrolli sisseseadmine;

6) NSV Liidu kohta ühtse riikliku maade arvestamise, maakasutuste riikliku registreerimise ning maakatastri pidamise korra kehtestamine;

7) NSV Liidu iga-aastase maabilansi koostamise korra kehtestamine.

§ 6. Liiduvabariikide pädevus maasuhete reguleerimisel

Liiduvabariikide pädevusse maasuhete reguleerimisel kuulub ühtse riikliku maafondi käsutamine vabariigi piires ja maafondi kasutamise perspektiivplaanide kindlaksmääramine, maakasutamise korra ja maakorralduse organiseerimise korra kehtestamine, maaparanduse, erosioonitõrje ja mullaviljakuse tõstmise plaanide kehtestamine, samuti teistes küsimustes maasuhete reguleerimine, kui need pole arvatud NSV Liidu pädevusse.

§ 7. Maakasutajad

NSV Liidus antakse maa kasutamiseks:

kolhoosidele ja sovhoosidele ning teistele riiklikele, kooperatiivsetele või ühiskondlikele põllumajanduslikele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele;

tööstus-, transpordi- ja teistele riiklikele, kooperatiivsetele või ühiskondlikele mittepõllumajanduslikele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele;

NSV Liidu kodanikele.

NSV Liidu seadusandluses ettenähtud juhtudel antakse maad kasutada ka teistele organisatsioonidele ja isikutele.

§ 8. Maa tasuta kasutamine

Kolhoosidele ja sovhoosidele ning teistele riiklikele, kooperatiivsetele või ühiskondlikele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele ja NSV Liidu kodanikele antakse maa tasuta kasutamiseks.

§ 9. Maakasutamise tähtajad

Maa antakse tähtajata või ajutiseks kasutamiseks.

Tähtajata (alaline) on maakasutamine, mille tähteag ei ole ette kindlaks määratud.

Kolhooside käes olev maa kinnistatakse neile tähtajata kasutamiseks, s. o. põliselt.

Ajutine maakasutamine võib olla kas lühiajaline — kuni kolm aastat — või pikaajaline — kolmest kuni kümne aastani. Kui seda tingivad tootmise vajadused, võib tähtaega pikendada perioodiks, mis ei ületa vastavalt lühi- või pikaajalise ajutise kasutamise tähtaega.

Liiduvabariikide seadusandlusega võidakse maakasutamise üksikute liikide osas kehtestada ka pikem pikaajalise kasutamise tähtaeg, kuid mitte üle 25 aasta.

§ 10. Maade kasutamiseks andmise kord

Maatükke antakse kasutada eraldamise korras.

Maatükkide eraldamine toimub liiduvabariigi või autonoomse vabariigi ministrite nõukogu määruse või vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega. Maatükkide andmise määrustes või otsustes märgitakse otstarve, milleks nad eraldatakse, ja maa kasutamise põhitingimused.

Kasutusel oleva maatüki võib teisele maakasutajale anda alles pärast seda, kui see maatükk on eraldatud korras, mis on ette nähtud käesolevate «Aluste» §-s 16.

Maad, mis kehtestatud korras on tunnistatud kõlblikuks põllumajandusele, tuleb anda esmajärjekorras põllumajanduslikele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele.

Tööstusettevõtete, elamute, raudteede ja autoteede, elektriliinide ning magistraaltorujuhtmete ehitamiseks, samuti ka muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks antakse mittepõllumajanduslikku otstarbega või põllumajandusele sobimatuid maid või madalama kvaliteediga põllumajanduslikke kõlvikuid. Riikliku metsa-

fondi maadest antakse mainitud otstarbeks maatükke peamiselt metsata, võsa või väheväärtuslike istandike all olevate maa-alade arvel. Maatükkide hoonestamiseks andmine aladel, kus leidub maapõuevarasid, kooskõlastatakse riikliku mäejärelevalve organitega. Elektri- ja sideliine ning muid kommunikatsioone ehitatakse peamiselt piki teid, olemasolevaid trasse jne.

Antavate maatükkide kasutuselevõtmine enne vastavate maakorraldusorganite poolt maatüki piiride looduses (maastikul) kindlaksmääramist ja maa kasutamise õigust kinnitava dokumendi väljaandmist on keelatud.

Kolhooside, sovhooside ja teiste maakasutajate maa kasutamise õigus vormistatakse maa kasutamise õiguse riiklike aktidega. Aktide vormid kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

Maa ajutise kasutamise vormistamise kord kehtestatakse liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 11. Maakasutajate õigused ja kohustused

Maakasutajatel on õigus ning nad on kohustatud kasutama maatükke sel otstarbel, milleks need neile on antud.

Olenevalt iga kasutamiseks antud maatüki sihtotstarbest on maakasutajatel õigus ettenähtud korras:

püstitada elamuid ja tootmishooneid, kultuuri-, elukondlikke ning muid ehitisi;

külvata põllukultuure ning rajada metsi, vilja- ja dekoratiivpuude ning muid istandikke;

kasutada heina- ja karjamaid ning muid kõlvikuid;

kasutada majapidamise tarbeks maatükil leiduvaid üldlevinud maapõuevarasid, turvast ja veeressursse, samuti ekspluateerida muid maa kasulikke omadusi.

Maakasutajatele tekitatud kahjud kuuluvad hüvitamisele.

Maakasutajate rikutud õigused kuuluvad taastamisele NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega ettenähtud korras.

Maakasutajate õigusi võib riigi huvides, samuti teiste maakasutajate huvides seadusega piirata.

Maa kasutamine mittetõise tulu saamiseks on keelatud.

Maakasutajad on kohustatud neile kasutamiseks antud maatükke ratsionaalselt kasutama ning hoiduma oma maatükil tegevusest, mis riivab naabruses asuvate maakasutajate huve.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes kaevandavad maapõuevarasid lahtisel või maa-alusel viisil, teevad geoloogilisi, ehitus- või muid töid neile ajutiseks kasutamiseks antud põllumajanduslikel maadel või metsakõlvikutel, on kohustatud omal kulul viima need maatükid niisugusesse seisukorda, et need oleksid kõlblikud põllu-, metsa- või kalamajanduses kasutamiseks, nimetatud tööde tegemisel muudel maadel aga viima need vastavalt nende otstarbele kasutamiskõlblikku seisukorda. Maatükid viiakse kõlblikku seisukorda tööde käigus, kui aga selleks puuduvad

võimalused, siis hiljemalt ühe aasta jooksul pärast tööde lõpetamist.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes ehitavad tööstus- või muid objekte, kaevandavad maapõuevarasid lahtisel viisil või teevad muid pinnase rikkumisega seotud töid, on kohustatud eemaldama ja säilitama viljaka mullakihi, et seda saaks kasutada maa rekultiveerimiseks ja väheproduktiivsete kõlvikute viljakuse tõstmiseks.

§ 12. Teisene maakasutamine

Kolhoosid, sovhoosid ning teised ettevõtted, organisatsioonid ja asutused võivad seaduses ettenähtud juhtudel anda maatükke neile kinnistatud maadest teiseseks kasutamiseks.

Teisese maakasutamise kord ja tingimused määratakse kindlaks käesolevate «Aluste» §-des 25, 27, 28, 41, 42 ja 43, samuti NSV Liidu ja liiduvabariikide muu seadusandlusega.

§ 13. Maade kaitse ja mullaviljakuse tõstmine

Maakasutajad on kohustatud rakendama efektiivseid abinõusid mullaviljakuse tõstmiseks, rakendama organisatsioonilis-majanduslike, agrotehniliste, metsamelioratiivsete ja hüdrotehniliste abinõude kompleksi muldade tuule- ja vee-erosiooni vältimiseks, ära hoidma maade sooldumist, soostumist ja saastumist, umbrohtumist ning muid protsesse, mis halvendavad mulla seisukorda.

Abinõud maaparanduse ja maade kaitse alal, põllukaitsemetsade rajamiseks ning mullaerosiooni vastu võitlemiseks ja muud abinõud, mille eesmärgiks on maade põhjalik parandamine, nähakse ette rahvamajanduse arendamise riiklikes plaanides ning viiakse ellu vastavate ministeeriumide, keskasutuste ja maakasutaja poolt.

Erikaitse alla kuuluvad põllumajanduslikud kõlvikud, eriti niisutatavad ja kuivendatud maad. Kolhoosid, sovhoosid ning muud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes kasutavad põllumajandusliku otstarbega maid, on kohustatud kaitsma, taastama ja suurendama mullaviljakust.

Tööstus- ja ehitusettevõtted ning organisatsioonid ja asutused on kohustatud vältima põllumajanduslike ja teiste maade saastamist tootmis- ja muude jäätmetega, samuti heitveega.

NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega võib kehtestada maakasutajate materiaalse ergutamise abinõud, mis stimuleerivad maade kaitset, mullaviljakuse tõstmist ja kasutamata seisvate maade tarvituselevõtmist põllumajanduses.

§ 14. Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste maakasutamise õiguse lõppemise alused

Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste maakasutamise õigus

neile antud maadele lõpeb täielikult või osaliselt järgmistel juhtudel:

1) maatüki kasutamise vajaduse möödumisel;
2) maatüki kasutamiseks andmise tähtaja lõppemisel;
3) ettevõtte, organisatsiooni või asutuse likvideerimisel;
4) tarviduse korral eraldada maatükk teisteks riiklikeks või ühiskondlikeks vajadusteks;
5) kasutamiseks antud maatüki kasutamata jätmisel kahe aasta jooksul.

Maakasutamise õigus võib lõppeda ka sel juhul, kui maatükki ei kasutata otstarbeks, milleks ta anti.

Liiduvabariikide maakoodeksitega võidakse ette näha ka muud ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste maakasutamise õiguse lõppemise alused.

§ 15. Kodanike maakasutamise õiguse lõppemise alused

Kodanike maakasutamise õigus neile antud maadele lõpeb täielikult või osaliselt järgmistel juhtudel:

1) vabatahtlikul loobumisel maatüki kasutamisest;
2) maatüki kasutamiseks andmise tähtaja möödumisel;
3) pere või perekonna kõigi liikmete ümberasumisel teise alalisse elukohta;
4) töösuhete lõppemisel, millega seoses oli antud kasutamiseks ametimaa, kui NSV Liidu või liiduvabariikide seadusandlus ei näe ette teisiti;
5) pere või perekonna kõigi liikmete surma korral;
6) tarviduse korral eraldada maatükk riiklikeks või ühiskondlikeks vajadusteks.

Maatüki kasutamise õigus võib lõppeda ka juhul, kui kodanik on teinud teo, mis on tähendatud käesolevate «Aluste» §-s 50, samuti maatüki kasutamata jätmisel kaks aastat järjest või kui maatükki ei kasutata otstarbeks, milleks ta oli antud.

Liiduvabariikide maakoodeksitega võidakse ette näha ka muud kodanike maakasutamise õiguste lõppemise alused.

§ 16. Maatükkide eraldamise kord riiklikeks või ühiskondlikeks vajadusteks

Maatüki või selle osa eraldamine riiklikeks või ühiskondlikeks vajadusteks toimub liiduvabariigi või autonoomse vabariigi ministrite nõukogu määruse või vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

Maatükkide eraldamist kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kasutuses olevatest maadest, samuti maadest, millel on tähtsus kultuuri või teaduse seisukohalt, lubatakse vaid erilise vajaduse korral.

Niisutatavate ja kuivendatud maade, põllumaa ning mitmeaastaste viljapuu- ja viinamarjaistandike all olevate maade eraldamine mittepõllumajanduslikuks otstarbeks, samuti vee- ja põllukaitsemetsade ning muude esimese grupi metsade all olevate maade eraldamine kasutamiseks eesmärkidel, mis ei ole seotud metsamajandusega, toimub erandjuhtudel ja üksnes liiduvabariigi ministrite nõukogu määruse alusel.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes on huvitatud maatükkide eraldamisest mittepõllumajanduslikuks otstarbeks, on kohustatud enne projekteerimistööde algust eelnevalt kooskõlastama maakasutajatega ja maade kasutamise üle riiklikku kontrolli teostavate organitega objekti asukoha ning eraldamiseks ettenähtud maa-ala ligikaudse suuruse.

Maatükkide eraldamine maadest, mis on kolhoosi kasutuses, võib toimuda ainult kolhoosi liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku nõusolekul, maatükkide eraldamine sovhooside ja teiste üleliidulise või vabariikliku alluvusega riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide või asutuste kasutuses olevatest maadest — kooskõlastatult maakasutajatega ja vastavate NSV Liidu või liiduvabariikide ministeeriumide ja keskasutustega.

§ 17. Maatükkide kasutamise kord uurimistöödeks

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes tegelevad geoloogiliste mõõdistamis- ja otsingutööde, geodeetiliste ja muude uurimistöödega, võivad neid töid teha kõikidel maadel, ilma et maakasutajatelt maatükke eraldataks, korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega. Nimetatud tööde koht ja alustamise tähtaeg kooskõlastatakse maakasutajatega, juhul aga, kui kokkulepet ei saavutata, määrab koha ja tähtaja rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes teevad käesoleva paragrahvi lõikes tähendatud töid, on kohustatud kasutatud maa-alad viima omal kulul seisukorda, mis lubab nende sihipärast kasutamist. Maatükid viiakse kõlblikku seisukorda tööde käigus, kui see aga võimalik ei ole, siis hiljemalt ühe kuu jooksul pärast tööde lõpetamist, välja arvatud periood, mil pinnas on külmunud.

§ 18. Maade eraldamise või ajutise hõivamisega maakasutajatele tekitatud kahju hüvitamine

Kahju, mis maakasutajatele on tekitatud riiklikeks või ühiskondlikeks vajadusteks maatükkide eraldamise või ajutise hõivamisega, kuulub hüvitamisele.

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kellele eraldatakse maatükid, hüvitavad kahju vastavalt põhimäärusele, mille kinnitab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

§ 19. Maade eraldamisega mittepõllumajanduslikeks vajadusteks põllumajanduslikule tootmisele tekitatud kahju hüvitamine

Ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kellele eraldatakse ehitusteks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks põllumajanduslikke kõlvikuid, hüvitavad nende maatükkide eraldamisega põllumajanduslikule tootmisele tekitatud kahju (peale maakasutajatele tekitatud kahju hüvitamise käesolevate «Aluste» § 18 järgi).

Põllumajanduslikule tootmisele tekitatud ja hüvitamisele kuuluva kahju suuruse ja kindlaksmääramise korra, samuti vastavate vahendite kasutamise korra kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

§ 20. Riiklik kontroll maade kasutamise üle

Riiklik kontroll kõigi maade kasutamise üle peab tagama, et ministeeriumid, keskasutused, riiklikud, kooperatiivsed ja ühiskondlikud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused ning kodanikud peaksid kinni maaseadusandlusest ja maade kasutamise korrast, samuti tagama maakatastri pidamise ja maakorralduse õigsust maade ratsionaalse kasutamise ja kaitse esmärgil.

Riiklikku kontrolli kõigi maade kasutamise üle teostavad töörahva saadikute nõukogud ning nende täidesaatvad ja korraldavad organid, samuti spetsiaalselt selleks volitatud riigiorganid NSV Liidu seadusandlusega kindlaksmääratud korras.

II osa

Põllumajandusliku otstarbega maad

§ 21. Põllumajandusliku otstarbega maad

Põllumajandusliku otstarbega maadeks loetakse kõik maad, mis on põllumajanduse vajadusteks antud või ette nähtud.

Põllumajandusliku otstarbega maid kasutavad sotsialistlikud põllumajanduslikud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused vastavalt põllumajanduse arendamise plaanidele, et rahuldada rahvamajanduse kasvavat vajadust põllumajandussaaduste järele.

Niisutatavate ja kuivendatud maade, põllumaade, väärtuslike mitmeastaste viljapuu- ja viinamarjaistandike all olevate maade, samuti muude suure produktiivsusega kõlvikute vähendamine,

sealjuures ka nende üleviimine vähemtootlike kõlvikute hulka pole lubatud, välja arvatud erilise vajaduse korral, mis nähakse ette liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 22. Põllumajandusliku otstarbega maade kasutamiseks andmine

Põllumajandusliku otstarbega maad antakse tähtajata kasutamiseks:

kolhoosidele, sovhoosidele ning teistele riiklikele, kooperatiivsetele või ühiskondlikele põllumajanduslikele ettevõtetele või organisatsioonidele põllumajanduslikuks otstarbeks;

teadusliku uurimise asutustele, õppasutustele ja muudele põllumajanduslikele asutustele uurimistöödeks, teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste ellurakendamiseks ja levitamiseks põllumajanduses, samuti tootmisülesanneteks;

mittepõllumajanduslikele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele põllumajanduslikeks abimajanditeks;

kodanikele isiklikuks majapidamiseks ilma palgalise tööjõu kasutamiseta.

Ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele võib anda maatükke kollektiivaianduseks ja köögiviljakasvatuseks liiduvabariikide seadusandlusega ettenähtud korras ja tingimustel.

Peale käesolevas paragrahvis ettenähtud tähtajata kasutamiseks antavate maade võib maakasutajatele anda maad ka ajutiseks kasutamiseks.

Kolhooside ja sovhooside, teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide ning teadusliku uurimise, õppe- ja katseasutuste, samuti muude põllumajanduslike asutuste kasutuses olevate maade piiride ja suuruse muutmine majandite ühendamise, mitmeksjagamise või maakasutajate vahel maade ümberjaotamise puhul võib toimuda teaduslikult põhjendatud maakorraldusprojektide alusel, mis on ettenähtud korras kinnitatud.

§ 23. Maakasutajate kohustused põllumajandusliku otstarbega maade kasutamisel

Kolhoosid, sovhoosid ning teised ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kes kasutavad põllumajandusliku otstarbega maid, on kohustatud teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste alusel ning kohalikke tingimusi arvestades:

1) organisatsioonilis-majandusliku korralduse ning tootmis- ja finantsplaanides ette nägema konkreetseid abinõusid mullaviljakuse tõstmiseks ja maa ratsionaalseks kasutamiseks;

2) ellu rakendama vastavalt piirkondlikele tingimustele ja majandite spetsialiseerimisele kõige efektiivsemaid maaviljeluse süsteeme, majandusharude tulusat ühendamist, sisse seadma ja rakendama külvikordi ning lülitama põllumajanduslikku tootmisse seni kasutamata maid;

3) arendama maade niisutamist, kuivendamist ja veega varustamist, parandama heina- ja karjamaid, teostama muldade lupjamist ja kipsimist;

4) rakendama abinõusid muldade erosiooni, maade soostumise ja sooldumise vastu, rajama põllukaitsemetsi, metsastama ja kindlustama jäärakuid, järske nõlvu ja liivikuid, ära hoidma muldade saastumist;

5) puhastama põllumajanduslikke kõlvikuid kividest ja võsast, hävitama umbrohtu ning põllumajanduslike taimede kahjureid, võitlema taimehaigustega.

§ 24. Kolhooside ühismaad ja õueaiamaad

Kolhoosile riikliku aktiga tähtajata (põliseks) kasutamiseks antud maad koosnevad ühismaadest ja õueaiamaadest. Õueaiamaad eraldatakse looduses ühismaadest.

Kui õueaiamaad kolhoosiperedele kolhoosi põhikirjaga ettenähtud normide kohaselt andmiseks ei jätku, on lubatud õueaiamaad suurendada ühismaade arvel kolhoosi liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku otsuse põhjal, mille kinnitab oblasti (krai) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse vabariigi ministrite nõukogu või vabariikides, kus pole oblastilist jaotust, liiduvabariigi ministrite nõukogu.

Kolhoosidele kinnistatud maade majandisisest kasutamist teostatakse kolhoosi põhikirja alusel kooskõlas käesolevate «Alustega», samuti NSV Liidu ja liiduvabariikide muu seadusandlusega.

§ 25. Kolhoosipere õigus õueaiamaale

Igal kolhoosiperel on õigus õueaiamaale, mis antakse kolhoosi põhikirjas ettenähtud korras ja normide piires.

Õueaiamaa kasutamise õigus säilitatakse nendele kolhoosiperedele, kelle ainus töövõimeline liige on kutsutud ajateenistusse NSV Liidu relvastatud jõududes või töötab valitaval ametikohal, on asunud õppima, on läinud kolhoosi nõusolekul või organiseeritud värbamise korras ajutiselt teisele tööle, samuti ka siis, kui kolhoosipere koosseisu on jäänud ainult alaealised.

Õueaiamaa kasutamise õigus säilib ka nendel kolhoosiperedel, kelle kõik liikmed on kaotanud töövõime kas vanaduse või invaliidsuse tõttu.

Vastavalt kolhoosi põhikirjale eraldatakse kolhoosiperedele karjamaa nende loomade jaoks.

§ 26. Sovhooside ning teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste õueaiamaad

Maadest, mis on antud kasutada sovhoosile või mõnele muule riiklikule põllumajanduslikule ettevõttele, organisatsioonile või

asutusele põllumajanduslikeks vajadusteks, eraldatakse vastavalt majandisisese maakorralduse kinnitatud projektile ja piiristatakse maastikul maatükid, mis on ette nähtud õueaiamaa andmiseks töölistele ja teenistujatele liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud normide piires.

Kui õueaiamaad ei jätku tööliste ja teenistujate varustamiseks, võib majandi juhtijate taotlusel õueaiamaa pindala suurendada oblasti (krai) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, autonoomse vabariigi ministrite nõukogu või vabariikides, kus pole oblastilist jaotust, liiduvabariigi ministrite nõukogu loal.

§ 27. Sovhooside töölistele ja teenistujatele ning teistele maal elunevatele kodanikele õueaiamaaks maatükkide andmine

Sovhoosid ja teised riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused annavad oma alalistele töölistele ja teenistujatele, samuti kooliõpetajatele, arstidele ja teistele maal töötavatele ja elunevatele spetsialistidele selleks ettenähtud maadest kasutamiseks õueaiamaad või köögiviljamaad.

Kolhoosi liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku otsusel annab kolhoos maal töötavatele ja elunevatele kooliõpetajatele, arstidele ja teistele spetsialistidele kasutamiseks õueaiamaad.

Maal elunevatele töölistele, teenistujatele, pensionäridele ja invaliididele võib neil juhtudel, kui kolhoosides ja sovhoosides ning teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes, organisatsioonides või asutustes on vaba õueaiamaad, anda õueaiamaad kasutada kolhoosi liikmete üldkoosoleku või volinike koosoleku või sovhoosi, ettevõtte, organisatsiooni või asutuse administratsiooni otsusel, mille kinnitab küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

Õueaiamaa säilitatakse endises suuruses käesolevas paragrahvis tähendatud töölistele ja teenistujatele, kui nad lähevad vanadus- või invaliidsuspensionile, samuti nende tööliste ja teenistujate perekondadele, kes on kutsutud ajateenistusse NSV Liidu rehvastatud jõududes või kes on asunud õppima, kogu nende sõjaväeteenistuses viibimise või õppeasutuses õppimise ajaks.

Käesolevas paragrahvis tähendatud kategooriate kodanikele, kellel on isiklikke kariloomi, eraldatakse loomade karjatamiseks maatükid riigi tagavaramaadest, riikliku metsafondi, linnade ja alevite maadest ning samuti mittepõllumajandusliku otstarbega maadest. Selliste maade puudumise korral võib loomade karjatamiseks eraldada maatükke kehtestatud korras kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide või asutuste maadest, kusjuures kariloomade omanikud tasuvad maakasutajale nende maatükkide pidamise ja parandamise kulud.

Tähendatud kategooriate kodanikele antakse heinaniitmiseks maatükke riigi tagavaramaadest, riiklikust metsafondist, raud-

teede ja maanteede eraldusribadest ning muudest mittepõllumajandusliku otstarbega maadest.

Maatükke antakse kasutada liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras ja normide piires.

§ 28. Maakasutajate poolt põllumajanduslike maade teistele maakasutajatele ajutiseks kasutamiseks andmise kord ja tingimused

Kolhoosid ja sovhoosid ning teised riiklikud põllumajanduslikud ettevõtted ja organisatsioonid, kes ajutiselt ei kasuta mõnda osa neile kinnistatud põllumajanduslikest kõlvikutest, võivad need kõlvikud anda ajutiseks kasutamiseks neid vajavatele kolhoosidele, sovhoosidele või teistele majanditele rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusel. Majand, kes on teatud tähtajaks saanud maatüki, hüvitab maakasutajale kasutamata jäänud kulutused vastavalt maa kasutamise kestusele.

Ühe majandi maakõlvikute osaline alatiseks kasutamiseks üleandmine teisele majandile toimub käesolevate «Aluste» §-s 10 ettenähtud korras.

§ 29. Üksiktalundite maakasutamine

Mõnes kohas olevad üksiktalundid kasutavad neile väli- ja õueaiamaaks antud maatükke põllumajanduslikul otstarbel liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras ja normide piires.

III osa

Asulate (linnad, alevid, maa-asulad) maad

§ 30. Linnamaade koosseis

Linnamaade hulka kuuluvad kõik linna piirides asuvad maad. Nende maade koosseisu kuuluvad:

1) linna hoonestusalade maad;
2) üldkasutatavad maad;
3) põllumajandusliku kasutusviisiga maad ja muud kõlvikud;
4) linna metsade all olevad maad;
5) raudtee-, vee-, õhu- ja torujuhtmetranspordi, mäetööstuse jt. maad.

§ 31. Linnamaade kasutamise kord

Kõik maad, mis asuvad linna piirides, kuuluvad linna töörahva saadikute nõukogu haldamisele.

Linnapiiride kehtestamise ja muutmise, linnamaade majandusliku korralduse ning maatükkide eraldamise kord ja nende kasu-

tamise tingimused kehtestatkse liiduvabariikide seadusandlusega, käesolevate «Aluste» § 30 p. 3—5 ettenähtud maade kasutamise kord aga NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 32. Linna piirides asuvate kolhooside ja sovhooside maakasutus

Kolhooside ühismaad, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide või asutuste maad, mis asuvad linna piirides ning ei kuulu linna planeerimise ja hoonestamise projekti järgi hoonestamisele või heakorrastamisele, kinnistatakse neile tähtajata kasutamiseks.

Elamute, kultuuri-, elukondlike ja tootmishoonete ning ehitiste paigutus nendel maadel kooskõlastatakse linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

§ 33. Maatüki kasutamise õiguse üleminek linnas omandiõiguse üleminekul ehitisele

Omandiõiguse üleminekul ehitistele, mis asuvad linnamaadel, läheb üle ka maatüki või selle osa kasutamise õigus liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras.

§ 34. Linnalähedased tsoonid ja haljasvööndid

Maa-alad, mis asuvad väljaspool linna piire ning mis kujutavad endast linna laiendamise reservmaa-ala, linna heakorrastamise ja linnamajanduse normaalse funktsioneerimisega seotud vajalike objektide paigutamise ja ehitamise kohta, samuti maa-alad, mis on metsade, metsaparkide ja muude kaitse- ja sanitaar-hügieenilisi funktsioone täitvate ja elanikkonna poolt puhkekohtadena kasutatavate haljasalade all, arvatakse vastavalt linnalähedasse tsooni või haljasvööndisse.

Linnalähedaste tsoonide ja haljasvööndite eraldamise ja maakasutamise kord neis kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 35. Alevite maad

Käesolevate «Aluste» §-de 30, 31, 32, 33 ja 37 sätted laienevad ka nende asulate maadele, mis on liiduvabariikide seadusandlusega arvatud alevite liiki.

Kõik maad, mis paiknevad alevi piirides, kuuluvad alevi töörahva saadikute nõukogu haldamisele.

§ 36. Maa-asulate maad

Maa-asulate maade hulka kuuluvad kõik neile asulatele kehtestatud piirides paiknevad maad. Nende maa-asulate maad, mis kuuluvad perspektiivsele edasiarendamisele, eraldatakse teistest

maadest asulate piiride kindlaksmääramisega vastavalt nende planeerimise ja hoonestamise projektidele. Nende maa-asulate maad, mis ei kuulu perspektiivsete hulka, eraldatakse teistest maadest majandisisese maakorralduse korras.

Kõigi maatükkide andmist maa-asulate piires kontrollib küla töörahva saadikute nõukogu, kes võtab vastu otsuseid maatükkide andmise kohta maadest, mis ei kuulu kolhooside, sovhooside või teiste põllumajanduslike ettevõtete maade koosseisu.

Kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajanduslikud ettevõtted kasutavad neile kinnistatud ja maa-asulate piires paiknevaid maatükke elamute, kultuuri-, elukondlike ja tootmishoonete ning ehitiste püstitamiseks, samuti õueaiamaana kooskõlas käesolevate «Aluste» §-dega 24, 25, 26 ja 27 ning NSV Liidu ja liiduvabariikide muu seadusandlusega. Elamute, kultuuri-, elukondlike ja tootmishoonete ning ehitiste püstitamine neile maadele kooskõlastatakse küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

Maa-asulate piiride kindlaksmääramine ja muutmine, nende arvamine perspektiivse edasiarendamisega asulate hulka, samuti maa-asulate maade kasutamise kord kehtestatakse liiduvabariikide seadusandlusega.

§ 37. Maatükkide kasutamiseks andmine elamuehitus- ja suvilaehituskooperatiividele, samuti kodanikele individuaalelamuehituseks

Elamuehitus- ja suvilaehituskooperatiividele, samuti kodanikele individuaalelamuehituseks antakse maatükke asulate maadest, riigi tagavaramaast ning väljaspool linna haljasvööndit asuvatest riikliku metsafondi maadest NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras ja tingimustel.

IV osa

Tööstuse, transpordi, kuurortide, looduskaitsealade ja muud mittepõllumajandusliku otstarbega maad

§ 38. Tööstuse, transpordi, kuurortide, looduskaitsealade ja muud mittepõllumajandusliku otstarbega maad

Tööstuse, transpordi, kuurortide, looduskaitsealade ja muudeks mittepõllumajandusliku otstarbega maadeks loetakse maad, mis on antud kasutamiseks ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele neile pandud spetsiaalsete ülesannete täitmiseks (tööstuslikuks tootmiseks, transpordi korraldamiseks, kuurortide ja looduskaitsealade organiseerimiseks jms.).

Tähendatud otstarbeks eraldatavate maatükkide suurus määratakse kindlaks kooskõlas ettenähtud korras kinnitatud normide või projekt-tehnilise dokumentatsiooniga, maatükkide eraldamisel aga arvestatakse maade kasutuselevõtmise järjekorda.

Tööstuse, transpordi, kuurortide, looduskaitsealade ja muude mittepõllumajandusliku otstarbega maade kasutamise ning eriliste kasutamisviisidega tsoonide (sanitaarkaitsepiirkonnad jne.) sisseseadmise kord määratakse kindlaks nende maade kohta käivate põhimäärustega, mis kinnitatakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja liiduvabariikide ministrite nõukogude poolt.

§ 39. Kuurortide maad

Kuurortide maade hulka kuuluvad maatükid, millel on raviotstarbeline tähtsus ja soodsad tingimused tervistusürituste organiseerimiseks ning mis ettenähtud korras on antud kasutamiseks ravi- ja kuurordiasutustele. Kuurortide maad kuuluvad erilise kaitse alla.

Elanikkonna raviks ja puhkuseks vajalike tingimuste tagamise huvides ja looduslike ravitegurite kaitse eesmärgil seatakse kõigis kuurortides sisse sanitaarkaitsepiirkonnad. Nendes piirkondades on keelatud anda maatükke selliste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kasutusse, kelle tegevus ei sobi kokku looduslike ravitegurite ja elanikkonna puhkuseks soodsate tingimuste kaitsega.

§ 40. Looduskaitsealade maad

Looduskaitsealade maadeks loetakse ettenähtud korras eraldatud maatükid, mille piires on erilise teadusliku või kultuurilise väärtusega loodusobjekte (tüüpilised või haruldased maastikud, taim- ja loomorganismide kooslused, haruldased geoloogilised moodustised, taime- ja loomaliigid jms.).

Igasugune tegevus, mis rikub looduskaitsealade looduslikke komplekse või ohustab erilise teadusliku või kultuurilise väärtusega loodusobjekte, on keelatud niihästi looduskaitsealadel kui ka nende ümber kindlaksmääratud kaitsetsoonides.

§ 41. Tööstus-, transpordi ja muude mittepõllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt maade kasutada andmine põllumajandulikuks otstarbeks

Tööstus-, transpordi- ja muud mittepõllumajanduslikud ettevõtted, organisatsioonid ja asutused annavad rajoonide või linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuse alusel nende poolt mittekasutatavad maad ajutiseks põllumajanduslikuks kasutamiseks kolhoosidele, sovhoosidele või muudele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele ning kodanikele NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras ja tingimustel.

§ 42. Ametimaad

Ametimaad antakse mõne kategooria töötajaile transpordis, metsamajanduses, metsatööstuses, sides, vee-, kala- ja jahimajanduses, samuti mõnes muus rahvamajandusharus.

Ametimaad eraldatakse vastavate ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kasutuses olevatest maadest, nende maade puuduse korral aga riigi tagavaramaadest ja riikliku metsafondi maadest.

Töötajate nende kategooriate loetelu, mis annavad õiguse saada ametimaad, ametimaa suurus, andmise tingimused ja kasutamise kord kehtestatakse liiduvabariikide seadusandlusega.

V osa

Riikliku metsafondi maad

§ 43. Riikliku metsafondi maad

Riikliku metsafondi maadeks loetakse maad, mis on kaetud metsaga, samuti need, mis pole metsaga kaetud, kuid on määratud metsamajanduse vajadusteks.

Riiklikud metsamajandusettevõtted, -organisatsioonid ja -asutused annavad metsamajanduse ja metsavarumistööstuse vajadusteks mittekasutatavad põllumajanduslikud kõlvikud nende kasutuses olevatest riikliku metsafondi maadest rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel kolhoosidele, sovhoosidele või teistele ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ning kodanikele ajutiseks kasutamiseks põllumajanduslikel eesmärkidel, kui selline kasutamine on kooskõlas metsamajanduse huvidega.

Riikliku metsafondi maade kasutamise kord kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

VI osa

Riikliku veefondi maad

§ 44. Riikliku veefondi maad

Riikliku veefondi maadeks loetakse maad, mis on veekogude (jõed, järved, veehoidlad, kanalid, sisemered, territoriaalveed jms.), liustike, hüdrotehniliste ja muude veemajanduslike rajatiste all, samuti maad, mis on arvatud eraldusribasse veekogude kallastel, kaitsetsoonide alla jms.

Riikliku veefondi maade kasutamise kord kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

VII osa

Riigi tagavaramaad

§ 45. Riigi tagavaramaad

Riigi tagavaramaad on kõik maad, mis pole antud maakasutajatele tähtajata või pikaajaliseks kasutamiseks.

Riigi tagavaramaid antakse kolhoosidele, sovhoosidele, teistele riiklikele, kooperatiivsetele või ühiskondlikele ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele, samuti kodanikele alatiseks või ajutiseks kasutamiseks korras, mis on ette nähtud käesolevate «Aluste» §-s 10.

VIII osa

Riiklik maakataster

§ 46. Riiklik maakataster, selle koostisosad ja ülesanne

Maaressursside ratsionaalse kasutamise tagamiseks peetakse riiklikku maakatastrit, milles on kogum usaldusväärseid ja vajalikke andmeid maade loodusliku, majandusliku ja õigusliku seisukorra kohta.

Riiklik maakataster sisaldab maakasutuste registreerimise, maade suuruse ja kvaliteedi arvestamise, muldade boniteerimise ja maade majandusliku hindamise andmeid.

Riikliku maakatastri andmed teenivad maade efektiivse kasutamise ja nende kaitse organiseerimise, rahvamajanduse planeerimise, põllumajandusliku tootmise paigutamise ja spetsialiseerimise, maaparanduse ja põllumajanduse kemiseerimise, samuti teiste, maade kasutamisega seotud rahvamajanduslike abinõude elluviimise eesmärke.

Maakatastrit peetakse riigi kulul kogu NSV Liidule ühtse süsteemi järgi. Riikliku maakatastri pidamise korra, katastri dokumentatsiooni vormid, katastri andmete täpsustamise ja uuendamise perioodilisuse kehtestab NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

IX osa

Riiklik maakorraldus

§ 47. Maakorraldus ja maakorraldustoimingud

Maakorraldus kujutab endast riiklike abinõude süsteemi, mis on suunatud riigiorganite poolt maade kasutamise alal vastuvõetud otsuste elluviimisele.

Riikliku maakorralduse ülesanne on maade kõige täielikuma, ratsionaalsema ja efektiivsema kasutamise organiseerimine, maaviljeluskultuuri tõstmine ja maade kaitsmine.

Maakorralduse hulka kuuluvad järgmised maakorraldustoimingud:

1) uute maakasutuste moodustamine ja olemasolevate korrastamine koos lapimaalisuse ja maade asetusest tingitud muude maakasutuspuuduste kõrvaldamisega; maakasutuste piiride täpsustamine ja muutmine rajooni planeerimise skeemide alusel;

2) kolhooside, sovhooside ja muude põllumajanduslike ettevõtete, organisatsioonide või asutuste territooriumi majandisisene organiseerimine koos majanduslikult põhjendatud külvikordade sisseseadmise ja kõigi teiste põllumajanduslike kõlvikute (heinamaad, karjamaad, aiad jt.) korraldamisega, samuti abinõude väljatöötamine muldade erosiooni tõrjeks;

3) põllumajanduslikuks ja muuks rahvamajanduslikuks kasutamiseks sobivate uute maade väljaselgitamine;

4) maatükkide eraldamine;

5) linnade, alevite ja maa-asulate piiride kindlaksmääramine ja muutmine;

6) topograafiliste, geodeetiliste, mullastikuliste, geobotaaniliste ja muude ülevaatuste ja uurimiste tegemine.

Maakorraldust, kaasa arvatud projekteerimis- ja uurimistööd, mõõdistamine ja revideerimine, tehakse riigi kulul. Maakorraldust teevad riiklikud maakorraldusorganid.

§ 48. Maakorralduse dokumentatsioon

Maakorralduse käigus koostatakse maakorralduse projektid, samuti käesolevate «Aluste» §-s 10 ettenähtud dokumendid maakasutamise õiguse kohta.

Maakorralduse projektid koostatakse asjaosaliste maakasutajate osavõtul ja pärast kinnitamist kantakse loodusse (maastikule), tähistades maakasutuste piirid kindlaksmääratud kujuga piirimärkidega.

Maakorralduse käigus kindlaksmääratud majandisisene territooriumi organiseerimine on kolhoosidele, sovhoosidele ja muudele põllumajanduslikele ettevõtetele kohustuslik.

X osa

Maavaidluste lahendamine

§ 49. Maavaidluste lahendamise kord

Maavaidlused kolhooside, sovhooside, teiste riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kodanike vahel lahendatakse liiduvabariikide ministrite nõukogude,

autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude, kraide, oblastite, ringkondade, rajoonide, linnade, külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud korras.

Ühe vabariigi territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside ja muude riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike ettevõtete, organisatsioonide või asutuste vaidlusi teise liiduvabariigi territooriumil asuvate maade kasutamise küsimuses arutab huvitatud liiduvabariikide esindajatest pariteetsetel alustel moodustatud komisjon. Kui komisjon ei jõua ühisele otsusele, kuuluvad need vaidlusalused küsimused läbivaatamisele NSV Liidu Ministrite Nõukogus.

Linnade ja alevite maadel ning külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt maa-asulates eraldatavatel maatükkidel olevate individuaalelamiste kaasomanike vaidlused ühise maatüki kasutamise korra üle kuuluvad arutamisele kohtus.

Maasuhetega seotud varalised vaidlused vaadatakse läbi korras, mis on kehtestatud NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

XI osa

Vastutus maaseadusandluse sätete rikkumise eest

§ 50. Vastutus maaseadusandluse sätete rikkumise eest

Maatükkide ostmine ja müümine, pantimine, pärandamine, kinkimine, rentimine, omavoliline vahetamine ja muud kas otsesed või varjatud tehingud, mis rikuvad riiklikku omandiõigust maale, on kehtetud.

Isikud, kes on süüdi tähendatud tehingute teostamises, samuti:

maatükkide omavolilises hõivamises;

maade ebamajanduslikus kasutamises ja nende kasutamises mittetõise tulu saamise eesmärgil;

põllumajanduslike ja muude maade rikkumises, nende saastamises tootmis- ja muude jäätmetega ning heitveega;

maade parandamise ning muldade tuule- ja vee-erosiooni eest ja muude, muldade seisukorda halvendavate protsesside eest kaitsmise kohustuslike abinõude mittetäitmises;

ajutiselt kasutatavate maade mitteõigeaegses tagastamises või selles, et on jätnud täitmata kohustused viia need maad sihipäraseks kasutamiseks kõlblikku seisukorda;

maakasutuste piirimärkide hävitamises,

võetakse kriminaal- või administratiivvastutusele korras, mis kehtestatakse NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega.

NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega võidakse kehtestada vastutus ka maaseadusandluse muude rikkumiste eest.

Omavoliliselt hõivatud maatükid tagastatakse nende kuuluvuse järgi, ebaseadusliku kasutamise ajal tehtud kulutusi hüvitamata.

NSV Liidu ja liiduvabariikide seadusandlusega ettenähtud juhtudel võidakse maakasutajatelt, kes süstemaatiliselt rikuvad maade kasutamise eeskirju, ära võtta nende poolt ebaõigesti kasutatavad maatükid.

Ettevõtted, organisatsioonid, asutused ja kodanikud on kohustatud hüvitama kahju, mis nad on tekitanud maaseadusandluse sätete rikkumise tagajärjel.

NSVL Ülemnõukogu Teataja, 1968, nr. 51, art. 485

EESTI NSV MAAELANIKKONNA MAAKASUTAMISE JUHEND

Väljavõte

Kinnitanud
7. septembril 1966. a.
Eesti NSV põllumajanduse ministri
asetäitja I. Aamisepp

I. Üldalused

1. Käesolev juhend on koostatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1965. a. 18. oktoobri määruse nr. 449 «Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta» ja 1965. a. 24. mai määruse nr. 243 «Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta» ning teiste Eesti NSV valitsuse maakasutamise küsimusi puudutavate seadusandlike aktide rakendamise kohta.

Käesoleva juhendi alusel toimub maade eraldamine kodanikele individuaalseks ja kollektiivseks kasutamiseks maakohtades kolhooside, sovhooside, riigimetsafondi ja riigi tagavaramaadest, samuti teiste asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete maadest, nende maade väljamõõtmine ja arvestus.

2. Kodanike kasutuses olevad maad jagunevad põhiliselt kolme kategooriasse:

õue-aiamaad, ametimaad ja köögiviljamaad.

Õue-aiamaad eraldatakse töötajaile, kes omavad isikliku maja või ehitavad seda.

Märkused. 1. Nimetatud kitsendus ei kehti kolhoosiperede õueaiamaade suhtes.

2. Töötajaile maa-asulates eraldatud ehituskrunt kuulub õueaiamaa koosseisu.

Ametimaad eraldatakse soodustusena töötajatele (metsatöölised, transpordi ja side liinitöötajad jt.) ametikoha järgi.

Köögiviljamaid antakse kasutada neile töötajatele, kes ei oma õue-aiamaid või ametimaid, kuid kes soovivad maad kasutada.

Köögiviljamaad võivad olla individuaal- või kollektiivkasutuses. Kollektiivköögiviljamaid kasutatakse ühiselt.

Töötajad, kes ei oma õue-aiamaid, võivad aianduskooperatiivide kaudu rajada ja kasutada viljapuu- ja marjaaedu kinnitatud planeerimiskava alusel.

Suvilakruntideks maakasutust üldreeglina ette nähtud ei ole ja eraldatakse tähtajata kasutamiseks hoonete alune maa. Üksikisikutele suvilakrunte ei eraldata ning suvilate ehitamine võib toimuda ainult suvilakooperatiivide kaudu.

3. Õue-aiamaad antakse tähtajata kasutamiseks, ametimaad antud asutuses, organisatsioonis või ettevõttes töötamise ajaks, individuaalköögiviljamaad üheaastaseks ja kollektiivköögiviljamaad tähtajata kasutamiseks, aiandus- ja suvilakooperatiividele antakse maa tähtajata kasutamiseks.

4. Õue-aiamaade ja ametimaade piirnormid sõltuvad kodanike töökohast ja ametialast.

5. Majandi juhtkonnal on õigus reguleerida töötajatele kasutamiseks antava maa-ala suurust kindlaksmääratud normide piires vastavalt selleks otstarbeks olemasoleva maa suurusele, töötaja perekonna koosseisule ja osavõtule ühiskondlikult kasulikust tööst.

6. Individuaalkasutusse eraldatav maatükk antakse kasutamiseks perekonnale, mitte aga selle üksikule liikmele. Maakasutus registreeritakse perekonnapea nimele, kes vastutab maade õige kasutamise eest. Pere kasutusse eraldatava maa üldpindala ei või ületada suurimat maakasutusnormi, mis on kehtestatud pere üksikutele liikmetele.

7. Maade kasutamisele võib asuda pärast maatüki kasutamise õiguse andmist majandi juhtkonna poolt (kolhoosides juhatuse, volinike või üldkoosoleku otsusega, teistes asutustes, ettevõtetes ja organisatsioonides juhtkonna käskkirjaga) ja maatüki eraldamist looduses.

8. Majandi juhtkond on kohustatud individuaalseks kasutamiseks eraldatavad maatükid looduses piiristama ja pidama nende üle arvestust maade nöörraamatus või spetsiaalses vihikus.

9. Individuaalseks ja kollektiivseks kasutamiseks eraldatud maid võib kasutada ainult ettenähtud otstarbeks. Maakasutaja on kohustatud rakendama abinõusid mullaviljakuse tõstmiseks temale eraldatud maa-alal. Maade ekstensiivne, samuti sihtotstarbele mittevastav kasutamine toob kaasa maakasutusõiguse äravõtmise.

Õue-aiamaa

17. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on lubatud rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste ettepanekul erandina säilitada seaduslik õue-aiamaa kasutamise õigus linnades ja alevites elunevatele ning maal isiklikku elamut omavatele kodanikele, aga samuti jätta seadusliku maakasutusena töötajate kasutusse kehtestatud piirnormidest suuremad õue-aiamaad.

Kodanike nimekirjad, kellele majand peab vajalikuks maa säilitada varem eraldatud suuruses, tuleb majandite poolt ühes õue-aiamaa üldsuuruse märkimisega esitada rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusele (vajaduse korral kohapeal kontrollimiseks), kes esitab materjalid koos oma seisukohaga rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee istungile läbivaatamiseks. Asja arutamisel ei ole majandi juhtkonna seisukoht õue-aiamaa suuruse kindlaksmääramise küsimuses määrav.

Kui rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee oma otsusega nõustus õue-aiamaa säilitama kodanikule varem eraldatud suuruses, annab majandi juhtkond, millise piires elab maakasutaja, oma otsuse või käskkirja alusel säilitatava maatüki kodaniku kasutusse ja kannab andmed läbi maade nöörraamatust.

18. Erandite tegemine on põhjendatud, kui varem eraldatud, äravõtmisele kuuluvaid õue-aiamaid või piirnormi ületavaid äralõikeid ei ole võimalik või otstarbekohane liita majandi maadega ning välja anda teistele kodanikele.

Kehtestatud normidest suuremaid õue-aiamaid võidakse anda esmajoones kodanikele, kes kohusetundlikult võtavad osa ühiskondlikult kasulikust tööst, paljulapselistele, raskes majanduslikus olukorras perekondadele, pensionäridele või kõrgeealistele kodanikele, kelle perekonna koosseisus ei ole teisi töövõimelisi perekonnaliikmeid.

Äralõigete tegemine ei ole põhjendatud maa-asulates asuvatest kruntidest, kui äralõikeid pole võimalik kasutada või välja anda teistele kodanikele, vaatamata varem eraldatud õue-aiamaa suurusele.

Märkus. Eeltoodud korras võidakse säilitada vanad ümberistutamiseks sobimatud viljapuuaiad, suured õued koos ilupuude, kaitse- ja dekoratiivistandustega, samuti üksikud väikesed põllulapid, mis asuvad teiste kõlvikute sees, on piiratud kiviaedade, kraavide ning muude looduslike tõketega ning ei sobi ühiskondlikus tootmises kasutamiseks.

19. Õue-aiamaade eraldamisel linnades või alevites elunevaile kodanikele ei ole määrav, kas kodanik on alaliselt sisse registreeritud maal või linnas.

Kui maal asuva majavalduse omanik ei ela kohapeal, temale kuuluvas hoones aga elavad üürnikud, kuulub õue-aiamaa äravõtmisele ning maatükil asuvad istandused antakse kindlaksmääratud korras üle majandile, mille piirides asub õue-aiamaa. Maja juures asuv maatükk koos seal asuvate istandustega antakse köögiviljamaana kasutamiseks majas tegelikult elunevatele töötajatele. Antud juhul ei teki maakasutajal omandiõigust maatükil asuvate istanduste kohta.

20. Ehituskrundi suurus maa-asulates määratakse asula planeerimiskavaga (tavaliselt 0,12 ha). Planeerimiskava puudumisel võidakse ehituskrundid eraldada kuni 0,15 ha.

III. Maade eraldamise kord

28. Kodanikud, ametiühingukomiteed ja töötajate kollektiivid, kes soovivad hakata maad kasutama, esitavad selleks kirjaliku avalduse majandi juhtkonna täievolilise esindaja (kolhoosi juhatus, sovhoosi direktor jne.) nimele.

Majandi juhtkond peab saabunud avalduse lahendama 20 päeva jooksul (kas andma nõusoleku maa eraldamiseks või sellest ära ütlema).

Majandi juhtkond on kohustatud kontrollima, kas ja kui palju avaldajal on õigus maad saada. Selgitada tuleb, kas maasoovija perekond juba varem maad kasutab. Kui maataotleja töötab teises asutuses, tuleb avaldusele lisada õiend töökohast, kui palju kasutab kodanik maad asutuse maadest ning kui palju asutus soovib oma töötajale maad eraldada (kehtivate piirnormide raames). Kui näiteks kolhoosipere elab metsafondi maadel, peab sellise õiendi välja andma kolhoosi juhatus jne.

Õue-aiamaa eraldatakse selle asutuse, ettevõtte või organisatsiooni maadest, kus paikneb töötaja elamu.

Märkus. Olenevalt konkreetsest olukorrast võidakse õue-aiamaa eraldada ka kahe maakasutuse maadest, näiteks:

1) ehituskrunt linnamaadel, ülejäänud õue-aiamaa kolhoosi või sovhoosi maadel;

2) kui töötaja elamu paikneb maakasutuse piiri ääres, kus pole võimalik kehtestatud suuruses õue-aiamaad välja anda, võidakse ülejäänud osa õue-aiamaast välja anda naabermaakasutuse maadest (kui selleks on vaba maad), vaatamata sellele, et elamu ei paikne selle maakasutuse maadel.

29. Õue-aiamaade eraldamine toimub:

1) kolhoosiperedele

kolhoosiliikmete üldkoosoleku, volinike või juhatuse koosoleku poolt antud majandi põhikirjas kehtestatud korra kohaselt. Juhul kui õue-aiamaade eraldamise õigus on antud üldkoosolekule, võib

erandjuhul asuda õue-aiamaa kasutamisele pärast avalduse läbivaatamist kolhoosi juhatuse poolt, kusjuures juhatuse otsus kuulub hiljem kinnitamisele üldkoosoleku poolt;

2) töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele, kes omavad isiklikke elamuid või ehitavad neid, samuti kolhoosnikele, kes elunevad teiste asutuste, ettevõtete maadel:

kolhoosides põhikirjaga kehtestatud korra kohaselt;

sovhoosi direktori, ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhataja käskkirjaga nende kasutuses olevatest maadest, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt riigi tagavaramaadest;

metsamajandi direktori käskkirjaga riigi metsafondi maadest.

30. Sovhooside ning teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide asulate ratsionaalsema planeerimise ja hoonestamise, samuti nende heakorrastamise eesmärgil võivad nende ettevõtete ja organisatsioonide juhtijad eraldada kehtestatud suuruse piirides osa õue-aiamaast (ehituskrundi) elamu juures, ülejäänud osa aga väljaspool asulat.

31. Ametimaade eraldamine toimub vastavate ametkondade kasutuses olevatest maadest:

1) raudteetranspordi liinitöötajatele teejaoskonna juhataja käskkirjaga;

2) autoteede remondi ja korrashoiu liinitöötajatele teedevalitsuse juhataja käskkirjaga;

3) metsamajanduse ja metsatööstuse, looduskaitse, jahimajanduse ning kalakaitse alal töötajatele metsamajandi (metsakombinaadi) direktori käskkirjaga;

4) side, jõelaevastiku ja magistraaltorustike liinitöötajatele vastavate ametkondade juhatajate käskkirjadega.

32. Juhul, kui on puudus ministeeriumide ja keskasutuste valduses olevatest maadest, võib ametimaad eraldada vabadest riigi tagavaramaadest kooskõlastatult vastava rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega, metsatööstuse alal töötajatele riigimetsafondi maadest.

Heinamaad eraldatakse ainult neile töötajatele, kes omavad isiklikke loomi.

33. Kuni 0,15 ha perekonna kohta on õigus köögiviljamaad kasutada ka kolhooside alalistel töölistel ja teenistujatel mittekolhoosiliikmetel. Samuti varustatakse köögiviljamaaga kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete territooriumil elunevaid töölisi ja teenistujaid, kes on otseselt seotud nende majandite elanikkonna teenindamisega (meditsiiniline ja pedagoogiline personal, side- ja kaubandustöötajad, kultuur-haridusalal töötajad jt.), kui vastavatel ettevõtetel puudub selleks otstarbeks maa. Köögiviljamaade väljaandmine märgitud kategooriate töötajatele toimub kolhoosides juhatuse otsusega, sovhoosides jt. riiklikes majandites direktori käskkirjaga.

Eelmainitud köögiviljamaade kasutajatele võidakse eraldada maad majandi põllumaade arvel.

Individuaalköögiviljamaid eraldatakse töötajaile esmajoones selle asutuse, ettevõtte või organisatsiooni maadest, kus nad töötavad. Maatükid individuaalköögiviljamaade väljaandmiseks eraldatakse a/ü.-komiteele asutuse või ettevõtte juhataja käskkirjaga.

Köögiviljamaade jagamine töötajaile toimub a/ü.-komitee otsusega.

Märkus. Väikestes asutustes on lubatud individuaalköögiviljamaid välja anda direktori käskkirjaga, kooskõlastatult a/ü.-komiteega.

Juhul, kui asutusel endal maad ei ole köögiviljamaade väljaandmiseks, võidakse seda eraldada seaduses ettenähtud korras.

Kollektiivköögiviljamaad sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes eraldatakse töötajate kollektiivile kasutamiseks direktori käskkirjaga a/ü.-organisatsioonide taotlusel.

Kollektiivköögiviljamaade alla eraldatakse maatükid, mis on kõlblikud kartuli ja köögivilja kasvatamiseks ja sobivad kasvatatavate kultuuride mehhaniseeritud harimiseks ja saagi koristamiseks. Kollektiivköögiviljamaadel tehtavate tööde eest tasutakse sovhoosis või antud riiklikus majandis kehtivate hinnete alusel. Palk, kulutused seemnele, väetistele, kemikaalidele jms. arvatakse toodangu omahinna sisse. Kollektiivköögiviljamaadelt saadav toodang müüakse omahinna alusel töölistele, teenistujatele ja pensionäridele, kellel pole õue-aiamaad ja individuaalköögiviljamaad (välja arvatud kuni 100 m^2 maatükk köögivilja kasvatamiseks). (ENSV Ministrite Nõukogu ja ENSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 4. septembri 1962. a. määrus nr. 437.)

34. Maade eraldamine kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike majandite maadest köögiviljamaadeks teiste asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide töötajatele, kes ei ole seotud nende majandite elanikkonna teenindamisega, võib toimuda ainult äärmise vajaduse korral ning mitte mingil juhul majandi poolt kasutatavatest põllumaadest. Maaeralduse vormistamine toimub sel juhul seadusega kehtestatud korras. Köögiviljamaade eraldamisel riigimetsafondi maast antakse maa asutuse, ettevõtte või organisatsiooni käsutusse metsamajandi direktori ja ettevõtte juhtkonna vahel sõlmitud lepingu alusel ja loetakse maaeralduseks mahaarvamiseta riigimetsafondist.

Individuaalköögiviljamaade väljaandmine riigi tagavaramaadest toimub külanõukogu täitevkomitee otsusega, töötajate kollektiividele pikaajaliseks kasutamiseks rajooni täitevkomitee otsusega.

Raudtee, auto- ja maanteede, jõelaevastiku ja side eraldusribadel olevaid vabu maid on lubatud kasutada ametiühinguorganisatsioonide taotlusel kooskõlastatult rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega maal, samuti linnades ja alevites elunevate raudtee, autotranspordi, jõelaevastiku ja side

liinitöötajate köögiviljamaade jaoks. (ENSV Ministrite Nõukogu ja ENSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määrus nr. 200.)

35. Maade eraldamine tööliste ja teenistujate aianduskooperatiivide rajamiseks kolhooside, sovhooside ja teiste maafondi omavate asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide maast samade majandite, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide töötajatele toimub ametiühingu kohalike komiteede taotluse alusel kolhoosides üldkoosoleku otsuse, teistes majandites direktori käskkirja alusel tähtajatuks kasutamiseks. Maade eraldamine kolhoosidest, sovhoosidest ja teistest riiklikest põllumajanduslikest ettevõtetest teiste asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete tööliste ja teenistujate aianduskooperatiivide organiseerimiseks toimub seaduses ettenähtud korras.

36. Ehituskrundid majandite asulatesse eraldatakse kolhoosnikutele, töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele asulate planeerimisprojektides või -skeemides ettenähtud suuruses ja asukohas. Kolhoosnikutele eraldatakse krundid kolhoosi juhatuse otsusega, kolhooside piirides elunevatele töölistele ja teenistujatele ning teistele mittekolhoosiliikmetele üld- või volinike koosoleku otsusega. Sovhoosides ja teistes asutustes, organisatsioonides ja ettevõtetes eraldatakse ehituskrundid direktori käskkirjaga. Ehituskrundid kantakse loodusse rajoonide maakorraldusteenistuse või vanemarhitekti tootmisgrupi poolt krundi valdaja kulul. Ehitustöid on lubatud alustada pärast projekt-dokumentatsiooni kinnitamist ja ehitusloa saamist seadusega kindlaksmääratud korras.

Ehituskrunt kuulub äravõtmisele järgmistel juhtudel:

1) kui ehitaja ei ole 1 aasta jooksul asunud ehitusmaterjalide varumisele või krundiks eraldatud maa-ala kasutuselevõtmisele;

2) kui ehitaja ei ole 2 aasta jooksul valmis ehitanud elamu vundamenti;

3) kui ehitaja ei pea kinni kinnitatud projektist;

4) kui ehitaja ei täida ehitustööde üle järelevalvet teostava organi korraldusi.

37. Õue-aiamaade vähendamine või äravõtmine toimub:

1) kolhoosiliikmetel põhikirjas ettenähtud juhtudel, teistel kolhoosides õue-aiamaad kasutavatel kodanikel maakasutuse õiguse lõppemisel kolhoosiliikmete üldkoosoleku otsuse alusel;

2) kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide maadel õue-aiamaid kasutavate tööliste, teenistujate ja teiste kodanike õue-aiamaad kuuluvad vähendamisele õue-aiamaa omavolilise suurendamise korral ja äravõtmisele (välja arvatud ehitustealune pindala) maakasutusõiguse lõppemise korral. Õue-aiamaade vähendamise või äravõtmise otsused kuuluvad kõigil juhtudel (välja arvatud isikliku avalduse põhjal maakasutamisest loobumise korral) kinnitamisele rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

Maakasutuste likvideerimise korral pere viimase liikme surma tõttu tehakse parandused maade nöörraamatutes kolhoosi juhatuse otsuse, asutuse, ettevõtte ja organisatsiooni juhtkonna käskkirja alusel.

38. Õue-aiamaade vähendamine või äravõtmine toimub sõltuvuses õue-aiamaa kasutaja ja tema perekonnaliikmete osavõtust ühiskondlikult kasulikust tööst, samuti õue-aiamaad kasutavate tööliste ja teenistujate tööle asumise korral linnadesse ja alevitesse.

39. Õue-aiamaade vähendamine ja äravõtmine tehakse kodanikele teatavaks kirjalikult allkirja vastu, kusjuures puuvilja-, marja ja muude istanduste all olevate maade äravõtmisel antakse istanduste valdajale kuni aastane tähtaeg istanduste üleviimiseks. Tähtajaks teisaldamata istandused langevad kompensatsiooni tasumiseta majandi valdusse, millise territooriumil asub antud õue-aiamaa.

40. Riigi tagavaramaadel asuvate õue-aiamaade äravõtmine või vähendamine toimub rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel, kusjuures ettepaneku teeb põllumajandusliku tootmise valitsus koos rahandusosakonnaga.

41. Aluseks õue-aiamaade vähendamisel võib olla:

1) pere töövõimeliste liikmete mitteküllaldane osavõtt ühiskondlikult kasulikust tööst;

2) kui mõni pere liikmetest ei tegele ühiskondlikult kasuliku tööga;

3) kolhoosides pere liikmete omavoliline lahkumine kolhoosist või pere liikme väljaheitmine kolhoosist;

4) maakasutusõiguse edasiandmine, maa rentimine;

5) maa eraldamine riiklikeks, ühiskondlikeks ja teisteks vajadusteks;

6) eraldatud maa kasutamata jätmine või ekstensiivne kasutamine.

Märkused. 1. Majanditel tuleb kindlustada kõigi õue-aiamaade vähendamise juhtudel uus mõõdistamine, uute piirimärkide asetamine ja maatükkide kohta uute skeemide valmistamine.

2. Ei ole lubatud rakendada õue-aiamaa vähendamist kui karistusliku iseloomuga abinõu invaliidide, alaealiste, pensionäride ja kõrgeealiste kodanike suhtes.

42. Heinamaadeks võidakse eraldada ametimaade kasutajatele ainult looduslikke ja parandatud heinamaid. Künnimaade väljaandmine heinamaadeks on keelatud.

43. Õue-aiamaid ja köögiviljamaid maakohtades ei eraldata ja nende kasutamise õigust ei oma:

1) alalise töökohata kodanikud (välja arvatud pensionärid, kõrgesse ikka jõudnud kodanikud, I ja II grupi töö- ja sõjainvaliidid) ning üksiktalupidajad;

2) linnades ja alevites elunevad töölised, teenistujad ja teised kodanikud, välja arvatud sovhooside ja teiste riiklike põllumajan-

duslike ettevõtete töölised ja teenistujad, ametimaade kasutajad, kolhoosiliikmed ning kolhooside alalised töölised ja teenistujad — mittekolhoosiliikmed. Teistele linnades ja alevites elunevatele kodanikele võidakse maakasutamise õigus maal anda ainult erandkorras.

Linnades ja alevites elunevatele sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töölistele ja teenistujatele ning kolhooside alalistele töölistele ja teenistujatele — mittekolhoosiliikmetele, kes omavad isiklikke elamuid, võib sovhoosi, riikliku põllumajandusliku ettevõtte või kolhoosi maadest täiendavalt eraldada maad arvestusega, et olemasoleva ja täiendavalt eraldatava maa suurus kokku ei ületaks seadusega kehtestatud norme. Analoogiliselt eraldatakse vastavate ametkondade maadest maatükke linnades ja alevites elunevatele ja isiklikke elamuid omavatele töölistele ja teenistujatele, kellel on õigus kasutada ametimaad.

44. Enne otsuse (käskkirja) tegemist õue-aiamaa-, ameti- või köögiviljamaade eraldamise kohta kooskõlastatakse maataotlejaga maatüki asukoht ja täpsustatakse vajaduse korral selle faktiline suurus looduses.

45. Kolhoosipere jagunemise korral on eraldatud perel õigus õue-aiamaale kolhoosi põhikirjas ettenähtud suuruses üksnes siis, kui ta moodustab iseseisva leibkonna ja eraldamine on registreeritud külanõukogu täitevkomitees.

Kolhoosipere jagunemisel kolhoosipereks ja töölise-teenistuja perekonnaks võidakse uuele perele eraldada seaduses ettenähtud suuruses õue-aiamaa, mille koosseisu on lülitatud vastav osa endise kolhoosipere hoonetest, õuest ja istandustest.

Tööliste-teenistujate pere jagunemise korral võidakse eraldada uuele perele õue-aiamaa ülaltoodud korras.

46. Õue-aiamaa võib eraldada ka kahes või enam lahustükis, kui seda tingivad konkreetsed looduslikud tingimused või majandile soodsama maakasutuse organiseerimine.

47. Õue-aiamaa võidakse eraldada seaduses ettenähtud suuruses sel juhul, kui hoonete valdaja omab õiguse kasutada maad, vastasel korral eraldatakse ainult hoonetealune pindala koos minimaalse hooneid teenindava territooriumiga ja maa-alal asuvad istandused ja muud päraldised antakse seadusega kindlaksmääratud korras majandi valdusse, millise territooriumil asuvad hooned.

48. Maade eraldamisel tekkivad vaidlused lahendatakse majandi juhtkonna poolt. Kui teatavakstehtud otsus maakasutajat ei rahulda, tuleb pöörduda vaidluse lahendamiseks rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või põllumajandusliku tootmise valitsuse poole.

IV. Individuaalmaakasutuste mõõdistamine

49. Õue-aia- ja ametimaade mõõdistamiseks moodustatakse majandi (kolhoosi, sovhoosi, metsamajandi või muu maakasutaja) juhtkonna käskkirjaga (juhatuse otsusega) vähemalt 3-liikmeline komisjon, mis koosneb administratsiooni, ametiühingu ning rahvakontrolli kaastöögrupi esindajatest. Määratakse komisjoni esimees ja mõõtmiste tehnilise külje eest vastutav isik. Komisjoni töö eest vastutab majandi juhtkonna ees komisjoni esimees.

Komisjoni ülesannetesse kuulub:

1) töötajate kasutusse eraldatavate maa-alade suuruse kindlaksmääramine kooskõlas kehtiva seadusandlusega;

2) maatükkide piiristamine ühes vajaliku dokumentatsiooni koostamisega;

3) mõõtmistulemuste esitamine kinnitamiseks majandi juhtkonnale.

Märkus. Ulatuslike kiireloomuliste mõõdistamiste korral on otstarbekohane moodustada mitu komisjoni ühes majandis. Jooksvate muudatuste mõõdistamiseks moodustada üks alaline komisjon.

50. Maatükkide väljamõõtmine toimub maakasutaja või tema perekonnaliikme juuresolekul. Nende eemalviibimisel piiritletakse maatükk erandjuhul komisjoni poolt, kusjuures maakasutajale tuleb 3 päeva jooksul allkirja vastu kätte näidata talle eraldatud maa-ala piirid.

51. Õue-aiamaa koosseisu arvatakse ehituste, puuvilja- ja marjaistanduste, iluaedade, köögiviljamaa ning õue all olev pindala.

Õue-aiamaa piirides asuvad veekogud, varemed, üldkasutatavad teed ja muud mittekasutatavad alad arvatakse õue-aiamaa koosseisust välja.

Õue-aiamaa üldpindalast võetakse maha ka selle piirides asuvad ühiskondlikud hooned koos hoonele juurdesõidutee ja ühiskondlikult kasutatava õuega.

Sellistel juhtudel tehakse mõõtmise skeemil vastav märkus.

Kui hooned asuvad laialipaisatult, võib õue-aiamaa üldpindala hulka arvata ainult üldisest maamassiivist eemalasuva hoone aluse pindala.

55. Äralõigete tegemisel põllumaast tuleb juhinduda nende maatükkide ratsionaalse kasutamise võimalusest ühismaade koosseisus. Kui varemeraldatud õue-aiamaa kiildub ühismaade sisse ning takistab põllumassiivide otstarbekohast kasutamist, tuleb see õue-aiamaa ümber paigutada.

56. Õue-aiamaade piiristamisel tuleb jälgida piiride otstarbekohasust majandi maakasutuse suhtes. Õue-aiamaa piiridesse jäetavatele majandi ehitustele ja muudele seadmetele tuleb tagada juurdepääs ja nende ekspluateerimise võimalus.

61. Mõõtmistulemused kinnitatakse kolhoosi juhatuse otsusega või majandi, asutuse või ettevõtte direktori käskkirjaga, kelle poolt

olid moodustatud mõõtmiskomisjonid. Pärast mõõtmistulemuste kinnitamist majandi juhtkonna või kolhoosi juhatuse poolt kantakse akti ja mõõdistamise andmete alusel kõik õue-aiamaa kasutajad maade nöörraamatusse isiku poolt, kellele on majandi juhtkonna poolt tehtud ülesandeks maade arvestuse pidamine, kusjuures kolhoosides juhatuse otsus kuulub hiljem kinnitamisele põhikirjas ettenähtud korras.

62. Kui õue-aiamaast äralõigataval pindalal on eelmisel aastal tehtud talivilja või põldheina külve, antakse maakasutajale õigus jooksva aasta saagi koristamiseks, milliseks ajaks säilib äralõigatav maa-ala ajutise ülenormi kasutusena. Kui on tegemist omavolilise maade haaramisega, kuulub ülemääraselt maa-alalt saadav saak ühistamisele.

63. Kui õue-aiamaa paikneb mitme maakasutaja (sovhoosi, kolhoosi, maantee või raudtee eraldusriba jt.) maadel, kooskõlastatakse maatüki piirid vastavate maakasutajate esindajatega, mille kohta koostatakse eraldi akt.

V. Maade kasutamise kord

65. Kodanikud, kelle kasutusse on antud õue-aiamaa, ametimaa või köögiviljamaa, on kohustatud kasutama maad ratsionaalselt ja üksnes ettenähtud otstarbeks.

66. Maa eraldatakse kasutamiseks konkreetsele perele ja maakasutamise õiguse edasiandmine teistele kodanikele, olgu tasu eest või tasuta, on keelatud. Samuti on keelatud muud tehingud maaga, nagu omavoliline maa vahetamine jne., mis on vastuolus maa natsionaliseerimise seadusega.

67. Õue-aiamaad on lubatud kasutada elamu ja majapidamishoonete püstitamiseks, puu- ja juurviljaaia rajamiseks, ilupuude ja põõsaste istutamiseks. Põllumajanduslike kultuuride kasvatamine õue-aiamaal ei ole piiratud.

Soovitatav on kindlaks määrata ehituste ja viljapuude aluse maa-ala suurus kuni 0,15 ha ja see looduses tähistada.

68. Ametimaid ja köögiviljamaid on lubatud kasutada ainult põllumajanduslike kultuuride kasvatamiseks. Aianduskruntidele on lubatud püstitada aiamaja, rajada puuvilja- ja marjaaedu ning kasvatada põllumajanduslikke kultuure kooskõlas aianduskooperatiivi põhikirja ja maa-ala planeerimise projektiga.

69. Õue-aiamaal asuvate hoonete müümisel kodanikele, kellele majand ei eralda õue-aiamaad, ei kuulu müümisele õue-aiamaal asuvad istandused, millised kuuluvad seadusega kindlaksmääratud korras üleandmisele majandile, mille piirides asub õue-aiamaa. Majavaldajal on kooskõlastatult majandiga ühe aasta jooksul õigus viljapuud või marjapõõsad mujale ümber istutada.

Maakasutuse õiguse katkemisel aasta keskel on endine maa-

kasutaja või selle pärija õigustatud koristama põllukultuuride saagi.

70. Kehtivate maaseaduste rikkumise korral piiratakse maakasutamise õigust või võetakse see hoopis ära.

Omavoliliselt kasutatavatelt maadelt saadav saak kuulub ühistamisele või riigistamisele ja süüdiolevaid isikuid karistatakse administratiivkorras, kui omavolitsemisega ei kaasne kriminaalvastutust.

Heinamaa kasutamise korral isiklikke karjloomi mitteomavate töötajate poolt tühistatakse heinamaa kasutamise õigus ja varutud hein riigistatakse.

Põllukultuuride kasvatamise korral heinamaadel riigistatakse saak.

Ametimaale omavoliliselt püstitatud ehitused kuuluvad maakasutaja poolt lammutamisele või antud tähtaja möödumisel riigistatakse.

VI. Maade arvestus

71. Igas majandis (kolhoosis, sovhoosis, teedevalitsuses, metsamajandis jne.) määratakse isik, kes vastutab õue-aiamaade, ametimaade ja köögiviljamaade arvestuse ja mõõdistamise materjalide säilitamise eest. Kolhoosides ja sovhoosides on soovitatav selleks määrata üks arvestajatest. Maade arvestuse eest vastutav isik koostab vajalikud otsuse ja käskkirja projektid ning nõuab majandi õue-aiamaade mõõtmise komisjoni esimehelt mõõtmisandmeid.

72. Iga konkreetne maakasutus loetakse ainult sel juhul seaduspäraseks, kui kodaniku kasutusse kinnistatava maatüki suurus on kindlaksmääratud korras kinnitatud, s. o. kolhoosides põhikirjaga kehtestatud korra kohaselt, sovhoosides ja muudes asutustes, organisatsioonides ja ettevõtetes direktori käskkirjaga. Muudatused eraldatud maatüki suuruses või selle kõlvikulises koosseisus kuuluvad iga kord kinnitamisele eelmärgitud korras. Muudatused kuuluvad sissekandmisele maade nöörraamatusse 10 päeva jooksul.

73. Igal aastal 1. novembri seisuga on majandid kohustatud esitama andmed nende kasutuses olevate maade suuruse ja selle kasutamise kohta rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusele. Selleks teeb maade arvestuse eest vastutav isik kokkuvõtte brigaadide, osakondade, metskondade jne. lõikes, kusjuures eraldi märgitakse õue-aiamaad (kolhoosiliikmete ja mitteliikmete õue-aiamaad), ametimaad ja köögiviljamaad. Üksikasjalikud juhised paranduste tegemiseks maade nöörraamatus on ära toodud maade nöörraamatu lisas.

AIANDUSKOOPERATIIVIDE TEGEVUSE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 12
9. JAANUARIST 1969

Väljavõte

Aianduskooperatiivide tegevuse parendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) arutada maade aianduskooperatiivide poolt kasutamise ja aiamajade vastavalt kinnitatud planeerimis- ja hoonestusprojektidele ehitamise olukorda.

Tagada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määruse nr. 200 ning käesolevast määrusest tulenevate nõuete kõrvalekaldumatu täitmine. Võtta kehtestatud korras vastutusele isikud, kes on süüdi ehituse, maakasutuse ja umbrohutõrje eeskirjade rikkumises;

2) jätkata põllumajanduslikus tootmises mittekasutatavate maade täiendavat väljaselgitamist aianduskooperatiivide avalduste rahuldamiseks, pidades silmas, et aianduskooperatiividele ei eraldataks maid, mis on kõlblikud üldkasutatavate puhkerajoonide organiseerimiseks;

3) maade tähtajata kasutamiseks andmise lepingu sõlmimisel igal üksikul juhul läbi arutada küsimus aiandus- või suvilaehituskooperatiivi organiseerimise otstarbekusest, olenevalt kohalikest oludest, maa kasutamise võimalustest ja eraldatava maa asukohast.

2. Aianduskooperatiivide juhatustel:

1) läbi arutada aianduskooperatiivi liikmete poolt maade kasutamise ning vastavalt kinnitatud planeerimis- ja hoonestusprojektidele aiamajade ehitamise küsimused ning tarvitusele võtta abinõud puuduste kõrvaldamiseks, nähes seejuures ette üldkasutatavate väljakute heakorrastamise ja haljastamise ning teised abinõud, samuti aiamajade ehitamise, kui see on ette nähtud kinnitatud planeerimis- ja hoonestusprojektis;

2) ette näha aastaplaanides ja eelarvetes kooperatiivi üldkasutatava maa-ala haljastamine, laste mängumurude ja spordiväljakute ning kultuur-elukondlike objektide ehitamine vastavalt kinnitatud planeerimis- ja hoonestusprojektile;

3) mitte lubada aianduskooperatiivide liikmetel kasutada aiamaju ärilistel eesmärkidel;

4) võtta aianduskooperatiivi liikmete suhtes, kes rikuvad aianduskooperatiivis kehtivat korda, tarvitusele mõjutamisabinõud, mis

on ette nähtud «Aianduskooperatiivi põhimääruses» ja kehtivas seadusandluses.

3. Mitte lubada edaspidi:

1) aianduskooperatiivide liikmetel ehitada individuaalgaraaže, vajaduse korral aga ette näha hoonestusplaanides kollektiivgaraažide, tarastatud väljakute ja varikatuste ehitamine;

2) tarade püstitamist üksikute maatükkide vahele, kui on olemas tingimused maatükkide grupiviisiliseks tarastamiseks.

4. Vajaliku korra tagamiseks aianduskooperatiividele eraldatud maade hoonestamisel ning arhitektuur-ehitusliku kontrolli tõhustamiseks:

1) panna rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede pea-(vanem-) arhitektide juures asuvatele tootmisgruppidele ehituse järelevalve ülesanded aianduskooperatiivides, samuti vastava tasu eest ehitusalase konsultatsiooni andmine neile ja individuaalehitajatele.

ENSV Plaanikomiteel eraldada vastavalt ENSV Ehituskomitee taotlusele vajalik palgafond nimetatud tootmisgruppide koosseisu suurendamiseks;

2) ENSV Ehituskomiteel kahe kuu jooksul välja töötada aianduskooperatiivide ehituse järelevalve põhimäärus ning individuaalmajade ja aiamajade ehituse üle teostatava järelevalve ning ehitusalase konsultatsiooni andmise eest võetava tasu määrade projekt. Esitada nimetatud projekt kinnitamiseks ENSV Plaanikomitee juures asuvale Hindade Komiteele.

5. Soovitada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja aianduskooperatiivide juhatustel moodustada vajalike tingimuste olemasolul aianduskooperatiivide piirkonnanõukogud, kes tsentraliseerivad aianduskooperatiivide vahendeid ning organiseerivad nende vahendite arvel kooperatiivide maa-alade heakorrastamist, teede, elektriliinide, veevarustusobjektide, ühiskondlike ja kultuur-elukondlike hoonete ning ehitiste ehitamist aianduskooperatiivide maadel ning töötavad välja piirkonna üldised heakorrastusprojektid ja viivad need ellu.

6. Kehtestada, et aianduskooperatiivid peavad neile maade eraldamisel sõlmima rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega lepingu maa-ala tähtajata kasutamisele andmise kohta, milles nähakse ette maa kasutamise tingimused, samuti aiamajade ja ühiskondlike ehitiste ehitamise mahud ja tähtajad.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja ENSV Ehituskomiteel kinnitada nimetatud lepingu vorm.

7. Anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus lubada:

1) aianduskooperatiivide taotlusel erandina üksikutel kooperatiivi liikmetel, kelle perekonna koosseisus on viis või enam inimest, ehitada aiamaja projektis ettenähtud terrasside asemel kinnised verandad;

2) ehitada majandushooned (kuur, saun või duširuum) eraldi kompleksina või aiamajaga ühendatult, pindalaga kuni 10 m².

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määruse nr. 200 «Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta» punkti 3 alapunkti 4 osaliseks muutmiseks kehtestada, et vastavalt siseplaneerimise kavale lubatakse aianduskooperatiivi üldkoosoleku otsusel ehitada pansionaadi tüüpi hooneid, teisi üldkasutatavaid hooneid ja ehitisi ning kooperatiivi liikmetel — suvel kasutatavaid terrassidega aiamaju või ridamaju kasuliku pinnaga kuni 25 m², terrasside pindalaga kuni 10 m² perekonna kohta. Peale selle on lubatud ehitada mitteköetavaid kasvuhooneid pindalaga kuni 20 m² perekonna kohta.

9. ENSV Ehituskomiteel organiseerida aiamajade ja majandushoonete uute projektide väljatöötamiseks konkurss.

10. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos ENSV SKV-ga kolme kuu jooksul välja töötada ja kinnitada aianduskooperatiivi tegevuse aastaaruande vorm, mille aianduskooperatiiv esitab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile.

14. Kinnitada juuresolev «Aianduskooperatiivi tüüppõhimäärus».

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja
Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
9. jaanuari 1969. a. määrusega nr. 12

AIANDUSKOOPERATIIVI TÜÜPPÕHIMÄÄRUS

Üldsätted

1. Aianduskooperatiivid organiseeritakse ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juures aianduskooperatiivi astuda soovijate üldkoosoleku otsuse alusel. Loa aianduskooperatiivi organiseerimiseks annab rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee olenevalt aianduskooperatiivi asukohast ja liikmete ametiühingulisest kuuluvusest. Aianduskooperatiiv organiseeritakse vähemalt 8 liikme olemasolul.

2. Üldkoosoleku poolt vastuvõetud põhimäärus kuulub registreerimisele kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees.

3. Aianduskooperatiivide põhiülesandeks on aianduse, köögiviljakasvatuse, iluaianduse ja mesinduse igakülgne arendamine ning oma liikmetele ja nende perekondadele puhkuse ning vaba aja sisuka ja tervisliku veetmise organiseerimine.

4. Aianduskooperatiiv koostab ja vormistab omal kulul tema käsutuses oleva maa-ala planeerimise ja hoonestamise skeemid, esitab maa-ala hoonestamise ja haljastamise projektid kohalikule töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele kinnitamiseks kehti-

vas korras ning vastutab tööde tegemise eest kinnitatud projektide kohaselt.

Aianduskooperatiivi maa-ala planeerimise ja hoonestamise skeemide ning projektide koostamisel silmas pidada, et:

1) maade jaotamise ja kasutamise kord määratakse kindlaks aianduskooperatiivi üldkoosoleku otsusega, arvestusega luua võimalusi istutuste hooldamistööde maksimaalseks mehhaniseerimiseks.

Aianduskooperatiivi liikme perekonnale eraldatud maatükk edasisele jaotamisele ei kuulu;

2) vastavalt siseplaneerimise kavale lubatakse ehitada aianduskooperatiivi üldkoosoleku otsusel talvisel ajal alaliseks elamiseks mittekõlblikke pansionaadi tüüpi hooneid, ridamaju või üheperekonna-aiamaju ning mitteköetavaid kasvuhooneid seaduses ettenähtud suuruses, samuti ühiskondlikke hooneid.

Aianduskooperatiivi ja selle liikmete hooneid ja ehitisi võtab ekspluatatsiooni vastu rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt kehtestatud korras kinnitatud komisjon. Komisjoni tööst võtab osa aianduskooperatiivi esindaja.

5. Aianduskooperatiivide liikmete töökohtade administratsioonid ja ametiühingukomiteed abistavad igakülgselt aianduskooperatiive kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

6. Aianduskooperatiivil on juriidilise isiku õigused, jooksev konto ning oma nimega nurgatempel ja pitsat.

7. Aianduskooperatiivi juhtimine ja asjaajamine toimub ühiskondlikel alustel.

Suuremates aianduskooperatiivides lubatakse elektrivõrgu ja veevarustusvõrgu teenindamiseks, arvepidamiseks ja aiavalveks tööle võtta isikuid, kellel on eriteadmised ja kvalifikatsioon, aianduskooperatiivi üldkoosoleku poolt kindlaksmääratud arvulise koosseisu ja palgafondi piires, kusjuures otsus nimetatud töötajate palgamäärade kohta kuulub kinnitamisele selle organisatsiooni ametiühingukomitee poolt, kelle juures aianduskooperatiiv moodustati.

II. Aianduskooperatiivi vahendid

8. Aianduskooperatiivi vahenditeks on:

1) aianduskooperatiivi liikmete sisseastumismaksud;
2) liikmemaksud;
3) sihtotstarbelised osamaksud;
4) muud tulud.

Sihtotstarbelisteks osamaksudeks on kooperatiivi liikmete poolt pansionaatide, teede, elektriliinide, veevarustusobjektide, ühiskondlike ja kultuur-elukondlike hoonete ja ehitiste ehitamise,

kooperatiivi maa-ala heakorrastamise jm. kuludeks sissemakstud summad.

Üldkoosoleku otsusel võib aianduskooperatiiv moodustada erifonde, mida kulutatakse «Aianduskooperatiivi põhimääruses» ettenähtud otstarbeks. Aianduskooperatiivi üldkoosolek määrab kindlaks erifondide moodustamise ja kulutamise korra.

III. Aianduskooperatiivi liikmed, nende õigused ja kohustused

9. Aianduskooperatiivi liikmeteks võivad olla ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töölised ning teenistujad, samuti pensionärid.

Aianduskooperatiivi liikmeteks võivad olla isikud, kes on saanud 16-aastaseks.

10. Aianduskooperatiivi liikme õigused säilivad nende perekondadel, kui aianduskooperatiivi liige on kutsutud tegevteenistusse Nõukogude armeesse, sõjalaevastikku, piirivalve- või sisevägedesse, on valitaval kohal, on suunatud õppima või muudele pikaajalistele komandeeringutele, kogu tegevteenistuses, õppeasutuses, valitaval kohal või komandeeringus viibimise ajaks.

11. Aianduskooperatiivide liikmeteks võivad olla kodanikud, kellel endal või kelle perekonnaliikmetel ei ole suvila- või aianduskrunti või individuaalkrunti üle 0,25 ha. Aianduskooperatiivi liige võib samaaegselt olla ainult ühe aianduskooperatiivi liige.

12. Aianduskooperatiivi liikmel on õigus:

1) osa võtta aianduskooperatiivi üldkoosolekutest otsustava hääleõigusega;

2) valida ja olla valitud aianduskooperatiivi juhtivatesse organitesse;

3) üles tõsta juhatuses küsimusi ja teha ettepanekuid, mis on seotud aianduskooperatiivi töö parendamise ning aianduse ja mesinduse arendamisega;

4) kasutada tema ja perekonnaliikmete poolt kasvatatavate kultuuride saaki;

5) kasutada koos perekonnaliikmetega aiamaja, teisi hooneid ja ehitisi üldkoosoleku poolt kehtestatud korras;

6) igal ajal vabatahtlikult avalduse alusel lahkuda aianduskooperatiivist ning juhatuse nõusolekul üle anda oma osamaksud, krundi ja aiamaja kasutamise õigus teisele isikule.

Aianduskooperatiivist lahkunud liikmele tagastatakse kapitaalmahutusteks ja inventari soetamiseks sissemakstud sihtotstarbelised osamaksud ja tema poolt ehitatud hoonete maksumus, maha arvatud amortisatsioonisummad, samuti tagastatakse tema poolt kasutatud krundil asuvate istutuste maksumus vastavalt kehtivatele hinnetele.

Arveldused kooperatiivist lahkuja ja kooperatiivi astuja vahel toimuvad kooperatiivi juhatuse kaudu.

Tagastamisele ja väljamaksmisele kuuluvate summade suuruse määrab kindlaks aianduskooperatiivi juhatuse poolt moodustatud hindamiskomisjon, lähtudes riiklikest hinnetest, kusjuures summa suurus määratakse lähtudes ühiskondlike objektide ehitusele kulutatud tööst ja vahendeist. Hindamisakti kinnitab juhatus kooskõlastatult revisjonikomisjoniga.

13. Aianduskooperatiivi liige on kohustatud:

1) täitma «Aianduskooperatiivi põhimäärust» ning üldkoosoleku ja juhatuse otsuseid;

2) tasuma sisseastumis-, liikme- ja sihtotstarbelisi osamakse;

3) viie aasta jooksul hoonestama eraldatud krundi vastavalt kinnitatud hoonestusprojektile, rajama eraldatud krundil istutusi, pidevalt hoolitsema istutuste eest, tegema kahjurite, taimehaiguste ja umbrohu tõrjet;

4) hoidma aianduskooperatiivi ühisvara;

5) võtma aktiivselt osa ühiskondlikest töödest.

14. Aianduskooperatiivi surnud liikme sihtotstarbelised osamaksud lähevad kehtestatud korras üle tema pärijale, kui pärija astub sama aianduskooperatiivi liikmeks, vastasel korral makstakse nimetatud osamaksud pärijale välja.

15. Kooperatiivi liikmete suhtes, kes ei pea kinni «Aianduskooperatiivi põhimäärusest» või ei täida üldkoosoleku või juhatuse otsuseid, võtab juhatus tarvitusele järgmised abinõud:

1) väljakutse juhatusse põhimäärusest mittekinnipidamise või otsuste mittetäitmise põhjuste väljaselgitamiseks ja puuduste kõrvaldamise tähtaegade kindlaksmääramiseks;

2) hoiatus;

3) puudustest teatamine töökohajärgsele ametiühingukomiteele;

4) materjalide esitamine isikute suhtes, kes ei tee umbrohu ja taimekahjurite tõrjet ega pea kinni looduskaitse nõuetest, rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu juures asuvale administratiivkomisjonile nende isikute vastutuselevõtmiseks kehtestatud korras;

5) omavolilise ehitamise kohta materjalide esitamine rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele vajalike abinõude tarvituselevõtmiseks;

6) liikme väljaheitmine aianduskooperatiivist sellest kooperatiivi liikmele teatamisega. Juhatuse otsus liikme kooperatiivist väljaheitmise kohta kuulub kinnitamisele üldkoosoleku poolt.

16. Aianduskooperatiivi liige, kes on võetud vastu aianduskooperatiivi koosseisu lahkunud liikme asemele, vastutab aianduskooperatiivi ees lahkunud liikme kohustuste osas, mis tekkisid enne tema vastuvõtmist kooperatiivi liikmeks.

IV. Aianduskooperatiivi üldkoosolek, juhatus ja revisjonikomisjon

17. Aianduskooperatiivi kõrgemaks organiks on üldkoosolek, mis otsustab järgmisi küsimusi:

1) juhatuse otsuste kinnitamine aianduskooperatiivi liikmete vastuvõtmise ja väljaheitmise kohta;

2) juhatuse ja revisjonikomisjoni aruannete kinnitamine kooperatiivi töö kohta;

3) maa-ala üldplaneerimise, hoonestamise ja haljastamise projektide, ühiskondlike hoonete projektide ja eelarvete, finants- ja majandus- ning tööplaanide ja aruannete kinnitamine, samuti ehitamise korra kindlaksmääramine;

4) kooperatiivi liikmete kasutuses oleva krundi suuruse diferentseerimine vajaduse korral, pidades silmas, et krundi suurus perekonna kohta ei või ületada 0,15 hektarit;

5) sisseastumis- ja liikmemaksude ning sihtotstarbeliste osamaksude suuruse kindlaksmääramine;

6) eriteadmisi ja kvalifikatsiooni omavate töölevõetud isikute koosseisu ja palgamäärade kindlaksmääramine;

7) juhatuse ja revisjonikomisjoni valimine;

8) kooperatiivi liikmete avalduste ja kaebuste läbivaatamine juhatuse ja revisjonikomisjoni tegevuse kohta;

9) aianduskooperatiivi likvideerimine;

18. Üldkoosolekuid kutsub juhatus kokku vähemalt kaks korda aastas, millest liikmeile teatatakse ette kaks nädalat enne üldkoosolekut. Erakorralised üldkoosolekud kutsutakse kokku kuue päeva jooksul ühe kolmandiku aianduskooperatiivi liikmete, samuti revisjonikomisjoni või rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nõudmisel.

19. Üldkoosolek on otsustusvõimeline, kui kohal on vähemalt pool aianduskooperatiivi liikmetest või nende poolt volitatud isikutest.

Üldkoosoleku otsused võetakse vastu kohalolevate liikmete lihthäälteenamusega lahtisel hääletamisel.

20. Aianduskooperatiivi juhatuse, koosseisuga 3—11 liiget, ja revisjonikomisjoni, koosseisuga 3—5 liiget, valib üldkoosolek kaheks aastaks.

21. Juhatus valib oma koosolekul juhatuse esimehe, esimehe asetäitja, sekretäri ja laekuri. Revisjonikomisjon valib oma koosolekul revisjonikomisjoni esimehe ja sekretäri.

22. Revisjonikomisjon revideerib aianduskooperatiivi rahanduslikku ja majanduslikku tegevust vähemalt kaks korda aastas ning esitab revideerimise tulemused juhatusele ja üldkoosolekule.

23. Juhatus on aianduskooperatiivi täidesaatev organ ja annab oma tegevusest aru üldkoosolekule. Juhatuse pädevusse kuulub:

1) kooperatiivi liikmeks vastuvõtmise ja kooperatiivist välja-

heitmise küsimuste arutamine ning esitamine üldkoosolekule kinnitamiseks;

2) üldkoosoleku poolt kindlaksmääratud sisseastumis- ja liikmemaksude ning sihtotstarbeliste osamaksude vastuvõtmine aianduskooperatiivi liikmetelt, samuti maksete vastuvõtmine liikmete poolt kooperatiivile tekitatud kahjude hüvitamiseks;

3) plaanide, eelarvete ja aruannete koostamine;

4) aianduskooperatiivi varade iga-aastane inventeerimine, kooperatiivi hoonete, ehitiste ja vara inventariseerimise vormistamine ja nende kindlustamine;

5) maa-ala üldplaneerimise ja hoonestamise projektide esitamine rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele kinnitamiseks;

6) igasuguste tehingute sooritamine aianduskooperatiivi nimel;

7) aianduskooperatiivi esindamine kõigis kohtu- ja administratiivasutustes;

8) kooperatiivi maa-ala ja teede heakorrastamise, elektrifitseerimise, veevarustuse ning istutusmaterjalide, väetiste ja inventari soetamise organiseerimine, samuti ehitatud hoonete, ehitiste ja maaparandussüsteemide korrashoiu organiseerimine;

9) taimekahjurite ja -haiguste ning umbrohu tõrje organiseerimine;

10) kooperatiivi liikmete poolt «Aianduskooperatiivi põhimääruse» ja nendele pandud kohustuste täitmise kontroll;

11) arvepidamine;

12) aastaaruande esitamine Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile;

13) aianduskooperatiivi liikmetele liikmeraamatute väljaandmine ning nendesse liikmemaksude, sihtotstarbeliste osamaksude ja teiste vajalike andmete kandmine;

14) «Aianduskooperatiivi põhimäärusest» tulenevate muude kohustuste täitmine.

24. Aianduskooperatiivi tegevust kontrollib rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

25. Vaidlused aianduskooperatiivi ja selle liikmete vahel kuuluvad lahendamisele kohtu korras.

V. Aianduskooperatiivi tegevuse lõpetamine ja asjaajamise likvideerimine

26. Aianduskooperatiiv lõpetab oma tegevuse kehtestatud korras üldkoosoleku otsusel, mille kinnitab rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

27. Aianduskooperatiivi asjaajamine likvideeritakse kooskõlas kooperatiivorganisatsioonide tegevuse lõpetamise korraga rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esindajate osavõtul.

ENSV ÜVT, 1969, nr. 6, art. 75

AIAKULTUURIDE HÜVITUSTASU PIIRNORMIDE KINNITAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE ERALDAMISEL RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS

ENSV RIIKLIKU PLAANIKOMITEE JUURES ASUVA HINDADE KOMITEE MÄÄRUS NR. 3 17. JAANUARIST 1969

ENSV Riikliku Plaanikomitee j. a. Hindade Komitee
määrab:

1. Kinnitada riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks eraldatavatele maadele jäävate viljapuude, marjapõõsaste ja istandike, ilupuude ning põõsaste ja muude istandike hüvitustasu piirnormid vastavalt lisale.
2. Käesoleva määruse jõustumisega kaotavad kehtivuse varem Eesti NSV-s kinnitatud eraldatavatele maadele jäävate viljapuude, marjaistandike, ilupuude ja põõsaste ning muude istandike piirtasunormid.

Lisa
ENSV Riikliku Plaanikomitee j. a. Hindade Komitee 17. jaanuari 1969. a. määruse nr. 3 juurde

RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS ERALDATAVATELE MAADELE JÄÄVATE VILJAPUUDE, MARJAPÕÕSASTE JA ISTANDIKE, ILUPUUDE NING PÕÕSASTE JA MUUDE ISTANDIKE HÜVITUSTASU PIIRNORMID

I. Viljapuud

(Rbl. ja kop. ühe puu eest)

Puude vanus (istutamise ajast arvates)	Õuna- ja pirnipuud	Luuviljalised puud
Jooksval aastal istutatud noored puud (kõigi agrotehniliste nõuete täitmisega)	2.50	2.00
5 aasta vanused puud	6.00	5.00
10 „	15.00	12.00
15 „	25.00	15.00
20 „	35.00	10.00
25 „	35.00	—
30 „	30.00	—
40 „	20.00	—

Märkused. 1. Vahepealse vanusega puude hüvitustasu määrad saadakse interpoleerimise teel.

2. Viljapuude hüvitustasu tuleb vähendada:
1) kui nad kasvavad umbrohu söödis ning ei kasutata sügavväetamist (kultuurkamara kasutamisel hüvitustasu ei vähendata) 5—10% võrra
2) kui pole tehtud taimekaitsetöid 10—20% võrra
3) kui pole tehtud võra kujundamis- ja harvendustöid või on valesti lõigatud, võra vigastatud 10—20% võrra
4) kui tüvi on vigastatud (tüvevähk, tüvepõletik, suured külmalaigud, mehaanilised vigastused, kuid mitte üle 50% tüve ümbermõõdust) 10—50% võrra
3. Mitme vähenduskoefitsiendi üheaegsel rakendamisel need liidetakse.

II. Marjapõõsad

Jooksval aastal istutatud põõsad	rbl. 0.75 tk.
5—10 aasta vanused põõsad	rbl. 3.00 tk.
11 aasta vanused ja vanemad põõsad	rbl. 1.00 tk.

Märkused. 1. Vahepealse vanusega põõsaste hüvitustasu määrad saadakse interpoleerimise teel.
2. Marjapõõsaste hüvitustasu tuleb vähendada:
1) kui nad on söödis või põõsad kasvavad tihedalt istutatud puude all 20—50% võrra
2) kui marjapõõsas on harvendamata, esineb kuivanud oksi, haigusi 10—20% võrra
3. Mitme vähenduskoefitsiendi üheaegsel rakendamisel need liidetakse.

III. Istandikud

1. Maasikaistandik

Esimese aasta istandik	rbl. 0.50 m²
Teise ja kolmanda aasta istandik	rbl. 1.00 m²
Neljanda aasta istandik	rbl. 0.50 m²

Märkus. Maasikaistandiku hüvitustasu tuleb vähendada kuni 50% võrra, kui istandik on metsistunud, tütartaimed kõrvaldamata.

2. Vaarikaistandik

Esimese aasta istandik	rbl. 0.50 m²
2—10 aasta vanune istandik	rbl. 2.00 m²
üle 10 aasta vanune istandik	rbl. 1.00 m²

Märkus. Metsistunud istandik hindamisele ei kuuiu.

3. Rabarberiistandik rbl. 0.30 m²

Märkus. Metsistunud istandik hindamisele ei kuulu.

IV. Ilupuud ja põõsad ning lilled

1. Jooksval aastal istutatud ilupuud (olenevalt puu liigist)
1) noored lehtpuud rbl. 1.00—2.00 tk.
2) noored okaspuud ja põõsad rbl. 2.00—3.00 tk.

2. Vanemad ilupuud

1) lehtpuud, harilikud	rbl. 2.00—3.00 tk
2) lehtpuud, aedvormid	rbl. 3.00—5.00 tk.
3) okaspuud ja põõsad, harilikud	rbl. 3.00—4.00 tk.
4) okaspuud ja põõsad, aedvormid	rbl. 4.00—6.00 tk.

Märkus. Halvasti hooldatud ilupuud on 30—50% odavamad.

3. Ilupõõsad (olenevalt põõsa liigist)

1) noored ilupõõsad	rbl. 0.40—0.60 tk.
2) vanemad ilupõõsad	rbl. 0.80—1.50 tk.
3) roosid, põõsasvormid	rbl. 2.00—2.50 tk.
4) roosid, tüvikvormid	rbl. 2.50—3.00 tk.
5) muude ilupõõsaste vääristatud sordid, põõsasvormid	rbl. 1.80—3.00 tk.
6) muude ilupõõsaste vääristatud sordid, tüvikvormid	rbl. 2.00—3.50 tk.

Märkus. Halvasti hooldatud ilupõõsad on kuni 50% odavamad.

4. Hekid (olenevalt põõsa või puu liigist)

1) lehtpuu- ja põõsahekid	rbl. 0.50—1.00 jm
2) okaspuu- ja põõsahekid	rbl. 1.00—2.00 jm

Märkus. Halvasti hooldatud hekid on 30—50% odavamad.

5. Kaheaastased ja püsi- ning sibullilled olenevalt liigist ja sordist rbl. 1.00—2.50 m²

Märkus. Halvasti hooldatud ning metsistunud lilled hindamisele ei kuulu.

TÄIELIKULE ISEMAJANDAMISELE ÜLEVIIDUD SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TEGELIKULT SAADUD KASUMI VABA JÄÄGI KASUTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 16
13. JAANUARIST 1969

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1968. a. määrusele nr. 1001 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kehtestada, et sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jääk, mis võetakse ära vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määruse nr. 244 punktile 11 ümberjaotamiseks teiste täielikule isemajandamisele üleviidud majandite vahel, suunatakse omavahendite puudujäägi katmiseks kapitaalmahutuste finantseerimise, produktiiv- ja tööloomade põhikarja kujundamise kulude, normatiivide juurdekasvu osas ning üksikutel juhtudel ka

omakäibevahendite puudujäägi katmiseks; sellest ülejäänud kasumiosa suunatakse uute ettevõtete, linnuvabrikute, lava- ja kasvuhoone-kombinaatide ning sealiha, piima ja teiste loomakasvatussaaduste tootmiskomplekside ehitamiseks.

ENSV ÜVT, 1969, nr. 4, art. 56

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE KASUMI JAOTAMISE JA KASUTAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 34
20. JAANUARIST 1969

Väljavõte

Kasumi osatähtsuse suurendamiseks põllumajandusliku tootmise majanduslikus stimuleerimises ja sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete kollektiivide ning üksikute töötajate materiaalse huvi suurendamiseks paremate töötulemuste saavutamise vastu ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. detsembri 1968. a. määrusele nr. 1018 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete (välja arvatud sovhoositehnikumid ja täielikule isemajandamisele üleviidud ettevõtted), olenemata nende ametkondlikust alluvusest, kasumi üldsummast (välja arvatud summad, mida kasutatakse uue tehnika juurutamise abinõude ellurakendamiseks, tootmise mehhaniseerimiseks ja tehnoloogia parendamiseks, tootmisprotsesside ratsionaliseerimiseks ja intensiivistamiseks ning rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks saadud pangalaenude kustutamiseks) suunatakse:

materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi — 8,5 protsenti, kuid mitte üle 10 protsendi aasta plaanilisest palgafondist, mis on ümber arvutatud põllumajandustoodangu tootmise aastaplaani ületamise iga protsendi eest ettenähtud normatiivi järgi;

majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi — 12 protsenti;

kindlustusfondi — 20 protsenti;

juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimiseks kasumi saamise eest (välja arvatud osakondades, farmides ja põllumajanduslikes jaoskondades rakendatud juhtivad töötajad ja spetsialistid) — 1,5 protsenti. Seoses sellega ei premeerita nimetatud töötajaid ja spetsialiste üleplaanilise kasumi saamise eest.

Tootmisalase hooletuse eest võidakse kõrgemalseisva organi otsusel vähendada juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele kasumi saamise eest makstavaid preemiaid kuni 50 protsenti.

Kasumi ülejäänud osa suunatakse üleliidulise ja vabariikliku sotsialistliku võistluse preemiate maksmiseks, omakäibevahendite juurdekasvu finantseerimiseks, põhikarja kujundamiseks, tsentraliseeritud kapitaalmahutuste finantseerimiseks, elamu- ja kommunaalmajanduse plaaniliste kahjude katmiseks, ametiühinguorganisatsioonidele tasuta kasutamiseks üleantud hoonete, ruumide, ehitiste, aedade, parkide ja pioneerilaagrite majandamise plaanilisteks kuludeks ja muudeks plaanis ettenähtud kuludeks, samuti riigieelarve tuludesse kasumieraldistena.

2. Anda Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele õigus diferentseerida neile alluvate sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete vahel materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi ja juhtivate töötajate ning spetsialistide premeerimiseks eraldatavate eraldiste suurusi selliselt, et materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi kantavate eraldiste üldsuurus ei ületaks 8,5 protsenti sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete kasumist kogu ministeeriumi või keskasutuse ulatuses ja 10 protsenti iga ettevõtte aasta plaanilisest palgafondist ning juhtivate töötajate ja spetsialistide premeerimiseks minevate eraldiste üldsuurus ei ületaks 1,5 protsenti nimetatud kasumist.

Seejuures ei vähendata materiaalse ergutamise ja sotsiaalkultuuriliste ürituste fondi kantavate eraldiste suurusi neis ettevõtetes, kellel nimetatud eraldiste üldsuurus ei ületa 10 protsenti aasta plaanilisest palgafondist.

3. Lubada kõrgemate õppeasutuste ja tehnikumide direktoritel suunata neile alluvates põllumajanduslikes õppemajandites saadavast kasumist 25 protsenti kõrgemate õppeasutuste ja tehnikumide materiaal-tehnilise baasi laiendamiseks ja tugevdamiseks.

4. Kehtestada, et sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, kus plaanis kasumit ette nähtud ei ole, moodustatakse materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fond käesoleva määruse punktis 1 ettenähtud suuruses — toodangu omahinna alandamisest plaanilisega võrreldes saadud säästust.

Nende ettevõtete juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele maksta preemiaid tootmiskulude vähendamise eest. Selleks eraldada 5 protsenti toodangu omahinna alandamisest plaanilisega võrreldes saadud säästust.

5. Kehtestada, et vastavalt käesolevale määrusele sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes moodustatavaid fonde kasutatakse:

1) materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi:

tasude maksmiseks töötajatele aasta jooksul ja majandi tegevuse lõpptulemuste eest;

preemiate maksmiseks majandisiseses sotsialistlikus võistluses võitjateks tulnud kollektiividele ja üksikutele töötajatele;

ühekordse abi andmiseks töötajatele ja neile tuusikute muretsemiseks puhkekodudesse ja sanatooriumidesse;

töötajate kultuur-elukondliku ja meditsiinilise teenindamise parandamiseks, ettevõtte ravi- ja sanitaarasutustele ravimite soetamiseks, kehakultuuriüritusteks, lasteaedades, sõimedes, pioneerilaagrites ja koolides viibivate laste paremaks toitlustamiseks, lasteasutustele inventari soetamiseks ja muudeks kultuur-elukondlikeks vajadusteks.

Materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi jaotab nimetatud otstarveteks, fondi kulutamise eelarveid kinnitab ja töötajatele sellest fondist makstavate preemiate ja muude maksete suurusi määrab kindlaks ettevõtte direktor koos ametiühingukomiteega;

2) majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi tootmis- ja mittetootmisotstarbeliste tsentraliseerimata kapitaalmahutuste finantseerimiseks, samuti muudeks tootmise arendamisega seotud kuludeks;

3) kindlustusfondi: loodusõnnetustest tekkinud kahjude katmiseks, tagamata võlgnevuse kustutamiseks pangale ja omakäibevahendite puudujäägi katmiseks.

6. Kehtestada, et sovhoosid ja teised riiklikud põllumajandusettevõtted tasuvad eraldiste makseid riigieelarvesse tegelikult saadud kasumist.

7. Materiaalse ergutamise ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste fondi ning majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi vahendid ei kuulu ümberjaotamisele ega mingiks otstarbeks äravõtmisele.

Anda sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktoritele õigus üle anda majapidamise tugevdamise ja laiendamise fondi kasutamata vahendeid kõrgemalseisvatele organitele vastavalt alluvusele — nende vahendite tsentraliseerimiseks ja suunamiseks sovhooside ja sovhoosidevaheliste tootmisotstarbeliste objektide ehitusele ja rekonstrueerimisele.

Kehtestada, et nimetatud fondidest tehtavad kapitaalmahutused peavad rahvamajandusplaanis täielikult olema tagatud vajalike materiaal-tehniliste ressurssidega ja võetud tööettevõtu korras tehtavate ehitus- ja montaažtööde plaanidesse (tööettevõtu korras tehtava ehituse osas).

8. Kehtestada, et kasumi jaotamiseks ja kasutamiseks käesolevas määruses ettenähtud kord seatakse sisse sovhoosides, tõukasvandustes, hobusekasvandustes, linnuvabrikutes, riiklikes viljapuude ja marjapõõsaste puukoolides ja metsa-puukoolides ning viljapuukoolides-sovhoosides, alates 1968. aasta tegevuse tulemustest, teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes aga — alates 1969. aasta tegevuse tulemustest.

ENSV ÜVT,
1969, nr. 8, art. 101

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 23. OKTOOBRI 1968. A. MÄÄRUSE NR. 362 TÄIENDAMISE KOHTA

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS NR. 91 26. VEEBRUARIST 1969

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr. 362 täiendamiseks:

1. Kehtestada, et metsavarujad — ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid), asutused ja kodanikud kannavad materiaalset vastutust raieks mittemääratud puude raiumise eest raieks üleantud osatükkidel, need ettevõtted, organisatsioonid ja asutused aga, kes ei ole metsavarujad, kannavad materiaalset vastutust kõigil kasvavate puude raiumise juhtudel, välja arvatud läbisõitjate poolt tehtavad väikesed raied, kui on hädavajalik parandada teel juhtunud purunemisi.

2. Kehtestada, et ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid), asutused ja kodanikud, kes on süüdi metsarikkumises, kannavad materiaalset vastutust järgmistel juhtudel:

1) ametkondlike ja majandisiseste metsateede ning teepäraldiste, kvartali- ja langipostide, samuti metsamajandusliku otstarbega siltide ja plakatite hävitamisel või rikkumisel;

2) metsakuivenduskraavide, sildade, truupide ja purrete, samuti riigimetsafondi maadele rajatud drenaažisüsteemi hävitamisel või rikkumisel;

3) metsasihtide autodele raskesti läbitavaks või mitteläbitavaks muutmisel;

4) metsakuklasepesade tahtlikul hävitamisel või kahjustamisel, välja arvatud pesade ümberasustamise korral metsakaitse otstarbel;

5) omavolilisel metsaaluse kõdu või metsasambla kogumisel;

6) metsa, parkide, metsades asuvate puhkekohtade ja looduskaitse alla võetud kohtade prahistamisel.

3. Kinnitada taksid hüvituse arvutamiseks kahjude eest, mida on tekitanud ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid), asutused ja kodanikud:

1) metsakultuuride, taimlates ja istandikes kasvavate seemikute ja istikute, samuti loodusliku uuenduse teel või isekülvil kasvanud noorendike hävitamise või vigastamisega, vastavalt lisale nr. 1;

2) omavolilise heinategemise ja loomade karjatamisega metsades, vastavalt lisale nr. 2.

Kehtestada, et juhul kui loomade karjatamisega hävitatakse või vigastatakse metsakultuure, taimlates ja istandikes kasvavaid seemikuid ja istikuid, samuti loodusliku uuenduse teel või isekülvil kasvanud noorendikke, hüvitatakse kahju käesoleva punkti alapunktis 1 ettenähtud taksi järgi.

4. Kehtestada, et metsarikkujad hüvitavad kahju, kui see on põhjustatud tegudega, mis on nimetatud:

1) käesoleva määruse punktis 1, — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr. 362 punktis 2 kindlaksmääratud ulatuses;

2) käesoleva määruse punkti 2 alapunktides 1, 2 ja 3, — taastamistööde maksumuse kolmekordses ulatuses;

3) käesoleva määruse punkti 2 alapunktis 4, — 15 rubla ulatuses iga tahtlikult hävitatud või kahjustatud metsakuklasepesa eest;

4) käesoleva määruse punkti 2 alapunktis 5, — 50 kopika ulatuses ühe ruutmeetri omavoliliselt kogutud metsaaluse kõdu või metsasambla eest;

5) käesoleva määruse punkti 2 alapunktis 6, — iga mahapandud hobuse- või autokoorma prügi eest I grupi metsades 10 rubla ulatuses ja II grupi metsades 5 rubla ulatuses.

Paikkonna prahistamisel kodanike poolt hüvitatakse kahju 3 rubla ulatuses iga prahistatud koha eest;

6) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr. 362 punkti 1 alapunktis 9, — pähklite kehtivate kokkuostuhindade kolmekordses ulatuses.

5. Metsavarujad — ettevõtted, organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid), asutused ja kodanikud kannavad käesolevas määruses ettenähtud materiaalset vastutust juhtudel, kui vastutus nimetatud metsarikkumiste eest ei ole ette nähtud «NSV Liidu metsadest kasvava metsa väljaandmise eeskirjades».

6. Kehtestada, et metsi valdavate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatel on õigus vabastada metsarikkujaid materiaalsest vastutusest, mis on ette nähtud:

1) käesoleva määruse punkti 3 alapunktis 1 metsakultuuride ja loodusliku uuenduse teel kasvanud noorendike hävitamise või vigastamise eest, kui metsarikkujad taastavad need istutamise või külvamisega ja hüvitavad nende kasvatamise kulud kuni selle vanuseni, milles nad hävitati või neid vigastati, hiljemalt metsarikkumisele järgnenud esimesel metsakultuuride istutamise perioodil;

2) käesoleva määruse punkti 4 alapunktis 2, kui metsarikkujad taastavad kahjustatud objektid ühe kuu jooksul;

3) käesoleva määruse punkti 4 alapunktis 5, kui metsarikkujad puhastavad prahistatud paikkonna 10 päeva jooksul.

Lisa nr. 1

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. veebruari 1969. a. määruse
nr. 91 juurde

Ettevõtete, organisatsioonide (sealhulgas kolhooside), asutuste ja kodanike poolt metsakultuuride, taimlates ja istandikes kasvavate seemikute ja istikute, samuti loodusliku uuenduse teel või isekülvil kasvanud noorendike hävitamisega või vigastamisega tekitatud kahjude eest hüvituse arvutamise

taksid

	Hüvitus rublades	
	I grupi metsades	II grupi metsades
1. Metsakultuuri, loodusliku uuenduse teel või isekülvil kasvanud noorendike iga hävitatud või kahjustatud hektari eest kuni 10 aasta vanuses	460	360
üle 10 aasta vanuses	Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr. 362 punktiga 2 kehtestatud taksi järgi	
2. Seemne- või muude istandike iga hävitatud või kahjustatud hektari eest	575	575
3. Taimlates kasvavate hävitatud või vigastatud:		
1) seemikute iga hektari eest	7500	7500
2) kuni 5 aasta vanuste istikute iga 1000 tk. eest	500	500
3) iga üle 5 aasta vanuse istiku eest	5	5

Lisa nr. 2

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. veebruari 1969. a. määruse
nr. 91 juurde

Ettevõtete, organisatsioonide (sealhulgas kolhooside), asutuste ja kodanike poolt metsades omavolilise heinategemise ja loomade karjatamisega tekitatud kahjude eest hüvituse arvutamise

taksid

	Kahjutasu rublades	
	I grupi metsades	II grupi metsades
1. Omavoliline heinategemine:		
1) heinategemiseks eraldatud aladel iga hektari eest	25	25
2) heinategemiseks mitteettenähtud maadel — iga hektari eest	75	50
2. Omavoliline loomade karjatamine		
1) karjamaadel:		
iga üle 2 aasta vanuse veise või hobuse eest	5	3
iga väikelooma ja alla 2 aasta vanuse noorveise või -hobuse eest	2	1.50
iga kitse või sea eest	6	4
2) loomade karjatamiseks keelatud kohtades	käesoleva punkti alapunktis 1 tähendatud hüvituse kolmekordses ulatuses	

ENSV ÜVT,
1969, nr. 14, art. 161

KOGUMIKUS AVALDATUD PÕLLUMAJANDUSALASTE DIREKTIIVIDE, SEADUSANDLIKE JA AMETKONDLIKE AKTIDE KRONOLOOGILINE NIMESTIK

Nimetus ja vastuvõtmise aasta	Kuupäev ja number	Lehekülg
1	2	3
1961		
Põllu- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja riigile müümise 1960. aasta riikliku plaani ja sotsialistlike kohustuste täitmisest ning põllumajanduse edasiarendamise abinõudest. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus	18. jaanuar	9
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. veebruar nr. 46	501
Vastutuse kohta kolhooside ja sovhooside kindlustamise eest seemnetega. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. veebruar nr. 88	431
Piima baasilisest rasvasusest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. märts nr. 95	502
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» moodustamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	14. märts	254
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerimise küsimused. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. märts nr. 114	254
NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 9. märtsi määruse nr. 203 kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	3 aprill nr. 388-k	170
Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. aprill nr. 146	13
Põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu ümberkorraldamise ja parema organiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. aprill nr. 147	503

1	2	3
Mõnede karusnahaliikide kokkuostuhindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	11. aprill nr. 155	504
Kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise paremast organiseerimisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. aprill nr. 170	504
Muudatuste tegemise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1959. aasta 21. veebruari seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahvis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	24. aprill	167
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. mai nr. 205	256
Põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu ümberkorraldamise ja parema organiseerimise küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. mai nr. 219	506
Vastutuse kohta juurdekirjutuste ja muude moonutuste eest plaanitäitmise aruannetes. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	24. mai	132
Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	3. juuni	132
Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. juuli nr. 304	129
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töötajate töötasustamise tingimustest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	29. juuli nr. 1041-k	344
Sovhooside tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise tingimuste ja materiaalse ergutamise vormide kohta ning sovhooside trustide töötajate töötasustamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	8. august nr. 347	339
Baasilisest konditsioonist madalama niiskusesisaldusega teravilja riigile andmise arvelduste korra kohta kolhooside, sovhooside ja teiste majanditega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. august nr. 381	507
Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamisest ja kvalifikatsiooni tõstmisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	11. oktoober nr. 419	209
Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katseja tootmismajandite ja õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. detsember nr. 497	508

1	2	3
Kriminaalvastutusest põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	29. detsember	133
1962		
Abinõudest masina- ja traktoripargi kasutamise ja remondi parandamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. jaanuar nr. 12	258
Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	7. veebruar	134
Sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete töölistele põllumajandussaaduste andmise kohta rahalise lisatasu ja preemiate arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	26. veebruar nr. 224-k	375
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonna fondi kohta töötajate kultuuriliste ja elukondlike tingimuste parandamiseks ning tootmise ja kaubandusliku tegevuse täiustamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. märts nr. 108	171
Söödaoaseemnete kokkuostu- ja müügihindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. märts nr. 130	510
Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. märts nr. 135	295
Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. märts nr. 138-a	13
Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi määrus	26. aprill nr. 197	645
Kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning organisatsioonide poolt riigile müüdavate vikiseemnete teravilja kokkuostu riikliku plaani täitmisse arvamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	29. aprill nr. 620-k	510
Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. mai nr. 222	209
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste tööaja režiimi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. juuni nr. 287	237
Eesti NSV kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdavate (antavate) veiste, sigade, lammaste, lindude, küülikute, rõõsa koore ja või kokkuostu- ja realiseerimishindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. juuni nr. 296	511

1	2	3
Abinõude kohta kartuli seemnekasvatuse parandamiseks Eesti NSV kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. juuli nr. 326	432
Laenu andmise kohta kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide töölistele ja teenistujatele individuaalelamute ehitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. juuli nr. 348	184
Agronoomide, zootehnikute ja muude põllumajanduse spetsialistide osatähtsuse suurendamise kohta kolhoosi- ja sovhoositootmise arendamises. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	27. juuli nr. 355	212
Tervistkahjustavate töötingimustega veterinaarvõrgu organisatsioonide ja ametikohtade loetelu kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	4. august nr. 368	647
Metsade kaitse kohta tulekahjude vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	4. august nr. 369	573
Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liinirehitiste jaoks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. august nr. 416	65
Ühiskondliku kontrolli organiseerimise kohta põllumajandussaaduste kvaliteedi määramise üle ja selle üle, kuidas varumisorganisatsioonid ja ettevõtted sooritavad arveldusi kolhooside ja sovhoosidega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	14. september nr. 447	514
Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	11. oktoober nr. 483	78
«Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramise korra määrustiku» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. oktoober nr. 489	579
Nende kolhooside endistele liikmetele, mille maad on üle antud sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, igakuiste toetuste määramise ja väljamaksmise korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. oktoober nr. 499	191
Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	31. oktoober	99
Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste küsimused. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. detsember nr. 604	16
Põllumajanduskaadri ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. detsember nr. 605	215

1	2	3
1963		
Maade riikliku arvestuse ja maakasutuste registreerimise korra osalisest muutmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. jaanuar nr. 4	80
Looduskaitse tugevdamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. jaanuar nr. 9	582
Riikliku metsavalve koosseisu kuuluvate töötajate ametikohtade loetelu kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. veebruar nr. 69	584
Tiikides kaubakala ja kalavarude taastamiseks kalamaimude kasvatamisega tegelevate töötajate ergutamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. veebruar nr. 84	375
Vineeritoormaterjali ressursside paremast kasutamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	4. märts nr. 109	585
Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse moodustamise abinõude ning põllumajanduse elektrifitseerimise kiirendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. märts nr. 114	262
Munade ja linnuliha tootmise suurendamisest vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. märts nr. 117	457
Lambakasvatuse arendamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. aprill nr. 186	459
Maaehituse juhtimise korrastamisest Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. aprill nr. 187	305
Abinõude kohta võitluseks umbrohtudega Eesti NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. mai nr. 282	101
Viki ja lupiini kokkuostu- (realiseerimis-) hindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. juuni nr. 315	517
Piirtasunormide kinnitamisest põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. juuni nr. 319	80
Vastutuse tugevdamise kohta riiklikest ja kooperatiivkauplustest ostetud teraviljasaaduste loomadele söötmise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	29. juuni	138
Põllumajandusloomade helmintooside tõrje tõhustamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. juuli nr. 344	461
Eesti NSV põllumajanduse remondibaasi arendamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. august nr. 366	263
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määruse nr. 135 «Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis» osalisest muutmisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. august nr. 393	305

1	2	3
Põllumajanduslike veoste vedamisel töötavate autojuhtide ja teiste riiklike automajandite töötajate materiaalse huvi tõstmisest õigeaegse saagikoristuse tagamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	27. august nr. 404	376
Kolhooside ja sovhooside ning maal asuvate elamute, kultuuriliste ja elutarbeliste ehituste elektrifitseerimise planeerimise ja organiseerimise määrustiku kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. september nr. 423	263
«Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade töötajate premeerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	24. september nr. 1378-k	378
Kartuli kokkuostu- ja realiseerimishindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	25. september nr. 437	517
EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. aprilli 1962. a. määruse nr. 197 «Töökaitse edasise parandamise abinõudest vabariigi ettevõtetes ja ehitustel» ebarahuldavast täitmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	14. oktoober nr. 463	650
Tõuloomade ja kohalikku parandatud tõugu karja, hobuste, karusloomade ja lindude hindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. november nr. 504	518
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1962. a. määruse nr. 605 «Põllumajanduskaadri ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimise abinõude kohta» osalisest muutmisest ja täiendamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. november nr. 513	219
«Põllumajandusliku artelli revisjonikomisjoni põhimääruse» osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. november nr. 515	140
Veterinaaralase töö parandamise ja riikliku veterinaarkontrolli tugevdamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. detsember nr. 555	466
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töö parandamisest uue tehnika juurutamise alal põllumajanduslikku tootmisse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. detsember nr. 561	272
Majanduslike vaidluste lahendamise mõningate küsimuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. detsember nr. 567	140
1964		
Põllumajandusmaksust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. veebruar nr. 71	563
Põllumajanduslikku tootmise intensiivistamisest väetiste laialdase kasutamise, niisutuse arendamise, komplekssе mehhaniseerimise ning teaduse saavu-		

1	2	3
tuste ja eesrindlike kogemuste rakendamise teel põllumajandussaaduste toodangu kiireks suurendamiseks. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus	15. veebruar	17
Kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide pikaajalise krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. märts nr. 108	185
Kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaariavõrgu töötajate ametikohtade loetelu täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. märts nr. 109	648
Kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaariavõrgu töötajate ametikohtade loetelu täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. aprill nr. 149	649
1953. a. 8. augusti põllumajandusmaksu seaduse osalise muutmise kohta. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	7. aprill	563
Elanikkonna poolt metsa, puude või põõsaste ebaseadusliku raiumise või kasvujõuetuseni vigastamisega tekitatud kahju eest kahjutasu arvestustakside ja nende rakendamise korra kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	14. aprill nr. 164	586
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja -osakondade juhtivate ja insener-tehniliste töötajate ning teenistujate premeerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. aprill nr. 192	378
Kartuli kiduussi leviku vältimise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. mai nr. 211	447
«Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. mai nr. 230	451
Mesinduse arendamisest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. juuni nr. 262	462
Endiste kolhoosiliikmete — kirjakandjate töötaaži kohta, kes seoses kolhoosimaade üleandmisega sovhoosidele või teistele riiklikele ettevõtetele ja organisatsioonidele läksid üle alalisele tööle sidejaoskondadesse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. juuni nr. 269	411
Eraldatud põllumaade kompenseerimise ja selleks laekuvate summade sihipärase kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. juuni nr. 289	82
Õlle valmistamiseks kõlbliku odra kokkuostuhinnast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	23. juuni nr. 974-k	527
Põhikarja loomade väljapraakimisest ja realiseerimisest saadava üleplaanilise sissetuleku kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. juuni nr. 304	171
Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste kohta. NSV Liidu seadus	15. juuli	192
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» tegevuse laiendamise kohta		

1	2	3
põllumajanduse kemiseerimise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. juuli nr. 342	275
Keskharidusega põllumajanduse spetsialistide ettevalmistamise parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. august nr. 361	221
Abinõude kohta põllumajanduse kemiseerimise ja maaparanduse spetsialistide ettevalmistamise laiendamiseks ja parandamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. august nr. 377	222
Vahendite kulutamisest põllumajanduses uut tehnikat propageerivate ürituste läbiviimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	21. august nr. 1269-k	172
Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite numbrimärkide kehtestamise kohta Eesti NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. august nr. 393	276
Kolhooside krediteerimise kohta taludest ümberasuvatele kolhoosnikutele elumajade ehitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. august nr. 403	186
Vahendite eraldamisest ENSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» kaubanduslike ettevõtete, naftabaaside ja automajandite tootmisruumide ehitamiseks, rekonstrueerimiseks ja mehhaniseerimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	12. september nr. 1374-k	172
Põllumajanduses riikliku agrokeemiateenistuse organiseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. september nr. 431	435
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organisatsioonidele töötasuks vahendite väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. september nr. 432	173
Abinõude kohta leiutus- ja ratsionaliseerimistöö parandamiseks vabariigi põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	16. september nr. 438	270
Kartuli ülejääkide kasutamisest vabariigi kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. september nr. 458	527
Kolhooside tuludest kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi eraldamiste korra ja määrade ning seaduse «Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste kohta» rakendamisega seotud organisatsiooniliste abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. november nr. 484	197
Naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustiku, kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi põhimääruse, kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjoni põhimääruse ning kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogude põhimääruse kehtestamise kohta Eesti		

1	2	3
NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. november nr. 519	200
Herne kokkuostu- ja jaehindade alandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	27. november nr. 526	528
Piima ja rõõsa koore kokkuostu- ja äraandehindade tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. november nr. 530	528
Muudatuste tegemise kohta seadusandlikes aktides seoses Eesti NSV tsiviilkoodeksi ja tsiviilprotsessi koodeksi ellurakendamisega. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	26. detsember	135
Kolhoosnikutele, töölistele ja teenistujatele lehmade ja mullikate soetamiseks NSV Liidu Riigipanga krediidi andmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. detsember nr. 565	187
1965		
Põllumajanduse jaoks arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. jaanuar nr. 3	223
Elektrienergiaga varustamise kindluse tõstmise ja elektrienergia parema kasutamise kohta põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. jaanuar nr. 7	306
Mäeeralduste väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. jaanuar nr. 14	84
Sovhoosides (hobusekasvandustes) töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parandamiseks ja tootmise täiustamiseks fondi moodustamise tingimuste osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. jaanuar nr. 29	173
«Ehituseeskirjade rikkumise eest vastutusele võtmise korra määrustiku» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. veebruar nr. 52	135
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonide toodangu omahinna planeerimise ja nende finantsmajandusliku tegevuse tulemuste kindlaksmääramise korra osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	4. veebruar nr. 56	168
Dokumentide vormistamisest seoses maade eraldamisega riigimetsafondi maadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	9. veebruar nr. 138-k	92
Abinõude kohta tööde kompleksse mehhaniseerimise kindlustamiseks loomakasvatusfarmides ja ehitusmontaažtööde parandamiseks põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. veebruar nr. 63	283
Abinõude kohta suuremate linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna varustamise parandamiseks varajase köögivilja ja kartuli, puuvilja ja marjadega. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. veebruar nr. 72	436

1	2	3
Kalurikolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. veebruar nr. 90	412
Riigimetsafondist maade eraldamise eeskirjad. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja käskkiri	26. veebruar nr. 23	93
Traktoristide-masinistide, traktoristide ja buldooserijuhtide lisapuhkuse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. märts nr. 115	379
NSV Liidu põllumajanduse edasiarendamise pakilistest abinõudest. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus	26. märts	25
Vastutuse kohta jahipidamise eeskirjade rikkumise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	3. aprill	601
Heinaseemnete hindade kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. aprill nr. 156	529
Kolhooside tulumaksu kohta. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	10. aprill	564
Munade ja linnuliha tootmise organiseerimise kohta tööstuslikul alusel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. aprill nr. 165	462
Heinaseemnekasvatuse parandamise ja niitude ning karjamaade produktiivsuse tõstmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. aprill nr. 191	439
Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	28. aprill nr. 200	115
Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmise kohta liha tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. aprill nr. 203	530
Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmise kohta rukki, nisu ja teiste teraviljakultuuride tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. aprill nr. 204	531
Kooritud piima (lõssi) hinna kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. aprill nr. 205	533
Maaehituse projektide koostamise ja kinnitamise korra kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. mai nr. 210	308
Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. mai nr. 219	104
Kolhooside, mille maad on üle antud sovhoosidele või teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, endiste liikmete pensionilise kindlustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. mai nr. 222	201
Kolhoosnikute elumajade ehitamise krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. mai nr. 235	187

1	2	3
Abinõude kohta elanikkonna tervise kaitseks seoses põllumajanduses keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise suurenemisega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. mai nr. 236	651
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide, samuti sovhooside trustide juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	24. mai nr. 242	363
Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. mai nr. 243	118
Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	1. juuni nr. 257	106
Põllumajandussaaduste kokkuostu plaani kohta aastaiks 1966—1970. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	1. juuni nr. 260	534
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide töö tasustamise põhimäärus. Kinnitatud ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt	6. juuni	366
Happeliste muldade lupjamise kulude finantseerimise korra laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	22. juuni nr. 806-k	174
Maaparanduse, muldade lupjamise tööde, turba tootmise ja veo riigieelarvest finantseerimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. juuni nr. 300	174
Kohalike parandatud tõugu veiste, kohalike sigade ja lammaste kehtivatele hindadele lisandite kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. juuni nr. 301	535
Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. juuli nr. 312	35
«Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise ja neile numbrimärkide väljaandmise eeskirjade» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. juuli nr. 336	278
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määruse nr. 204 osalise muutmise ja täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. juuli nr. 344	532
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide vabastamisest kännumaksust põllumajanduslike kõlvikute puhastasel maharaiutud metsa ja võsa eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	4. august nr. 1026-k	178
Elamuehituseks pikaajalise krediidi andmise kohta kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele ja ehitusmaterjalide tootmise ettevõtetele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. august nr. 361	188

1	2	3
Sovhooside traktoristidele-masinistidele neile ettenähtud töötasu arvel teravilja müümise korra ning sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete noortele traktoristidele-masinistidele alandatud töönormide kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. august nr. 367	380
Villa kokkuostmise kohta vabariigi kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajanduslikelt ettevõtetelt ning elanikkonnalt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. september nr. 404	535
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1964. a. määruse nr. 289 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. september nr. 407	83
Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	25. september	495
Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdava kartuli ja köögivilja hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. oktoober nr. 433	538
Vitamiinheinajahu kokkuostu hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	12. oktoober nr. 1398-k	540
Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. oktoober nr. 449	120
Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töö parandamise kohta põllumajanduse materiaal-tehnilise varustamise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. oktoober nr. 452	285
Lastetoiduainete tööstusliku tootmise edasise suurendamise ja laste toitlustamise organiseerimise parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. detsember nr. 554	253
Eksportlihahobuste hinnast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	6. detsember nr. 1644-k	540
1966		
Kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele riiklike energiasüsteemide ja elektrijaamade poolt tootmisvajadusteks antava elektrienergia tariifi alandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. jaanuar nr. 9	179
Eesti NSV-s kuivendatavail maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. jaanuar nr. 29	107
Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse ehitus-, põllumajandus- ja transpordiettevõtetele rakendamise iseärasuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. jaanuar nr. 33	309

1	2	3
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. jaanuar nr. 39	496
Hoonete, ehitiste, põllumajandusliku tehnika, seadmete ja muu vara kolhooside bilanssidest mahakandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. jaanuar nr. 45	261
Tõuveiste, -lammaste ja -sigade hindade lisandite ja parendatud kohalikku tõugu veiste ja hobuste hindade kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. veebruar nr. 67	540
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määruse nr. 404 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. veebruar nr. 90	536
Masinapargi riikliku tehnilise järelevalve funktsioonide üleandmise kohta Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	28. veebruar nr. 106	287
Kartuli-kiduussi tõrjeabinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. märts nr. 114	448
Maakutsekoolides mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. aprill nr. 153	225
NLKP XXIII kongressi direktiivid NSV Liidu rahvamajanduse arendamise viie aasta (1966—1970) plaani kohta. Kinnitatud NLKP XXIII kongressi poolt	8. aprill	28
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määruse nr. 56 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. aprill nr. 159	169
Õppetöö alustamise tähtaegade kohta maakutsekoolides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. aprill nr. 168	226
Linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside ja teiste linnukasvatusmajandite koosseisude normatiivide kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. aprill nr. 170	380
Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade parema majandmise ja metsaressursside ratsionaalsema kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. aprill nr. 181	588
Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi edasise parendamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	25. aprill nr. 186	227
Ettevõtete ja majandusorganisatsioonide poolt teede ehitustöödeks kasutada antavate mehhanismide eest tasumise ühtsete hinnete kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. aprill nr. 207	179
Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ja neile maa väljaandmise korra osa-		

1	2	3
lise muutmise ja täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. mai nr. 216	125
Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus	27. mai	36
Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. juuni nr. 261	590
Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. juuni nr. 262	48
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide materiaalse huvi tõstmise kohta toodangu suurendamise vastu. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	7. juuni nr. 274	391
Muudatustest ja täiendustest sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töö tasustamise tüüppõhimääruses. NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määrus	9. juuni nr. 333/P-17	393
Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ettevõtete kollektiivide sotsialistliku võistluse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	10. juuni nr. 284	591
Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	25. juuni nr. 306	417
Tööliste ja teenistujate ametimaade kasutamisõiguse laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	25. juuni nr. 307	120
Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvi tõstmise kohta söödaodra, kaera ja herne tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. juuli nr. 316	532
NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse «Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks» täitmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. juuli nr. 333	41
Sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele töötasuks vahendite väljaandmise korra kohta saaduste tootmise aastaplaani ületamise puhul. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. august nr. 386	175
Eesti NSV maaelanikkonna maakasutamise juhend. Kinnitatud ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt	7. september	683
Sovhooside ja tööstuslike ministeeriumide muude põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. september nr. 401	230

1	2	3
«Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaaltehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	14. september nr. 403	288
Kutsekoolides maaparandajate kaadri ettevalmistamise suurendamise abinõude kohta aastail 1966—1970. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. september nr. 415	230
Eesti NSV-s kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	13. oktoober nr. 1258-k	108
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määruse nr. 449 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. november nr. 470	125
NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. augusti 1966. a. määruse nr. 699 täitmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. november nr. 481	293
Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	1. detsember nr. 492	325
Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. detsember nr. 523	189
1967		
«Tellija (hoonestaja) poolt tööstus-, põllumajandus-, elu- ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ehitamise üle Eesti NSV-s teostatava tehnilise järelevalve põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. jaanuar nr. 2	311
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1966. a. määruse nr. 386 kehtivuse laiendamise kohta tarbijate kooperatsiooni põllumajandusettevõtetele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. jaanuar nr. 10	176
Tsentraliseerimata finantseerimisallikate parema kasutamise kohta sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. märts nr. 88	176
Kasvava metsa väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. märts nr. 102	592
Riiklike põllumajandusettevõtete töötajate premeerimise kohta uue tehnika loomise ja juurutamise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	1. aprill nr. 130	401
Sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete töölistele, kes tegelevad peekonsigade nuumamisega, väljamakstavate preemiate suuruse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. aprill nr. 144	401

1	2	3
Linakasvatuse ja lina algtöötlemise parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	12. aprill nr. 153	440
Lillekasvatuse arendamise ja elanikkonnale lillede müügi suurendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. aprill nr. 168	441
Vastutusest loomade ja lindude julma kohtlemise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus	29. aprill	139
Riiklike põllumajandus- ja veemajandusettevõtete ning -organisatsioonide töötajate premeerimise kohta mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest ning materiaalse vastutuse kohta nende ülekulu eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. mai nr. 208	402
Eesti NSV ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimise kohta kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	26. mai nr. 219	251
Sigade kokkuostu- ja riigile andmise hindade lisandite diferentseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. juuni nr. 242	544
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. juuni nr. 244	240
Abinõude kohta põllumajanduse varustamiseks kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadriga. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. juuni nr. 259	231
Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite materiaalse huvi tõstmise kohta kaera tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	6. juuli nr. 279	545
Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	7. juuli nr. 280	593
EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 «Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses» täiendamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	7. juuli nr. 281	333
Looduskaitse päeva kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus	7. juuli nr. 736-k	601
Eesti NSV veekogudes jõevähipüügi keelamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. juuli nr. 286	601
Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	14. juuli nr. 295	108
Tõulinnumunade realiseerimise korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. juuli nr. 305	545

1	2	3
Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes taimekasvatuses töötavatele töölistele puhkepäevadel töötamise eest vabade päevade andmise korra kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. august nr. 345	250
Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1956. a. määruse nr. 1 punkti 16 osalise muutmise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. august nr. 346	545
Väetusturba tootmise ja kasutamise parema korraldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	14. september nr. 367	114
Postiside kohta maal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	11. oktoober nr. 404	319
Põllumajandussaaduste ja tooraine kontraheerimislepingute sõlmimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. oktoober nr. 407	546
Kolhoosidele krediidi andmise kohta majandisisese kollektor-drenaaživõrgu puhastamise kuludeks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. oktoober nr. 409	190
Mürkkemikaalide söötadesse ja toiduainetesse kogunemise vältimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. oktoober nr. 414	653
Metsade gruppidesse liigitamise ja ühest grupist teise üleviimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	27. oktoober nr. 422	602
Töökaitse parendamise abinõude kohta põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	1. november nr. 444	656
Pooljäme- ja jämevilla kokkuostuhindade tõstmise ning kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete poolt riigile müüdava villa kokkuostuhindade lisandite kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. november nr. 453	537
Tööliste ja teenistujate tariifimäärade ja ametipalkade kinnitamisest rahvamajandusharude järgi seoses töötasu minimaalmäära suurendamisega kuni 60 rublani kuus ja üksikute kategooriate töötajate tariifimäärade ja ametipalkade tõstmisega. NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määrus	20. november nr. 511/P-28	360
Maaparandusehituse projektide ja tiitelnimestike kinnitamise ning projektide ekspertiisi korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. november nr. 462	310
Vikiseemne ja üheaastase (magusa) söödalupiini seemne kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	30. november nr. 483	547
Põllumajanduse abiettevõtete edasise väljaarendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	18. detsember nr. 506	321
Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. detsember nr. 522	567

1	2	3
1968		
Töötasustamise korrastamise ja kasumi jaotamise kohta kolhoosides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. veebruar nr. 35	424
Metsamajanduse ettevõtetes muldade ja veetekkelise erosiooni vastu kaitsmisel töötavate vanemtraktoristide-masinistide palgalisandi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. veebruar nr. 55	404
NSV Liidu veterinaarmäärustiku kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	29. veebruar nr. 64	469
Kartuli-kiduussi ja kartulivähi tõrje abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. märts nr. 85	449
«Metsamajandite looduskaitseinspektorite põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	1. aprill nr. 93	602
Tõuküülikute hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	16. aprill nr. 123	548
Tuleohutuse tagamise kohta vabariigi metsades. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	22. aprill nr. 136	606
NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi süsteemi ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste normeerimata tööpäevaga töötajate ametikohtade (kutsealade) loetelu. Kinnitatud NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi poolt	7. mai	238
Üleliidulise põllumajandustöötajate päeva tähistamise ettevalmistamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus	15. mai nr. 168	334
Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes loomakasvatuses töötavatele töölistele nimetuse «Loomakasvatuse meister» kehtestamise ja piimaloomakasvatuses rakendatud tööliste premeerimise kohta alanenud happesusega piima ja rõõsa koore riigile andmise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. mai nr. 177	404
Piima ja rõõsa koore kokkuostuhindade tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	21. mai nr. 178	548
Kolhoosimetsade põhimääruse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. mai nr. 185	608
Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	5. juuni nr. 199	615
Kartuli kokkuostuhindade diferentseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	10. juuni nr. 205	549
Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. juuni nr. 222	550
Eesti NSV kolhooside 1967. aasta finantsmajandusliku tegevuse tulemuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. juuni nr. 223	204

1	2	3
Varumisorganisatsioonides kiulinatoodangu vastuvõtmise, hoidmise ja väljastamise ning selle toodangu kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	3. juuli nr. 228	556
Metsade parema kaitsmise kohta tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. juuli nr. 237	628
Eesti NSV metsade peakasutusraiete eeskirjade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. august nr. 268	629
Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete parema abistamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. september nr. 319	202
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määruse nr. 306 osalise muutmise ja täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	19. september nr. 320	423
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete loomakasvatustöölistele nimetuse «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» omistamise kohta. ENSV põllumajanduse ministri käskkiri	24. september nr. 223	406
Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	2. oktoober nr. 338	317
Puuriviisilise karusloomakasvatuse edasise arendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	8. oktoober nr. 347	494
Seemneinspektsioonide moodustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	15. oktoober nr. 352	454
Muudatuste kohta kalurikolhooside liikmete töö tasustamises. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	17. oktoober nr. 356	426
Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	23. oktoober nr. 362	638
NLKP XXIII kongressi ja NLKP Keskkomitee pleenumite põllumajandusalaste otsuste täitmise käigust. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus	31. oktoober	49
Vabariigi parteiorganisatsiooni ülesannetest NLKP Keskkomitee 1968. a. oktoobripleenumi poolt põllumajanduse küsimustes vastuvõetud otsuse täitmisel. EKP Keskkomitee X pleenumi otsus	20. november	56
«NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse aluste» kinnitamise kohta. NSV Liidu seadus	13. detsember	663
Teravilja- ja õlikultuuride seemnekasvatuse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	24. detsember nr. 427	444

1	2	3
1969		
Alanduskooperatiivide tegevuse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	9. jaanuar nr. 12	695
Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jäägi kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	13. jaanuar nr. 16	705
Aiakultuuride hüvitustasu piirnormide kinnitamisest põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks. ENSV Riikliku Plaanikomitee juures asuva Hindade Komitee määrus	17. jaanuar nr. 3	703
Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete kasumi jaotamise ja kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	20. jaanuar nr. 34	706
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr. 362 täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus	26. veebruar nr. 91	709

SISUKORD

Saateks 3

I OSA

Põllumajanduse arendamise üldküsimusi

Põllu- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja riigile müümise 1960. aasta riikliku plaani ja sotsialistlike kohustuste täitmisest ning põllumajanduse edasiarendamise abinõudest. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, vastu võetud 18. jaanuaril 1961 9

Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 146 5. aprillist 1961 13

Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 138-a 28. märtsist 1962 13

Kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste küsimused. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 604 21. detsembrist 1962 . 16

Põllumajandusliku tootmise intensiivistamisest väetiste laialdase kasutamise, niisutuse arendamise, komplekssе mehhaniseerimise ning teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste rakendamise teel põllumajandussaaduste toodangu kiireks suurendamiseks. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, vastu võetud 15. veebruaril 1964 17

NSV Liidu põllumajanduse edasiarendamise pakilistest abinõudest. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, vastu võetud 26. märtsil 1965 . . 25

NLKP XXIII kongressi direktiivid NSV Liidu rahvamajanduse arendamise viie aasta (1966—1970) plaani kohta. Kinnitatud NLKP XXIII kongressi poolt 28

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 312 7. juulist 1965 35

Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, vastu võetud 27. mail 1966 36

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse «Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks» täitmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 333 19. juulist 1966 41

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 262 2. juunist 1966 48

NLKP XXIII kongressi ja NLKP Keskkomitee pleenumite põllumajandusalaste otsuste täitmise käigust. NLKP Keskkomitee pleenumi otsus, vastu võetud 31. oktoobril 1968 49

Vabariigi parteiorganisatsiooni ülesannetest NLKP Keskkomitee 1968. a. oktoobripleenumi poolt põllumajanduse küsimustes vastuvõetud otsuse täitmisel. EKP Keskkomitee X pleenumi otsus, vastu võetud 20. novembril 1968 56

II OSA

Maakasutus ja -korraldus

Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 416 30. augustist 1962 65

Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 483 11. oktoobrist 1962 78

Maade riikliku arvestuse ja maakasutuste registreerimise korra osalisest muutmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 4 10. jaanuarist 1963 80

Piirtasunormide kinnitamisest põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 319 26. juunist 1963 80

Eraldatud põllumaade kompenseerimise ja selleks laekuvate summade sihipärase kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 289 19. juunist 1964 82

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19 juuni 1964. a. määruse nr. 289 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 407 7. septembrist 1965 83

Mäeeralduste väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 14 13. jaanuarist 1965 84

Dokumentide vormistamisest seoses maade eraldamisega riigimetsafondi maadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 138-k 9. veebruarist 1965 92

Riigimetsafondist maade eraldamise eeskirjad. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja käskkiri nr. 23 26. veebruarist 1965 93

Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 31. oktoobrist 1962 99

Abinõude kohta võitluseks umbrohtudega Eesti NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 282 28. maist 1963 101

Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 219 6. maist 1965 104

Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 257 1. juunist 1965 106

Eesti NSV-s kuivendatavail maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 29 18. jaanuarist 1966 107

Eesti NSV-s kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1258-k 13. oktoobrist 1966 108

Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 295 14. juulist 1967 108

Väetusturba tootmise ja kasutamise parema korraldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 367 14. septembrist 1967 . . 114

Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 200 28. aprillist 1965 115

Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 243 24. maist 1965 118

Tööliste ja teenistujate ametimaade kasutamisõiguse laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 307 25. juunist 1966 . . 120

Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 449 18. oktoobrist 1965 120

Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ja neile maa väljaandmise korra osalise muutmise ja täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 216 6. maist 1966 125

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määruse nr. 449 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 470 12. novembrist 1966 125

III OSA

Sotsialistliku omandi kaitse. Rahandus, arvestus ja aruandlus

Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 304 10. juulist 1961 129

Vastutuse kohta juurdekirjutuste ja muude moonutuste eest plaanitäitmise aruannetes. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 24. maist 1961 132

Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 3. juunist 1961 132

Kriminaalvastutusest põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 29. detsembrist 1961 133

Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 7. veebruarist 1962 134

Muudatuste tegemise kohta seadusandlikes aktides seoses Eesti NSV tsiviilkoodeksi ja tsiviilprotsessi koodeksi ellurakendamisega. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 26. detsembrist 1964 135

«Ehituseeskirjade rikkumise eest vastutusele võtmise korra määrustiku» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 52 3. veebruarist 1965 135

Vastutuse tugevdamise kohta riiklikest ja kooperatiivkauplustest ostetud teraviljasaaduste loomadele söötmise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 29. juunist 1963 138

Vastutusest loomade ja lindude julma kohtlemise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 29. aprillist 1967 139

«Põllumajandusliku artelli revisjonikomisjoni põhimääruse» osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 515 26. novembrist 1963 140

Majanduslike vaidluste lahendamise mõningate küsimuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 567 30. detsembrist 1963 . . 140

Muudatuste tegemise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1959. aasta 21. veebruari seadluse «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» 4. paragrahvis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 24. aprillist 1961 167

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ning organisatsioonide toodangu omahinna planeerimise ja nende finantsmajandusliku tegevuse tulemuste kindlaksmääramise korra osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 56 4. veebruarist 1965 . . . 168

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määruse nr. 56 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 159 12. aprillist 1966 169

NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1961. a. 9. märtsi määruse nr. 203 kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 388-k 3. aprillist 1961 170

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonna fondi kohta töötajate kultuuriliste ja elukondlike tingimuste parandamiseks ning tootmise ja kaubandusliku tegevuse täiustamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 108 8. märtsist 1962 . 171

Põhikarja loomade väljapraakimisest ja realiseerimisest saadava üleplaanilise sissetuleku kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 304 29. juunist 1964 171

Vahendite kulutamisest põllumajanduses uut tehnikat propageerivate ürituste läbiviimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1269-k 21. augustist 1964 172

Vahendite eraldamisest ENSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» kaubanduslike ettevõtete, naftabaaside ja automajandite tootmisruumide ehitamiseks, rekonstrueerimiseks ja mehhaniseerimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1374-k 12. septembrist 1964 172

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organisatsioonidele töötasuks vahendite väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 432 15. septembrist 1964 173

Sovhoosides (hobusekasvandustes) töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parandamiseks ja tootmise täiustamiseks fondi moodustamise tingimuste osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 29 20. jaanuarist 1965 173

Happeliste muldade lupjamise kulude finantseerimise korra laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 806-k 22. juunist 1965 174

Maaparanduse, muldade lupjamise tööde, turba tootmise ja veo riigieelarvest finantseerimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 300 28. juunist 1965 174

Sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele töötasuks vahendite väljaandmise korra kohta saaduste tootmise aastaplaani ületamise puhul. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 386 30. augustist 1966 175

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1966. a. määruse nr. 386 kehtivuse laiendamise kohta tarbijate kooperatsiooni põllumajandusettevõtetele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 10 7. jaanuarist 1967 . 176

Tsentraliseerimata finantseerimisallikate parema kasutamise kohta sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 88 9. märtsist 1967 176

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide vabastamisest kännumaksust põllumajanduslike kõlvikute puhastamisel maharaiutud metsa ja võsa eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1026-k 4. augustist 1965 178

Kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele riiklike energiasüsteemide ja elektrijaamade poolt tootmisvajadusteks antava elektrienergia tariifi alandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 9 6. jaanuarist 1966 179

Ettevõtete ja majandusorganisatsioonide poolt teede ehitustöödeks kasutada antavate mehhanismide eest tasumise ühtsete hinnete kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 207 30. aprillist 1966 . . . 179

Laenu andmise kohta kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide töölistele ja teenistujatele individuaalelamute ehitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 348 24. juulist 1962 184

Kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide pikaajalise krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 108 9. märtsist 1964 . . 185

Kolhooside krediteerimise kohta taludest ümberasuvatele kolhoosnikutele elumajade ehitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 403 29. augustist 1964 186

Kolhoosnikutele, töölistele ja teenistujatele lehmade ja mullikate soetamiseks NSV Liidu Riigipanga krediidi andmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 565 30. detsembrist 1964 187

Kolhoosnikute elumajade ehitamise krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 235 19. maist 1965 187

Elamuehituseks pikaajalise krediidi andmise kohta kolhoosidevahelistele ehitusorganisatsioonidele ja ehitusmaterjalide tootmise ettevõtetele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 361 7. augusist 1965 . . . 188

Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 523 29. detsembrist 1966 . . 189

Kolhoosidele krediidi andmise kohta majandisisese kollektor-drenaaživõrgu puhastamise kuludeks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 409 19. oktoobrist 1967 190

Nende kolhooside endistele liikmetele, mille maad on üle antud sovhoosidele ja teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, igakuiste toetuste määramise ja väljamaksmise korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 499 23. oktoobrist 1962 191

Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste kohta. NSV Liidu seadus 15. juulist 1964 192

Kolhooside tuludest kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi eraldamise korra ja määrade ning seaduse «Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste kohta» rakendamisega seotud organisatsiooniliste abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 484 2. novembrist 1964 197

Naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustiku, kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi põhimääruse, kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjoni põhimääruse ning kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogude põhimääruse kehtestamise kohta Eesti NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 519 23. novembrist 1964 200

Kolhooside, mille maad on üle antud sovhoosidele või teistele ettevõtetele ning organisatsioonidele, endiste liikmete pensionilise kindlustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 222 12. maist 1965 . . 201

Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete parema abistamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 319 19. septembrist 1968 202

Eesti NSV kolhooside 1967. aasta finantsmajandusliku tegevuse tulemuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 223 24. juunist 1968 204

IV OSA

Kaadrid

Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ettevalmistamisest ja kvalifikatsiooni tõstmisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 419 11. oktoobrist 1961 209

Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 222 8. maist 1962 209

Agronoomide, zootehnikute ja muude põllumajanduse spetsialistide osatähtsuse suurendamise kohta kolhoosi- ja sovhoositootmise arendamises. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 355 27. juulist 1962 212

Põllumajanduskaadri ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 605 24. detsembrist 1962 215

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1962. a. määruse nr. 605 «Põllumajanduskaadri ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise organiseerimise abinõude kohta» osalisest muutmisest ja täiendamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 513 18. novembrist 1963 219

Keskharidusega põllumajanduse spetsialistide ettevalmistamise parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 361 6. augustist 1964 221

Abinõude kohta põllumajanduse kemiseerimise ja maaparanduse spetsialistide ettevalmistamise laiendamiseks ja parandamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 377 13. augustist 1964 222

Põllumajanduse jaoks arveala töötajate ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 3 5. jaanuarist 1965 223

Maakutsekoolides mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 153 7. aprillist 1966 . 225

Õppetöö alustamise tähtaegade kohta maakutsekoolides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 168 20. aprillist 1966 226

Kolhooside ja sovhooside juhtiva kaadri ning põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise süsteemi edasise parendamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 186 25. aprillist 1966 227

Sovhooside ja tööstuslike ministeeriumide muude põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 401 9. septembrist 1966 230

Kutsekoolides maaparandajate kaadri ettevalmistamise suurendamise abinõude kohta aastail 1966—1970. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 415 23. septembrist 1966 230

Abinõude kohta põllumajanduse varustamiseks kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadriga. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 259 19. juunist 1967 231

V OSA

Sovhooside ja kolhooside organisatsioonilised küsimused. Põllumajanduse materiaal-tehniline varustamine. Maaehituse küsimused.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete tööliste tööaja režiimi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 287 8. juunist 1962 237

NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi süsteemi ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste normeerimata tööpäevaga töötajate ametikohtade (kutsealade) loetelu. Kinnitatud NSVL Põllumajanduse Ministeeriumi poolt 7. mail 1968 238

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 244 6. juunist 1967 240

Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes taimekasvatuses töötavatele töölistele puhkepäevadel töötamise eest vabade päevade andmise korra kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 345 26. augustist 1967 250

Eesti NSV ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimise kohta kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 219 26. maist 1967 251

Lastetoiduainete tööstusliku tootmise edasise suurendamise ja laste toitlustamise organiseerimise parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 554 6. detsembrist 1965 253

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» moodustamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 14. märtsist 1961 254

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerimise küsimused. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 114 18. märtsist 1961 254

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 205 10. maist 1961 256

Abinõudest masina- ja traktoripargi kasutamise ja remondi parandamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 12 10. jaanuarist 1962 258

Hoonete, ehitiste, põllumajandusliku tehnika, seadmete ja muu vara kolhooside bilanssidest mahakandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 45 24. jaanuarist 1966 261

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse moodustamise abinõude ning põllumajanduse elektrifitseerimise kiirendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 114 6. märtsist 1963 262

Eesti NSV põllumajanduse remondibaasi arendamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 366 3. augustist 1963 263

Kolhooside ja sovhooside ning maal asuvate elamute, kultuuriliste ja elutarbeliste ehituste elektrifitseerimise planeerimise ja organiseerimise määrustiku kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 423 12. septembrist 1963 263

Abinõude kohta leiutus- ja ratsionaliseerimistöö parandamiseks vabariigi põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 438 16. septembrist 1964 270

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töö parandamisest uue tehnika juurutamise alal põllumajanduslikku tootmisse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 561 29. detsembrist 1963 272

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» tegevuse laiendamise kohta põllumajanduse kemiseerimise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 342 30. juulist 1964 275

Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite numbrimärkide kehtestamise kohta Eesti NSV territooriumil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 393 24. augustist 1964 276

«Traktorite, iseliikuvate šassiide, traktorite baasil ehitatud masinate, autogreiderite ja traktorite järelvankrite registreerimise ja neile numbrimärkide väljaandmise eeskirjade» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 336 22. juulist 1965 278

Abinõude kohta tööde komplekssе mehhaniseerimise kindlustamiseks loomakasvatusfarmides ja ehitusmontaažtööde parandamiseks põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 63 10. veebruarist 1965 283

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töö parandamise kohta põllumajanduse materiaal-tehnilise varustamise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 452 20. oktoobrist 1965 . 285

Masinapargi riikliku tehnilise järelevalve funktsioonide üleandmise kohta Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 106 28. veebruarist 1966 287

«Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 403 14. septembrist 1966 288

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. augusti 1966. a. määruse nr. 699 täitmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 481 18. novembrist 1966 . . 293

Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 135 26. märtsist 1962 295

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määruse nr. 135 «Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis» osalisest muutmisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 393 22. augustist 1963 305

Maaehituse juhtimise korrastamisest Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 187 6. aprillist 1963 . . 305

Elektrienergiaga varustamise kindluse tõstmise ja elektrienergia parema kasutamise kohta põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 7 8. jaanuarist 1965 306

Maaehituse projektide koostamise ja kinnitamise korra kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 210 3. maist 1965 308

Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse ehitus-, põllumajandus- ja transpordiettevõtetele rakendamise iseärasuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 33 20. jaanuarist 1966 309

Maaparandusehituse projektide ja tiitelnimestike kinnitamise ning projektide ekspertiisi korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 462 21. novembrist 1967 310

«Tellija (hoonestaja) poolt tööstus-, põllumajandus-, elu- ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ehitamise üle Eesti NSV-s teostatava tehnilise järelevalve põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 2 3. jaanuarist 1967 311

Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 338 2. oktoobrist 1968 317

Postiside kohta maal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 404 11. oktoobrist 1967 319

Põllumajanduse abiettevõtete edasise väljaarendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 506 18. detsembrist 1967 321

Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 492 1. detsembrist 1966 325

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 492 «Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses» täiendamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 281 7. juulist 1967 333

Üleliidulise põllumajandustöötajate päeva tähistamise ettevalmistamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 168 15. maist 1968 334

VI OSA

Töötasu maksmine

Sovhooside tööliste, juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise tingimuste ja materiaalse ergutamise vormide kohta ning sovhooside trustide töötajate töötasustamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 347 8. augustist 1961 339

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete töötajate töötasustamise tingimustest. Eesti NSV Minisrite Nõukogu korraldus nr. 1041-k 29. juulist 1961 344

Tööliste ja teenistujate tariifimäärade ja ametipalkade kinnitamisest rahvamajandusharude järgi seoses töötasu minimaalmäära suurendamisega kuni 60 rublani kuus ja üksikute kategooriate töötajate tariifimäärade ja ametipalkade tõstmisega. NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAUKN Presiidiumi määrus nr. 511/P-28 20. novembrist 1967 360

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide, samuti sovhooside trustide juhtivate töötajate ja spetsialistide töötasustamise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 242, 24. maist 1965 363

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtivate töötajate ja spetsialistide töö tasustamise põhimäärus. Kinnitatud ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt 6. juunil 1965 366

Sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete töölistele põllumajandussaaduste andmise kohta rahalise lisatasu ja preemiate arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 224-k 26. veebruarist 1962 375

Tiikides kaubakala ja kalavarude taastamiseks kalamaimude kasvatamisega tegelevate töötajate ergutamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 84 19. veebruarist 1963 375

Põllumajanduslike veoste vedamisel töötavate autojuhtide ja teiste riiklike automajandite töötajate materiaalse huvi tõstmisest õigeaegse saagikoristuse tagamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 404 27. augustist 1963 376

«Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade töötajate premeerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1378-k 24. septembrist 1963 378

Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondiste ja osakondade juhtivate ja insener-tehniliste töötajate ning teenistujate premeerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 192 30. aprillist 1964 378

Traktoristide-masinistide, traktoristide ja buldooserijuhtide lisapuhkuse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 115 10. märtsist 1965 . 379

Sovhooside traktoristidele-masinistidele neile ettenähtud töötasu arvel teravilja müümise korra ning sovhooside ja teiste põllumajanduslike ettevõtete noortele traktoristidele-masinistidele alandatud töönormide kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 367 12. augustist 1965 380

Linnuvabrikute, linnukasvatussovhooside ja teiste linnukasvatusmajandite koosseisude normatiivide kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 170 20. aprillist 1966 380

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete traktoristide-masinistide materiaalse huvi tõstmise kohta toodangu suurendamise vastu. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 274 7. juunist 1966 391

Muudatustest ja täiendustest sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tööliste töö tasustamise tüüppõhimääruses. NSVL Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ja ÜAÜKN Presiidiumi määrus nr. 333/P-17 9. juunist 1966 393

Riiklike põllumajandusettevõtete töötajate premeerimise kohta uue tehnika loomise ja juurutamise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 130 1. aprillist 1967 401

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete töölistele, kes tegelevad peekonsigade nuumamisega, väljamakstavate preemiate suuruse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 144 10. aprillist 1967 . 401

Riiklike põllumajandus- ja veemajandusettevõtete ning -organisatsioonide töötajate premeerimise kohta mootorikütuse ja määrdeainete kokkuhoiu eest ning materiaalse vastutuse kohta nende ülekulu eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 208 18. maist 1967 402

Metsamajanduse ettevõtetes muldade ja veetekkelise erosiooni vastu kaitsmisel töötavate vanemtraktoristide-masinistide palgalisandi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 55 21. veebruarist 1968 . . . 404

Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes loomakasvatuses töötavatele töölistele nimetuse «Loomakasvatuse meister» kehtestamise ja piimaloomakasvatuses rakendatud tööliste premeerimise kohta alanenud happesusega piima ja rõõsa koore riigile andmise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 177 20. maist 1968 404

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete loomakasvatustöölistele nimetuse «I liigi loomakasvatuse meister» ja «II liigi loomakasvatuse meister» omistamise kohta. Eesti NSV põllumajanduse ministri käskkiri nr. 223 24. septembrist 1968 406

Endiste kolhoosiliikmete — kirjakandjate tööstaaži kohta, kes seoses kolhoosimaade üleandmisega sovhoosidele või teistele riiklikele ettevõtetele ja organisatsioonidele läksid üle alalisele tööle sidejaoskondadesse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 269 5. juunist 1964 411

Kalurikolhooside esimeeste, esimeeste asetäitjate, spetsialistide ja raamatupidajate töö tasustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 90 24. veebruarist 1965 412

Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 306 25. juunist 1966 417

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määruse nr. 306 osalise muutmise ja täiendamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 320 19. septembrist 1968 . 423

Töötasustamise korrastamise ja kasumi jaotamise kohta kolhoosides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 35 2. veebruarist 1968 424

Muudatuste kohta kalurikolhooside liikmete töö tasustamises. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 356 17. oktoobrist 1968 426

VII OSA

Maaviljelus

Vastutuse kohta kolhooside ja sovhooside kindlustamise eest seemnetega. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 88 28. veebruarist 1961 431

Abinõude kohta kartuli seemnekasvatuse parandamiseks Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 326 5. juulist 1962 432

Põllumajanduses riikliku agrokeemiateenistuse organiseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 431 15. septembrist 1964 . . 435

Abinõude kohta suuremate linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna varustamise parandamiseks varajase köögivilja ja kartuli, puuvilja ja marjadega. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 72 15. veebruarist 1965 436

Heinaseemnekasvatuse parandamise ja niitude ning karjamaade produktiivsuse tõstmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 191 23. aprillist 1965 439

Linakasvatuse ja lina algtöötlemise parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 153 12. aprillist 1967 . . . 440

Lillekasvatuse arendamise ja elanikkonnale lillede müügi suurendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 168 20. aprillist 1967 441

Teravilja ja õlikultuuride seemnekasvatuse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 427 24. detsembrist 1968 444

Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 211 15. maist 1964 447

Kartuli-kiduussi tõrjeabinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 114 12. märtsist 1966 448

Kartuli-kiduussi ja kartulivähi tõrje abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 85 22. märtsist 1968 449

«Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 230 21. maist 1964 451

Seemneinspektsioonide moodustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 352 15. oktoobrist 1968 454

VIII OSA

Loomakasvatus

Munade ja linnuliha tootmise suurendamisest vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 117 6. märtsist 1963 457

Lambakasvatuse arendamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 186 6. aprillist 1963 459

Põllumajandusloomade helmintooside tõrje tõhustamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 344 13. juulist 1963 461

Mesinduse arendamisest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 262 3. juunist 1964 462

Munade ja linnuliha tootmise organiseerimise kohta tööstuslikul alusel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 165 13. aprillist 1965 462

Veterinaaralase töö parandamise ja riikliku veterinaarkontrolli tugevdamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 555 28. detsembrist 1963 466

NSV Liidu veterinaarmäärustiku kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 64 29. veebruarist 1968 469

Puuriviisilise karusloomakasvatuse edasise arendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 347 8. oktoobrist 1968 . 494

Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 25. septembrist 1965 495

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 39 21. jaanuarist 1966 496

IX OSA

Põllumajandussaaduste kokkuost ja varumine

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdava põllumajandustoodangu hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 46 7. veebruarist 1961 . . . 501

Piima baasilisest rasvasusest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 95 2. märtsist 1961 502

Põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu ümberkorraldamise ja parema organiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 147 5. aprillist 1961 503

Mõnede karusnahaliikide kokkuostuhindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 155 11. aprillist 1961 504

Kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise paremast organiseerimisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 170 22. aprillist 1961 504

Põllumajandussaaduste riikliku kokkuostu ümberkorraldamise ja parema organiseerimise küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 219 18. maist 1961 506

Baasilisest konditsioonist madalama niiskusesisaldusega teravilja riigile andmise arvelduste korra kohta kolhooside, sovhooside ja teiste majanditega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 381 30. augustist 1961 507

Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite ja õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 497 15. detsembrist 1961 508

Söödaoaseemnete kokkuostu- ja müügihindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 130 24. märtsist 1962 510

Kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide poolt riigile müüdavate vikiseemnete teravilja kokkuostu riikliku plaani täitmisse arvamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 620-k 29. aprillist 1962 510

Eesti NSV kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete ja organisatsioonide poolt riigile müüdavate (antavate) veiste, sigade, lammaste, lindude, küülikute, rõõsa koore ja või kokkuostu- ja realiseerimishindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 296 13. juunist 1962 511

Ühiskondliku kontrolli organiseerimise kohta põllumajandussaaduste kvaliteedi määramise üle ja selle üle, kuidas varumisorganisatsioonid ja ettevõtted sooritavad arveldusi kolhooside ja sovhoosidega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 447 14. septembrist 1962 514

Viki ja lupiini kokkuostu- (realiseerimis-) hindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 315 19. juunist 1963 517

Kartuli kokkuostu- ja realiseerimishindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 437 25. septembrist 1963 517

Tõuloomade ja kohalikku parandatud tõugu karja, hobuste, karusloomade ja lindude hindadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 504 10. novembrist 1963 518

Õlle valmistamiseks kõlbliku odra kokkuostuhinnast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 974-k 23. juunist 1964 527

Kartuli ülejääkide kasutamisest vabariigi kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 458 29. septembrist 1964 527

Herne kokkuostu- ja jaehindade alandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 526 27. novembrist 1964 528

Piima ja rõõsa koore kokkuostu- ja äraandehindade tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 530 30. novembrist 1964 . . 528

Heinaseemnete hindade kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 156 9. aprillist 1965 529

Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmise kohta liha tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 203 30. aprillist 1965 530

Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvitatuse tõstmise kohta rukki, nisu ja teiste teraviljakultuuride tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 204 30. aprillist 1965 . 531

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määruse nr. 204 osalise muutmise ja täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 344 26. juulist 1965 532

Kolhooside ja sovhooside materiaalse huvi tõstmise kohta söödaodra, kaera ja herne tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 316 7. juulist 1966 532

Kooritud piima (lõssi) hinna kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 205 30. aprillist 1965 533

Põllumajandussaaduste kokkuostu plaani kohta aastaiks 1966—1970. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 260 1. juunist 1965 534

Kohalike parandatud tõugu veiste, kohalike sigade ja lammaste kehtivatele hindadele lisandite kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 301 28. juunist 1965 535

Villa kokkuostmise kohta vabariigi kolhoosidelt, sovhoosidelt ja teistelt riiklikelt põllumajanduslikelt ettevõtetelt ning elanikkonnalt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 404 6. septembrist 1965 535

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määruse nr. 404 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 90 18. veebruarist 1966 536

Pooljäme- ja jämevilla kokkuostuhindade tõstmise ning kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete poolt riigile müüdava villa kokkuostuhindade lisandite kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 453 13. novembrist 1967 537

Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt riigile müüdava kartuli ja köögivilja hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 433 7. oktoobrist 1965 538

Vitamiinheinajahu kokkuostu hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1398-k 12. oktoobrist 1965 540

Eksportlihahobuste hinnast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 1644-k 6. detsembrist 1965 540

Tõuveiste, -lammaste ja -sigade hindade lisandite ja parendatud kohalikku tõugu veiste ja hobuste hindade kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 67 5. veebruarist 1966 540

Sigade kokkuostu- ja riigile andmise hindade lisandite diferentseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr 242 6. juunist 1967 544

Kolhooside, sovhooside ja teiste majandite materiaalse huvi tõstmise kohta kaera tootmise ja riigile müümise suurendamise vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 279 6. juulist 1967 545

Tõulinnumunade realiseerimise korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 305 26. juulist 1967 545

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. jaanuari 1956. a. määruse nr. 1 punkti 16 osalise muutmise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 346 26. augustist 1967 545

Põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimislepingute sõlmimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 407 19. oktoobrist 1967 546

Vikiseemne ja üheaastase (magusa) söödalupiini seemne kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 483 30. novembrist 1967 547

Tõuküülikute hindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 123 16. aprillist 1968 548

Piima ja rõõsa koore kokkuostuhindade tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 178 21. maist 1968 548

Kartuli kokkuostuhindade diferentseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 205 10. juunist 1968 549

Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 222 24. juunist 1968 550

Varumisorganisatsioonides kiulinatoodangu vastuvõtmise, hoidmise ja väljastamise ning selle toodangu kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 228 3. juulist 1968 556

X OSA

Maksud. Riiklik kindlustus

Põllumajandusmaksust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 71 10. veebruarist 1964 563

1953. a. 8. augusti põllumajandusmaksu seaduse osalise muutmise kohta. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 7. aprillist 1964 . . 563

Kolhooside tulumaksu kohta. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 10. aprillist 1965 564

Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 522 29. detsembrist 1967 567

XI OSA

Metsamajandus. Looduskaitse. Jahindus

Metsade kaitse kohta tulekahjude vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 369 4. augustist 1962 573

«Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramise korra määrustiku» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 489 18. oktoobrist 1962 579

Looduskaitse tugevdamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 9 12. jaanuarist 1963 582

Riikliku metsavalve koosseisu kuuluvate töötajate ametikohtade loetelu kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 69 12. veebruarist 1963 584

Vineeritoormaterjali ressursside paremast kasutamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 109 4. märtsist 1963 585

Elanikkonna pooit metsa, puude või põõsaste ebaseadusliku raiumise või kasvujõuetuseni vigastamisega tekitatud kahju eest kahjutasu arvestustakside ja nende rakendamise korra kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 164 14. aprillist 1964 586

Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade parema majandamise ja metsaressursside ratsionaalsema kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 181 22. aprillist 1966 588

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 261 2. juunist 1966 590

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ettevõtete kollektiivide sotsialistliku võistluse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 284 10. juunist 1966 . 591

Kasvava metsa väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 102 23. märtsist 1967 592

Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 280 7. juulist 1967 593

Looduskaitse päeva kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldus nr. 736-k 7. juulist 1967 601

Eesti NSV veekogudes jõevähipüügi keelamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 286 10. juulist 1967 601

Vastutuse kohta jahipidamise eeskirjade rikkumise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus 3. aprillist 1965 601

Metsade gruppidesse liigitamise ja ühest grupist teise üleviimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 422 27. oktoobrist 1967 602

«Metsamajandite looduskaitseinspektorite põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 93 1. aprillist 1968 . . 602

Tuleohutuse tagamise kohta vabariigi metsades. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 136 22. aprillist 1968 606

Kolhoosimetsade põhimääruse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 185 24. maist 1968 608

Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 199 5. juunist 1968 . . 615

Metsade parema kaitsmise kohta tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 237 8. juulist 1968 628

Eesti NSV metsade peakasutusraiete eeskirjade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 268 13. augustist 1968 629

Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 362 23. oktoobrist 1968 638

XII OSA

Ohutustehnika

Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi määrus nr. 197 26. aprillist 1962 645

Tervistkahjustavate töötingimustega veterinaarvõrgu organisatsioonide ja ametikohtade loetelu kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 368 4. augustist 1962 647

Kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaarvõrgu töötajate ametikohtade loetelu täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 109 9. märtsist 1964 648

Kahjulike töötingimustega organisatsioonide ja veterinaarvõrgu töötajate ametikohtade loetelu täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 149 6. aprillist 1964 649

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. aprilli 1962. a. määruse nr. 197 «Töökaitse edasise parandamise abinõudest vabariigi ettevõtetes ja ehitustel» ebarahuldavast täitmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 463 14. oktoobrist 1963 650

Abinõude kohta elanikkonna tervise kaitseks seoses põllumajanduses keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise suurenemisega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 236 19. maist 1965 651

Mürkkemikaalide söötadesse ja toiduainetesse kogunemise vältimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 414 21. oktoobrist 1967 653

Töökaitse parendamise abinõude kohta põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus nr. 444 1. novembrist 1967 656

LISA

«NSV Liidu ja liiduvabariikide maaseadusandluse aluste» kinnitamise kohta. NSV Liidu seadus 13. detsembrist 1968 663

Eesti NSV maaelanikkonna maakasutamise juhend. Kinnitatud ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt 7. septembril 1966 683

Aianduskooperatiivide tegevuse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 12 9. jaanuarist 1969 695

Aiakultuuride hüvitustasu piirnormide kinnitamisest põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks. ENSV Riikliku Plaanikomitee juures asuva Hindade Komitee määrus nr. 3 17. jaanuarist 1969 703

Täielikule isemajandamisele üleviidud sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete tegelikult saadud kasumi vaba jäägi kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 16 13. jaanuarist 1969 . 705

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete kasumi jaotamise ja kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 34 20. jaanuarist 1969 706

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määruse nr 362 täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus nr. 91 26. veebruarist 1969 709

KOGUMIKUS AVALDATUD PÕLLUMAJANDUSALASTE DIREKTIIVIDE, SEADUSANDLIKE JA AMETKONDLIKE AKTIDE KRONOLOOGILINE NIMESTIK 713

ДИРЕКТИВЫ, ЗАКОНОДАТЕЛЬНЫЕ И ВЕДОМСТВЕННЫЕ АКТЫ ПО СЕЛЬСКОМУ ХОЗЯЙСТВУ (1961—1968)

На эстонском языке

Управление научно-технической информации Министерства сельского хозяйства Эстонской ССР
Таллин, ул. Техника, 24

Toimetaja E. Pakosta

Tehniline toimetaja R. Krebstein

Korrektor M. Metsar

Laduda antud 3. III 1969. Trükkida antud 7. IV 1969. Paber 60×90,1/16. Kohila Paberivabriku trükipaber nr. 2. Trükipoognaid 47. Arvestuspoognaid 50,10. Trükiarv 1000. MB-03473. Tellimise nr. 1543. Hans Heidemanni nim. trükikoda, Tartu, Ülikooli 17/19. III

Hind rbl. 1.50

Rbl. 1.50

A
23418

74942

TÜ RAAMATUKOGU
1 0300 00430379 0